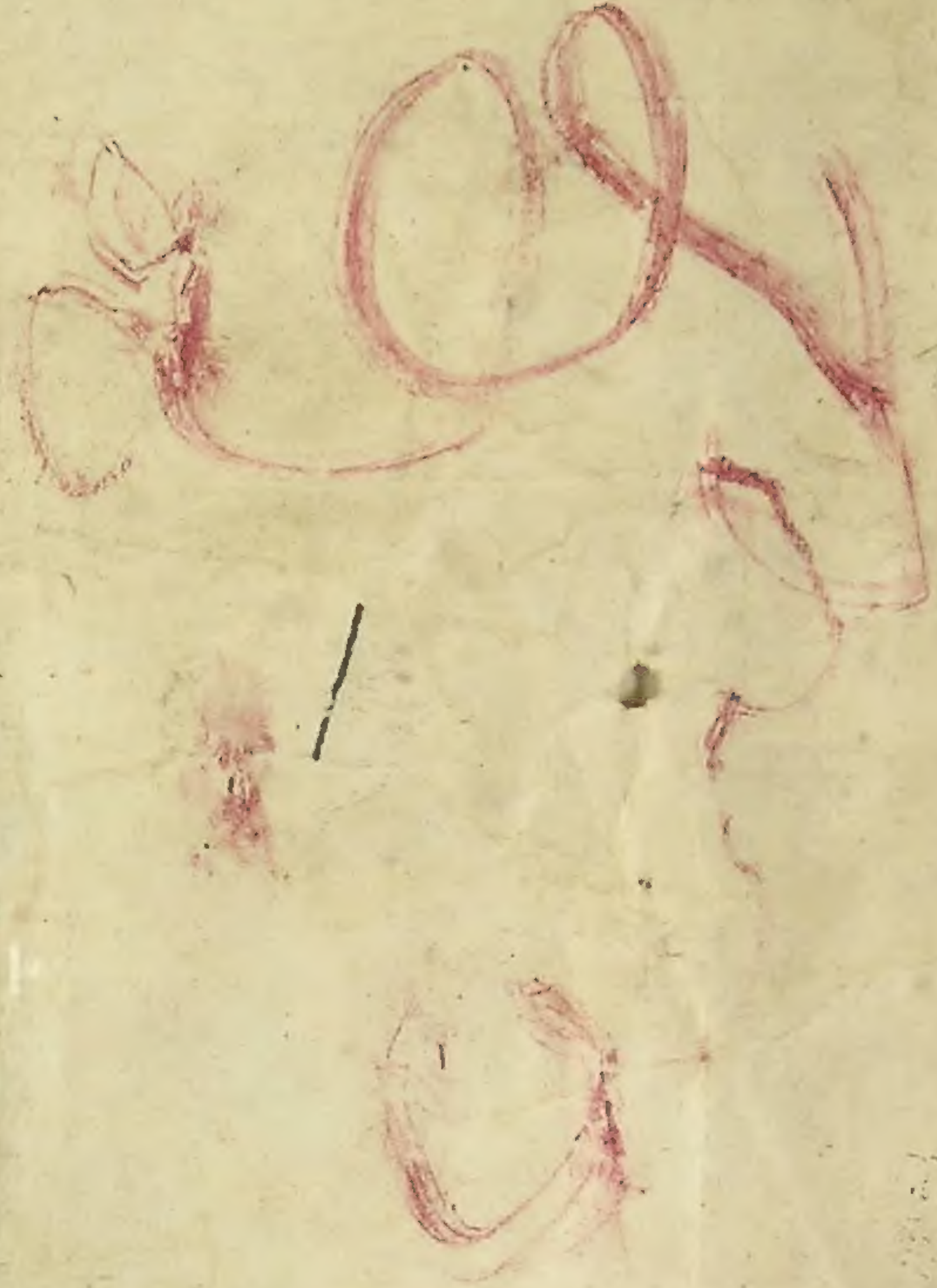
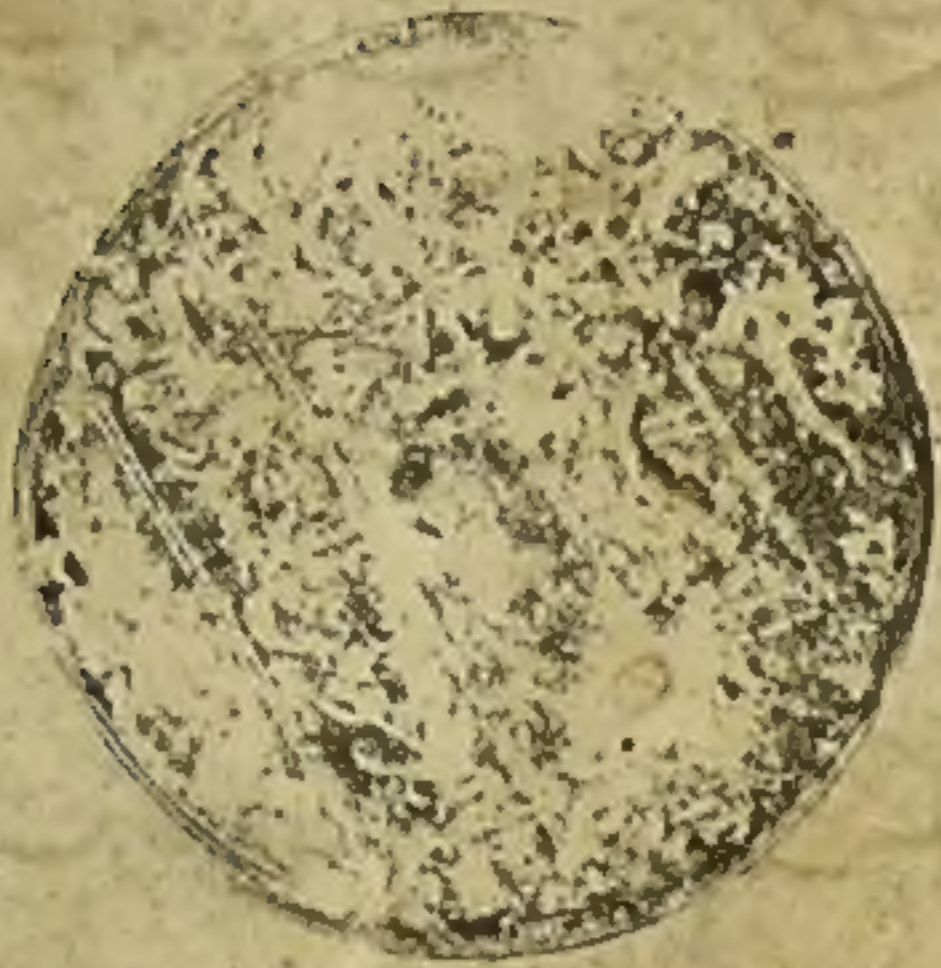

T. C.
MILLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI
RAGİP PAŞA KİTAPLIĞI
MÜDÜRLÜĞÜ
Sayı: 7

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مَالِكِ

يَوْمِ الدِّينِ إِلَيْكَ نَعْبُدُ وَإِلَيْكَ نَسْتَعِينُ اهْدِنَا

الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ

غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ

بسم الله الرحمن الرحيم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مَالِكِ

يَوْمِ الدِّينِ إِلَيْكَ نَعْبُدُ وَإِلَيْكَ نَسْتَعِينُ اهْدِنَا

الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ

غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ

بسم الله الرحمن الرحيم

أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ **لَا** الَّذِينَ
آن کرده به راهی هستند از پروردگار خود و آن گروه است **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**
كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنذِرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ
که کافرانند **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** بر ایشان ای الیم کی ایشان را یابیم کسی ایشان را نخواهند کرد
حَتَّمَا اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى أَبْصَارِهِمْ غِشَاقٌ
همه را خدا بر دلهای ایشان و بر شنوایی ایشان و بر بینایی ایشان پوشش
وَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ **وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ**
و ایشان را عذاب بزرگ و از مردمان گسست که میگویند که ما ایمان داریم
الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ **يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا**
آخرت و نیستند ایشان که بگویند **يُنَادِرُهُمْ أَنْ يُقِيمُوا صُفُوفَهُمْ لَكَ**
ما یُخَادِعُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ **فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ**
و می بینند مگر تنهای خود را و ایشان نمیدانند در دلهای ایشان بیماری است
فَيُزَادُهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَهُمْ عَذَابُكَ أَلِيمٌ **يَا كَاذِبُونَ**
پس زیادتر کند ایشان را عذاب و مرا ایشان را بود عذابی دردناک **فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ**
وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ
و چون گویند ایشان را که تباهی کنید در زمین گویند **يَا كَاذِبُونَ**
أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ **وَإِذَا قِيلَ**
بدان **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ایشان تباهی کنندگان و لیکن ایشان نمیدانند و چون گویند

لَهُمْ آمَنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنْتُمُ الْفٰسِقُونَ **وَالَّذِينَ آمَنُوا**
و ایشان را ایمان کردیم **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** همانند ایمان کردیم **وَالَّذِينَ آمَنُوا**
أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ **وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ**
بدان **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** بر ایشان ای الیم کی ایشان را یابیم کسی ایشان را نخواهند کرد
أَمِنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا بِالشَّيَاطِينِ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ
که ایمان کردیم **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** و چون غای شوند باز با شیاطین گویند که ما با شما هستیم
مُسْتَعِينُونَ **أَلَمْ يَسْتَعِزُّ بِهِمْ وَبَدَّ لَهُمْ فِي طُعْيَانِهِمْ**
استعزاز کردند **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** چرا استعزاز ایشان بدهد و در کش ایشان را تا در غیبت
يَعْمَهُونَ **أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَى فَمَا رَبُّهُمْ**
بیکار شدند **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** آن گروه است که گرفتار شدند گمراهی را ببدل راهی پس **يَعْمَهُونَ**
تَجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ **مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ**
بازگاری ایشان و بنویسند ایشان را **مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ**
نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي
آتش را **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** و روشن شود آنچه **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** و بگذارد ایشان را
ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ **صُمٌّ بَكْرٌ عَمِيَ فِيهِمْ لَا يَرْجِعُونَ**
تاریکیهای که نمیدانند **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** کرانه کردند **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** و باز
أَوْ كَصَيِّبٍ مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَنُقُبَاتٌ **يَجْعَلُونَ**
یا همچون **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** که از آسمان آید که در تاریکیهای و بگذارد ایشان را

مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا
شُرَكَاءَ الَّذِينَ هُمْ يَكْفُرُونَ ۚ وَمَا يَهْدِي بِهِ إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَبِّهِ ۚ
الْفَاسِقِينَ ۚ الَّذِينَ يَنْفُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ تَحْتِ مِيثَاقِهِ
فَاسِقَانِ ۚ إِنَّمَا يَنْفُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ تَحْتِ مِيثَاقِهِ ۚ
وَيَقْطَعُونَ مَا أَتَىٰ اللَّهَ بِهِ أَنْ يُوَصِّلَ وَيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ
وَيُؤْمِنُونَ بِمَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوَصِّلَ وَيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ
أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۚ كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَانًا
عَلَيْكُمْ ۚ قُلْ إِنَّمَا يَنْفُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ تَحْتِ مِيثَاقِهِ ۚ
فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۚ هُوَ الَّذِي خَلَقَ
لَكُمْ مَاءَ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ
سَمَوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۚ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَأِكَةِ إِنِّي
جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً ۖ قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَ
يَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ ۖ قَالَ إِنِّي
أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۚ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين

أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۚ وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى
الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَٰؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا بِأَسْمَاءِ هَٰؤُلَاءِ إِنَّا نَعْبُدُكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ
الْحَكِيمُ ۚ قَالَ يَا آدَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَاءِ هَٰؤُلَاءِ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ
بِأَسْمَاءِ هَٰؤُلَاءِ قَالَ أَقْبَلُ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَ
الْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْفُونَ ۚ وَإِذْ قُلْنَا
لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ
وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ۚ وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ
الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَٰذِهِ
الْعِشَّةَ وَنَحْنُ عَلَيْكُمْ عَاظِمُونَ ۚ

وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَٰؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا بِأَسْمَاءِ هَٰؤُلَاءِ إِنَّا نَعْبُدُكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ۚ قَالَ يَا آدَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَاءِ هَٰؤُلَاءِ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَاءِ هَٰؤُلَاءِ قَالَ أَقْبَلُ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْفُونَ ۚ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ۚ وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَٰذِهِ الْعِشَّةَ وَنَحْنُ عَلَيْكُمْ عَاظِمُونَ ۚ

التَّحَكُّمَ فَتَكُونُ مِنَ الظَّالِمِينَ • فَازْهَمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَاخْرَجَهُمَا
دخست کرم مرید پس باشد از جلد استکار پس وادایش از آن پس برود و از او
مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ
از این بودند در آن و کتیم با ایشان بود بعضی شمشیر بعضی را دشمن باشند و شمشیر
فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ • فَخَلَقْنَا آدَمَ مِنْ رَبِّهِ
در زمین آرامگاهی و به خورداری تا سنگی پس گرفت آدم از پروردگار خود
كَلِمَاتٍ مُّتَابِعَةٍ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ • قُلْنَا اهْبِطُوا
سخن گفتیم بر او و بر او گفتیم که تو به زمین نازل شدی گفتیم که فرود آ
مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنْ هِيَائِ فَتَبِعُوا هَٰؤُلَاءِ
از آن جهت که پس هر که آید بشما از من وای پس هر که برود کند راه را
فَلَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ • وَلَذِكُمْ كُفْرُكُمْ وَأَنَّ كُفْرُكُمْ
پس هیچ ترس نبود بر ایشان و از ایشان هیچ نگرانی نباشد و آنرا که کفر شماست و بدو
بِأَيِّ نَارٍ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ • يَا بَنِي
شما را آن گروه اصحاب آتشی اند ایشان در آنجا محبوس باشند و فرزندان
إِسْرَءِيلَ أَذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا
یعقوب یاد کنید نعمتی را آن نعمتی که کردم بر شما و وفا کنید
بِعَهْدِي أَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ وَآيَاتِي فَانْهَبُوا • وَأَمِنُوا بِمَا
پس من تا وفا کنم بعهده شما و از کار من بپرسید و بگوئید بپای

أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِمَا بَعْضُكُمْ وَلَا تَكُونُوا أُولَٰئِكَ كَافِرِينَ وَلَا
از من استادم برساننده را آنچه باشد است و بشاید اول کافر و کافر بنان و
فَتَتَرَوْا بِالْبَاطِلِ تُمْنًا قَلِيلًا وَإِنِّي فَاتَّقُونَ • وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ
و فرمایید بنشانهای بسیار اندک و از من بپرسید و بهم برسانید حق را
بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ • وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
باطل را و باز می پوشانید حق را شما میدانید و پای دارند از او
وَاتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَبُوا مَعَ الرَّاسِخِينَ • أَنَا مُرُونَ النَّاسَ
و بپند زکات را و رکوب کنند باریک کنند ای میفرمایید مردمان را
بِالْبَرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ نَسِّوْنَ الْكِتَابَ أَفَلَا
بمیکوی و فراموش میکنید تنهای خود را و شما میپوشانید کتاب ای پس
تَعْقِلُونَ • وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ
استقامت عقل نمیکند و باری خواستند صبر کرد و نماز کرد و بپوشانند کتاب بزرگست
الْأَعْلَى الْخَاشِعِينَ • الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ وَ
که بر سر ایشان آید که ایشان بپوشانند که باز رسند کاند باز از پروردگار خود
أَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ • يَا بَنِي إِسْرَءِيلَ أَذْكُرُوا نِعْمَتِيَ
و ای شما ایسان بجزاد او باز گردانید ای فرزندان یعقوب یاد کنید نعمتی
الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ •
آن نعمتی که کردم بر شما و آنرا که از من افروزی نهادم شما را بر جهانیان و شما

حزب

خ

وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ
 و بترسد از آمدن روزی که بکس براند هیچ تنی از تنی چیزی و پذیرفته نشود از آن خواهی
 وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ • وَإِذْ جَعَلْنَا كُم
 و ز گرفت نشود از آن عدلی و نه ایشانرا یار کنند و یارکن چون برمانیم ما شمار
 مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ لِيَوْمَ مَوْنِكُمْ سَوَاءَ الْعَذَابِ يَذِخُرُ أَتَيْنَاكُم
 از آل فرعون در می رسانید شمارا ببنی عذاب میکشند بسیار شمار
 وَكَيْتَحْيُوزِنَاكُمُ فِي ذَٰلِكُمْ مَلَأْنَا مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمًا
 و زنده میکنیم شما را در آن آزمون از آزمون بود پروردگار شما بزرگ
 وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فَأَجْنَحْنَاكُمْ وَغَرَقْنَا فَرْعَوْنَ وَأَهْلَهُ
 و چون بشکافیم برای شما دریا را پس رسانیدم ما شمارا و غرق کردیم آل فرعون را و شمارا
 نَنْظُرُونَ • وَإِذْ وَاعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ
 نمی گزیدید و چون وعده دادیم موسی را چهل شب پس گرفتید شما
 الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ • ثُمَّ عَقَوْنَا أَعْنَكَ
 کوساله را بعبودی از پس آن و شما ستمکاران بودید پس در کشیم شما را
 مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ • وَإِذْ أَيْنَأَمُوسَىٰ
 از پس آن تا مکر بود کرد شما را شک کنید و چون یادیم موسی را
 الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ • وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ
 و کتاب فرق میان حق و باطل را بآورد که بگوید راه یابید و چون گفت موسی

عشر

لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ
 و قوم خود را ای قوم من سبقتی کردی بر تنهای خود بفر گرفتن شما را بعبودی
 فَتَوْبُوا إِلَىٰ بَارِئِكُمْ فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ
 پس باز آید با آفریدگار خویش پس بکشید تنهای خودرا آن تن بهتر بود شمارا
 عِنْدَ بَارِئِكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ
 نزد کرد آفریدگار شما پس سهل کرد بر شما بدین که اوست توبه پذیرنده مهربان
 وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَىٰ اللَّهَ جَهْدَةً فَأَخَذَتْكُمُ
 و چون گفتید شما ای موسی هرگز باور نداریم ترا تا باز نمانی ما را خدا بعیاضه شکایت پس گرفت
 الصَّاعِقَةُ وَأَنْتُمْ نَظُرُونَ • ثُمَّ بَعَثْنَاكُمْ مِنْ بَعْدِ
 با یکی طاع و شما می گزیدید پس بفرستادیم شما را از پس
 مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ • وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ
 مکر شما تا مکر بود کرد شما را شک کنید و سایه بمان کردیم بر شما ابر را
 وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالتَّلْوِيَّ كُلَّوْا مِنْ طَبَابَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ
 و فرو فرستادیم بر شما ترکبین و مرغ برانرا که خیمه بخورید از پاکبهای آنچه روزی کردیم شما را
 وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ • وَإِذْ قُلْنَا
 و ستم نکردیم ما ایشانرا ولیکن بودند بر تنهای خود ستم میکنند و چون گفتیم ما
 ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ مِنْ غَدَا
 و روید از در این دیه پس بخورید از آنجا هر کجا بخواهید و چون گفت موسی

حمر

فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ
پس اگر نه فضل خدا بودی بر شما و رحمت او بر اینی می بودید شما از جمله زیانکاران
وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدُوا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ
ویدارستی که دانستید شما آنرا که از حد گذشتند از شما در کفرهای ایشان پس گفتیم
كُونُوا فِرْدَوْا خَاسِرِينَ • فَجَعَلْنَاهُمْ أَكْأَبِينَ يَدِيهِمْ
باشید بوزنکان نوسیدان از دست پس گردانیدیم ما آنرا عقوبتی و عبرتی بر آنرا در دنیا
مَا خَلَفْنَا وَمَوْعِظَةً لِلنَّفِثِينَ • وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ
وآنچه از پس آن بود و پسندید بود بر زمین کاربانان چون گفت موسی ز قومه ای برستی
يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْخَبُوا بَقْعَةً قَالُوا اتَّخَذْنَا هَذَا عَوْدًا
میفرماید شما که بکشید ماده کاوی را گفتند ای فراسکری ما بستر کشتن می کنیم
بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ • قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا
بخدا که باشم از جمله نادانان گفت بر خوان برای خود را تاروشن کند
مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقْعَةٌ لَفَازٍ وَكَلْبٌ عُتْوَانٌ بَيْنَ ذَلِكَ
که چیست آن کاوی گفت که خدا میگوید که آن ماده کاویست نه بر و نه جوا • این مانت
فَاعْمَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ • قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لُونَهَا قَالَ
پس بکنید آنچه • گفت بر خوان برای پروردگار خود را تاروشن کند ما که چیست آن کاوی
إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقْعَةٌ صَفَاءٌ فَافْعَلْ لُونَهَا تَسْبِيلَ طَرِيقٍ
که خدا میگوید که آن ماده کاویست زرد زرد رنگ آن شاد کند بکنند کار

خمس

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِذِ الْبَقْعُ رَشَابَةٌ عَلَيْنَا وَأَنَا
گفت بر خوان برای پروردگار خود را تاروشن کند ما که چیست آن کاوی
لَنَا شَاءَ اللَّهُ لَمْ يَنْدَعُونَ • قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقْعَةٌ لَفَازٍ وَكَلْبٌ
که خواهد خدا بر آن را زمینکان بشم گفت که خدا میگوید که آن ماده کاویست نه بر و نه جوا
الْأَرْضِ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّةً لَاشِيَةً فِيهَا قَالُوا الْآنَ جِئْتَ
زمین را و نه آبی بر کشت زمین را • گفت از عیبوست • گفت از عیبوست • گفت از عیبوست
بِالْحَقِّ فَذْخَبُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ • وَإِذْ قُلْتُمْ
حق را پس بکشید آنرا و نه نزدیک بود که بکشید • و چون بکشید شما
نَفْسًا قَادَرًا ثُمَّ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَا كُنْتُمْ تَكْفُمُونَ • فَقُلْنَا
خدا را پس بکشید خود را در آن کار و خدا پرورد آفرنده بود بودید شما باز می پوشانید پس گفتیم
اضْرِبُوا بِعَصَاهَا كَذَلِكَ يُخَيِّلُ اللَّهُ الْمُؤْتَى وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ
زخم آن تخم منور را بعضی از آن بفرستد زمین کند خدا مردگان را و باز نمایان نماید آیات خود
لَعَلَّكُمْ تَعْمَلُونَ • ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
تا بود که شما در یاسید پس سخت شدند دلهای شما از پس آن
فَهِيَ كَالْحِجَارِ أَفَاشِدُ قَسْوَةً وَإِنْ مِنَ الْحِجَارِ لَمَّا يُنْفَجَرُ
پس آنرا همچون سنگها انداخته سختی و سختی که بعضی سنگهاست که روان بشود
مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِنْ مِنْهَا لَمَا يَشْفَقُ فَيَخْرِجُ مِنْهُ الْمَاءَ وَإِنْ مِنْهَا
از آن جویها و بعضی که از سنگهاست که می شود پس برین آید از آب و بعضی از آن

عشر

لَا يَهَيِّطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ^{ایستاد} أَفَنُطْمَعُونَ ^{از ترس خدا نیست خدا غافل از آنچه شما میکنید ای پسران}
أَنْ يُؤْمِنُوا بِالْكَفَرِ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ ^{بگویند و بر سرش و برستی که شنیدند کروی از ایشان می شنود کلام خدا را}
ثُمَّ يَنْفِرُونَ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ يُخَافُونَ أَنْ يَسْأَلَهُمْ فِي يَوْمٍ وَقَدْ أَقْبَلُوا الْقَوْلَ ^{پس می گردانند از آن ایستاد در ایام بود آنرا و ایشان میدانند و چون بسند}
الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَا بِعَضُوبِهِمْ إِلَى بَعْضِ آلِهِمْ لَمَّا اتَّخَذُوا لَهُمْ ^{بندها که بگویند بگویند و چون خالی شدند بعضی ایشان سوی بعضی گویند}
بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ لِيُجَاوِبَهُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمُ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ^{بندها که بگویند بر سرش تا در حضورت گفتند شما را بنده نزد پروردگار ایستاد ای پسران درمی یابید}
أَوَلَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ وَمِنْهُمْ ^{ای بندها که بگویند میدانند آنچه پنهان میکنند و آنچه آشکار میکنند و از ایشان}
أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِي وَإِذَا هُمْ لَا يَرْفَعُونَ ^{مستند بنویسندگان که نمیدانند کتابی که از زبانی می شنیدند ایشان که کافری بر}
فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُمُونَ الْكِتَابَ بَائِدَ بِهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ ^{پس ای پسران را که می نویسند کتاب بپستی خود پس بگویند این از نزدیکی}
اللَّهِ لَيْسَتْ رُؤَايَا مِنْ أَقْلِيٍّ أَفَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ ^{خدا نیست تا فرزند بدان و آنرا اندک پس در ایشان از آنچه اندوختند دستهای ایشان}

وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ ^{وای برایشان از آنچه اندوختند و کسبند مرکز رسید با آنرا که در روزگار کرده اند}
قُلْ اتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَكُمْ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى ^{بگو ای واکر کنید شما نزدیکی خدا عهدی پس مرکز خط کنند شما بخود یا بگویند بر}
اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ بَلَى مَن كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ فَأُولَئِكَ ^{خدا آنچه نمیدانند ای پسران مرکز اندوختن بنده و کرد در ایام نزد گناه او پس آن}
أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ^{اصحاب آتش باشند ایشان در آنجا همیشه باشند و آنها که بگویند و کارهای نیکو گویند}
أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ^{ایستاد آنرا که بگویند همیشه باشند و این چون واکریم ما عهد را}
وَإِذَا أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ أَوَاقِمْ لَهُمْ نَسَبَهُمْ ^{از فرزندان یعقوب که پسر پستید که خدا را و یا مادر و پدر نیکو کنید و یا خداوندان}
وَالْبَيْتَ أَمْ وَالْمَسَاكِينَ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَفِيمَا أَلْفَوْهُ ^{و یا بپستیمان و بپاکان و بگویند در میان نیکوئی و بیای داری ایشان را}
وَأَن تَأْخُذُوا بِالْزَكَاةِ ثُمَّ تُولَئْتُمُ الْأَقْلِيَّةَ مِنْكُمْ وَأَنْتُمْ مُعْرِضُونَ ^{و بپسند زکات را پس بکشید شما که اندک از شما که اندک از شما}
وَإِذَا خُذْنَا مِنْكُمْ أَمَّا لَكُمْ لَسْفٌ كُنْ دِمَائِكُمْ وَخُذُوا أَنْفُسَكُمْ ^{و چون واکریم ما عهد را از شما که میزید و نوبتای خود را و بیرون بپسند شما را}

عشر

مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَضْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ^{از پسران شما و شما را قرض دادند و شما گواهی میدادید} ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقُولُونَ ^{پس شما اینها هستید} أَنْفُسُكُمْ وَنَحْنُ جُنُودٌ قَرِيبٌ أَنْفُسُكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ نَظَاهِرُونَ ^{انفوس شما و ما لشکر نزدیکیم / نفس شما از سرزمین آنها ظاهر است} عَلَيْهِمُ بِالْآثِمِ وَالْعُدْوَانِ وَإِنْ يَأْتُوكُمْ أُسَارَى فَادُونَهُمْ ^{بر ایشان بگناه و دشمنی و اگر آید شما را اسیر بشد باز بخرید ایشان} وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ ^{و آن حرام است بر شما بیرون کردن ایشان / ای کسانی که ایمان آورده اید بعضی از کتاب} وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ مِنْكُمْ الْآخِرَى ^{و کافر میشوید بعضی پس جزای پادشاه آنکه کرد از شما که رسولی} فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَبِئْسَ الْقِيَمَةُ يَرْضَوْنَ وَالْآثِمُ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ ^{در زندگانی دنیا و بد روز قیامت باز گردانیده باینترین عذاب و بیست} بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ^{غافل از آنچه شما میکنید آن کرده آنها را که در گرفتند زندگانی دنیا را ببدل} أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ ^{اولئك الذين اشتروا الحياة الدنيا بالآخرة} فَلَا يَخْشَوْنَ الْعَذَابَ وَهُمْ يَبْصُرُونَ وَلَقَدْ أَنْتَبَهُمْ ^{پس سزاگرد نشود از ایشان عذاب و نه ایشان را می بیند و بستی که بداریم ما موسی} الْكِتَابَ وَفَقِينَا مِنْ عِبْدِهِ بِالرُّسُلِ وَانْتَبَاهُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدَاهُ ^{و کتاب و فقیما از عباد او را بپس از رسولان و بداریم ما عیسی پسر مریم را بپس از او}

بِرُوحِ الْقُدْرَةِ أَفَكَلِمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ ثُمَّ لَا تَهْتَدُونَ أَنْفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ ^{ببروحي القدس افكلما جاءكم رسول ثم لا تهتدون / نفس شما استكبرتم} فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ^{پس گروهی را بدفع میشدید شما و گروهی را میکشیدید و کشتید / ففریقا کذبتم و فریقا تقتلون} وَقَالُوا افْلُوجُنَا غَلْفًا بَلْ ^{و گفتند / فلما جاءهم هم کتاب} لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ ^{بعضی از ایشان لعن شد بسبب کفر ایشان پس اندکی آنچیزی که یکتا و چون است بزیان کتابی} مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ لَا يَسْتَفْقِحُونَ ^{نزد خدا راست داننده و آنچه با ایشان بود و بودند از پیش طلب حق میکردند} عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى ^{بر آنها که کافر شدند چون آمد بایشان نشانی که کافر شدند بدو پس لعنت شد بر آنها} الْكَافِرِينَ ^{الكافرين} بَلِّغُوا أَسْمَاءَ أَنْفُسِهِمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ ^{بلاغ کنید اسماء خود را که کافر شوند بآنچه فرو فرستاد خدا} بَلِّغُوا أَنْ يَنْزِلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى نَرِسَاءٍ مِنْ عِبَادِهِ قَبْلًا وَابْغَضِبْ عَلَى ^{بلاغ کنید که فرو فرستد خدا از فضل خود بر آنکس خواهد از بندگان خود پیش از او} غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ^{و بر کافران عذاب خوارکننده و چون گویند و بر کافران عذاب} اللَّهُ فَالْوَأْنُ مِنْ بِلَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا وَيكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْخَوَافُ ^{خدا گفتند که دیدیم بآنچه فرو فرستاد بر ما و کافر شدند بآنچه در حق بود و آن حق است بر ما}

لَمَّا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ نَقُولُ أَنْبِيَاءُ اللَّهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ
آنچه بایشان بگویم چرا میگویند پیغمبران خدا را از پیش از آنکه شما مؤمنان
وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَى بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اخْتَلَفْتُمْ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ
و پیوسته گزیدید شما موسی با براهین پس فراموش کردید عجله را پس از
وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ وَلَوْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ
و شما ستمکاران بودید و چون نخواستیم با عهد را از شما و برافراشتیم بالای شما
خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاسْمِعُوا فَاذْكُرُوا لَكُمْ الْآخِرَةَ عِنْدَ اللَّهِ
اگر بپسندید شما مؤمنان بگو که باشد مرثیه برای آخرت نزدیک خدا
خَالِصَةً مِنْ دُورِ النَّاسِ فَمَتَّوِاْ الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
خالص از حیرت مردمان پس آرزو کنید مرگ را اگر راست گویان
وَلَنْ يَمُنُّوا أَبَدًا يَمْزُجُونَ بَيْنَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ
و آرزو کنند از روزی تا روزی میآمیزند دینهای ایشان و خدا دانست کار ستمکاران
لَيُجَذِّبَهُمُ اللَّهُ إِلَى حَيْوَةٍ أَوْ إِلَى مَوْتٍ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا يَدْعُونَ
و هرگز نیاید ایشان را حیرت بین مردمان بر زندگانی و از آنجا که از فراداد آرزو میکنند که از ایشان

لَوْ يُعَمَّرُ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُزَحَّضٍ بِهِ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ
اگر زنده گانی ده سده و نه هزار سال و نه هزار و نه سده از عذاب اگر زنده گانی ده سده
وَاللَّهُ بِصِبْغٍ بِمَا يَعْمَلُونَ قُلْ إِنْ كَانَ عَدُوُّ الْجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ
و خدا بیست و نه بار ایشان را بکشد بگو هر که باشد دشمن بر جبرئیل را بگویم پس بر او نازل شود
عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَى
بر دل تو بر فرمان خدا راست دهنده بر آنچه در پیش از تو و بشارتی و بشارتی است
لِلْمُؤْمِنِينَ إِنْ كَانَ عَدُوُّ اللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ
مردمان ایمان بگو هر که باشد دشمن خدا را و فرشتگان او را و رسولان او را و جبرئیل را
وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوُّ الْكَافِرِينَ وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ
و میکائیل را پس برستی گزیدد دشمنی را کافران و پیوسته که فرود فرستادیم به تو نشانیهای
بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ أَوْ كَلَّمَآءَ هَدُوعٍ
روشنیها و کافران شوند باین مکر فاسقان ای هرگاه که عهد بسته عداوتی
نَبَذَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِلِأْسِ ثَرَاهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ
کردی از ایشان یک بیشتر ایشان نمیگویند و چون آمد ایشان رسولی
مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِنَ الَّذِينَ أُتُوا الْكِتَابَ
از نزدیک خدا راست دهنده بر آنچه بایشان کردی از آنجا که عهد بسته ایشان را
كِتَابَ اللَّهِ وَرَأَوْا ظُهُورَهُمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْمَلُونَ وَابْتَغُوا مَا تَتْلُوا
کتاب خدا را و ایستادند پشتهای خود گویا که ایشان نمیخوانند و پیروی نمیکردند آنچه خوانند

الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ سَلِيمٍ ۖ وَمَا كَفَرُ سُلَيْمٍ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ
دیوان بر پادشاه سلیمان و ما سپاسی نمود سلیمان ولیکن دیوان
كَفَرُوا يَعْلَمُونَ النَّاسَ السَّحَرُ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِ هَرُوتَ
کافرشند که در می آموزانید مردمان جادو و آنی فرود بر سر دوزخ است و هرگز نمانند
وَمَا رُوتَ وَمَا يَعْلَمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ
و باروت نام و در می آموزانید هیچ یکی را نمیکنند که سبب از ایشان
فَلَا تَكْفُرْ فَيَعْلَمُونَ مِنْهُمَا مَا يَفْتَرُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ ۚ وَمَا
برین سپاسی نمای پس می آید از آن بر دو آنچه جانی می افتد بدان مرد و زن او و نمودن
بِضَارَيْنِ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَعْلَمُونَ مَا يُمْسِرُهُمْ وَلَا
نام برانیده بدان هیچ یکی را که بزبان خدا و در می آید آنی زبان بگوید ایشان را
يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَّا اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ
و سود نمی کرد ایشان را و بدستی بود ایشان را که نخواستند بود و در آخرت هیچ نماند
وَلَيْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۚ وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا
و نه بدست آنی فروخته بدان تنهای خود را اگر ایشان نمانند و اگر اینک ایشان بگویند
وَاتَّقُوا الْمَثُوبَةَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّو كَانُوا يَعْلَمُونَ ۚ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
و بر سر دوزخ نمانند و بدستی از نزدیک خدا بهتر بودی اگر ایشان بدستش ای آنها
آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعُوا وَتَقُولُوا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ۚ وَاسْمِعُوا وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ
و اگر ایشان بگویند رعایت کنید و بگویند ما مسلمانانیم و در کافران عذاب دردناک

مَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ أَنْ يُنَزَّلَ
از روی کفر آنی که کافرشند از اهل کتاب و از اینان فرودانند که فرود نمانند
عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ ۚ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ
بر شما هیچ نیکی از پروردگار شما و خدا خاص گرداند هر که خود آرد که خواهد
ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۚ مَا نَنْسَخُ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا
خداوند فضل بزرگ از آنکه از قرآن بزداید که در آن آید و بهتر از آن
أَوْ مِثْلَهَا ۚ لَمْ نَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۚ لَمْ نَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ
ما نماند آنرا ای خدا بدستی که خدا بر هر چیزی توانا است ای بدستی تو خدا
كَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ
را در پادشاهی آسمانها و زمین نیست شما را از جز خدا هیچ دوستی و نه یاری
أَمْ تَرْبُدُونَ أَزْشَأَ لَوْ أَنَّ سُلُوكَكُمْ كَمَا سَلَكَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ ۚ وَمَنْ يَنْبَدِلْ
یا سیمواید که در خواستید از رسول خود همچنان در خواستید از موسی از پیش و سر بدل کند
الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۚ وَكَثِيرٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
کفر را بدل ایمان پس بدستی که کرده شده با از بدستی راه از رویند بسیار از اهل کتاب
لَوْ يَرَوْكُمْ مُنْجِبِينَ إِيمَانَكُمْ كُفَرًا أَحْسَنَ أَمِنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ
که بر گردان شما از پس ایمان شما از کفر و بدی که نزدیک شما ایمان
مِنْ بَعْدِ مَا نَبَّيْنَهُمْ الْحَقَّ فَأَعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ
از پس آنی روشن شد بر ایشان حق پس از کفر و بدی که فرود گردید تا آورد خدا فرمان و

إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا
بِرستی کنوا بر همه چیز توانست و بیای ایضا و بسید زکات را و آنچه را پیش از
لِأَنفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوا عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ وَقَالُوا
برای تنهای خود از نیکی بیاید آنرا نزد خدا سستی کنه بنای تمام کنید بپایا و گفتند
لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ الْأَمْرُكَ إِنْ هُوَ إِلَّا وَنَصَارَى نِلْكَ أَمَانِيكُمْ قُلْ هَاتُوا
از خود در بهشت مگر آنکه باشد جهنم یا ترس است از دهنش بشاید بگوید
بِرْهَانَكُمْ أَنْتُمْ صَادِقِينَ بَلَى مِنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ
چون خود را اگر شنید شما راست گویا کسی که خالص گرداند در خود مراد را و بگوید
فَلَهُ أَجْرٌ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ وَقَالَتْ
برای او بود مراد از نزدیکی پروردگار او هیچ ترس نبوده و از این اندوختن باشند و گفتند
الْيَهُودُ لَيْسَتْ النَّصَارَى عَلَى شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصَارَى لَيْسَتْ الْيَهُودُ
یهودان نیستند ترسیدان بر چیزی و گفتند ترسیدان نیستند یهودان
عَلَى شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ
بر چیزی و این سخن بیخوده است سخن گفتند آنها که نمیدانستند
قَوْلِهِمْ قَالَ اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ
گفتار ایشان بر خدا حکم کند میان ایشان روز قیامت را آنچه بود در آن
يُخْتَلَفُونَ وَمَنْ أَمْلَ مِنْ مَنِعٍ مَسَاجِدَ اللَّهِ أَنْ يَذْكُرَ فِيهَا اسْمَهُ
اختلاف میکرد و کیست بتمکات از آنکه منع کرد مسجدی خدا را که یاد کند در آن نام او را

وَسَعَى فِي خَرَابِهَا أُولَئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ
و بستان و خرابی آن آن گروه نبود برایشان که در روند از آنجا که ترسیدگان
لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ وَاللَّهُ الْمَشْرِقُ
برایشان بود در دنیا رسوائی و برایشان بود در آخرت عذاب بزرگ و در خدا ترس
الْمَغْرِبُ فَأَيُّمَا تُلَوا فَتَمَّ وَجْهَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَالِمٌ وَقَالُوا اتَّخَذَ
و مغرب پس هر کجا که روی فرماید پس ثبات قبله خدا سستی کنه فراخ رفت و گفتند از آنجا
اللَّهُ وَلَكِنْ سُبْحَانَهُ بَلْ لَمْ يَكُنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّهُ قَانِشُونَ
خدا فرزندش پاک و سزاوار است بلکه مراد است آنچه در آسمان است و زمین همه را و از آنجا
يَدْرِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا قَضَى أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ
اوست همه را و از آسمان و زمین چون خواهد که بگوید پس گوید مراد است که بپایا پس شد
وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِيَنَا آيَةٌ كَذَلِكَ
و گفتند آنها که نمیدانستند چرا سخن نگوید با ما خدا یا چرا نیاید با شانی همچنین
قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ شَهِدَتْ فَلَوْ هُمْ قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ
گفتند آنها که پیش از ایشان بودند مانند گفتار ایشان بهم مانده شد و دلای ایشان سستی که در آن سخن
لِقَوْمٍ يُؤْفِكُونَ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تُسْأَلُ عَنْ
برای گروهی که بجهنم شوند سستی که نمیدانند یا از حق بشارت دهنده و نذر دهنده
أَصْحَابِ الْحَبِيمِ وَلَنْ رَضَى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَى حَتَّى تَتَّبِعَ
حال اصحاب دوزخ و خشنود نشوند از تو یهودان و نه ترسیدان تا بروی کنی تو

خمس

فَالَّذِينَ هُمْ فِي الْأَخْيَرِ مِنَ الصَّالِحِينَ إِذْ قَالَ لَهُ رَبِّي أَسْلِمْ قَالَ اسْلَمْتُ
 در دنیا و پستی کرد در آخرت بران از حق بگو کاران چون کشت او را پروردگار و کشتاد که شهادت می دادند
 رَبِّ الْعَالَمِينَ وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ بَنِيَّ أَنْ لَكُمْ
 پروردگار جهانان و فرمود باین دین ابریم بران فرود و یعقوب بران بران من
 أَصْطَفَى لَكُمْ الدِّينَ فَلَا تُمُونُوا إِلَّا بِأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ
 برزید در حق را دین پس بریم مگر که شما منفی دان شدید یا بود شما حاضر
 إِذْ خَضَعَ يَعْقُوبُ الْمُوتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي
 چون حاضر آمد یعقوب ایستاد که چون گفت بران فرود که چه بود پستی پس
 قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَاللَّهُ أَبَاكَ إِبْرَاهِيمُ وَإِسْمَاعِيلُ وَإِسْحَاقُ الْأَنْبِيَاءُ
 گفتند خویشم پستی خدای ترا و خدای بران را ابریم و اسمعیل و اسحق خدایان
 وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَرِثَتْ
 یکان یکان و ما را و ما را مستانم آینه کردن آن که کشند بران فرود و در حق
 مَا كَسَبَتْمْ وَلَا تَسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ وَقَالُوا
 آنچه اند و خدایانند و پستی از شما از آنچه ایشان کرد باشند و گفتند چو
 كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيفًا وَمَا كَانَ
 باشد چو بود یا ترما یا باید که بک تبت ابریم و ابریم یا ابراهیم یا ابراهیم و بود
 مِنَ الْمُشْرِكِينَ قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَى إِبْرَاهِيمَ
 زبده ایان فرادان بگوید بگوید ما بجا باشد از حق شهادت و آنچه فرود شد با ابریم

وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ
 و اسمعیل و اسحق و یعقوب و نوادگان و آنچه به شد موسی عیسی
 مُسْلِمُونَ فَإِنْ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدْ اهْتَدَوْا وَإِنْ
 و آنچه به شد پستی از پروردگار ایشان به ای نیکم میان هیچ یکی از ایشان و ما را
 تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ
 برگردند پس پستی که ایشان در حق اند پروردگار کند از تو را ایشان را خدا و است شوی
 الْعَلِيمُ صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ
 دانایان و از خدا و کیست نیکوتر از خدا و این و ما را
 عَابِدُونَ قُلْ إِنِّ حَاجُّونَ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَا أَعْمَالُنَا
 پرستندگانیم بگو ای خدمت کنید با ما در خدا و است پروردگار و است عملان
 وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ
 و ما را است عملان شما و ما را خالص کنندگانیم یا بگوید که
 إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا
 ابریم و اسمعیل و اسحق و یعقوب و نوادگان بود چو بود
 أَوْ نَصَارَى قُلْ أَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمِ اللَّهُ وَمَنْ أَرْأَى كَلِمَةً تَمْنَى كَلِمَةً
 یا ترما بگوید که او را ترید یا ندان و کیست شهادت از تو را ایشان را کوی

عِنْدُ مَنْ لَّهِ وَمَا لَّهِ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ^{آنچه که در پیشگاه خداوند است و آنچه که خداوند از شما می‌داند} ذَلِكَ أَمْرٌ فَدَخَلَتْ لَهَا ^{این امر بود و او در آنجا رفت}
 مَا كَسَبَتْ وَلَا كُفِّرَتْ ^{آنچه که بدست آورده و آنچه که پاک نشده} وَلَا تَسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا ^{و شما از آنچه که آنها بودند نمی‌پرسید}
 يَعْمَلُونَ ^{در میان خود می‌کردند} سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَهُمْ عَنْ قِبَلِهِمْ ^{افزونندگان از میان مردم خواهند گفت: چه است که از پیشگاه خداوند برای آنهاست}
 الْفَيْكِ ^{آنچه که در میان آنهاست} أَوَلَيْسَ عَلَى اللَّهِ لِلشَّرِّ وَالْمَغْرِبِ يَهْدِي مِنْ تَشَاءُ إِلَى ^{آیا نیست که خداوند برای شر و غربت هدایت دهد از آنچه که بخواهد}
 صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ^{مسیر مستقیم} وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا ^{و به همین گونه شما را می‌سازیم تا باشید}
 شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا ^{شاهدان بر مردم و رسول بر شما شاهد} وَمَا جَعَلْنَا ^{و آنچه که ما نماند}
 الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعِ الرَّسُولَ مِمَّنْ بَنَفَلِكِ ^{مسیر را که بودی را منمادهم تا بدانیم که از پی رسول چه کسی می‌آید}
 عَلَى عَفْوِهِ وَإِنَّكَ لَكَبِيرٌ إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ ^{بر روی عفو و تو بزرگ هستی مگر بر آنهایی که خدا هدایت کرد و آنچه که نبود}
 اللَّهُ لِيُضَيِّعَ أَيْمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرُؤُوفٌ حَكِيمٌ ^{خداوند تا ضایع نکند ایمان شما را زیرا که خداوند به مردم مهربان و داناست} فَذَرْنِي نَقُصُّ ^{پس بگذار مرا بگویم}

وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ ^{و چهره تو را در آسمان و ما تو را چهره‌ای را که دوست داری قرار دهیم و چهره تو را به سوی مسجد}
 الْحَرَامِ وَخَيْشُ مَا كُنْتُمْ قَوْلُوا ^{و آنچه که شما می‌گفتید} وَجْهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا ^{و چهره شما را به سوی آن قرار دهیم و آنهایی که داده شد}
 الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ^{و آنهایی که کتاب داده شد می‌دانند که حق است از پروردگار ایشان و خداوند غافل از آنچه که شما می‌کنید}
 وَلَئِنْ أُنذِرْتِ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَا تَبِيعُوا قِبَلَكَ وَمَا أَنْتَ ^{و اگر اید هشدار دهی به آنهایی که کتاب داده شد با هر آیه‌ای که بخواهی از پی تو نمی‌روند و تو نیستی}
 بِتَابِعٍ قِبَلَتِهِمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ وَلَئِنْ أُنذِرْتِ ^{و هیچکس از آنها را به پیروی از جهت خود نیست و اگر اید هشدار دهی به هر یک از آنها}
 أَهْلَاءَهُمْ مِمَّنْ تَعْبُدُ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذْ لَنْ الظَّالِمِينَ ^{همسران و اقربای آنهایی که می‌پرستند از آنچه که به تو از دانش می‌آید زیرا که شما را از جهت ستمکاران}
 الَّذِينَ أَنْذَرْتَهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ آبْنَاءَهُمْ وَإِنَّ ^{و آنهایی که اید هشدار دهی به آنها از کتاب می‌دانند که آنها را می‌شناسند همانند آنهایی که می‌شناسند فرزندان خود}
 فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ^{و گروهی از آنها را که پنهان می‌کنند حق را و آنها می‌دانند} الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ ^{حق از پروردگار است}
 فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ^{پس نباشید از میان متزلزلان} وَلِكُلِّ وُجْهَةٍ هُومُولِيهَا فَاسْتَبِقُوا فَخِرَتِ ^{و برای هر چهره‌ای که در پیشگاه خداوند است و برای هر چهره‌ای که در پیشگاه خداوند است}

پرونده ایشان را

خمس

اَيُّهَا تَكُونُ اَيَّاتٍ بِكُمْ اَللّٰهُ جَمِيعًا اِنَّ اَللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَمِنْ حَيْثُ
بهر چه که بشید شما آوردن شما را خدا همه را می پرستی کند بر همه چیزی تواناست و از سر
خَرَجَتْ قَوْلٌ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَاللّٰهُ
که بر روی تو پیشان روی خود را بر روی مسجد حرام و او راستی است و حق است از پروردگار خود
يَعْنِي اَنْ تَعْمَلُوْنَ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ قَوْلٌ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ
یعنی آنکه آنچه شما میکنید و از هر کجایی که بر روی تو پیشان روی خود را بر روی مسجد
الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ لِئَلَّا يَكُونَ
مسجد حرام و هر کجا که باشید شما پیش رویتان را رویتان را بر روی آن مسجد
لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ اِلَّا الَّذِي ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْا
بر مردم از شما حج می باشد مگر آنکه آنهایی که از شما پرستیدند ایشان را و بترسیدند از این
وَلَا تَتِمَّ نِعْمَتِي عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ كَمَا اَرْسَلْنَا
و تمام نعمت من بر شما نماند و تا بود که شما راه را پیدا کنید و هدایت شوید
فِيكُمْ رَسُولًا مِّنْكُمْ يَتْلُو عَلَيْكُمْ اٰيَاتِنَا وَيُزَكِّيْكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ
در میان شما رسولی را که از شماست تا بخواند بر شما آیتهای ما را و تزکیه کند نفس شما را و در آموزد شما را
اَلْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُمْ تَعْلَمُونَ
کتاب و حکمت و تعلیم کند شما را آنچه را که شما نمیدانستید
فَاذْكُرُوْا اِذْ كُنْتُمْ اَوَّلَآءٍ اَشْكُرُوْا لِلّٰهِ وَلَا تَكْفُرُوْنَ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
پس یاد کنید که شما را که اولیانی را شکر کنید برای خدا و نکفر نکنید ای کسانی که ایمان آورده اید

عشر

اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلٰوةِ اِنَّ اَللّٰهَ مَعَ الصّٰبِرِيْنَ وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتُلُ
یاران تو باشید بپسندید و نماز را بخوان و صبر کن با صابرانست و مگوئید که آنرا که کشته شده
اِنِّ سَبِيلَ اَللّٰهِ اَمَوَاتٌ بَلْ اَحْيَاءٌ وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُوْنَ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ
در راه خدا مردگانند بپسندید میکنند و میکنیم شما را و شما نمیدانید و ما را آزمایش خواهیم کرد
بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْاَمْوَالِ وَالْاَنْفُسِ وَالسَّمٰتِ
بچیزی از ترس و گرسنگی و کم شدن از مالها و تنها و میوهها
وَبَشِّرِ الصّٰبِرِيْنَ الَّذِيْنَ اِذَا اَصَابَتْهُمْ مُّصِيبَةٌ قَالُوْا اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ
و بشارت ده به صابران آنهایی که چون برسد بدیشان مصیبتی گویند که ما خدا را ایم و ما را
رَاجِعُونَ اُولٰٓئِكَ عَلَيْهِمْ صَلٰوٰتٌ مِّنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ
برگردانندگان آن گروه بر ایشان درودهای از پروردگار ایشان و رحمت و آن گروه
الْمُهْتَدُونَ اِذَا الصَّفَاوُ الْمَرْوَةُ مِنْ شَعْبِ اِبْرٰهِيْمَ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ اَوْ اعْتَمَرَ
راه یابندگان بدستی که خدا و درود از نشانی خدا را پسندند تا حرمه را بگذرند
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ اَنْ يَّطُوفَ بِهَا وَمَنْ نَّطَوَّعَ خَيْرًا فَاِنَّ اَللّٰهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ
پس نه بر او نهی است که طواف کند میان آن دو در هر طوع و رغبت خود کند و اگر کسی را شکر و دانستن است
اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْفُرُوْنَ مَا اَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنٰتِ وَالْهُدٰى مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ
پرستی کنند آنهایی که باز می پوشند آنچه را فرودست داریم از حجت و راه و هدایت پسندند
لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ اُولٰٓئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللّٰهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللّٰعِنُونَ اِلَّا
برای مردم در کتاب آن گروه را لعنت کرد ایشان را و لعنت کند ایشان را لعنت کنند که

نفس

الَّذِينَ تَابُوا وَاصْلَوْا وَبَنُوا فَاُولَئِكَ اَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ
انَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا اُولَئِكَ عَلَيْهِمُ لعنةُ اللَّهِ
وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِينَ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَخَفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ
وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ وَلِلَّهِ كُفْرُ الْاِلَهِ الْاَوهَا الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ
لَا تَنْفَعُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفَلَاحِ
الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ
فَأَخْبَأَ بِهِ الْأَرْضَ بِعَدْوَيْهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيحِ
وَالسَّحَابِ الْمُخَرَّبِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا يَاتُ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ
وَيَسْأَلُ النَّاسُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِمْ أَنْبَاءَ مَا يَحْبِبُونَ وَهُمْ كَاتِبُونَ
مَدَامَ كَسَبَتْ كَذِبًا إِنَّهُمْ يَخِفُّونَ مِنْهُ وَهُمْ لَا يُخَفُّونَ مِنْهُ

الَّذِينَ تَابُوا وَاصْلَوْا وَبَنُوا فَاُولَئِكَ اَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ
انَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا اُولَئِكَ عَلَيْهِمُ لعنةُ اللَّهِ
وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِينَ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَخَفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ
وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ وَلِلَّهِ كُفْرُ الْاِلَهِ الْاَوهَا الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ
لَا تَنْفَعُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفَلَاحِ
الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ
فَأَخْبَأَ بِهِ الْأَرْضَ بِعَدْوَيْهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيحِ
وَالسَّحَابِ الْمُخَرَّبِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا يَاتُ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ
وَيَسْأَلُ النَّاسُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِمْ أَنْبَاءَ مَا يَحْبِبُونَ وَهُمْ كَاتِبُونَ
مَدَامَ كَسَبَتْ كَذِبًا إِنَّهُمْ يَخِفُّونَ مِنْهُ وَهُمْ لَا يُخَفُّونَ مِنْهُ

أَمْ نَشِئُ الْحَبْلَ وَكَوْنِ الْوَيْلِ الَّذِينَ ظَلَمُوا ذُرِّيَّتَهُمُ الْعَذَابُ أَنْ الْقُوَّةَ لِلَّهِ
جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ اذْهَبُوا الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ
اتَّبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ وَقَالَ الَّذِينَ
اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّا كُنَّا نَدْرِكُهُمْ لَسَأَلْنَاهُمْ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْغَالِبِينَ
يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ
يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُنُوا لِلْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبِينَ لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ
الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ لَمَّا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ
أَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا
بَلْ تَتَّبِعُوا مَا يَتَّبِعُونَ آبَاءَكُمْ أَوْ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا
بَلْ تَتَّبِعُونَ مَا يَتَّبِعُونَ آبَاءَكُمْ أَوْ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا

أَمْ نَشِئُ الْحَبْلَ وَكَوْنِ الْوَيْلِ الَّذِينَ ظَلَمُوا ذُرِّيَّتَهُمُ الْعَذَابُ أَنْ الْقُوَّةَ لِلَّهِ
جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ اذْهَبُوا الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ
اتَّبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ وَقَالَ الَّذِينَ
اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّا كُنَّا نَدْرِكُهُمْ لَسَأَلْنَاهُمْ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْغَالِبِينَ
يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ
يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُنُوا لِلْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبِينَ لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ
الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ لَمَّا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ
أَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا
بَلْ تَتَّبِعُونَ مَا يَتَّبِعُونَ آبَاءَكُمْ أَوْ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا
بَلْ تَتَّبِعُونَ مَا يَتَّبِعُونَ آبَاءَكُمْ أَوْ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا

اَتَكْفُرُكُمْ تَحْتَانُورِ اَنْفُسِكُمْ فَنَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالَا تَرَى
که شما بودید که بابت کردید با آنها خود پس سهل کرد شما و در گذشت از شما پس التون
بَاشِرُوهُمْ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى
باشرت کنید با ایشان و بجوید آنچه نوشت خدا بر شما و بخورید و بپاشید تا
يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ
روشن شود بر شما روشن شود سفید از رشته سیاه از بعد از فجر
اتِمُوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ وَلَا تُبَاشِرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ
تمام کنید روزه را تا شب پس مباشرت کنید با ایشان و شما قیام کنید مسجد را
تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرَبُوهَا كَذَلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ
آنست حد های خدا پس نزدیک نشوید آنها همچنین روشن میکند نشانی برای شما
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتَذَلُّوا
تا بود که ایشان بر زمین و بخورید مال های خود را میان یکدیگر باطل و تساهل
بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِنَاكَ كُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ
آنها با حاکمان تا بخورند کروی از مال های مردم بپسند و شما
تَعْمَلُونَ يَسْأَلُكَ عَنِ الْأَهْلِ فَلَمْ يَكُنْ مَوَافِقًا لِلنَّاسِ وَالْحُجَّ وَلَيْسَ
سپاسید آن پرسند از تو از حال اهلی تو که آن نشانت برای مردم و چون کردی و نیست
الْبُرْءَانِ نَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَمْ يَكُنْ مِنَ الْبَرِّ مَنْ أَتَى وَأَتَى الْبُيُوتَ
برائی با آنکه بیاید آنها از پشت های آن و یکی نیگویی از آنست که بر تریزید و بیاید بآنها

مِنْ أَبْوَابِهَا وَأَتَوْا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ وَقَالُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
از در های آن و تریزید آنها تا بود شما دستکاری کنید و کارزار کنید و در
الَّذِينَ يُقَالُوا لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ
با آنها که کارزار کردند با شما و از حد در گذرید سبقتی بر خدا و در حد گذرید بکار
وَأَقْبَلُوهُمْ حَيْثُ تَقِفُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ
و کارزار کنید با ایشان سر کجا که بیاید ایشان و بیرون کنید ایشان از آنجا که بیرون کردند شما را
وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تُفْتَنُوا لَهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى
و شرک و کفر سخت تر بود از کارزار و کارزار کنید با ایشان نزدیک مسجد الحرام تا
يُقَاتِلُواكُمْ فِيهِ فَإِنْ قَاتَلُواكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ
کارزار کنند با شما در آن پس اگر کارزار کنند با شما پس کارزار کنید با ایشان همچنین بود
جَزَاءُ الْكَافِرِينَ فَإِنْ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ وَقَالُوا لَهُمْ
پس اگر کافران باز ایستند پس سبقتی بر خدا و کارزار مهربان و کارزار کنید با ایشان
حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ فَإِنْ انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى
تا نباشد شرک و کفر و باشد دین بر خدا پس اگر باز ایستند پس سبقتی بر خدا و کارزار مهربان و کارزار کنید با ایشان
الظَّالِمِينَ الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَاتُ قِصَاصٌ فَمَنْ عَنَدَكَ
سپهنگاران حرام بیهوش ماسهای حرام بود و محرمات سر بر سر هر که از حد در گذرند
عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا عَنَدَكَ عَلَيْكُمْ وَأَتَوْا اللَّهَ وَاعْلَمُوا
بر شما پس از حد در گذرند بر شما بمانند آنچه از حد در گذرند بر شما و تریزید رعد و رعد

عشر

که خدا با پرستش کار است و نیت کنید در راه خدا و پیروز شوید بدستهای خود از تنگدستی

و نیکوئی کنید بدست آورند دوست دارد نیکوکاران را قهرام کنید و عمر در برانجام پس اگر

بسم الله الرحمن الرحيم
و متراشید سرهای خود تا برسد

قربان بخت خود / ستم که باشد از شما / بشار یا بدو / بختی از پیوسته

پس میاب بود از روزه پند

الْحَافِ وَالْمُسْتَسْمِرِ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصَامَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ

پس از آنکه اساتید خود از قربان
پس سرکه نیاید پس بدو پیکر روزی در این

روز هفتم خون ماز که در دهان شمار است دو روز تمام آن را از دست که ماز ابلو

خَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَانْقُلْهُنَّ وَاعْلَمَنَّ اللَّهُ أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

رَأْسُ مَعْدِنَاتٍ قَدْرُ وَصْفِ الْحِجَابِ وَالْأُفُقِ وَالْأُفُقِ وَلَا

در کتب معتبره است که در زمان ساسانیان در هر یک از دهستانها یک نفر از بزرگان و اعیان را به نام دهستاندار می نامیدند و این دهستانداران در امور محلی و قضاوت و اجرای احکامات دولتی و مالی و غیره دارای اختیارات و مسؤولیت بودند و این دهستانداران در هر دهستان یک نفر از بزرگان و اعیان را به نام دهستاندار می نامیدند و این دهستانداران در امور محلی و قضاوت و اجرای احکامات دولتی و مالی و غیره دارای اختیارات و مسؤولیت بودند

و آنچه کنند ازینک میباید آرازد و توشه برگردد که بهترین توشه

[illegible]

نموده است که در این کتاب

مِنْ رَبِّكُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ

اَلْاَمْرُ وَاذْكُرُوْهُ كَمَا كُنْتُمْ مِّنْ قَبْلِهٖ اَلزَّالِمِيْنَ

دکنیہ دکنیہ و ما بینک زان نمود شمارا و اگر چه بدین از ایشان سرانہ از حلقہ

مردمان از آنجا که می‌خواستند از خانه بیرون بروند و به کارهای خود مشغول شوند، ابتدا باید به پیشانی پادشاهان می‌رفتند و به آنها عرض می‌کردند که ما را بفرستید تا به کارهای خود مشغول شویم.

رَحِيمٌ ۖ فَادِقْضِيْهِمْ مِّنْأَيْ كَلَمِ فَاذْكُرُواْللّٰهِ كَبِيْرًا

اَلَا كُمْ اَشَدَّ ذِكْرًا فَاَلْبَسْنَا مِنْ يَدِنَا

پسندیدن بپاد کردن پس از بدین است که هر چه در کارها

وَمِنْهُمْ مَنْ يَبْغِي سِرًّا وَيَعْلَمُ غَيْبًا يُخَبِّرُ بِهِ الْمُسْلِمِينَ

حَسَنَةٌ وَفِي الْإِخْلَاقِ حَسَنَةٌ وَقِيْلَ عَذَابُ النَّارِ أَوَّلُكَ لَهُمْ

بَعِيَابِهِمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنْ الْحَقِّ بِآذِنِهِ
پس بندگان را هدایت کرد خداوند به راهی که در میان ایشان اختلاف کرده بود از حق بفرمان او
وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخَلُوا
و خداوند راه هر کس را که خواهد براه راست بیاورد که پنداشتید شما که دروید
الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ
در بهشت و آنوقت که شما را که پیش از شما بودند برسد بدبختی بد حالی
وَالضَّرَاءُ وَزُلْزَلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصُرُ
و سختی بد حالی و در جنبانیده شوند تا بگویند رسول و بندگان که با او هستند که ما را یاری کنید
اللَّهُ إِلَّا أَنْ نَصُرَ اللَّهُ قَرِيبٌ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُقِفُونَ قُلْ مَا أَنْفَعُكُمْ
خدا جان هر کسی که نصرت خداوند نکند چه سود که بگویند که بگویند که بگویند
مِنْ خَيْرٍ فَلِلَّهِ الدِّينُ وَالْآخِرِينَ وَالْبَيْتِ أَمْ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ
پس برای خداوند دین و آخرت و بیت و مسکینان و بنده بیچارگان و در راه ماندگان
وَمَا نَفَعُ لَكُمْ لَوْ آمَنْتُمْ خَيْرًا فَمَنْ يُبْرِئُكُمْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ
و آنچه سود کند از آنکه شما ایمان بیاورید و خدا را نصرت کنید و بگویند که بگویند که بگویند
وَهُوَ كُنْ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكُونُوا شِغْوًا وَهَوًى لَكُمْ وَ
و آن که بجهت شما و شاید بود که کاره در میان چیزها و دین بهتر بود و شما را
عَسَى أَنْ تَحِبُّوا شَيْئًا وَهَوًى لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ
شاید بود که دوست دارید چیزی را و آن که در میان شما و خدا میداند و شما نمیدانید

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ فِيهِ كِبِيرٌ وَصَدِيدٌ
می پرسند از تو از قتل ماههای حرام قتل کردن در آن بگو قتل کردن در آن بزرگست و دشوار
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَكَفَرٍ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَآخِرَاجِ أَهْلِهِ مِنْهُ
از راه خدا و کافر شدن به او از مسجد که در بیرون کردن اهل آنرا از آن
أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ
بزرگتر است نزد خداوند و فتنه بزرگتر است از کشتن و همیشه خواهند
يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّى يَرْدُوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ أَوْ يَكُونُوا لَكُمْ
که کارزار کنند با شما تا برگردانند شما را از دین شما یا اگر توانایی داشته باشند
وَمِنْ يَزِيدُكُمْ عَنْ دِينِهِ فِيمَتٍ وَهُوَ كَافِرٌ وَلِلَّهِ
بهر که ببرد از شما از دین خود پس ببرد و او کافر بود پس آن کرده
حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ
باطل شده بود عملهای ایشان در دنیا و آخرت و آن کرده اصحاب آتش ایشان
فِيهَا خَالِدُونَ إِنْ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي
در آنجا همیشه باشند پس کسانی که گریختند و آنها که هجرت کردند و جهاد کردند در
سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ
راه خدا آن کرده امید میدارند به رحمت خدا و خدا آمرزگار رحیم است
يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخُمْرِ وَالْمَيْمِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَعَةٌ لِلنَّاسِ
می پرسند از تو از خمر و مایه خوردن و قمار بگو در آن دو بزرگست و سودی در دنیا

وَأَتْمَمُوا أَكْبَرُ مِنْ تَفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ
 وَبِهِ أَنْ يَرَوْا بَرَكَاتِ اللَّهِ وَسُودَ آن يَرَوْا قَوْمِي يَسْتَسْتَفِئُونَ كَيْفَ يَكُونُ يَوْمَ
 كَذَلِكَ بَيْنَ اللَّهِ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ فِي الدُّنْيَا
 وَآخِرَتِهَا رُشْدُكُمْ خَيْرٌ مِنْ أَعْيُنِكُمْ قُلْ يَسْمَعُونَ أَصْوَابًا
 وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ مِنَ الْأُولَى وَلَسَوْفَ يَأْتِي قُلُوبُكُمْ أَصْلَاحٌ لَهُمْ خَيْرٌ مِنْ
 تَحْتَ الطُّوْهِمْ فَأَخَوَانُكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمَصْلِحِ
 لَوْ شَاءَ اللَّهُ لَا غَنَى لَكُمْ إِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ
 وَكَرِهْتُمْ خَيْرَ مَا يَرْزُقُكُمْ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَى أَعْيُنِكُمْ
 حَتَّى يُؤْمِنَ وَلَا تَزِدُكُمْ شِرْكَهُمْ وَلَا عَمَلُهُمْ وَلَا تَحْسَبُوا
 الْمُشْرِكِينَ حَتَّى يُؤْمِنُوا وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَارْجِعُوا إِلَى اللَّهِ
 أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى الْإِيمَانِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِآذِنِهِ
 وَأُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى الْإِيمَانِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِآذِنِهِ
 وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ

عشر

عَنِ الْحَبِصِ قُلْ هُوَ الَّذِي فَاعَزَلُوا النَّسَاءَ فِي الْحَبِصِ وَلَا تَقْرَبُوا هُنَّ
 حَتَّى يَطْهَرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ
 اللَّهَ يُحِبُّ النَّوَافِلَ وَيُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ
 لَكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَنْ تَشْتُمُوا وَقَدْ مَوَّلَا أَنْفُسَكُمْ وَأَنْفُسُ اللَّهِ
 وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُلَافُونَ وَلَيْسَ الْمُؤْمِنِينَ وَلَا تَحْسَبُوا أَنَّكُمْ
 عَلَيْهِمْ لَا يَأْخُذُكُمْ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ بِمَا خِذْتُمْ
 بِمَا كَسَبْتُمْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ
 يُؤَلُّونَ مِنْ نَسَائِهِمْ نَزْجًا زَاجَعَةً شَهْرًا فَإِنْ فَوَّضْتُمْ إِلَى اللَّهِ
 فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ

يظهر

خم

اِذَا تَرَ اٰرَاضًا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ ذٰلِكَ يُوعَظُ بِمَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ
چون تراضی بسته باشند میان ایشان بلیکوی است که بیدار می شود بدان آنست از شما ایمان دارد
بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذٰلِكُمْ اَرْكَكُمْ وَاَطَهُرُ وَاَللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ

بِخدا و پروردگار آخرت آنگاه پاکیزه تر شمارا و پاکیزه تر و نیکوترین شما
لَا تَعْمَلُونَ وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ اَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ

نمیدانید و مادران باید که شیر دهند فرزندان خود را دو سال تمام
لِمَا رَاَدَاَنْ يَتِمَّ الرَّضَاعَةُ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ

در آن که خواهند که تمام کنند شیر دادن و بر پدر و مادر و بر خودشان و بر بچه ها
بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ وُسْعًا اِلَّا ظَنًّا وَآلَتُ الْيَتَامَى

ببلیکوی تکلیف نفرایم هیچ شی را که بحدت و باطن با یکدیگر و با خودشان
وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ يَوْلَاهُ وَاَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذٰلِكَ فَاِنْ اَرَادَا فِصَالًا عَنْ رِاضٍ

و هیچ پسر و هیچ دختر و بر وراثت و بر وراثت پس از خود و بر وراثت
مِنْهُمَا وَتَشَاوِرْ فَاِجْنَحَ عَلَيْهِمَا وَاِنْ اَرَدْتُمْ اَنْ تَضِعُوْهُ

از ایشان و مشورت با یکدیگر پس بفرزندان و اگر خواهید شما که از شیر باز گیرید
اَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اِذَا سَلَّمْتُمْ مَا اَنْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ

فرزندان خود را پس بفرزندان و بر شما چون سینه می خورند شما آنچه بر شما بلیکوی
وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَعْلَمُوْا اَنَّ اللّٰهَ يَمَّا تَعْمَلُونَ يَبْصُرُ وَاَلَّذِيْنَ يُؤْفِقُونَ مِنْكُمْ

و بترسید از خدا و بدانید که خدا بداند آنچه شما می کنید و آنهایی که بر شما است

وَيَذَرُونَ اَزْوَاجًا يَنْصِبْنَ اَنْفُسَهُنَّ اَرْبَعَةً اَشْهُرًا وَعَشْرًا فَاِذَا

و بگذارند زانی را باید که چهار ماه و ده روز و چون
بَلَّغَ اَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِيْ اَنْفُسِهِنَّ

پسندیده خود پس بفرزندان و بر شما و آنچه کرده باشید در تنهای خود
بِالْمَعْرُوفِ وَاَللّٰهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ وَاِجْنَحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا

ببلیکوی و خدا بداند آنچه شما می کنید آگاه است و بفرزندان و بر شما و بر بچه ها
عَمَضْتُمْ مِنْ حُطْبَةِ النَّسَاءِ اَوْ اَكْنُتُمْ فِيْ اَنْفُسِكُمْ

تخم کنید شما بدان از کالی زنان یا باز بپوشانند شما در تنهای خود
عَلِمَ اللّٰهُ اَنْتُمْ سَتَدْكُرُوْنَهُنَّ وَاَلَكِنْ لَا فَاَعِدُوْهُنَّ سِرًّا اِلَّا

دانست خدا که شما زود بودید که یاد آورید ایشان را و لیکن وعده دهید ایشانرا پنهانی که
اَنْ تَقُولُوْا قَوْلًا مَّعْرُوفًا وَلَا تَعْزِمُوْا عَقْدَ النِّكَاحِ حَتّٰی

تا که گویند کلامی نیک و دل منهنج بر عتد زنا شرعی
يَبْلُغَ الْكِتَابُ اَجَلَهُ وَاَعْلَمُوْا اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِيْ اَنْفُسِكُمْ فَاَحْذَرُوْهُ

بترسید از حدت خود و بدانید که خدا می داند آنچه در تنهای شما پس بفرزندان
وَاَعْلَمُوْا اَنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ حَلِيْمٌ وَاِجْنَحَ عَلَيْكُمْ اِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ

و بدانید که خدا آمرزگار و دربارت بفرزندان و بر شما اگر طلاق دهید شما زانی
مَا لَمْ تَمْسُوْهُنَّ اَوْ تَفْرِضُوْهُنَّ فَرِيْضَةً وَمَنْعُوْهُنَّ عَلَى الْمَوْسِعِ

و هر چه که نرسیدید باشند بدیشان یا باز بپوشانند ایشانرا هر چه و بپوشانند ایشانرا بر وراثت

قَدَرُهُ وَعَلَى الْمُقْتَرِقِدَرِ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ
قدر است و بر دوش و بر دوش و بر خود دارد بنیکوی و ای بر نیکوکاران
وَأَزْطَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً
و اگر ساقید ایشان را از پیش آنکه رسیده باشند و باز بریده باشند و ایشان را تعیین
فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يُغْفُونَ أَوْ يَفْوَ إِلَى يَدَيْكُمْ عُقْدَةً
پس نیمی بود آنچه باز بریده شدیم که آمد در کف ایشان یا در کند و آنکی که بدست است
النِّكَاحِ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ
و نماشوئی و اگر عفو کنید نزدیکتر بود بر نیکوکاری و زاموش کنید فضل و از روی بیان
إِنَّ اللَّهَ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى
ای دو سوا برستی کنید بدین شما میکند بپشت مداومت نماید بر نمازهای پنج گانه نماز پیشین و دوم
وَقَوْمُوا لِلَّهِ فَأَنْتُمْ قَرْنًا وَكُنَّا فَإِذَا مَنِتُّمْ
و باز اینست بر خدا را و ایمان بردارای پس که توبه شما از دوزخ است بر چون بدین شد
فَازْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْمَلُونَ وَالَّذِينَ
پس یاد کنید خدا را همچاک در آخر شما آنچه نه نیت شما و آنها
يَبْذُرُونَ مِنْكُمْ وَيُذِرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا
که میرند از شما و بگذارند زنا و وصیت کردنی بود بر چون خود بر خود دارند
إِلَى الْخَوَلِ غَيْرِ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ
پس بر چون کردند پس اگر بیرون روند پس بر خود بر خود است در آنچه ایشان کرده باشند

فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَعْرُوفٍ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ وَلِلطَّلَاقِ مَتَاعٌ
در تنهای خود از نیکو و خدا غایب نیکو کار است و در زنان طلاق ده خوداری
بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ
بنیکوی و ای بر نیکوکاران همچنین بوشن میکند خدا در شما را نشانی
لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ أَلَمْ نَزَلْ إِلَى خُرُوجِهِمْ مِنْ دَارِهِمْ وَهُمْ
تا بود که شما از بیابان ای نیکویتی به آنها که بیرون آمدند از سپهرهای خود و ایشان
أَوْفَاءٌ حَذَرُ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَخْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو
در زنان بود از ترس بر که بگفت و ایشان را که میرند پس زنده کرد ایشان را و ایشان
فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ وَقَالُوا
فضلت بر مردمان ولیکن بیشتر مردمان شکر نمیکند و کار از نیکو
فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ مَنْ ذَا الَّذِي يُضِلُّ اللَّهَ
در راه خدا و نماید که خدا شنوا دانست کیست آنکه قرض دهد خدا را
قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْبِضُ
قرض نیکو پس دو چندان کرد آنرا بر او و دو چندان کرد آنرا بسیار و خدا تنگ کرد
وَيَبْسُطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ أَلَمْ نَزَلْ إِلَى الْمَلَأِ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنْ بَعْدِ
و فرستادیم بکثرانه و ببا بر او و باز کردید شما ای نیکوستی بر ابراهیم از فرزند یعقوب
مُوسَى إِذْ قَالَ لِلنَّبِيِّ هُمْ أَعْتَبْنَا مَلَكَ أَنْتَ أَتَى فِي سَبِيلِ اللَّهِ
موسی چون گفتند بر پیغمبری که برای شما بود از است برای ما پادشاهی تا کار از ما را راه خدا

قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ اِزْكَبُ عَلَيْكُمْ الْفِتَالَ الْاَفْتَا نِلُوا قَالُوا

گفت ای هیچ شایه بود که شما اگر نوشته شود برش کارزار که کارزار کنید گفتند

وَمَا لَكُمُ الْاَفْتَا نِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ اُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَاٰنَا نَا

و حجت ما را که کارزار کنیم در راه خدا و بدستی که بر روی کرده از سرزمانی و سران

فَلَمَّا كَتَبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالَ تَوَلَّوْا الْاَقْلِيَا لَمِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ

پس چون نوشته شد بر ایشان کارزار برگشتند که اندکی از ایشان و خدا داناست

بِالظَّالِمِينَ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ اِنَّ اللَّهَ فَدَبَعَتْ لَكُمْ طُلُوتَ مَلِكًا

پس گفت به ایشان که خداوند بفرستد بر شما عاقلان را و ایشان

قَالُوا اَنَّا يَكُوْنُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ اَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتِ سَعَةً

گفتند که از کجا بود که او را پادشاهی بر ما و ما پس از او برتریم پادشاهی از او و بنیاد داده او را

مِنَ الْمَالِ قَالِ اِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ كَسْطَةً

از مال گفت پس برگزیده او را بر شما و زیاده کرد او را و فراخی

فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مَلِكًا مِّنْ اَيُّ شَاءَ وَاللَّهُ وَاسِعٌ

در دانش و تن و خدا بدهد پادشاهی را از هر چه خواهد و خدا فراختر

عَلَيْكُمْ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ اِنَّ اٰيَةَ مُلْكِي اَنْ يَّاتِيَكُمْ

گفت به ایشان که پادشاهی بر شما که پادشاهی از آنست که در پیش

التَّابُوتُ فِيْهِ سَكِيْنَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ اٰلُ مُوْسٰى

تابوتی که در آنست بود آرامی از پروردگار شما و بازمانده از آنچه بگذاشند آموی

وَالْهُدُودَ تَحْمِلُهَا الْمَلَكَةُ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّكُمْ اِذْ كُنْتُمْ

و آن را دهن برداشتن آنرا فرشتگان بدستی که در آن سر زدن است اگر سنجید

مُؤْمِنِيْنَ فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ اِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيْكُمْ بِنَهَرٍ

مؤمنان پس چون جدا شد طالوت بدستگاه خود گفت بدستی که کند از میان شما

فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّيْ وَمَنْ لَّمْ يَطْعَمْهُ فَاِنَّهُ مِنِّيْ اِلَّا مَنِ اغْرَقَت

پس هر که بپاشد از آن پس نیست از من و هر که نخورد از آن پس است از منست که آنکه بگرفت

غُرْفَتُهُ يَدِيْهِ فَشَرِبُوْا مِنْهُ اِلَّا قَلِيْلًا مِّنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِيْنَ

یک تن بدست خود پادشاهی از آن که اندکی از ایشان پس چون گذشتند و او و آن

اٰمَنُوْا مَعَهُ قَالُوْا لَاطَافَةٌ لَّا الْيَوْمَ جَاوَزْتَ وَجُنُودَهُ قَالَ الَّذِيْنَ

که بر او بود هرگز پادشاهی نیست بار حقیقی امروز شما را و لشکری که او گذشت

يَطْنُوْنَ اَنَّهُمْ مُّلَاقُ اللَّهِ كَمْ مَرْفَعَةٍ فَلَئِنْ لَّكَ غَلَبَتْ

پس دانستند که ایشان باز سیه کنند با کوب از گردانی اندک که غلبه کرد

فِيْهِ كَثِيْرَةٌ بِاِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِيْنَ وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَاوِزَتِ

در گردان بسیار بر زبان خدا و خدا با صابرانست و چون جاوزت

وَجُنُودُهُ فَاَلُوْا رِبَا فَرِغَ عَلَيْهِمْ صَبْرًا وَثَبَّتْ اَفْدَانُهَا وَانْصَرْنَا عَلٰى

و لشکری که او گذشت از پروردگار بر زبان صبری و ثابت بر قدمها را و یاری ده را

الْقَوْمِ الْكَافِرِيْنَ فَهَرَمُوْهُمُ بِاِذْنِ اللَّهِ وَفَتَكَ دَاوُدُ جَاوِزَتِ

کرد و کافران پس بدست که ایشان را بر زبان خدا و بگشت داود جاوزت

أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ^{آن گروه صاحب آتش اند ایشان در آنجا همیشه باشند اینها کسی بآنکه از شهرت است}
إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي ^{ابراہیم در رب خود کار او که جدا او را خداست چنانکه چون گفت ابراهیم پروردگار من}
وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أَحْيِي وَمُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ ^{و زنده کند و میمیرد من زنده کنم و میمیرم گفت ابراهیم که خدا می آورد آفتاب}
مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي ^{از مشرق پس بیا آنرا از مغرب بیاورد آنکه کافر بود و خط راه نماند}
الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ أَوَكَلَّ الَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا ^{گروه ستمکاران یا چون گشتی که گشت ابراهیم در آن آباد بود و بستمهای آن}
قَالَ أَنِّي مُحِبٌّ هُنَا اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَاثْمَانَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ ^{گفت این چوین زنده کند من خدا پس زنده کند پس بیاید و آن صد سال پس}
بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ لَبِثْتَ ^{برگشتی او را گفت خدا چند مدتی کردی گفت در یک روز من یا بعضی از روز گفت چنانکه}
مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ كَمْ يَتَسَنَّهٗ وَانْظُرْ إِلَى ^{صد سال پس بنگر پسوی خود خورد و آشامید خود کردی بوی بد بیدار و بنگر بسوی}
جَهَنَّمَ وَلِتَجْعَلَكَ آيَةً لِلنَّاسِ وَانْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنْشُرُهَا ^{خود و تا کنیم اثر نشانی برای دمان و بنگر پسوی استخوانها چگونه زنده میکند}

ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا فَلَمَّا نَبَتْ لَهَا قَالَ أَلَمْ أَنْتَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ ^{پس زنده کردی پس بنگر پسوی استخوانها چگونه زنده میکند و بنگر بسوی}
شَيْءٍ قَدِيرٌ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى قَالَ ^{چیزی توانا است چون گفت ابراهیم ای پروردگار من بماند که چگونه زنده میکنی مردگان}
أَوَلَمْ تُؤْمِنْ قَالَ بَلَى وَلَكِنْ لِيَطْمَئِنَّ قُلُوبِي قَالَ فخذ اربعة ^{آنکه زنده کند گفت آری و لیکن تا آرام گیرد در هر کت پس فاکر چهار}
مِنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَى كُلِّ جَبَلٍ مِنْهُنَّ جُزْءًا ^{از هر مرغی یک پرنده را بیاورد و بر سر هر کوهی از آنها}
ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ^{پس بفرخوان آنها تا آیند تو بشتاب و بیا که خدا غالب حکمت مثل شما}
يَنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَتَتْ سَبْعَ ^{گرفت میکند مالهای خود در راه خدا یا چون دانست که بود و گفت}
سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ ^{نوشه را در هر خوشه صد دانه بود و خدا او چندان کرد و هر آنکه}
وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ الَّذِينَ يَنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ^{و خدا وسیع دانست آنها که گرفت میکند مالهای خود در راه خدا}
ثُمَّ لَا يَتَّبِعُونَ مَآثِفَ قَوْمَانَا وَلَا أَدَّى لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ^{پس زنی نماندند آنچه گرفت کردند از حق و نه برسانید مرایشان را و خود ایشان نزد پروردگار ایشان}

عش

وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ قَوْلٌ مَعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ
وَجَعَلَ تَرْسِي بُرُوشَان وَهَ اِيْشَان اَنْدَوِيْشَان كُنْشِي سِيْشِي وَارِشِي
خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَّبْعُهَا اَذَىٰ وَاللّٰهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ
بِهَمْتِ اَنْدَوِيْشَان اَنْدَوِيْشِي وَارِشِي وَارِشِي وَارِشِي وَارِشِي وَارِشِي
اٰمَنُوا لَا تَبْطُلُوْا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْاَذَىٰ كَالَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ
كَمْ كَرْدِيْشِيْشَان اٰمَلْ كِيْشِيْشِدَ صَدَقَتِيْشِيْشَان وَارِشِيْشَان وَارِشِيْشَان وَارِشِيْشَان وَارِشِيْشَان
مَالَهُ رِثَاۤءُ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ
وَرِشِيْشَان وَارِشِيْشَان وَارِشِيْشَان وَارِشِيْشَان وَارِشِيْشَان وَارِشِيْشَان وَارِشِيْشَان وَارِشِيْشَان
صَفْوَانٍ عَلَيْهِ رِثَابٌ فَاصَابُهُ وَابِلٌ فَتَمَكَّهٖ سَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ
اِيْشِيْشَان وَارِشِيْشَان وَارِشِيْشَان وَارِشِيْشَان وَارِشِيْشَان وَارِشِيْشَان وَارِشِيْشَان وَارِشِيْشَان
عَلَيْ شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِيْنَ
بِهَمْتِ اَنْدَوِيْشَان اَنْدَوِيْشِيْشَان وَارِشِيْشَان وَارِشِيْشَان وَارِشِيْشَان وَارِشِيْشَان
وَمَثَلُ الَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ اِنْبِغَاءَ مَرْضَاتٍ لِلّٰهِ وَتَثْبِيْنًا
وَمَثَلِ اَنْدَوِيْشَان اَنْدَوِيْشِيْشَان وَارِشِيْشَان وَارِشِيْشَان وَارِشِيْشَان وَارِشِيْشَان
مِنْ اَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ يَّرْبُوْنَ اَصَابَهَا وَابِلٌ فَاتَتْ
اَنْدَوِيْشَان اَنْدَوِيْشِيْشَان وَارِشِيْشَان وَارِشِيْشَان وَارِشِيْشَان وَارِشِيْشَان
اَكْلًا هَاضِفِيْنَ فَاِنْ لَّمْ يُصِْبْهَا وَابِلٌ فَطَلَّ وَاللّٰهُ يَمْرُؤٌ كَاثِمٌ
بَا خُورَا دُوِيْشَان وَارِشِيْشَان وَارِشِيْشَان وَارِشِيْشَان وَارِشِيْشَان

بَصِيْرٌ اَيُّوْدًا حٰدِكُمْ اَنْ تَكُوْنُ لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ نَّجِيلٍ وَّاَعْنَابٍ
بِهَمْتِ اَنْدَوِيْشَان اَنْدَوِيْشِيْشَان وَارِشِيْشَان وَارِشِيْشَان وَارِشِيْشَان
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ لَهُ فِيْهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَاَصَابَهُ
كُرْدِيْشَان وَارِشِيْشَان وَارِشِيْشَان وَارِشِيْشَان وَارِشِيْشَان
الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّتٌ مُّضَعْفَةٌ فَاصَابَهَا اِعْصَارٌ فِيْهِ نَارٌ فَاحْتَرَتْ
اِيْشِيْشَان وَارِشِيْشَان وَارِشِيْشَان وَارِشِيْشَان وَارِشِيْشَان
كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ الْاٰيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُوْنَ
بِهَمْتِ اَنْدَوِيْشَان اَنْدَوِيْشِيْشَان وَارِشِيْشَان وَارِشِيْشَان وَارِشِيْشَان
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اَنْفِقُوْا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا
اِيْشِيْشَان وَارِشِيْشَان وَارِشِيْشَان وَارِشِيْشَان وَارِشِيْشَان
اَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْاَرْضِ وَلَا تَسِيْمُوا الْخَبِيْثَ مِنْهُ يُنْفِقُوْنَ
بِهَمْتِ اَنْدَوِيْشَان اَنْدَوِيْشِيْشَان وَارِشِيْشَان وَارِشِيْشَان وَارِشِيْشَان
وَلَسْتُمْ بِاٰخِذِيْهِ اِلَّا اَنْ تَعْمُرُوْا فِيْهِ وَاَعْلَمُوْا اَنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ
اِيْشِيْشَان وَارِشِيْشَان وَارِشِيْشَان وَارِشِيْشَان وَارِشِيْشَان
حَمِيْدٌ الشَّيْطٰنُ يَعْزِدُكُمْ اِلَيْكُمْ وَيَاْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَآءِ
بِهَمْتِ اَنْدَوِيْشَان اَنْدَوِيْشِيْشَان وَارِشِيْشَان وَارِشِيْشَان وَارِشِيْشَان
وَاللّٰهُ يَعْزِدُكُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ
وَعَدَه مِيْشِيْشَان وَارِشِيْشَان وَارِشِيْشَان وَارِشِيْشَان

خمس

وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ قَارِئٍ شِيمٍ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

وَرَزَقُوا دُونَ مَا سَأَلُوا مِنْهُ لِيَكُونَ لَهُمْ عَمَلٌ صَالِحٌ

وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا

خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ

وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا

فَأَذِنُوا لِمَنْ يَخْرِبُ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّكُمْ لَكَرِهْتُمْ

أَفَافِكُمْ فَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا

فَأَذِنُوا لِمَنْ يَخْرِبُ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّكُمْ لَكَرِهْتُمْ

أَفَافِكُمْ فَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا

فَأَذِنُوا لِمَنْ يَخْرِبُ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّكُمْ لَكَرِهْتُمْ

أَفَافِكُمْ فَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا

فَأَذِنُوا لِمَنْ يَخْرِبُ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّكُمْ لَكَرِهْتُمْ

أَفَافِكُمْ فَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا

فَأَذِنُوا لِمَنْ يَخْرِبُ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّكُمْ لَكَرِهْتُمْ

أَفَافِكُمْ فَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا

فَأَذِنُوا لِمَنْ يَخْرِبُ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّكُمْ لَكَرِهْتُمْ

أَفَافِكُمْ فَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا

فَأَذِنُوا لِمَنْ يَخْرِبُ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّكُمْ لَكَرِهْتُمْ

أَفَافِكُمْ فَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا

فَأَذِنُوا لِمَنْ يَخْرِبُ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّكُمْ لَكَرِهْتُمْ

أَفَافِكُمْ فَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا

فَأَذِنُوا لِمَنْ يَخْرِبُ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّكُمْ لَكَرِهْتُمْ

وَلْيَكُتِبْ بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ يَكُتِبَ

كَمَا عَمِلَ اللَّهُ فَلَْيَكُتِبْ وَلْيَمْلِكِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ

وَلَا يَخْشَ مِنْهُ شَيْئًا فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ

ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ وَ

أَشْهَدُ وَأَشْهَدُ بَيْنَ رِجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ

فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا

فَتُضِلَّ الْآخَرُ وَلَا يَأْتِيَ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا

تَسْأَلُوا أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَى أَحَدٍ ذَلِكُمْ أَقْسَطُ

عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا أَنْ تَكُونَ تَحْتَ حَاضِرَةٍ

عِنْدَ اللَّهِ وَتَكُونُوا شَهِيدًا عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ فَكُتِبَ عَلَيْكُمُ

الشَّهَادَةُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْأَلُوا أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا

إِلَى أَحَدٍ ذَلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ

أَلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا أَنْ تَكُونَ تَحْتَ حَاضِرَةٍ عِنْدَ اللَّهِ وَتَكُونُوا

شَهِيدًا عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ فَكُتِبَ عَلَيْكُمُ الشَّهَادَةُ إِذَا مَا دُعُوا

وَلَا تَسْأَلُوا أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَى أَحَدٍ ذَلِكُمْ

أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا

أَنْ تَكُونَ تَحْتَ حَاضِرَةٍ عِنْدَ اللَّهِ وَتَكُونُوا شَهِيدًا عَلَىٰ

أَنْفُسِكُمْ فَكُتِبَ عَلَيْكُمُ الشَّهَادَةُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْأَلُوا

أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَى أَحَدٍ ذَلِكُمْ أَقْسَطُ

عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا أَنْ

تَكُونَ تَحْتَ حَاضِرَةٍ عِنْدَ اللَّهِ وَتَكُونُوا شَهِيدًا عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ

فَكُتِبَ عَلَيْكُمُ الشَّهَادَةُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْأَلُوا أَنْ تَكْتُبُوهُ

صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَى أَحَدٍ ذَلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ

وَرَدَّ كَاتِبٌ

بریکد اند آتو میاں کدیگر دست سپرسنود بر شام بزه که باز پوشانید آتو که بر کدیگر چون

يَا بَعِيْثُ وَلَا يُضَارَكَ ابْنُ وَلَا شَهِيدٌ
وَأَنْ تَفْعَلُوا فَإِنَّهُ فُسُوفُ

[illegible]

بِكُمْ وَأَنْتُمْ كَمَا اللَّهُ وَبِعَلَّ كَمَا اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

وَأَزْكَيْتُمْ عَلَامَتَهُ وَلَمْ تَحْدُوا كَأَنَّا فِيهَا مَقْصُودَةٌ وَأَنَّا

و اگر بشید شما بر سر سفره دنیا بید
نویسند پس هر گاه ببرد ناپسند پس اگر بداند
بعضکم بعضا فلیوتی الدی امن امانه و لیثی الله ربی ولا
نفسه بعضی را بر یاد کند نک و از این دست نشانی
و باید ترسد که هر دو کار

تَكْمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْمُهَا فَإِنَّهُ أَمَرَ قَلْبَهُ بِاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ

رویا به پیوسته که در هر که باز نشسته پس بر منبسط دل او خدا بخواند شما بکنید

عَلَيْهِمُ اللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَارْتَبُوا بِمَا فِي أَنْفُسِكُمْ

وای در سینهها وای در دینیت وای در سینهها وای در دینیت

ایمان آوردند بخدا و بر دشمنان او و بکشایان او و بر پادشاهان او و بر یاران او و بر تنگنمایان او

مِنْ رَّسُولِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ

از سیدان او نشدند سلیم ما و ومان بدیدم
 بیامرد ای پروردگار ما و بانست بازگشت

وَيَكُنِ اللَّهُ تَعَالَى وَرَسُولُهُ وَأَنْبِيَآؤُهُ وَأَوْلِيَآؤُهُ وَوَحْيُهُ وَكَلَامُهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ

اَكْتَسَبْنَا رَبَّنَا لَا تُلْهُهِمْ اَنْ نَسْنِيَ اَوْ اَخْطَا نَا رَبَّنَا

انه و نه بود ای پروردگارا
فراموش ما را اگر فراموش کنی کردیم
پایانه و خصلت این سر پروردگار

وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا ۚ بَنَا

و سبب بر ما باری گشت سمجناک نهادی نتر بر آنها که پیش از ما بودند ای پروردگار ما

أن عهد الملك الناصر في سلطنة

بسم الله الرحمن الرحيم

17

الْحَمْدُ لِلَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ۝ نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ
مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ مِن قَبْلُ هُدًى
لِّلنَّاسِ وَأَنزَلَ الْفُرْقَانَ إِنَّ الَّذِي كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ
عَذَابٌ شَدِيدٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ۝ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخَيِّفُ عَلَيْهِ
شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ۝ هُوَ الَّذِي يَصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ
كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ هُوَ الَّذِي أَنزَلَ عَلَيْكَ
الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ
فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ
وَأَنبَغِ السُّؤَالِ وَمَا يَعْلَمُ نَأْوِي إِلَهُهُ إِلَّا اللَّهُ ۝ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ
يُذَكِّرُونَ بِهِ ۝

يَقُولُونَ امْتَنَّا بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِندِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ۝
رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِن لَّدُنكَ
حِكْمَةً ۝ إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ۝ رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ
إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْلِفُ الْمِيعَادَ ۝ إِنَّ الَّذِي كَفَرُوا وَلَن يُعْزِي عَنْهُمْ
أَمْوَالُهُمْ وَلَا وَلَدُهُمْ مِّنْ اللَّهِ شَيْئًا ۝ إِنَّكَ يَوْمَ تَقُودُ النَّاسَ
عَنِ الْقَبْرِ ۝ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ قُلِ لِلَّذِينَ
كَفَرُوا سَعْيُهُمْ ۝ وَهُمْ فِي جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ۝ فَذَكَرَ
لَكُمْ آيَةً فِي فَتْنَيْنِ الَّتِي فَتَنَّا فِيهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْآخِرِ

كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِثْلَهُمْ رَأَى الْعَيْنِ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بَصِيرَةَ مَنْ يَشَاءُ
كَافِرُونَ بیدین سپیدار دواند بیدار کافران دین یحیی خدا یزید و منکر کردنه خبر خود از آن کافران
لَا تَكُنْ ذَلِكَ لَعْنَةً لَّأُولِي الْأَبْصَارِ زَيْنٌ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ
پیشتر کردن آن برای عیونیت خداوند ایشانرا آریشته در دنیا دوستی شهوات
مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَ
از زنان و پسران و ملای بسیار کرده آورده از طلا و نقره
الْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْخَرْبِ ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ
وایسان نشان کرده و چهار پایانی و کشتن آن بر خودی و نیکانی دینیت
عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَآبِ قُلْ أُنذِرُكُمْ خَيْرٌ مِنْ ذَلِكَ لِّلَّذِينَ آمَنُوا
زود و است یکره از کشتن جای بگو ای پاکانم شمارا بهتر از اینان در اینها که بر زمین
عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَ
زود پروردگار خود بستان بد که رود از زیر درختان جو بهار اول همیشه باشند اینجا
أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ الَّذِينَ
وهمچنان پاک کننده و خوشی از خدا و خدا بیت بندگان آنها
يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّا أَعْثَرْنَا غُفْرَانًا وَنُوبًا وَفِي آعْظَابِ النَّارِ
که میگویند ای پروردگار ما بدی که بودیم پسر باور زما گناهان ما و باز از آزار عذاب آتش را
الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ
سبر کننده گانید و راست گوین و نماز کننده گان و غفلت کننده گان و از سر و پند گان

نسخه
قصه

بِالشَّجَرِ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقَيُّومُ
بجوه گاهان که این روز خدا گزینست خدای کر او و فرشتگان و خداوندان
قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ
ستادند بعد از نیست خدای کر او غلب محکم کارت بهی که دین نزد خدا
الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوْتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِمَّا بَعَدَ مَا
است و اختلاف کردند آنها که بر آید ایشا کتاب که از پس آنی
جَاهَهُمُ الْعِلْمُ بَعْيَا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ إِلَهَهُ
آید بدیشان دانش است میان ایشان و کافر شود بنشانهای خدا پس بدستی خدا
سَرِيعُ الْحِسَابِ فَإِنْ جَاحُوكَ فَقَدْ أَشْكَتَ وَجْهِي لِلَّهِ وَمِنْ
زود شد است پس اگر خصومت کنند با تو پس که غاص کرد اندیم دین خود را و آنرا
اتَّبَعْنِ وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوْتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ ءَاسَلْتُمْ فَإِنْ أَسْلَمُوا
که بر روی کرد و بگو مر آنرا که بر آید ایشان و آنان که بل کتابه ای منت اندیشا پس منتها
فَقَدْ أَهْنَدُوا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ
پس بدستی کرده یا فر باشند و اگر برگرد پس بدستی که بر تو رسانیدن خدا بیت بندگان
لَئِنْ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ بِغَيْرِ حَقٍّ
بدستی که آنرا که کافر شدند بنشانهای خدا و میکشند و غیر از
وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ فَبَشِّرْهُمْ
و میکشند آنها را که میفرمودند بعدالت از مردمان پس بشارت ایشانرا

نسخه
قصه

بِعَذَابِ أَلِيمٍ أُولَئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
بِعَذَابِ دوزخ آن گروه آنها را که بطل شده عملهای ایشان در دنیا و آخرت
وَمَالُهُمْ مِنْ تَامِرٍ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ
وَنُفُوذِ ایشان را چه دیدی که از کتابی بخشدند که برآوردند ایشان را از کتاب
يَدْعُونَ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ لِيُقَرَّبَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ فَرِيقًا مِنْهُمْ
که خوانند به کتاب خدا تا هم کند میان ایشان پس برگردند گروهی از ایشان
وَهُمْ مَعْرُضُونَ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَوْلَا آتَانَا إِلَّا آتَا مَا
وایشان را برآوردند که آن بسبب آنست که ایشان گفتند که اگر در روز قیامت
مَعْدُودَاتٍ وَغَرَمُهُمْ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْقَهُونَ
شمرده شده و برآوردند ایشان را در دین ایشان آنچه بودند برآوردند
فَكَيْفَ إِذَا جُمِعْنَا لَهُمُ لَيُّومٍ لَارِيبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ
چگونه روزی که چون جمع آوریم ایشان را در روزی که هیچ شک نیست در آن و تمام بدست هر تنی را جزای
مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكِ الْمُلْكِ تُوفِّ
آنچه بدست آورده باشند و ایشان را بسپار که بگوای بار خدایا ای پادشاه پادشاهان
الْمُلْكِ مِزْنُ شَاءَ وَنَزَعِ الْمُلْكَ مِزْنُ شَاءَ وَتَعَزَّزْ شَاءَ وَنَزَلِ
پادشاهی از گدازای و باز پادشاهی پادشاهی از گدازای و عزیز کن آنرا و غنی کن
مِزْنُ شَاءَ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ تَوَلَّجَ اللَّيْلُ فِي
آنرا گدازای بد قدرتت بخیر بد قدرت تو بر همه چیزی توانایی در آید شب در

بسم

النَّهَارِ وَتَوَلَّجَ النَّهَارُ فِي اللَّيْلِ وَتَوَلَّجَ الْحَيُّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتَوَلَّجَ الْمَيِّتُ
روز روز و در آید روز و در آید در شب و بیرون آید زنده را از مرده و بیرون آید مرده را
مِنَ الْحَيِّ وَتَوَلَّجَ مِزْنُ شَاءَ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
از زنده و روزی از آنرا که بگوای بخیر شد و نیاید که از کس بدست نگیرد
الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءُ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ
کافران را دوستان از جزو مؤمنان و هر که کند آن
فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَقُولَ لَهُمْ تَقَاتُوا وَيُحَذِّرُكُمْ اللَّهُ
پس نباشد از خدا در چیزی مگر آنکه بگوای بپرهیزند ایشان را پرهیزند و هشدار دهد خدا
نَفْسَهُ وَاللَّهُ الْمُبْصِرُ قُلِ انْزِلْ خُفُوفًا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ بُدُّوا
انفس خود و خداست بازگشتگان بگو اگر پنهان کنید آنچه بسپارید و شست یا آشکار کنید
يَعْلَمُ اللَّهُ وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ
داند آنرا خدا و میداند آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است و خدا بر همه
شَيْءٍ قَدِيرٌ يَوْمَ تُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُحْضَرًا وَمَا
چیز توانایی روزی که بگوای هر تنی جزای آنچه کرده بود از نیکی حاضر و آنچه
عَمِلَتْ مِنْ شَوْءٍ نُودِلُوهَا وَبَيْنَ يَدَيْهَا أَمَدًا بَعِيدًا وَيُحَذِّرُكُمْ اللَّهُ
بود از بدی از گدازد که میان آن بی و میان او غایب دور بودی و بسیار هشدار دهد
نَفْسَهُ وَاللَّهُ رَؤُوفٌ بِالْعِبَادِ قُلِ انْزِلْ خُفُوفًا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ بُدُّوا
از غنیمت خود و خدا مهربانست ببندهگان بگو اگر بسپارید شما دوست بسیارید خدا

فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ
پس پیروی کنید مرا خدا دوست شما خواهد شد و خدا آمرزگار مهربان است
قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ
بگو فرمان بدهید خدا را و رسول را پس اگر برگردید پس بدست خدا و رسول کافران
إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِصْرَانَ عَلَى
الْعَالَمِينَ ذُرِّيَّةً بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ
همایان را از ایشان فرزندان بعضی آنها را از بعضی و خدا شنوای دانای است
أَمَرَكَ عِصْرَانُ رَبِّ إِي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ
از من عیصران را که از من نذر کرده ام آنچه در شکم من است آزاد
مِنْ إِيَّاكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ
از من ای تو شنونده دانای پس چون بار نهادم در رحم من ای پروردگار
إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ
من ای پروردگار من بار نهادم پسر را و خدا دانای است آنچه نهادی و نیست نر چون ماده
وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي عُيِدُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتُهَا مِنَ الشَّيْطَانِ
و من ای پروردگار من نام نهادم مریم را و من وعده دادم که تو و فرزندان تو را از شیطان
الرَّحِيمِ فَتَقَبَّلْنَاهَا بِرَبِّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَتْهَا نَبَاتًا
مهربان پس قبول کردیم او را در پروردگاری او و پرورش دادیم او را رو بآسمان

حَسَنًا وَكَفَلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ
نیکی و پرورش داد او را زکریا را هرگاه که در آمدی بروی زکریا در پیش محراب
وَجَدَ عِنْدَ هَارٍ زَقَاتًا قَالَتْ بَايَسُ بِي أَنَّىٰ لَكَ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ
یافعی نزد او ای یوسف گفت ای یوسف از کجا بود مرتب این کنی آن از
عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا
از خداوند است بدیستی که خدا روزی دهد آنرا که خواهد و آنجا که خواهد بر خواند زکریا
رَبِّ قَالِ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ
پروردگار خود را گفت ای پروردگار من بخش از نزد خود فرزند پاکیزه بدیستی که تو شنونده دعای
فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ
پس بر خوانند او را فرشتگان و او ایستاده بود نماز میکرد در پیش محراب که خدا بشارت میدهد
بِخَبْرٍ مُصَدِّقٍ كَلِمَةً مِنْ رَبِّهِ وَوَسِيدًا وَحْشًا وَبَيِّنَاتٍ
از خبری بر راست داری بفرزندی از قدر جدا و پستی از قوم بود و پروردگاری او را و بینه بود از حق
الصَّالِحِينَ قَالَ رَبِّ إِنِّي بَكُونُ غَلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِي الْكِبَرُ
نیکی کاران گفت ای پروردگار من از کجا بود مرا فرزند بدیستی که پرورش دهم پسری
وَأَمْرًا لِي عَاقِبَةً قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي
و امری مرا از این جهت گفت خدایا چه خواهی گفت ای پروردگار من
إِلَىٰ آيَةٍ قَالَ إِنَّكَ الْأَتُكَلِّمُ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا زَكَاةً وَأَذْكُرَ
فرستاده گفت نشانی توانستی که سخن بگوئی با مردمان سه روز مگر زکوة و یاد کنی

قَالَ الْخَوَارِثُونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ أَمَّا بِاللَّهِ وَاشْهَدْ بِنَا مُسْلِمُونَ
گفته ایان بر کزید ابو مسلم بیان دینا بکریدیم ما بخدا و کواه باش باک متقادسیم
وَبَنَّا أُمَّةً أَمَّا أَنْزَلَتْ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكُنْ بَيْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ
ای بروردگار ما بکریدیم بنایچه فردوستادی رسول پس باز نویل با کواهی صدگان
وَمَكْرُوا وَمَكَّرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرٌ لِّلْمَكِرِينَ إِذْ قَالَ اللَّهُ
وَمَكْرِبُ خَشْتِ و مکر خشت ندا و ندا بهترین سبازنگات چون کون خا
يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ارْفَعْكَ إِلَىٰ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا
ای عیسی برستی کن بان ستانده ترا درازانده ترا اندر ویک در اندام ترا اذانه که کافرشه
وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَمَةِ ثُمَّ إِلَيْنَا
وگرداننده هم آتشارا که بر روی گردنه ترا بالای آنها که کافرشه تا روز قیامت برست
مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ
بازگشت شما پس برکم میان شما دانی بودیش آن اختلاف بگوید
فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَعَذَّبُ اللَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا
پس تا آنها که کافرشه پس عذاب کم ایشان عذاب سخت در دنیا و آخرت و بود
لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ
را ایشان را هیچ یاری کننده و اما آنها که بکرویه و کارهای نیکورده پس تمام به ایشان
أَجُورَهُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ذَلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ
مزدای ایشان و ندا و نازل شد از آلت زمان که خود ترا بر تو از شانها

وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ إِذْ مَثَلُ عِيسَى عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ
ویند و قرآن بسمت برستی کر مثل عیسی نزدیک خدا همچون مثل آدم است
خَلَقَهُ مِنْ تَرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا
آزید او را از خاک پس گفت برترا که باش پس بود حق از پروردگار است پس
تَكُنْ مِنَ الْمُنْذَرِينَ فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ
شیب از جمله بگشتگان بری که خصومت کند با تو دان از پس آنچه آمد تو از دانش
فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ
پس بگو بیایید تا بر خوانم ما بران خود را و شما بران خود را و شما زنان خود را و ما زنان خود را
وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَةَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ
و ما تنهای خود را و شما تنهای خود را پس دعا کنیم پس بکنیم لعنت خدا را بر کاذبان
إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ الْفَصْلُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُ الْعَرْشُ
برستی که آن مراد فصاحت حق و نیست هیچ خدایی که خدا و برستی که خدا مانده است عاب
الْحَكِيمِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ
کار است پس ای یهود پس برستی که خدا و اما حال تمامی کننده که بگوید ای یهود و نصاری
تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا
بیاید بیکدیگر بر روی یکسان بیاروا و میان شما بیکدیگر برستیم ما که خدا را
نُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَخُذُ بَعْضُنَا بَعْضًا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا
و انبار تو را اندر ایم خود را نگیرد که از بر نه بعضی از ما بعضی را بخواند از بر نه که پس از بر نه

فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَحْجُونَ فِي
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ^{ای یهود و نصاری چو می آید حق را باطل و بازی پوشید حق را و}
لِرُؤْهِيمَ وَمَا أَنْزَلَتْ التَّوْرَةُ وَالْإِنْجِيلَ إِلَّا مَرْغَبًا
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ^{دروغ فرستاده شد تورات و انجیل که از سیرای ای}
تَعْقِلُونَ هَآأَنْتُمْ هَؤُلَاءِ حَاجِّجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ تُحَاجُّونَ
در حق ^{نیکو شما این گروه خست می کنید و آنچه نیست شماران دانش پس چه}
فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ مَا كَانَتْ
تجرب ^{شماران دانش و خدا میداند و شما نمیدانید}
إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ^{ای یهودی و نصاری و لیکن بود تا قبل از باطل محض متعاد و}
كَانَ مِنَ الْمُسْرِكِينَ إِنَّا قُلْنَا لِلنَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ
تجرب ^{در ت پرستان پرستی که شوا و ازین مردمان با برسم مانند شما که میزدی}
وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ وَدَّتْ طَائِفَةٌ مِنْ
این ^{بر محمد و آنرا که بگویدند خدا دوست و شماست و در ذکر کرده و گوی}
أَهْلَ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّوكُمْ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا
بود ^{دشمنان شمار و بر خوانند که تنهای خود}
يَشْعُرُونَ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ
ای یهود و نصاری چو ^{کافر میشوید بآیاتهای خدا و شما گواهی میداد}

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِالْآيَاتِ وَالْكِتَابِ أَنْتُمْ
ای یهود و نصاری چو ^{می آید حق را باطل و بازی پوشید حق را و}
تَعْلَمُونَ وَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ اسْمُ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى
میدان ^{و گفتند کردی از اهل کتاب که بگوید آنچه فرو فرستاده شد}
الَّذِينَ آمَنُوا وَجْهَ النَّهَارِ وَكَفَرُوا وَخُذُوا لَعْنَهُمْ رَجَعُونَ
آنها که برگشتند ^{از اول روز و کافر شوید در آخر روز تا بود که این بار کردند}
وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا بِالْمَنِّ بَعْدَ دِينِكُمْ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ أَنْ يُوتِيَ
در است ^{دارید که آنرا که بر روی کرد دین شما که بر پرستی کرده و خدا است تا آنکه}
أَحَدٌ مِثْلَ مَا أُوتِيَتمُ أَوْ تَحْجُجْوكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنْ
بر کسی ^{باشد آنچه بر او اند شما یا خست کند باشد نزدیک پروردگار شما که بر پرستی}
الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مِنْ شَاءَ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ يُخْصِرُ
که فضل ^{بید قدرت خدا بدهد آن آنرا خواهد و خدا فراخ رحمت و دانست خاص دادند}
بِرَحْمَتِهِ مِنْ شَاءَ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
بر رحمت ^{خود آنرا که خواهد و خدا خواست فضل بزرگست و از اهل کتاب}
مَنْ إِنْ نَأَمَنَهُ بِفَيْطَارٍ يُؤَدُّ إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ إِنْ نَأَمَنَهُ بِدِيَارٍ
سرست ^{که اگر سرست که از این دین بخردی تا آنجا که سرست که در میان تو و او باشد}
لَا يُؤَدُّ إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَائِمًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ
سرست ^{از این دین بخردی تا آنجا که سرست که از این دین بخردی تا آنجا که سرست که در میان تو و او باشد}

عَلَيْكُمْ فِي الْأُمِّيِّينَ سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَمُمْ يَعْلَمُونَ
بنا در کار با آنکه غیر کتابه رای و میگوید بر خدا دروغ را و ایشان میدانند
بَلَىٰ مَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَاتَّقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ إِنَّ الَّذِينَ
آری هر که وفا کند بعهده خود و بپرهیزد پرهیزگاری کند و دوست دارد پرهیزکاران را بدینستی گراهند
يَشْكُرُونَ بَعْدَ إِذْ أَنْزَلَ إِلَيْهِمُ الذِّكْرَ فَلَمَّا فَلُوا أُولَٰئِكَ لَاخَلَاقَ
گرفتند میگویند بعد از آنکه نازل شد بر ایشان آن که آن گروه بهره نموند
لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يَكْلَهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
در این دنیا در آخرت و سخن نگویید با ایشان خدا و نکند بدیشان در روز قیامت
وَلَا يُجِيبُهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَإِنْ مِنْهُمْ لَفَرِيقٌ يَلْمِزُونَ
و در روز قیامت ایشان نکند و در ایشان را بود عذاب دردناک و بدینستی گرازشان میکنند که بر کسی بیجا
السِّنَنَهُمْ بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ
زبانها خود را کتاب تانیداری آنرا که از کتابست و نبود آن از کتاب
وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ
و میگویند آن از نزدیکی خدا و نبود آن از نزدیکی خدا و میگویند بر خدا
الْكُذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ
دروغ را و ایشان را میداند پس نزد و نبود هر چه آرد را که برده او را خدا
الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولُ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ
کتاب و حکمت و پیغمبری پس گوید مردمان را که باشید بندگان من از

دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّانِيِّينَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ
بدون خدا و لیکن بودند خداشناسان بنیچه شما در آموختید کتاب
وَمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُخَدُّوا لِلْمَلِكِ
و بنیچه شما پس میگوید و نرساند شما را که فدا کنید فرشتگان
وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ
و پیغمبران را بخدا این ای میزبانید شما را بگو پس آنکه شما متبادان باشید
وَلَا إِخْرَاجًا لِلَّهِ مِثَاقُ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْنَاكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ
و ای که چون از گرفتند خدا عهد را از پیغمبران چون بیاورد شما را کتاب و حکمت
ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَقَدْ نُؤْمِنُ بِهِ وَلَنْ نَصْرُهُ
پس آمد بشما پس بر آنکه بر آنچه با شماست بر آنکه بگویند بدو و یاری کنند او را
قَالَ أَقْرَبْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ أَصْرِي قَالُوا أَفَرَأَيْتَ مَا قَاكَ
پس آنکه گردید شما و گرفتار شدیم شما را بر آنست عمن گفت اتراد کردیم گفت
فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ
پس گواهی باشید و من باشم از جمیع گواهی دهندگان پس هر که برود پس از آن
قَالَ لَيْتَ كُنتُمْ لَكُمْ سِقُونَ أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ
پس آن گروه ایشان را فایده نماند ای پس بجز از خدا میجوید و مرا را نشانند
مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ
از هر آنکه نماندست و زمین و آسمان و بی رغبت و با خیر او باز گردانیده میشود

و اما بعد از این که در این کتاب

و سنجی بدادشده سومی و عیسی را و پیغمبر از از پروردگار است

لا مری بیایید

از جمله زبانکاران بود

کتابخانه ملی ایران

خداوند و آنکه نشان معجزه خدا را در تمام آن گروه پست و تنگ نظران آن گروه

پشت نشان آلت که را نشان بود لعنت خدا و فرشتگان و مردمان همه

میفرماید: در اینجا سبک کرده نشود از ایشان عذاب و نه ایشان را زمان دهد

مگر آنها که تو بد کردند از پس آن و کار با صلاح آورد پس بری رستم از دربار

هر چه که آید از کافرشند پس از ایمان خود پس زیادت کردند کفر را هرگز قبول نکرده نشود

توبه ایشان و آن گروه ایشانند گریان بر بستی که آنها که کافر شدند و مردم و ایشان

که از آن برون پس مرکز قبول نگردد شود از هیچ کجی از ایشان پس زیر طند اگر خواهند که خود را از فرقه بیاورند

ان گروه را پیش از آنکه برود عطا در دناک و بنود را پیش از آنکه باری کند. هر که بپایه بخوبی

انگفت که از آنچه دوست میدارید و آنچه نفرت کنید از چهره پس برپای گزیده بداند

در خورشید بود حلال مبینی اسپر ایل را مکدر بخت عمار کرده بود یعقوب

بازن خود از پیش اند و در ستاده بود تویه بگو پس یی توتنه را پس بر خوان از

در این کتاب که در باب اول از آن است

1900

وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ^{و بزد او از بت پرستان} إِنَّا أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي ^{در پیشگاه او}
بَيَّكَةً مَّبَارَكًا ^{در پیشگاه مبارک} وَهُدًى ^{و راهنمایی} لِّلْعَالَمِينَ ^{برای جهانیان} فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ ^{در آن نشانه های روشن}
مَقَامُ زُبَيْرٍ ^{در مقام زبیر} وَنَزَجُكَ ^{و نجات} كَانَ آمِنًا ^{و ایمن} وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حُجُّ ^{و حجت}
الْبَيْتِ ^{از سوی خدا} مَن اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا ^{و هر که در راه او باشد} وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ ^{و هر که کافر شود}
الْعَالَمِينَ ^{دنیای} قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ ^{ای کسانی که کتاب دارید} لِمَ تَكْفُرُونَ ^{چرا کفر می کنید} بِآيَاتِ اللَّهِ ^{برای نشانه های خدا} وَاللَّهُ ^{و خدا}
شَهِيدٌ عَلَى مَا تَعْمَلُونَ ^{گواهی دهنده بر آنچه شما می کنید} قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ ^{ای کسانی که کتاب دارید} لِمَ تَقْفُونَ عَنِ ^{چرا از پیروی}
سَبِيلِ اللَّهِ ^{از راه خدا} مَن يَبْغُوهَا ^{آنرا که بخواهند} عِوَجًا ^{و پیچیده} وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ ^{و شما گواهی دهید} وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ ^{و خدا غافل}
عَمَّا تَعْمَلُونَ ^{از آنچه شما می کنید} يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ^{ای کسانی که ایمان آورده اید} إِن تَطِبِعُوا ^{اگر فرمان برید} فَرِيقًا ^{از یک گروه} مِّنَ الَّذِينَ آمَنُوا ^{از آنانی که ایمان آوردند}
الْكِتَابَ ^{کتاب} يَرُدُّوكُمْ ^{برگرداند شما} بَعْدَ إِيمَانِكُمْ ^{پس از ایمان شما} كَافِرِينَ ^{و کافران} وَكَيْفَ ^{و چگونه}

تَكْفُرُونَ ^{کفر می کنید} وَأَنْتُمْ تُسَلِّعُونَ ^{و شما تسلیع می کنید} آيَاتِ اللَّهِ ^{نشانه های خدا} وَفِيكُمْ رَسُولٌ ^{و در میان شما رسول} مِّنْكُمْ ^{از شما}
يُعْظِمُ بِاللَّهِ ^{بزرگوار می دارد} فَتَدْهُو ^{و منحرف می سازد} إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ^{به سوی صراط مستقیم} يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ^{ای کسانی که}
آمَنُوا ^{ایمان آوردید} اتَّقُوا اللَّهَ ^{خدا را بترسید} حَقَّ تَقَاتِهِ ^{به اندازه حق ترسش} وَلَا تَمُوتُوا ^{و نمرید} وَأَنْتُمْ مُّسْلِمُونَ ^{و شما مسلمانان} وَاعْتَصِمُوا ^{و استوار شوید}
بِحَبْلِ اللَّهِ ^{بدریچه خدا} جَمِيعًا ^{همگی} وَلَا تَفَرَّقُوا ^{و تفراق نکنید} وَادْكُرُوا ^{و یاد کنید} نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ ^{بر شما}
إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً ^{زمانی که دشمنان} قَالَتْ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ ^{در میان قلوب شما} فَاصْبِرْ ^{صبر کنید} ثُمَّ يَنْعَمِ ^{پس نعمت دهد} بِهِ ^{بر شما}
إِخْوَانًا ^{برادران} وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ ^{و شما بر لبه گودال} مِّنَ النَّارِ ^{از آتش} فَأَنْقَذَكُمْ ^{پس نجات داد} مِنْهَا ^{از آنجا}
كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ ^{همین گونه روشن می کند} لَكُمْ ^{بر شما} آيَاتِهِ ^{نشانه های خود} لَعَلَّكُمْ ^{تا بود که شما راه یابید} تَهْتَدُونَ ^{و گمراه نشوید}
وَلَذِكْرُكُمْ ^{و یادآوری شما} أَكْثَرُ ^{بیشتر} يُدْعَوْنَ ^{فراخوانند} إِلَى الْخَيْرِ ^{به سوی نیکی} وَيَأْمُرُونَ ^{فرمان می دهند} بِالْمَعْرُوفِ ^{به معروف}
وَيَنْهَوْنَ ^{و باز دارند} عَنِ الْمُنْكَرِ ^{از منکر} وَأُولَٰئِكَ ^{و آنان} هُمُ الْمُفْلِحُونَ ^{و نجات یابان} وَلَا تَكُونُوا ^{و نباشید}

كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفْتُمْ فِي دِيَارِهِمُ النَّبِيَّاتِ وَلَوْلَا
بِحُجَّتِهِمْ أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَخَلَّوْا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ رَحْمَتِهِمْ وَأَن كَرِهَ
لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ وَأَمَّا الَّذِينَ
رَأَيْنَا بُرُودَ غُلَابٍ بَرْزُخٍ يَدْرِي كَمَنْ يَسْتَبْشِرُ وَمَا دَرِيءُ بَيْنَهُمْ أَنَّهُمْ
أَسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ
بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ وَأَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ
رَبِّهِمْ أَتَمَّ كَذِبُ شَيْءٍ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَتَمَّ كَذِبُ شَيْءٍ
اللَّهُ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ
خَدِيبُ أَتَمَّ كَذِبُ شَيْءٍ أَتَمَّ كَذِبُ شَيْءٍ أَتَمَّ كَذِبُ شَيْءٍ أَتَمَّ كَذِبُ شَيْءٍ
بِالْحَقِّ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعَالَمِينَ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ
بِحُجَّتِهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَتَمَّ كَذِبُ شَيْءٍ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ
وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ
وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَتَمَّ كَذِبُ شَيْءٍ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ
لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
بِرَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَتَمَّ كَذِبُ شَيْءٍ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ
وَلَوْ أَنَّ هَذَا الْكِتَابَ لَكَانَ خَيْرَ لِّمَنْ مِنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ
وَكُلُّهُمْ يَدْرِي كَمَنْ يَسْتَبْشِرُ وَمَا دَرِيءُ بَيْنَهُمْ أَنَّهُمْ

وَكَثُرُهُمْ لَفَسِقُونَ لَنَبْذُرَنَّكُمْ الْأَذَى وَلَنُقَاتِلَنَّهُكُمْ
وَبِشْرَتِهِمْ أَتَمَّ كَذِبُ شَيْءٍ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَتَمَّ كَذِبُ شَيْءٍ
يُولَوْكُمْ الْأَذَى بَارَئًا لَّيُصْرُونَ ضَرَبْتُ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةَ إِنَّمَا
بِرَبِّهِمْ أَتَمَّ كَذِبُ شَيْءٍ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَتَمَّ كَذِبُ شَيْءٍ
تَقِفُوا الْأَجْبِلَ مِنَ اللَّهِ وَحَبْلٍ مِنَ النَّاسِ وَبِأَوَّلِ غَضَبٍ مِنَ اللَّهِ
كَرَامَتُهُمْ أَتَمَّ كَذِبُ شَيْءٍ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَتَمَّ كَذِبُ شَيْءٍ
وَضَرَبْتُ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَةَ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ
وَدَرْجَتِهِمْ أَتَمَّ كَذِبُ شَيْءٍ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَتَمَّ كَذِبُ شَيْءٍ
اللَّهُ وَ يَقُولُونَ الْأَنْبِيَاءُ بِغَيْرِ حَقِّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا
خَدِيبُ أَتَمَّ كَذِبُ شَيْءٍ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَتَمَّ كَذِبُ شَيْءٍ
تَعْتَدُونَ لَيْسَ سَوَاءٌ مِّزَانُ الْكِتَابِ أَمْ قَائِمَةٌ يَتْلُو آيَاتِ
أَزْجَرُ مِثْلَ شَيْءٍ أَتَمَّ كَذِبُ شَيْءٍ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَتَمَّ كَذِبُ شَيْءٍ
اللَّهُ إِنَّا نَالِ اللَّيْلِ وَهُمْ لَا يَسْجُدُونَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
حَدَّثَنَا بِشْرَتُهُمْ أَتَمَّ كَذِبُ شَيْءٍ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَتَمَّ كَذِبُ شَيْءٍ
وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
وَيَسْتَبْشِرُونَ بِرَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَتَمَّ كَذِبُ شَيْءٍ
الْخَيْرَاتِ وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَن
نَكْفِيهِمْ وَأَن كَرِهَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

يَكْفُرُوهُ وَاللَّهُ عَلَيْهِمُ الْبَتِّينَ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِي عَنْهُمْ
مَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرَاصَاتٌ حَرَّتْ قَوْمًا لَمَّا أَنْفُسُهُمْ
فَأَهْلَكَتْهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ أَنْفُسُهُمْ يَظْلُمُونَ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بَطَانَةً مِّن دُونِكُمْ لَا يَأْلُوا نَفْسَهُمْ
خِيفًا وَلَا وَدًّا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا
تَحْفُظُونَ مِنْهُمْ كَذِبٌ أَلِيمٌ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ
تَعْقِلُونَ هَآؤُنْتُمْ أُولَئِكَ تُحْبَوْنَ هُمْ وَلَا يُحْبَوْنَكُمْ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بَطَانَةً مِّن دُونِكُمْ لَا يَأْلُوا نَفْسَهُمْ
خِيفًا وَلَا وَدًّا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا
تَحْفُظُونَ مِنْهُمْ كَذِبٌ أَلِيمٌ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ
تَعْقِلُونَ هَآؤُنْتُمْ أُولَئِكَ تُحْبَوْنَ هُمْ وَلَا يُحْبَوْنَكُمْ

وَيُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا الْقُوكُكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا
خَلَاوَعُوا عَلَيْكُمْ إِلَّا نَائِلٌ مِّنَ الْغَيْظِ قُلْ مَوْتُوا بِغَيْظِكُمْ
إِنَّ اللَّهَ عَلَيْهِمُ بَنَاتُ الصِّدُوقِ إِنْ تَسْتَكْشِرُونَهُمْ
تَسْأَلُونَهُمْ وَإِنْ تَصِيبُكُمْ مَّيْمَةٌ يَفِرُّوَابِهَا وَإِنْ
تَضِرُّوَا وَتَقُولَا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ
اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ
لِلْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْفِتْنَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ إِذْ هَمَّتْ
طَائِفَتَانِ مِّنْكُمْ أَنَّ نَفْسًا لِلَّهِ وَلِإِلهِهِمَا وَعَلَى اللَّهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ وَلَقَدْ تَوَكَّلْنَا عَلَى اللَّهِ فَيَدْرَأُنَا
وَيُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا الْقُوكُكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا
خَلَاوَعُوا عَلَيْكُمْ إِلَّا نَائِلٌ مِّنَ الْغَيْظِ قُلْ مَوْتُوا بِغَيْظِكُمْ
إِنَّ اللَّهَ عَلَيْهِمُ بَنَاتُ الصِّدُوقِ إِنْ تَسْتَكْشِرُونَهُمْ
تَسْأَلُونَهُمْ وَإِنْ تَصِيبُكُمْ مَّيْمَةٌ يَفِرُّوَابِهَا وَإِنْ
تَضِرُّوَا وَتَقُولَا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ
اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ
لِلْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْفِتْنَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ إِذْ هَمَّتْ
طَائِفَتَانِ مِّنْكُمْ أَنَّ نَفْسًا لِلَّهِ وَلِإِلهِهِمَا وَعَلَى اللَّهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ وَلَقَدْ تَوَكَّلْنَا عَلَى اللَّهِ فَيَدْرَأُنَا

اَوَلَمْ يَأْتُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ • اِذْ نَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ
 ضعیفان بودید در خداوند تشکر کنید چون میکنست مؤمنان
 اَلَنْ يَكْفِيَكُمْ اِنْ بُدِّدَ كُمْ رَبُّكُمْ ثَلَاثَةَ اَلْفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ
 ای کفایت نیست شمارا که بدو کند شمارا پروردگار شما سه هزار از فرشتگان
 مُنْزِلِينَ • بَلَى اِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ مِنْ
 خود آید کان آری اگر صبر کنید و پرهیزید شما و آید ایشان از
 قَوَّامِهِمْ هَذَا يُمِدُّكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ اَلْفٍ مِنَ
 بکنار ساعت ایشان آید که بدو کند شمارا پروردگار شما پنج هزار از
 الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ • وَمَا جَعَلَ اللَّهُ الْاِبْرَءِلَ كُمْ
 فرشتگان نشان دکان و گرداند آنرا خدا که بشاق مر شمارا
 وَلِنُظَمِّنَ فَاوِيَكُمْ بِهِ وَمَا النُّصْرُ الْاَمْرُ عِنْدَ اللَّهِ الْعَزِيزِ
 و تا گردانیم و نمایان کنیم و نیست نصرت که از نزد خدای غالب
 الْحَكِيمِ لِيَقْطَعَ طَافًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاَوْ يَكْبِتُنَّهُمْ فَيَنْقَلِبُوا
 بیکبار ناپدید کنند از آنجا که کافران باشند تا از سر کنند ایشان پس گردانند
 خَائِبِينَ • لَيْسَ لَكَ مِنَ الْاَمْرِ شَيْءٌ اَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ اَوْ يَعَذِّبَهُمْ
 نویسدان نیست در آن چیزی پس بگرداند ایشان یا عذاب کند ایشان
 فَانْهَئِمْ ظَالِمِي الْاَرْضِ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ يَغْفِرُ
 پس بپندارند که ایشان را و در خداوند آنچه در آسمان است و آنچه در زمین است بخشنده

لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبُطْءِ وَلَا تَذَرُوا سُلُوكَكُمْ فِيهَا
 لَكُمْ فِيهَا مَالٌ كَثِيرٌ مِنْكُمْ لَا يَأْكُلُ الْمَوْلُودُ مِنْكُمْ شَيْئًا وَكَذَلِكَ
 نَتَقَرَّبُ إِلَيْكُمْ بِأَمْوَالِكُمْ لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا السَّعْيَ وَالْأَمْوَالَ
 وَالْحُلُومَ ثُمَّ لَا نُغْنِي عَنْهُمْ شَيْئًا إِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ
 وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهِمْ وَنُسُلِهِمْ غَافِلُونَ تِلْكَ الْأَمْوَالُ الَّتِي
 نَكُونُ بَيْنَ يَدَيْكُمْ لِتَنَالُوا بِهَا مَوَاقِدَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَا تَتْلُوا
 فِيهَا ذِكْرَ اللَّهِ وَلَهُ يَحْكُمُ فِيكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهِمْ
 وَنُسُلِهِمْ غَافِلُونَ تِلْكَ الْأَمْوَالُ الَّتِي نَكُونُ بَيْنَ يَدَيْكُمْ لِتَنَالُوا

عَلَى مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ أُولَئِكَ جَزَاءُ مَا كَفَرُوا بِهِمْ وَمَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ

بر آنچه کردند و اینان میدانند آن گروه پاداشت ایشان آمرزش بود از

ربِّهِمْ وَجَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ

پاداشت و کار اینها و بهشتی که رود از زیر آن جویها و همیشه باشند در آنجا و نیکو بود

أَجْرُ الْعَامِلِينَ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ

مزد کارکنان برستی که گذشتند پیش از شما گردان پس بروید در زمین

فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ هَٰذَا

پس نگرید که چگونه بود عاقبت بدوندگان این قرآن

بَيَانٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ وَلَا تَهْجُرُوا

بیان است مردمان و استنوی و پندی و پرورگار از دست شوید

تَحْزُنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ لَازِمَتُمْ

و اندوه مخورید و شایید از شدت اگر استیغما شوند اگر برسد شما

فَرَحٌ فَقَدْ دَمَّرَ الْقَوْمَ فَرَحٌ مِّثْلُهُ وَنِلَ الْأَيَّامُ نِدَاؤُهَا بَيْنَ

خشن پس برستی بر شدت روزی چندی مانند آن روز و نظر دند میکردیم از میان

النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَجِدَنَّهُمْ فِي سُلُكٍ

مردمان و تا جدا باز کند خدا آنها را که بروین و فواید از شما که امانا

وَاللَّهُ لَا يَجِبُ الظَّالِمِينَ وَلِيُخَيِّضَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيُخَيِّضَ الْكَافِرِينَ

و خدا دوست ندارد ستمکاران و تا جدا باز کند آنها را که بدوین و نیست که کافران

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخِلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا

یا نه که پنداشتید شما که در روید در بهشت و جدا باز کند خدا آنها را که جهاد کرده

مِنْكُمْ وَيَعْلَمُ الصَّابِرِينَ وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمْتُمُونَ الْمَوْتِ

از شما و میدانید صابران و بدستی که بودید شما از زود کردن مرگ

مِنْ قَبْلِ أَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ وَمَا

از پیش از آنکه رسید و بینید از برستی بر رسیدن شما و شما نمی پستید و نیست

مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَلَا تَزِنَاتُ أَوْ قِيلَ

محمد که رسول برستی که گذشتند از پیش او رسولای ای پس اگر میروید یا گشت

أَنْقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ فَلَن يَضُرَّ اللَّهَ

بر گردید شما بر پیای خود و هر که برگردد بر سر دو پای خود پس زیانی نخواهد کرد

شَيْئًا وَسَيُجْزَى اللَّهُ الشَّاكِرِينَ وَمَا كَانَ لِفِرَانِ تَمُوتَ

چیزی و زود پاداشت دهد خدا شکرانگان و نزد هر چه که میرد

الْأَبَادِينَ اللَّهُ كِتَابًا مُّوجِبًا لِّأُولَئِكَ يَرْدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُورَتِ مِنْهَا

که بر زمان خدا و تا جدا باز کند و هر که خواهد ثواب دنیا را ببریم او را از

وَمَنْ يَرْدُ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُورَتِ مِنْهَا وَسَيُجْزَى الشَّاكِرِينَ وَ

و هر که خواهد ثواب آخرت را ببریم او را از زود پاداشت دهد خدا شکرانگان

كَأَيِّنْ مِنْ بَنِي قَائِلٍ مَعَهُ رَبُّكَ كَيْفَ مَا وَهَبُوا لِمَا آصَابَهُمْ فِي

و بسا از فرزندان که کاران و نه تا جدا باز کند بسیار پس بدی نمودند و آنچه برسد به ایشان

بِسْمِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ
بسم وضعیف نال نشد و فروتنی ننمودند و خدا دوست صابرانست
وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا
و نبود گفتار ایشان مگر آنکه گفتند ای پروردگار ما گناهان ما و کفر کاری ما
فِي أَمْرِنَا وَتَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ
در کار ما و ثابت بدار قدمهای ما و یاری ده ما را بر گروه کافران
فَآتَاهُمُ اللَّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحَسُنَ ثَوَابُ الْآخِرَةِ وَاللَّهُ يُحِبُّ
پس خدا ایشانرا پاداش دنیا و نیکوترین ثواب آخرت و خدا دوست
الْمُحْسِنِينَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا
نیکی کاران را ای کسانی که ایمان آورده اید اگر فرمان برید آنها را که کافر شدند
يُؤَدُّوكُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ فَثَبَّتُوا خِصَمَكُمْ لِكَلِّهِ
بر گردانند شما را بر گرداننده شما را بر پایهای خود پس گردید زبانه کاران بک
اللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ سَنُلْقِي فِي
خداوند شما را و دوست بهترین یاری کننده گان خود اندازیم ما در
قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَالرُّعْبَ بِمَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا
و طعن است که کافران ترسند بر آنچه ایشانرا فرموده شد بخدا آنچه فرو نرساند بدان حتی
وَمَا أَوْعَاهُمُ النَّارُ وَبَلِّسَ مَثْوَى الظَّالِمِينَ وَلَقَدْ
و با گناه ایشان آتش بود و بد مرجعیت جانهای ظالمان و میرسد

صَدَقَ كُمْ اللَّهُ وَعْدُهُ إِذْ تُخَوِّنُهُمْ بِأَذْنِهِ حَتَّى إِذَا فَتَنَهُمُ
در راست کرد شما را خدا و وعده خود چون میکشید ایشانرا بر همان او بدست میداد
وَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا أَرْكَبُكُمْ مَا تُحِبُّونَ مِنْكُمْ
و خصومت کردید شما در فرمان و از فرمانی که میداد شما را از پس آنچه باز نمودار ایشانرا بدوشت میداد
مَنْ يَرِدْ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَنْ يَرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ
کسیست که میخواهد دنیا را و از شما کسیست که میخواهد آخرت را پس برگردانید شما را از ایشان
لِيُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى
بصورت ایشانرا پس نماید شما را و بدستی که در گذشت ایشانرا و خداوند فضلست بر
الْمُؤْمِنِينَ إِذْ تَصْعَدُونَ وَلَا تُلُونُ عَلَى أَحَدٍ وَالرَّسُولُ
مؤمنان چون در در میزفتید شما برای رحمت در زمین و شتنت هیچ یکی نمی کشید و رسول
يَدْعُوكُمْ فِي خُرُوجِكُمْ فَأَتَابَكُمْ كَمْ غَمًّا يَغْمِرُ لَكُمُ الْكَلِيلَ
میخواند شما را در جماعت باز بسینا پس بپشت ایشانرا غمی نمی ریخت
تَخْرُجُوا عَلَى مَا فَاتَكُمْ كَمْ وَلَا مَا أَصَابَكُمْ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا
خروج میکنید بر آنچه فات شد از شما و آنچه بر سر آمد و خدا با خبر است چه می
تَعْمَلُونَ ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمْنَةً نَاعًا
شما میکنید پس فرو فرستاد بر شما از پس غم آسایشی نوازش
يَغْشَى طَائِفَةً مِنْكُمْ وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ يَظُنُّونَ
پوشانده بگردی ایشانرا و طائفه ای که دگر گردی کردند بر خودشانرا و ظن میکنند

بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ وَحِينَ يَمُوتُ اللَّهُ مُفَضِّلٌ
بک زندگانه نزد پروردگار خود روزی بخورند و آنکه بپای برد ایشا خدا افضل بود
وَلَيْسَ تَبَشِيرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلِقُوا إِهْمٌ مِنْ خَلْفِهِمْ إِلَّا خَوْفٌ
و شاد میشوند باین که برپایه بدیشان از پی ایشان بکشتند
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يُجَنُّونَ لَيْسَ تَبَشِيرُونَ نِعْمَةً مِنَ اللَّهِ
بریشان و نه ایشان اندوختن شاد است نفع از خدا
وَفَضْلٌ وَإِنْ أَلَّ اللَّهُ لَا يَضِيعُ أَجْرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ
و فضل از او و آنکه خدا ضایع نکند نزد مؤمنان ائمه که پاسخ کردند مراد را
وَالرُّسُولُ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ
و پیغمبر را از پس آنچه برپایه بدیشان نیکی مراد را که نیکی کرد از ایشان
وَاتَّقُوا اللَّهَ عَظِيمٌ الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ
و پرستیدند برای بزرگ آنکه گفتند ایشان را مردم پرستی که در میان شما
قَدْ جَمَعُوا إِلَيْكُمْ فَأَخْشَوْهُمْ فَرَّادَهُمْ إِيْمَانًا وَقَالُوا
پرستی که جمع شدند در شمارا پرستیدند ایشان پرستایش ایشان چنین گفتند
حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ رَبِّهِمْ إِلَى
بسته ما خدا و نیکی کار زان است پس برگشتند بنعمتی خدا
وَفَضْلٌ لَمْ يَمَسَّ مِنْهُمْ سَوْءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ
و فضل که نرسید به ایشان و پیروی کردند رضای خدا و خدا ذو فضل

عَظِيمٌ إِنَّمَا أَدْرِكُهُمُ الشَّيْطَانُ يَحْوِفُ أَوْلِيَائِهِ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونَ
بزرگ است بدستی که آنان بدو می ترسانند و ایشان را برترند از ایشان
إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ وَلَا يَحْزَنُكَ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ فَالْكَافِرَانِ هُمْ
اگر مستند شما مؤمنان و اندوختن کنند و اما که می ترسانند در کفر بدستی که ایشان
كُنْ يَضُرُّوَاللَّهُ شَيْئًا يُرِيدُ اللَّهُ الْإِجْمَاعَ لَهُمْ خَطَاةَ الْآخِرَةِ وَ
رازی نتواند کرد خدا چیزی میخواهد خدا که بدینند ایشان را بهره در آخرت
لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ إِنَّ الَّذِينَ اسْتَرَوْا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ كُنْ يَضُرُّو
در ایشان را بود عذاب بزرگ بدستی که ایشان را کفر کرد بدل ایمان مرکز ایمانی بود
اللَّهُ شَيْئًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ
خدا را چیزی در ایشان را بود عذاب دردناک و پیوسته آند که کافر شدند
يَنْصُلِيهِمْ خَيْرٌ لِنَفْسِهِمْ إِنَّمَا نَمْلِي لَهُمْ لِيُذَادُوا إِنَّمَا وَلَهُمْ
ملت میدهم در ایشان را بهتر است بدستی که ملت میدهم از ایشان را و ایشان را
عَذَابٌ مُهِينٌ مَا كَانَ لِلَّهِ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى مَا أَنْتُمْ
عذاب میانه نخواست خدا تا بگذارد مؤمنان را بر آنچه شما
عَلَيْهِ حَتَّى يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ لِلَّهِ لِيُطْلِعَكُمْ
بر آنکه تا جدا باز کند پست را از پاک و خدا مطلع گرداند شما را
عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِي مِنْ رُسُلِهِ مَنْ يَشَاءُ فَآمِنُوا
غیب و لیکن خدا برگزیند از رسل خود آنکه خواهد پس آمین

و نیز میزد و باز بگریه و زاری میشتابید و در میان اینها که بسیار بود خدی بزرگ و میندار

لَهُمْ سَطْوَقُونَ مَا خَلَوْا بِهِ نَوْمَ الْقَبْرِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ

داشتند و در حق کردن ایشان کینه بخلی که در میان در روز قیامت و مرقد آنها میراث

آسمانها و زمین و خدا بدانی شما بیکسید اکاست خدای گشتا

خدا در پیش و ما تو میکنیم زود باز نویسیم آنچه گفتند و کشتن ایشان

پیغمبر را با حق / دگونم / ایشانرا در چشمید عذاب / آتش سوزانرا / آن بیدست بجز نیست

دستگیر شد و آنک خدا نیست تم شده و برید کافرا آنها گفتند خدا

عهدت باد که بر است ندایم
شیخ دیسون را تا آورد بنا ترغیبی را می خورد اورا

انسان بود پس که در این رسوایی پیش از من بمحضرت و دیگران استماع نمیداد

پس در پیکشتی ایشانرا اگر میتی باشد راست کویا
 بس که بر فو و از تله پس درستی

که بدو فرموده داشتید رسول را که همیشه از خواب بیدار آمدند و بگفتند و بگفتند

روشن سرتی چشده مرگست ویرستی که تمام بدنه فردیای شیار

در روز قیامت پس که دور گردانید شود از آتش و در او رسد در بهشت پس رستگاری

وَأَنفِ كُمْ وَلَكِنَّهُ عَزَّ وَجَلَّ إِن تُلَاحِظُوا الظُّلُمَاتِ مِنْ دُونِهَا

وَمِنَ الَّذِينَ اشْرَكُوا اَزْوَاجًا كَثِيرًا وَانْ تُصِرُوا وَانْتَقُوا

فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ غَيْرِ الْأُمُورِ ۖ وَذَاكَ اللَّهُ مِثَاقَ الذِّبِّ أَوْثَرُ

الْكِتَابَ لِنُبَيِّنَهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ

ایستاد کتاب فارسی که آنرا برای مردمان و بایزینوشاند آنرا پس آنگونه از آنرا و پس

ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا لَّا يَشْتَرُونَ لَاحِظِينَ

پشنه‌های خود و فراگرفتند بپایان بهائی اندک پس بخت که خریدم آنرا پشندار
الَّذِينَ يَفْضَحُونَ بِمَا أَتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا

آنها را می‌شاد شد بآنچه پادشاه ایشان را و دوست داشتند که پشاش ایشان کنند نکردند
وَلَا تَحْسِبَنَّ لَهُمْ سَأَرُ مِنْ الْعَذَابِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

پرسند از ایشان استکار از عذاب و در ایشانرا بود عذابی درونک
وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

و در خداوند پادشاهی آسمانها و زمین و خدا بر همه چیز تواناست
وَلَا تَنْفَعُ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ

درستی که در آفرینش آسمانها و زمین و در اختلاف شب و روز
لَايَاتٍ لِأُولِي الْأَلْبَابِ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ فِي مَا مَوْعُودًا

برای نشانه‌هاست موعود را خود را آنها که یاد میکنند خدا را در حالت ایستاده و در حالت نشسته
وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَنْفَكُّ رُؤُوسُ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

و بر پهلوها نهند و اندر سرها بکشند در آفرینش آسمانها و زمین و زمین
رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

ای پروردگار ما نیافریدی تو این را بطل یا کمتر می‌توانی پس در آرزو از عذاب آتش
رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تَدْخُلُ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ

ای پروردگار ما هر که تو را در آتش پس بیرون آورده باشی او را و نبود در ستمکاران از آتش

أَنْصَارٍ رَبَّنَا إِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا

ای یاری کننده ای پروردگار ما سستی که شنیدیم خواندن خواننده که می‌تواند ایمان که بگویند
بِرَبِّكُمْ فَاٰمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا

پروردگار خود پس بگوئیم ای پروردگار ما پس یار ما را گناهان ما و از پویشان ما بدیهای ما
وَتَقَوِّمْنَا مَعَ الْبَاقِينَ رَبَّنَا وَانْتَظَرْنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ

و بپایان ما را با ستمکاران ای پروردگار ما و به ما را آنچه وعده میدی ما را بر زبان رسولان
وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ فَاسْتَجَابَ

در پسوالمکن ما را در روز قیامت درستی که تو خلف نمی‌کنی وعده پس این داد
لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أَضِيعُ عَمَلًا عَامِلٍ مِنْكُمْ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ لَمْ يَمُرْ

برایشانرا پروردگار ایشان که من ضایع نکنم کار هیچ کارکننده از شما از زبانی یا مادی
بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَآخَرُ جُوعًا مِنْ دِيَارِهِمْ

بعضی شما را از بعضی پس آنها که هجرت کردند و بیرون کردند ایشانرا از سرزمین ایشان
وَأُوذُوا فِي سَبِيلِي وَقَاتِلُوا وَقُتِلُوا لَوْ أَكْفَرْنَا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ

و در بنجایه شدند در راه من و کارزار کردند و کشته شدند بر سر راه من و از پویشان از ایشان بدیهای ایشان
وَلَا دُخِلَتْ لَهُمْ جَنَاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ تَوَابًا مِمَّنْ

در آرزو در آوردم ایشان در بهستانهای که رود از زیر درختها آن جویها را و پادشاهی را
عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ لَا يَغْنَبُكَ نَفْلُكَ الَّذِينَ كَفَرُوا

نزد خدا و خدا نزد خداوند است نیکی با او پس نمی‌سازد را که بدیدند از کارشده

فَالْبِلَادِ مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَا لَهُمْ جَهَنَّمَ وَيُسْأَلُ السَّعَادِ
از شهرها این بر خود واری دنیا اینک پس چنانکه این دوزخ بود و بر جمعیت آن
لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
لیکن آنها که پرستیدند از خدا و پروردگار خود را ایشانرا نود بسیار نای که رود از زیر آن جویها و
خَالِدِينَ فِيهَا نَزَلَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلْكَافِرِينَ
میشد و اینها معدی از نزد خدا و آنچه نزد خداست بهتر از نیکوکاران
وَأَنْ مِمَّا نَزَّلَ الْكِتَابَ لَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا
و بر سستی که از اهل کتاب سزید که میگوید و آنچه فرود میآید شما و آنچه
أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ خَاشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا
فرود میآید بدین خاضع و خوار و فرمانبرد از نشانی خدا یعنی اندک
أُولَئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ
آن گروه را ایشانرا بود فرد ایشان کار ایشان بر سستی کند نزد شمارست
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ
ای ایها که ایمان دارید صبر کنید و صبر کنید و عافیت بخور و بر پاید
تَفْلِحُونَ
درستکاران
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ
ای مردمان پرستید از پروردگار خود آن خدا را که آفرید شما را از یک تن که آدم است
وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً
و آفرید از آن تن زن او را و برآورد از آن مرد و مردان بسیار و زنان را
وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ
و بر پاید از خدا آن خدا را که میپرسید از او و بر پاید از پدرها و بر پاید از برادرها
رَقِيبًا وَاتَّقُوا الَّتِي آمَنَ مَوْلَاهُمْ وَلَا تَنْبُدُوا الْحَبِثَ بِالْطَّيِّبِ
و بپاید از شما و بپاید از مالهای ایشان و بپاید از بدی که با نیک است
وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ إِلَى أَمْوَالِكُمْ أَتُمْ كَانُوا حُوبًا كَبِيرًا
و نخورید مالهای ایشان را با مالهای شما بیستی که آن است بزرگ
وَارْخِفْنِمُ الْإِنْفُسَ طَوًّا فِي الْيُسَامَى فَانْجُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ
و اگر ترسید شما را عدالت نتواند در حق یقین پس بکاح و خویشی از شما از زمان
مَشْنَى وَتِلْكَ وَرَبَاعٌ فَارْخِفْنِمُ الْإِنْفُسَ طَوًّا فَانْجُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ
دود و چهار و چهار پس اگر ترسید شما که عدالت نتواند در حق یقین پس بکاح و خویشی
مَلَكَتْ إِمَانُكُمْ ذَلِكَ أَذْنَى الْأَعْوَلُوا وَاتَّقُوا النِّسَاءَ صَدَقَاتِهِنَّ
تدریسید و سستی شما آن تن نزدیکتر تا یک و بپاید از زنان و مردان
خَلَّةٌ فَإِنْ طَبَنَ لَكُمْ عَزْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيئًا
خفتن از سستی پس اگر بپاید از شما از آن تن نزدیکتر تا یک و بپاید از زنان و مردان

مَدِينًا وَلَا تَوْفُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمْ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ
وَمِنْهَا بَعْضٌ بِحُزْنٍ مَالِهَا شَبَابًا أَنْ تَكُونَ كَمَا كُنْتُمْ
فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْتُمْ فِيهَا وَكُفْرًا وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا
سَبِيحًا وَخَيْرًا مِنْ ذَلِكَ لِيُذَكِّرُوا أَنْفُسَهُمْ وَكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِمْ
مَعْرُوفًا وَأَبْتَلُوا الْيَتَامَى حَتَّى إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ
نِكَاحًا وَبِالْزَوَّاجِ بَيْنَهُمَا بِحَسَنٍ بِمَنْعَةٍ بَلَوْنَهُمْ
أَنْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا
بَيْنَهُمْ زَوْنًا مِمَّا بَرَّسُوا بَيْنَهُمْ مَالَهُمْ إِشْرَارًا وَخُورًا
إِشْرَافًا وَبَدَا أَنْ يَكْبُرُوا وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْعِفْ
بُزْؤًا وَشَتَابَةً كَرْدًا كُنْ تَوَكَّرْ بِسَائِرِ بَنِي نَبِيٍّ
وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ فَإِذَا دَفَعْتُمْ
وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ فَإِذَا دَفَعْتُمْ
إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهِدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفَى
بِشَانِ مَالِهِمْ إِشْرَارًا بِسَائِرِ بَنِي نَبِيٍّ
عَلَيْهِمْ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِمَّا تَرَكَ
وَبِالنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِمَّا تَرَكَ بَنُوهُنَّ أَلْفَافًا
أَلْوَالِيَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ
وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَدَتْ مِنْهُنَّ وَأَلْفَافًا

وَاللِّسَاءِ نَصِيبٌ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَدَتْ مِنْهُنَّ
وَمِنْهَا بَعْضٌ بِحُزْنٍ مَالِهَا شَبَابًا أَنْ تَكُونَ كَمَا كُنْتُمْ
فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْتُمْ فِيهَا وَكُفْرًا وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا
سَبِيحًا وَخَيْرًا مِنْ ذَلِكَ لِيُذَكِّرُوا أَنْفُسَهُمْ وَكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِمْ
مَعْرُوفًا وَأَبْتَلُوا الْيَتَامَى حَتَّى إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ
نِكَاحًا وَبِالْزَوَّاجِ بَيْنَهُمَا بِحَسَنٍ بِمَنْعَةٍ بَلَوْنَهُمْ
أَنْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا
بَيْنَهُمْ زَوْنًا مِمَّا بَرَّسُوا بَيْنَهُمْ مَالَهُمْ إِشْرَارًا وَخُورًا
إِشْرَافًا وَبَدَا أَنْ يَكْبُرُوا وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْعِفْ
بُزْؤًا وَشَتَابَةً كَرْدًا كُنْ تَوَكَّرْ بِسَائِرِ بَنِي نَبِيٍّ
وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ فَإِذَا دَفَعْتُمْ
إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهِدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفَى
بِشَانِ مَالِهِمْ إِشْرَارًا بِسَائِرِ بَنِي نَبِيٍّ
عَلَيْهِمْ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِمَّا تَرَكَ
وَبِالنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِمَّا تَرَكَ بَنُوهُنَّ أَلْفَافًا
أَلْوَالِيَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ
وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَدَتْ مِنْهُنَّ وَأَلْفَافًا

فَلَهَا النِّصْفُ وَلِابْنَيْهِ كُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ
 پس مراودا بود نیمه و مراده و پدر او بود هر یکی را بود از ایشان شش یک از آنچه بگذشته بود
 اِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَفَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ
 اگر باشد مراود و زنی پس اگر نباشد مراودا و زنی و میراث بپدر او و مادر او
 الثُّلُثُ فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ وَصِيَّةٌ
 سه یکم از آن پس اگر باشد مراودا و خواهری پس مراده او بود شش یک از پس فرموده
 يُوصِي بِهَا أَوْ دِينَ أَبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ
 که فرموده باشد یا دینی بپدرن شما و پسران شما که میراث یافتند نمی‌دانند
 أَبْتُهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةٌ مِنَ اللَّهِ إِنْ لَمْ يَكُنْ
 که اگر پسر از ایشان نزدیکتر است رسیدنی فریضه از خدا هر سستی که نداشت
 عَلَيْكُمْ كَيْمَاءٌ وَلَكُمْ نِصْفُ مِمَّا تَرَكَ آزُوجُكُمْ إِنْ
 دانی محکم کار و مرثه را بود نیمه آنچه بگذشته بود به محض شهادت
 لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلِكُلِّ رُبْعٍ
 باشد مرایشا را و زنی پس اگر باشد مرایشا را و زنی پس مرثه را بود چهار یک
 مِمَّا تَرَكَنَّ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِيَنَّ بِهَا أَوْ دِينَ وَلَهُنَّ
 از آنچه بگذشته باشد از پس فرموده بدان یا وای و مرثه را بود
 الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَّ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ
 چهار یک از آنچه بگذشته باشد اگر باشد مرثه را و زنی پس اگر باشد مرثه را و زنی

فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكَنَّ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِيَنَّ بِهَا
 پس ایشان را بود مثلی که از آنچه بگذشته باشد از پس فرموده بدان
 أَوْ دِينَ وَلَنْ كَانَ رَجُلٌ يُورِثُ كَلَالَةً أَوْ امْرَأَةٌ وَلَهُ
 یا وای و اگر باشد مردی که میراث برسد آنکه او را فرزند و پدر نبود و مرثه را بود
 أَخٌ أَوْ أُخْتُ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ
 برادر یا خواهری پس هر یکی را بود از آن مرد و شش یک پس اگر باشند بیشتر
 مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي
 از آن پس ایشان انباشند در ثلث مال علی سویه از پس فرموده که فرموده
 بِهَا أَوْ دِينَ غَيْرُ مَصْرَارٍ وَصِيَّةٌ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ
 بدان یا وای نه زبان رسیده فرموده از زوجه و خدا داناست و در وای
 تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يَدْخُلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي
 آن مواضع امر دینی است که هر که فرمان برده خدا را در پس او را در پستانهای او
 مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ الْفَوْزُ
 از پیروزان خدا آن جویدار و روان همیشه باشند در آن و آنست پشکاری
 الْعَظِيمُ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يَدْخُلْهُ النَّارُ
 بزرگ و هر که نافرمانی کند خدا را و رسول او و در گذرد از حدهای او در آورده او را
 خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ وَاللَّاتِي يَأْتِيَنَّكَ الْفِتْنَةُ
 همیشه بود در آن و مرثه را بود عذاب خوار کننده و آن زمان که آیند بنیاست

مِنْ نَسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِمْ اَنْ يَكْفُرَ مِنْكُمْ فَاِنْ
زمانه است پس کوه بر پدید بر ایشان چهار کوه از شما پس اگر
شَهِدُوا فَاَمْسِكُوهُمْ فِي الْبُيُوتِ حَتَّى يَتُوفَّيَهُنَّ الْمَوْتُ
کوهی دست پس نگاه دارید ایشان در خانه تا سگه که جان بستاند ایشان را
اَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُمْ سَبِيلًا وَالَّذَانِ يَأْتِيَانِيَا مِنْكُمْ
یا بدینکه خدا در ایشان راهی و آن دورد که آیند بکارهای بد از شما
فَاذْوَ هُمَا فَاِنْ تَابَا وَاَصْلَحَا فَاَعْرِضُوا عَنْهُمَا اِنَّ اللَّهَ كَانَ
پس بر بخانید ایشان پس اگر باز آیند و کار باصلاح آورند پس برگردان ایشان بدین که خدا است
تَوَّابًا رَحِيمًا اِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ
توبه پذیرنده هرگاه بدستی که قبول توبه بر خداست و شما را کرد بدی بنادانی
ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَاُولَئِكَ يَنْوِبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ
پس باز آمدند از نزدیکی پس آن کرده سهل کند خدا بر ایشان دست خدا
عَلِيمًا حَكِيمًا وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ
دانی حکم کار نیست قبول توبه بر شما را کرد بدی بدی
حَتَّى اِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ اِنِّي تُبْتُ الْآنَ وَلَا الذِّبْنَ
تا چون حاضر آید یکی از ایشان سبب مرگ گوید که توبه کردم اکنون و نه آنرا
يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ اُولَئِكَ اَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا
که میروند و ایشان کافر بودند آن کرده بخار و عذاب برای ایشان عذابی دردناک

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا آلَكُمْ وَكُرْهًا
ای شما که ایمان آورده اید بلامال نیست شما را که میراث گیرید زنا را بکراهت
وَلَا تَعْصِلُوهُنَّ لِي تَذْهَبُوا بَعْضُ مَا أَنِيصُ تَمُوتُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ
و نه عرصید ایشان را تا میرید بعضی آنچه بداده اید ایشان را بمرگ آیند
بِفَاحِشَةٍ مُبِينَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ
بناش ایستی روشن و نه کافی کنید با ایشان نیکویی پس اگر
كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَتَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ
نزد امید ایشان پس شاید بود که بکراهت دارند چیزی را و کند خدا در آن
خَيْرًا كَثِيرًا وَإِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَكَانَ
خیری بسیار و اگر خواهید شما بدل کردن زنی بجایگاه
زَوْجٍ وَأَنْتُمْ أَحَدُكُمُ فَنُطْرَاقًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ
زنی و بداده باشید ایشان را یکی از ایشان مهدی پس نواگیرد از آن
شَيْئًا اَتَأْخُذُونَ بِهِ نَآءُ وَاشْمَامِيًّا وَكَيْفَ
چیزی ای فر میگیرد آنرا جزویر و نه روشن و چگونه
تَأْخُذُونَ وَفَدَّافُضِي بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ وَأَخَذِ
فر میگیرد آنرا و بدستی بر پدید بعضی شما بعضی شما را بدست از شما بدست
مِنْكُمْ مِثْلًا فَاغْلِظْ وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ
از شما مثل از شما غلظت و نه نواگیرد خواست آنچه نواگیرد شما را نواگیرد شما

اِخْتَدَانٍ فَاِذَا اُخْرِجْتَ فَاَنْتَ بِنَفْسِكَ نَصِيفٌ
دوستان بهانه برآوردند پس اگر از دست ایشان برآوردی پس بر نفس خود نصف
مَا عَلَى الْمُخْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ وَاَنْ
آنرا بر زنان آزاد بود از عذاب آن را از آنکه از شما از آنکه
تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ يَرْيَا اللَّهُ لِيَبَيِّنَ لَكُمْ
میکند بهتر بود بر شما و خدا آمرزگار مهربان است میخواهد خدا را روشن کند
وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَيُتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ
دراست هدایت شما طریقی است از پیش از شما بود و سهل کند بر شما و خدا
عَلِيمٌ حَكِيمٌ وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ
داناى محکم کار است و خدا میخواهد که سهل کند بر شما و میخواهند آنها
يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ أَنْ تَمِيلُوا مَيْلًا عَظِيمًا يَرْيَا اللَّهُ أَنْ
پس برود بر شما از دماء که میل کند بزرگ میخواهد خدا که
يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
سکند از شما را و آفریده شد آدمی ضعیف و خیر ای آنها
آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ
که بگوید این خوردن مالهای خود را میان یکدیگر بطریقی که حرام باشد
تَجَارَةً عَنْ رِاضٍ مِنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ
بازگانی از پس خودی و کشید تنهای یکدیگر بر سر

اللَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عَدُوًّا وَظَنًّا
خدا بر شما مهربان است و هر که بکند آن دشمن و ظن
فَسَوْفَ نُصْلِيهِ نَارًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا اِنْ
پس زود در آویزم او را در آتش و است آن بر خدا آسان است
تَجِدُوا كُتُبًا رُفُتْ عَنْكُمْ تَكْفُرُ عَنْكُمْ سَيِّئًا لَكُمْ
دوری کنید از کتبان بزرگ آنچه رفته شده از شما باز و شایسته شما
وَنُدْخِلَكُمْ مُدْخَلَ كَرِيمٍ وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ
و در آوریم شما در دشت خود در آوردن نیکو و آرزو کنید آنچه افزونی نهاد خدا
بِبَعْضِكُمْ عَلَى بَعْضٍ لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبُوا
بعضی از شما بر بعضی مردان بود بهره از آنچه انداخته باشند
وَاللِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبُوا وَاسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ
و در نماز بود بهره از آنچه انداخته باشند و در خواسته از خدا از فضل و
إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوَالِكَ
بر پستی خدا است همه چیزی دانای و هر که گوی را داشته باشد در ایشان
مِمَّا تَرَكُ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَانُكُمْ
آنچه بگذاشته باشند مادر و پدر و خویش و دانا و آنها بر عقد بست با ایشان دستهای
فَأَتَوْهُمْ نَصِيبُهُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا
پس رسید ایشان را بهره ایشان بر پستی خدا است بر همه چیزی گواه و حاضر

فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْكُمْ كَلِمَةً بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا
پس چگونه بود حال ایشان چون آوریم از کروی کواچی و آوریم ترا بر این مکتب بگوایت
يَوْمَ ذِيُوْدَ الَّذِي كَفَرَ وَأَوْعَصُوا الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّى بِهِمُ الْأَرْضُ
از روز آنکه در گذشت آنکه کافر شد و نافرمان کند رسول را که شکی نیست که ندی بدیشان
وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا يُأْتِيهِمُ الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَرَوْا
پس نگه دارید که نگذارند چیزی را که می آید به ایشان که بگویند و فراموشی نمی آید
الصلوة وأنتم سكارى حتى تعلموا ما تقولون ولا جنباً
در نماز و شما مستان باشید و آنکه دانید آنچه می گویند و در حالت جنابت
الاعراب سبيل حتى تغسلوا وإن كنتم مرضى أو على سفر
که بگذرد راه باشد تا غسل کنید و اگر باشید بیمار یا بر سفر
أو جاء أحد منكم من الغائط أو لامستم النساء فلم تجدوا
یا آید یکی از شما بختی یا باشید شما زمان نامحرم را پس نباید
ماء فتيمموا صعيداً طيباً فامسحوا بوجوهكم وأيديكم إن
آب پس تمیز کنید چنانکه پاک پس مسح کنید بر رویان خود و دستهای خود بستی
الله كان عفواً غفوراً ألم تر إلى الذين أوتوا نصيباً من
کنند است در گذشت آنچه از کار ای نگرستی بدینا که بدو شده ایشانرا بهره از
الكتاب يشترون الضلالة ويريدون أن تضلوا السبيل
کتاب بخردند گمراهی و میخواهند که گمراه کنید راه را

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ وَكَفَى بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَى بِاللَّهِ
و خدا داناست به دشمنان شما و کفایت است به خدا
نَصِيرًا
یار یاری از آنها
يَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمِعْ غَيْرَ سَمِعٍ وَرَاعِنَا لَيْتَ
و میگویند شنیدیم و فرمان برداریم و بشنو جز آنکه نشنوده بود و مراقب باش
بِالْمَنِيِّمْ وَطَعْنًا فِي الدِّينِ وَكُؤَانُهُمْ فَأَلَوْا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا
زبانهای خود و طعن زدن در دین و کز آنکه ایشان گشتی شنیدیم و فرمان بردیم
وَاسْمِعْ وَاتَّظَرْنَا لَكَ أَنْ يَخِرَّ لَهُمْ وَأَقَوْمَ وَلَكِنْ لَعَنَهُمُ
و بشنو و بنگر به هر که بودی بهتر ایش از است و لیکن لعنت کرد ایشان
اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
خدا بسبب کفر ایشان پس بنگرید مگر اندکی ای آنها که داده شد
الكتاب آمنوا بما نزلنا منكم من قبل أن
کتاب بخردید بدانچه فرود آید بر شما است آنچه از پیش از آن
نُطْمِسَ وُجُوهًا فَنُرَدَّهَا عَلَى أَدْبَارِهَا أَفَلَعَنَهُمْ كَمَا
محو کردیم رویها را پس بازگردانیم آنها بر قدامت آن یا لعنت کنیم ایشانرا
لَعَنَّا أَصْحَابَ السَّبْتِ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا
لعنت کردیم اصحاب سبت را و دست فرمان خدا کرده شده پس اینرا

لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ

بشيء جزا که نماز فراداد و روزه و سایر آنچه جز آنست جزا که خواهد و هر که نماز فراداد

بِاللَّهِ فَقَدْ أَفْرَأَتْ مَا عَظِيمًا أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْكُونَ

بخدا پرستی که برافزودند بزرگ ای عظمی بدانند که بزرگ

أَنْفُسَهُمْ بِاللَّهِ يَزْكُونَ مِنْ شَيْءٍ وَلَا يَظْلُمُونَ فِتْلًا أَنْ يَنْظُرَ

نمای خود کردند بک خدا پاک کردند آنرا از خود و چشم کردند مقدار که است

كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَفَى بِهِ إِثْمًا مُبِينًا

هر چگونه بری بنده بر خدا دروغ را و برست آن بسوء روشن

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ

ای عظمی بدانند که برادش ایشانرا بدو از کتاب می کردند بر زبان جبت

وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَى مِنَ

و طاغوت و میگویند را آنرا که کافر شده این گروه را و پست ترند از

الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ

آن گروه و بدو ایشانرا که لعنت کرد ایشانرا خدا و هر که لعنت شد او را

فَلَنْ تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِنَ الْمُلْكِ فَإِذَا لَا يُؤْتُونَ

پس هرگز نیابی زود یاری کننده یا ایشانرا بدو از پادشاهی پس آنکه بند دندی

النَّاسَ نَقِيرًا أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ

روانرا مقدار و پست بر آنچه داد بپس از خدا از فضل خود

فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا

پس پرستی که دادیم یوسف و دود و پیدایش کتاب و حکمت و دادیم ایشانرا پادشاهی

عَظِيمًا فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّ عَنْهُ وَكَفَى

بزرگ پس ایشان کسرت که کردند و ایشان کسرت که برکشیدند ایشانرا

بِحُكْمِهِمْ سَعِيرٌ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ

دوزخ بآتش فروخته پرستی که آنها که کافر شده باشند ایشانرا زود در آوریم ایشانرا

نَارًا كَمَا أَنْصَبْتَ جُلُودَهُمْ يَدْخُلُونَ فِيهَا جُلُودًا غَيْرَهَا

در آتش سرگرم که پیوسته و می شود پوستهای ایشانرا بدل کنیم ایشانرا پوستهای خزان

لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا وَالَّذِينَ

تا در چشند عذاب پرستی که خداست غایب حکم کار و پست

آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ

که برودند و کارهای نیکو کردند زود در آوریم ایشانرا در باغهای که رود از

تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ

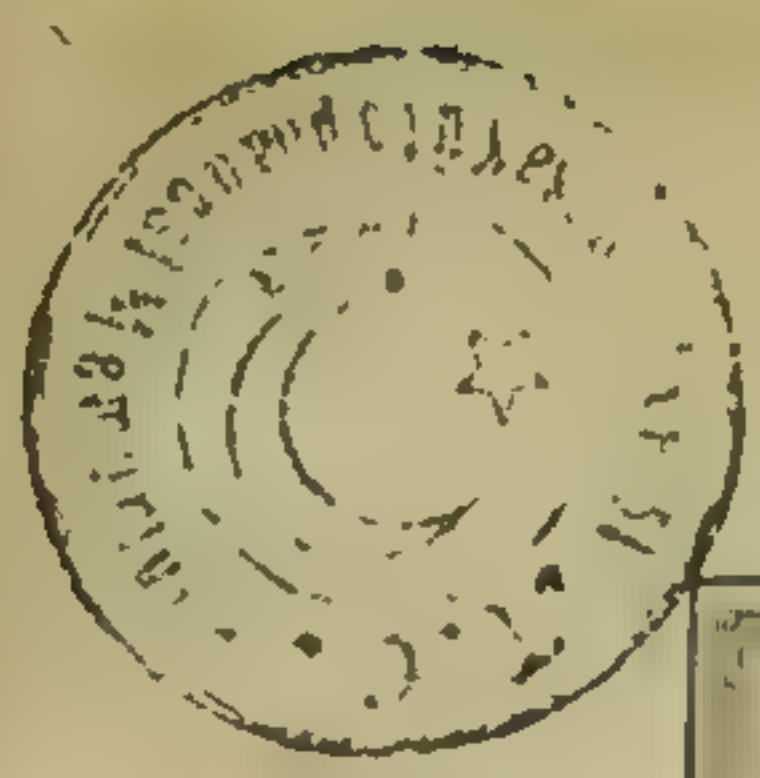
زیر درختها آن جویدارند جاوید باشند در آنجا همیشه و ایشانرا بود در آنجا سمجتهای پاکیزه

وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا إِنَّ اللَّهَ يُاسِرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ

و در آوریم ایشانرا در سایه بکشیده پرستی که خدا بپس ایشانرا که باز میداد امانت را

إِلَى أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ

با اهل آن و چون حکم کنید میان مردمان حکم کنید بعدالت

إِنَّ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ يَعْظُمُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا
پس خدا بیکدیگر بیدید شما را بندها برستی کرد است شغای بیت
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ
ای کسانی که ایمان آورده اید اطاعت خدا را و فرمان برید خدا را و خداوندان فرمان را از شما
فَإِنْ تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ أَكُنْتُمْ تَوَّابِينَ
پس اگر اختلاف کنید در چیزی پس بازگردانید آنرا به خدا و بار رسول اگر سبب شما ایمان دارید
بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَحَسَنُ نَّوَالٍ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ
بجدا و بروز آفت آن بهتر و نیکوتر بقوت و نگرستی بندها
يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ
که دعوی برده که ایشان که بگویند آنچه بر تو نازل شده و آنچه از پیش از تو نازل شده
أَنْ يُخَاجَكُمُ إِلَى الطَّاعَةِ وَقَدْ آمَرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ
خدمت برند پسوی که با شرف بیوی و بهستی که فرودش از که کافر شوند بند
وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا وَإِذَا فِی السَّجْدِ
وینخواستند و دو که کرده که ایشان را کرامی دراز حق و چون گویند
لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتُ الْمُنَافِقِينَ
را ایشان را بیاورید بآنچه فرود بر پند و بر پس یعنی تو منافقان
يَعْبُدُونَ عَنْكَ صُدُودًا فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ
بر کردند از تو برگردند پس چگونه بود حال ایشان چون بر پند بر پند

بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيهِمْ ثُمَّ جَاؤُكَ يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا
بآنچه فرا پیش داشتید دستهای ایشان پس آیند تو سوگند خوردند بخدا که نخواهیم ما که
أَحْسَنًا وَتَوْفِيقًا أُولَئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ
نیکویی و یاری و موافقت آن کرده آنها که میداند خدا آنچه در دلهای ایشان است
فَاعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا
پس برگرد از ایشان و بندهایشان را و بگو رایشان را در تنهای ایشان کفاری
بَلِيغًا وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رُسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ
نزد و نوپستایم ما هیچ رسول را مگر آنکه فرمان بدهد از خدا و اگر ایشان
أَذْطَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاؤُكَ فَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفِرْ
خود پست کردند بر تنهای خود آمدندی تو پس آمرزش خواهی از خدا و آمرزش خواهی
لَهُمُ الرَّسُولُ لَوْجَدَ اللَّهُ تَوَّابًا رَحِيمًا فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ
را ایشان را رسول بر آنکه یافتی خدا را توبه پذیرنده هر بار پس بحق پروردگار تو که نمی گویند
حَتَّى يَخْرُجُكَ مِنْ مَوَاطِنِهِمْ ثُمَّ لَا يَكُونُ فِي أَنْفُسِهِمْ
تا حکم بر ندهد ترا و آنچه لطاف افتاد میان ایشان پس ناپسند در تنهای خود
خَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا وَلَوْ أَنَّا كُنْتُمْ عَلَيْنَهُمْ
نیکو چه حکم کرده باشی تو کردن نهند ترا کردن نهاد و اگر مانوشتمانی بر ایشان
أَنْ أَقْسَلُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَخْرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ مَا فَعَلُوا
که بکشید تنهای خود یا برون آیند از دیارهای خود بگردند از آنجا

إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ وَكَوَانَتْهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعِظُونَ بِهِ لَكَ خَيْرٌ
مگر ندکی از ایشان و اگر آنکشان بکردنی بجز پند داده شده بمان سر نه بودی بهتر
لَهُمْ وَأَشَدُّ تَنْبِيْهًا وَإِذَا الْأَنْبِيَاءُ مِنْ لَدُنَّا أَجْرًا
بر ایشان و سخت تر بنبات و آنکه سران راه نمودن ایشان از نزدیکان نزدی
عَظِيمًا وَلَهْدِيَاهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا وَمَنْ يُّطِيعِ
بزرگ و سران راه نمودن ایشان از راه راست و هر که فرمان برد
اللَّهِ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ
خدا را و رسول را پس آن گروه با آنهاست که نعمت کرده بود خدا بر ایشان از پیغمبران
وَالصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ
و راست گویند و کوالان و نیکوکاران و چه نیکوانند آن گروه
رُفِيقًا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ فَانفِرُوا
بسیاری و همراستی ای آنها که بگرویده اید فراگیرید سلاح خود را پس بیرون دوید
ثَبَاتٍ أَوْانْفِرُوا جَمِيعًا وَإِنْ مِنْكُمْ لَمَنْ لَيُبَطِّئَنَّ فَإِنْ
ثبات یا بیرون دوید تمام و هر کسی که از شما کسیست که بزمیدارد از غزای پس
أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا فَمَا تَنْعِمُ اللَّهُ عَلَيْنَا إِذْ لَمْ أَكُنْ
بر ما مصیبتی کوبید پس گفتی که خداوند بر ما چون نمود
مَعَهُمْ شَهِيدًا وَلَئِنْ أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِنَ اللَّهِ لَيَقُولُنَّ
با ایشان شاهدی و لایانکه اگر بر شما فضل از خدا سرانده گویند

ذَلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ
وَكُفْرًا بِاللَّهِ عِلْمًا

كَانَ لَمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كُنْتُمْ مَعَهُمْ
گوشت که نبود میان شما و میان او ای کسانی که نزدی بودی ایشان
فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا فَلْيَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ
پس بیکبار پیروز بپشتکاری بزرگ پس بایند که کارزار کنند در راه خدا آنک
يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
که میخزند زندگان دنیا را ببدن آخرت و هر که کارزار کند در راه خدا
فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا وَمَا لَكُمْ
پس کارزار کنند یا غلبند پس بپسندیم او را نزدی بزرگ و عظیم شمار
لَا تُقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ
که کارزار نکنید در راه خدا و در خلاص ضعیفان نمیکوشید از مردن
وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ
و زنان و کودکان آنها که میگویند ای پروردگار ما بیرون آور ما از این
الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَنَا مِثْلَ لَدُنْكَ وَاجْعَلْ
دین و بیکبار و آنکه از شما ایمان و بکن در از نزدیک خود
لَنَا مِثْلَ لَدُنْكَ نَصِيرًا الَّذِينَ آمَنُوا يَتَأَلَّفُونَ فِي سَبِيلِ
ما از نزدیکان یاری کنی آنها که بگرویند از نزدیکان در راه
اللَّهُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا
خدا و آنها که کافر شده کارزار کنند در راه ایمان پس کارزار کنید

أُولِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا
دوستان شیطان دروغ است که می کند
الَّذِينَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَ
و گفتند ای کسانی که گزشتن ایشانرا که باز دارید دستهای خود را و ایستاد
اتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ
و پس از آنکه بر ایشان نوشته شد بر ایشان کارزار آنکه گویا از ایشان می ترسیدند
النَّاسَ خَشْيَةَ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ
از مردمان چون بر زمین یا سخت تر بر سر و گشتند ای پروردگار ما چرا
كُنْتُمْ عَلَيْنَا الْفِتْنَةَ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ
راشتم بر ما کارزار را چرا تاخیر نکردی ما را تا ایلی نزدیک بود
مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقَى وَلَا تظْلَمُونَ
این بر نور داری دنیا اندکست و آخرت بهتر است از آنکه هرگز در دست گرفته نشوند
فَنَبِّئْهُمْ أَنَّمَا تُكُونُوا بَدْرِ كَوْمٍ الْوَتُ وَكُنتُمْ فِي
بعد از آنکه در دو پشته فرماست ایشانرا در میان شما در هر دو گروه باشید شما در
بَرْجٍ مُشْتَبِهٍ وَإِنْ تَصِبْهُمْ حَسَنَةً يَقُولُوا هَٰذَا مِنْ
در یک پشته است که در دو پشته بنشیند بگویند این از
عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ تَصِبْهُمْ سَيِّئَةً يَقُولُوا هَٰذَا مِنْ عِنْدِكَ
از نزد خدا و اگر بر شما بدی بنشیند این از نزد خداست

قُلْ كُلُّ مِرْعَدٍ إِلَى اللَّهِ قُلْ هَٰؤُلَاءِ الْقَوْمُ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ
بگو هر از روی گشتن خداست پس بپسند این قومی که گزشتند و در این
حَدِيثًا مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ مِنْ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ
سخن را آنچه بر رسید تو از بدی گشتی پس از خداست و آنچه بر رسید تو از
سَيِّئَةٍ مِنْ نَفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَى
بدیست پس از تن تبت و بفرستادیم ما ترا برای مردمان برسانت و پسند
بِاللَّهِ شَهِيدًا مَنْ يَطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ اطَّاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّى
بندای بگوای و دانا سر که فرمان برد رسول پس برستی که فرمان برد خدا و هر که برگردد
قُلْ أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا وَيَقُولُوا طَاعَةٌ فَإِذَا
پس بفرستادیم ما ترا بر ایشان نگهبان اعمال و میگویند کارما فرمان برد پس چون
بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ
پس چون از نزد تو رفتند بپشت گزیدند گروهی از ایشانرا چه آنچه تو گفتی
وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُكَيِّسُونَ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ
و خدا آنچه را که بپسند بپسند ایشانرا پس برگرد از ایشان تو توکل کن بر خدا
وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنُ
و پسند خداست خدا بکار خود کار را پس اندیشه نکردند قرآن
وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا
و اگر بودی از غیر خدا می یافتند در آن اختلاف

کیشک

وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوْ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَكَوَرَهُ وَهُوَ إِلَى رَسُولِ
و چون آیه بدین فرما از اینی **بسی** آشکارا که آنرا دار باز کرده اند و اگر
وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْعَمَلِ الَّذِينَ لَا يَنْتَبِطُونَ مِنْهُمْ وَلَا
و با ندانند و فراموش دارند که اینها که بیرون می آورند آنرا از ایشان و اگر
فَضَّلَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَا تَبْعِي السَّيْطَانَ إِلَّا
فضل خدا بر شما و رحمت او بر روی میگرداند و دورا نبرد
قَلِيلًا فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلِّفُ الْإِنْفُسَ وَحَرْصِ
قلیلا فقاتل فی سبیل الله لا تکلف النفس و حرص
بازگشت ای میفرماید که راه نماید که هر چه در پیش تو
الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكْفِيَ بَأْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ
المؤمنین عسی الله ان یکفی باس الذین کفروا و الله اشدد
نمونه را بقتل باشد که خدا باز دارد کارزار را از آنها که کافرند و خدا سخت
بَأْسًا وَاشْدَدُّتْ كَيْلًا مَزِيْشَفَعُ شَفَاعَةُ حَسَنَةٍ
با س و اشددت کیل و مزیشفع شفاعة حسنة
بکارزار و سخت بود که هر که شفاعت کند شفاعتی نیک
يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِنْهَا وَمَزِيْشَفَعُ شَفَاعَةُ سَيِّئَةٍ يَكُنْ
یکن له نصیب منها و مزیشفع شفاعة سيئة یکن
باشد و او را بدو زبان و هر که شفاعت کند شفاعتی بد باشد
لَهُ كَفَلْ مِنْهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقِيتًا
له کفل منها و کان الله على كل شیء مقیتا
مزدور بهره آنست دست نهد بر هر چیزی توان
وَإِذَا جِئْتُمْ بِهِ خَبْرًا فَأَجْزِلًا حَسَنًا أَوْ رَدًّا وَهُوَ إِلَهُ اللَّهِ
و إذا جیتیم به خبری یا باز بدهد خبر از آن یا رد کند ما را یا بدی

كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُجِزُّكُمْ إِلَى
كان على كل شیء حسیبا الله لا اله الا هو یجزکم الى
ست بر هر چیزی شمارنده و مجوز است نیست بدی کرد و مرا این جمع کند
يَوْمَ الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ أَضَدُّكَ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا
یوم القیمة لا ریب فیہ و من اصدک من الله حدیثا
روز قیامت هیچ شک نیست در آن و کیت راست کتر از خدا سخن گفتار
فَالَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ أَرْكَسَهُمْ بِمَا
فالکم فی المنافقین فتنه و الله ارکسهم بما
پس میت مرشدا که در حق منافقین بدو میگویند و بدو میگویند که کون کرد اینها بدی
كَسَبُوا أَنْ يَرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا مِنْ أَضَلِّ اللَّهِ وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ
کسبوا ان یریدون ان یتخذوا من اضل الله و من یضل الله
ندوخت ای میفرماید که راه نماید که هر که گمراه گرداند او را و هر که گمراه گرداند او را
فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا وَذَوُ الْوُكُوفِ كَمَا كَفَرُوا
فلن تجد له سبیلا و ذو الوکوف کما کفروا
پس نیایی در او را راعت و در روز قیامت که کافر شوند شما همچنان که فرشته
فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا تَخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَقَّ بُهْاجِرُوا
فتکونون سواء فلا تخذوا منهم اولیاء حق بهاجرُوا
پس بشیه یکت پس در کیمیر ایشان بدوستان تا برت کنند
فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فُخِذُوا مِنْهُمْ وَافْتُلُوهُمْ حَيْثُ
فی سبیل الله فان تولوا فخذوا منهم و افتلوهم حیث
در راه خدا پس اگر برگردند پس بگیرد ایشان و بکشید ایشان از هر یک
وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا إِلَّا
وجدتموهم و لا تخذوا منهم ولیا و لا نصیرا الا
که ببید ایشان را و فرماید ایشان بدوستان و بدوستان گردانند
الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مَبِيتٌ أَوْ جَائِعٌ
الذین یصلون الى قوم بینکم و بینهم مبیت او جائع
آنرا که میروند بگروسی که میان شما و میان ایشان غمهی بود یا گرسنگی

حَصْرَتْ صُدُورُهُمْ أَنْ يَقُولُوا لَوْ كُنَّا نِلَوُكُمْ أَوْ يُقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ وَ
 حال آنکه تنگ شده بود سینه‌ی *که کارزار کنند با شما یا کارزار کنند با گروه خود*
 لَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَا نِلَوُكُمْ فَإِنْ ابْعَثْ لَوْكُمْ
 اگر تو بخواستی خدا سزیه مستدرک داندی *بشما* پس کارزار کردند *با شما* پس *با کسی* شوند
 فَلَمْ يَقَاتِلُوا لَوْكُمْ وَالْقَوْلَ إِلَيْكُمْ أَلَسَلَّمْ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ
 پس کارزار نکرد *با شما* و انداختند *بشما* صلح را پس *به یکدیگر* خدا *مشار*
 عَلَيْهِمْ سَبِيلًا سَتَجِدُونَ آخِرِينَ يَرِيدُونَ أَنْ يُبْسِلَكُمْ
بر شما برآی *نزد* *پس* *دیگر آنرا* که *خواهند* که *ایستاد* شوند از شما
 وَيَأْمُرُوا قَوْمَهُمْ كَمَا رَدُّوا إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكَسُوا فِيهَا
 و *ایستاد* شدند از *خویش* *هرگاه* که *باز گردانید* شوند *سوی* *فتن* *بنا* کرده شوند در آن
 فَإِنْ كُنْ بَعْضُ لَوْكُمْ وَيُلْقُوا إِلَيْكُمْ أَلَسَلَّمْ وَيَكْفُوا
 پس اگر *بعض* *از* *بعض* *از* شما *و انداختند* *بشما* صلح را *و باز ندارند*
 أَيْدِيَهُمْ فَخَذَوْهُمْ وَأَقْتَلَوْهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ
*ایستاد*ی خود را پس *بگیرید* *ایشان را* و *بکشید* *ایشان را* *هر یک* که *پایه* *ایشان*
 وَأُولَئِكَ كُنْ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا
 و آن *گروه* *شما* *بگیرید* *با* *هم* *شما* *بر* *شما* *تستی* *روشن*
 وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا لَاطْطًا وَ مَن قَتَلَ
و نبود *پس* *مؤمنی* *که* *بکشد* *مؤمنی را* *مگر* *خطا* *و سر* *که* *کشد*

مُؤْمِنًا خَاطِرًا يُرَقِّبُهُ مَوْمِنَةً وَدِيَّةً مُسَلَّمَةً إِلَى أَهْلِهِ
 مُؤْمِنًا خَاطِرًا يُرَقِّبُهُ مَوْمِنَةً وَدِيَّةً مُسَلَّمَةً إِلَى أَهْلِهِ
 إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُوَ
 مُؤْمِنٌ فَخَرُّوا رِقَبَهُ مَوْمِنَةً وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ
 وَبَيْنَهُم مِيثَاقٌ فَدِيَّةً مُسَلَّمَةً إِلَى أَهْلِهِ وَخَرُّوا رِقَبَهُ
 مَوْمِنَةً فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرٍ مُنْأَيَّعِينَ تَوْبَةً مِنَ اللَّهِ
 وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا وَمَنْ يَقُلْ مِنْكُمْ مَوْمِنًا مُعْجَمًا
 فَجَاءَهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَ
 أَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي
 سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْفَى إِلَيْكُمْ السَّلَامَ لَمْ يَكُنْ
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْفَى إِلَيْكُمْ السَّلَامَ لَمْ يَكُنْ

مؤمنان را بگویند که ای زنه کانی دنیا را پس از خود غنیمت های بسیار

بوی دشتا از پیش پس می نهاد خدا شمس پس بدین مین از کافور میانی

و خداست بنه آنچه شما میکنید آگاه
یک نمیشد نشینندگان اقبال

ز مومنان جز خداوند
چهارم ملت و جهاد کنندگان را در راه حقایق

وَالْحَمْدُ وَانْفُسِهِمْ فَضْلَ اللَّهِ الْمَجِيدِ بِأَفْوَاهِهِمْ

طهای خود و تنهایی خود از بونی نهاد خدا جهاد کین کار با طهای خود و

سَيَسِّرُهُمُ عَلَى الْاَمْرِ عِدَّةٌ مِنْ دَرَجَاتِهِ وَكَذَلِكَ وَعَدَ اللَّهُ

[illegible]

۳۰ و از روز نهار جهاد کنندگان بر نشینندگان فروقت

ظِيْمًا دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً وَكَانَ اللَّهُ

بزرگ بمهرتبه و منزلت از قبل خود و امر زشی و هستی و هست خدا

فَوَرَّاحِيْمًا اِنَّ الَّذِيْنَ تَوْفَّاهُمْ الْمَلٰٓئِكَةُ ظَالِمِيْنَ

امروزگار مهربانست / در پیشگاهش / کعبان بنساخته / و کعبان / در پیشگاهش /

بر تنهای خود گویند در چه بود شمش کوبید بودیم با ضعیف و دانشگان در

الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ أَرْضًا لِّلَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا

زمینبر کوید ای نبود زمین خدا فلاح پس سیرت کنید

فِيهَا فَأُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ۝

در آنجا پس آن کرده جاگاه ایشان و فرخ بود و بد بازگشت مکر

الْمُسْتَغْفِرِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا

نصیف الشکان از مردان و زنان و کوز دکان

لَيْسَ طَبِيعُ عَزِيزٍ لَّهٗ وَلَا يَهْدُونَ سَبِيلًا ۚ فَأُولَٰئِكَ

که توانائی ندارد چاره و نیایند رات پس آن را

عسى الله ان يعفو عنهم وكان الله عفوا غفورا

شاید بود در کدو از ایشان و است خدا در کدو و امر زکار

وَمَنْ يَهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَافِقًا ثَمِيمًا

و در کجاست که در راه خدا یابد در زمین عینهای بسیار

وَسَيُجِئُكَ مِنْ بَيْتِهِ مُجَابِلًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ

و در آن بیرون آید از خانه خود بجهت کشته باسد و در سپهر آن

يُذَكِّرُكَ الْمَوْتَ وَقَدْ وَفَّعَ اجْرَهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ

غَفُورًا رَحِيمًا ^{امروز کار بسیار} وَاِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْاَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ ^{از کار بسیار}
اَنْ تَقُصُّوا مِنْ الصَّلَاةِ اِنْ خِفْتُمْ اَنْ يَفْشِيَكُمْ الْوَيْلُ ^{که بفرستد که بفرستد که بفرستد که بفرستد}
اِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُبِينًا ^{پسیتی که کافران باشند ترشمار دشمن روشن} وَاِذَا كُنْتُمْ فِيهِمْ ^{پسیتی که کافران باشند ترشمار دشمن روشن}
فَاَقِمْتُ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلَنْتَقِمَ ظُلْمَةً مِنْهُمْ مَعَكَ ^{پسیتی که کافران باشند ترشمار دشمن روشن}
وَلْيَاخُذُوا سِلْحَهُمْ فَاِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِنْ ^{پسیتی که کافران باشند ترشمار دشمن روشن}
وَرَايَكُمْ وَلْتَأْتِ ظُلْمَةً اُخْرٰى لَمْ يَصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا ^{پسیتی که کافران باشند ترشمار دشمن روشن}
مَعَكُمْ وَلْيَاخُذُوا حِذْرَهُمْ وَاسْلِحَتَهُمْ وَذَٰلِذِ ^{پسیتی که کافران باشند ترشمار دشمن روشن}
كَفَرُوا وَلَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ اَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِنَتِكُمْ ^{پسیتی که کافران باشند ترشمار دشمن روشن}
فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ ^{پسیتی که کافران باشند ترشمار دشمن روشن}

اِنْ كَانَ بَكُمْ اَذًى مِنْ مَطَرٍ اَوْ كُنْتُمْ مَرْضٰى اَنْ تَضَعُوا سِلْحَكُمْ ^{اگر باشد بشارتی از باران یا باشد شما بیمار اگر باشد بشارتی از باران یا باشد شما بیمار}
وَحِذْرًا حِذْرَكُمْ اِنَّ اللَّهَ اَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ^{وفاکید بر سر خود درستی که خدا بپس داده برای کافران عذاب خوارکننده}
فَاِذَا قُضِيَتْ الصَّلَاةُ فَادْكُرُوا اللَّهَ فَيَا مَأْوِعُدًاوَعَلَى ^{پسیتی که کافران باشند ترشمار دشمن روشن}
جُنُوبِكُمْ فَاِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ اِذَا الصَّلَاةُ ^{پسیتی که کافران باشند ترشمار دشمن روشن}
كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْفُورًا وَلَا تَهِنُوا فِي ابْنِعَاءِ ^{پسیتی که کافران باشند ترشمار دشمن روشن}
الْقَوْمِ اِنْ تَكُونُوا تَأْمِنُونَ فَانْهَمُ يَأْمِنُونَ كَمَا تَأْمِنُونَ ^{پسیتی که کافران باشند ترشمار دشمن روشن}
وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ^{پسیتی که کافران باشند ترشمار دشمن روشن}
اِنَّا اَنْزَلْنَا اِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ ^{پسیتی که کافران باشند ترشمار دشمن روشن}
بِمَا اَرْسَلَكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِثِينَ خَصِيمًا وَاسْتَغْفِرُكَ اللَّهُ ^{پسیتی که کافران باشند ترشمار دشمن روشن}

إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا وَلَا تَجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَلُونَ
أَنفُسُهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَأَنحِبُّ مَن كَانَ خَوَّانًا أَثِيمًا
لَيَسْتَخِفُّونَ مِنَ النَّاسِ وَلَئِن لَّمْ يَكُنْ فَوْنٌ مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ
إِذْ يَبْكِتُونَ مَا لَا يَرْضَى مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ
مُحِيطًا هَآأَنْتُمْ هَؤُلَاءِ جَادَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا فَمُجَادِلُ اللَّهِ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَمْرٌ مِنْ يَكُونُ
عَلَيْهِمْ وَكِيلًا وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ
ثُمَّ لِيَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَحِبِّدِ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا وَمَنْ يَكْسِبْ
إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبْهُ عَلَى نَفْسِهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

*چون خدا است بخداست از کار هر کس و دوستی کند با آنها که خیانت میکنند
بر نفسهای خود چستی کنند دوست خود را که باشد خیانت کند به کار
لیستخفون من الناس و لایستخفون من الله و هو معهم
ایمان میشوند از مردمان و پنهان نشوند شد از خدا و او با ایشان
اذا یبکتون ما لا یرضی من القول و کان الله بما یعملون
چون باشد میزند آنچه نیستند خدا از گفتار و ست خدا بدانی ایشان میکند
محیطا هانتم هؤلاء جادلتم عنهم فی الحیاة
دنا ایست شما این مردم که حضرت گشتا از برای ایشان در زندگانی
الدنیا فمجادل الله عنهم یوم القیمة امر من یرکون
دین بر که خصم کند درین ایشان در روز قیامت یا باشد
علیهم وکیل و من یعمل سوءا او یظلم نفسه
ایشان که بر و هر که کند بدی یا ستم کند بر تن خود
ثم لیستغفر الله یحبب الله غفورا رحیما و من یکسب
سپ از پیش خود از خدا یا بد خدا را از کار هر کس و هر که اندوزد
اثما فانما یکسبه علی نفسه و کان الله علیم حکیم
بد پس ایست که بد از تن او بر تن بد و ست خدا بدانی و حکم*

وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيئًا فَقَدِ احْتَمَلَ
بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا وَكَوَلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ
لَهُمْ تَطَافِقُ مِنْهُمْ أَنْ يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا
أَنفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ
الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ وَ
كَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا لَّا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ
مِنْ نَحْوِهِمْ إِلَّا مِنْ رَحْمَةٍ أَوْ مَعْرِفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ
بَيْنَ النَّاسِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ
فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا وَمَنْ يَشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ
بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ فَسَوَّغْنَا لَهُ فِي ذُنُوبِهِ مَا يَشَاءُ

*و هر که اندوزد گناهی یا بدی یا برائت را بر بری کسی افتد
بُهتاناً و اثماً مبیناً و کولاً فضل الله علیک و رحمته
بسیار یا بد روشن و اگر نه فضل ندان بر تو و رحمت او
لهم تطافق منهم ان یضلوك و ما یضلون الا
آریه قصد کردند که گوی از ایشان که کرده گردانند را و کرده توانند گردانند
انفسهم و ما یضرونک من شیء و انزل الله علیک
تنهای خود را و دانی توانند دانند را و فرمود بر تو
الکتاب و الحکمة و علمک ما لم تکن تعلم و
تواند و حکمت و علم آنرا و در آخرت را آنچه ندانستی تو
کان فضل الله علیک عظیما
ست نعمندای بر تو بزرگ نیست بهیچدی از بسیاری
من نحوهم الا من رحمة او معرف او اصلاح
از از که نیست مگر از رحمت او یا معرف او یا اصلاح او
بین الناس و من یفعل ذلک ابتغاء مرضات الله
بین مردمان و هر که کند آن را بهر بهیچدی شود
فسوف نؤتیهِ اجرا عظیما و من یشاقق الرسول من
پس از تبیین او بر تو بدی بزرگ و هر که خاند بدی یا بری*

خَلِيلًا وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ

شَيْءٍ مُحِيطًا وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يُقَيِّدُكُمْ

فِيهِزَّ وَمَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي نِسَاءِ

الْآيَةِ لَا تَوْنُوهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ

وَالْمُسْتَضَعِّفِينَ مِنَ الْوُلَدَانِ وَأَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامَى

بِالْقِسْطِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا

وَإِنَّ امْرَأَةً خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهَا

أَنْ يُصْلِحَ بِنَفْسِهَا مِمَّا صَلَحَ وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ

الشَّخْ وَالْخُسْنُ وَأَنْتَقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ

خَبِيرًا

وَلَنْ تَشْطَبِعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ

فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمِيلِ فَتَذَرُوهَا كَالْمُعَلَّفَةِ وَانْصَلُوا

وَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا وَازِنُوا قُرْآنًا

يَعْنِي اللَّهُ كَلَامًا مِنْ سَعْيِهِ وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا

وَاللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ

أَوْتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ وَإِنْ

تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ

اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

وَكُفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَوْ يُبَدِّلْ نَسَبَكُمْ

وَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمِيلِ فَتَذَرُوهَا كَالْمُعَلَّفَةِ وَانْصَلُوا

وَيَأْتِ بِالْآخِرِينَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى ذَلِكَ قَدِيرًا
وَأورد فیکر آنرا و مست خدا بر آن توان
كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَ
خواهد ثواب دنیا را پس نزد خدا ثواب دنیا و آخرت
كَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا
مست خدا شنوای بینا ای آنها که گمرویده باشید
قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ
ایستادگان بعد از کوهان مضر را و اگر چه باشد آن گویا بر تنهای خود
وَالْأَقْرَبِينَ إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَتِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا
و غنی باشد اگر باشد تو اندک یا درویش پس خدا پندارنده ایشان
فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا وَإِنْ تَلَوْا أَوْ تَعْرَضُوا فَإِنَّ اللَّهَ
پس پیروی کنید مادی خود را بعد از آنکه فکر به سنجید زبانه خود را از گویا دوان
كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
ست بنانچه شما کنید آگاه ای آنها که گمرویده باشید بگروید بخدا و رسول
وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ
و کتاب آن گویا که فرو فرستاد بر رسول خود و کتاب آن گویا که فرو فرستاد
وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَكُوتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ
و هر که کافر شود خدا و فرشتگان و کتابهای و رسلان و روز

الْآخِرَةِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا
آخرت پس بستی که گمرویده بود و دور از حق بستی که گمرویده باشد
ثُمَّ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ آذُوا كَافِرًا لَمْ يَكُنْ لِلَّهِ لِيَغْفِرْ
پس گمرویدند و ایمان آوردند پس کافری شدند پس کافری کردند پس خدا بپایامزد
لَهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا بُشِّرِ الْمُنَافِقِينَ إِنَّ لَهُمْ
را ایشان را و باده نماید بشارت را بشارت منافقان که بکشد را ایشان را
عَذَابًا أَلِيمًا الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ
عزایی در دناک آنها که قرار گرفتند کافران بدوستان از حرم
الْمُؤْمِنِينَ آيْتُهُمْ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةُ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا
مؤمنان ای میجوید از نزدیک ایشان حرمت و عزت پس عزت خداست
وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتَ اللَّهِ يَكْفُرُ
و بستی که فرو فرستاد در کتاب که چون شنوید شما نشانی خدا را کافر شوید
بِهَا وَلَيْسَ لَهُمْ فِيهَا فَلَا تَفْعَلُوا مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي
بنان و استمه میدارند بنان پس نشنید با ایشان تا شرع کند در
حَدِيثٍ غَيْرِهِ إِنَّكُمْ إِذَا مِثْلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ
سخنی بنان آنرا که شنوید شما را بنان ایشان بشنید پس جمع کند منافقان
وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا الَّذِينَ يَنْتَصِفُونَ بَيْنَكُمْ فَإِنْ كَانَ
و کافران است در دنا آنها که چشم میدارند بستی شما

لَكُمْ فَخَمِّنْ مِنَ اللَّهِ قَالُوا لَمْ نَكُ مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ
مِنْ شَرٍّ فَخَمِّنْ مِنَ اللَّهِ قَالُوا لَمْ نَكُ مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ
نَصِيبٌ قَالُوا لَمْ نَكُ مَعَكُمْ وَتَمْنَعُكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
فَاللَّهُ يَجْعَلُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَئِنْ جَعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا إِنْ الْمَنَافِقِينَ جَاءَ دَعْوَةَ اللَّهِ وَهُوَ
خَافِعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ فَاُولَئِكَ كَانُوا مِنْ
النَّاسِ الرَّسُولَةِ لَا يَتَذَكَّرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا مَذْذَبِينَ
بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ
فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا الْكَافِرِينَ
أُولِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَلَا تَعْلَمُونَ أَنَّ تَجَعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ

سُلْطَانًا مُبِينًا إِنْ الْمَنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ
وَلَنْ تَجِدَهُمْ نَصِيرًا إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا
بِاللَّهِ وَاخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ
يُعْطِي اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِنْ
شَكَرْتُمْ وَأَمْسَكْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا لَا يُحِبُّ
اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَرْظُومًا وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا
عَلِيمًا إِنْ تَبَدُّوا خَيْرًا أَوْ خَفَوْهُ أَوْ تَعَفَّوْا عَنْ سُوءٍ فَإِنَّ
اللَّهَ كَانَ عَفُوفًا ذِيًّا إِنْ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ
يُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُوا نُؤْمِنُ
بِهِمْ وَنُفَرِّقُ بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ

البرق
٩

بَعْضُ وَكَفَرُ بَعْضُ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُخَذُّوا بِذَلِكَ سَبِيلًا
بعضی . وکاذبیم بعضی و میخواستند که ذاکرند میان کفر و اسلام
أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا
آن گروه اینست کافران حقا و پیادیم بران کافران عذاب
مُهِينًا وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ
مؤمنان و آنانی که گرویدند بخدا و رسلان او و جدائی نمیکند میان
أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَئِكَ سَوْفَ نُؤْتِيهِمْ أَجُورَهُمْ
یکی از ایشان آن گروه نود بسم ایشان از برای ایشان
وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ
وست خدا آمرزگار مهربان درخواستند از تو اهل کتاب
أَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَى
که فرود آوری بر ایشان نامه از آسمان پس برپستی که فرستاد ابروی
أَكْبَرُ مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا أَرِنَا اللَّهَ جَهَنَّمَ فَأَخَذَتْهُمْ
بزرگتر از آن پس گفتند بنمای ما را خدا جهنم پس گرفت ایشان
الصَّاعِقَةُ بَطْلَهُمْ ثُمَّ أَخَذُوا الْعَجَلِمْزَةَ فَبَجَاءَهُمْ
عقمت . بسبب ایشان پس گرفتند کوساله بمعبودی از پس آنکه آمد بر ایشان
الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْا عَنْ ذَلِكَ وَآتَيْنَا مُوسَى سُلْطَانًا مُبِينًا
براهین . پس درآوردیم از آن و بدادیم موسی را حق روشن

وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَلْقِ الْبَابِ
و برافراشتیم بالای سرشان کوه طور بسبب عهد ایشان و نوشتیم برایشان از روی از روی
سَجْدًا وَفَلْنَا لَهُمْ لَاتَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ
سجود کنندگان و نوشتیم برایشان از عهد مکررید در رفتن مابین روز شنبه و روز یکشنبه از ایشان
مِثْقَالَ عَلَاقِطٍ فِيمَا نَقَضُوا مِثْقَالَهُمْ وَكَفَرُوا بِآيَاتِ
همی استوار پس بسبب شکن ایشان عهد را و کافرتن ایشان بآیات
اللَّهِ وَفَلَّاهُمُ الْأَنْبِيَاءُ بَعِيْرًا وَقَوْلِهِمْ فُلُونَا غُلْفًا
خدا و شکن ایشان پیغمبران با حق و گفتار ایشان که دلهای از غلاف اند
بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكْفَرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا وَ
بلکه مهر نهاد خدا بر آنها بسبب کفر ایشان پس ننگیدند که اندک
بَكْفَرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَى مَرْيَمَ بُهْتَانًا عَظِيمًا وَقَوْلِهِمْ إِنَّا
بسبب کفر ایشان و گفتار ایشان بر مریم بهتان بزرگ و گفتار ایشان که
فَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا
بکشیم . مسیح عیسی را پس دریم رسول خدا و حال آنکه نکشتند او را
صَلَبُوا وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ
بردار کردند در میان و لیکن مانده شد برایشان که کتبا کردند
لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مَالَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظُّلُمِ وَمَا قَتَلُوهُ
را نه از شک ایشان که نیست برایشان بدان هیچ دانش بر روی زمین و نه

يَقِينًا بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا وَ
 بَيِّنِينَ لِكُلِّ شَيْءٍ بَيِّنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا
 إِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ الْيَاسِينَ الَّذِينَ قَبِلُوا مَوْنَهُ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ
 يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا فَبِظُلْمٍ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا
 عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
 كَثِيرًا وَأَخَذَهُمُ الرِّبَا وَقَذَنُوهُمَا عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ
 أَمْوَالُ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا
 أَلِيمًا لَكِنَّ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ
 يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ
 الصَّلَاةِ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
 هَؤُلَاءِ سَيَكُونُونَ فِي حَقٍّ مَعَهُ

اُولَئِكَ سَمَوْنَهُمْ اَحْمَ اَعْظِيْمًا اِنَّا وَجَّحْنَا اِلَيْكَ كَمَا
 اَن رَوَد بِرسم ايشان نزدی بزرگ برستی که وحی کردیم تو بخانک
 اَوْحَيْنَا اِلَى نُوحٍ وَالتَّيِّبِينَ مِنْ عَدُوٍّ وَاَوْحَيْنَا اِلَى اِبْرٰهِيْمَ
 وحی کردیم ما بنوح و پیغمبران که پس از او بودند وحی کردیم با برسم
 وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَاَلْسَبَاطَ وَعِيسَى وَاَيُوْبَ و
 و اسمعیل و اسحاق و یعقوب و نواذکان و عیسی و ایوب و
 يُوْنُسَ وَهٰرُونَ وَسُلَيْمٰنَ وَاٰنَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا وَاَرْسَلْنَا
 یونس و هارون و سلیمان و پیداییم و داوود را کتاب زبور و رسولان
 فَدَفَعْنَا هُمْ عَلَیْكَ مِنْ قَبْلُ وَاَرْسَلْنَا لَهُمْ نَفَضْنَهُمْ عَلَیْكَ
 که قصه ایشان خوانیم بر تو از پیش و رسولان که قصه ایشان بر تو خوانیم
 وَكَلَّمَ اللّٰهُ مُوسٰی تَكْلِيْمًا وَاَسْلَمْنٰ رِبِّیْ وَمُنْذِرِيْنَ
 و سخن گفت خدا با موسی سخن کردن رسولان بشارت دهنده و بیم کننده
 لَعَلَّ لَا یَكُوْنُ لِلنَّاسِ عَلٰی اللّٰهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللّٰهُ
 تا نباشد مردمانی بر خدا حجتی بعد از رسل و رسولان و خدا
 غَزِيْرًا حَكِيْمًا لَّكِنَ اللّٰهُ یَشْهَدُ بِمَا اَنْزَلَ اِلَیْكَ اَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ
 غایب حکم کار لیکن خدا گواهی میدهد باینکه فرود فرستاد بر تو و فرستاد بر اهل خود
 وَالْمَلٰئِكَةُ یَشْهَدُوْنَ وَكَفٰی بِاللّٰهِ شَهِیْدًا اِنَّ الدِّیْنَ
 و فرشتگان نیز گواهی میدهند و بس است خدا بگوای برستی که انا

كُفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَذُوقُوا صِلَاً لَا يُعِيدُنَا إِنَّ
کافران و مشرکان را از راه سبیل خدا دور کرد و از حق سبیل
الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيُغْفِرْ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ
که آنها که کافر شده و ستم کرده اند خدا را برای غفران و هدایت ایشان
طَرِيقًا إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ كَانَ ذَلِكِ
برای آنها مگر راه دوزخ باوید باشد در آنجا همیشه و مست آن
عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ
پس بر شماست ای مردمان سبیل حق آمده بشما رسول حق
مِنْ رَبِّكُمْ فَامِنُوا خَيْرَ الْكُفْرِ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ مَا فِي
از پروردگار شما پس بگروید که بهتر بود شما را و اگر کافر شوم پس سبیل حق را
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا يَا أَيُّهَا الْكِتَابُ
آسمانهاست و زمین و ست خدا دانای حکم ای بود و بخوان
لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ الْإِلَهَ أَنْتُمْ الْمَسِيحُ
غلو نکنید در دین خود و مگوئید بر خدا مگر حق را برپستی که
عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ الْمُقَدَّسَةُ الْمَرْيَمُ وَرُوحُ
عیسی پسر مریم رسول خدا و کلمات او از آن کلام الهی و روح
مِنْهُ فَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةً انْتَهُوا خَيْرًا
از خدا پس بگروید خدا و رسولان او و مگوئید که خداست نه سبیل

لَكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهُ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي
بر شماست که سبیل خدا یکیست پاک و منزله او که باشد او را فرزند او
السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا إِنَّ يَسْتَنكِفُ
آسمانهاست و آنچه در زمین است و سبیل خدا بکارش تنگ نیست
الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَكَةُ الْمُقَدَّرُونَ وَمَنْ
عیسی که باشد بنده بخدا و فرشتگان نزدیک و هر که
يَسْتَنكِفُ غُرْبًا دَنِيَّةً وَلَيْسَتْ كِبَرٌ فَسَبِّحْهُمْ إِلَيْهِ
تنگ دارد از پرستیدن و در دگرگشتی کند پس سبیل حق ایشان را باز دارد
جَمِيعًا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ
همراهم را پس آنها که بگروید و کارهای نیکو کردند پس تمام بدهد ایشان
أُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنَكَفُوا
زدهای ایشان و بزیادت کند ایشان را از فضل خود و اما آنها که استنکف
وَاسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ
و در دگرگشتی کرده پس عذاب کند ایشان را عذاب دردناک و نیابند ایشان را
مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ
از غیر خدا نه دوستی و نه یاری کنی ای مردمان سبیل حق آمده بشما
بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا فَأَمَّا الَّذِينَ
برهان حق بر شما و فرو فرستادیم به شما قرآنی بار و روشنایی پس آنها
ظلمه لا عجزان

امنوا بالله واعلموا به فسيدخلهم في رحمة منه وفضل
ويعهد بهم اليه صراط مستقيما يستفتونك قل الله
يغيبكم في الكلاله ان امرؤ هلك ليس له ولد وله
اخت فلها نصف ما ترك وهو يرثها ان لم يكن لها ولد
فان كانا اثنتين فلها ما التثلثان مما ترك وان
كانوا اخوة رجلا ونساء فللذكر مثل حظ الانثيين
يبين الله لكم ان تصلوا والله بكل شيء عليم

بسم الله الرحمن الرحيم

يا ايها الذين امنوا اتقوا بالعقود احل لكم بهيمة
الانعام الا ما يتلى عليكم غير محرم الصيد وانتم
حرمان الله يحكم ما يريد يا ايها الذين امنوا لا تحلوا
شعائر الله ولا الشعائر الحرام ولا الهدي ولا القلائد ولا
اتين البيت الحرام يبتغون فضلا من ربهم ورضوانا واذا
حللتم فاصطادوا ولا يحرم منكم شأن قوم ان صدوكم
عن المسجد الحرام ان تعبدوا وتعاونوا على البر والتقوى
ولا تعاونوا على الاثم والعدوان واتقوا الله ان الله شديد
العقاب

حرمت عليكم الميتة والدم ولحم الخنزير

وَمَا أَهْلَ الْغَيْبِ لِلَّهِ بِهِ وَالْمُنْجِزَةُ وَالْمَوْقُودَةُ وَالْمُتَرَدِّدَةُ وَ
و آنچه در روز قیامت بخیر نام خدای بنان و جز شده نیز و بجز کشته و در تابان برافراشته
النَّطِيجَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبْعُ إِلَّا مَا ذُكِّرْتُمْ وَمَا ذُخِرَ عَلَى
و بجز سبده درده و آنچه خورد و بکشد و بکشد و آنچه کشته باشد
النَّصِبِ وَأَنْتُمْ تَنْقَسِمُوا بِالْأَزْلَامِ ذَلِكَ يَوْمَ تَنْقَسِبُ
سبک کشت و آنچه طلب منسوب کنید بدین فلاحه سبک نامی مخصوص است آن روز غایت از خود نوبت
الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوهُمْ وَاحْشَوْا يَوْمَ
آنها که کافر شدند از دین شما پس بترسید از ایشان و بترسید از آن روز
أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ
تمام گردانیدم مرشد را و این شما و تمام گردانیدم بر شما نعمت خود را و خوشنودم
لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا فَرَضْتُ فِي مَخْصَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمِ
مرشد بدین پیغمبر پس مرا بجهانند او را در غایت جمع جز میل کننده ببرد
فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ لَسْأَلُونَكَ مَاذَا أَحَلَّ لَهُمْ قُلُوحِ
پس بپرستی کردند آن را کار هر یک و بپرستند و تو که چه چیز حلالست که عطا است
لَكُمْ الطَّيِّبَاتِ وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبَتِ يَعْلَمُونَ
مرشد را باین و آنچه در روز قیامت بخیر نام خدای بنان و جز شده نیز و بجز کشته و در تابان برافراشته
فَمَا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فِيمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ لَكُمْ فِي الْأَشْيَاءِ عَلِيمٌ وَذُكِّرُوا السَّمْعَ اللَّهُ

عَلَيْهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمْ
بر آن و بترسید از خدا و بترسید از خدا زود شمار است امروز حلال کرده شد
الطَّيِّبَاتِ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَلَّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ
پاک و طعام آنها که بداده شد ایشان را کتاب حلال شمار و طعام شما
حَلَّ لَكُمْ وَالمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ
حلالست ایشان را و عفاف طالع در شمار از زمان پاک نام و عفاف از آنها
أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ
که بداده شد ایشان را کتاب پیش از شما چون بداده باشد ایشان را مهرهای پاک
مُحْصَنَاتٍ غَيْرِ مُسَافِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ وَمَنْ
مستوران جز زنان کند کان و در از کیست کان و درستان بنان او را و در
يَكْفُرُ بِالْإِيمَانِ فَتَدْحِيطُ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنْ
کافر شود باین آردن پس بپرستی که بپرستیده بود عمل او و او در آخرت از جمله
الْخَاسِرِينَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا
زین کاران بود ای آنها که بپرستید و چون بایستید شما نماز پس بشوید
وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ
رویهای خود را و دستهای خود را تا ببارشند و مسح کنید سرهای خود را
وَأَرْجُلُكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَازْكُنْكُمْ جَنَابًا فَاطَهُوا وَارْتَضُوا
بشوید پاها خود را تا بکعبین و اگر بایستید شما جنب پس پاها خود را و اگر بایستید

مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَامَسْتُمُ
النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا
بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ
مَحْجَجًا وَلَا كِنًا يَرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ
عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝ وَذَكِّرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ وَمِثْلَ مَا الَّذِي وَاتَّقُوا اللَّهَ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا
وَأَطَعْنَا وَانْفُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝ يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجِيءَ مِنْكُمْ
شَنَّانٌ قَوْمٌ عَلَىٰ أَنْ لَا تَعْدِلُوا إَعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلنَّقْوَىٰ وَانْفُوا
بَعْضُ نَفْسٍ مُشْرِكَةٍ بَرَكَةً عَدْلًا كُنْتُمْ

اللَّهُ لَنْ اللَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
وَكَانُوا يَكِيدُونَ مِرْيَاقًا بَوَدَّ أَنْزِلَهُمْ وَفِي بَرْزَخٍ
وَكَذَبُوا بآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْحَجِيمِ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ مُّارٍ
يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا
اللَّهَ ۝ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ قَبِيضٌ وَأَنَّهُ مُدْبِرٌ ۝ وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ
بَنِي إِسْرَءِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ
لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَرْتُمْ قَوْمِي
وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ
وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُضَاعِفَ لَكُمْ أَجْرَكُمْ ۝ وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ

وَلَا دَخَلَتْكُمْ جَنَاتُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ

ویران در آسمان شما در ستادی کرد از زیر آن بهشت روان پرگردد پس

ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ فِيمَا نَقَضْتُمْ مِيثَاقَهُمْ

از آن از شما پس بهی که کرده بود راستی راه پس سبب شکستن ایشان بود

لَعْنَاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ

کلیفت کردیم ایشان را و گردانیم دلهای ایشان سخت میکردند سخن را از

مَوَاضِعِهِ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى

پایگاه آن و فراموش کردند بهره از آنچه نیداده شد بدان و همیشه مطلع میشی

خَائِنَةٍ مِنْهُمْ قَاعَفْ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

خیانی از ایشان پس گذر از ایشان و هم زودتر بدستی کنها و در این نیکوکاران

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَارَى أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا

و از آنها که گفتند که ما مسیحیایم و از ایشان عهد را از ایشان گرفتیم و فراموش کردند بهره از آنچه

ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ

پسند دهنده شدن بین ایشان دشمنی و کینه تا روز

الْقِيَامَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ

قیامت روز و بیکانند ایشان را تا آنجا که ایشان می پند

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا

ای اهل کتاب بهی که آمده است رسولی تا روشن کند شما را بسیاری

أَلَا قَلِيلًا مِنْهُمْ

مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ قَدْ

آنچه پدید شما پنهان میکردید از کتاب و در گذشت از بسیاری

جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ

گرایید شما از خدا نور توان یافت و کتابی ظاهر را باز راه می نماید تا خدا آرا

اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى

پیروی کرد روشنی را بر آسمان سبک و بیرون آورد ایشان را از تاریکیهای کفر بنور

النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ لَقَدْ

ایمان بفرمان خود و راه نماید ایشان را بارگاه راست پیرانی

كَفَرَالَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ

که گزشتند آنها گفتند که خدا عیسی است پسر مریم بگو که کیست قادر

مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَآمَهُ وَ

از خواست خدا چیزی را اگر خواهد که بکشد عیسی پسر مریم را و مادر او را

مَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

و آنک در زمین همه در خدایا پادشاهی آسمانها و زمین

وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

و آنچه باین میان آن برود می آفریند آنچه خواهد و خدا بر همه چیزی توانا

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ قُلْ

و گفتند یهودان و نصاریان ما پسندان خدایم و دوستداران او

فَلَمْ يَعِدْكُمْ بَذْنٍ يُؤْتِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرْ لِمَن يَشَاءُ
وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
وَالِيهِ الْمَصِيرُ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ فَمَا جَاءَكُم رُسُلُنَا بَيِّنَاتٍ
وَمَا أَتَتْكُمْ بَيِّنَاتٌ أَلَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ
لَكُمْ عَلَى فِتْنَةٍ مِنَ الرُّسُلِ أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِنْ بَشِيرٍ وَلَا
نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُم بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَ لَكُم مَّلُوكًا وَأَتَاكُم مَّا لَمْ تُوَدُّوا
أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ يَا قَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ
لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَى أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ

در بیان آنکه شما را بشارت دادیم که ای کسانی که کتاب دارید از سوی ما فرستادیم و بر شما را بر سر زمین مقدس که برای شما نوشته شد و بر شما را بر سر زمین مقدس که برای شما نوشته شد و بر شما را بر سر زمین مقدس که برای شما نوشته شد

قَالُوا يَا مُوسَى إِن فِيهَا قَوْمٌ جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَنَدْخُلُهَا حَتَّى
يُخْرِجُوا مِنهَا فَإِن يَخْرُجُوا مِنهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ قَالَتْ رَبِّ لَأَن
مِّنَ الَّذِينَ يَخْتَفُونَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ
فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَغَلَبْتُمْهُمْ فَانظُرُوا يَتَخَلَّوْنَ مِنْهَا
كَتُمٌ مُّؤْمِنِينَ قَالُوا يَا مُوسَى إِنَّا لَنَدْخُلُهَا أَبَدًا مَا دَامُوا
فِيهَا فَادْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ
قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافْرِقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ
الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ قَالُوا فَانظُرْ عَلَيْكَ رَبِّكَ يُسَبِّحُكَ
يَتَّبِعُونَكَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ

گفتند ای موسی در میان اینها قومی ستمگر هستند و ما قطعاً آنها را خواهیم یافت و اگر از آنها خارج شوند ما قطعاً داخل خواهیم شد و اگر از آنها خارج شوند ما قطعاً داخل خواهیم شد و اگر از آنها خارج شوند ما قطعاً داخل خواهیم شد

اللَّهُ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ
 از خدا و بخواهید به او وسیله و بخواهید در راه او تا بود که شما را رستگار کند
 إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَالَّذِينَ هُمْ مَلَائِكَةُ الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدُوا
 بپستی که آنها را کافرانند اگر بودی و ایشان را آنچه در زمین است همه و مانند آن با آن تا باز فرست
 بِدَرِّزِ عَذَابٍ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَهُمْ عَذَابُ الْيَوْمِ
 بپایان خود را از عذاب روز قیامت پذیرفت نشود از ایشان و ایشان را بود عذاب در آن روز
 يَوْمَ يَدْعُونَ أَنْ يَنْجُوا مِنْ النَّارِ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا وَلَهُمْ
 خواسته که بیرون آیند از آتش و نباشند ایشان بیرون آید کان از آتش و ایشان را بود
 عَذَابُ مُقِيمٍ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً
 عذاب مداوم و مرد دزد و زن دزد پس بریده دستهای ایشان را باشد
 بِمَا كَسَبَا نَكَالَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ فَمَنْ تَابَ مِنْ
 بپسندید ایشان انداخته عقوبتی از نرد خدا و خدا آمرزگار است پس هر که توبه کند
 بَعْدَ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحْ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ
 پس توبه کردن و گناه با صلح آورد پس خدا سزا کند بر او بدستی خدا آمرزگار و مهربان
 أَلَمْ نَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَ
 از ندانستی تو که خدا را و دانستی پادشاهی آسمانها و زمین عذاب کند آنرا که خواهد
 يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ
 و بپسندد آنرا که خواهد و خدا بر همه چیز توانست ای رسول

لَا يَخْزُكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِفَوَهِهِمْ
 اند و بکن نکند ترا آنها که می شتابند در کفر. از آنها که گفتند که بگرویم یا بدینهای خود
 وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا سَمَاعُونَ لِلْكَذِبِ
 و بگروید بدلهای خود و از آنها که جهود شده شنونده کاذبه دروغ را
 سَمَاعُونَ لِقَوْمٍ آخِرِينَ لَمْ يَأْنُوكَ يَحْرِفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ
 شنونده کاذبه در کوفی دیگران که نیانید بمجلس تراز دشمنی می گردانند سخن را از پس
 مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ إِنْ أُفِيدَتْهُمْ هَذَا فَخُذُوا وَإِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ
 موضع آن میگویند اگر بدیند شما این کلام حرف پس فدا گیرند آنرا و اگر نیارند آنرا
 فَاحْذَرُوا وَمَنْ يَرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا
 پس برپزید و در که خواهد خدا که بر آید عذاب او را پس قادر نیاشی حاد را از عذاب خدا
 أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُمْ فُلْجَمَ قُلُوبُهُمْ لَمْ يَلْحَقْ بِهِمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ
 آن گروه آنها را که نخواست خدا که پاک گرداند و طهای ایشان را مراش نباشد در دنیا رسوایی
 وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ سَمَاعُونَ لِلْكَذِبِ أَكَالُونَ
 و مراش نباشد در آخرت عذاب بزرگ شنونده کاذبه دروغ را نمودر کاذبه
 لِلنَّحْتِ فَإِنْ جَاؤُكَ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ وَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَإِنْ
 حرام را پس اگر آید تو پس حکم کن میان ایشان یا ببرد از ایشان
 تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرُّوكَ شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ
 بگردی از ایشان پس زبانی نرساند کرد تا چیزی و اگر حکم کنی پس حکم کن میان ایشان

بِالْفِطْرِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ وَكَيْفَ يُحْكِمُونَكَ
بعدالست بیستی کردا دوست دارد عادلانرا و چگونه حکم میکردند ترا
وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ يُولُونَ مِنْ بَعْدِ
و نزدیکی ایشانست تورت در آنست حکم خدا پس برگشتند از پس
ذَلِكَ وَمَا أَوْلَيْكَ بِالْمُؤْمِنِينَ إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى
آن و نیستند آن گروه مؤمنان را پس تو فرستادیم ما تورت در آنست
و تَوْرَةً يُحْكِمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا
و در شنیدی حکم میکنند بدان پیغمبر آنها که نشناختند را آنها را که بودند
الرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَجَارُ بِمَا اسْتُخِفُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا
و عبادشان را و دانستند بدانچه طلب نگاه داشت کرده بودند از کتاب خدا و بودند
عَلَيْهِ شَهَادَةٌ فَلَا تُخْشَوُ النَّاسَ وَخُشِوْهُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ بَائِلٍ
برایان گویان پس ترسید از مردم و نه پیغمبر را و بگریزمت از آنها
ثُمَّ أَقْلِبْ الْأَوْمِنَ لَمْ يُحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ
پس برگردان و برگرد حکم نکرد بدانچه فرو فرستاد پس آن گروه
هُمْ الْكَافِرُونَ وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ
ایشانست کافران و فرستادیم بر هر یک در تورت که بکشد تن را ببدن
وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ
و چشم را بچشم و بینی را بنی و گوش را بگوش و دندان را

بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ
ببدن دندان و بر اجتناب سیریم پس هر که قتل کند بدان قصاص بر آن کفار بود و او را
وَمَنْ لَمْ يُحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ وَفَقِينَا
و هر که حکم نکرد بدانچه فرو فرستاد پس آن گروه استکبار و در پی دشمنی
عَلَى آثَارِهِمْ بَعِثْنَا ابْنَ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ
بر اثرهای ایشان عیسی پس فرستادیم بر او را بر آنست داند و بر آنست از تورت
وَأَنْبَأَهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
و بآید ما او را انجیل در آنست راهی و روشنی و بر آنست داند و بر آنست از تورت
مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ وَلَيَحْكُمَنَّاهُمْ
از تورت و راهی و پند بود بر پرهیزکاران را و باید که حکم کنند اهل
الْإِنجِيلَ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَنْ لَمْ يُحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ
انجیل بدانچه فرو فرستادیم در آن و هر که حکم نکرد بدانچه فرو فرستاد پس آن گروه
هُمْ الْفَاسِقُونَ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ
ایشانست فاسقان و فرو فرستادیم ما بتو تورا بحق بر آنست داند و بر آنست از تورت
يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ
در پیش آنست از کتاب و طالع کند شاه دست بود پس حکم کن میان ایشان بدانچه فرو فرستاد
اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ هُمُ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا
دندان و پیران گشت را دانی ایشان را بدانچه آمده است بتو از حق و سرگویی را بگریزمت

مِنْكُمْ شَرَعَةً وَمِنْهَا حَاوِلُوا شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَ
لَكِرَالِكُمْ لَوْكُمْ فِيمَا لَكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ
مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ
وَلَا تَحْكُمُوا بَيْنَهُمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاتَّخِذْهُمْ
أَنْ يَفْشُرُوا عَنْ بَعْضِ مَا أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّمَا يُرِيدُ
اللَّهُ أَنْ يَصِيبَهُمْ بَعْضُ ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ
أَفْكُمْ أَجَاهِلِيَّةً يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنْ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ
يُوفُونَكَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا ذُورَ الْيَهُودِ وَالنَّصَارَى
أُولَئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ
يُؤْتِيهِمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَسْتَفْتِيهِمْ فِي شَأْنِهِمْ وَتِلْكَ الْأُمَمُ
الَّتِي نَقَضَ اللَّهُ وَفِيَّ أَيْمَانَهُمْ إِذْ عَاهَدُوا لَكَ فَقَالُوا لَا نَبِيَّ
عِنْدَنَا فَطَمَسْنَا وُجُوهَهُمْ وَكُنَّا لَهُمْ شِجَارًا وَّهْجًا

إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ فَتَزَيَّ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
يَسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَحْشِي أَنْ تُصِيبَ آدَارَةٌ فَعَسَى اللَّهُ أَنْ
يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَى مَا أَسْرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ
نَادِمِينَ وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَفْسَحُوا لِلَّهِ جِهَةً
بَيْنَ يَدَيْهِمْ أَمْ لِيُظْهِرَهُمْ لَكُمْ خِيَلَهُمْ فَاصْبِرُوا خَاسِرِينَ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِيَ اللَّهُ
بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ
يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ
يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ لَأَمَّا وَلِيُّكُمْ اللَّهُ وَرَسُولُهُ
يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ
وَأَنَّهُمْ كَبِيرُونَ *آنها که بزرگویند و نماز را میسرند و زکات و این در آن حال که*
وَمَنْ يَتُوكَ اللَّهُ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ
و هر که دوستی کند خدا و رسول او و آنها که بزرگویند پس هر گاه ایشان غالب
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُؤًا
ای کسانی که بزرگویند و فراموشی آنها را گرفتار داشتید و این را به شوخی
وَلَعِبًا مِنَ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكَافِرَ
و به بازی و از آنهایی که پیش از شما کتاب پنداشتند و کافران
أُولِيَاءَ وَأَنْفُوا اللَّهَ أَنْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى
دوستان و برادران اگر سستی شما نمود و چون خوانند شما را
الصَّلَاةِ اتَّخَذُوا هُزُؤًا وَلَعِبًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ
بنابر آنکه فراموشی شما بنابر آنکه سستی شما را گرفتار داشتند و آنرا که
قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ نَقِمْ مِثْلَ مَا لَكُمْ أَلَمْ آمَنُوا بِاللَّهِ
بگو ای یهود و نصاری سچ نیست میگردانید از ما مگر آنکه بگوئیم ما خدا
وَمَا أَنْزَلَ الْكِتَابَ وَمَا أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَأَزْكَرَكُمْ فَاثِقُونَ
و آنچه فرو فرستادیم و آنچه فرو فرستادیم پیش از آنکه بیشتر شما فایز
قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَن لَعَنَ اللَّهُ
بگو ای بیگانهان شما بدتر از آنکه یاد دارید و او را فرستادیم از خدا است که

وَعَصَبَ عَلَيْهِ وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ الْفِرْدَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ
و دشمن گرفت بر او و بهر کردار ایشان بود کفار و خوکها و پرستیدند ایشان
الطَّاغُوتِ أُولَئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ عُرْسًا السَّبِيلِ
بتا آن گروه بدترند مکانی و گمراهتر از راه
وَإِذَا جَاءُوكُمْ قَالُوا آمَنُوا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفَرِ وَهُمْ قَدْ
و چون آیند بشما گویند بزرگویند و میگویند که در آمدند بکفر و ایشان سستی
خَرَجُوا بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ وَنَزَّلْنَا
برین فرستادیم و خدا داناتر است از آنچه ایشان با شما پنهان داشتند و نازل کردیم
مِنْهُمْ لِيُصَارِعُوا فِي الْأَثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَكُلِّهِمُ السُّخْرَى لِبَشَرٍ
از ایشان میشتابند در نبرد و دشمنی و خوردن این همه حرام را بر سر ایشان
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ لَوْلَا يَنْهَاهُمْ رَبُّ الْبَانِيُونَ وَالْأَخْبَارُ عَنْ
آنچه ایشان میکنند چرا نمیگردانند ایشان را خدا و خبر از
قَوْلِهِمُ الْأَثْمِ وَكُلِّهِمُ السُّخْرَى لِبَشَرٍ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ
از ایشان بر سر خوردن ایشان حرام را بر سر ایشان میسازند
وَقَالَتِ الْيَهُودُ دُيْدَ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلَعْنُوا بِمَا قَالُوا
و گفتند یهود بد قدرت خدا منوعت از افاضت رزق بسته باد بر دستهای ایشان و لعنت شد بر آنچه
بَلَدِيَاءَ مَبْسُوطَتَانِ يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلَئِنْ يَدْرِكْكُمْ شِرٌّ مِنْهُمْ
بلدیه است و دستهایشان گشاده است و نفقند چنانچه خواهد و اگر از ایشان شر برسد بر شما

أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا ۚ وَالْقَبَابِثِينَ هُمُ الْعِدَاؤُكَ وَ
فروغستند و بشد از پروردگار تو از ستم و ناپسای و از ستم و ناپسای
الْبَغْضَاءُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ ۚ كَمَا أَفْجَدُوا نَارًا لِلْجَحِيمِ أَظْفَاهَا اللَّهُ
نشد تا روز قیامت هرگاه که خواهند که برافروزند آتش را برای کارزار باشند آنرا
وَلَيْسَ عَوْنُكَ فِي الْأَرْضِ فَادَا ۚ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ۚ وَلَوْ أَنَّ
و می شتابند در زمین بپای و خدا دوست ندارد بتای کنند کار را و اگر ستم
أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَكُنَّا بِأَعْيُنِنَا سَيِّئَاتِهِمْ وَلَا دُخْلَانَهُمْ
اهل کتاب بگویند و بپسندیدند و بپسندیدند از ایشان بدیاری ایشان را و در کار ایشان
جَنَاتِ النَّعِيمِ ۚ وَلَوْ أَنَّهُمْ أَفَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ
بیتند از رغبت و اگر آید ایشان بپای شنیدی احکام توره و انجیل را و آنچه فرو فرستاده شد
مِنْ رَبِّهِمْ لَا كُفْرًا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمَنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ أُمَّةٌ
از پروردگار ایشان بر نه فروزدی از بالای ایشان و از زیر پای ایشان از ایشانند که در
مُقْتَصِدَةٍ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءٌ مَا يَعْمَلُونَ ۚ يٰ أَيُّهَا الرَّسُولُ
میانند دارند و بسیاری از ایشان بدست بخت حکم میکنند ای پیغمبر
بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ ۚ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ ۚ وَاللَّهُ
برسان آنچه فرو فرستاده شد از پروردگار تو و اگر نبینی پس رسانیده رسانی او را و خدا
يَعِصْمُكَ مِنَ النَّاسِ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ۚ قُلْ يَا أَهْلَ
بگویم و ترا از پس مردمان بدستی خدا راه نموده کاروان را بگوای

الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى تُقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ
کتاب نیستید شما بر چیزی تا بیان دارید احکام توره را و انجیل را و آنچه فرو فرستاده شد
إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ ۚ وَلَيَزِيدَنَّ كُتُبًا مِنْهُمْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ
بش از پروردگار شما و براند بیاید کند بسیاری از ایشان آنچه فرو فرستاده شد پروردگار تو
طُغْيَانًا وَكُفْرًا ۚ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ۚ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا
از دشمنی و ناپسای پس اندوه مخور بر گروه کافران بدستی که آنها بگویند
وَالَّذِينَ هَادُوا ۚ وَالصَّابِقُونَ وَالصَّاحِبُونَ مِنَ الْأَمْنِ ۚ وَاللَّهُ وَالْيَوْمُ الْآخِرُ
و آنها که هتو شدند و از دینی بدی شوند و در میان هر گروه بخند و در روز آخرت
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۚ لَقَدْ
کارهای نیکو کنند پس چه نری نبود بر ایشان و نه ایشان اندوختن باشند پس
أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَارْسَلْنَا إِلَيْهِمْ رَسُولًا قَالَا إِنَّمَا
گذا گرفتیم ما عهد را از فرزندان یعقوب و برسانیم ما ایشان رسول را بگویند که ما ایشان
رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْتَوَى أَنْفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا
رسولی بپای آنچه نخواست تنهای ایشان بگویند و بر سر ایشانند و در روز
يَقْتُلُونَ ۚ وَحَسِبُوا أَنَّ التَّوْرَةَ فُتِنَةٌ فَعَمُوا ۚ وَصَمُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ
میکشند و پنداشته اند که باشد امتحان از دای پس در شده از حق و در شده
عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُوا ۚ كَثِيرٌ مِنْهُمْ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ
بریشان پس گشتند و در شده بسیاری از ایشان و نه

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَا
مَرْيَمُ ابْنُ امْرِئِكُمُ الَّذِي كَفَرْتِ بِمَا كُنتِ تَعْبُدِينَ وَمَنْ يَمْلِكُ أَنْ يَقُولَ لِلْمَسِيحِ
بَنِي آدَمَ أَنْ تَبْعُوهُ وَإِنَّ اللَّهَ رَبُّكُمْ أَنْتُمْ آيَاتُهُ لَعَلَّكُمْ أَتَقْوُونَ
فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ
نَصِيرٍ
لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَلَاثَةٌ وَنَبَّاهُوا إِلَى اللَّهِ أَنَّهُ
وَاحِدٌ وَإِنْ لَمْ يَنْهَهُوا عَمَّا يَقُولُوا لَكُنْ مِنَ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ
عَذَابُ الْيَوْمِ أَكْثَرُ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ
وَالَّذِينَ يَدْعُونَ إِلَى بَيْتِهِمْ مِنَ الْبَنَاتِ يُصْنَعْنَ فِيهِمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لَهُ وَاللَّهُ شَدِيدُ
الْعِقَابِ
رَجِئِمَ مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ الْأَرْسُولُ فَدَخَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ
الرُّسُلُ وَأَمَّا صِدْقُهُ كَأَنَّا يَا كُذِّبُوا لَطَعَامٍ أَنْظِرْ
كَيْفَ نَبِّئُكُمْ لَمْ يَأْتِ الْآيَاتُ ثُمَّ أَنْظِرْ أَنِّي يُؤْفَكُونَ قُلْ
لَوْ كُنْتُمْ رَايَيْنَا مَا نَزَّلْنَا بِهِ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ قَبْلِ هَذِهِ
الْآيَاتِ لَكُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ
قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَنًا
وَدَانًا كَبُرَ الْإِسْلَامُ الْكُفْرَ وَالْشُرْكَ
لَا تَتَّبِعُوا هَوَايَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا
وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ
عَنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ
عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ
كَانُوا آيَاتِنَا هَوْنًا عَنْهُمْ كَفَرُوا بِالْآيَاتِ الْكُبْرَى
وَالَّذِينَ يَدْعُونَ إِلَى بَيْتِهِمْ مِنَ الْبَنَاتِ يُصْنَعْنَ فِيهِمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لَهُ وَاللَّهُ شَدِيدُ
الْعِقَابِ
رَجِئِمَ مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ الْأَرْسُولُ فَدَخَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ
الرُّسُلُ وَأَمَّا صِدْقُهُ كَأَنَّا يَا كُذِّبُوا لَطَعَامٍ أَنْظِرْ
كَيْفَ نَبِّئُكُمْ لَمْ يَأْتِ الْآيَاتُ ثُمَّ أَنْظِرْ أَنِّي يُؤْفَكُونَ قُلْ
لَوْ كُنْتُمْ رَايَيْنَا مَا نَزَّلْنَا بِهِ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ قَبْلِ هَذِهِ
الْآيَاتِ لَكُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

اُولَئِكَ كَفَرُوا فَاَسْقُونَهُمْ لَعْنَةُ الشَّارِعِ
 وپس بکن بیشترین از ایشان فاسقانه و بدترین مردمان
 عَدَاوَةُ الَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَنْ يَجِدَ
 بدستنی را ندارد که بگویدند جهودان و آنها که بت پرستان و درازین
 اقربهم مَوَدَّةَ الَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا اِنَّا نَصَارَى ذَلِكَ
 نزدیکیترین ایشان بدوستی بر آنها را بگویدند و آنها که گفته که ما مسیحیانیم آن قریب بود
 بَابٌ مِنْهُمْ قَتِيلِينَ وَرَهْبَانًا وَانَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ
 بابی است که از ایشان بود و زباید و بیک ایشان کردگشتی نکردند
 وَاِذَا سَمِعُوا مَا اُنْزِلَ اِلَى الرَّسُولِ تَرَى اَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ
 و چون شنوند آنچه نازل شد بر رسول بینی تو چشمهای ایشان را که پرود اشک از آن
 مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا اَمَّا فَاكُنْ بِمَعِ الشَّاهِدِينَ
 از آنچه شنیده اند از حق میگویند ای پروردگار ما بگویم پروردگاری را با گواهی دهندگان
 وَمَا لَ الْاَنُومِ بِاللّٰهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَنَطْمَعُ اَنْ يَدْخُلَنَا
 و چیست ما را که بخوابیم خدا و بپایند ما از حق و طمع داریم که در او قرار
 رَبَّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ فَاتَّبَعَهُمُ اللّٰهُ بِمَا قَالُوا وَاجْتَابَ تَحِيَّتَ
 پروردگار ما با زمره کرده نیکوکاران پس بپا داشت و ایشان را خدا بپایند گفته بشناختن کرده
 مِنْ تَحِيَّتِهَا اَلَا تَهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ
 از تهنیت آن جایا همیشه باشد ازین و آنست پاداش نیکوکاران

الجور
 ۷

وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا اُولَئِكَ اصْحَابُ الْحُجُومِ اَيُّهَا الَّذِينَ
 دانند که کافر شدند و بدین داشتند نشانه را آن کرده اصحاب دوزخند ای آنها
 اٰمَنُوا لَا تَحْمِلُوا طِيَّاتٍ مَا اَحَلَّ اللّٰهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ
 که بگویدیم حرام نداده پاکیزه آنچه ملال کرد خدا مرشرا و از حد در مکررید بدستی کرده و تندی
 الْمُعْتَدِينَ وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَانْفُوا لِلّٰهِ
 از حد در کرده کارها و بخورید از آنچه روزی بر شما خدا ملال پاک و برپایه از خدا
 الَّذِي اَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللّٰهُ بِاللَّغْوِ فِي اَيْمَانِكُمْ وَاَنْتُمْ
 ندانید که شما نیز بپروندگاری را نگیرد شما خدا بنا فرجام حق پس کند آن شما
 لَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَضْتُمْ لَا يُؤَاخِذُكُمْ بِالَّذِي رَزَقْتُمْ لَطْعَامًا
 و لیکن و ایسر و شما بنایچه استوار کرد اندیشا بقتل وقت پس کرد آن طعام دان
 عَشْرَةَ مَسَاكِينَ مِنْ اَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ اَهْلِيكُمْ اَوْ كِسْوَتُهُمْ
 ده و بیچاره بود از طعام ای بیچاره بخورید و بپوشید و بپوشانید
 اَوْ تَحْرِيرَ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فِصَامًا ثَلَاثَةَ اَيَّامٍ ذَلِكَ كَفَّارَةُ
 یا اگر در سه روزه پس هر که نیاید پس برود سه روزه و دشمن است کفارت
 اَيْمَانِكُمْ اِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا اَيْمَانَكُمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ
 پس کند آن شما چون پس کند و بر شما و حافظت نماید پس کند خود را همچین او است
 اللّٰهُ لَكُمْ اِيَّاهُ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ اَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اِنَّمَا الْخَمْرُ
 نما مرشرا نشانه های خود تا بود که شما شک کنید ای آنها که بگویدند بدستی کرده

وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوا
وَقَرُّوا بِمَا كَرِهَ اللَّهُ لِيُنَازِلَ فِتْنَتَهُ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ
أَتُمَارِئُونَ الشَّيْطَانَ أَنْ يَقُودَ بَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ
وَالْبَغْضَاءَ فِي الْحَرِّ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ
وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْهَوُونَ
وَاطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا
الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ عَلَى رِسْوَالِنَا الْبَلَاغِ
الْمُبِينِ
لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا
طَعَنُوا إِذَا مَا اتَّفَعُوا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّفَعُوا وَآمَنُوا
ثُمَّ اتَّفَعُوا وَاحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
لِيَبْلُوَنَّكُمْ اللَّهُ شَيْئًا مِنَ الصَّيْدِ نَازِلَهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ
لِيَبْلُوَنَّكُمْ اللَّهُ شَيْئًا مِنَ الصَّيْدِ نَازِلَهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ

لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنَاجِيَهُ بِالْغَيْبِ فَرَعْتَدَى بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ
أَلِيمٌ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ وَمَنْ قَتَلَهُ
مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ بِهِ
ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ هَدْيًا بِالْغُلَبَةِ أَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ
مَسَاكِينَ أَوْ عَدْلُ ذَلِكَ صِيَامًا لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِ عَفَا
اللَّهُ عَنْكُمْ لَكُمْ فِي ذَلِكُمْ لَعْنَةٌ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَزِيظٌ
أَشَقِيمٌ
أَحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَكُمْ
وَالسَّيَّارَةِ وَحَرْمٌ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرْمًا وَاتَّقُوا
اللَّهِ الَّذِي أَنْتُمْ تُخْشَوْنَ جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ

قِيَامًا لِلنَّاسِ وَالشَّهَرِ الْحَرَامِ وَالْمَدِينِ وَالْأَنْدَالِ لِيَعْلَمُوا
انتهایش برای مردم در امور دین و دنیا و ممالک حرام و قریب از خلافت تا که بخواهند بدانند
أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ
بیدار است و خدا میداند آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است و آنکه خدا به هر چیزی
عَلِيمٌ يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
دانات است به این که خدا سخت عاقبت و آنکه خدا ابرازگار
رَحِيمٌ مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا
هر گاه است بر رسول که رساند پیام و خدا میداند آنچه آشکارا میکنید و آنچه
تَكْتُمُونَ قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَك
باز پس پوشیده است یکسان نیست حرام و حلال و اگر چه بشکند و آورد ترا
كَثْرَةُ الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ
بسیار از حرام پس بترسید از خدا ای خداوندان زهد را نباشد شما را بپشیمانی
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَزَاءَ شَيْءٍ إِنْ تَبَدَّلَكُمْ تَسْأَلَكُمْ
ای آنها که بگرویده اید پرسید از چیزی که اگر آشکارا کند شما را برنج آورد شما را
وَإِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ الْقُرْآنُ تُبَدَّلْ لَكُمْ عَفَا اللَّهُ
و اگر در خواستید از آن هنگامی که فرو فرستاده شد قرآن آشکارا کرد از شما را
عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْحَبُوهَا
زن و خدا آمرزگار و مهربان است پرسیدند از آن گروهی که پیش از شما بودند پس گفتند

بِهَآكَ كَافِرِينَ مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ حَبِيبٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيَّةٍ
بدین کافران بدینکه خدا تحریم هیچ نکرده و هیچ نافرمانی نکرده و هیچ وصیت
وَلَا حَامٍ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
و هیچ حاکم و هیچ فکری که از صلیب و دیکن آنها که کافرانند بر وی افتند دروغ را
وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ وَلَئِنْ قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنزَلَ
و بیشترین ایشان نمیدانند و چون گویند میسر است باینکه بنده فرزند شود
اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا احْسِبْنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ
خدا پرسون گویند پسند ما را آنچه یافتیم ما بران بپران خود را ای اگر بودند
أَبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
پدران ایشان بدانستند چیزی و راه نیافتند ایشان نیز چنین خواهند بود ای آنها که بگرویده اید
عَلَيْكُمْ أَنْفُسُكُمْ لَا يَصْرُكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ إِلَى
بر شما باد اصلاح حال خود که نزد تواند رسانید شما را آنکه گم شده پس راه را باز یابید شما را
اللَّهُ مِنْ جَعَلَكُمْ جَمِيعًا قَبْلَتَكُمْ يَمَآكُنْتُمْ تَعْمَلُونَ يَا أَيُّهَا
خدا بدست شما پس یکسانانند شما را بدینچه شما کرده باشید شما را ای
الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةُ بَيْنِكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمْ الْمَوْتُ
آنها که بگرویده اید بر شما باد گواهی میان شما چون حاضر آید یکی از شما اسباب مرگ
حِينَ الْوَصِيَّةِ أَتَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ أَوْ آخَرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ
هنگام وصیت گران دو خداوند عدل از شما یا دومی دیگر از شما

بِهَآكَ كَافِرِينَ
بِهَآكَ كَافِرِينَ
بِهَآكَ كَافِرِينَ

مُسْلِمُونَ إِذْ قَالَ الْخَوَارِثُونَ يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ هَلْ نَسِيتَ طَبِيعَ رَبِّكَ
مُسْلِمُونَ چون گفتند خواریان ای عیسی پسر مریم ای توانای دارد پروردگارت
أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ أَتَقُولُ اللَّهُ إِنْ كُنْتُمْ
که فرود برسد بر ما خوانی اوست از آسمان گفت برپدید از خدا اگر نسیبید شما
مُؤْمِنِينَ قَالُوا لَنْ يَأْتِيَنَّكَ كُلُّهَا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُنَا
بروندگان گفتند هیچکس که نوزیم اذن و آنگیزند دلها را
وَعَلِمْنَا أَنْ قَدْ صَدَقْنَا وَنَكُونُ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ
و می دانیم که راست میگوئی باما و باشیم بر آن از جمله کویندگان
قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ
گفت عیسی پسر مریم ای بار خدایا ای پروردگارا فرودست بر ما خوانی از آسمان
تَكُونُ لَنَا عَيْدًا أَوَّلًا وَآخِرًا وَأَيُّهَا مِنْكَ وَارِثًا وَأَنْتَ
باشی مایه چون عیدی بر اولین مایه و آخر میان مایه و تسلی بود و روزی ده بار و تویی
خَيْرُ الْوَارِثِينَ قَالَ اللَّهُ إِنِّي مِّنْكُمْ فَاعْلَمُوا عَلَيْكُمْ قَوْلٌ كَثِيرٌ بَعْدَ
بهترین و وارثان گفتند پس هر کس فرود برسد از پس هر که گذشت
مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ وَأَذِ
از شما پس من عذاب کنم او را عذاب که عذاب کرده بامان هیچ یکی را از جهانیان و چون
قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ أَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمَمَتِ
گفت خدا ای عیسی پسر مریم ای تو گفتی فرمادستی که فرماید مرا و مازدا

الْحَيِّينَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ
بدو خدایان از جز خدا بمعجزی که بگوید یک و ستمی تو نیست مرا که بگویم آنچه نیست مرا
بِحَقِّكَ إِنْ كُنْتَ قُلْتَ فَقَدْ عَلِمْتُ أَنَّهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ
شما را اگر گفتی شمری پس هستی میدان و آفریننده تو آنچه در ضمیر منست و نمیدانم
مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا
آنچه معلوم ذات تست هستی که تویی داننده غیبهها گفتند مرا این را که مرا آنچه
أَمَرَ نَبِيٌّ إِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ
پروا می دانم اگر بپرستیدم خدا را که پروردگار منست و شما و پروردگار ایشان
شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنتَ الرَّقِيبُ عَلَيْهِمْ
گواه می دادم که در میان ایشان بودم چون بمیرانیدی بودی و هستی تو گواه ایشان
وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ إِنَّ تَعْلَمُهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَ
و تو بر همه چیزی حاضر و دانایا اگر نمی ایشان را پس هستی که ایشان را بداند
لَا تَعْلَمُهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ
و اگر بپارزم ایشان را پس برستی که تویی غایب حکم کار گوید خدا اینست از من
يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صُدُقُهُمْ لَمْ جَنَّتْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
که پسود کند راست گویند راست ایشان مرا ایشان را بود پستانهای که در زیر آن جویها
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ
جاوید باشند در آنجا همیشه خوشروند خدا از ایشان و خوشد باشند از او آنست که شکاری

قواصدا

الْعَظِيمُ • اللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

بزرگ تر خداوند پادشای آسمان و زمین و آنچه در آنهاست و در هر چیز توانا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ

وَالنُّورَ الَّذِي يَدْعُوهُمْ يَوْمَ يُبْعَثُونَ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ

مِنْ طِينٍ ثُمَّ فَعَلَ الْجَاذِبَ لَكُمْ وَمَنْ يَسْتَعِزُّ بِعَدُوِّهِ يَسْتَعِزْ

بِاللَّهِ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهَكُمْ

وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ وَمَا أَنبَأْتِهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا

كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ فَتَذَكَّرُوا بِالْحَقِّ لِمَا جَاءْتُمْ فَنُفُوتِ

الْبَشَرِ

يَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا يَكْفُرُونَ الَّذِينَ كَانُوا هَلَكًا

مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّا هُمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ تَكُنْ لَكُمْ

وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي

مِنْ تَحْتِهِمْ فَاهْلَكْنَا هُمْ يَوْمَ يَدْعُوكُمْ وَأَنشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ

قَرْنًا آخَرِينَ وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قُرْطُبٍ مَسْوُومَةٍ

بِأَيْدِيهِمْ لَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَذَا إِلَٰهٌ غَرِبٌ وَفَالُوا

وَأَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْمَاءَ ذَوْنًا فَأَنفُخُ فِي الْأُصْصَاتِ لَأُنزِلَنَّ

عَلَيْهِمْ مَائِدًا مِنَ السَّمَاءِ فِي يَوْمٍ ثَلَاثٍ أَوْ سَبْعٍ وَلَقَدْ

أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِذْ قَالَ لَهُمْ تَلَاوَدُوا عَنْ هَٰذَا

وَقَدْ اسْتُغْفِرَ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَمْ تَغْفِرَ لَهُمْ فذُرْنِي

عَذِّبُهُمْ

بِالَّذِينَ خَلَقُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْفُرُونَ **قل سيروا في**
 زمینها که پدید آورده شد ایشان آنچه بودند **بما** پدید آورده بود
 الْأَرْضِ ثُمَّ أَنْظِرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ **قل**
 زمین پس بنگرید که چگونه بود عاقبت بدو دارندگان
 لِمَنْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ لِلَّهِ كُتِبَ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةُ لِيَجْزِيََكُمْ
 کرات آنچه در آسمانها و زمین که بر خدایتا واجب گردید بر ذات پاک خود رحمت را جمع کند تا
 إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ الَّذِي خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ
 از روز قیامت هیچ شک نیست در آن آنها که زیانکار آید بر تنهای خود پس ایشان
 لَا يُؤْمِنُونَ وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ
 نمی گویند و او آنچه آرام گرفت در شب و روز و او شنوای
 الْعَلِيمُ **قل** غَيْرِ اللَّهِ اتَّخَذُوا لِيَا فِاطِمَةَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ
 دینت یوان بود از خدا فراموشی که او آفریده آسمانها و زمین در
 يُطْعِمُهُمْ وَلَا يَطْعَمُ قُلْ إِنِّي أَمَرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونُ
 اعوان دین و طعام ندهند و با کوبهستی که فرموده اند که ایاتم اول اند نهادن و با
 مِنَ الْمُشْرِكِينَ **قل** إِنِّي أَخَافُ أَنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ
 از جلد انباز و دارندگان کوبهستی که مرا می ترسم اگر عاصی شوم در پروردگار خود از عذاب روزی
 عَظِيمٍ مَنْ يُضَرِّفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَجِمَهُ وَذَلِكَ الْقَوْمُ
 بزرگ که مضر و شود آفر عذاب آفر پس می رست که رستند و آنست که

الْمُتَيْنِ **وَأَنْ يَسْئَلَكِ اللَّهُ بَصْرًا لَكَ أَشَفَ لَهُ لَا هُوَ وَإِنْ**
 روشن و اگر پرسد به خدا زبانی پس در آورنده بود مرا و مرا و اگر
 يَسْئَلُكَ خَيْرٌ فَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ **وَهُوَ أَتَقَاتِرٌ**
 پرسد به تو خیر پس و بر هر چیزی توانست و اوست قدر کننده باری
 عِبَادَهُ وَهُوَ الْحَكِيمُ **قُلْ أَكْبَرُ شَهَادَةٍ قُلْ لِلَّهِ**
 نه گان خود و اوست حکم کار نگاه کوبه گناه چو بزرگتر از کوهی دادن بگویند
 شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ لِأُنْذِرَكُمْ
 است میان من و میان شما و وحی شده بشود در حق من تا به من شما
 وَمَنْ يَلْعَلْ أَتَىٰكُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ **قُلْ**
 و او که در پدید آید و قیامت بر آن کوبه می رسد که با خدا خدایی دیگرست
 لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ وَإِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ
 ای عظیم کوبه پرستی که و یک خدایت و پرستی که من بزارم از آنی انباز و امیداری
 الَّذِي أَنْتُمْ بِالْكِتَابِ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ الَّذِينَ
 تا کوبه ایم ما اینست از کتاب بنمایند چنانکه می شناسند پسران خود
 خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ **وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ**
 زیانکار آید بر تنهای خود پس ایشان بگویند و کسیت پستکارتر از کس نیست
 كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِنَا إِنَّهُ لَا يَفْقَهُ الظَّالِمُونَ **وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ**
 در روز یا بیرون داشت نشانهای در برتنی که کسیت مانی نیابند پستکار و روزی که شمریم ایشان

علی الله
 بر خدای

قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يَكْذِبُونَكَ وَلَكِنْ
 برستی که میدانیم که اندوهگین میکند آنچه میگویند پس برستی که ایشان بر حق میگویند و لیکن
 الظَّالِمِينَ بآيَاتِ اللَّهِ يَحْمَدُونَ وَلَقَدْ كَذَّبَ رُسُلُ مِنْ
 پستکاران بآیات الهی خدا انکار میکردند و برستی که هر دو گروه داشتند رسوله را که
 قَبْلِكَ فَصَبْرًا وَعَلَى مَا كُذِّبُوا وَأَوْذُوا حَتَّى أَتَاهُمْ نَصْرُنَا وَ
 پیش از تو بود پس صبر کرد بر آنچه بدو داده شد و در بنده شد تا آنکه بدیشان نصرت
 لَا يُبَدِّلُ كَلِمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ رَبِّكَ الْمُسْلِمِينَ
 و بر نکرده نیست در سخنان خدا را و برستی که آمد تو از رسل رسولان
 وَإِنْ كَانَ كِبَارُكَ عَلَيْكَ أَغْرَضْنَاهُمْ فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تُبْغِثَ
 در بزرگت بر تو گردیدند ایشان پس اگر توانی داری تو را که بخواهی
 نَفَقًا فِي الْأَرْضِ وَسُلُوكًا فِي السَّمَاءِ فَتَاتِبُهُمْ بِآيَةِ وَكُوشَا اللَّهُ
 در زمین و در آسمان که بخواهی پس آویز ایشان بآیه و در خواستی
 لَجَمْعِهِمْ عَلَى الْمَدِينَةِ فَلَا يَكُونُ مِنْ الْجَاهِلِينَ إِنَّكَ مَا
 بر جمع کردن ایشان بر مدینه است پس ایشان را دانایان
 لَيْسَ خَيْبُ الَّذِينَ لَيْسَ مَعُونَ وَالْمَوْتِ بَعَثَهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ
 که با حق نهند و بگردند بآورد که می شود و بر حق و در دکانها بر آید ایشان را پس با حق آید
 يَرْجِعُونَ وَقَالُوا لَوْلَا نَزَلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنْ اللَّهُ قَادِرٌ
 بر بازگرداندن ایشان و گفتند پس چرا نرسد بر او نشانی از پروردگار او که برستی که بخواهد

عَلَى أَنْ يَنْزِلَ آيَةٌ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ وَمِنْ دَابِئِهِ فِي
 برستی که نرسد بر او نشانی و لیکن بیشتر ایشان نمیدانند و نیست هیچ جنبه
 الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَالُكُمْ مَا فُتِنَا فِي
 زمین و نه پرند که برود بهر دو بال خود مگر که گویانی اند مانند شما اما بگویم ما در
 الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَى رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بآيَاتِنَا
 قرآن را در لوح هیچ چیزی پس باز پروردگار ایشان حشر کرده شوند و آنها که بدو داده شد نشانی
 صَمٌّ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ مَن يَشَاءُ اللَّهُ يُضْلِلْهُ وَمَن يَشَاءُ اللَّهُ
 این گزاند که گزاند در تاریکیهای آن که خواهد خدا گمراه کند او را و آنرا که خواهد بگرداند او را
 عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ قُلْ أَرَأَيْتُمْ كُفْرًا أَتُكْفَرُ عَذَابُ اللَّهِ
 بر صراط راست بگو ای چون بینید شما اگر آید بشما عذاب خدا
 أَوْ أَتُكْفَرُ السَّاعَةُ أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
 یا آیه شما قیامت ای جز از خدا نمیخوانند اگر مستقیم راست گویید
 بَلْ آيَاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ
 بلكه او را میخوانید پس پروردگار آنچه میخواند از او بخورد اگر خواهد و فراموش کنید
 مَا تَشْرِكُونَ وَلَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِمْرٍ مِنْ قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُمْ
 آنچه آید از فرموده پروردگار و برستی که گزیندیم بگردان که پیش از تو بود پس بگردانید
 بِالْبَغْيِ سَاءَ وَالصَّرَافِ لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ قُلْ لَا أَتَدْعُهُمْ بَأْسُنَا
 بدو و سخت حالی تا بود که ایشان را می گزیند پس بگردانید ایشان را

ما

تَضَعُوا وَلِكِرَفَّتْ قُلُوبُهُمْ وَذَرَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ

زادنی کردند. ولیکن سخت شدند. و دلهای ایشان و پارت را ایشان را دیو

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ

آنچه کرده باشند پس چون فراموش کردند آنچه پند داده شد بفرمان ایشان

أَنْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى إِذَا فُزِحُوا يَأْمُوا وَتَوَلَّوْا حَذَرًا هُمْ يُعْنَتُهُ فَاذَامُ

درهای سرچینی تا چون شاد شدند بپای بدو ایشان را بفرستیم ما ایشان را ناکه پس آنکه ایشان

مُبْلِسُونَ فَقَطَّعَ دَائِرَ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ

نمیدان بودند پس بر باد اصل و نسب کرده ایشان را پسیم کردند و شکری پس خدا را در روزگار

الْعَالَمِينَ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَ

جهانیانست بگو ای چون بینش را اگر از کرد شمارا شنوایش را و بینش را

خَتَمَ عَلَى قُلُوبِكُمْ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ أَنْظِرْ كَيْفَ

وهر نه بر دلهای شما کیست خدای جز از خدا که آورد شما آنگاه بگو که چگونه

نُصَرِّفُ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْذَبُونَ قُلْ أَرَأَيْتُمْ كَمْ زَانِتٍ كُفِّرُوا

بویا میکنیم نشانها را پس ایشان را بگردیده میشوند بگو ای چون بینش را اگر آید ایشان

عَذَابُ اللَّهِ بَعْتَهُ أَوْ جَهَّةً هَلْ يَهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ وَ

عذاب خدا ناکه یا آتشکاران را هیچ بجا کرده نشود مگر گروه ستمکاران

مَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ مَنْ آمَنَ وَاصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ

و نرسیم ما رسولان را مگر بشارت کنند و بیم دهند پس هر که بگردد و کار را اصلاح آورد پس ترس نباشد

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَخْشَوْنَ وَالَّذِينَ كَذَبُوا بآيَاتِنَا يُمْسِكُهُمُ

بریشان و نه ایشان اندویشان باشند و آنها که بدو فرستادند نشانهای ما را بر پستان ایشان

الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ قُلْ أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي

عذاب بپای آنچه ایشان تباهی کردند بگو نمیکویم در شما که نزد منست

خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِنْ أَتَيْعُ

خزینهای خدا و نمیکویم که میدانم غیب و نمیکویم هر شمار که من فرستادم پیروی میکنم

إِلَّا مَا يُوحَى إِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ أَفَلَا

مگر آنچه وحی کرده میشود بر من بگو ای چه یکسان باشد نابینا و بینا و پست و انیس

تَتَفَكَّرُونَ وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخْفَوْنَ أَنْ يُجْشِرُوا إِلَى رَبِّهِمْ

اندیشه نمیکند و بیم کن بپای قرآن آنها که می ترسند که حشر شوند تا بپای خدا

لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ وَلَا تَطْرُدُ

نیست برای ایشان از بخداوند دوستی و نه شفاعت کنی تا بود که ایشان را بفرستند و بران

الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ

آنها که میخوانند پروردگار خود را بامداد و شبانگاه میخواهند رضای او را

مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ

یست بر تو از حساب ایشان هیچ چیزی نیست از حساب تو بر ایشان هیچ چیزی

فَتَطْرُدُهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ

پس از بران ایشان را پس باشی و همچنین آزمودیم ما بعضی ایشان را ببعضی

ثُمَّ اَنْتُمْ تَشْكُرُونَ • قُلْ هُوَ الَّذِي اَدْرَا عَلٰٓمَانَ بِغَيْبِ عَلٰمَاتٍ
 پس شما را اينها را آيد و بداند چه او توانست بر آنکه هر چه پند بر شما عطا از
 قُوۡفِ كُمْ اَوْ مِنْ تَحْتِ اَرْضٍ كُمْ اَوْ بَلٰيسِكُمْ شَيْعًا وَّ يَذِيقُ
 باده شما يا از دير يا بايهاى شما يا باييز و شما را كوهان مخلف در چشاند
 بَعْضُكُمْ بِاَسْبَاحٍ اَنْظُرْ كَيْفَ نَصَرَفَ الْاٰيَاتِ لَعَلَّكُمْ
 بعضى شما را در ب بعضى بند كويكم بهويه سايكم نشانها را تا بود كرايشان
 يَفْقَهُوۡنَ • وَكَذٰبٌ يَّهْدِيۡ قَوْمَكَ وَهُوَ الْحَقُّ فَلَسْتُ عَلَيْكُمْ
 آريابند و دروغ دشتند از قوم تو و آن حق است بگوئيم من بر شما
 بِوَكِيْلٍ لِّكُلِّ نَبَاٍ مِّنْ قَدَرٍ وَّ سَوْفَ تَعْلَمُوۡنَ • وَاِذَا رَأٰتِ
 كارتان در هر چيزي را از ملكايت درود بيايد و چون بيني تو
 الَّذِيۡنَ يَخُوضُوۡنَ فِىۡ اٰيٰتِنَا فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتّٰى يَخُوضُوۡا فِىۡ حَدِيۡثِ
 بنده را گشاييد و نشاندند بايهاى برگرد آريشان تا نشاندند در غنى
 غَيْرِهِ وَاٰمِئْنَسِيۡكَ الشَّيْطٰنَ فَلَا تَفْعَدْ بَعْدَ الذِّكْرِ مَعَ
 جزاى آن و اگر آيد با تو بازرد ديو پس نشين پس از اين دادن
 الْقَوْمِ الظَّالِمِيۡنَ • وَاَعْلٰى الَّذِيۡنَ يَتَّقُوۡنَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ
 گروه استمكاران و نيت بيايها كبر بيزيد از حساب ايشان بچ چيزي
 وَلٰكِنْ ذَكِّرْ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُوۡنَ • وَذَرِ الَّذِيۡنَ اتَّخَذُوۡا دِيۡنَهُمْ
 و دين پندى است تا بود كرايشان بيزيد و بگذار آنها را كرايش بيزيد دين خود را

اَعْبَادًا وَهُمْ اَوْغَرَتْهُمْ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا وَذَكَّرَ بِهِ اَنْ يُبْسَلَ نَفْسُهُ
 بپای و غرقام و بزینت ایشان دنیای وینده بدین آن که مرگ کرده است
 بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ تَعَدَّ
 آنچه اندوخته بود نبود مرا از خدا نه دوستی شفیعی و اگر تعدی
 كُلَّ عَدْلٍ لَّا يُؤْخَذُ مِنْهَا أُولَئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا
 هر عدلی را گرفته نشود از آن آن کرده آنها را که مرگ کرده است
 لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ مَا كَانُوا يَكْفُرُونَ فَلَمَّا
 ایشان را بود آتش سیدنی از آب گرم و عذاب دردناک بسبب آنچه ایشان کافران
 أَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا بَعْدَ
 ای بخوانیم از غیر خدا آنچه نه سود کند ما و نه زیان کند و بازگردانند به
 إِذْ هَدَى اللَّهُ الَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَبْرَ
 از آنچه راه نموده خدا همچون آغشی که برآوردانده باشند او را دیوان در زمین
 لَهُ أَصْحَابٌ يَدْعُوهُ إِلَىٰ الْهُدَىٰ أُنْتَا قُلَانِ هُدَىٰ اللَّهُ هُوَ الْهُدَىٰ وَ
 در راه است اصحابی که میخوانند او را راه که بیا با کمبودی است راه خدا است
 أَمْرًا نَسِيْلَهُ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَلَنْ يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْهُ وَهُوَ الَّذِي
 امری را فرستاده است از پروردگار جهان و آنست که بپای آورده اند و برتر
 إِلَيْهِ يُحْشَرُونَ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ
 که بازگردانند و حشر شده است و اوست آن خدا که بافرید آسمانها و زمین را بحق و روزی

يَقُولُ كَفَيْكَ كُونَ قَوْلَهُ لَخِيَ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ
گویند بیاش بر پیشه گفتار و حق را در او است پادشاهی روزی که در صور
عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ
اوست داننده ناپیدا و پیداست و اوست حکمگار آگاه و چون گفت ای رب
لَا يَبْدُ إِلَيَّ أَنْ أَخَذَ أَضْماً إِلَهِةً إِيَّائِكَ وَقَوْمِكَ فِي ضَلَالٍ
بر من نیاید آنکه از آنجا که مرا ضلالتی از آنجا که مرا ضلالتی
مُبِينٍ وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
روشن و چنین باز نمودیم بر او پادشاهی آسمان و زمین
وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُؤَقِنِينَ فَلَمَّا جَرَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا
و تا باشد از جمله یقین دانندگان پس چون در آمد بر او شب دید ستاره را
قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ لَا أَحِبُّ الْآفِلِينَ فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَارِعًا
گفت اینست پروردگار من پس چون فرو شد در دشت دید ماه را برآمده
قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِنْ لَمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ
گفت اینست پروردگار من پس چون فرو شد در دشت دید ماه را برآمده
الضَّالِّينَ فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَارِعَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ فَلَمَّا
مریدان پس چون دید آفتاب برآمدن گفت اینست پروردگار من بزرگتر است
أَفَلْتُ قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي بَرِّي مِمَّا تَشْرِكُونَ إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ
فرو شده گفتم ای قوم من من از آنجا که مرا شرک است بر من دور گردانیدم و من خود

لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ
آنند و من برای آنکه مرا از آنجا که مرا شرک است بر من دور گردانیدم و من خود
وَحَاجَهُ قَوْمَهُ قَالَ اتَّخَذُوا فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِ وَلَا أَخَافُ
و خصوصت کردند با او قوم و گفتند ای خداوند ما را هدایت نمودی و ما را هدایت نمودی
مَا تَشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ
آنچه را که مرا شرک است بر من دور گردانیدم و من خود
عِلْمًا أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ وَكَيْفَ أَخَافُ مَا تَشْرِكُكُمْ وَلَا
پادشاهی ای پس چه نیکی کند و چگونه ترسم آنچه را که مرا شرک است بر من دور گردانیدم
تَخَافُونَ أَنْ تَكُونُوا تَشْرِكُونَ بِاللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا
و نمی ترسید که شما که اینها را فرستادیم تا شما را هدایت کند و ما را هدایت نمودی
قَالَ الْفَرِيقَانِ احْتِجْ بِالْأَمْنِ أَزَكَيْتُمْ تَعْلَمُونَ الَّذِينَ آمَنُوا
پس که میزدند از دور و سپیدوارانند یا یعنی برستید شما می بینید آنها که میگویند و می بینند
وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ
و نیامیختند ایمان خود را با ظلم آن گروه را یارایان بود ایمانی و اینها را هدایت نمود
وَنِلَّكَ حُجَّتُنَا إِنْتِهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَى قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَنَ شَاءَ
و اینست حجت ما که بر ما است بر قوم و برافزاییم درجه و درجه را می بیند
إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا
پادشاهی که پروردگار تو حکمگار داناست و بخشیدیم ما را اسحاق و یعقوب هر دو را

هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ
ره نموده ما نوح را راه نموده ما از پیش و از فرزندان او داود و سلیمان

وَيُوسُفَ وَيُوسُفَ وَمُوسَى وَهَارُونَ وَكَذَلِكَ نَجْزِي
وایوب و یوسف و یوسف و موسی و هارون را و همچنین پاداش دهیم

الْمُحْسِنِينَ وَذَكَرْنَا يُوحْيَى وَعِيسَى وَإِسْمَاعِيلَ
نیکوکاران را و ذکر کردیم یوحنا و عیسی و اسماعیل و یونس و لوط و عیسی

وَالصَّالِحِينَ وَابْنِ مَرْيَمَ وَابْنِ مَرْيَمَ وَابْنِ مَرْيَمَ
از جمله نیکوکاران و از پسران ایشان و از پسران ایشان و از پسران ایشان

وَأَجْنَبْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
و در نزد ما ایشان را راه نموده ما ایشان را به راهی راست

ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَلَوْ أَشْرَكُوا
اینست راه خدا راه نماید بدین آنرا که خواهد از بندگان خود و اگر بت پرستان

لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْتَ لَاحِظٌ
از آنکه بطل و کشت از ایشان آنچه کرده باشند آن گروه آنها را که باید ما ایشان را

الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّوْحَ فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هَؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَلْنَا
کتاب و حکم و نوح را پس اگر کافرشان باین گروه پس برستی هر کس که

بِهَاقُوا لَيْسُوا بِكَافِرِينَ أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ
بدان گروهی که نیستند باین کافران آن گروه آنها را که راه نمود ایشان را

فِيهِمْ أَفْتَدَى قُلُوبَهُمْ عَلَيْهِ إِجْرًا إِنَّ هُوَ لَذِكْرُ
پس راه ایشان افتاد آن بکوهی نموده از شما بر تبلیغ رسالت نیست مگر پند

لِلْعَالَمِينَ وَمَا فَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى شَيْءٍ
در جهانها را و نشاندند خدا را برای حق او چون گفتند فرو نرساند خدا چیزی

مِنْ شَيْءٍ قُلْ مَنْ أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَى نُورًا وَهُدًى
چیز چیزی بگو که فرو نرساند کتاب آن کتابی که آمد بنیان موسی نور و راهنمایی

لِلنَّاسِ يَجْعَلُونَ فَر_اطِيسَ تَبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ كِتَابَ
بردمان میکنند آنرا که غده بار می آید آشکارا میکنند و پنهان میکنند بپند

عَلَيْكُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ قُلْ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ
در آنچه ندانید شما آنچه ندانید شما و نه پدران شما بگو خدا پس بگذار ایشان را

فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ وَهَذَا كِتَابُ أَنْزَلْنَاهُ مَب_ارَكٌ مُصَدِّقٌ
تا در خوض خویش بازی میکند و این قرآنی است که فرو نرساند به ما بپند

لِلَّذِينَ بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِئِنْ دَرَأْتَ الْقُرْآنَ مِنْ حَوْطِ الْأَذَى
آنچه در پیش آن بوده و تا بین اهل کفر و انکار پراوانند و آنها که بگویند

بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَهُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُح_افِظُونَ
با آخرت بگویند کاشته بدین و ایشان بر نمازهای خویش مداومت نمایند کاشند

وَمِنْ أَظْهَرُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنْزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمْ فَخِىَ بَانَ كَذَبٌ بَشَرٌ مِثْلُكُمْ وَفَرَسْتَكُنَ فِيهِمْ مَغْرِيبٌ أَذْهَبَهُمْ وَفَرَسْتَكُنَ فِيهِمْ مَغْرِيبٌ أَذْهَبَهُمْ

وَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِنَا تَسْتَكْبِرُونَ وَلَقَدْ جَمَعْنَاهُ أَفْرَادًا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ وَمَا نَرَى مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ

يَسْتَشْفِعُونَ فِيكُمْ وَمَنْ يَشْفَعُ عِنْدَ رَبِّهِ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ وَهُمْ فِي سُلُوكِهِمْ يَغْوُونَ

إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ وَإِنَّ اللَّهَ لَفَالِقٌ خَبِيرٌ

مِنْ الْمَيْتِ وَمُخْرِجِ الْمَيْتِ مِنَ الْحَيِّ ذَلِكُمُ اللَّهُ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ
 فَاِنَّ الْاَصْبَاحَ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا
 ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ
 لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ
 لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ
 فَتُفَرَّقُونَ مِنْهَا صُفُوفًا قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ
 وَهُوَ الَّذِي أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ
 فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا مَخْرُجًا مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا وَمِنْ
 النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ

درد دانا گردانید شما را که آن معجزات آید. غنی گردند و میگردد اینهم دل‌های ایشان را

و بنیادهای ایشان را همچنانکه بنک و پیشه بنان اول بار و یکبار است نشانها در کمالی خود

سکن میشوند و اگر سزاگردد فرستاده اند بنشینان فرستاده اند و سخن گفتن با ایشان

ردگان در داور دهری پیرشان سرچشمه را روی ماهوت بنمودندی که نگردند

که آری که خواست برسد جدا
بیک نیستن ایشان نهادند و

همین که در این سفر با دشمن از دران آدمی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ربك ما يعصون و ما ينهون و ما ينقضون عهدك و ما يوفون
 ما جابى منكم و ما يوفون ما جابى منكم و ما يوفون ما جابى منكم

فَسَدَّ الدِّيَارَ بِوَسْوَاسٍ يَاهُ سَيِّدِي وَيَبْرَأُ لِي وَيُنِيبُ وَيُؤْتِي

اندوزند کاشند ای پس بجز از خدا جویم که ز اوست آن خدای که فرو فرستاد

کتابت و هویدا کرد. و آنها که بذایم ما این کتاب را کتاب میدانند

پس ماش از حمل بشکستند کان و تمام

بنیاد بر این است و عدالت

دانا خاکی سوار واز از آنک در فرزند بر کردنیست از

سوی فیلد کمر کانی را بنسبت ایشان طهر در دوزخ است

...که در این کتاب ...

وَأَمَّا دِينَكُمْ فَمَا لَكُمْ فِيهِ لُغْلُغٌ ۚ أَمْ لَمْ تَلْجُوا إِلَىٰ شَيْءٍ قَدْ يَخْبَرُونَ

و بست مر شمار که نمی یزد از آنجا یاد کرده اند امام خدا را بزرگوار

[illegible]

وَإِنَّ لَفِئْسَتِ الْشَّيَاطِينُ لِيُوحِنَ الْإِبْرَاهِيمَ لِيُجَادِلُوهُ
وایستی که آن را نه خروج از طاعت و ایستی که دیوانه را نه فرادل میدهند بدوستان خود تا خود کند باشد
وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ أَوْ مِمَّنْ كَانَ مِثْلًا
و اگر فرمان برید اینها ایستی که شما اهل شرک باشید ای انگست کافر و ذل
فَأَجِيبَاهُ وَجَعَلْنَاهُ نُورًا يَمْشِي فِي النَّاسِ كَمَنْ مِثْلُهُ
پس نه دل کنیم او را و بید کنیم ما را و روشنایی بفرستیم که رود و تغییر کند بدان همچون مثل آن بود
فِي الظُّلُمَاتِ لَنُخْرِجَنَّهَا مِنْهَا كَذَلِكَ زَيْنٌ لِّلْكَافِرِينَ
که در تاریکیهای بود که نبود بیرون آید از آن همچون آریست شد مرکب از آنرا
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قُرْآنَةٍ
خود آنچه ایشان میکرد و همچنین که در هر کسب و کردار ما در هر دست
آيَةً لِّمَنْ يَحْكُمُ فِيهَا وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ
زیر که این ایشان کافران تا بفعل نمایند در اینجا و مکر میکنند مگر بتهنای خود
وَمَا يَشْعُرُونَ وَإِذَا جَاءَهُمْ آيَةٌ فَالَوْ أَن تَوُفِّيَ نَوْفِي مِثْلَ
و ایشان نمیدانند و چون آید بایشان نشانی گویند برآستند ما آورده ایم مانند
مَا أَوْفَى رَسُولُ اللَّهِ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ
آنچه میدادند رسولان خدا و دانایست که بفرستد بکند رسالت خود را نزد هر یک
الَّذِينَ جَاءُوا صَغَارَ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا
کسی که آمدند و نافرمانی نمودن از خدا و عذابی سخت بدینچه ایشان

يَمْكُرُونَ • فَنَزَّلَ اللَّهُ أَن يَهْدِيَهُ لِيُشْرَحَ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ
که فرستاد پس هر که که خواهد که گزارد نماید او را برکت دهد و او را اسلام
وَمَنْ يَرِدْ أَنْ يَضِلَّهُ يُجْعَلْ صَدْرُهُ ضِيقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا
و هر که که خواهد که گزارد نماید او را بکند صدمه او را تنگ تنگ گویند
يَصْعَدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ
بر خواهد شد در آسمان همچون بکند خدا پلیدی و بی توفیق را
لَا يُؤْمِنُونَ • وَهَذَا صِرَاطٌ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا فَدَفَعْنَا
که نمی گویند و اینست راه پروردگار تو راست است بدینچه بودیم
الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُذَكِّرُونَ لَهُمْ دَارَ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ
ایشان را برای گروهی که پند گیرند از ایشان بفرستد داری السلام نزد پروردگار ایشان
وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ وَيَوْمَ نَخْشِرُهُمْ
و او دوست دارد ایشان بدینچه ایشان کرده باشند و روزی که شمریم ایشان
جَمِيعًا يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ قَدِ اسْتَكْبَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُكُمْ
هم گویند ای گروه پری بدینچه بسیار تنگ حاصل گردید از آدمیان و گویند بستان ایشان
مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْنِعْ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا أَجَلَكَ الَّذِي
ای آدمیان ای پروردگار ما بر خود داری گرفتن بعضی از ما بعضی و برسانیم ما بوعده ای بوعده
أَجَلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوًى لَّكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا أَلَا مَرِئًا لَّهِ
مَثوی فرمودی ما را که اینجا آتش جایگاه شماست همیشه باشند در اینجا مگر آنچه خواهد بود خدا

لَقَدْ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ وَكَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

بجایگاه آنرا یکسبوت و یامعشر الجن و الانس الم بانکم رسل
و همچنین مستط کرد این بعضی طاسان را بعضی

بِذَلِكَ آيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ
مِنْكُمْ يَقْضُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنْزِلُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا

از شما تا قصه خواند بر شما نشانی را ویم کند شما را بهار پین شما این روز گنشد
شَهْدَنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمْ خَيَاتُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَى

انفسهم انهم كانوا كافرين

تنهای خود در پیش بودی کافران
گفتی که نیست که نیست پروردگار تو

پدک‌کننده اهل دیو، بیستم و اهل آن غافلان باشند و هر که روی را در جانی و در کانی نود از این

عَمَلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ

نَ لِيْشَاءُ يَذِهْبُ كُمْ وَلِيْسْ خَلْفِ مِنْ جَدِ كُمْ مَا لِيْشَاءُ لَهَا
 رُوَايِدُ بِيَرِ دُشْمَارُ وَخَلْقِي بِيْكَارُ اَزِ پِيْشْمَا اَمْرَا رُوَايِدُ سَمْعَانُ

نَشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَةِ قَوْمٍ آخَرِينَ إِنَّمَا تُوْعَدُونَ لَابِثٌ وَمَا
 اخْرِجْتُمَا اخْرِجْتُمَا اخْرِجْتُمَا

اَنْتُمْ بِمُعْجِزٍ قُلْ يَوْمَ اَعْمَلُوا عَلٰى مَا كُنْتُمْ اِنۡنٰى عَامِلٌۭ قَسُوۡفَ

تَعْمَلُونَ مَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ

بنید که گیت که اوست عاقبت برای آخرت بدستی که رستگاری نیاند ستمکاران

وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَبِّ وَالنَّاعِمِ نَصِيبًا مِمَّا قَالُوا هَذَا
وَبَدِيدُكُمْ مَخْلُوعًا مِنْ آيَاتِهِ أَفَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ ذَلِكَ
مِثْلَ نَارِ الْمَاءِ الْيَاسِقِ كَيْفَ يَكُونُ لِشَيْءٍ أَنْ يَنْبَغِيَ لَهُ أَنْ يَخْلُقَ

لِلّٰهِ بِرِغْمِهِمْ وَهَذَا شِرْكٌ كَانُوا فَمَا كَانَ لَشِرْكَائِهِمْ

فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَى شُرَكَائِهِمْ
 پس غیر رسید و نخواست و آنچه بود مرخص است پس آن نرسید

سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ وَكَذَلِكَ زَيْنُ الدِّينِ مِنَ الْمُشْرِكِينَ
پست آنچه ایشان حکم میکنند و همچنین زیارت مرید پاریان بن پستان

فَتِلْ أَوْلَادِهِمْ شُرَكَاءُ لَهُمْ يَزِيدُ دُورَهُمْ وَيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ

دِينَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوا فَنَذَرَهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ

وَقَالُوا هَذِهِ أَنْعَامٌ وَحَرْثٌ حَجَرٌ لَا يَطْعَمُهُ إِلَّا مَنْ لَهَا

و بعد این چهار پایش و سبب شده اند
ازین طعام

وَالْأَنْعَامُ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَامُ لَا يَذْكُرُونَ اسْمَ اللَّهِ
 و چهارپایان که حرام کردند پشتها را و چهارپایان که یاد کرده باشند نام خدا را
 عَلَيْهَا أَفْرَاءٌ عَلَيْهِمْ يُخَيَّرُ بَيْنَ مَا كَانُوا يَفْرُونَ
 بر آنها در حق بر بستن بر کمر خود نود پا داشت و ده ایستادن ایستادن بر پشت باشند
 وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِّذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ
 و گفتند آنچه در شکمهای این چهارپایان خالص مردان است و حرام است
 عَلَى أَزْوَاجِنَا وَإِنْ يَكْرُمُتْ فَهِنَّ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ
 بر عجمان با و اگر چه باشد مردار بر ایشان در آن ایستادن رود پا داشت و ده ایستادن
 وَصَفَهُمْ أَنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ فَذُخِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا
 بوسیله کردن ایشان بر بستن کمر کار دانست بر بستن در میانگاه انداختن میباشند
 أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً
 فرزندان خود را از نادانی بی دانشی و حرام کردند آنچه روزی کرده بودند ایستادن و ده ایستادن
 عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ
 بر خدای بر بستن کمر شده و نبودند راه نمیشد و بیست و نه ایستادن که باید با یزید
 جَنَّاتٍ مَّعْرُوشَاتٍ وَغَيْرِ مَعْرُوشَاتٍ وَالْأَنْعَامُ وَالزَّرْعُ مُخْتَلِفًا
 بشان پست بریده کرده از خوب و بد میز افتاده بر دباران و خواهر ایشانها و شش درها
 أَكْلُهُ وَالزَّيْتُونُ وَالرُّمَّانُ مُنْشَابِهَا وَغَيْرُ مُنْشَابِهَا كُلُوا
 خوردنشان و درخت زیتون و انار بهر مانند و نه بهر مانند گیتما خوردید

مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآتَى حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ لَا يَتَذَكَّرُ
 از سیوه آن چون پیوه میشوند و بهرستی آنرا روزی در آن و ایستادن و بهرستی کمر و ده
 الْمُسْرِفِينَ وَالْأَنْعَامُ حُرِّمَتْ جَوَافُهَا وَفَرَسَاتُهَا لَوْ آمَنَّا بِرِزْقِ اللَّهِ وَلَا
 کز او کارزار و از چهارپایان آنچه بار داشت و ایستادن و بهرستی کمر و ده ایستادن
 تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ثَمَانِيَةٌ
 و بهرستی کمر و ده ایستادن و بهرستی کمر و ده ایستادن و بهرستی کمر و ده ایستادن
 أَزْوَاجٍ مِنَ الضَّالِّينَ أَتَيْنَ وَمِنَ الْمُعْرِضِينَ قُلِ الذِّكْرُ دِينٌ
 صحت آنچه میسر دو و از دو کمر ای دور رسیده
 حَرَّمَ أَمِ الْأُنثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ نَبِيُّ
 حرام کرد یا دو مادینه یا آنچه کرده است بر دو رحمای دو مادینه بهر کمانند
 بَعِثُوا لَكُمْ أَزْوَاجًا صَادِقِينَ وَمِنَ الْأَبِلِ أَتَيْنَ وَمِنَ الْبُقَرَاءِ أَتَيْنَ
 برایش اگر سینه شما راست گویا و از شتر دو و از گاو دو
 قُلِ الذِّكْرُ دِينٌ حَرَّمَ أَمِ الْأُنثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ
 کمر ای دور رسیده حرام کرد یا دو مادینه یا آنچه کرده است بر دو رحمای
 الْأُنثَيَيْنِ أَمَّا كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّيْكُمْ اللَّهُ بِهَذَا مِنْ
 دو مادینه یا بر دیش کرامان چون فرمود شما را خدا بدین است
 أَنْظَرَكُمْ مِنْ أَفْرَاءٍ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا بِالْبُضُلِ النَّاسِ بِغَيْرِ عِلْمٍ
 بهرستگان از آنکه بر بافت بر خدا و نه تا کرده اند مردمان است دانش

إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ قُلْ لَا أَلِجُ فِي مَا أَوْحَى إِلَيَّ الْمُحْكِمَاتُ
بهرستی که خدا راه نمی‌دهد به قومی که گمراه می‌شوند و آنچه که می‌گوید و آنچه که می‌فهمد
عَلَى طَاعِهِمْ يَبْطِغُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مِثْلَهُ أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمًا
بر طاعت خود که غرق می‌شود مگر آنکه می‌شود مثل او یا دمی که ریخته شده یا گوشتی
خَنِيزٍ فَإِنَّهُ رَجَسٌ أَوْ قِسْفًا أَوْ لَحْمًا لَغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَنَاضِطٌ
نوک‌بر پس برشته‌کن نجس است یا خروج از عتق که از برده‌اشتریده پس که بناچار آید
غَيْرِ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا
در پیستم کنند و در از حد و اندازه پس برشته‌کن و در آنکه که جهل است
حَرَمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَمْنَا عَلَيْهِمْ
مگر که در ما هر حیوانی خداوند ناخت و از گاو و گوسفند حرام کرده بر ایشان
شَحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ
چربی آنها مگر آنچه بر دوش می‌نهند پستانهای آنها یا جودهای آنها یا آنچه بهم آمیخته باشد استخوان
ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِغَبْمٍ وَأَنَا الصَّادِقُونَ فَإِنَّ كَذِبُوكَ
آن پاداش دادیم ایشان را بسبب گمراهی و راستی را راست گفتم پس که بدو دارند ترا
فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ
پس بگو پروردگار شما خداوند رحمت فراخ است و باز نماند از او بازگرداندن آتش از گروه
الْمُجْرِمِينَ سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا
کافران خواهند گویند که بنا بر فراداشتن اگر خواستی خدا اینها را نداشتن

وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَبَ الَّذِينَ
و نه پدران ما و حرام نداشتن از چیزی پس بدو داشتند آنها
مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا بَأْسَنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ
پیش از ایشان بود تا در چوبه عذاب را بگو اگرست نزدیک شما هیچ دانشی
فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا خُرُوفٌ
پس بیرون آورید از ما بر ظن پیروی نکنید مگر گمان بر روی نیستید مگر دروغ بر روی نیستید
قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَيْكُمْ أَجْمَعِينَ
بگو پس خداوند حق تمام رساننده پس اگر خواستی رفته زده نمودی شمار
قُلْ هَلْ مِمَّنْ شَهِدَ بَأْسَكُمْ الَّذِينَ يُشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَمَ هَذَا
بگو بیاورید کوهان خود را آنها که گوی دست که خدا حرام کرد این را
فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ
پس اگر گوی دست پس گواهی ده با ایشان و پس روی کن راههای آنها را
كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ
که بدو داشتند نشانههای ما و آنها که نمی‌روند بسوی آخرت و ایشان پروردگار خود
يَعْدِلُونَ قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبِّي عَلَيْكُمْ إِلَّا
برابری کنید بگو بیاید تا بر خوانم آنچه حرام کرد پروردگار شما تنها آنست
تَشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ
اینرا فرارید بخدا چیزی و با مادر و پدر نیکی کنید و کشید فرزندان خود

مِنْ اِمْلَاقٍ خَنْ زُرُقِكُمْ وَاِيَاهُمْ وَلَا تَقْرُبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلَا نَفْسًا مَرِيضَةً وَابْتَغُوا الْوَسِيلَةَ اِلَىٰ حَقِّهَا وَلَا يُبْلَغُ اِلَّا بِالْحَقِّ
از ترس درویشی ما روزی بدیدیمش را وایستاد و فرزند و یک مروید با آنجا قامت
از آن و آنچه میبانت و کشید تن را آن تنی که مردم کرد خدا که بحق
ذَلِكَ وَصِيَّتُكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ وَلَا تَقْرُبُوا مَالَ الْيَتِيمِ اِلَّا بِالَّتِي هِيَ اَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ اَشَدُّ وَاِنْ قُوَا الْكَيْدِ وَالْمِيْرَاتِ
آنان فرمود شما بدان تا بود که شما در یابید و فرزند و مروید مان ستیم که
بالتی هیه احسن حتی ببلغ اشد و ان قوا الکیل والمیزان
بطریق آن نیکوتر است تا برسد بغایت قوت و تمام کند کید و ترانه را
بِالْقِسْطِ لَا تُكَلِّفُ نَفْسًا الْاَوْسَعَهَا وَاِذَا قُلْتُمْ قَاعِدِلُوا
بعدالت تکلیف نبرایم هیچ تنی را که بقدر وسع طاقت آن چون گوید شما پس عادت کنید
وَلَوْ كَانَ ذُوْنُنَا وَاَعْهَدَ لِلّٰهِ اَوْ قُوَا ذٰلِكُمْ وَصِيَّتُكُمْ بِد
و اگر چه باشد خداوند خویش و بعهده خدا وفا کنید شما آنان فرمود شما را
لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ وَاَنْهٰ نَصْرًا طَرِيقًا مِّنْ قَبْلِ مَا فَاْتٰ بِعَوْدِ
تا بود که شما بدیدید و آنک این راه را راست است پس بروی کنید
وَلَا تَتَّبِعُوا السَّبْلَ فَتَفْزِقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذٰلِكُمْ وَصِيَّتُكُمْ
پس بروی کنید راهها را پس پا کنید شویید شما از راه او آنان فرمود شما را
بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ثُمَّ اَنْتِنَا مَوْسٰی الْكِتَابِ تَمَامًا عَلٰی الَّذِي
پس تا بود که شما در بینید پس بدیدیم ما موسی را کتاب تملی بر آنچه

اَحْسَنَ وَتَفْصِيْلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهَدٰى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يُلْقٰى بِهِمْ
آن نیکوتر است و مودار دلی را هر چیزی را درسی و رحمتی بود تا بود که ایشان باز رسیدن
يَوْمُنُونَ وَهٰذَا كِتٰبُ اَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ قَاتِبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ
بگردند و این قرآنی است که فرود فرستادیم ما آنرا بر خسته پس بروی کنید آنرا و ترسید
تَرْجَمُونَ اَنْ تَقُولُوا اِنَّمَا اُنْزِلَ الْكِتَابُ عَلٰى طَائِفَتَيْنِ مَرْفِقًا لَّنَا
رحمت کرده شویید تا نگویند برای عدم ارادت که فرود فرستاد که کتاب بر دو گروه پیش از ما
اِنْ كُنْتُمْ عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ اَوْ تَقُولُوا اِنَّا اُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ
درست کردیم ما از درس کردن ایشان را غافلانه تا نگویند که اگر فرود فرستاد که بر کتاب
لَكُنَّا اَمْدٰى مِنْهُمْ فَقَدْ جَاكُمْ بَيِّنَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَهَدٰى
ما را از ایشان بود راه یابنده از ایشان پس برستی گراید شما خستنی از پروردگار شما رحمت
وَرَحْمَةً فَتَرٰظَمُ مِنْ كَذِبِ اٰيَاتِ اللّٰهِ وَصَدَفَ عَنْهَا
و حق پس گشت پستکار از آنکه بدیدید داشت نشانی خدا را و برگشت از آن
سَتَجْعَلُ الَّذِي يَصْدِفُونَ عَنْ اٰيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا
زود پاداش دهیم آنها را که برگشتند از نشانیهای ببدی غدا بد آنجا ایشان
يَصْدِفُونَ هَلْ يَنْظُرُونَ اِلَّا اَنْ يَّاتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ اَوْ يَأْتِيَ
برگشتند ای هیچ چشم ندارند مگر که آید ایشان فرشتگان را آید
رَبُّكَ اَلَمْ يَأْتِيَ بَعْضُ اٰيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ اَتٰنِي بَعْضُ اٰيَاتِ
فرمان پروردگار تو یا آید بعضی نشانیهای پروردگار تو روزی که آید بعضی نشانیهای

رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا كَمْ تَكُنْ أَمِنْتَ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ
پس پروردگارتو پسند ^{پیشانی را ایمان آن تن که بکردید بود} پیش ^{پیشانی را ایمان آن تن که بکردید بود} پند
فِي إِيْمَانِهَا خَيْرًا قُلْ أَنْظِرُوا أَنَا مُنْظِرُونَ ^{در بیان خود نیکی که چشم دید برستی که نیز چشم دارند کاین برستی که خدا کردند} ^{این خود} ^{پسند} ^{کردمان} ^{نیستی تو از کار این در چیزی برستی کار ایشان منق}
إِنَّ الَّذِينَ فَسَقُوا
دِينَهُمْ وَكَانُوا شَيعَةً أَلَسْتُ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ أَمَّا أَمْرُهُمْ إِلَى
^{این خود} ^{پسند} ^{کردمان} ^{نیستی تو از کار این در چیزی برستی کار ایشان منق}
اللَّهِ ثُمَّ يَنْبِئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ^{پسند} ^{کردمان} ^{نیستی تو از کار این در چیزی برستی کار ایشان منق}
فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يَجْزِيهِ إِلَّا شِلُّهَا
پس ^{پسند} ^{کردمان} ^{نیستی تو از کار این در چیزی برستی کار ایشان منق}
وَهُمْ لَا يَظْلُمُونَ ^{پسند} ^{کردمان} ^{نیستی تو از کار این در چیزی برستی کار ایشان منق}
دِينًا فِيمَا مَلَءَ أَرْهَامُهُمْ خَيْفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمَشْرُكِينَ
دین ^{پسند} ^{کردمان} ^{نیستی تو از کار این در چیزی برستی کار ایشان منق}
قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
پسند ^{کردمان} ^{نیستی تو از کار این در چیزی برستی کار ایشان منق}
لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ^{پسند} ^{کردمان} ^{نیستی تو از کار این در چیزی برستی کار ایشان منق}
قُلْ غَيْرِ اللَّهِ

أَلْبَغَىٰ رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا
چون پروردگاری را ^{واست} پروردگار همه چیزی ^{فیندزد} ^{پسند} ^{کردمان} ^{نیستی تو از کار این در چیزی برستی کار ایشان منق}
وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ
در بخارند ^{پسند} ^{کردمان} ^{نیستی تو از کار این در چیزی برستی کار ایشان منق}
بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ^{پسند} ^{کردمان} ^{نیستی تو از کار این در چیزی برستی کار ایشان منق}
وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْآخِرَ
پسند ^{کردمان} ^{نیستی تو از کار این در چیزی برستی کار ایشان منق}
وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ فِيمَا آتَاكُمْ
پسند ^{کردمان} ^{نیستی تو از کار این در چیزی برستی کار ایشان منق}
إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ ^{پسند} ^{کردمان} ^{نیستی تو از کار این در چیزی برستی کار ایشان منق}
وَأَنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ^{پسند} ^{کردمان} ^{نیستی تو از کار این در چیزی برستی کار ایشان منق}

فَوَاصِلًا

وَالْأَعْرَافِ وَالْأَنْزِلَاتِ وَالْأَنْزِلَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْمُصْرَفِ كِتَابٍ أُنْزِلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي مَذْرَكٍ حَرَجٍ مِنْهُ
پسند ^{کردمان} ^{نیستی تو از کار این در چیزی برستی کار ایشان منق}
لِنُنْذِرَ بِهِ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ^{پسند} ^{کردمان} ^{نیستی تو از کار این در چیزی برستی کار ایشان منق}
إِنْعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ

زَكِيمٌ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ فَلْيَبْكِدْ مَا نَذَرْتُمْ وَكَمْ
 مِنْ قَبْرَةٍ أَهْلُهَا فِي آهٍ بَاسٌ بَاسٌ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هُمْ قَائِلُونَ
 فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بَاسُنَا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا
 ظَالِمِينَ فَلَنَسَلْنِ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسَلْنِ الْمُرْسَلِينَ
 فَلَنَقْصُصَ عَلَيْهِمْ عِلْمَهُمْ وَمَا كَانُوا عَابِدِينَ وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ
 الْحَقُّ مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ وَمَنْ
 خَفَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا
 لَا يَأْتِيَانَا يِظْلَمُونَ وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا
 لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ قَلِيلًا مِمَّا تَشْكُرُونَ وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ

ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا
 ابليسَ *پس صورت بنماشتیم ما شمارا پس گفتیم ما هر منوشتنکار که سجده کنیده آدم را پس سجده کردند مگر*
 ابليسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ قَالَ مَا مَنَعَكَ اَلَا تَسْجُدَ
 اذْ اَمَرْتُكَ *ابليس که نبود از سجده سجود کنان گفت چمنی کرد ترا که سجده نکردی*
 قَالَ اَاْخَيْرُ مِنْهُ خَلَقْنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ
چون فرمودم ترا گفت کس من بهترم اذو از پندی مرا از آتش و آفریدی او را از گل
 قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ اَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ اِنَّكَ
 مِنَ الصَّٰغِرِيْنَ *گفت خدا که بدرود از بهشت پس نبود مرا که کرد دلش کنی در اینجا پس بیرون از بهشت رفتی*
 قَالَ اَنْظِرْنِي اِلَى يَوْمٍ يَبْعَثُونَ قَالَ اِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِيْنَ
از بعد غورانی گفت زمان ده مرا تا روزی که بزرگنمی شوند گفت خدا که تو از زمان داکا
 قَالَ فَمَا اَغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ثُمَّ
 سَمِعْنَا مِنْكَ بَنِيَّةً *گفت ابليس که بسبب آنچه بگمراه دیندی مرا بشنیدم و ایشان را بر راه راست پس*
 لَآ اُبَيِّنَنَّ مِنْ بَيْنِ اَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ اَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ
 وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِيْنَ *راست در آیم بنشینان از پس ایشان و از پس ایشان و از جانب ایشان و از جانب ایشان*
 وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِيْنَ *و نیایی تو بیشترین ایشان را که گفتم خدا بیرون دو از اینجا نکوسیده و از به دور نیست*
 لَنْ تَبْعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ وَيَا آدَمُ اسْكُنْ
 اِلَآءَ هَٰذِهِ *مریخته هر که پیردی کند ترا از ایشان را نه بکنم و نه از ایشان را نه از شما و ای آدم از این شهر*

أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكَلَامَيْنِ حَيْثُ تَبَيَّنَتْ أَوَّلُهُمَا وَتَقَرَّبَتْ هَذِهِ الشَّجَرَةُ
تو وزن تو در بهشت پس بخورید از آنجا و هر کجا که میخواهید و از نزدیک این درخت
فَقَتَّكُمَا مِنَ الظَّالِمِينَ قَوْسُوسٌ هُوَ الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ
پس بشید از جمله ستمکاران پس قوسوس را بشار داد و قوسوس را بشار داد و قوسوس را بشار داد
عَنْهُمَا مِنْ سَوَاتِرِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَى كُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ
از ایشان از عورت ایشان و گفت نمی خورد شما را پروردگارتان از این درخت
إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَائِكَةً أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ وَقَاسَمَهُمَا
که آنکه بشید دو فرشته یا بشید از جمله باقی ماندگان و سوگند خورد ایشان را
إِنِّي لَكُمَا مِنَ النَّاصِحِينَ فَذَلِمَا بَغَرُوا وَقَالَا أَفَا الشَّجَرَةُ
بر من در شمار از جمله نصیحت کننده گان پس دلت کرد ایشان را بغی و از این درخت
بَدَتْ لَهُمَا سَوَاتِرُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ
پدید شد رایشان از عورت ایشان و دوایتان میزد و پدید میزد و پدید میزد
الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَ كُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ
درخت و در خواند ایشان را پروردگارتان می خواند شما را از خوردن این درخت
وَأَقْبَلَ كُمَا أَنْ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا
و ننگیم در شمار که دیو دشمنی پوشش کشید ای پروردگارتان ما را کردیم ما
وَأِنْ كُنَّا تَعَفُّونَا وَلَوْ نَحْنُ الْكَافِرُونَ مِنَ الْخَاسِرِينَ
اگر بیاموزی ما را و رحمت کنی بر ما بر نه بستم از جمله کافران

قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ
گفت خدا یا شیب بروید بعضی شما بر بعضی دشمنان بشید و در شمار بود زمین آرامگاه است
وَمَتَاعٌ إِلَى حِينٍ قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا
و پروردگاری تا ستمکاری گفت خدا در آنجا زیاده و در آنجا میرید و از آنجا
تُخْرَجُونَ يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُبَارِي سِيَوَاتِكُمْ
پروان در ده شوی ای فرزندان آدم بر بستی که در زمین بایستد پوششی که بر سرش نه عورت شما
وَلِبَاسًا وَلِبَاسُ التَّقْوَى ذَلِكَ خَيْرٌ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ
و جامه های مستطی و پوشش پر میزگاری آن بهتر بود آن از نشانه های حق است
لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ يَا بَنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ
تا بود که ایشان را بیدار کند ای فرزندان آدم گفت مغلطاد شما را دیو بیخاک بران
أَيُّوكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسُهُمَا لِيَرِيَهُمَا سَوَاتِرَهُمَا
پس در شمار از بهشت برگردان ایشان را پوشش ایشان را تا باز نموده شد ایشان را
أَنَّهُ يَرِيَكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ
پس بیتی که می بیند شما را او و لشکر او که می بیند شما را پس بیتی که بر کمر میزد و پدید میزد
أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا
اوستان را شمار که نمی گویند و چون کنند ناشایستی گویند کیافتیم ما
عَلَيْهَا آيَاتُنَا وَ اللَّهِ أَمْرٌ نَابِهَا قُلْ إِنْ اللَّهُ لَا يُأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ
پس بیتی که خود را و خدا فرموده ما را بدان که بیتی که خدا فرموده ما را بیتی که

أَنْقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ قُلْ أَعْرِضْ بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا

ای میگویند بر خدا آنچه نمیدانید بگو فرمود پروردگار من بعد از راست بدارید
وَجْوهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ

رو بپای خود را نزدیک هر مسجدی و بخوانند او را فاعل خواننده کان ماوراء دین شماست
تَعُودُونَ قَرِيبًا هُدًى وَفَرِيقًا لِّعَلَّاهُمْ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ

باز آفریده دیکر باره گویی را راه نمود و گویی و ایش بریشان گمراهی
اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ

فرگرفت دیوان به دوستان از جز خدا و پند شدند که ایشان
مُهْتَدُونَ يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ

ره یافتند ای فرزندان آدم را بپوشید زینت خود را نزدیک هر مسجدی

وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ قُلْ مَنْ

و بخورید و بنوشید و بیستید بدین که اسراف کنید که خدا دوست ندارد کراف کار را بگو که

حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ

حرام کرد زینت خدا را آن زینتی که برآورد بندهکان خود را و پاکیزگی از روزی بگو

هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَمَةِ كَذَلِكَ

آن را منافات که بگویند در زینت کان دنیا خالص در روز قیامت همچنین

نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا

سویا میکنم نشانه را برای کوی که بشد بگو بدین که حرام کرد پروردگار من ناشایست آنچه

ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطُنَ وَالْأَثَمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْتُمْ كَوَا

ظاهر است از آن و آنچه پنهان است و زهر و ستم را بناسحق و آنک ایستاد و دارید

يَا بَنِي آدَمَ يَنْزِلُ بِرُسُلَاتِنَا وَإِنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ وَلَكَلَّامُ

خدا آنچه فرود فرستاد بمان هیچ حتی و آنک گویند بر خدا آنچه ندانید در هر گویی را

أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ

و عجلت پرچون آید و عده ایشان باز پس نایستند ساعتی و نه فراموش روند

يَا بَنِي آدَمَ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ فَقَدْ كُنتُمْ يُقْصُونَ عَلَيَّ كَمَا آتَيْتُ

ای فرزندان آدم آمده بشما رسولا ز خبر شما تا قصه کند بر شما نشانی را

مَنْ أَنْفَرُوا وَاصْبِرْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ وَالَّذِينَ

پس هر که برپایزد و کار با صلح آورد بر ایشان اندوختن باشد و آنها

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ

که بدوید داشتند نشانههای را و گردنکشی کردند از آن که گروه اصحاب آتش اند ایشان

فِيهَا خَالِدُونَ قُلْ أَظْهَرَ لَكُمْ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ

فراخا بیشتر باشد پس کیست ستمکارتر از آنک بر حق بر خدا و حق را با جحد و

بِآيَاتِهِ أُولَئِكَ يَنْهَكُمُ نَصِيحُهُمْ مِنَ الْكِتَابِ حَتَّى إِذَا جَاءَهُمْ

نشانهها را آن گروه برپه بدینا بهد ایشان از کتاب تا چون آمد بدیشان

رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوا إِنَّمَا كُنْتُمْ نَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

رسولان ما جان بستانند ایشان را گویند بگذاشته آنها که میخواندند از غیر خدا

قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَاذِبِينَ
کینند که شدند از ما و گواهند بر تنهای خود که ایشان بودند کافران
قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمِّ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ فِي النَّارِ
گوید خدا در روید در میان کوفانی که گشتند پیش از شما از پری و آدمیت در آتش
كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا حَتَّىٰ إِذَا دَارَ كُوفَا فِيهَا
هرگاه که در رفته کوفی میشتند بر دیگران تا چون رسیدند یکدیگر در آتش
جَمِيعًا قَالَتْ أَخْرِجُوهُمْ لَوْلَاهُمْ رَبُّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَأَنزِلْهُمُ عَذَابًا
همه کینه باز پسینان ایشان را و پسینان ایشان را برود که گاه این گروه گردانیده ما را
ضِعْفًا مِّنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٍ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ وَقَالَتْ
دو پندان از آتش کوبیدها است و چندانست ولیکن نمیدانید و گویند
أُولَئِكَ لَأُخْرِجَهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْهَا مِنْ فَضْلٍ قَدْ وَقَعَا
آنها را از میان ایشان پس بود بر شما بر ما هیچ فضیلتی پس از چشم
الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ إِنَّ الَّذِي كَذَّبُوا بآيَاتِنَا
عذاب نماند شما کرد گشتی کردید برستی که آنرا که بر وفاداشته نشانی ما را
وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تَفْتَحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ
و کرد گشتی کردند از آن کشود نشود را ایشان درهای آسمان و در روند
الْجَنَّةَ حَتَّىٰ يُلَاحِظَ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي
در بهشت تا در رود کشند در سوزن پیوزن و همچنین پاداشیم

الْمُجْرِمِينَ لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ وَكَذَلِكَ نَجْزِي
کافران را ایشان را بود از دوزخ بستر و از بالای ایشان پوششی و همچنین پاداشیم
الظَّالِمِينَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا
ستمکاران را و آنرا که بدویند و کارهای نیکو کرده نیکیت قراریم هیچ تنی را
أَلَّا سَعَهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ
که نند و طاقت آن تن آن کرده اصحاب بهشتان ایشان را آنجا همیشه باشند
وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ وَ
و کردیم ما آنچه در سینهای ایشان از گند رود از زیر پستانهای ایشان جویباران
قَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدانا لهذا وَكُنَّا لَهُ مُقْتَدِينَ لَوْلَا
گویند شکر و سپاس رضای آن خدائی که راه ما را بدین و بودیم ما که راه پاداشیم اگر
أَن هَدانا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلًا بِالْحَقِّ وَنُودُوا أَن تَبْلُغُوا
آنکه راه می نمود ما را خدا برستی که آمدند رسول پروردگار با حق و بر خوانند که ایشان
الْجَنَّةَ أَوْ شَمُوهَا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ
بهشتت میراث بر کردید آنرا نماند شما کردید در خوانند اصحاب بهشت
أَصْحَابُ النَّارِ أَن قَدْ جَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ
اصحاب آتش را که یافتیم آنچه وعده داد ما را پروردگار با حق پس ای هیچ یافتید شما
مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَإِذْ نَادَىٰ مَوْدِنَ بَنِيهِمْ
آنچه وعده داد پروردگار شما بحق بریند آبی پس آوردیم او را دهنده میان ایشان

أَنْ لَعَنَ اللَّهُ عَلَى الظَّالِمِينَ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَسْتَكْبِرُونَ
عَنْ جِائِزِهِمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ وَيَبْنِيهِمَا حِجَابٌ وَعَلَى
الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلَّ سَبِيحَةٍ لَهُمْ وَنَادَى أَصْحَابُ الْجَنَّةِ
أَنْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْعَمُونَ
صَرَفَتْ أَبْصَارُهُمْ تَلْقَاءُ أَصْحَابِ النَّارِ فَالْوَارِثُ بِنَا لَا يُجْعَلُنَا مَعَ
الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ وَنَادَى أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ
بِسَبِيحَتِهِمْ قَالُوا مَا أَغْنَى عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تُشْكِرُونَ
أَهْلَ الْأَنْبِيَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَمْلِكُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ أَوْ نَجْوَى
لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَخْشَوْنَ وَنَادَى أَصْحَابُ النَّارِ

لَعنت خدا باد بر ستمکاران آنکه برکنند از راه دین خدا و بستانند
کسب وایشان برای آخرت کافران بودند و میان ایشان پرده بود و بر
اعراف مردان باشند که بشناسند همه سبای ایشان و بخوانند اصحاب بهشت
ای سلام علیکم که نیدخلوها و هم میطعمون و ای ادا
که بسلام باد بر شما در روز قیامت و ایشان طمع دارند و چون
صرفت ابصارهم تلقاء اصحاب النار فالوارث بنا لا یجعلنا مع
القوم الظالمین بنمایند ایشان فرسوی اصحاب آتش گویند ای پسران کارما مگردان ما را
القوم الظالمین و نادای اصحاب الاعراف رجالا یعرفونهم
بسیبای ایشان گویند چه بگزینید شما جمع کردن شما و آنچه بودید شما را که گشتی کردید
أهل الانبیاء الذین أقسمتم لا یملکهم الله برحمة او نجوى
ای این گروه انبیا که سوگند خوردید که بر شما ایستاد خدا برستی در روید در بهشت
لا خوف علیکم ولا انتم تخشون و نادای اصحاب النار
بیج ترسی نبود بر شما و نه شما اند و مکن بکشید و بر خوانند اصحاب آتش

أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِيضُوا عَلَيْكُمْ مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا
إِنَّ اللَّهَ خَرَمَهُمَا عَلَى الْكَافِرِينَ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا
وَلَعِبًا وَغَرَّبَتْهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنسِفُكُمْ كَمَا نَسَفْنَا
لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ وَلَقَدْ
جَنَّاهُمْ بِكُتَابٍ فَقَلَّاهُ عَلَى عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا نَارَ يَلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَائِبًا يَقُولُ
الَّذِينَ نَسُوهُ مَرَقَبَلٌ فَذَجَاتُ رَسُولُ رَبِّنَا الْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ
شَفَعَاءَ فَيُشْفِعُونَ أَوْ نُرْدِفُ فَعَمَلٌ غَيْرُ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ
خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ إِنَّ رَبَّكُمْ

اصحاب بهشت را که بریزید بر ما از آبی یا از آنچه روزی که شمارا خدا گویند
إِنَّ اللَّهَ خَرَمَهُمَا عَلَى الْكَافِرِينَ الذین اتخذوا دینهم لهوا و لعبا
بهرستی خدا حرام کرد آن مردود بر کافران آنها که زانرا گشتند دین خود را بازی
و لغبا و غربتهم الحیوة الدنیا فالیوم ننفسکم کما نسفنا
و ناهما و بتوبت ایشان زندگانی دنیا پس روز فراوش کنیم ایشان را از رحمت
لقاء یومهم هذا و ما کانوا بآیاتنا یجحدون و لقد
بناز پسیدن ایشان بنین روز و آنچه بود بنشانیها انکار میکرد و برستی که
جناهم بکتاب فقلناه علی علم هدی و رحمة لِقوم
آوردیم ایشان را کتابی سواد میکردیم استرا بر دانستی را حق و رحمتی در گوی را
یؤمنون هل یظرون الا نارا یله یوم یأتی تائبا یقول
که بگویند ای بیج چشم نمیدارند که بعاقبت آن روزی که آید عاقبت آن گویند
الذین نسوهم مرقبل فذجات رسول ربنا الحق فهل لنا من
انها که و اموش کرد آنرا از پیش برستی که آمد رسول برود کارما حق برستی
شفعاء فیشفعون ان اورد فنعمل غیر الذی کنا نعمل
شفیعان که شفاعت کنید ما را یا باز گردانید ما را دنیا تا کار کنیم یا آنچه بودیم یا میکردیم برستی
خسروا انفسهم وصل عنهم ما کانوا یفترون ان ربکم
که زیانکارانند بر تنهای خود و کم شود از ایشان آنچه ایشان بر بافتند برستی که بودید

الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ
 آن خدای که آفرید آسمان و زمین در شش روز پس استوار شد بر عرش
 يُعْطِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسْتَخِرَاتُهُ
 در هر شب و روز و بجز طالبند و بگردانند شبان و آفتاب و ماه و ستارگان را
 بِأَمْرِهِ إِنَّ إِلَهَ الْخَلْقِ وَالْأَمْنِ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ادْعُوا
 بفرمان خود بدان که آفرینش و فرمان بزرگوارست خدا که پروردگار جهانیانست بخوانید
 رَبِّكُمْ تَضَرَّعُوا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ وَلَا تُفْسِدُوا فِي
 پروردگار خود را بجز و بیجا بیستی کرد و دوست ندارد از حد گذرانید و تباهی کنید
 الْأَرْضَ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ
 زمین را پس از اصلاح آن و بخوانید و ترس و طمع دارا برستی کردست خدا
 قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ وَهُوَ الَّذِي يُسَلِّطُ الرِّيحَ بَشِيرًا يَنْفُخُ فِي
 نزدیکست بنیکوکاران و اوست آن خدای که میفرستد بادها را بشار دهنده پیش از
 رَحْمَتِهِ حَتَّىٰ إِذَا أَفْلَتْ سَحَابًا نَبَأْتَ الْأُسْفَنَاءَ لِبَلَدٍ مَّيْمَنٍ فَأَنَّا
 رحمت خود تا چون بزدند سحاب را برای کران باران بآنها آواز برین می دهیم پس می بینیم
 بِدَلَالَةِ الْمَاءِ فَخَرَجْنَاهُ مِنْ كُلِ الثَّمَرَاتِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَ لَعَلَّكُمْ
 بآید آب پس چون آید بدان از هر سیاهی و همچنین بیرون آوریم مردگان را تا باورند
 تَذَكَّرُونَ وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرِجُ نَبَأَهُ بِأَذْنِ رَبِّهِ وَالَّذِي
 پس یاد گیرید و زمین پاک بیرون می آید بفرمان پروردگار او

خَبَتْ لَا يُخْرِجُ إِلَّا نَكْبًا كَذَلِكَ نَصْرِفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُشْكِرُونَ
 که پندیدست بیرون می آورد مگر آنچه دران پندیدست همچنین بیرون می آوریم شما را بای که می شناسد
 لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ
 بیستی که نرسدیم روح را سوی قوم او پس گفت ای قوم من پرستید خدا را نیست شمارا
 إِلَهَ غَيْرُهُ أَفَإِنْ أَجَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ قَالَ الْمَلَأُ
 بیخ خدا بی جز او بیستی کس می پرستد شما از حد روزی بزرگ کند ایشان را
 مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ
 از قوم و بیستی که بجز می پرستد شما را دشمن گفت ای قوم من نیست من گمراهی
 وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ابْلُغْكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي
 و منم از رسولان پروردگار جهانیان پس بیا شما را رسالت پروردگار خود
 وَأَنْصَحْ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ أَوْعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ
 و نصیحت بکنم شما را و میدانم از خدا آنچه شما نمیدانید ای شکست آمد شما را که آمد شما
 ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا
 سندی از پروردگار شما بر مردی از جنس شما تا بیم کند شما را و بترسید
 وَلَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ فَكَذَّبُوهُ فَأَخْتَبَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي
 تا بود که شما را رحمت کرده شود پس بر او و آشوب او را پس بر شما در راه و آنگاه که بود
 الْفُلْكَ وَاعْرِفْتَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا
 کشتی و عرق کردیم ما آن را که بیرون داشتند نشانی از ما بیستی که ایشان بوده

عَادُوا بِكُمْ فِي الْأَرْضِ تَخَذُوا مِنْهُم مِّمَّنْ سَابِقُوا فِي الْأَرْضِ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ
وَجاءوا بشمارا در زمين سزاويكم از زمين سزاويكم آن كشتي و نيكو
قوله
الْجِبَالُ يَنْبُتُونَ مِنْهَا شجرٌ وَآلَاءُ اللَّهِ وَلَا تَعْتَوُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ
وكنند غلطي پس يادند نعمتها در و شنبه در زمين تباي كنند
قَالَ الْمَلَأَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتُضِعُوا مِمَّنْ قَوْلَ الْمُنْكَرِ
كفند اسراف آنها كه كشتي از قوم او و آنها را كه ضعيفان بود مراد
أَمِنْ مِنْهُمْ أَنْ يَعْلَمُونَ أَنَّ صَالِحًا مَرَّسِلٌ مِنْ رَبِّهِ قَالُوا إِنَّا
بكم و به از نشان اي ميدهيد كه صاع و پستاديت از پروردگار او كند كذا
بِمَا أَرْسَلَكُمْ مِنْ مُؤْمِنُونَ قَالِ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِينَ
بنايچه بر شادانه و اورا بنما بكم و كنند آنها كه كشتي بكنند كذا بنايچه
أَمْثَلُمْ بِهِ كَافِرُونَ فَعَفُوا وَالتَّافَهُ وَعَنَّا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ
بمرويد ايها بنان كافران پس كنند آن نافر و در كشتي از پروردگار خود
قَالُوا يَا صَالِحُ أَنتَ ابْنُ تَعْدَانَ إِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ فَآخِذْهُمْ
وكنند اي صاع بيا بيا آنچه دعه پدي ما از پستي از جمله و پسون پس برفت ايشان
الرَّحِفَةِ فَاصْبُحُوا فِي دَارِهِمْ جَائِعِينَ فَقَوْلَى عَنْهُمْ وَقَالَ
زلا پس كنند در پسر اهل خود در كان پس برفت ايشان و كنند
يَا قَوْمِ لَقَدْ آتَيْتُكُمْ رَسُولًا مِّنْ رَبِّي وَتَصَدَّقْتُمْ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تَأْتِيكُمْ
اي قوم من پيغمبري كه رسانيد شمارا رسالتها پروردگار خود و نيكو كردم شمارا و لكن دوست نداريد

الجزء ٩

النَّاصِحِينَ وَلَوْ أَنَّ أَكْثَرَ أَهْلِ الْفَلَقِ أَفْهَمُوا مَا سَبَقَكُمْ بِهَا
نصيحتي كنند و بايد كه لو طرا چون كنند ر قوم خود را اي اي آيد بناي پستي كه پستي بگرفت شمارا و
مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ إِنَّكُمْ لَنَافِلُونَ الرِّجَالِ شَهْوَةٌ مِنْ دُونِ
سبح يكي از جهانيان اي شما مرا ياد كنيد مردان بسنهت از غير
النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا
زنان بكنند شما كوي كراي كراييد و نبود جواب قوم او كه كند
أَخْرِجُوهُمْ مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْهُمْ أَنْتُمْ بَنَاتُهُمْ فَانْجَبَتْ
بيرون كنيد ايشان از ديه شما بپرستيد كراييد مردان كه يكي سچويند پس بمانيد ما اورا
وَأَهْلَهُ إِلَّا أَمْرًا نُّكَانَ مِنَ الْغَابِرِينَ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا
وكنند او را كه زن او را كه بود از جمله مالكان و بارانيد ما برشان باران
فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ وَإِلَىٰ مَدِينَتِهِمْ شُعْبَا
پس بنگر كه چگونه بود عاقبت كافران و بپرستيدم با قوم شعوب بر ايشان شعوب
قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ
كنند اي قوم من بپاكي پرستيد خدا را بپرستيد شمارا سچ نداني جز او بدستي كه آوردم شمارا
مِنْ رَبِّكُمْ فَاتَّقُوا الْكَيْدَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا
از پروردگار شما پس تمام كنيد كيل و ترازو را و باز سكا ناييد مردان بپرستيد ايشان
تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
و تباي كنيد در زمين پس از اصلاح آن آسان بپرستيد شمارا بپرستيد

مُؤْمِنِينَ وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَنْ

مؤمنان و مشیید پس راسی در آن حال گرمی ترسایند و بر میگردد آیندند

سَبِيلَ اللَّهِ مِنْ أَمْنٍ بِهِ وَتُبْعُونَهَا عِوَجًا وَادْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا

راه جدای آزار که بر وی بود بند و میجوید آن راه را گشت و یار کندی چون بودی شما اندکی

وَكَيْتَرَكُمُ وَاَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ

پس پشیر کرد آند شمارا و بنکید که چگونه بود قبت تباهی کنان

اِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِنْكُمْ اٰمَنُوا بِالَّذِي اُرْسِلَتْ بِهِ وَطَائِفَةٌ

و بدستی که بریند کروی ز شمشیر که بر وی بودند بنیادی بنو ششده ششم بنیان و کروی

لَمْ يُوْثِقُوا فَاَصْبِرْ وَاجْتِنِبْ كَمَا اَلَلَّاهُ بَيْنَنَا وَهَوَّجِ الْخَالِئِينَ

که نیکویند پس بکنند تا حکم کند میان ما و او بهترین حکم گنات

هَكَذَا الْمَاءُ الَّذِي اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِنُخْرِجَكَ يَا شُعَيْبُ

گفتند ابراف آنها که در کنش کردند از قوم او که برین بیرون سیم ای سعید

وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُمْ قُلُوبُهُمْ وَفِيهِمْ أَزْوَاجُهُمْ يُفْرِغُونَ أَعْيُنَهُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهِمْ وَنَسَبِهِمْ حَافِظُونَ أُولَٰئِكَ جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰءِ يُدْخَلُونَ فِيهَا مِنْ بَيْنِ أُشُوبَةٍ مِّن دِارِ النَّارِ يُدْخَلُ فِيهَا مِزَابٌ سَائِغٌ يُشْرَبُ بِهِ وَلَهُمْ فِيهَا مِن فَوَاحِشٍ عَالِيَةٍ فَرَسَاتٌ يَّرْتَفِقُ عَلَيْهَا خَمْرٌ مِّن لِّبَنِينَ يُزَكَّىٰ لَكُمْ لَمْ يَكُن فِيهَا فَحْشٌ قَبْلَ هَٰذَا وَلَمْ يَكُن فِيهَا فَحْشٌ بَعْدَ هَٰذَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْمَشْأَمِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَكَبِّرُونَ وَلَهُمْ فِيهَا جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ أَعْنَابٍ وَفِيهَا زَاوِيَةٌ وَمِنْ أَعْنَابٍ وَفِيهَا كُنُوزٌ مَّا يَحْسَبُونَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُمْ قُلُوبُهُمْ وَفِيهِمْ أَزْوَاجُهُمْ يُفْرِغُونَ أَعْيُنَهُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهِمْ وَنَسَبِهِمْ حَافِظُونَ أُولَٰئِكَ جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰءِ يُدْخَلُونَ فِيهَا مِنْ بَيْنِ أُشُوبَةٍ مِّن دِارِ النَّارِ يُدْخَلُ فِيهَا مِزَابٌ سَائِغٌ يُشْرَبُ بِهِ وَلَهُمْ فِيهَا مِن فَوَاحِشٍ عَالِيَةٍ فَرَسَاتٌ يَّرْتَفِقُ عَلَيْهَا خَمْرٌ مِّن لِّبَنِينَ يُزَكَّىٰ لَكُمْ لَمْ يَكُن فِيهَا فَحْشٌ قَبْلَ هَٰذَا وَلَمْ يَكُن فِيهَا فَحْشٌ بَعْدَ هَٰذَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْمَشْأَمِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَكَبِّرُونَ

وَأَتَاهَا كَرِيمٌ إِنَّهُ

قَدْ أَفْرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا عِدَانِي مَلِكِي عِدْ

کارمان پرستی کہ برافزاییم چہ دفعہ را اگر دایم با در دین ما پس

وَجَنَّتْ لَهِ مِنْهَا وَمَا يَلُون لَنَا نَاعُوْدُ فِيهَا اِلَّا اَنْ يَسْأَلَهُ
آنچه برانید ما را خدا زین و نیا شه ما را که در آیم در آن وقت که که خواهد خدا

۱۴۰۰

رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا يَا أَفْحَمُ بَيْنَا وَ

پروردگار ما بهیچ چیزی نپساخت توکل ما ای پروردگار حکیم بیان ما

بَيْنَ قَوْمٍ بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاسِقِينَ ۝ وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا

وینا قوم ما یحیی و توئی بهترین حکم کنان و گفتند اسراف آنها کار فرشته

مِنْ تَوْفِيقِهِ لِنِيبَعْتُمْ شُعْبًا اِنْ كُمْ اِذَا الْخَاسِرُونَ فَاخَذْتُمْ

از قوم ادویه بر این که بی روی کنیشتا شعیب را سترگی شما آنکه بر این زبانگان بشید یکم فیت ایشان

الرَّجْفَةُ فَاصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ مُجْتَمِعِينَ ۚ الَّذِي كَذَّبُوا عَنْ بَنِي

زیرا پس گشتند در پیرامای خود . مردگان آنها که بدین دین رسیدند شعیبا

كان لم يرفعوا فيها الذي كانوا سعيها كانوا هم الحارثين

فَمَا رَعَوْهُمْ وَقَالُوا يَا قَوْمِ لَقَدْ آتَاكُمْ رَسُولًا مِّن رَّبِّكُمْ

برگشت از ایشان و گفت ای قوم من چو بستی که رساندم شمارا رساله‌های پیردکار خود

نَصَحْتُ لَكُمْ فَكُفَّ اِسْمُ عَلِيٍّ قَوْمٌ كَافِرٌ ۝ وَمَا زُيِّنَ لَكُمْ

و نصیب کردم ارشاد ایس چگونه اندوه خورم بر کوه کافران و نوبت شدیم ماه

قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ أَخَذَ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَهْدَ أَنَّ هَؤُلَاءِ لَكُمْ آيَاتُ اللَّهِ وَبَنِي إِسْرَءِيلَ يَكْفُرُونَ

پیش دیهی هم پیش کوه کوه فیروزه اهل آنرا بد حالی و سخت حالی نام بود که پیش

ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّى عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ

پس بیل کردیم ط. بجایگاه بدی نیگوی تار که شستند و بختند

1. *Phragmites australis* (Cav.) Trin. ex Steud.
 2. *Scirpus americanus* (L.) Gaertn.
 3. *Eleocharis acicularis* (L.) Rostk Schmidt
 4. *Sagittaria arifolia* (L.) Link.
 5. *Alisma plantago-foliosa* (L.) Rostk Schmidt
 6. *Sparganium angustifolium* Michx.
 7. *Najas* sp.
 8. *Chara* sp.
 9. *Utricularia* sp.
 10. *Hydrocotyle* sp.
 11. *Salvinia* sp.
 12. *Wolffia* sp.
 13. *Elodea canadensis* (Mill.) Rostk Schmidt
 14. *Hydrilla verticillata* (L.) Rostk Schmidt
 15. *Utricularia* sp.
 16. *Hydrocotyle* sp.
 17. *Salvinia* sp.
 18. *Wolffia* sp.
 19. *Elodea canadensis* (Mill.) Rostk Schmidt
 20. *Hydrilla verticillata* (L.) Rostk Schmidt
 21. *Utricularia* sp.
 22. *Hydrocotyle* sp.
 23. *Salvinia* sp.
 24. *Wolffia* sp.
 25. *Elodea canadensis* (Mill.) Rostk Schmidt
 26. *Hydrilla verticillata* (L.) Rostk Schmidt
 27. *Utricularia* sp.
 28. *Hydrocotyle* sp.
 29. *Salvinia* sp.
 30. *Wolffia* sp.
 31. *Elodea canadensis* (Mill.) Rostk Schmidt
 32. *Hydrilla verticillata* (L.) Rostk Schmidt
 33. *Utricularia* sp.
 34. *Hydrocotyle* sp.
 35. *Salvinia* sp.
 36. *Wolffia* sp.
 37. *Elodea canadensis* (Mill.) Rostk Schmidt
 38. *Hydrilla verticillata* (L.) Rostk Schmidt
 39. *Utricularia* sp.
 40. *Hydrocotyle* sp.
 41. *Salvinia* sp.
 42. *Wolffia* sp.
 43. *Elodea canadensis* (Mill.) Rostk Schmidt
 44. *Hydrilla verticillata* (L.) Rostk Schmidt
 45. *Utricularia* sp.
 46. *Hydrocotyle* sp.
 47. *Salvinia* sp.
 48. *Wolffia* sp.
 49. *Elodea canadensis* (Mill.) Rostk Schmidt
 50. *Hydrilla verticillata* (L.) Rostk Schmidt
 51. *Utricularia* sp.
 52. *Hydrocotyle* sp.
 53. *Salvinia* sp.
 54. *Wolffia* sp.
 55. *Elodea canadensis* (Mill.) Rostk Schmidt
 56. *Hydrilla verticillata* (L.) Rostk Schmidt
 57. *Utricularia* sp.
 58. *Hydrocotyle* sp.
 59. *Salvinia* sp.
 60. *Wolffia* sp.
 61. *Elodea canadensis* (Mill.) Rostk Schmidt
 62. *Hydrilla verticillata* (L.) Rostk Schmidt
 63. *Utricularia* sp.
 64. *Hydrocotyle* sp.
 65. *Salvinia* sp.
 66. *Wolffia* sp.
 67. *Elodea canadensis* (Mill.) Rostk Schmidt
 68. *Hydrilla verticillata* (L.) Rostk Schmidt
 69. *Utricularia* sp.
 70. *Hydrocotyle* sp.
 71. *Salvinia* sp.
 72. *Wolffia* sp.
 73. *Elodea canadensis* (Mill.) Rostk Schmidt
 74. *Hydrilla verticillata* (L.) Rostk Schmidt
 75. *Utricularia* sp.
 76. *Hydrocotyle* sp.
 77. *Salvinia* sp.
 78. *Wolffia* sp.
 79. *Elodea canadensis* (Mill.) Rostk Schmidt
 80. *Hydrilla verticillata* (L.) Rostk Schmidt
 81. *Utricularia* sp.
 82. *Hydrocotyle* sp.
 83. *Salvinia* sp.
 84. *Wolffia* sp.
 85. *Elodea canadensis* (Mill.) Rostk Schmidt
 86. *Hydrilla verticillata* (L.) Rostk Schmidt
 87. *Utricularia* sp.
 88. *Hydrocotyle* sp.
 89. *Salvinia* sp.
 90. *Wolffia* sp.
 91. *Elodea canadensis* (Mill.) Rostk Schmidt
 92. *Hydrilla verticillata* (L.) Rostk Schmidt
 93. *Utricularia* sp.
 94. *Hydrocotyle* sp.
 95. *Salvinia* sp.
 96. *Wolffia* sp.
 97. *Elodea canadensis* (Mill.) Rostk Schmidt
 98. *Hydrilla verticillata* (L.) Rostk Schmidt
 99. *Utricularia* sp.
 100. *Hydrocotyle* sp.
 101. *Salvinia* sp.
 102. *Wolffia* sp.
 103. *Elodea canadensis* (Mill.) Rostk Schmidt
 104. *Hydrilla verticillata* (L.) Rostk Schmidt
 105. *Utricularia* sp.
 106. *Hydrocotyle* sp.
 107. *Salvinia* sp.
 108. *Wolffia* sp.
 109. *Elodea canadensis* (Mill.) Rostk Schmidt
 110. *Hydrilla verticillata* (L.) Rostk Schmidt
 111. *Utricularia* sp.
 112. *Hydrocotyle* sp.
 113. *Salvinia* sp.
 114. *Wolffia* sp.
 115. *Elodea canadensis* (Mill.) Rostk Schmidt
 116. *Hydrilla verticillata* (L.) Rostk Schmidt
 117. *Utricularia* sp.
 118. *Hydrocotyle* sp.
 119. *Salvinia* sp.
 120. *Wolffia* sp.
 121. *Elodea canadensis* (Mill.) Rostk Schmidt
 122. *Hydrilla verticillata* (L.) Rostk Schmidt
 123. *Utricularia* sp.
 124. *Hydrocotyle* sp.
 125. *Salvinia* sp.
 126. *Wolffia* sp.
 127. *Elodea canadensis* (Mill.) Rostk Schmidt
 128. *Hydrilla verticillata* (L.) Rostk Schmidt
 129. *Utricularia* sp.
 130. *Hydrocotyle* sp.
 131. *Salvinia* sp.
 132. *Wolffia* sp.
 133. *Elodea canadensis* (Mill.) Rostk Schmidt
 134. *Hydrilla verticillata* (L.) Rostk Schmidt
 135. *Utricularia* sp.
 136. *Hydrocotyle* sp.
 137. *Salvinia* sp.
 138. *Wolffia* sp.
 139. *Elodea canadensis* (Mill.) Rostk Schmidt
 140. *Hydrilla verticillata* (L.) Rostk Schmidt
 141. *Utricularia* sp.
 142. *Hydrocotyle* sp.
 143. *Salvinia* sp.
 144. *Wolffia* sp.
 145. *Elodea canadensis* (Mill.) Rostk Schmidt
 146. *Hydrilla verticillata* (L.) Rostk Schmidt
 147. *Utricularia* sp.
 148. *Hydrocotyle* sp.
 149. *Salvinia* sp.
 150. *Wolffia* sp.
 151. *Elodea canadensis* (Mill.) Rostk Schmidt
 152. *Hydrilla verticillata* (L.) Rostk Schmidt
 153. *Utricularia* sp.
 154. *Hydrocotyle* sp.
 155. *Salvinia* sp.
 156. *Wolffia* sp.
 157. *Elodea canadensis* (Mill.) Rostk Schmidt
 158. *Hydrilla verticillata* (L.) Rostk Schmidt
 159. *Utricularia* sp.
 160. *Hydrocotyle* sp.
 161. *Salvinia* sp.
 162. *Wolffia* sp.
 163. *Elodea canadensis* (Mill.) Rostk Schmidt
 164. *Hydrilla verticillata* (L.) Rostk Schmidt
 165. *Utricularia* sp.
 166. *Hydrocotyle* sp.
 167. *Salvinia* sp.
 168. *Wolffia* sp.
 169. *Elodea canadensis* (Mill.) Rostk Schmidt
 170. *Hydrilla verticillata* (L.) Rostk Schmidt
 171. *Utricularia* sp.
 172. *Hydrocotyle* sp.
 173. *Salvinia* sp.
 174. *Wolffia* sp.
 175. *Elodea canadensis* (Mill.) Rostk Schmidt
 176. *Hydrilla verticillata* (L.) Rostk Schmidt
 177. *Utricularia* sp.
 178. *Hydrocotyle* sp.
 179. *Salvinia* sp.
 180. *Wolffia* sp.
 181. *Elodea canadensis* (Mill.) Rost

أَبَاءَنَا الضَّرَاءَ وَالسَّرَاءَ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ
بمیزان، سخت حالی و بد حال پس بگفتم ایشانرا تاگاه و ایشانرا
وَكُنَّا أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا فَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ
و اگر آمد اهل دیها بگرویدند و بر زمینهای زبیده برکشودا بر ایشان
مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنْ كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُمْ بِمَا كَانُوا
از آسمان و زمین و لیکن بدویدند پس بگفتم ایشانرا تا آنچه ایشان
يَكْسِبُونَ أَفَأَمْرُ أَهْلِ الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيِّنًا وَهُمْ
اندوختند ای اینها چه شد اهل دیها که بیدیدند عذاب ایشانرا
يَأْمُرُونَ أَوَامِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضَرْحًا وَهُمْ
خشکان باشند ای اینها چه شد اهل دیها که بیدیدند عذاب ایشانرا
يَكْفُرُونَ أَفَأَمْنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يُأْمُرُكَ اللَّهُ إِلَّا الْقَتْلَ
درست باری باشند ای اینها چه شد از دشمن خدا پس نباید که این شوند از شاخش خدا که گروه
الْحَاسِرُونَ أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ
زبانکاران ای راه نموده را تا که بیدیدند عذاب ایشانرا
أَنْ لَّوْ شَاءَ أَصْبَأْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَنَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ
اگر خواستمانی برسد بیدیدند سبب نمان ایشانرا و هر نادمانی بر دلهای ایشان
لَا يَسْمَعُونَ نَالِكُ الْفَرَىٰ نَقْصُ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِهَا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ
نشودند نایبهای نکرده کفایت بگویم بر تو از خبرهای آنها و برستی که اندند بیدیدند

رُسُلَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ
رسولان ایشانرا بچهارچشمی پس از دیدند که بگویند تا آنچه بدویدند از پیش
كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ وَمَا وَجَدْنَا
همچین مهرند خدا بر دلهای کافران و نیافتیم
لَا أَكْثَرَهُمْ مِنْ عَهْدٍ وَازْوَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ
بیشترین ایشانرا هیچ عهدی و بدستی یافتیم، بیشترین ایشانرا مریضه فاسقان
ثُمَّ لَعَنَّا مُرْعَبًا مِمَّنْ مَوْسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَظَلَمُوا
پس لعنتیدم از پس ایشان موسی را بآیات ما بسوی فرعون و اشراف او پس تم کرده
بِهَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ وَقَالَ
بنان پس بنگر که چگونه بود عاقبت تباهی کنندگان و گفت
مُوسَىٰ يَا فِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ حَقِيقٌ عَلَىٰ أَنْ لَا أَقُولَ
موسی ای فرعون بدستی گمزم رسولم از پروردگار جهان پس اوارست بآنکه گویم
عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ
برسانا کحق و دروغ بدستی که آوردم بشما معجزه از پروردگار شما پس بفرست بر من
بَنِي إِسْرَءِيلَ قَالَ إِنْ كُنْتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ
بنی اسرائیل را گفت اگر هستی تو آورده معجزه پس بیا آتلا اگر هستی تو زهدا کن
فَأَتَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْلَانٌ مُبِينٌ وَنَزَعَ يَدَهُ فَادَاهِيَ بَيَظُّ السَّاءِ
پس آمد عصای خود را پس بگردانید روشن بگردید دست او بپاشید و از میان خود

لِلنَّاطِرِينَ قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ نَالِ سَاحِرٍ عَلَيْهِمْ يَرِيدُ
 در مکرنگان از کشته اراف از قوم فرعون بدستی که این را نه جادوی دانا میخواهد
 أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ
 که بیرون کند شما را از زمین شما پس چه میفرمایید گفت نگاه دار او را و برادر او را
 وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ خَشِيرِينَ يَا نُوحُ كُلِّ سَاحِرٍ عَلَيْهِمْ
 و بنیست در شهرها جمع کن کسان تا آورند تو هر جادوی دانا را
 وَجَاءَ السَّحَرُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَكَ الْأَجْرَ إِنْ كُنَّا نَخْزِلُ الْعَالَمِينَ
 و آمدند جادوای فرعون گفتند ای پسر شاه ما را نزدی اگر باشیم غالبان
 قَالَ نَعَمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مَنِ الْمُقَرَّبِينَ قَالُوا يَا مُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْفِيَ
 گفت آری و بدستی کنما از جمله نزدیکان باشی گفت ای موسی یا تو بیدار
 إِمَّا أَنْ نَكُونَ نَخْرُ الْمَلَكَيْنِ قَالُوا فَلَمَّا الْفُؤَاكِمُ وَالْغَيْرُ النَّاسِ
 و یا ما باشیم بیدارند کان گفت بیدارید پس چون آید جادوی کرد و چشمهای مردان
 وَاسْتَزْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرِ عَظِيمٍ وَاجْنِإِ إِلَى مُوسَى أَنْ أَلْقِ
 و بر سپید ایشان را و آمدند جادوای بزرگ و وحی کردیم موسی که بیدار
 عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْفَفُ مَا يَأْفِكُونَ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطِلَ
 عصای خود را پس آنکه آن فریدد آنچه ایشان را برافزوده پس واقع شد حق و بطل شد
 مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ فَعُلبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَاحِرِينَ
 آنچه ایشان کرده بودند پس مغلوب شدند آنجا نگاه و گشتند خواران

وَالْفِي السَّحَرَةِ سَاجِدِينَ قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ رَبِّ مُوسَى
 و بر وی را افتادند جادوای بسجود کردند بگوئید ما بروردگار جهانیان پروردگار موسی
 وَهَرُونَ قَالُوا فِرْعَوْنَ آمَنَّا بِهِ قَبْلَ أَنْ أَدْرَكَكُمْ هُنَا
 و هارون گفت فرعون بگوئید شما نیز پیش از آنکه فریاد مر شما را بدستی کنیم
 لَمْ كَرَّمَكُمُوهُ فِي الْمَدِينَةِ لِيُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا فَسَوْفَ
 بر این جادوی که ما و ساختن آنرا در شهرها تا بیرون کنند از آن اهل آن پس زد
 تَعْلَمُونَ لَا فُطْعَنَ أَيْدِيكُمْ وَأَنْزَلُكُمْ مِنْ جِلَافٍ ثُمَّ
 بدانید بر این بدست دستان شما و پایهای شما از خلاف بگوئید پس
 لَا صُلْبَ لَكُمْ أَجْمَعِينَ قَالُوا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ وَمَا نُنْقِمُ
 بر این بردار کم شما را همه گفتند که ما پروردگار خود کردنه گایم و زشت نمیدانیم
 مِنْهَا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَ شَارِبْنَا فَرِغَ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَقَّأْنَا
 از ما کم آنکه بگوئیم بشما پروردگارا چون آمد ما ای پروردگارا پروردگار ما بر روی زمین
 مُسْلِمِينَ قَالُوا الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَنْذَرْتُ مُوسَى وَقَوْمَهُ
 مژگان و گفت اراف از قوم فرعون ای نمیکند ای موسی و قوم او را
 لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذُرُكَ وَآلِهَتُكَ قَالَ سَنَقْتُلُنَ الْإِنْسَاءَهُمْ
 تا تبا کند در زمین بیدار دتا و با خدايان تو گفت نزد بکشیم این ایشان را
 وَنَسْخِي نِسَاءَهُمْ وَنَأْفُقُهُمْ قَاهِرُونَ قَالُوا مُوسَى لِقَوْمِ
 و زنده بگذاریم زنان ایشان را و ما بالای ایشان قاهرانم گفت موسی بر قوم خود را

اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
یاری خواهند از خدا و صبر کنید هر کسی که بخواهد زمین را از بندگانش
وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقِيينَ قَالُوا أَوِ دِيَارُنَا مَقْلَبٌ لَنَا نَأْتِيهَا وَمِنْ بَعْدِ
و عاقبت کار بر زمین کار از ما دور کنند و بخانند ما را از پیش آنکه آید ما و از پس
مَا جِئْنَا قَالَ عَسَى رَبُّكُمْ أَنْ يَهْلِكَ عِدْوُكُمْ وَلَكِنْ خَلَفَكُمْ فِي
آنچه آمدی یا بخت شاید بود که درود کار شما بگذرد دشمن شما و خلیفتی بخورد شما را در
الْأَرْضِ فَيْضًا كَيْفَ تَعْمَلُونَ وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ
زمین پس ببارید که چگونه کنید و برستی که بفرمایند آن فرعون را بختها
وَتَقْصِرَ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ فَأَذَاءَ جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ
و باز کم کردن از سیوا تا بدو در پیش پندیدند پس چون آمد ایشان نیکی
قَالُوا لَنْ نَأْتِيَهَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِيبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَطْرُقُ بِأَمْرِ يُوسَى وَمِنْ مَعَهُ
گویند ما را که این و اگر برسد ایشان بدی فایده ببرد موسی و آنکه با او بودند
إِلَّا أَنْطَارُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ وَقَالُوا
نهان که حال بد ایشان نزد خدا و بس که بیشتر ایشان نمیدانند و گفتند
مَهْمَا نَأْتِيَاهُمْ مِنْ آيَةٍ لَتَنَسَحُنَّ بِهَا فَأَمَّا خَنَ لَكَ يَوْمَ مِثْرَبِ
هر چه آوردی با ایشان از نشانی تنها دوی کنی باطلان پس بستم ما را که در میان
فَازَسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالدَّمَ
پس فرستادیم بر ایشان باران غاب و مگس و شمشیر و دروغ و خون را

آيَاتٍ مُفَصَّلَاتٍ فَانْتَكَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ قَالُوا
نشانی مفصلاتی فاستنکر کردند و بودند قومی گناهان چون
وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجُّ قَالُوا لِمَ يُوسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ
و افتاد بر ایشان خوار شد پس بگفتند ای موسی بخوا برای پروردگار خود بخوانی عذبت نزد تو
لَنْ نَكْشِفَ عَنْكَ الرِّجُّ لَوْ تَوَمَّنْ لَكَ وَلَنْ نَرْسِلَ مَعَكَ بَنِي
آنرا که برداری تو از ما عذاب را بر آید که دریم تو و بر پستی ما با تو بنی
إِسْرَائِيلَ قَالُوا كَسَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجُّ إِلَى آجُلٍ هُمْ بِالْغُفْوَةِ إِذْ أُنْمِ
پس ایسرائل پرسیدند برداشتم از ایشان غائب تا اجل که ایشان رستند از بدین آفت ایشان
يَنْكُثُونَ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِآيَةٍ لَكَ بَدَا
ن شکستند عدا پس بگشتیم از ایشان بر غرق کردیم ایشان در دریا بسبب آنکه ایشان
بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا
شانها را و بودند آنان غافلان و میراث بگرفتیم گروه آنها را که بودند
يُشْتَصِعُونَ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَعَارِبَهَا الَّتِي بَارَكْنَا
منفعت داشتگان در مشرقها زمین و مغربها آن است زمین که برکت کردیم
فِيهَا وَنَمَتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ الْحُسْنَى عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ بِمَا صَبَرُوا وَوَدَّعْنَا
و نام شد سخن را بپاک اعدا به نیکی و جوی بر بنی اسرائیل بنی که صبر کردند و بدو که
مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ وَجَاوَزْنَا
آنچه بود میساخت فرعون و قوم او و آنچه بود سقف بر سر کمره و کعبه نمیدادند
الْحُسْنَى بِمَا صَبَرُوا

بَنِي إِسْرَءِيلَ الْخُرَفَاءُ عَلَى قَوْمٍ يَعْكَفُونَ عَلَى أَصْنَامِهِمْ قَالُوا
يَا مُوسَى اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالُوا إِنَّكُمْ قَوْمٌ
تَجْهَلُونَ إِنَّ هَؤُلَاءِ مَتَّبِعُوا هُمْ فِيهِ وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ قَالُوا غَيْرَ اللَّهِ أَبْغَيْكُمْ إِلَهًا وَهُوَ فَضْلُكُمْ عَلَى
الْعَالَمِينَ وَإِذْ أَخَيْنَاكُمْ مِنَ الْفِرْعَوْنَ لَيْسَ مَوْكُمُ سِوَا الْعَذَابِ
يُقْتَلُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ
مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ وَوَعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتَمَمْنَاهَا
بِعِشْرِ فَتَمَّتْ مِيقَاتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَى لِأَخِيهِ
هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ

بنی اسرائیل را از دریا پس آمدند بر کوهی که بنام سینا بود بر تپان که درایت زبا بود گفت
ای موسی بدین برای ندانی همچنانکه درایت است خدایان گفت که شما کوهی
جانیست بر کوه عابدان بلکه در پیشگاه ایشان دارند و بطلست آنچه ایشان
میکنند که بوسی ای بخور از خدا جیم شمارا خدائی و او فضیلت بنیاد شمارا بر
همانین زمانه شما چون برانیدیم با شمارا از آل فرعون در پیشگاه بنی عذاب
میکشند پس شمارا فرزند مکرده شدند زن شمارا و در اینان از کاشی بود
از روزگار شما بزرگ و وعده ایم ما موسی را بی شب و تمام گردانیدیم ما آنرا
بدو دیگر تمام شد موقتاً پروردگار او بچهل شب و گفت موسی برادر خود را
هارون خلیف منی کن در میان قوم من و کار با صلح آور و پیروی کن راه بنای کنه کار

وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ
إِلَيْكَ قَالَ لَنْ نَرَاكَ وَلَكِنْ نَنْظُرُ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ
سَوْفَ نَرَاكَ فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى
صَعِقًا فَمَا أَفَاقَ قَالُوا سُبْحَانَكَ نَبَتْ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ
قَالَ يَا مُوسَى إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَتِي وَبِكَلَامِي
فَخُذْ مَا آتَيْنَاكَ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَكَتَبْنَا لَهُ فِي
الْأَلْوَابِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ
وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا سَأُرِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ
سَاصْرِفْ عَنْ آيَاتِي الَّذِينَ يَكْفُرُونَ فِي الْأَرْضِ بَعِيرَ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كَلِمَةَ
زُودَ بَرَدَانِ نَشْتَمِي خُودَا أَنَا نَكَا كَرْدَ كَشِي كَرْدَنَدَ دَرِ زَمِينِ نَاقِ وَأَكْرَ بَشِيرَ مَرَشَقِ

و چون آمد موسی برای وقت تعیین کرده ما سخن گفت با او پروردگار او گفت ای پروردگار من بنای من خود را
بنو گفت که مرا بفرمای و لیکن بنده بسوی کوه پس اگر آوازه کرد بجای خود
پس زود بنی را پرچون بنات پروردگار او بر کوه گردانید آنرا خورد و خورد و بنیاد موسی
صعقاً فلما افاق قال سبحانك نبت إليك وانا اول المؤمنين
پیشتر شد چون بهوش آمد گفت ای پروردگار من از اول بگو و نه کام
گفت ای موسی منی بر پستی کن بر کوه ترا بر درگاه برسانم بنای خود و بنیان خود
پس فرایم آنچه بدادم ترا و باش از جمله شکر گزاران و فرستیم ما برای او
الواح من كل شيء موعظة و تفصیلاً لکل شیء فخذها بقوة
تختها از سه چیزی پسندی که بر آن تجلی بود و سودا کرد هر چیزی را پس از آنرا بوقت
و امر قومك یأخذوا باحسنها ساریکم دار الفاسقین
و بزما قوم خود را تا فرایمند نیکوتر آنرا زود باز نمایم شمارا پس ای فاسقین
ساصرف عن آیاتی الذین یكفرون فی الارض بعبیر الحق وان یروا کلمة
زود بر دامن نشتمای خود را از آنجا که گردن کشی کردند در زمین نایق و اگر پیشتر مرشاق

لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ

الْعِثِّي يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا

عَنْهَا غَافِلِينَ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ

حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ الْآمَاطُ أَنْ يَعْمَلُونَ

وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَى مِنْ عِدْلِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا

لَهُ خَوَارٌ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يَكْلُمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا

اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ وَلَمَّا سَقَطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا

أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا قَالُوا الْبَلَّ لَمْ يَرْجِعْنَا رَبَّنَا وَبِغْفَرْنَا لَنَا كُنْتُ

مِنَ الْخَاسِرِينَ وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَى إِلَى قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ

أَزْجِلْ زَيْبُكُم مِّنَ الْغَمِّ وَجِئْتُكُمْ بِبُحْبُوحَةٍ وَإِنِّي مَخْشَوٌّ

بِحُكْمِ رَبِّي وَمَا كُنْتُ بِلِقَاءِ رَبِّي كَذَّابًا

بِسْمَا خَلَقْتُمُونِي مِنْ عَبْدِي أَعْجَلْتُكُمْ أَمْرًا بَيْنَكُمْ وَالْقُرْآنُ الْأَوَّلُ وَ

اتَّخَذُوا مِنْ عِدْلِهِمْ عِجْلًا جَسَدًا لَّهُ خَوَارٌ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يَكْلُمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا

اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ وَلَمَّا سَقَطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا قَالُوا الْبَلَّ

لَمْ يَرْجِعْنَا رَبَّنَا وَبِغْفَرْنَا لَنَا كُنْتُ مِنَ الْخَاسِرِينَ وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَى إِلَى قَوْمِهِ غَضْبَانَ

أَسِفًا قَالَ أَزْجِلْ زَيْبُكُم مِّنَ الْغَمِّ وَجِئْتُكُمْ بِبُحْبُوحَةٍ وَإِنِّي مَخْشَوٌّ بِحُكْمِ رَبِّي

وَمَا كُنْتُ بِلِقَاءِ رَبِّي كَذَّابًا

وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَى مِنْ عِدْلِهِمْ عِجْلًا جَسَدًا لَّهُ خَوَارٌ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يَكْلُمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا

اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ وَلَمَّا سَقَطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا قَالُوا الْبَلَّ

لَمْ يَرْجِعْنَا رَبَّنَا وَبِغْفَرْنَا لَنَا كُنْتُ مِنَ الْخَاسِرِينَ وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَى إِلَى قَوْمِهِ غَضْبَانَ

أَسِفًا قَالَ أَزْجِلْ زَيْبُكُم مِّنَ الْغَمِّ وَجِئْتُكُمْ بِبُحْبُوحَةٍ وَإِنِّي مَخْشَوٌّ بِحُكْمِ رَبِّي

وَمَا كُنْتُ بِلِقَاءِ رَبِّي كَذَّابًا

برنگ بر روی روان شد از آن دو از دو چشمه برستی که بیدست بر کرد مردم آبش خورا

دیاران کردم ما بریشان ابرو دزد و پستادیم ما بریشان

از پاکبخت آنچه روزی کردیم ما شمارا و پستم نکردیم ما و بین بودند بر تنهای خود

پشم میگذشت و چون گذشتند امپراتور پشکن شد و درین دیب پس بخوابید

سر کجا که خواهم دید و بگویند فروغ از ما

کتابها را زود بنویسند و بگویند زود سیل کارها را سر میزد

کتاب فی الجہان کفایت پیر جو پیادیم باری

وَبَرِّسْ يَشْهَدُ اَرْحَالَ سَهْرَهَامِي زَبُورُ اِيْمَانِي سَوِيْبِي

حال نظام دودنه روزی که شنبه نبود نمی آمدند بدیشان همین او بودیم ایشان را بنایه بر روز است

خروج از خانه نمودند و چون گفتند که می‌روا زین جا اینده مه سید گودی که خه اهلک اندیشا

عذاب کننده ایشانست عذابی سخت گشت موعظت اعتدالست می پروردگارشان

پس چون فراموش گردید پند داده شدند بدان

و گرفتیم آنها را گریتم کردیم بعد از آن به بنده خود ایشان را تباری زدیم پس

در این نسخه از یک هی کرده شد و نویسم که می باشد

برایان ما روز قیامت کسی که عقیقت ایستاده بدین حدیث

الأرض أو أمة من الأمم منهم ذوات الألبان

1

وَالسَّيِّئَاتِ أَعْلَمُ مَرْجِعُونَ فَخَلَفَ مِنْ بَعدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا
وَبِهَا تَابُوا ^{باز کردند پس بماند بپای ایشان پس ایشان را زمانه گاهی که پیش}
الْكِتَابِ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَى وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا
بِرَفْعِ كِتَابِ ^{فرمانی که به حق است} ^{این جهان را} ^{و میگویند} ^{نمود بپارزد ما را}
إِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِثْلَهُ يَأْخُذُوا أَلَمْ يَأْخُذُوا عَلَيْهِمْ مِثْلَ الْكِتَابِ
وَكُلَّ يَوْمٍ تَذُكَّرُ بِهِ أُولَئِكَ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ لِكِتَابِ
أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَاللَّهُ آخِرُ خَيْرٍ
^{بسیار} ^{نگویند} ^{چند} ^{که حق} ^{خوانند و گویند آنچه در آنست} ^{و برای آخرت بهتر}
لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ
^{مانند} ^{که بر میزنند} ^{ای} ^{پس استمال} ^{نمیکند} ^{و آنست} ^{که شک نموند} ^{بجواب} ^{تور}
وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نَضِيعُ أَجْرَ الْمُصَلِّينَ وَادْنَقْنَا الْجَبَلَ
^{و بیان} ^{داشتند نماز را} ^{پرستی} ^{که ضایع} ^{نمیکند} ^{مزد} ^{نیکوکاران را} ^{و چون از جای برداشتم} ^{ما کوه را}
فَوْفَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَافِعٌ بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ
^{که بالای ایشان} ^{است} ^{گویند آن سایه بود} ^{و گمان بردند} ^{این واقی} ^{نمیکند} ^{فرمانی که بدادیم} ^{شما را}
بِقُوَّةٍ وَادْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ وَإِذَا خَذَلْنَا
^{بقوت} ^{و یاد کنید} ^{آنچه در آنست} ^{که بود} ^{که شما} ^{بر میزنید} ^{و یاد کنید} ^{چون} ^{فرمان}
تِلْكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتُهُمْ وَآشَدَّهُمْ عَلَى
^{برود و کاروان از فرزندان آدم از پشتهای ایشان} ^{و از فرزندان ایشان نیز} ^{و گاه کرد ایشان را}

أَنْفُسِهِمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ سَلَتْ بِرَبِّكُمْ فَلَوْلَا بَلَى شَهِدْنَا أَنْ نَقُولُوا
^{پس ای ایشان ای نیست} ^{برود کار شما} ^{کشید} ^{ای میگویند} ^{تا گویند}
يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَرَفِينَ أَوْ نَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ
^{روز قیامت} ^{که بودیم} ^{ما} ^{از آن} ^{فان} ^{لان} ^{تا گویند} ^{که اینان را داشتند}
آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا
^{نیزان} ^{ما} ^{از پیش} ^{بودیم} ^{ما} ^{فرزندان} ^{از پس ایشان} ^{ای} ^{پس پاک} ^{میکنی} ^{ما را} ^{بچند}
فَعَلَّ الْمُبْطِلُونَ وَكَذَلِكَ نَقُصُّ الْأَيَّاتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ
^{کردند} ^{جس} ^{کار} ^{و همچنین} ^{میگویند} ^{شما را} ^{تا بود} ^{که ایشان باز کردند}
وَأَنْتَ عَلَيْهِمْ مَبْنِيٌّ أَيُّهَا الْإِنْسَانُ فَانْصَلْ مِنْهَا فَاتَّبِعْهُ
^{و بخوان} ^{بر ایشان} ^{خبر} ^{آنکه} ^{برادیم} ^{اورا} ^{شما را} ^{پس عاری} ^{شد} ^{بعل} ^{از آن} ^{پس} ^{رسید}
الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْعَاوِينَ وَكَوْشِبْنَا الرَّفْعَةَ بِهَا
^{دیو} ^{پس بود} ^{از جمله} ^{که ایشان} ^{و اگر} ^{خواستای} ^{مرا} ^{برادر} ^{شما را} ^{بسیار} ^{آیا}
وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ
^{و لیکن} ^{او} ^{پس} ^{کرد} ^{پسوی} ^{نیز} ^{و پیروی} ^{را} ^{داد} ^{در} ^{زبان} ^{پس} ^{شمار} ^{و چون} ^{پس} ^{است}
إِنْ تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَتْرُكْهُ يَلْهَثْ ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ
^{اگر} ^{حمل} ^{روی} ^{زبان} ^{از} ^{دست} ^{بروند} ^{یا اگر} ^{نگاردی} ^{آورا} ^{زبان} ^{از} ^{دست} ^{بروند} ^{و آنست} ^{مثل} ^{کود}
الَّذِينَ كَذَبُوا بآيَاتِنَا فَاقْصُصْ الْقِصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ
^{اینان} ^{که دروغ} ^{داشتند} ^{شما را} ^{پس} ^{برخوان} ^{قصص} ^{تا بود} ^{که ایشان اندیش}

سَامِلًا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَذَبُوا بآيَاتِنَا وَانْفُسَهُمْ كَانُوا
 بخت شکر کرده اند که بر دفع دشمنان و بر تهای خود ایشان
 يَظْلِمُونَ مَنْ يَهْدِي اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدَى وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَا يُلْهِكْ
 ستم میکند مگر راه بنایه او را خدا میگرداند و راه گمراه کننده را خدا گمراه میکند
 هُمُ الْخَاسِرُونَ وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنَ الْجِبْرِ وَالْأَنْدَرِ
 اینان زیانکارانند و بدستی را از زمین مردود فرج را بسیار از زیری وادی
 هُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ
 در ایشانست دلای که در نمی بینند بدان و در ایشانست چشمهای که نمی بینند بدان و در ایشانست
 أَذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ
 گوشهای که نمی شنوند بدان آن کرده همچون چهارپایانند بلك ایشان گمراه ترند آن کرده
 هُمُ الْغَافِلُونَ وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى فَادْعُوهُ بِهَا وَذُرُوا
 اینان غافلانند و در خداست نامهای نیکو پس خوانند او را بدان و بگذارند
 الَّذِينَ يَحْمِلُونَ فِي الْأَسْمَاءِ سُبْحَانَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
 آنهارا که انکار میکنند در نامهای او نود پا داشتاده شوند نه آنچه ایشان کردند
 وَمَنْ خَلَقْنَا ثُمَّ يَهْدُونَا بِالْخَوْفِ يَعْذِلُونَ وَالَّذِينَ
 و از آنکه آفریدیم را گویی که راه می برند بحق و بنده کردند کنند و آنها
 كَذَبُوا بآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ
 که بر دفع دشمنان و بر تهای خود بگردیم ما ایشانرا از آنجا که نمیدانستند

وَأَمَّا لَهُمْ أَكْثَرٌ كَيْدٍ مَثِيرٍ أَوْ لَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِنْ
 و اما برای ایشان از بدستی که از کید من حکمت ای نذیر شده کردند که نیت صاحب ایشان
 جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ أَوْ لَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ
 دیوانگی نیست او مگر می کند روشن ای نگریستند در عجایب قدرت آسمانها
 وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ
 و زمین و آنچه آفرید خدا از چیزی و یک شاید بود که نزدیک بود
 أَجَلُكُمْ قَبْلَ آيَةِ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَا
 اجل ایشان پس بگذرد سخن بعد از آیه می گویند مگر اگر گمراه کند خدا پس
 هَادِي لَهُ وَيَذُرُهُمْ فِي طَعْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ لَيْسَ لَكَ
 راه نمایند نمود و بگذارد ایشانرا تا در گمراهی خود پس گمراه میشوند می پسندند
 عِزَّ السَّاعَةِ أَيَّانَ مَرْسَمٍ أَقْلًا إِنَّمَا عَلَّمَهَا عِنْدَ تَوَلَّيْ جَلِيلِهَا
 از قیامت که می خواهد بشارت آن بگو بدستی که علم آن نزد پروردگار نیست ظاهر کند آنرا
 لَوْ فُتِحَ الْإِلَٰهُ وَتُفُكَّتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ لَا نَأْتِيكُمْ إِلَّا بَعْثَةً
 هر وقت آن مگر او در دشواری است و وقت آسمانها و زمین نیاید پیش مگر ناکاه
 لَيْسَ لَكَ كَاتِبٌ حَفِيٌّ عَنَّا قُلْ إِنَّمَا عَلَّمَهَا عِنْدَ اللَّهِ وَ
 می پسندند از کاتب که دانای از آن بیافت میکند بگو بدستی که علم آن نزد خداست
 لَكَ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا
 و لیکن بیشتر مردمان نمیدانند بگو تا در نیت من خود را نسوی

وَلَا ضَرَّ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتَ أَعْلَمُ الْغَيْبُ لَا سَتَكُنْتُ مِنَ

وَلَا ضَرَّ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتَ أَعْلَمُ الْغَيْبُ لَا سَتَكُنْتُ مِنَ

الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوْءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَلِتُنْذِرَ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

نیکو و خیرات و برپسیدی خبر می نیستی من مکریم کننده و بشارت دهنده مکرر و مکرری گویند

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا

اوست آن خدای که فرشتا را از یک تن گردآید و دید کرد از آن تن زن او را

لِيَتَكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّيْهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيًّا فَمَرَّتْ

تا آدم رسید بدو چون نزدیک کرد با حوا آدم برداشت باری سبک پس آید و شد

بِئْرٍ فَلَمَّا اثْقَلَتْ دَعَوَالَهُ رَبُّهَا لِمَ اتَيْنَا صَالِحًا لَتَكُونَ

آن زن سرخیز گون بدارت بر خواندند ضارا که پروردگار ایشان بود فرزند می نیکو طریقی باشیم

مِنْ الشَّاكِرِينَ فَلَمَّا آتَيْنَاهُمْ صَالِحًا جَعَلْنَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا

از جمله شکریگان پس چون بداد ایشان فرزند نیکو بدید کردند را و از ایشان دانستند

آيْتُهُمْ فَمَنْعَهُمُ اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ أَلَيْسَ كُنُوزَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا

بداد ایشان پس بر کوارست تعالی آنچه ایشان را فرمودند آنچه می تواند آفرید چیزی را

وَهُمْ يَخْلُقُونَ وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسَهُمْ

وایشان آفرینند و توانایی ندارند وایشان را یاری کردن و نه تنهای خود را

يَنْصُرُونَ وَإِنْ نَدَعُوهُمْ إِلَىٰ الْهُدَىٰ لَا يَتَّبِعُوكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ

بگذارند و اگر خوانی ایشان را باز پروردگار نشاند شما را یکست بر شما

أَدْعُوهُمْ أَمْ أَنَا نَدْعُوهُمْ إِنْ الَّذِينَ نَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

ای که خوانید ایشان را یا شما نخوانش باشید پس کسی که خواند از حقیقتی

عِبَادًا أَمْثَالُكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ أَذْكُرْ

بنده گزانش مانند شما پس بخوانید ایشان را پس باید که پاسخ کند مرثدا اگر مستی

صَادِقِينَ لَهُمْ أَزْجَلُ يُشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ يَبْطِشُونَ

راست گویان ای مرایشان را یاریا که بیرون زن یا مرایشان را دستهای که میزد

بِهَا أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يَبْصُرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا

بازن یا مرایشان را چشمهای که بینند بازن یا مرایشان را گوشهای که می شنوند

قُلْ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُوا فَلَا تُنْظَرُونَ إِنْ

گو بخوایند اینان را خود پس کیست یارین پس زمان بدید پس کسی

وَلِيَ اللَّهِ الَّذِي نَزَلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَنْبَغِي الصَّالِحِينَ وَالَّذِينَ

که دوست من خدست آن خدای که فرود آید کتاب او دوست نیکو کار است دانند که

نَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا أَنْفُسَهُمْ

میخوانند از جز او نمیتوانند ندرست یاری کردن شما را و نه تنهای خود را

يَنْصُرُونَ وَإِنْ نَدَعُوهُمْ إِلَىٰ الْهُدَىٰ لَا يَسْمَعُونَ وَهُمْ يَنْظُرُونَ

یاری تواند کرد و اگر بخواهی ایشان را باز نشنوند و بینی ایشان را نکرد

إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ

بسی تو و ایشان بینند و اگر غفورا و نه با پیشگی و برود

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَ آرَهُونَ يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَرْبِ مَا تَبَيَّنَ
از دشمنان بر اینها نخواهند گشت خصومت کنید با تو در حق پس از آنکه روشن شد
كَأَنَّمَا يَسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ وَآذِيعِدُكُمْ اللَّهُ
گویند گویا ایشان را دارند بسوی مرگ می کشند باینکه هر یک و چون وعده داد
أَحَدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهُمَا لَكُمْ وَتُودُونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ
یکی از دو گروه را آن یک طایفه را شمارا خواهد بود و آرزو دارند که آن خداوند
الشُّوْكَةَ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَيِّطَ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ
سختیهای ایشان باشد شمارا و میخواهد خدا کوفت کرد حق را بسختیهای خود
كَأَبْرَ الْكَافِرِينَ لِيُخَيِّطَ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ
اصل و پندل کافران تا ثابت کرد حق را صواب و بطل کرد باطل را و اگر چه کار دارند کافران
إِذْ تَسْتَعْجِلُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِالْفِ
چون فریاد می کنید از پروردگار خود پاسخ داد که من ممد کننده شما هستم
مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ وَمَا جَعَلَ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَالْغَيْثَ
از فرشتگان از پی یکدیگر در آید و نکرد آنرا خدا مگر بشارتی و اما اگر بگویند
بِقُلُوبِكُمْ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
بر دلهای شما نیست نصرت مگر از نزد خدا پسیتی که خدا غایب حکم کار است
أَذِغْشِيكُمْ التُّغَاءَ بَرَأْتُمْ مِنْهُ وَيُرِيدُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ
پس برساند شما غوب اندازد این را از قبل خود و فرو فرستاد بر شما از آسمان

مَاءٍ لِيُطْفِئَهُمْ كَمَا يَرَى وَيَذْهَبُ عَنْكُمْ رِجْسُ الشَّيْطَانِ وَلِيُزِيلَ
این را تا پاک کرده شما را بدان و ببرد از شما پلیدی و خوار و نامشروع را
عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتْ بِهِ الْأَقْدَامَ إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَأَةِ
بر دلهای شما و ثابت دارد پندل قدمها را چون و کرد پروردگار تو فرستگان
أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبَّثُوا الَّذِينَ آمَنُوا سَالِفِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا
که من باشم ام پس ثابت دارید آنها را که بگویند زود اندازم در دلهای آنها که کافران
الرُّعْبَ فَاضِرُّوا فَأَوْقُوا الْأَعْنَاقَ وَاضِرُّوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ذَلِكَ
ترس را پس بزنید بالای کمرها را و بزنید از پشت سر بر اصبعی آن
بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ لِي فِي اللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّ اللَّهَ
باینکه ایشان خلاف کردند با خدا و رسول او و هر که خلاف کند با خدا و رسول او پسیتی که خدا
شَدِيدُ الْعِقَابِ ذَلِكَ كَذِبُ قُوَّةٍ وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ
سخت عقوبت است آن عذاب بشارت پس بشارت آنرا و آنکه مکاران عذاب
النَّارِ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا الْقِيَمَةُ انْزَلَتْ وَارْحَبْ أَعْنَاقَكُمْ
آتش بود ای آنها که بگویند آید چون برسد شما بنانها که کافران در حالی که انوار بشارت
تَوَلَّوْهُمْ الْأَدْبَارَ وَمَنْ يُوَلِّمْ يَوْمَئِذٍ دُبْرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّجًا مِمَّا قَالَتْ
برگردانید از پیشا پشتها را و هر که برگرداند از ایشان آنروز پسندانی که در حال که بر سر ایشان
أَوْ مُتَحَرِّجًا إِلَىٰ فِتْنَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ وَمَا وَدَّ جَهَنَّمَ
یا التَّائِبِينَ تَائِبِينَ بگردد و پشیمانان پس برآورد شده و پشیمان از خدا و جانگاه او دور بود

وَيَسِّرَ لِّلصَّابِرِينَ فَلَمْ يَفُتُّوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَلَّهَمُ وَمَا مِثَّتْ
وَبَارَكْتَ فِيهِمْ وَفِيهِمْ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْإِيمَانِ وَلَكِنْ خَرَجُوا مِن دَارِهِمْ
إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَفَعَ وَلَيْسَ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بِلَاءٌ حَسْبًا
چون از جنتی که میکنند خدا را خست و توبه نمایند و از قبل خود از خود نیکو
إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ذَلِكَ كَمْ وَانَ اللَّهُ مُوَهِّبُ الْكَافِرِينَ
بهرستی که خدا شنای دانات است انسان است که خدا کند است که کافران
أَزَلْتُمْ فَأَقْصَىٰ دَجَاكُمُ الْفِتْنُ وَإِنْ تَلَّهْمُ أَفْهَوْ خَيْرٌ لَّكُمْ
که عیب نداشتید که در میان شما است که خدا را بشارت دهد که هر چه بود شما را
وَإِنْ تَعُودُوا نَعُدْ وَلَنْ تُغْنِي عَنْكُمْ فِتْنَتُكُمْ شَيْئًا وَلَوْ كَثُرَتْ
و اگر باز عود کنید عود کنیم بآنکه او و دیگران را از شما که همان شما چیزی را که بشارت
وَإِنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا
و آنکه خدا با مؤمنان است ای آنها که بگویند فرمان بپذیرید خدا را و رسول او را
تَوَلَّوْا عَنهُ وَأَنْتُمْ تَسْمَعُونَ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا
و بگویند از او و شما می شنوید مگر حفظ قرائت و بشنید همچون آنها که گفتند شنویم ما
وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ أَزَلَّتْ السَّمَابُ عِنْدَ اللَّهِ وَكُتِبَ عَلَيْكُمُ الذِّكْرُ
و ایشان نشنوند و برستی که بدترین جنیدگان نزد خدا کردند که آنها را
لَا يَعْقِلُونَ وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَّأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ
که ایشان عقل نمیکنند و اگر دانستند در ایشان نیکی مزیه شنودند و ایشان را در شنودند که ایشان

لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مَرَّضُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا
ماینه بگردیدند و ایشان بر کرد زکات ای آنها که بگویند ایام کنید فرمان خدا را و رسول او را چون
دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَهُ
خواند شما را سوای آنچه بپایان زند و اندیشه شما میاید که خدا را شب جان میدهد و دل او و آنکه با خدا
تُخْشَرُونَ ۚ وَابْتَغُوا فِتْنَةً لَا تُغْنِي عَنْكَ الْفَيْضُ لَكُمْ مِنْكُمْ خَاصَّةً
خست بگردید و بپرسید از باری که بپرسد شما را که بپرسد از شما خاص
وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَذْكُرُوا أَنَّهُمْ قَلِيلٌ مُّسْتَضْعَفُونَ
و بپرسید که خدا سخت عفو نیست و یاد کنید چون اندکی بودند ضعیف شدند
فَإِلَّا تَرْضَخُونَ أَن يَخْطَفَكُمْ النَّاسُ فَأُفَّاكُمْ وَأَتْدَكُم بِبَصَرِهِ
در زمین می پرسیدند که در میان شما مردان دشمن برای دشمنان و نیرومند کرد شما را
وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
در روزی داد شما را از پاکیزه تا بود که شما شکر کنید ای آنها که بگویند
لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ وَاعْلَمُوا
نیات کنید با خدا و رسول و باری که بپرسد شما را و شما میاید و بپرسید
أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَ أَجْرٍ عَظِيمٍ
که مایه های شما و فرزند آن شما سبب آزمایند و آنکه خدا نزدیکی است نزدی که
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا انْشَرِّقُوا لَكُمُ اللَّهُ يَجْعَلْ لَكُمْ فِرَاقًا وَيَكْفُرْ عَنْكُمْ
ای آنها که بگویند ایام بپرسید از خدا کند مر شما نصرت دهد و باز بپرسد از شما

سَيَاتِكُمْ وَتَغْفِرَ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ • ^{بیشمار و بیارزد و بی شمار و خداوند فضل بزرگ و چون کعبه خشت تو} ^{و از بیم کرب}
الَّذِينَ كَفَرُوا وَلِيَتْنُوكَ أَوْ يُفْنُواكَ أَوْ يَخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ
^{بها که کافر شدند تا حبس کنند ترا یا بکشند ترا یا برون کنند ترا از مکه و مکه خانه دشمنان}
اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ • ^{خدا خوار و خدا بهترین مکر کننده گانست و چون خوانده شود برین نشانهای کوب} ^{که بشن}
وَأَذِنتُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا فَالْوَاقِدِ
^{سمیعنا الوشا لقولنا مثل هذا الزهنا الاساطير الاولين}
سَمِعْنَا لَوْ لَشَاءَ لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ
^{شنیده اگر خواهی که بگوئیم مثل اینست این مکر اف بیا پیشین}
وَأَذِ الْقَوْلَ اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا
^{و چون کنش ای بار خدا یا اگرست این قرآن یا محقر از نزدیک تو پس بباران بر}
حِجَابًا مِنَ السَّمَاءِ أَوْ آتِنَا بِعَذَابٍ آلِيمٍ • ^{سینکبار از آسمان یا ببار عذاب دردناک و نخواست خدا که عذاب کنی ایشان}
وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ
^{و تو در میان ایشان باشی و ببرد خدا عذاب کننده ایشان را اگر ایشان توبه نخواستند}
وَمَا لَهُمْ لَا يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا
^{و چرا ایشان را عذاب کنی خدای و ایشان بر میگردند مردمان از مسجد الحرام و توبه}
كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ إِنْ أُولِئَاؤُا إِلَّا الْمُنَافِقُونَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ
^{دوستان او نیستند دوستان او که در میان کافران و لیکن بیشترین ایشان}

لَا يَعْلَمُونَ • ^{نمیدانند و نبود نماز ایشان نزد نماز کعبه مگر صغیر و تصغیر} ^{و اما کاز صلوتم عند البيت الاممکاء و تصدیه}
فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ • ^{پس در چشید عذاب بخاطر آنچه شما کافر شدید و بدستی که آنها که کافر شدند}
يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَ فِيهَا ثُمَّ
^{نفقت میکنند مالهای خود را تا بگردانند مردمان از راه خدا پس زود نفقت کنند آنرا پس}
تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ
^{باشد بر ایشان سبب اندوی پس غلبه کرده شوند و آنها که کافر شدند بسواد فتن}
يُحْشَرُونَ • ^{حشورده شوند تا جدا باز کنند پس ببار از آتش و بکند پلید را که تافران}
يُحْشَرُونَ • ^{بر بعضی پس هم بر ش آتش اند و پس بکند همه را در دوزخ آن کوه ایشان را بکند}
قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَدْنُوهُمْ أَوْ يَفْزُقُهُمْ مَا فَدَسَكَفَ وَإِنْ يَعُودُوا فَنُقْذِ
^{بگوید آنرا که کافر شدند اگر از ایشان بگریزید یا بگردانید ایشان را چه از ایشان بگریزید و اگر بر گردانید پس بگریزید}
مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ • ^{گذشت سنت اولیین و کار از گذشته بایشان تا نباشد شرک و کفر و با}
كُلُّهُ لََّ فَإِنْ أُشْهِقُوا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ • ^{و اگر بگویند که خداوند بآنچه ایشان میکنند بصیر است و اگر بگویند پس بگریزید}
وَلَنْ تَوَلَّوْا فَأَعْلَمُوا

عَلَىٰ عَقِبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بِبَعْضِكُمْ إِنِّي أَرَىٰ مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ
دو پای خود گفت که من بجزم نشناختم کسی را که من نبینم و کسی را که من ندانم
وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ
و خدا سخت عقوبت است بر آن کفار منافقان و آنها که در دلها ایستاده است بیماری
عَنْ هَؤُلَاءِ دِينُهُمْ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ
شماره و عاقبت این گروه دین ایشان و هر که توکل کند بر خدا بر حق است و خدا غایب نمیگردد
وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا وَالْمَلَكُ يُضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ
و اگر دیدی که چون جان سپردند آنها را که کافر شده اند فرشتگان زنند بر رویهای ایشان
أَذْيًا لَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ آيَاتِكُمْ
و پشیمانی ایشان گویند ایشانرا چشیدند عذاب سوزناک آن بسبب آنکه فرمودند آیههای شما را
إِنَّ اللَّهَ لَنَبِيٍّ لِّكُلِّ بَلَدٍ وَلَئِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُوا
و خداوند نیست مگر برای هر سرزمینی و اگر دوست دارید خدا را پس پیروی کنید او را
قَبْلَهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَآخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ إِنَّ
پیش از ایشان بودند کافران پس بگرفت ایشانرا بسبب گناهان ایشان و بستی
اللَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعَمًا أَنْعَمَ عَلَيْهَا
خداوند نیرومند است و سخت عقوبت آن بسبب آنست که خدا تغییر نمیداد نعمتی را که نعمت بود
عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرَ أَمْرَهُمْ وَلَئِنْ سَمِعْتُمْ عَلَىٰكُمْ كَلَامًا
بر گروهی تا آنکه تغییر دهند آنچه بنمایان ایشان بود و آنکه خدا شنوای دعاها و دعاها را

الْفِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ
فرعونیانست و آنهایی که پیش از ایشان بودند که کذب کردند نشانیهای پروردگار خود را
بِذُنُوبِهِمْ وَأَعْرَفُوا الْفِرْعَوْنَ وَكُلَّ كَاذِبٍ أَلِيمٍ
بسبب گناهان ایشان و عرق کردند فرعونیانرا و همه بودند ستمکاران پست
شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ الَّذِينَ عَاهَدُوا
که بدترین جنینها نزد خدا آنهایی که کافر شدند پس ایشانرا بنی کفر است و آنها که عهد بستند
مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْفُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مِرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ
از ایشان پس بشکنند عهد خود را در هر بار و ایشان نمی ترسند
فَلَمَّا تَشَقَّقَتْ فِئْتُهُمْ فَأَخْرَجْنَا مُضِلَّيْهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ فَاعْلَمُوا
پس ایشانرا در کارزار ایشانرا تابود که بگویند ایشانرا گمراه
وَأَمَّا الْخَافُونَ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةٍ فَانْبَذُوا إِلَيْهِمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ إِنَّ اللَّهَ لَاحِبٌّ
و اگر خائفان تو از گروهی خیانتی پس درستی خدا دوست است
الْحَاسِبِينَ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ
خیانت کنندگانرا و پندارند آنها را که کافر شدند پیشی گرفته اند بستی ایشان عاجز گردانند
أَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُهَيِّئُونَ لِلَّهِ
بهره بدار برای ایشان آنچه توانای دارید شما از قوت و از رباط و اسبها را بپارید برای خدا
وَعَدُوَّكُمْ وَأَخْرَجَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ
و دشمنان خود را و از میان ایشان که نمیدانند ایشانرا خدا میداند ایشانرا

وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ
وَأَرْجُوا لِلْسَّلَامِ فَأَجْزَعُ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
وَالْعَلِيمُ
وَإِنْ يَرِيدُ أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنْ حَسِبَكَ اللَّهُ هَؤُلَاءِ
أَيُّكُمْ يَنْصُرُهُ وَبِالْمُؤْمِنِينَ وَالْفَافِ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتُ مِائَةَ
الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَفْتَتُ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَفْتَتُ بَيْنَهُمْ أَنَّهُ
عَلَيْكُمْ حَكِيمٌ
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَسِبَكَ اللَّهُ وَمِنْ أَرْجَاكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
صَابِرُونَ زَعِيمُونَ مَائِينَ وَإِنْ يَكُ مَائَةٍ يَغْلِبُوا الْفَافِ مِنَ الَّذِينَ
كَفَرُوا بِآيَاتِهِمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ
الْأَنْخَفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَ

و آنچه بخت کند از چیزی راه خدا تمام به شما بشارت دهد و شما را ستم نکند
و آنچه بخواهد تسلیم کند فاجعه لها و توکل علی الله آنه هو السميع و
و هر چه بخواهد بکند پس هر که بخواهد و توکل کن بر خدا و توکل کن بر خدا
العلیم و اگر بخواهد که دین دهنده را پس بدستی که بسته است خدا است
ایده که بنصره و بالمؤمنین و الفاف بین قلوبهم لولا انفق مانی
که بخواهد که دین دهنده را و بمانان و الفاف بین قلوبهم لولا انفق مانی
الارض جميعا ما افئت بین قلوبهم ولكن الله افئت بينهم انه
زیست است و استخوانی که در میان دلهای ایشان و لیکن خدا الفاف بین قلوبهم
عزیز حکیم و ای پیغمبر بسته است را خدا و ای پیغمبر که در میان مؤمنان
یا ایها النبی حرص المؤمنین علی الفاف ان یکرمکم عشرون
ای پیغمبر حرص بر مؤمنان را که بشارت دهد که اگر بشارت دهد از شما بیست
صابرون زعیمون مائین و ان یکرم مائة یغلبوا الفاف من الذین
صابر بخت کند بر دویست و کریم بشارت دهد و بشارت دهد و بشارت دهد
کفر و بآیاتهم قوم لا یفقهون الان خفف الله عنکم و
که کافرانند بسبب این که دین دهنده را اکنون بشارت دهد از شما

عَلِمَ أَنْ فِيكُمْ مَضَعًا فَإِنْ يَكُ مِنْكُمْ صَابِرٌ يَغْلِبُوا مَائِينَ
وَإِنْ يَكُ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفِينَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ
مَا كَانَ لِغَيْبٍ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى خَتَّيْنِ فِي الْأَرْضِ نَزِيدُونَ
عَرْضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
لَوْلَا كِتَابٌ
مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَكُمْ فِيهَا أَخَذْتُمْ عَذَابًا عَظِيمًا
فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ
حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ
لِمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرَى إِنْ يَعْلَمِ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا
يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِمَّا أُخِذْتُكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ
خِيَانَتِكَ فَقَدْ خَانَ اللَّهُ مَنْ قَبْلُ فَاذْكُرْ مَنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

است که در میان شما ضعیفان باشند پس اگر باشد از شما صد دویست بخت کند بر دویست
و ان یکرم منکم ألف یغلبوا الفین بإذن الله والله مع الصابرين
و اگر باشد از شما هزار غلبه کند بر دویست از شما صد دویست بشارت دهد
ما کان لغبی ان یکول له اسری ختین فی الارض نریدون
نبرد در پیغمبر را که بشارت دهد از شما تا زمین بیخوابد
عرض الدنيا والله یرید الآخره والله عزیز حکیم و لولا کتاب
کالی دنیا و خدا پیغمبر آخرت را خدا بشارت دهد که بشارت دهد
من الله سبق لکم فیها اخذتم عذابا عظیم و کولوا مما غنمتم
از خدا پیش گرفتاری برسد به آنچه فاکر فیها عذاب بزرگ پس بخور از آنچه غنیمت شد
حلالا طیبیا و اتقوا الله ان الله غفور رحیم و یا ایها النبی قل
مطلای یک و غیره الفاف بین قلوبهم لولا انفق مانی
لمن فی ایدیکم من الاسری ان یعلم الله فی قلوبکم خیرا
ما را که در دستهای شماست از اسیران اگر دانستی خدا در دلهای شما خیر
یؤتکم خیرا مما اخذتمکم و یغفر لکم و الله غفور رحیم و ان یرید
بشارت دهد بهتر از آنچه فاکر فیها عذاب بزرگ و بشارت دهد و بشارت دهد
خیانتک فقد خان الله من قبل فامکن منهم و الله علیم حکیم
کریانت کند با تو پس بدستی که بسته است از شما و خدا دانا است و حکیم

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَهَاجَرُوْا وَجَاهَدُوْا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ فِيْ سَبِيْلِ
 الله وَالَّذِيْنَ اَوْفَوْا نَصْرُوْا اُولٰٓئِكَ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَّاءُ بَعْضٍ وَالَّذِيْنَ
 اٰمَنُوْا وَلَمْ يَهَاجِرُوْا وَمَالَكُمْ مِنْ شَيْءٍ حَتّٰى يَهَاجِرُوْا
 وَلَئِنْ اَسْتَنْصَرُوْكُمْ فِي الدِّيْنِ فَعَلَيْكُمْ النُّصْرَةُ الْاَعْلٰى قَوْمٌ بَيْنَكُمْ
 وَبَيْنَهُمْ مِّثَاقٌ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ
 اُولٰٓئِكَ بَعْضُ الْاَنْفَعِلُوْهُ نَكَرْتُمْ فِي الْاَرْضِ وَقَدْ كُنتُمْ
 اَوَّلِيْنَ اٰمَنُوْا وَهَاجَرُوْا وَجَاهَدُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَالَّذِيْنَ اَوْفَوْا
 نَصْرُوْا اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُوْنَ حَقًّا لَّهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيْمٌ
 وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْ بَعْدِ وَهَاجَرُوْا وَجَاهَدُوْا مَعَكُمْ فَاُولٰٓئِكَ
 هُمُ الْمُؤْمِنُوْنَ حَقًّا لَّهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيْمٌ

مِنْكُمْ وَاُولٰٓئِكَ اَحْلَمَ بَعْضُهُمْ اَوْلٰى بِبَعْضٍ فِيْ كِتَابِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ
 عَلِيْمٌ ذٰلِكُمْ
 بِرَاۤءَةِ مَنْ اَللّٰهُ وَرَسُوْلُهُ اِلَى الَّذِيْنَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ فَسَبِّحُوْا
 فِي الْاَرْضِ اَرْبَعَةَ اَشْهُرٍ وَعَلَمُوْا اَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِيْ اَللّٰهِ وَازَالَهُ مَخْرَاجُ
 الْكَافِرِيْنَ
 اِنَّ اللّٰهَ بِرِيْءٍ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ وَرَسُوْلُهُ فَاِنَّ تُبْنَمُ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ
 وَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاَعْلَمُوْا اَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِيْ اَللّٰهِ وَبَشِّرِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
 بِعَذَابِ الْاَلِيْمِ
 اِلَّا الَّذِيْنَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوْكُمْ
 شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوْا عَلَيْكُمْ اَخِلَافًا فَاَتَوْا اِلَيْهِمْ عَهْدُهُمْ اِلَى

فَسَبِّحُوا

مَدِينِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ فَادْنُ إِلَيْهِمْ فَاسْأَلُوا اللَّهَ عَنِ الْوَسِيلَةِ
مَدِينَتِ اِيْشَانِ بَرستی کنده دارد برین کار از راهی برستد بهای هم پس بکشد بر
حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَأَخْصِرْهُمْ وَاقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ
مَرْصِدٍ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ
کجای پسران بزیستند و پای درند منابر و بهند زکات پس برین راه ایشان
لَئِنْ اللَّهُ غَفَرَ لَكُمْ رَجِيمًا وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ
ببرستی کنده از زکار برستد و اگر یکی از بت پرستان زنده خواهد از تو
فَاجِرٌ حَتَّىٰ يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ
پس زنده دور تا بشنود سخن خدا را پس آن بسبب آنست که ایشان
لَا يَعْلَمُونَ كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَ
ستند گزیده نیست چگونه بدست پرستان از عهدی نزدیک خدا
عِنْدَ رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِي عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَفْتَأُوا
وزیر رسول او که تا عهد بشنود با شما نزدیک مسجد مکه
لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ كَيْفَ وَإِنْ
ببرستی کنده دارد برین کار از راهی چگونه و اگر
يُظْهَرُ عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ وَلَا ذِمَّةً يَرْضَوْكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ
نشان شود بر شما خشنود و بگویند شما را پنداشد

وَتَأْتِي قُلُوبُهُمْ وَكَثُرُهُمْ فَاسْقُونِ اِشْرُوا بِالْآيَاتِ اللَّهُ
دست در دهن دهن ایشان و بیشتر ایشان تا بکشند و اگر قوت بنشانند
ثُمَّ أَقْلِيلًا فَضِدُّوا عَنْ سَبِيلِهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
بهای اندک را پسر بکشند از راه او بدستی برستد آنچه ایشان میکنند
لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا ذِمَّةً وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ فَإِنْ تَابُوا
که نمیدارند در حق چه سستی در زندگانی و آن گروه ایشان از عهد در گذرند که پسر بکشند
وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَارْجُوا فِي كُفْرِهِمْ فِي الَّذِينَ وَفَّصِلْ
و پای دارند نماز را و بهند زکات پس باذان ثمانه در دین و بنویسند
الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ وَإِنْ كُنَّا لَأَيْمَانُهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ
نشانها برای کوی که باشد و اگر باز شکانه عهد خود را پس عهدی از کوی
وَطَعْنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا أُمَّةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ
و طعن زنند در دین شما پس کار را بکشند با پیشوایان که برستی گزیده نیست ایشان را
لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ أَلَا تَتَذَكَّرُونَ قَوْمًا نَذَكُوا أَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا
نباید که ایشان باز ایستند و اگر کار را نمیکشند با کوی که شکند عهد خود را و فصد کرده
بِأَخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ يَدْعُوكُمْ أُولَٰئِكَ مَتَّعْتُمُ اتَّخَشْتُمْهُمْ قَالَ اللَّهُ
به بیرون کردن رسول و ایشان ابتدا کردند شما اول بار نمی پرسند ایشان پرسند
أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُمْ أَمْ أَنْ تَكُونُوا فِي دِينِكُمْ مُؤْمِنِينَ قَالُوا هُمْ يَعْبُدُونَ اللَّهَ
نشان و برستی کنده از راهی است که سستی شما نشان کار را بکشند با ایشان تا عهد بکشند ایشان را

بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْرِجُهُمْ وَيُنْصِرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَلِيُشْفِ صُدُورُهُمْ
بستای شما و برساند ایشان را و یاری کند شما را بر ایشان و شفا دهد سینه های
مومنین و بذهیب غیظ قلوبهم و ینوب الله علی من یشاء الله علم
مؤمنان و ببرد دشمن را از دلهای او و سهل کند خدا بر آنکه خواهد و خدا را
حکیم ام حسبتم ان تتركوا ولما يعلم الله الذين جاهدوا منكم
و حکم کار یان که پنداشتید که ترک کردید جهاد و هنوز به باز نماندند آنها را که جهاد کردند از شما
و لم یخذوا من دون الله ولا رسوله ولا المؤمنین وليجة والله
و نگرفتند از غیر خدا و نه رسول او را و نه مؤمنان را یلجه گاه خدا
خیر بما تعملون لما كان للمشركين ان يعمرُوا مساجد
خیر است بدینچه شما میکنید نمودن عمارت پرستاران که عمارت مسجد های
الله شاهدین علی انفسهم بالكفر اولئك حبطت اعمالهم
خدا را گواهی دهند بر خدای خود که کفر آن گروه باطل شد عملهای ایشان
و فی النار هم خالدون انما یعمر مساجد الله من امن بالله
و در آتش ایشان همیشه هستند بدینست که عمارت کنند مسجد های خدا را آنکه بگوید خدا
و الیوم الآخر و اقام الصلوة و اتی الزکوة و لم یخش الا الله فعسی
روز آخرت و پایداری است نماز را و بپردازد زکوة را و نترسد مگر از خدا و شاید بود
اولئک ان یکنوا من المهدیین اجعلتم سقابة الحاج و عمارة
اینها باشند که هدایت شوند ای کنید راه را و عمارت کنند

المنجید الحام كمن امن بالله والیوم الآخر وجاهد فی سبیل
مسجد مکرر همچون آنکس که بگوید خدا و روز آخرت و بجا آورد
الله لا یستون عبد الله والله لا یهدی القوم الظالمین الذین
خدا یکسان نیستد نزد خدا و خدا راه نهدای گروه پستکاران را آنها
امنوا و هاجروا و جاهدوا فی سبیل الله یا مؤلفهم و انفسهم
که بگویند و هجرت کردند و جهاد کردند در راه خدا یا مؤلف خود و تنهای خود
اعظم درجة عند الله و اولئک هم الفائزون بیدشهم
بزرگترین برترند و منزلت نزد خدا و آن گروه ایشان را پستکاران را بشارت میدهد
نفسهم بر حمة منه و رضوان و جنات لهم فیها نعیم مقیم
پروردگار ایشان بر حق از قبل خود و خوشنودی و پستنهایی که برایشان زبده در آنجا نعمتهایی طویله
خالدین فیها ابدا لان الله عندك اجر عظیم یا ایها الذین امنوا
همیشه باشند در آنجا جاوید بدینست که خدا نزدیکی است بزرگ ای آنها که بگویند آمین
لا تخذوا بآبائکم و اخوانکم و اولیاء ان استحبوا الکفر علی
فراموشی پدران خود و برادران خود و برادران اگر ایشان دوست ندارند کفر را بر
الایمان و من یتوکلهم منکم فاولئک هم الظالمون قل ان
ایمان و هر که دوستی کند با ایشان از شما پس بپایان رسانید که این ستمکاران همه بنور
كان آباءکم و ابناؤکم و اخوانکم و ازواجکم و عشیرتکم
باشد پدران شما و پسران شما و برادران شما و زنان شما و دین قبیله شما

يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ
الْكَافِرُونَ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ
لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا أَزْكُوا كَثِيرًا مِنَ الْخَبَارِ وَالرُّهْبَانِ لِيَآكُلُونَ أَمْوَالَ
النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ
الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا ينفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ
بِعَذَابٍ أَلِيمٍ يَوْمَ يُحْمَى عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَى بِهَا
جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وظُهُورُهُمْ هُنَا مَآكِنُ تَمْكُؤُنَ أَنْفُسُكُمْ
فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ إِنَّ عَذَابَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ أَلَمٌ
أَشَدُّ مِنْ عَذَابِ النَّارِ

*بشنایند نور خدا را برهنای خود و بخواست خدا که تمام گرداند نور خود را و اگر چه کار داند
کافرون است آن ندای که بفرستاد رسول خود را بر راه راست و دین حق
لیظهره علی الدین کلّه و لو کره المشرکون یا ایها الذین
یاغالب گرداند دین اسلام را بر عتق دنیا و اگر چه کاره داشت بت پرستان ای آنها
آمنوا از کثیرا من الاخبار و الرهبان لیاکلون اموال
که بگردانید بیستی که بسیارند از دشمنان و زاهدان من من غیرت مالی
الناس بالباطل و یصدون عن سبیل الله و الذین یکنزون
مردمان را بپس در یکدانه مرد را از دین و آنها که بکنج می نهند
الذهب و الفضة و لا ینفقونها فی سبیل الله فبشرهم
نفسه در دین و وقت کنند آن را در دین پس بشارت ایشان
بعذاب الیم یوم یحمر علیها فی نار جهنم فتکوی بها
معدن در دین روزی که تابانند در آتش و روز پس گرمند بدان
جباههم و جنوبهم و ظهورهم هنا ما کنتم تملكون لانفسکم
پیش نهان ایشان را و پنهانی ایشان را و پشت ایشان را نیست آنچه کنج می نهادید برای خود
فذوقوا ما کنتم تکفرون ان عذاب الشهر عند الله امل
پس چشید آنچه شما نمی چشیدید و عذاب کثیرا من الاخبار و الرهبان از عذاب آتش*

عَشْرَ شَهْرٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا
أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَطْلُمُوا فِيهِ أَنْفُسَكُمْ وَقَالُوا
الْمُشْرِكُونَ كَفَرْتُمْ كَمَا كُفِرْتُمْ كَفَرْتُمْ كَمَا كُفِرْتُمْ كَفَرْتُمْ كَمَا كُفِرْتُمْ
مَعَ النَّاقَتِينَ إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضِلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا
يَحْلُونَهُ عَامًا وَبِحَرْمٍ مُؤَنَّدًا عَامًا لِيُؤْطُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيَحْلُوا
مَآحِرَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيَنْبَغُوا عَمَلُهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الْكَافِرِينَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ أَذًا قَلِيلًا أَنْفَرُوا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّا قُلْنَا لِلْأَرْضِ أَنْزِلْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ
فَمَا سَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ الْإِنْفِرُوا يُعَذِّبُكُمْ
بِأَسْفَرِ بَرِّكُمْ وَبِأَسْفَرِ بَرِّكُمْ وَبِأَسْفَرِ بَرِّكُمْ وَبِأَسْفَرِ بَرِّكُمْ

*دوازده ماه است در کتاب خدا روزی که آفرید آسمانها و زمین را از آنها
از بعه حرمت ذلك الدین القیم فلا تطلموا فیها انفسکم و قالوا
بهمار ما حرامست قاروان است دین ما است پس بستم مکیدان ماها بشما فی خود و کار نکرد
المشکون کفرتم کما کفرتم کفرتم کما کفرتم کفرتم کما کفرتم کفرتم کما کفرتم
بابت پرستان همه میخاک کارزار کردند با شما همه و بپس
مع الناقتين انما النسيء زیاده فی الکفر یضل به الذین کفروا
ببرکت کار است برستی که در آن ماها نیده کردند کفر را کما کفرتم بشما انما کفرتم
یحلونهم عامًا و بحرم مؤنّد عامًا لیؤطوا عده ما حرم الله فیحلوا
محلل بیدارند از میان و حرام بیدارند از میان و حرام بیدارند از میان و حرام بیدارند از میان
ما حرم الله فین لهم سوء اعمالهم والله لا یهدی القوم
آنچه حرام کرد خدا بپس بشارت بدی عملی ایشان و خدا راه نماید گروه
الکافرین یا ایها الذین آمنوا ما لکم اذًا قلیل انفروا فی
کافران آنها که بگردانید بیستی شما را چون گویند شما را که بپس
سبیل الله انما قلنا للارض انزلتکم بالحیوة الدنیا من الآخرة
راه خدا کما کفرتم از زمین آن خشنود شدید شما بزمکانی دنیا از آخرت
فما ساع الحیوة الدنیا فی الآخرة الا قلیل الانفروا یعذبکم
پس نیست بر خود داری بزمکانی دنیا در جنب آخرت مگر اندکی اگر بیرون روید عذاب شد شما را*

عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ فَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ^{عذابی دردناک و بدل کند کوهی را بجز از شما و زبان نتواند رساند او را}
إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ^{همه چیز تراست اگر باری گفته محمد را پس برستی که باری کرد او را چون بیرون آورد او را خدا از میان}
ثَانِي اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ
مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيُّكُمْ يَجُودُ لَمْ تَرَوْهَا ^{دو نفری که در تن بود چون آن مرد در غار شدند گفت محمد را و صاحب او که اندر خود کرد}
جَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ
الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ^{و کرد آنید سخن آنها که کافرانند زیر تر و سخن و حکم خدا است}
جَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ
لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ^{و جاهد کنید بمالهای خود و تنهای خود در راه خدا آسان تر بود}
لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا
قَاصِدًا لَاتَّبَعُوا وَلَٰكِنْ بَعْدَتْ عَنْهُمْ الشُّقَّةُ وَسَجِلُوا ^{مر شما را اگر سبقت شما میداد اگر باشد کماهی نزدیک و سفری}
دور ^{رسانه برده کنند و لیکن چه دوست بریشان این سفر و زود سپوگه دارند}

بِاللَّهِ لَوْ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ
يَعْلَمُ لَأَنَّهُمْ لَكَ أَذِبُونَ ^{بیترا که مرا که اگر توانای داشت ما می توانیم بیرون آید شما را بکشد تنهای خود}
حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكِ الْآيَةُ الَّتِي كُنْتُمْ فِيهَا كَاذِبِينَ ^{تا روشن شود در ترا آنها که راست گفتند و خدا باز کند دروغ گو را}
لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يَوْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يَجَاهِدُوا
بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلَيْهِمُ الْبَلْغِيتُ ^{و پیوسته نمی خواهند از تو آنها که می گویند خدا و روز آخرت که جهاد کنند}
بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلَيْهِمُ الْبَلْغِيتُ ^{بالمالهای خود و تنهای خود و خدا است بحال برین کار برستی که پیوسته خواهند}
الَّذِينَ لَا يَوْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَآزَنَاتٍ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي
رَبِّهِمْ يَشَكُّونَ ^{آنها که نمی گویند خدا و روز آخرت و بشکند دلهای ایشان را}
وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَٰكِنْ
كَرِهَ اللَّهُ أَنْ يَبْعَثَهُمْ فَبَطَلُوا ^{و اگر خواستند و اگر نخواستند بیرون شدن را نه شرمشان و نه}
وَفِيكَ أَفْعَدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ ^{و تو ایست قاعدی را پس بکشد از ایشان و کفر شد بنشیند}
لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَلَا تُضْعِفُونَ ^{اگر بیرون آمدند در میان شما زیادتی نکردند شما را مگر بر کردید و ضعیف کردند شما}

يَبْغُونَ كُمُ الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَمَاعُونَ لَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ
بجوشند شما را فتنه و در میان شما سماعون دارند خداوند داناست با ظالمین
لَقَدْ ابْتَغُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَبُوا الْاُمُورَ حَتَّى جَاءَ الْحَقُّ
همیشه شما را فتنه را از پیش و برگرداندن امور تا آمد حق
وَوَظَّاهُمْ اَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَارِهُونَ وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ اَنْذَرْنِي وَلَا
و نگاه داشت امر خدا و ایشان نخواستند که از ایشان کسی است که میگوید و بپوشانم مرا
نَفْسِي اَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا وَإِنْ جَهَنَّمَ لَحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ
و نفس من را بپوشانم من در فتنه افتاده ام و اگر جحیم است برای کافران
إِنْ تَصِيبُكُمُ سَيِّئَةٌ تَسْأَلُوهُمْ وَإِنْ تُصِيبُكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ
اگر برسد به تو بدی بپوشانم ایشان را و اگر برسد به تو مصیبتی گویند که
اَخَذْنَا اَمْرًا مِنْ قَبْلُ وَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ قُلْ اِنَّ بِصَيْبِ الْاَلَاءِ
ما گرفتیم ما کار خود را از پیش و بد کردید و ایشان را بد می شود که مرکز زسد با ما
مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا اَنْ هُوَ مَوْلَانَا وَ عَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ
آنچه نوشت خدا ما را است خداوند ما و بر خدا باید که توکل کنند مؤمنان
قُلْ هَلْ يَرَوْنَ بَنِي اِلَآءِ اَخِيكَ الْحُسَيْنِ وَتَجْنُّنَ تَرَبُّصًا يَكُنْ اَنْ
گو ای تو چه می بینی بپوشانم با ما یکی از دو چیز و ما چشم میداریم ایشان را
يَصِيبُكُمْ اَللَّهُ بِعَذَابٍ مِنْ عِنْدِهِ اَوْ يَأْتِيَنَّافَرِيقًا تَصَوُّوا اِنَّا مَعَكُمْ
بپوشانم شما را خدا عذاب از نزد خود یا بدیدن شما را پس در میان دو گروه است

مُتَرَبِّصُونَ قُلْ اَنْفِقُوا طَوْعًا اَوْ كَرْهًا اِنْ يُنْفِقِلَ مِنْكُمْ اَتَاكُمْ
در چشم دارند که چشم بپوشانم بپوشانم بپوشانم بپوشانم بپوشانم بپوشانم
كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ وَمَا مَنَعَهُمْ اَنْ تُنْفِقُوا مِنْهُمْ نَفَقَاتِهِمْ
سعی کردند فاسقان و منع نکرد ایشان را که قبول کرده شود از ایشان نفقات ایشان
اَلَا اِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَلَا يَأْتُوا الصَّلَاةَ اِلَّا وَهُمْ
که آنکه ایشان کافر شده بخدا و رسول او و نیامدند نماز مگر بپوشانم
كُسَالَى وَلَا يُنْفِقُونَ اِلَّا وَهُمْ كَارِهُونَ فَلَا تَعْجَبْ اَمْوَالُهُمْ
کاملاً بود و نفقت نکردند مگر کسایت نخواستند که بود پس بپوشانم بپوشانم بپوشانم
وَلَا اَوْلَادُهُمْ اِنَّمَا يَرِيْدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
و نه فرزندان ایشان بپوشانم بپوشانم بپوشانم بپوشانم بپوشانم بپوشانم
وَنَزَهَتْ اَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ وَخَلِفُوا بِاللَّهِ اِنَّهُمْ
و نیست کنند تنهای ایشان را و ایشان کافران بود و پشوا خوردند بخدا که ایشان
لِيُنْفِقُوا مِنْكُمْ وَلَكُمْ قَوْمٌ يَفْرَقُونَ
ما را از شما را و نیستد ایشان از شما و لیکن ایشان کوی فرق کنند
لَوْ جِدُّوْنَ مَلَكًا اَوْ مَغَارِبًا اَوْ مَدْخَلًا لَوَلَّوْا اِلَيْهِ وَهُمْ يَحْجَمُونَ
اگر بیابند پناه کسی یا در غارهای یا شکافهای مانند برگردند بدان ایشان را
وَمِنْهُمْ مَنْ يَلْتَمِسُ اِلَيْكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَاِنْ اَعْطَوْا مِنْهَا صُورًا اِنْ لَمْ
و ایشان کسی است که بپوشانم ترا در صدقه دادن پس بپوشانم بپوشانم بپوشانم

يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَخْطُونَ وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ
 عطا داده شود از آن که ایشان خشنود و اگر ایشان خشنودند بپادشاه خدا و رسول او
 وَقَالُوا احْسَبْنَا اللَّهَ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولَهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ
 وگفته اند بسند ما را خدا نود به پادشاه از فضل خود در رسول از پستی که باشد
 رَاغِبُونَ إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا
 رغبت کننده بر پستی که صدقات مرد و دیش از بود و بیچارگان و کاه کننده کار بر آن
 وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ
 و در ایستادن در احوال بنده گان و در باز خرید گان و در راه خدا
 وَأَبْنِ السَّبِيلِ قَرِيبَةٌ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ وَمِنْهُمْ
 و از میان ایشان و از پستی که از خدا و از پستی که از کار و از پستی که از
 الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ ذَنِّ قُلْ أَذْنٌ خَيْرٌ لَكُمْ
 آن که بر نبی خاند و میگویند که او آذن است که آذن بهتر از آذن
 يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَ
 که بگوید بخدا و بگوید بر مؤمنان و رحمتی بر آنکه ایمان آورده اند از شما
 الَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ
 آن که بر نبی خاند رسول خدا را و از پستی که از خدا و از پستی که از
 لَكُمْ لِمَنْ كُفِّرْكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَخْلَاقٌ أَنْ يَرْضَوْهُ لَكُمْ أَنْ تَوَافُوا
 و شما را تا خشنودند شما را و خدا و رسول او را تا خشنودند و اگر مستند

مُؤْمِنِينَ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مِنْ يُحَادِدِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ لَهُ نَارَ
 برسان ای نه استند که بر خدا و رسول او پست است که از آتش
 جَهَنَّمَ خَالِدًا بِهَا ذَلِكَ الْخَيْرُ الْعَظِيمُ يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ أَنْ تُنْزَلَ
 دوزخ نمیشد بود در آنجا است پستی بزرگ و پستی که منافقان که در دوزخ
 عَلَيْهِمْ سُورَةُ تَبَيَّنَتْهُمْ عَمَّا فِي قُلُوبِهِمْ فَلْيَسْتَهْزِئُوا إِنَّا
 برشان سوره که بیا کماند ایشان را بخانه در دلهای ایشان بود که از پستی که از پستی
 اللَّهُ يَخْرِجُ مَا تَخْذَرُونَ وَلَنْ نَسْأَلَنَّهُمْ لِيَقُولُوا إِنَّمَا كُنَّا
 خدا برون آورده است از آن می پست و از پستی که از پستی که از پستی که از
 نَحْوُ وَنَلْعَبُ قُلْ بِاللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ
 شرف میگویم و بازی میگویم که بگو ای خدا و آیتها و در رسولان و ستمها است و از پستی که از
 لَا تَعْتَذِرُوا فَعْدَكُمْ يُعَدُّ إِيْمَانُكُمْ أَنْ تَعْبُ غُرَاطُفَةٌ
 عذر نخواهید پستی که کاهشده است پس از ایمان شما اگر در کلام اگر کوه
 مِنْكُمْ تَعَذَّبْ طَائِفَةٌ بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ الْمُنَافِقُونَ
 از شما عذاب کنیم گروهی بسبب آنکه ایشان بود کافران بدان منافق
 وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَمُرُّونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَكْهَنُونَ عَنِ الْمَعْرُوفِ
 و زنان منافق بعضی ایشان از بعضی میمانند و با پستی که از پستی که از پستی که از
 وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ مِنَ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ
 و باز میدارند دستهای خود را فراموش کردند خدا را پس فراموش کرد ایشان را که منافقان ایشان را پستی که از

إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمْ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنْ يَتُوبَا إِلَيْكَ خَيْرُ لَّهُمَا
مَكَرَ تَوْبَتِهِمْ كَرِهَتْهُمَا وَرَسُولُهُ وَرَسُولُهُ وَرَسُولُهُ وَرَسُولُهُ
وَأَنْ يَتُوبَا يَعْنِيهِمْ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ
وَأَنْ يَتُوبَا يَعْنِيهِمْ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ
فِي الْأَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ وَمِنْهُمْ مَنْ عَاهَدَ اللَّهُ لَنْ لَا يَنْتَهِبُوا
مِنْ فَضْلِهِ لَنْ يَنْتَهِبُوا وَلَنْ يَكُونُوا مِنَ الصَّالِحِينَ فَلَمَّا آتَاهُمْ
مِنْ فَضْلِهِ خَلَوْا بِهِ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مَغْرُوضُونَ فَأَعْقَبَهُمْ
نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ مَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ
وَمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ
وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جَهْدَهُمْ
وَأَنْتَ تَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ

فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
مِنْ فَضْلِهِ لَنْ يَنْتَهِبُوا وَلَنْ يَكُونُوا مِنَ الصَّالِحِينَ فَلَمَّا آتَاهُمْ
مِنْ فَضْلِهِ خَلَوْا بِهِ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مَغْرُوضُونَ فَأَعْقَبَهُمْ
نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ مَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ
وَمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ
وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جَهْدَهُمْ
وَأَنْتَ تَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ

إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْفُجُورِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَافْعَدُوا مَعَ الْجَنَّةِ الْفَيْتِ
 برستی که خشنود شدیدی بر بدی و اول بار بر بدی و اول بار بر بدی و اول بار بر بدی
 وَلَا تُضِلُّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ
 و نه از کسی از ایشان که بدی را بر بدی و اول بار بر بدی و اول بار بر بدی
 وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ وَلَا تَجْعَلْ أَمْوَالَهُمْ وَ
 و رسول او و بدی و اول بار بر بدی و اول بار بر بدی و اول بار بر بدی
 أَوْلَادَهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَ بِهِمُ فِي الدُّنْيَا وَتُوهَتْ
 و فرزند ایشان بدی و اول بار بر بدی و اول بار بر بدی و اول بار بر بدی
 أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ وَإِذْ أَنْزَلْتُ سُورَةَ أَنْ آمِنُوا
 و آنکه بدی و اول بار بر بدی و اول بار بر بدی و اول بار بر بدی
 بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذَنَكَ أُولُو الطُّوْلِ مِنْهُمْ وَ
 بخدا و جهاد کردند با رسول او بدی و اول بار بر بدی و اول بار بر بدی
 قَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ
 و گفتند بگذاریم شما را بشوید بدی و اول بار بر بدی و اول بار بر بدی
 الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ لَكِنَّ الرُّسُلَ
 و آنکه بدی و اول بار بر بدی و اول بار بر بدی و اول بار بر بدی
 وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأُولَئِكَ
 و آنکه بدی و اول بار بر بدی و اول بار بر بدی و اول بار بر بدی

لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ
 و ایشان را بود نیکوئی و آن که بدی و اول بار بر بدی و اول بار بر بدی
 تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ
 و رود از زیر آن جوینا همیشه باشند با شما و آنست و آنست و آنست
 وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَ
 و آمدند عذرخواهان تا بدی و اول بار بر بدی و اول بار بر بدی
 رَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ لَيْسَ
 و رسول او را زود برسد بدی و اول بار بر بدی و اول بار بر بدی
 عَلَى الضَّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفِقُونَ
 بر ضعیفان و نه بر بیماران و نه بر آنکه بدی و اول بار بر بدی
 حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ
 و نه بر آنکه بدی و اول بار بر بدی و اول بار بر بدی و اول بار بر بدی
 غَفُورٌ رَحِيمٌ وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ
 و آنکه بدی و اول بار بر بدی و اول بار بر بدی و اول بار بر بدی
 مَا أَجِدُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَاعْيَنُهُمْ تَقِيصُ مِنَ الدَّمِجِ حَرْنَا أَلَا
 و آنکه بدی و اول بار بر بدی و اول بار بر بدی و اول بار بر بدی
 يَجِدُوا مَا يَنْفِقُونَ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ
 نیابند و آنکه بدی و اول بار بر بدی و اول بار بر بدی و اول بار بر بدی

مِنَ الْأَعْرَابِ
 از عربان

ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ وَمَنْ حَزَنَ مِنْ الْأَغْرابِ مَنَافِقُونَ وَمَنْ أَهْلُ
آلَتِ بَيْتِكَ بزرگ و آنکه بیرون شمانه از اهل بیت شافست و از اهل
الْمَدِينَةِ سَدُوا عَلَى الْبَيْتِ لَا تَعْلَمُهُمْ تَحْرُكُهُمْ سُبُعُهُمْ
مدینه باز گردید بر نفاق نمیدانی تو ایست از ما میدانم ایشان را و عذاب ایشان را
مَنْ تَبَيَّنَ ثُمَّ يَرُدُّونَ إِلَى عَذَابٍ عَظِيمٍ وَأَخْرَجُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ
دوباره پس باز گردانیده شوند با عذاب بزرگ و دیگران که معترف شدند بگناهان خود
خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَآخَرًا سَيِّئًا عَسَى اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنْ
تَمَلَّظُوا خشن کاری نیکو و دیگر بد را شاید بود که خدا سهل کند بر ایشان پستی
اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ حُذِرُوا مَوَالِحِهِمْ صَدَقَةٌ تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ
که خدا از زکار سرباست فراگیر از مالهای ایشان صدقه تا پاک کردانی ایشان را و تزکیه فرماید
بِهَا وَصَلِ عَلَيْهِمْ إِنْ صَلَوَتُكَ سَكَنَ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ
بنیان و دعای برایشان بدستی که دعای تو آریست برایشان و خدا شنواست و دانای
أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ
ی ندانستند که خدا او قبول کند توبه را از بندهکان خود و فدا گیرد صدقات را
وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ وَقُلْ أَعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ
و آنکه است اوست توبه پذیرنده و مهربان و بگو کار کنید پس زود بآید خدا عمل شما را
وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسُيَّرَ دُونَ إِلَى عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
و رسول او و مؤمنان و زود باز گردانیده گردانیده شود با او اندیشه آید و پیدا

فَيَنْتَبِذُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ وَأَخْرَجُونَ مَرْجُونَ لِأَمْرِ اللَّهِ إِنَّمَا
پس بپاکمانه شمارد آنچه می کردید و بپاکمانه گردانید و از آن خدا را
يُعَذِّبُهُمْ وَأَمَّا يُتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ وَالَّذِينَ
عذاب کند ایشان را و اما سزاوارست بر ایشان و خدا داناست حکم کار ایشان را و آنرا
اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْتِيرًا لِلْبَيْنِ الْمُؤْمِنِينَ وَ
که قرار گرفت نمازگاری و از آنجا که بدست فکند بنیان مؤمنان
أَرْضَادَ الْمَنَ حَارِبَ اللَّهِ وَرَسُولَهُ مُزَقِّبًا وَلِيُخْلِفَ فِي أَزْدَانَا
در آنجا که محاربت کرد با خدا و رسول او از ایشان و از آنجا که خورده که توبه نمایند
إِلَّا الْحَسَنَى وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ لَا تَقُمْ فِيهِ
غیر بلیکونی و خدا گواهی میدهد که ایشان را نه دروغ زبانت بر نماند در آن
أَبَدًا الْمَشْجِدَ الَّذِي أَسَّسَ عَلَى التَّقْوَى مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ
از آنجا که مسجدی که برپا شده بر پایه تقوا از اول روز پس از آنکه توبه نمایند آن مسجد
رِجَالٌ يَحِبُّونَ أَنْ يَتَّخِذُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ أَفَمِنْ أَتَسَبَّبَ
ردان مسجد دوست میدارند که پاک شوند و پاک شوند و خدا دوست دارد پاکان را پس
بَنِيَانَهُ عَلَى تَقْوَى مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَى
بنیان خود را بر تقوی از خدا و رضوی بهتر یا آنکه بنیان خود را بر
شَفَا جُرُفٍ هَارٍ فَانْهَارَ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
پس از آنکه در شرف هار و فانهارد به در نای جهنم و خدا راه نمیداند که بود

الظالمين لا يزل يبينهم الذي بتوايئة في قلوبهم الا ان تقطع
قلوبهم والله عليهم حكيم
لان الله اشترى من المؤمنين انفسهم
واموالهم بان لهم الجنة يقاتلون في سبيل الله فيقتلون
ويقتلون وعدا عليه حقا في التوراة والانجيل والقرآن
ومن اوفى بعهده من الله فاستبشروا بدينكم الذي باعدتموه
وذلك هو الفوز العظيم
وان انتم رستكم برك توبه كان رستكم كان
الساحون الزاكهون الساجدون الامرون بالمعروف
والناهون عن المنكر والحافظون لحدود الله ولشراطين
ما كان للنبي والذين امنوا ان يستغفروا للمشركين ولو
كان لهم فهم روف رحيم

دولهای ایشان است
همیشه
استمرار
دولهای ایشان
وعدا وایمان و حکم کار
برستی که خدا از گرفتاری از مؤمنان تنهای ایشان
و مالهای ایشان را بیک بار بایشان بشت کارزار میکند و راه خدا پس می کشند
و کشته میشوند و عددین بر آن حقت در تورات و انجیل و قرآن است
و سر و فاکند لعنه خود از خدا پس شادی کنید بخرید و فروختن شما آنکه خرید و فروختن خود
و آن است رستگاری بزرگ توبه کاران پرستندگان مسدودان
روزه داران رکوع کنندگان سجود کنندگان فرماندهان بنیگونی
و باز دارندگان از ناشیست و که در زندگان رحمت های خدا را و بشارت و نجات
روان بود رستگاری و نجات که بگوید که امر از شیطان مندرست بپشتان و اگر

كانوا اولى قربة من بعد ما تبين لهم انهم اصحاب الجحيم وما
كان استغفار ابراهيم لابيه الا عن موعدة وعدها اياه
فلما تبين له انه عدو لله تبرأ منه ان ابراهيم لاواه حليم وما
كان الله ليضل قوما بعد اذ هدى لهم حتى يبين لهم
ما يتقون ان الله بكل شيء عليم
لان الله له ملك السموات
والارض يحيي ويميت وما لكم من دون الله من ولي ولا نصير
لقد تاب الله على النبي والمهاجرين والانصار الذين اتبعوه في سباعة
العشرة من بعد ما كاد يزيغ قلوب فريق منهم ثم تاب
عليهم الله بهم روف رحيم
وعلى الثلاثة الذين خلفوا حتى
يرشوا

باشند خداوندی اولی قریب از پس آنکه روشن شد برای ایشان که ایشان اصحاب جهنم اند و خداوند
که از استغفار ابراهیم را بپدرش بپایان رسانید و وعده و وعده را بپایان رسانید
پس چون روشن شد مآورد که او دشمن خدا را بپایان رسانید و ابراهیم را بپایان رسانید
که اگر چه خدا که گواه کند که وی را پس از یک ماه نمود ایشان را تا روشن شد ایشان را
که از چه چیز بر میزند بپستی کند همه چیزی دانست بپستی خدا پادشاهی آسمان را
و زمین را و زمین را زنده کند و میزبان در نبود دشمنان از خود خدا هیچ دوستی و نه یاری کننده
لقد تاب الله على النبي والمهاجرين والانصار الذين اتبعوه في سباعة
بر پستی که سهل کرد خدا بر پیغمبر و مهاجران و مدینان آنها که گردی و نه او را در پستی
و مشواری از پس آنچه نزدیک بود که می کشند دل های گردی از ایشان پس سهل کرد
بر ایشان بر پستی که گاه بپایان رسانید و رحمت کند

إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ
چون گشت بریشان زمین بآن گه بود و تنگ شد بریشان تنها این
و ظَنُّوا أَنْ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ
و دانند که پناه گاهی نیست از خدا مگر بازگشتن و تابا زانند برستی
هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ
اوست توبه پذیرنده مهربان ای آنها که ایمان آورده اید بترسید از خدا و با حید
الصَّادِقِينَ مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ مِنْ حَوْلِهِمْ مِنَ الْأَعْمَارِ
راست گویان صدقه دهنده نبود اهل مدینه و آنکه پیرامون ایشان از اهل بادی
أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَزِيزٌ
که نمانند از فرمان رسول خدا و نه بگردد رغبت بکودن تنهای خود از برتن او
ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي
آن بسبب است که برسد به ایشان تشنگی و نه برنج و نه تشویش در
سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ
راه نمانند که غنیمت آوردند کافران و میل نکردند از
عَدُوِّهِ إِلَّا أَنْ يَكُتِبَ لَهُمُ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ
دشمن هیچ سلی کردنی مگر که نوشته شده مرا ایشان بدانند کاری نیکو برستی خدا
لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ وَلَا يَفْقَهُونَ تَفَقُّةً صَغِيرَةً
ضایع نکند مزد نیکوکاران و نفقت نکردند نه نفقت کردنی کوچک

وَلَا كَيْدًا وَلَا يَقْطَعُونَ وَاذْيَا الْأَكْتَابِ لَهُمْ يُجْزِيهِمُ اللَّهُ
و نه بزرگ و نه بریدند وادی مگر که نوشته شده مرا ایشان بدانند و ایشان را
أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ
نیکوتر آنچه ایشان کرده باشند و بهتر است مؤمنان
لِيَفِرُوا كَافَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ
که بیرون روند پس از هر چه بیرون رفتند از هر گروهی از ایشان
طَائِفَةٌ لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا
طائفه تا فقیه شوند در دین و تا بیم کنند قومی خود را چون
رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ فَأَتَى الَّذِينَ
باز گردیدند به ایشان تا بود که ایشان چیزها را بگویند با آنها
يَبْلُغُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَاعْلَمُوا
که خشم آورده شما از کافران و باید که برفت در میان شما درشتی و عیب
أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ وَإِذَا مَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ مِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ
که خدا با پرستش کار است و چون فرو فرستاد شود بر من پس ایشان کس گفت
أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ آيَاتُنَا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فزَادَتْهُمْ إِيمَانًا
کدامین شما را زیاده ایست یقینی پس آما که بگویند اینها پس زیاده ایست ایشان
وَهُمْ لِيَسْتَبْشِرُونَ وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فزَادَتْهُمْ
و ایشان شادان بکنند و اما آنکه در دستان ایشان بیمار شده بودند ایشان

رَجَعْنَا إِلَىٰ رِجْسِهِمْ وَمَا تَوَّاهُمْ كَافِرُونَ أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ
 يَفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مِّنْ أَوْمَرَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ
 يَذْكُرُونَ ^{بخت آنکه میشوند} وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ
 هَلْ يَرِيكُمْ مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ
 بَانَهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ^{ای هیچ کس بیند شما را هیچ یکی پس گردیدند بر گردانند خدا دلهای ایشان را} لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ
 عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ
 رَّحِيمٌ ^{بسیار اندیشان رویانند گرد نمی یابند سیرتی که آمد شما رسولی از تنهای شما عزیز است بر شما با مایه است} فَإِنْ تَوَلَّوْا فَمَا حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
 وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ^{دریم در پس اگر برگردانید پس بگو پسندیده است} وَاللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِلَيْنَا نَزَلَ الْكِتَابُ الْحَكِيمُ ^{این کتابهای قزاقی را بامکت است مردمان را عجب که درین} أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ أَوْحَيْنَا
 إِلَىٰ رَجُلٍ مِّنْهُمْ أَنْ أَنذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّ لَهُمْ
 قَدَمَ صِدْقٍ عِندَ رَبِّهِمْ قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ مُّبِينٌ ^{بهری از خبر ایشان که بگویند مردمان و بشارت کنند آنها را که بگویند که مرایشان را دارد} إِن رَّبُّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ
 ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْأُمُورَ مَا تَشْفِعُ إِلَّا مَن يُؤْذَنُ بِهِ
 إِلَيْهِ ^{پس بایستد بر عرش و اندازد فرمان است پس شفیعی که از پس فرمان او} ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا تَذْكُرُونَ إِلَيْهِ
 مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا أَنَّهُ يَبْدُو الْخَلْقَ ثُمَّ
 يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ ^{باز آید و بداند که بگوید و کردند کارهای نیک و عدل دادند} وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا
 يَكْفُرُونَ ^{و آنها که کافر شدند برایشان شراب بود و عذاب آزار دهنده است}

يَكْفُرُونَ هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا
 وگفته اند که آنست که آن خدای که کرده آفتاب را روشنایی و ماه را نمایی نور
 وَقَدَرْنَا مَنْ أَرْزَلْنَا لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ وَالْحَسْبُ مَا خَلَقَ اللَّهُ
 و آنرا نیلیم آنرا منزلهای تا به نیت شمار سپهبار و حساب نیافرید خدا
 ذَلِكَ الْآيَاتُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ إِنَّ فِي اخْتِلَافِ
 آنکه گفتن سوره یکم نشانهها برای کوی که باشد برستی که در اختلاف
 اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 شب و روز و آنچه آفرید خدا در آسمانها و زمین
 الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُجِزُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا
 لاین نشانیست که کوی که بر میزند برستی که آنها که امید نمیدارند باز رسیدن بآنها
 بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأْنَوْا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا
 بزدلی دنیا و آرام گرفتند بدان و آنها که ایشان از نشانیهای
 غَافِلُونَ أُولَئِكَ مَا لَهُمْ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ
 غافلند آن گروه بآنکه ایشان آتش بود بآنجای ایشان اندوختند
 إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ
 بر برستی که آنها که یان آورده و کردند کارهای نیک راه نماید ایشان را پروردگار ایشان
 بِإِيمَانِهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتٍ النَّعِيمِ
 بسبب ایمان ایشان بشتابند از زیر آنها جویها در بهشتها و بهشتها پر نعمت

دَعْوَاهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ
 خواندن ایشان در آنجا سبحانک اللهم بود و تحیت ایشان در آنجا سلام بود
 وَآخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَلَوْ يَعْلَمُ اللَّهُ
 و دیگر خواندن ایشان آن بود که سپاس مرخصا که پروردگار جهانیانست و اگر بشناسی خدا
 لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتَنْجَاهُمْ بِالْحَيْرِ لَقَضَى إِلَيْهِمْ أَجَلَهُمْ
 مردمان را بدیست همچون بشتابستن ایشان نیکو بر آنکه کرده اند ایشان را اجل ایشان
 فَتَدْرُ الَّذِينَ لَا يُجِزُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ وَإِنَّا
 پس بگردانیم با آنها که امید نمیدارند باز رسیدن به خود پس سرکش شوند و چون
 مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَا الْجَنَّبِيَّةَ أَوْ قَاعِدًا أَوْ فَأِيمًا فَلَمَّا
 رسید آدمی زمانی بر خواندند و غالی کوی که بپایان فاده باشند یا ایستاده برین
 كَشَفْنَا عَنْهُ غُضْرَهُ مَرَّكَانَ لَمْ يَدْعُنَا إِلَى ضَرِّهِمْ
 برداریم ما از او زمان آورد بگذرد کوی که خواندند به ما برای کوی که رسیده است
 كَذَلِكَ نُرِي الْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ وَلَقَدْ هَمَمْنَا
 همچنین آنرا شد که از کارهای ایشان میکرد و برستی که بگذرد
 الْفُرُودَ مِنْ قَبْلِكَ كَمَا ظَلَمُوا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ
 که و ما فی را که پیش از شما بودند چون بستم کرد و آمدند بدیشان رسولان ایشان
 بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا يَوْمِنُوا كَذَلِكَ تَجْرِي الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ
 بمعجزات پس بگذرد همچنین پادشاهان و پادشاهان که بگذرد

بریکدیگر

ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ
 تَعْمَلُونَ ^{پیش بگویم شمارا کاشتمان در زیر از پس ایشان تا ببینم کردید}
 وَإِذْ تَأْتِيهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ
 لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا انْتِزِمُوا غَيْرِهَا لَهَا قُلُوبٌ مَأْكُوتٌ ^{یکنه دین خوانند بر ایشان نشانه ها را روشن کن گویند آنها}
 أَزْبَدَ لَهُمْ مِنْ لِقَاءِ نَفْسٍ أَنْ اتَّبَعَ الْأُمِّيُّونَ الْإِنِّي أَخَافُ
 أَنْ يُصِيبَهُمْ رَاقٍ عَذَابٍ عَظِيمٍ ^{که بدین گفتم آنها از نزد خود و از سر خود پیروی نمیکند مگر آنچه وحی کرده میشود پس بدستی که}
 قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُمْ
 عَلَيْهِمْ وَلَا أَذْرَكُكُمْ بِهِ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا ^{از عذاب روزی بزرگ بگو اگر خواستی خدا بخواند مانی آنها}
 مِرْقَبٍ لَهُ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ^{برش و نه ایستمانی آنها پس بدستی که در کلام در بیان بدستی}
 كَذِبًا أَوْ كَذَابٍ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ ^{پیش ازین ای پس استعمال غل نمیکند و کسیت شکارتر از تک بر بابت بر خدا}
 يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ ^{دروغ را یا بهر دروغ داشت نشانی و را بدستی که رستگاری نیابند کافران و}
 وَمَا يَنْفَعُهُمْ ^{هیچ چیز نیست و زیان ندارد آنچه نه زیانی کند ایشان را و نه سودی کند ایشان را}

وَجَاءَهُمْ رِيحٌ طَيِّبَةٌ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمْ
الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَارٍ وَظَنُوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ
لَهُمُ الْآلِثِينَ لَئِنْ أَجَبْنَا لَهُمْ دَعْوَاهُمْ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ فَلَمَّا
أَجَبْنَاهُمْ إِذَاهُمْ بَعُوزٌ فِي الْأَرْضِ بَغِيرَ لَحَى يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنَّمَا نَعْبُدُكُمْ
عَلَى أَنْفُسِكُمْ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ
مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ
حَتَّى إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازِيدَتْ وَظُرُّهَا أَهْلُهَا أَنَّهُمْ
قَادِرُونَ عَلَيْهَا إِذْ أَنْزَلْنَا إِلَيْهَا آيَاتِنَا فَتَوَسَّاهَا حَتَّى
تَأْتِيَهُمُ الْغُيُوبُ فَذَرْهَا وَظَرُّهَا وَتَوَسَّاهَا حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْغُيُوبُ

وَجَاءَهُمْ رِيحٌ طَيِّبَةٌ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمْ
الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَارٍ وَظَنُوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ
لَهُمُ الْآلِثِينَ لَئِنْ أَجَبْنَا لَهُمْ دَعْوَاهُمْ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ فَلَمَّا
أَجَبْنَاهُمْ إِذَاهُمْ بَعُوزٌ فِي الْأَرْضِ بَغِيرَ لَحَى يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنَّمَا نَعْبُدُكُمْ
عَلَى أَنْفُسِكُمْ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ
مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ
حَتَّى إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازِيدَتْ وَظُرُّهَا أَهْلُهَا أَنَّهُمْ
قَادِرُونَ عَلَيْهَا إِذْ أَنْزَلْنَا إِلَيْهَا آيَاتِنَا فَتَوَسَّاهَا حَتَّى
تَأْتِيَهُمُ الْغُيُوبُ فَذَرْهَا وَظَرُّهَا وَتَوَسَّاهَا حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْغُيُوبُ

كَانَ لَمْ نَغْنِ بِالْأَنْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ
وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَى وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ
وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَ
تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ مِمَّا لَمْ يَأْتُوا اللَّهَ مِنْ غَيْرِ عَصَمٍ كَانُوا أَغْشِيَتْ
وُجُوهَهُمْ قَطَعًا مِنَ النَّارِ مُظْلِمًا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ
فِيهَا خَالِدُونَ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ
كَانُوا كُفَرًا إِنَّكُمْ شَرٌّ ذُرِّيَّةً وَكُنْتُمْ كَافِرِينَ أُولَئِكَ
أَصْحَابُ السَّعِيرِ

وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَى وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ
وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَ
تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ مِمَّا لَمْ يَأْتُوا اللَّهَ مِنْ غَيْرِ عَصَمٍ كَانُوا أَغْشِيَتْ
وُجُوهَهُمْ قَطَعًا مِنَ النَّارِ مُظْلِمًا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ
فِيهَا خَالِدُونَ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ
كَانُوا كُفَرًا إِنَّكُمْ شَرٌّ ذُرِّيَّةً وَكُنْتُمْ كَافِرِينَ أُولَئِكَ
أَصْحَابُ السَّعِيرِ

وَقَالَ شُرَكَاءُهُمْ مَا كُنْتُمْ اِيَّاَنَا تَعْبُدُونَ فَكُفَى
 بِاللّٰهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اَزْكَا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَعَا فِلَيْتِ
 هُنَالِكَ تَبْلُو كُلُّ نَفْسٍ مَا اَسْلَفَتْ وَرَدُّوا اِلَى اللّٰهِ مَوْلٰيَهُمْ
 الْحَقِّ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتُرُونَ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ
 مِنَ السَّمَاءِ وَالْاَرْضِ اَمْ يَمْلِكُ السَّمْعُ وَالْاَبْصَارُ وَمَنْ يُخْرِجُ
 الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يَدَبُ الْأُمُورَ فَيَقُولُ
 اللَّهُ فَعَلْ فَلَا تَشَقُّونَ قَدْ لَكُمْ اِلٰهُ رَبُّكُمْ الْحَقُّ فَادْعُوا
 الْحَقَّ اِلَّا الضَّلَالَةَ فَاَنى تُصْرَفُونَ كَذٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ
 عَلَى الَّذِيْنَ فَسَقُوا اِنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ

مَنْ يَبْدُ وَالْخَلْقُ ثُمَّ يُعِيدُهُ قُلِ اللَّهُ يَبْدُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ
 آنکه بابتدا بافرید خلق را پس باز آفریند
 فَأَنْتَ تُرَوِّدُكُمْ فَلَهُمْ مَزِيدٌ كَمَا كُنْتُمْ مِنْ هُدًى إِلَى الْخَلْقِ
 پس ایجا بر گردانید ایشان را پس بگویند مگر چه است از هدایت شما که راه نماید بخلق
 قُلِ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْخَلْقِ أَحَقُّ أَنْ يَتَّبَعَ أَمَّنْ لَا يَهْدِي
 بگویند چه نماید بحق ای پس بگویند چه نماید بحق پسند و از آنکه بر روی کند و راه
 إِلَّا أَنْ يَهْدِيَ قَالُوا كَيْفَ تَحْكُمُونَ وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ
 مگر که راه نماید و از پس چیست بگویند حکم میکند و پیروی میکنند بیشتر ایشان
 الْأَطْنَاءُ إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ
 مگر تا آنکه به حق که گمان بگزیند از حق چیزی را چیزی که خدا دانستند تا آنکه ایشان میکنند
 وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَى مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقُ
 و نیست این قرآن که برافزاید باشد از آنکه جز خدا می دانستند و لیکن تائید
 الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 آنچه پیش از آن بوده و تفسیر کتاب که در پیش از آن است که در پروردگار
 أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا مَنِ اسْتَعْظَمُكُمْ
 یا میگویند که برافزودند گفت بگویند بیاورید سوره ای مانند آنکه در پروردگار
 مِنْ دُونِ اللَّهِ أَزْكُرْ مُّصَادِقِينَ كُلُّكُمْ لَنَا أَعْيُنٌ بِمَا تَفْعَلُونَ
 از جانب خدا که می بیند شما را راست گویان بلکه هر چه از شما بگویند بر ما آید

هَلْ تَجْزُونَ الْإِيمَانُ كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ وَلَيْسَتْ نِيَّتُكَ أَحَى هُوَ
این بیعت پادشاه در پیشگاه شما انداخته و می پرسد از حق
قُلْ إِي وَرَبِّي أَنَّهُ لَحَقٌ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ
بگو ای و ربی تو و در کار من بیعتی که آن و ناشیما فویشونه از عذاب
مَا فِي الْأَرْضِ لَا فُتِدَتْ بِهِ وَاسْكُرُوا لِلْعَذَابِ مَا رَأَوْا الْعَذَابَ
آنچه در زمینست و فویشونه از عذاب را چنان پسند عذاب
وَقَضَىٰ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ إِلَّا إِنْ لَّهِ مَا فِي
و حکم کرده شد در میان ایشان بر عدالت و ایشان را پستم نکند به آنکه مضاررات آن
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا إِنْ وَعَدَ اللَّهُ خَيْرٌ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ
آسمانها و زمین است بر آن برستی که وعده خدا حقست و لیکن بیشتر ایشان
لَا يَعْلَمُونَ هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ
نمی دانند او زنده کننده و بمیراننده و باز آوازا کننده شود ای مردمان
فَذُجِّعْكُمْ مَوْعِدَتَهُ مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءُ مَا فِي الصُّدُورِ
بر پستی که آمد بشما پسندی از پروردگار شما و شناسی مرا آنچه در پستیهاست
هُدًى وَرَحْمَةً لِلْمُؤْمِنِينَ قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ
و هدایتی بود بر مؤمنان را بگو بفضل خداست و بر رحمت او
فَلْيَقْرَأُوا هُوَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ
پس بیایید و بخواند آن بهتر از آنچه جمع میکنند بگو ای بنی شما که قرآن و پندار شما را

مِنْ رِزْقٍ جَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ اللَّهُ أَدْرَأُكُمْ عَلَى اللَّهِ تَقْتَرُونَ
از رزق آنرا که شما از آن حرام و حلال می دانید قُلْ اللَّهُ آدرأکم علی الله تقترون
وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ يَوْمَ
و پندار آنکه بر می بیند و حقان آنها که بفشانند بر خدا در روز
الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ
قیامت بر پستی خدا خداوند فضلست بر مردم و لیکن بیشتر ایشان شکر نمیکنند
وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا
و نباشی تو در هیچ کاری و خوانی ایشان از قرآن و نمکنی تو هیچ عملی که
كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ
رویشیم ما بر شما گواهان چون شریفی که دانستند از پروردگار تو
شَيْءٍ لَّا تَدْرِي فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَضَعُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا
همسگر تو چه در زمین و در آسمان و تو بگذر از آن و
أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ إِلَّا إِنْ أَوْلِيَاءُ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
بزرگتر از آنکه در کتاب روشنست بر اولیای خدا هیچ ترسی بر ایشان
وَلَهُمْ فِيهَا مَنَاجِلُ يَتَنَبَّهُونَ فِيهَا وَقَائِلٌ لَّهُمْ فِي الْأَشْجَارِ
و نه ایشان اندوهگین نباشند آنها که بگریزند و در آن پرزگاران را بسیار بود نشانی
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا يَبْدِلُ الْكَلِمَاتِ اللَّهُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ
در زندگی دنیا و در آخرت پس گشته نیست کلمات خداست تا رسیده باشد

الْعَظِيمِ وَلَا يَخُفُّكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
 بزرگ داند و بیکم نکند و ترا گفتار ایشان استی که عزت خداست او است شنوا و دان
 الْإِنِّ لِلَّهِ مِنَ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضِ وَمَا يَشِيعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ
 این بستی که عزت در آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است و پیروی نمیکند آنها که بخوابند
 مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءُ إِنْ يَسْتَرْعُونَ إِلَّا الظَّنُّ وَهُمْ الْخَرُصُونَ
 از پسند خدای بمانند و پیروی نمیکند مگر گمان و نیتند ایشان مگر در حق برین
 هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا
 او است آن خدایی که بپدید کرد برای شما شب تا آرامگیرید در آن و روز را سبب بینایی
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُسْمِعُونَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَانَ اللَّهِ
 بر پسندی که در آن نشاندست مگر و می را که بشنوند گفتند فرزندی نیست خداوند بزرگوار
 هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ أَرَأَيْتُمْ كُمْ مِنْ
 او است نیاز را و او است آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است نیست نزد شما هیچ
 سُلْطَانٍ بِهَذَا أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ
 محبتی بدین ای میگوئید پس خدا آنچه بخنداید بگو بپیشی که آنها
 يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ مَتَاعٌ فِي
 کرمی باشد بر خدا دروغ را راستگای نیاید این بر خود داری شما
 الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نُذِيقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا
 نیست پس بپشت بازشتن ایشان پس در چشم ایشان عذاب است بپشت

كَانُوا يَكْفُرُونَ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِنِّي كُنْتُ
 ایشان کافر شدند و بر خوان بر ایشان خبر نوح چون گفت در قوم خود ای قوم اگر است
 كَذَّبَ عَلَيْكُمْ مَثَلِي وَنَذِيرِي بِآيَاتِ اللَّهِ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ
 بزرگ بر شما تمام مرز و پند در آن بپشت ایشان خدا پس بر خدا
 تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ
 توکل کردم پس جمع شوید در کار خود و باز در شش شما پس بپشت
 أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةٌ ثُمَّ أَقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنْظِرُوا
 کار شما بر شما پوشیده پس بگوئید پس در زمان بدید
 فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَسْأَلُكُمْ مِنْ أَجْرِي إِنْ كُنْتُمْ مُعْتَدِلِينَ
 پس اگر برگردید شما پس بپرسیدم شما را بر تلبیذ و نیت ای نیست از من مگر بر خدا
 وَأَمَرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ فَكَذَّبُوا فَقَتَلْنَاهُ
 فرموده اند که ما مسلم از جمله منافقان پس بدو غرق فاشند او را
 وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خُلَافَةً وَأَعْرَفْنَا الَّذِينَ
 در آن کرم را و بودند در کشتی کردید بپشت ایشان از کاشته گان و غرق کردیم ما آنها را
 كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُتَكِبِينَ
 که بدو غرق داشتند شما را پس بپرسید چگونه بود عاقبت بپرسیدند شما را
 ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَبَاءُوا بِآيَاتِنَا
 پس بفرستادیم ما از پس ایشان رسول پس ایشان پس بدید ایشان

فَمَا كَانُوا يُوْثِقُونَ بِنَا كَذِبًا يَزِيدُكَ كَذَلِكَ نَطْبَعُ عَلَى
پس نبودند که بگروند بنام تو دروغ و گشاده آزار ایشان بخشیدیم
قُلُوبِ الْمُتَعِنِينَ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ عِبَادِهِمُ مُوسَى وَهَارُونَ إِلَى
دعای از عهده کنندگان پس بفرستادیم از پیروانشان موسی و هارون را
فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ
فرعون و ملائمت و نشانهای پس گردانی کردند بودند گروهی کافران
فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ قَالُوا إِنَّ هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ قَالَ
پروین آید ایشان حق را زدند گفتند هر چه که این آید جادوی روشن است گفت
مُوسَى أَنْتُمْ لَوْنُ الْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ أَنْتُمْ هَذَا وَلَا يَفْهَمُ السَّاحِرُونَ
موسی ای میگویند حق را چون سر بش از بختین در پستکاری بیاید
قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْقِسْطِ أَمْ أَجَدْنَا عَلَيْكَ آبَاءَنَا وَنَكُونُ لَكَ كَمَا
گفتند ای موسی ما را بر عدل آمدی یا بر آنچه یافتیم بران پدران خود را و باشد در شمار
الْكِبَرِيَاءِ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ وَقَالَ فِرْعَوْنُ
بزل در زمین و نه شایسته بش که بگردد گمان تو گفت فرعون
اسْتَوْفِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلَيْهِمْ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِمُوسَى الْقُوا
بیایید بمن هر جادویی را و انبار پس چون آمدند جادوای گفتند ایشان را موسی بیند ازین
مَا أَنْتُمْ مُّلْقُونَ فَلَمَّا الْفَوْ قَالَ مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ السَّحَرُ إِنَّ اللَّهَ
آنچه شما اندازید کاید پس چون بیند گفت موسی از این شما بپایان جادوای برستی که

سَيَبْطِلُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِلُّ عَمَلُ الْفَاسِقِينَ وَنَحْنُ اللَّهُ الْخَوِ
زود باطل کند آری پس گشاده آزار ایشان بخشیدیم و در پستکاری ایشان را
بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كُنَّ الْجِبَرُوتُ قَالُوا لِمُوسَى الْأَذْرُوتُ مِنْ قَوْمِ
سخنان خود و اگر چه جادوای داند کافران پس بگروید بموسی که فرزندانی از قوم او
عَلَى خَوْفٍ مِنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَنْ يَفْتِنَهُمْ وَلَنْ فِرْعَوْنُ
بر ترس از فرعون و ملائمت ایشان که بختند کنند ایشان را و هر چه که فرعون
لِعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ لِلْمُتَسْرِفِينَ وَقَالَ مُوسَى يَا قَوْمِ إِنْ
برای آنکه در زمین و این برای متجاوزان و گفت موسی ای گروهی که
كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُّسْلِمِينَ
مستقیم شما ایمان دارید خدا پس برو توکل کنید اگر مستقیم شما متقاران
فَقَالَ أَعْلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا بِنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ
پس گفتند بر خدا توکل کردیم ای پروردگار ما را بسبب از ایشان گروهی ستمکاران را
وَجَنَابِ رَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى وَأَخِيهِ
و بران ما را بر رحمت خود اگر گروهی که اندان و وحی کردیم بموسی و برادر او
أَنْ تَتَوَكَّلْ عَلَى الْقَوْمِ كَمَا يَضْرِبُ نَارًا وَاجْعَلْ أَيْدِيكَ قَبْلَكَ وَافْتِمُوا
که بر دستید بر قوم خود را در شعله مصر خانهای و کنید و بیاید خود را از آتش و
الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ وَقَالَ مُوسَى رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ فِرْعَوْنُ
نماز را و بشارت ده مؤمنان را و گفت موسی پروردگار ما که پروردگار تو فرعون

وَمَلَائِكَةُ رُزِينَةٍ وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِكَ
رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَى أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا
حَتَّى يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ قَالَ قَدْ أُجِيبْتُ دَعْوَتَكُمْ فَاستَقِيمَا
وَلَا تَتَّبِعَان سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ وَجَاوِزْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ
الْبَحْرَ فَاتَّبَعَهُمْ فَرَعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا حَتَّى إِذَا
أَدْرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ آمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ
بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ الْآنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَ
كُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ قَالِيَوْمَ نَجْعَلُ نَبْدَ رَأْسِكَ لِيَتَكُونَ لِمَنْ
خَلَقَكَ آيَةً وَإِزْوَاجَ كَثِيرٍ مِنَ السَّائِسِ عَنْ آيَاتِنَا الْعَافِلِينَ

و مَلَائِكَةُ رُزِينَةٍ و اَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِكَ
رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَى اَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا
حَتَّى يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ قَالَ قَدْ أُجِيبْتُ دَعْوَتَكُمْ فَاستَقِيمَا
وَلَا تَتَّبِعَان سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ وَجَاوِزْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ
الْبَحْرَ فَاتَّبَعَهُمْ فَرَعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا حَتَّى إِذَا
أَدْرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ آمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ
بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ الْآنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَ
كُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ قَالِيَوْمَ نَجْعَلُ نَبْدَ رَأْسِكَ لِيَتَكُونَ لِمَنْ
خَلَقَكَ آيَةً وَإِزْوَاجَ كَثِيرٍ مِنَ السَّائِسِ عَنْ آيَاتِنَا الْعَافِلِينَ

وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مَبُودَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
فَمَا اخْتَلَفُوا جَاهَهُمُ الْعِلْمُ إِنْ رَبِّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ فَاذْكُرْ فِي شَكٍّ مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ
فَسْأَلِ الَّذِينَ نَهَضُوا مِنَ الْكِتَابِ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ
رَبِّكَ فَلَا تَكُ مِنَ الْمُمْتَرِينَ وَلَا تَكُ مِنَ الَّذِينَ كَذَبُوا
بِآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونُ مِنَ الْخَاسِرِينَ إِنْ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَةُ
رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّى يَرَوُا الْعَذَابَ
الْأَلِيمَ فَلَوْلَا كَانَتْ قُرْآنًا مَنفَعَةً لِيَاكُنْهَا الْقَوْمُ يُؤْمِنُونَ
لَمَّا اسْتَوْكَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ
بِأَمْوَالِهِمْ وَأَرْزَقْنَاهُمْ مِنْ ثَمَرِهِمْ وَأَنْزَلْنَا لَهُمُ الْغُلَامَ الْهَافِي

و لَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مَبُودَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
فَمَا اخْتَلَفُوا جَاهَهُمُ الْعِلْمُ إِنْ رَبِّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ فَاذْكُرْ فِي شَكٍّ مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ
فَسْأَلِ الَّذِينَ نَهَضُوا مِنَ الْكِتَابِ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ
رَبِّكَ فَلَا تَكُ مِنَ الْمُمْتَرِينَ وَلَا تَكُ مِنَ الَّذِينَ كَذَبُوا
بِآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونُ مِنَ الْخَاسِرِينَ إِنْ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَةُ
رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّى يَرَوُا الْعَذَابَ
الْأَلِيمَ فَلَوْلَا كَانَتْ قُرْآنًا مَنفَعَةً لِيَاكُنْهَا الْقَوْمُ يُؤْمِنُونَ
لَمَّا اسْتَوْكَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ
بِأَمْوَالِهِمْ وَأَرْزَقْنَاهُمْ مِنْ ثَمَرِهِمْ وَأَنْزَلْنَا لَهُمُ الْغُلَامَ الْهَافِي

در نوپستی پروردگار تو میگردیدی آنک در زمینند همه ایشان مجموع همه ای بسند

با کراهت توانی داشت و ما را که باشند مؤمنان و بنود هیچ شیئی را که گردد

مکر نیربان و خواست و کنیم پلیدی را یارنا که است تعالی عین نیکند بو چشم داریم

در چه جز در آسمان است و در زمین چه بجز ریخته شدنشان داریم که آن از قوتی

يَوْمُونَ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا مِثْلَ يَوْمِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ

کوبنی کوند پس ای چم چشمه غنی دارند سکر مانند عقیقه های نیا که گزشتیم پیش از این

قُلْ فَانظُرُوا إِلَيَّ يَوْمَ تَأْتِي السُّحُبُ بِمُنْزِلٍ مِّنَ السَّمَاءِ سَائِغًا مِّمَّنْ مِّنَ الْمُتَّقِينَ

که از حشده بدیدم که من از حشده حشده و از بدنه نم

وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَّبُوا عَنْكَ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ قُلْ أَسْمِعُوا

والدين امينين على كل شيء

وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُ

الناس في سائر اقطار الدنيا في شدة من ديني ولا عبد الدين لعبد

مردمان در پیشگاه در شکی ز دینش ایستاده بپیشانی را که بر پیشانی

مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ أَعْبَدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُمْ وَأَمَرَ أَنْ تَلُوبُوا

حد و عین می بر چشم حداسی ز ایم جان پسندم و در سودا اندر

ز مؤلفان گویند بر استوار در خود مردی عالم مایل از باطن حق و میانشان

المشركين ولا تدع من دون الله ما لا ينفعك ولا يضرك فإن

بسم پریشان و مخوان از جسته های آنچه نبوده کعبه در دهن زبان روانه رسایند

فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنَّا الظَّالِمِينَ ۖ وَإِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بُضْرًا لَّا كَاشِفَ

سہ کنی نو پس برستی تو سکہ از پستکارن با و کر بپ نہ تو ندای زین پس (از بندہ)

لَهُ الْآهَوُ وَانْ يَرْدَكْ بِنَجْرَةٍ وَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ

دراز مروید بنو نیلونی پس دانشمند نبود مرفض اور

عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ

بندگان خود را دوست آمرزگار مهربان کمالات مبدی و مدنی بدین شایسته

مِنْ رَبِّكُمْ فَهَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ لِرَبِّكُمْ عَلِيمِينَ

ارز و کاشا به کوه و دریا

[illegible]

وَمَا يَصِلُ إِلَيْهَا وَمَا أَعْلَىٰ سَمَوَاتِكُمْ يُبْصِرُ

پس بر کسی که زبان جنسی بر آن نهاده ایم من بر شما کارزارت و سپیدی من که وحی گردید

إِيَّاكَ وَاصْبِرْ حَتَّى يَأْتِيَكَ بِكَ اللَّهُ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

بر و تبرین ، سلم که در و تبرین سلم که در

— ۱۰۰ —

18

الذِّكْرُ كِتَابٌ أَحْكَمُ آيَاتُهُ ثُمَّ قُضِيَكَ مِنْ كَذِبِ حَكِيمٍ خَيْرِ أَنْ
 لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنَّهُ يَنْهَىكُمْ عَنْ نَذِيرٍ وَلَيْسَ يُرَوِّقَ
 أَنْتُمْ تَغْفِرُوا رَبِّكُمْ ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ يَتَّبِعْكُمْ مَتَاعًا
 حَسَنًا إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ
 وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ
 مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 أَلَا إِنَّهُمْ يَتَّبِعُونَ
 صُدُورَهُمْ لِيَسْتَخْفُوا مِنْهُ أَلَا جِنَّةٌ لِيَسْتَغْشَوْا
 ثِيَابَهُمْ يَعْلَمُ مَا يُبْسِرُونَ وَمَا يَأْلُفُونَ إِنَّهُ عَلَيْهِمْ
 لَمَahay خورا

[illegible]

وَلَيْسَ أَذَقْنَاهُ نَعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَاءٍ مِمَّنْ هُمْ يَقُولُونَ ذَهَبَ السَّيِّئَاتِ
 و در این که در جهان ما دورا نفعی پس ازین که در دنیا بدیدند و در دنیا گرفتاریها را
 إِنَّهُ لَفَرِحَ فَخُورًا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ
 پس از آنکه در جهان ما دورا نفعی پس ازین که در دنیا بدیدند و در دنیا گرفتاریها را
 لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَىٰ
 و ایشان را بود آمرزشی و مزدی بزرگ پس از آنکه در دنیا بدیدند و در دنیا گرفتاریها را
 إِلَيْكَ وَصَائِقُ يَرْصَدُكَ أَنْ يَقُولُوا الْوَلَا نُزِلَ عَلَيْهِ كُتُبٌ
 و تو را که بماند این سید تو را که بماند این سید تو را که بماند این سید
 أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ أَمَّا أَنْتَ تَذِيرُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ
 و یا چنانچه بماند این سید تو را که بماند این سید تو را که بماند این سید
 أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ قَالُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيَاتٍ
 و بگویند یا بگویند یا بگویند یا بگویند یا بگویند یا بگویند یا بگویند یا بگویند
 وَادْعُوا مَنْ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
 و بگویند یا بگویند یا بگویند یا بگویند یا بگویند یا بگویند یا بگویند یا بگویند
 فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا أَنْزَلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَإِنْ لَا إِلَهَ إِلَّا
 پس از آنکه در جهان ما دورا نفعی پس ازین که در دنیا بدیدند و در دنیا گرفتاریها را
 هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ مَرْكَانُ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا
 و او پس از آنکه در جهان ما دورا نفعی پس ازین که در دنیا بدیدند و در دنیا گرفتاریها را

نُوفٍ إِلَيْهِمْ أَعْمَالُهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُخْشَوْنَ
 تمام بیم ایشان را از علمای ایشان در اینجا و ایشان را در اینجا با نیکامانه
 أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحِطَّ مَا صَنَعُوا
 این گروه آنانند که نبودند در ایشان را در آخرت که آتش و باطل شود آنچه ایشان
 فِيهَا وَبَاطِلٌ مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيْتِهِ مِنْ
 و در اینجا و باطل بود آنچه ایشان را در اینجا و باطل بود آنچه ایشان
 رَبٍّ وَبِتُّ لَوْ شَهِدْتُ مِنْهُ وَمَنْ قَبْلَهُ كِتَابُ مُوسَىٰ إِمَامًا
 پروردگار خود و خوانده آنرا - کوهی میزند از و از پیش او بود کتاب موسی پیشوایی
 وَرَحْمَةً أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ
 و رحمتی آن گروه ایمان آوردند بدان و سر که کار می شود بدان از گروهان
 قَالَتِ الْيَهُودُ نَبِيُّهُمْ افْتَرَاهُ وَكَانَ الْخَبْرُ مِنْ رَبِّكَ وَلَكِنَّ
 پس از آنکه در جهان ما دورا نفعی پس ازین که در دنیا بدیدند و در دنیا گرفتاریها را
 أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
 بیشترین مردمان ایمان نمی آورند و کیست ستمکارتر از آنکه بر بافت بر خدا دروغی
 أُولَٰئِكَ يُعْذِرُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ
 آن گروه می بیند کرده شوند بر برادر پروردگار خود و گویند کوهان این گروه آنانند
 كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ الَّذِينَ
 که دروغ گفتند بر پروردگار خود بدین بدستی که گفتند بر پروردگار خود

يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَعْمَلُونَ عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ
 هُمْ كَاذِبُونَ *برکشند از راه خدا و میگردانند راه را و ایشان باختر*
 هُمْ كَاذِبُونَ أُولَئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا
 لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ يُضَاعِفُ لَهُمْ الْعَذَابَ مَا كَانُوا
 يَسْتَعْجِلُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُصِرُّونَ أُولَئِكَ الَّذِينَ
 خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ *زایشان از چیز خدا هیچ درستی نیست و چند گزیده شود ایشان را عذاب باشد*
 لَأَجْرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْخَسِرُونَ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَاجْتَنَبُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ
 فِيهَا خَالِدُونَ *حق که ایشان در آخرت ایشانند زیان کاران بدیستی که آنها که ایمان آورده*
 فِيهَا خَالِدُونَ مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَى وَالْأَصَمِّ وَ
 الْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ *و کردند کارهای نیک پس بود دو کار خود آن کرده اصحاب باشند ایشان*
 الْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ *در اینجا همیشه باشند مثل دو کرده همچون نابینا و بینا*
 الْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ *و بینا و شنوا ای یکسان باشند مثل ای پس ندانی کیستی و بدیستی*

اَرْسَلْنَا نُوحًا اِلَىٰ قَوْمِهِ اِتْلِكُمْ نَذِيرًا مِّنْ اَنْ لَا تُعْبُدُوا اِلَّا اللّٰهَ
 اگر بپسندیدم ما نوح را پس قومی او برستی که من را شمارا بپسندیدند و دشمن با یکدیگر میستند که نوح را
 اِنِّيْ اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ اَلِيْمٍ فَقَالَ الْمَلَاةُ الَّذِيْنَ كَفَرُوا
 برستی که من بر شما عذاب روز در دمان پس گفتند اشراف آنها که کافر بودند
 مِنْ قَوْمِهِ مَا زِيَاكَ الْاَبْسَاسُ امِثْلُنَا وَمَا زِيَاكَ اَتَّبِعَكَ الْاَلَدِيْنَ
 از گروه او نیستی بهتر ترا که آدمی مانند ما و نمی بینم شما را که پیروی میکنید
 هُمْ اَرَادُوْا اِذْ لَنَا بَادِي الرَّايِ وَمَا زِيَاكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ لِّ
 که ایشان ارذل بودند بادی شیمان و نمی بینم شما را هیچ فضیلتی بیک
 نَظَنُّكُمْ كَاذِبِيْنَ قَالَ يٰقَوْمِ اَرَايْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ
 بیکان من بریم شما را دروغ گویند گفتند ای قوم مرا می بیند شما اگر بایتم من بر عیسی
 مِنْ رَبِّيْ وَاَنَا بِيْ رَحْمَةٍ مِنْ عِنْدِ فَعُمِّيْتَ عَلَيْكُمْ اَلَمْ يَكُوْنُوا
 از پروردگار خود و عباد پروردگاری از نزد خود پس پیشه بود آن بر شما ای الزام توانم کرد شما را
 وَاَنْتُمْ طَاغَارُ هُوْنَ وَيٰقَوْمِ لَا اَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا
 و شما مرا از نخواسته باشید و ایای کرده من نمی خواهم از شما هیچ مبلغ و مال
 اِنْ اَجْرِيْ اِلَّا عَلٰى اللّٰهِ وَمَا اَنَا بِطَارِدِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِنَّهُمْ مَلٰٓئِكَةٌ
 نیست من از منی که بر خدا دشمنان رانده آنها را که ایمان آورده اند و منی که ایشان را
 وَلَكِنِّيْ اَرَاكُمْ قَوْمًا تَجَاهَلُوْنَ وَيٰقَوْمِ مَنْ يُّنْفِرُ مِنَ اللّٰهِ اِنْ طَرَدْتُمْ
 و لیکن من می بینم شما را که می نادانان و ای قوم کیست که یاری دهد از خدا اگر شما ایشان را

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ
 الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ لَنْ
 يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذْ الْمَنَّانُ
 الظَّالِمِينَ قَالُوا يَا نُوحُ قَدْ جَادَلْتَنَا فَكُنتَ جِدَالِنَا فَأَنَّا
 إِنَّا نَعْبُدُكَ إِنَّا كُنَّا مِنَ الصَّادِقِينَ قَالُوا مَا يَأْتِيَكُمُ بِهِ اللَّهُ
 إِذْ تُبْعَثُونَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ
 أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ
 تُجْعَلُونَ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ فَعَلَىٰ إِجْرَائِي
 وَإِنِّي أَخْشَى اللَّهَ عَسَىٰ أَعْتَبُ أَن يَنْزِلَ عَلَيَّ الْوَحْيُ وَإِنِّي أَتْلُوهُ وَإِنِّي
 أَعْلَمُ بِمَا تُصَلِّونَ فِي الدِّينِ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُ وَإِنِّي أَعْلَمُ بِمَا
 تُصَلِّونَ فِي الدِّينِ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُ وَإِنِّي أَعْلَمُ بِمَا تُصَلِّونَ فِي الدِّينِ

[illegible]

ابنه وكان في مغرل يابني اركب معنا ولا تكن مع الكافرين

دود او در جادو در کفر کن و دشمن و بپاش با کافران

قال ساوي الجبل يعصمني من الماء قال لا عاصم اليوم من امر

کنت نوح دور پناه دم باکوی نوح که بار در آب کنت نوح که دارنده بود امروز از قوا

الله الا من رحم وحال بينهم ما النوح وكان من المغررين و

خدا که نوح که رحمت کرد بود و حال شد میان ایشان موج آب پس بود از جمع غرض کان

قيل يا ارض ابلي ما لك ويا سماء اقلعي وغيض الماء وقضي الامر و

وگفته ای زمین خود را آب و ای آسمان ببار و بر جوشید آب و گداخته

واستوت على الجودي وقيل بعد للقوم الظالمين ونادى

درست بایستاد آب بر کوه جودی وگفته بعد برای قوم الظالمین و نادی

نوح ربه فقال رب ان ابني من اهلي واث وعذك الحق وانت

نوح پروردگار خود را پرست برستی که پسر من از اهل من و پرستی که و عذت توحت و توئی

احكم الحاكمين قال يا نوح انه ليس من اهليك انه عمل

حکم کند و تین حاکمان گفت ای نوح که او نیست از کسان که عمل و کار او

غير صالح فلا تسئلن ما ليس لك به علم اني اعطتك ان تكون

نه نیکوست پس خواه از من آنچه نیست بدان دانستی بهی که من به میدم ترا بر تان باشی

من الجاهلين قال رب اني اعوذ بك ان اسئلك ما ليس اليه

از جملة جاهلان گفت ای پروردگار من پناه میگیرم تو که در خشم از تو آنچه نیست بمان

علمه ولا تغفر لي وترحمني اكن من الخاسرين قيل

فهم دانستی و اگر بنیام من را و رحمت کنی بر من باشم از خسران دان گفت شد

يا نوح اهبط بسلام منا وبركات عليك وعلى امم ممن

ای نوح بپایه از ما و برکتی بر تو و بر کرمانی از ما

معك وامم سمعتهم ثم يمستهم مناعذاب اليم تلك

با تو اند و گروهی از تو بر خور داری پس از سر بدیشان عذاب در دناک آن

من انبياء الغيب نوحها اليك ما كنت تعلمها انت ولا قومك

از خبرهای خبیست که می بینم از تو بودی که دانای آنرا نه تو و نه قوم تو

من قبل هذا فاصبر الى العاقبة للمتقين والى عاجلهم

از پیش این پس صبر کن که عاقبت کار و پیریز کار از او و بهرستایم و بهرستایم

هوذا قال يا قوم اعبدوا الله ما لكم من اله غير ان انتم الا

سود گفت ای قوم چه سیت خدا را که نیت رستار هیچ خدای جز او نیست شما که

مفترون يا قوم لا اسئلكم عليه اجرا ان اجري الا على الذي

دروغی برمی بایید ای قوم من نمی خواهم از شما بر نیل رسالت نوری

فطرني افلا تعقلون ويا قوم استغفروا ربكم ثم توبوا

که بنو یافریز ای پس استغفر عقل کنید و ای قوم از رزش

اليه يرسل السماء عليكم مدرارا ويزدكم قوة الى قوتكم

باز آید که بفرستد آسمان بر شما باران و بزداید قوتی با قوت شما

باز گاه او تا

و بر کرد پیر شما کازان

ما ترک کننده کان ندایان خود را گذارت و نیستیم از ما که ویدکان

کمر که ز خود بر نهشته این خدایان مدام سبوی کینت که من کواه میگردد نام خدا را کواه باشی

از آنچه ابان فرایدارید از خوار پس گدازید بمن هم پس

زمانه سیه مرا بهستی که تو کرم بر خدست که پروردگارم پروردگار من نیست هیچ

نہندہ مگر اگر او فراگیرند ما اور من پشانی او بدستی کی پر در در کفر پرور پست

پس برستی که سایندم
انچه زیستاده از آسمان و جلیستی ببارد

روز دکانه کوی جز از نما بر سر کوه برستی که پروردگار من بر همه

بسم الله الرحمن الرحيم واینکه بدانیم که هر چه می‌خواهیم بدانیم باید

برستی از ما دبرمانیدیم، ایشانرا از عذابی داشت و ایند قوم بود که انکار کردند

بستانهای پروردگار خود معاشی شده در پسوان خود و پروردگار فرمان هرگز گشت تسلیمیه

و در این دایره نشسته اند در این دنیا بلعنی و در روز قیامت بر آن که قوم بود

کافر شده در مورد کافران بدان که دوری و بدگفتار قسم سودا و بنز و باقیانرا بقوم صالح برازیانرا

صلح گفت ای قوم من پرستید خدا را نیست رتبار هیچ خدای جز او

اِنَّكُمْ لَمِنْكُمْ رِجَالٌ مُّسِيءُونَ

ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ ۝ قَالُوا يَا صَالِحُ قَدْ كُنْتَ

پس باز شد بارگاه او بدستی پر دردگار بیکیت ^{خواسته} اجابت گفتن صاع ^{بر پستی} پستی

فيا مرجوا قبل هذا السهم ان تعبد ما يعبد اباؤا وانا انما

شَكَ مَا نَدَعُ بِاللَّهِ مُرَبِّ قَالَا بَلَّغْ أَمْرًا إِلَهُكَ عَالَمًا

شکلیم از آنچه میخوانید ما بدان یک شکسته گفت ای قوم ای چه بیند شما اگر بستم بر حجتی

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلًا لِّوَطَايِئِهِمْ ذُرْعًا وَقَالُوا هَذَا يَوْمُكُمْ
دوستان آمدند رسولان با بلوط برآمد ایشان را و گفت این روز است
عَصِيبٌ وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ
دشوار است و آمدند بنزد قوم او و از پیش بودند و میگذاشتند بدیدار
قَالَ يَا قَوْمِ هَؤُلَاءِ بَنَاتُ هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تَخْزَوْا فِي ضَعْفِي
گفت ای قوم این گروه دخترانند بیکه تر از شما پس بترسید از خدا و در سستی خود خوار نشوید
الْيَوْمِ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ قَالُوا لَكَ عَلِمَتْ مَا لَنَا مِنْكَ مِنْ
ای نیست ز شما مردی بصیر گفتند بر پستی خودی که نیست از دختران تو
حَقٍّ وَأَنْتَ لَنْ تَعْلَمَ مَا نُرِيدُ قَالَ لَوْنِي بِكُمْ قُوَّةً أَوْ أَوِي إِلَى
حق در پستی که تو میدانی بجز ما هیچیم گفت خود را کاشکی بودی قوی یا پناه بگرفتی بای
شَدِيدٍ قَالُوا يَا لَوِطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَا يَصِلُ إِلَيْكَ فَأَسْرِ
گفت ای لوط ای رسولان که رسوایان بود و کار تو هم رسیده است پس
يَا هَٰذَا لَكَ يَقْطَعُ مِنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرًا أَنْتَ
ای خوار بیدار از شب و باید که بر پس نگرند ز شما هیچ یکی مگر زن تو که بود
مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ إِنْ مَوْعِدُهُمْ الصُّبْحُ الْفَيْسُ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ
رسیده است آنچه رسیده است بیدار بستی که وعده ایشان صبح است صبح نزدیک
فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَابًا مِنْ
پس چون آمد فرمان ما گردانیدیم زبر زبر از ایشان و باران ببارید بر ایشان

سَجِيلٍ مِّنْضُودٍ مُّسَوَّمَةٍ عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ
سند گل نشان کرده نزد پروردگار تو و نه آن از ستمکاران دور و بزمستان
إِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرُهُ
بنزد شعیب برادر ایشان گفت ای قوم من پرستید خدا را نیست دشمن هیچ خدائی جز او
وَلَا تَنْقُصُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أَرَانَكُمْ حَيْرِينَ وَإِيَّيَافُ
و باز کم کنید و ترازو را بدستی که من بستم شما را و درستی که من بستم
عَلَيْكُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ مُحِيطٍ وَيَا قَوْمِ أَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ
ب شما از عذاب روزی گردانیده شود ای قوم مرا تمام کنید و ترازو را
بِالْقِسْطِ وَلَا تَخْشَوْا السَّيْءَ إِيَّاهُمْ وَلَا تَقْتُلُوا فِي الْأَرْضِ
ب عدالت و باز کم کنید مردمان را چیزهای ایشان و شبانه در زمین
مُفْسِدِينَ بَقِيَّتُ اللَّهِ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ وَمَا
نمایندگان این باقی که خدایت بهتر از شما را اگر بستی شما مؤمنان و بیم
أَنَا عَلَيْكُمْ حَافِظٌ قَالُوا يَا شُعَيْبُ أَصَدُّ نَفْسًا أَنْ
من بر شما نگهبان اعلان گفتند ای شعیب ای نازناهی تو میفرماید ترا که
تَنْتَرِكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّا فَعَلْنَا فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ
ترک کنیم ما آنچه می پرستیدند پدران ما یا ای که کنی ما در مالهای خود آنچه خواهیم پرستی که تو
لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيْتَةٍ
نه قوی بردبار با صواب گفت ای قوم مرا ای و نه بیند شما اگر بستم بر بیتی

از پیر و دگر می خورد و روزی ده بار از قبل خود روزی نیکو و نیم خواهم که یافت کم شمار

نہ اپنے ہی کردار میں ازل سے نیچو ام
مگر نگار با صلا آورد بچہ نرناہی داشتہ با تم

مکر بخند پرو خجل کردم بازگاه او باز آمد و ای قوم بدراد شمار

خداوند بختیاری را در میان ما پدید آید و مانند آنچه بر سر یاقوم نمود یا بقوم مود

اَوْ قَدْ صَالِحٌ وَمَا قَدْ لَوْ طُنَّكُمْ سَعِدٌ وَاسْتَغْفِرُوا

اولوم صالح و ما نوم و ميسم ببعيد واستعمر
استعمر صالح و ما نوم و ميسم ببعيد

و یوسف را به قفس انداختند و در چاه افکندند

ربكم هم لو بوالية ان ربي رحيم ودود

پیروردگار خود پس نازید مادر کاراد و پیروردگار مزهراب دوست مطیعان ای سب

مَانَفَقَهُ كَثِيرًا مِّمَّا نَقُولُ وَإِنَّا لَنَرُّكَ قَيْنًا ضَعِيفًا

در من بیایه بسیار آینه میون و در پستی کامی پست در دین نور ضعیف

وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا نَتَّ عَلَيْنَا بَعِيرٍ قَالَ يَا قَوْمِ ارْهَطُوا

در آن وقت که قبله از نویدی بر آنه بسند میزدیم ترا نیستی ترا بر عذیب و ربنه گفت ای قوم من ای آل سلیمان

عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَاتَّخَذْتُمُوهُ وَرَائَكُمْ ظَهْرًا إِنَّ رَبِّي بِمَا

شما یکین بیست و ای قوم من کارمند بر خود عادت خود هر کسی که کند زود

تَعْلَمَنَّ أَنَّكَ عَدَلٌ فِي الْخَوَارِجِ وَهُوَ كَذِبٌ وَأَتَقُوا

لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

[illegible]

إلى بيعكم قريباً. وما جاء أمرنا بجمعنا شعبي والذين من أمتهم

[illegible]

بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَآخَذَتْ الدِّبْطُ لِمَا الصَّبْحَةَ فَاصْبَحُوا فِي دِيَارِ

چست ازما و فر گرفت انهار که پشم کرد

جائين كان لم يغتوا فيها الا بعد المدي كما بعد

مردگان کوینا که دنگ نکرد در اینجا بیان که دوی و پلاکت باد قونم شعیب

ثُمَّ قَالَ ارْجِعْ إِلَىٰ قَوْمِكَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ

قوم صالح و پستی که بنام موسی است بنام و پستی رسول زعفر

وَمَا لَكُمْ فَا تَبْعُوا الرِّفْعُونَ وَمَا لَكُمْ فَرِّغُونَ بِرِشِيدٍ يَقْدُمُ قَوْمَهُ

و اسراف او پس بر می گردد زمان فرعون و بنود زمان فرعون

بِئْسَ الْقِيَامَةُ فَأُورِدَهُمُ النَّارَ وَبِئْسَ الْوَرْدَ الْمُؤْرَدُ وَاتَّبَعُوا

در روزیاست پس آورد ایشان را در آنش و بد

هَذِهِ لَعْنَةٌ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ بِئْسَ الرُّقْدُ الْمَرْفُودُ ذَلِكَ نُنَاسِبُ

این دیار لعنتی و در روز قیامت نیز بد

ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شَيْئًا وَهُمْ يُدْعَوْنَ إِلَى الْيَوْمِ لِقَاءِ رَبِّهِمْ فَيَذَرُوهَا كَذِبًا

پس بر نهی خود پس بفرایند از ایشان خداوند ایشان انهای که میخوانند
 ذُوْنِ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ لِّمَا جَاءَ اَمْرُكَ وَمَا زَادُوْهُمْ غَيْرَ تَتٰبٍ

وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَىٰ وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ

و همچنین بود گفتن پروردگار تو این یکبار و این دیو را و این چشم کار بود پس
اَخَذَ اِيْمٌ شَدِيْدٌ اِنِّیْ فِیْ ذٰلِكَ لَا یَزِیْدُ خَافَ عَذَابَ

الْآخِرِ ذَلِكَ يَوْمٌ مَّجْمُوعٌ لَهُ النَّاسُ وَذَلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُودٌ

وَمَا نُوَخِّدُ إِلَّا لِأَجَلٍ مُّعَدَّدٍ يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلُمُ نَفْسٌ

الْأَبَادِ مِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فَمِنْهُمْ

النَّارُ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ الَّذِينَ فِيهَا مَا دَامَتْ
آتش باشند در ایشانرا بود ز غم ناله و بانگی چون باند ز

از زمین
آسمان
مَرِيَّةٌ مِمَّا يَعْبُدُ هَؤُلَاءِ مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ آبَاؤُهُمْ

شکر از تو می پستند این گروه نمی پستند مگر همچنانکه می پستند زبیران ایضا

مِنْ قَبْلِ وَاِنَّا لَمُؤَفَّقُوهُمْ نَصْبِيْهِمْ غَيْرُ مُنْقَوِصٍ وَلَقَدْ

از پیش و دستگیر نامه تمام و منتهی ایشا بزرگوار این ج. از کلام بنده و برسی
اَنْتَ اَمْرٌ مَوْسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ

بِأَدِيمِ مَا مَوْسَىٰ رَأَىٰ كِتَابَ تَوْرَةٍ ۖ وَإِسْحَاقَ إِذْ أَخَذَ مِنْ دَاوُدَ أَهْلَ الْبَيْتِ ۖ وَدَاوُدَ إِذْ أَعْتَدَ الرِّجْلَ ۚ قُلْ بِرَحْمَةِ رَبِّي أَنتُم مَّوَدَّعُونَ ۚ

عَلَمَ الْيُوفِيِّيَهُمْ رَبُّكَ أَغْمَلَهُمْ إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ

خَيْرٌ فَاسْتَقِمْ كَمَا اُمِرْتَ وَمِنْ تَابِ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا

اِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَمَا تَقْتُلُوا

النَّارُ وَمَالُكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَائِهِ ثُمَّ لَا تُنصِرُونَ
در آتش نیست مرثاء از جز خدا می هیچ دوستانی پس یاری کرده نشوید

وَأَمَّا الَّذِينَ سَعَدُوا فَأَنْزَلْنَاهُمْ فِي جَنَّاتٍ خَالِدِينَ فِيهَا
بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزَكَاةً لِلَّذِينَ فِي الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ

ربایان دار نماز را در دو طرف روز و بعضی از شب **بسی** که نیکوئیها ببرد

السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرَى لِلذَّاكِرِينَ وَأَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ

میبارد این قرآن پسندیت **پسند** که نیکو کاران و صبر کن پس بدستی خدا

لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْحَسَنِينَ فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ

ضایع نکند مزد نیکو کاران را **پس** که از هر روز که دانی که پیش

قَبْلَكُمْ أُولُو بَقِيَّةٍ يَنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا

از شما بودند خداوند **بقی** نمی کردند ایشانرا از بیهوشی کردن در زمین مگر اندکی

مَنْ أَحْبَبَانَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ الْذِينَ ظَلَمُوا مَا اتَّبَعُوا فِيهِ وَكَانُوا

تا که بر ما شایسته **ایشان** و پیروان کرده آنها را گمراهی کرده بودند و در این

مُجْرِمِينَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا

مجرمان **و** و پروردگار تو مملکت نکند **اهل** بهر **بستم** ظلم و اهل آن

مُصْلِحُونَ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا

کامیاب **اگر** میخواست **پروردگار** کرده اندی مردم را یک **یک** و یک **دین**

يَذَلُّونَ مُخْتَلِفِينَ أَلَمَنْ رَحِمَ رَبُّكَ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ وَ

و همیشه **مختلف** گشته اند **مگر** آنرا که رحمت کرد **پروردگار** تو و بدین **آزید** ایشانرا

تَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

تمام شد **کلمه** **پروردگار** تو که **پر** کنم **دوزخ** را **انجمن** پس **و** آدمی **م**

وَكَلَّا تَقْرَعُ عَلَيْكَ مِنْ آبَائِ الرُّسُلِ مَا نُنَبِّئُ بِهِ قُلُوكَ

و **مگر** **ما** **نقصد** **میگویم** **بر تو** از خبرهای **رسلان** تا **نمیتوانیم** **بگویم** **به تو**

وَجَاءَكَ فِي هَالِكٍ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ

و آمد **بر تو** **درین** **سوره** **حق** و **پند** **گفتی** و **پند** **دادی** **مؤمنان** را

قُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ أَعْمَلُوا عَلَى مَا كُنْتُمْ أَنْتُمْ تَعْمَلُونَ

و بگو **مؤمنان** **که** **نمی** **کنند** **کار** **خوب** **بر** **خود** **پسند** **که** **نمی** **کنند**

وَانْظُرُوا أَنَا مُنْظَرُونَ وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

و **چشم** **داریم** **که** **ما** **باشما** **چشم** **دارند** **ما** **چشم** **داریم** **و** **غیب** **آسمانها** **و** **زمین**

إِلَيْهِ يَرْجِعُ الْأُمُورُ كُلُّهَا فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ

با تو باز **کرد** **کار** **ما** **پس** **پرست** **او** **و** **تو** **توکل** **کن** **بر او** **و** **دین** **پروردگار**

بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

غافل **از آنچه** **شما** **میکنید**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم **الله** **الرحمن** **الرحیم**

الرَّ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا

اینها **آیات** **آن** **کتاب** **مبین** **و** **ما** **نفرستادیم** **آنرا** **قرآنی** **عربی**

لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ مَا

تا **او** **که** **تو** **استماع** **تو** **کنی** **ما** **نقصد** **میگویم** **بر تو** **خوبترین** **قصه** **را** **بنام**

الْحُبِّ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ
وَجَاءُوا آبَاءَهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِشُ
وَدَعَيْنَا رُبَّنَا فَزَكِّهِمْ كَمَا هُمْ وَارْتَدُّوا عَلَىٰ أَعْقَابِهِمْ فَأَتَاهُمُ الْيُسُفُ
وَنُفُوسُهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَئِنَّ عَذَابَ الْبَاطِلِ لَشَدِيدٌ
وَتَرَكْنَا يُونُسَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَكَلَبَهُ الذَّبَابُ وَمَا أَنتَ بِمُؤْمِنٍ
لَّنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ وَجَاءُوا عَلَىٰ قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ قَالَ
بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْ أَتُمْ أَفْقَصُ حِمْلٍ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ
عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَىٰ
دَلْوَهُ قَالَ يَا بُشْرَىٰ هَذَا غُلَامٌ وَأَسَرُّوهُ بِضَاعَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ
بِمَا يَعْمَلُونَ وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ خَسِيرٍ وَوَدَّعَاهُ وَكَانُوا
فِيهِ مِنَ الْآزِيدِينَ وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِمَنِ الْكَرِيمُ
ذَانِ أَجْلٍ لَّيْسَ بِي رَسُولٍ وَلَا نَذِيرٍ

چهار دو کرم را به یوسف که در زندان بود و ایشان را بکار ایشان این و ایشان را
و آمدند به پدر خود شبانه میگریستند گفتند یوسف را برتیم تر میزنیم
و ترک کنایوسف عند متاعنا فکله الذب و ما انت بمؤمن
و بگذاشتیم یوسف نزد دشمنان و کالایا پس خورد او را اگر دین تو باز نماند
لنا ولو کنا صادقین و جاءوا علی قمیصه بدم کذب قال
ما در کرم پستی است راست گویان و آوردند بر سر او و بخون بدو زدند
بل سولت لكم انفسکم ام اتم افقص حمل و الله المستعان
یک بیاض در شمار تنها اماره شما کار را بر سر است بهر کانی نیکو و صفا که ای یوسف
علی ما تصفون و جاءت سیاره فارسلوا و اردهم فادلی
برایه سخت یکسکه و آمدند کار و بیان پس برستند و آب آورده خود را بر او ریختند
دله قال یا بشری هذا غلام و اسروهم بضاعة و الله علیم
دو خود را گفت ای زور باد این کوزدگیت و پنهان کردند او را جهت بضاعتی و بعدا دانست
بما یعملون و شروه بثمان خسر و و دعه و کانوا
نیا نچرا ایشان بیکند و بهر دهنه او را بهای اندک بهر همای گندم خرده شده و بود
فیه من الزاهدین و قال الذی اشتریه من مصر لیمنا لکرم
دران از جمله بی رستان و گفت ای کسی که خریده بود او را در شهر مصر روزن خود را که گوی دار

مَثْوًى عَنِ أَنْ يَفْعَبْنَا أَوْ نَخَذَهُ وَلَمَّا وَكَّدَكَ مَكَّنَا
لِيُؤَسِّفَ فِي الْأَرْضِ وَلِنَعْلِمَ مِنْ تَأْيِيلِ الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ غَالِبٌ
عَلَىٰ أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ وَلَمَّا بَلَغَ اشْتَدَّ
بِرِّهُمَا إِذْ رَاوَدَتْهُ ابْنَتُ الْفَارُوقِ أَنْ يَرْجِيَ ثَوْبًا مَحْشُورًا
وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوًى إِنَّهُ
لَافْتَحُ الْظَالِمُونَ وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنَّ رَأَى
بُرْهَانَ رَبِّهِ كَذَلِكَ لَنَصْرَفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ
عِبَادِنَا الْخَالَصِينَ وَاسْتَفْتَى الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَأَلْفَا

جایگاه او را شب بود که یوسف در زندان یا زاکریم او را بهر زنی و همچنین نیکین و آدم را
لیوسف فی الارض و لنعلم من تأییل الاحادیث و الله غالب
در یوسف را در زمین و تا در آسونه او را از تعبیر خوابها و خدا غالب است
علی امره و لیکن اکثر الناس لا یعلمون و لما بلغ اشتد
بر فرمان خود و لیکن بیشتر مردمان نمی دانند و چون بر سر یوسف خواب خود
انیناه حکما و علما و كذلك نجرى المحسنین و
بر آدم را او را حکمت و دانش و همچنین پا داشت و نیکو کاران را و
راودته ابنت الفاروق ان یرجی ثوبا محشورا
در خواب او را آن زنی که یوسف در خانه داد بود از بهر تن خود جهت شهنش و
و قالت هیئت لک قال معاذ الله انه ربی احسن مثنوی انه
و گفت زنیخا فرستاد گفت خدا و داد او را بهیستی کرد و کارش نیکو کرد جایگاه را
لا یفتح الظالمون و لقد همت به و هم بها لولا ان راى
بستکاران نباید بستکاران و بر پستی که قصه زنیخا یوسف و او نیز بهر نیکی او نه می دید
برهان ربیه کذلك لنصرف عنه السوء و الفحشاء انه من
بخت پروردگار خود را همچنین تا بگردانیدم نزد من و ناسایت بهیستی کرد و نیکو
عبادنا الخالصین و استفتی الباب و قدت قمیصه من دبر و ألفا
بنگاهان نبرد خالصان این و پیش گرفت بر دهنش و او نیز بهر نیکی او را از پس و پا داشت

سَيِّدَهَا لَدَى الْبَابِ قَالَتْ مَا جِئْتُمْنَ إِلَّا لِبُحْنٍ
غیر از نزدیک در خانه کت زلفها برداشت آنرا خواست بر دامن پیران تو می کرد و زلفها را
أَوْ عَذَابِكُمْ أَلِيمٌ قَالَتْ هِيَ رَأَوْدَتِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ أَهْلِهَا
یا خداوند دردناک کت زلفها در خواست مرا از بدترین خود و کواهی داد کواهی دهنده اهل دنیا
إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدِّمَ قَبْلَ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ
اگر است پیران او دریده از پیش پس زلفها راست میگردد و او از جمله دروغ گو است
وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدِّمَ دُبُرَ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ
و اگر است پیران او دریده از پس پس زلفها دروغ میگردد و او راست گو است
فَلَمَّا رَأَى قَمِيصَهُ قُدِّمَ دُبُرَ قَالَ إِنَّهُ مِنْ كِبَرِكُمْ إِنَّ كَيْدَ كُنْ
پیران دیدند پیران او را دریده بود از پس که بزرگی که این کید و کرم شما است برستی که کید و کرم شما
عَظِيمٌ يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنبِكِ إِنَّكِ كُنْتِ
بزرگ است ای یوسف از وی بگردان این و آمرزش خواه مرا ترک او را خدا که تو بودی
مِنَ الْخَاطِئِينَ وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ
از جمله خطاکاران و گفته زنان در شهر مهر کردن عزیز در خواست
فَتَهَا عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرِيهَا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ
چون خود را از بدترین خود بجهت برسد دوستی او میان دل او و کرمی که او را در کرمی روشن
فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَكَا
پیران شنید که ایشان را بهر سیادت ایشان و معذرت را برای ایشان میگفت

وَأَنْتِ كُلُّ وَاحِدَةٍ مِنْهُنَّ سَوِيكٌ وَقَالَتْ أَخْرِجْ عَلَيَّ هُنَّ
و بیاد هر یکی را از آن زنان کار می داشت و گفت بیرون از ایشان
فَلَمَّا رَأَتْهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا
پیران دیدند او را بزرگ داشتند او را و می بریدند دستها را و گفته داشتند نیست این
بَشَرًا مِنْ هَذَا الْأَمَلِكِ كَرِيمٍ قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي
آدمی نیست این که فرشته نیکو گفت زلفها پس آنست آنی ملالت میکردید
فَبِيدَ وَلَقَدْ رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ وَلَئِنْ لَمْ يَفْعَلْ
در حق او و بدستی که در خواست او را از بدترین خود پس که بدست خود را و باشد اگر کند
مَا آمَرَ لَيْسَ جَنًّا وَلَكِنْ تَأْمُرُ السَّاعِرِينَ قَالَتْ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ
آنچه فرمودم او را بر من در زندان استم و دهنده باشد از جمله خواست که بگویی ای پروردگار من دوست تر است
مِمَّا يَدْعُونِي إِلَيْهِ وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُنْ
از آنچه میخوانند مرا ندان و اگر بفرمانی از من کید این زنان را میل کنم ایشان
أَكُنْ مِنَ الْجَاهِلِينَ فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُمْ كَيْدَهُنَّ
و باشد از جمله نادانان پس آنچه نمود او را پروردگار را پس که بدست از او کید ایشان را
إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ثُمَّ بَدَّلَهُمْ مِنْ عَذَابِ مَا رَأَوْا الْآيَاتِ
بدستی که او شنوای دانایست پس بدست ایشان را که از پس آنچه دیدند نشانها را
لَيْسَ جَنًّا وَحَتَّى حِينٍ وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنُ فَنِيَانِ قَالَ أَحَدُهُمَا
که سران در زندان کردند تا شکایت در گفته با او در زندان دو جوان گفت یکی از آن مرد

إِنِّي أَنَا بِي عَصْرٍ خَمْرًا وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَنَا بِي خَمْرًا
این در خواستیدم که می فرستم خمر را و گفت آن دیگر که من در خواستیدم که بفرستم خمر را
تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبَأٌ بَاطِلٌ إِنَّا أَنزَلْنَاهُ فِي الْغُسْنِ قَالُوا إِنَّمَا
می خوردند مرغان آن را بیاگان را تعبیر آن را می بینم تا از جوئی که کاران گفت بیاورند
طَعَامٌ نُّزِّلَ لَهُ الْبُتُورُ كَمَا نَزَّلْنَا بَلَدًا لَّنُحْكُمَ لَكُمْ
پس خوردنی که نازل شد آنرا که بیاگان را شمارا تعبیر آن پشتران که آوردند پشتران
مِمَّا عَلَيْنَا رَجَبٌ إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ
اینهمه نیست که از شما بپایند و در دکان می ترکم ملت روی را که نمی گویند بخدا و ایشان باختر
هُمْ كَافِرُونَ وَأَتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي ابْرَهِيمَ وَاسْحَبُو وَيَعْقُوبُ
ایشان کافران و پیروی کردم ملت پدران ابراهیم واسحق و یعقوب
مَا كَانَ لَنَا أَنْ نَشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا
نیست ما را که انبار خدا رایم بخدا هیچ چیزی از آن از فضل خدا بر ما
وَعَلَى النَّاسِ وَالْكَرَّاءُ كَثَرُ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ يَا صَاحِبِي
و بر مردمان و لیکن بیشترین مردمان شاکر نمی کنند ای دوستان
السَّجْنِ عَزَابٌ مُتَّفَقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ مَا تَعْبُدُونَ
در زندان ای خدا را پرکنده بهتر یا خدای یکتای بگانه و تهرکنده نمی پرستید
مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءَ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ
زیر از و که نامهای که نام نهاده اید آنرا شما و پدران شما آنچه فرستاد خدا

بِهَامِنْ سُلْطَانٍ إِنْ لَكُمْ إِلَهٌ إِلَّا اللَّهُ أَمْ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا إِيَّاهُ
بها من سولطان اینست که اگر خدا را فرود آنکس پرستید و اگر او
ذَلِكَ الَّذِي الْفَتِيمُ وَالْكَرَّاءُ كَثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ يَا صَاحِبِي
آنست دین رات و لیکن بیشترین مردمان نمی دانند ای دوستان
السَّجْنِ أَمَّا أَحَدُكُمْ فَتُفِي رَجَبٍ خَمْرًا وَمَا الْآخِرُ فَيُصَلِّبُ
در زندان یا یکی از شما پس پایتی که کند خواب خود را بخدا و اما آن دیگر پس بر داران
فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ
پس بخورد مرغان از سر او که شد کار آنچ در آن فتوی می پرسید و
وَقَالَ الَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِنْهُمَا ادْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَأَنَسَّ الشَّيْطَانُ
و گفت پشتران را که گفت که او نایست از آن سرور یا دکنی را نزد خواب خود پس از او بپایند و
ذِكْرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ فِي السَّجْنِ بضعَ سِنِينَ وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى
یاد او نزد خواب خود پس از آنکه در زندان من سال به سال و گفت پادشاه که من خواب
سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعٌ سُنبُلَاتٍ
هفت گاو فرور که می خوردند ایشان هفت گاو ناز و هفت خوش
خَضِرٌ وَأَخْرَبَ بِالسَّاتِ يَابُهَا الْمَلَأُ أَفْتُونٌ فِي رُؤْيَايَ أَزْكُمُ لِلرُّؤْيَا
پس و آن دیگر خشک ای اشرف فتوی رسید از خواب اگر رسید از خواب
تَعْمُرُونَ قَالُوا أَضْعَافُ أُجْلَامٍ وَمَا خُنُ بَأْوِيلَ الْأَحْلَامِ يَعْلَمُ الْبَيْنَ
تعبیر کنید آن گفته این خوابهای شومید و دانستیم پیغمبر این خوابها دانایان

وَقَالَ الَّذِي نَجَّاهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أَنْتُمْ كُنتُمْ بَنِي

وگفت آنکس که نجاتی بود از آن مرد و باید آورد پس از مدتی که من بیاگاهم شمارا پیغمبر این

فَارْسِلُونِ يَوْسُفَ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ

پس بفرستید مرا یوسف را راستگوی قوی ده مارا در باب سفت کاد

سِمَانٍ يَأْكُلْنَ سَبْعَ عَجَافٍ وَسَبْعَ سُدُبُلَاتٍ خُضِرٍ وَأَخْرَ

فرب که خوردند آنرا سفت کاد و لاغ و سفت خوشه سپید و دیگر

يَابِسَاتٍ لَعَلِّي أَرْجِعَ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ قَالَ تَزْعُمُونَ

شک تا بود که من بازگردم سوی مردمان تا بود که ایشان پرسند که زناعت کنید

سَبْعَ سِنِينَ دَأْبًا فَاخْضَرُّوهْ فِي سَنِيهِ الْأَقْلَبُ لَكُمْ

سفت سال بطوری پس آنچه بردارید شما از فروغ پس بکاهید آنرا در خوشه آن که اندکی از آن

تَأْكُلُونَ ثُمَّ بَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعَ شِدَادٍ يَأْكُلْنَ

بخورید سرفیه پس سفت سال سخت بخورید

مَا قَدَّمْتُمْ لَهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا خَصَّصُوا ثُمَّ بَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ

آنچه فرو پیش داشتند پیشکش کردند آنرا اندکی از آنچه که به ایشان اختصاص داده بود پس آنچه

عَامٌ يَغَاتُ النَّاسُ فِيهِ يَعْصِرُونَ وَقَالَ الْمَلِكُ تَزْعُمُونَ فَلَمَّا

سال که سال است از آن مردان و در آن سال شیر کمینه و گشت پادشاه بپاوریتمز او را پس چون

جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ إِلَى رَبِّكَ فَسْأَلْهُ مَا بَالُ النُّشُوءِ اللَّابِ

آمد نزد پیامبر گشت باز کرد بسوی خواجه خود پس باز پرس از او که چه بود حال کار آن زناعت

قَطَعْنَ أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ قَالَ مَا خَطْبُكُمْ

کسی بریدند ایستهای را بر پستی که بود در کاه بکشد ایشان دانست که پستی بود حال کار شما

أَذْرَأَوْدُنَّ يَوْسُفَ عَنْ نَفْسِهِ فَلَمَّا حَاشَ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ

چون در خواستند یوسف را از بهر تن خود کنند خدا و او را داد ندیدیم ما بر وسیع بدی

قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ إِنَّ هَذَا خَصْصَ الْخَنَ أَنَا وَأَوْدُنَّ عَنْ نَفْسِهِ وَأَنَّهُ

گفت زن عزیز اکنون ظاهر شد حق من خواستد او را از بهر تن خود و گویند

لِمَنِ الصَّادِقِينَ ذَلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخْنُ بِالْغَيْبِ وَإِنَّ اللَّهَ لَإِيْهِدِي

از جمله راست گویند آن باز کردم تا بداند غریز که من نیت نکردم با او در حالت غیبت و گفتند راه نماند

كَيْدِ الْخَائِنِينَ وَمَا بَرِيْءٌ نَفْسِيَّانِ النَّفْسُ لَأَمْرَةٍ بِالسُّوءِ

کیب خیانت کنندگانا دوی میگردانم تن خود را بر پستی که نیت نکرده بودم با او

إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّيَّ إِنَّ رَبِّيَ غَفُورٌ رَحِيمٌ وَقَالَ الْمَلِكُ اسْتَوْفِي

مگر آنچه که رحمت کرده بود پروردگار من پروردگار آمرزگار هر گشت و گشت پادشاه بپاوریتمز او را

أَسْتَجْلِصْهُ لِنَفْسِيَّ فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ

تا خاص گردانم در از بهر تن خود پر چون سخن گفت با او گفت که تو امروز نزد ما با سگانت و

أَمِينٌ قَالَ اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلَيْكُمْ وَ

بایمان گشت چوین کردن مرا بر خزینها زمین بر پستی که من نگه دارم و نام

كَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُونَهَا حَيْثُ تَشَاءُ نَضِيبُ

تکین دادیم ما بر یوسف در زمین بهر گشت از آنچه که میخواست بهر چه

بَرَحْمٰنًا مِّنْ نَّسَبًا وَلَا نَفِيعًا اَجْرَ الْمُحْسِنِينَ وَلَا جَزَا لِّلْاٰخِرَةِ خَيْرٌ
 بخت خود آنرا بخواهیم و نفع کنیم مرد نیکوکاران و پاداشی در آخرت بهتر
 لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَكَانُوْا يَتَّقُوْنَ وَجَارِهُوَ يُوسُفُ فَدَخَلُوْا عَلَيْهِ
 بر آنهارا که گمرویدند و بود پیریزکاران و آمدند بر اذن یوسف پس در رفتند برو
 فَعَرَفُوْهُمْ وَهُمْ لَمْ يَمْنِكِرُوْنَ وَلَمَّا جَعَلُوْهُمْ فِيْ جِهَارِهِمْ قَالَ
 پس بخت ایشانرا و آنرا را در بخت نشاند و چون بست بر ایشان تیر اسباب ایشانرا
 اٰتُوْنِيْ بِاَخٍ لَّكُمْ مِّنْ اٰيِكُمُ الْاَزْوَاجُ اِنِّيْ اَوْفِي الْكِیْلَ وَاَنَا
 بیاورم پس بر روی شماست از پدر شما ای سر بیدار کردن تمام میماید پس در آمد
 خَيْرُ الْمُنْزِلِیْنَ فَاِنْ لَّمْ تَاْتُوْنِيْ بِفَلَکَیْلٍ لَّكُمْ عِنْدِيْ وَلَا تَقْرَبُوْنِ
 بهترین فردا در نزد من پس اگر نمی آورید پس هیچ کیل نیست شما را نزد من و فر نزدیک من نیاید
 قَالُوْا سَرُّا وُدْعَنَّهُ اَبَاہُ وَاِنَّا لَفَاعِلُوْنَ وَقَالَ الْفِیْئَانِدِ اجْعَلُوْا
 گفتند دود در خواستیم او را از پدر او و ویرت که مرا نه کند گفتم و گفت و ملازمتی را که بنید
 بِضَاعَتِهِمْ فِيْ رِحَالِهِمْ لَعَلَّہُمْ یَعْرِفُوْنَہَا اِذَا نَفَتْ لِبُوْا اِلٰی
 بفراشان ایشانرا و بار دانهائی ایشانرا تا بود که ایشانرا بشناسند حق آنرا چون باز در نه پسوی
 اَهْلِهِمْ لَعَلَّہُمْ یَرْجِعُوْنَ فَلَمَّا رَجَعُوْا اِلٰی اٰبِیْہِمْ قَالُوْا
 گمان خود تا بود که ایشان دود باز آید پس چون باز گشتند پسوی پدر خود گفتند
 یَا اَبَانَا مَنَعَ مِنَ الْکِیْلِ فَارْسِلْ مَعَنَا اَخَانًا کَثَلًا وَاِنَّا لَخَافُطُوْنَ
 ای پدر ما منع کرد از کیل پس بفرست با ما برادر یا بایکند و بکنیم و ما را دود گمانان بماند

قَالَ هَلْ مِنْكُمْ عَلَيْهِ الْاَكْمَامُنْكُمْ عَلَى اَخِيهِ مِنْ قَبْلُ
 گفت ای چون امین دادم شمار بود مگر بخاند امین گردانیدم شمارا بر برادر او از پیش
 فَاللّٰهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِيْنَ وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ
 پس خدا بهترین نگهدارندگانست و او رحم کندترین رحم کندگانست و چون کشوند کالای خود را
 وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ رُدَّتْ اِلَيْهِمْ قَالُوا يَا اَبَانَا مَا نَبْغِيْهِ
 یافتند که بضاعتهای ایشان را رد کرده بودند با ایشان گفتند ای پدر ما بخت
 بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ اِلَيْنَا وَنَمِيْرُ اَهْلَنَا وَنَحْفُظُ اَخَانَا وَنَزِدَادُ
 کالای ما - کرده گردانیده اند با ما و کس خوار و محافظت نمایم برادر خود را و زیاده کنیم
 كَيْلَ بَعِيْهِ ذٰلِكَ كَيْلَ لَيْسَ قَالَ لَئِنْ سَلَٰهُمُ مَعَكُمْ حَتّٰى
 بیشتر در غله آن کیل آسانست گفت یعقوب هرگز نروسم او را با شما تا
 تَوْتُوْنَ مُّوْتِفًا مِّنْ اِلٰهِ لَتَأْتِيَنَّهٗ اِلَّا اَنْ يَّحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّا اتَوْهُ
 آوردید بمن عهدی از خدا که مرا نزد او بیاورید بمن او را مگر که بمال کشد شمارا پس چون بدادند او را
 مُّوْتِفَهُمْ قَالَ اِلٰهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ وَّ قَالَ يَا بَنِيَّ لَا تَدْخُلُوْا
 عهد خود گفت خدا بر آنچه میگویم نگار است و گفت ای پسران من در رویه
 مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَاَدْخُلُوْا مِنْ اَبْوَابٍ مُّتَفَرِّقَةٍ وَمَا اَغْنِي عَنْكُمْ
 از در یک دروازه منور در رویه از درهای پراکنده و منزهم گردانید از شما
 مِّنْ اِلٰهِ مِنْ شَيْءٍ وَّاِنْ اِلٰهَكُمْ اِلٰهَةٌ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
 از خواست خدا هیچ چیز نیست مگر که بخدا بر دست توکل من و بر او باید که توکل کنید

الْمُنْتَكَلُونَ وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ مَا كَانَ
 يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةً فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ
 قَضَاهَا وَإِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لِمَا عَلَّمْنَاهُ وَلَكِنَّ النَّاسَ لَا يَعْلَمُونَ
 وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ أَوَى إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ إِنِّي أَنَا خُولاؤُكَ
 فَلَا تَبْخَسْ بِي مَا كُنَّا نَعْمَلُونَ فَلَاحَظَهُمْ مِنْ جِهَانِهِمْ
 جَعَلَ السَّقَاتِي فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذِنَ مَوْزِنُ أَيْتُهَا الْعِيْدُ
 إِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ قَالُوا وَاقْبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْعَلُونَ
 قَالُوا نَفْعُ صَوَاعِ الْمَلِكِ وَلَمْ يَجَاءْ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ
 قَالُوا نَالَهُ لَفْتَدَعِلْتُمْ مَا جِئْنَا لِنَفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا
 نَعْمَلُ إِلَّا خَيْرًا

سَارِقِينَ قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ قَالُوا اجْزَوْا
 مَنْ وَجَدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ
 فَدَا بَا وَعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وَعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرِجَهَا مِنْ وَعَاءِ
 أَخِيهِ كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ
 فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَن نَّشَاءُ وَ
 فَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ قَالُوا إِنْ لَيْسَ لَكَ بِهَذَا حَكْمٌ وَلَا
 فَهْمٌ فَاقْبَلْ فَاسْتَرَاهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنَا
 شَرِّكُمْ كَانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ
 انْزِلْهُ آتَاكَ شِخَاكَ كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرَاكَ

از بکره
نفت بخداوند
والکیریم بکره را که یافتیم
مالی لای خود را

عِنْدَهُ إِنَّا إِذَا ظَالَمُونَ فَلَمَّا اسْتَيْسَسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا فَكَفَّ

بِكَبِيرِهِمْ أَلَمْ تَقْلُوا أَنَا بِأَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْتَكُمْ مِنَ اللَّهِ وَ

من قبل ما فرطت في يوسف فلما أبحر الأرض حتى يأذن لي
 از من ايج تقير كويش در حق يوسف پس كز خا تر مردم از زمین مهر تا و ستوری دهد را

اَبی اَوْتَحَمَكُمُ اللّٰهُ ط وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِیْنَ ط اَرْجِعُوا
بِیْرِیْمَنْ ط یَا فَرْزَانَ دَمِید. و اِضْطَای. و او اَبْتَرِیْن. حُكْمُ نَشْدِ كَانَتْ
بازگردید شما

إِلَيْكُمْ فَقُولُوا يَا آيَاتُنَا إِنْ أَنْتَ سَرِقٌ وَمَا شَهِدْنَا

الْأَيُّهَا عَلِيٌّ وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ² وَاسْأَلِ

الْقَرْيَةِ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِدْرَ الَّتِي قُتِلْنَا فِيهَا

وَأَنَا الصَّادِقُونَ قَالَ بَلَسَوْتَ لَكُمْ أَنْفُسَكُمْ أَمْرًا

فَصَبِّرْ بِمِثْلِ عَسَىٰ اللَّهُ أَن يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ط
صبر کن بچونگی که خدا آورد و آید ترا آن همه برستی که او دانای حکم و عادت

وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا أَسْفَىٰ عَلَىٰ يُوسُفَ وَأَبْيَضْتُ عَيْنَاهُ
و برکت از ایشان گفت ای اندوهنا پر یوسف و سفید شده بود چشمهای او

من الحزن فهو كظيم قالوا اتاك الله تفتو نذكر يوسف حيا
آزاده پس او ششم خود خوانده بود گفت بخت ندا که بمحض باشی یاد کنی و تو یوسف را

تَكُونُ حَرَضًا أَوْ تَكُونُ مِنَ الْهَالِكِينَ
 قَالُوا إِنَّمَا أَشْكُوا بَثْنِي وَحُزْنَ

إِلَى اللَّهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَالِكُ الْيَوْمِ الْحَسَبِ
 بِأَنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مِنْهُ
 وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَالِكُ الْيَوْمِ الْحَسَبِ
 بِأَنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مِنْهُ

مِنْ يُونُسَ وَآخِيهِ لَا يَتَّبِعُونَ اللَّهَ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ

مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَى الْقَوْمِ الْكَافِرُونَ فَلَمَّا دَخَلُوا

از رفتن هر که
مکرر ده
۱۶۸
عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسَّنَا وَأَهْلَنَا الضُّرُّ وَجِئْنَا

بِضَاعَةٍ مُّزْجِيَةٍ فَأَوْفَيْنَا الْكَيْدَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْ

إِنَّا لِلَّهِ يُجْزَى الْمُصْذِقِينَ قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُ يُوْسُفَ
وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ قَالُوا إِنَّكَ لَأَنْتَ يُوْسُفَ قَالَتْ
أَنَا يُوْسُفَ وَهَذَا أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مِنْ يَتَّى وَيُصْبِرُ
فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ قَالُوا اتَّاللَّهُ لَقَدْ نَزَّلَ اللَّهُ
عَلَيْنَا وَأَنْ كُنَّا لَخَاطِئِينَ قَالَ لَا تَزِيْبُ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ تُعْطَى لَكُمْ
وَهُوَ أَزْهَمُ الرَّاحِمِينَ إِذْ هَبُوا بَقِيصَ هَذَا فَالْقَوْمُ عَلَى وَجْهِ أَبِي
بَصِيرًا وَأَتُونِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ
يُوْسُفَ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوْسُفَ لَوْلَا أَنْ تُقِنْدُونَ قَالُوا اتَّاللَّهُ إِنَّكَ
لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَى وَجْهِهِ

برستی که خدا پاداش دهد و خود را از دست ببرد
در اورد و چون شما جاهل بودید
منم یوسف و این برادر منست که منست خدا بر ما که برستی که هرگز و صبر کند
بسیار خدا ضایع کند نزد نیکوکاران
بر ما بودیم و هستیم ما که کاران کست مع قابل نیست بر شما آورد و بار خدا
و او از هم را حین از هبوا بقیصی هَذَا فَالْقَوْمُ عَلَى وَجْهِ أَبِي
و او برستی که خدا کشت بر ما بر این را پس از نیت را بر روی برستی که
بصیرا و اتونی باهلیکم اجمعین و لما فصلت العیر قال
و ما برستی که برستی که برستی که برستی که برستی که برستی که برستی که
یوسف انی لاجد ریح یوسف لولا ان تقندون قالوا ات الله انک
یوسف انی لاجد ریح یوسف لولا ان تقندون قالوا ات الله انک
یوسف انی لاجد ریح یوسف لولا ان تقندون قالوا ات الله انک
یوسف انی لاجد ریح یوسف لولا ان تقندون قالوا ات الله انک

فَأَنْتَ بَصِيرًا قَالَ لَقَدْ أَقْبَلْتُكُمْ إِيَّيْكُمْ مِنْ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ قَالُوا
يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ قَالَ سَوْفَ
أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى
يُوْسُفَ أَوْى إِلَيْهِ أَبُو بَرٍّ وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ إِنشَاءَ اللَّهِ آمِنِينَ
وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَا أَبَتِ هَذَا تَأْوِيلُ
رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلْتُ رُبِّي حَقًّا وَقد أَخَسَّرْتَنِي إِذْ أَخْرَجْتَنِي
مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكَ مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ
بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ
الْحَكِيمُ رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ

پس گشت بنیاد گشت ای منم از شما که من میدانم از خدا آنچه شما نمیدانید
یا ابا نا استغفر لنا ذنوبنا اننا كنا خاطئين قال سوف
ای پدر ما امروزش خواه برای از گناهان ما برستی که منم ما که کاران کست یوسف از
استغفر لكم ربی انه هو العفور الرحيم فلما دخلوا على
امروزش خواهم بر شما از پروردگار خود برستی که اوست امروز کار ما برستی که
یوسف اوی الیه ابو بر و قال ادخلوا مصر انشاء الله آمین
یوسف جای داد با خود پدر و خانه خود را و کست در روی در بر اگر خواهد خدا اینان
ورفع ابوی علی العرش و خرروا له سجدا و قال یا ایت هذا تأویل
و برستی که پدر و خانه خود را برستی و برستی که برستی که برستی که برستی که
رؤیای من قبل قد جعلت ربی حقا و قد أخسرتنی إذ أخرجتنی
خواب من از پیش برستی که کرد از پروردگار من و برستی که برستی که برستی که
من السجن وجاء بك من البدو من بعد أن نزغ الشیطان
از زندان و آورد شما از میان از پس آنکه برستی که برستی که
ببیني و بین اخوتی ان ربی لطیف لما یشاء انه هو العليم
بیان من و بیان بران من برستی که برستی که برستی که برستی که برستی که
الحکیم رب قد آتیتنی من الملک و علمتنی من تأویل
ای پروردگار من برستی که برستی که برستی که برستی که برستی که

خواب

الْأَحَادِيثُ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
خواب ای تو آفریننده آسمانها و زمین تویی دوست من در دنیا و آخرت
تَوَفَّيْهُمْ سَلَامًا وَالْحَقُّ يَأْتِي الصَّالِحِينَ ذَلِكَ مُرَآئِنَا الْغَيْبِ
پیران را مسلمان و در میان برزخه نیکوکاران آن از خبر ما غیبست
نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذَا جُمِعُوا لِمُرْهَمُ وَهُمْ يَمْكُرُونَ
که وحی میکنم آن به تو و نبودی نزد ایشان چون جمع شدند در کار خود و ایشان مکر میپوشیدند
وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ وَمَا تَسْأَلُهُمْ
و نیستند بیشتر مردم و اگر چه حریصی تو بایمان ایشان و نمیخواهی تو از ایشان
عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنَّهُ هُوَ الْذِكْرُ الْعَلِيمُ وَكَأَيِّنْ مِنْ آيَةٍ
بر بیخبریات هیچ فردی نیست آن مگر پسند من و عالمیازا و چنانچه از ایشان
فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمْرُونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ
که در آسمانها و زمین است که میگردند بر آن و ایشان از آن برگردانند
وَمَا يُؤْمِرُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ أَفَأَمِنُوا أَنْ
و ایمان ندارند بیشتر ایشان بخدا مگر که ایشان بنا زود دارند که ای سرایان
أَنَّا نَبْهَمُ غَاشِيَةً مِنْ عَذَابِ اللَّهِ أَوْ تَأْتِيهِمْ السَّاعَةُ نَغْشَاهُمْ
که بیدارند بشارت پادشاهی از عذاب خدا یا آمد بدیشان قیامت ناگاه و ایشان
لَا يَشْعُرُونَ قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ
ندانند بگو این راه من است که بخوانم زود باز با خدا من بر حجتی آم و آنکه

اتَّبَعْنِي وَسُجِّدُوا لِلَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَمَا أَرْسَلْنَا
پیروی کردم و پاک و سجدت خدا و نیستم من از جمله انبیا و از دارندگان و نه ستمگران
مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجُلًا نُوحِيَ إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى أَفَلَمْ يَسِيرُوا
پیش از تو مگر مردانی را که وحی کردیم بدیشان از اهل دیهسا ای پس رفتند
فِي الْأَرْضِ قَبِيلًا وَكَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ
قد از میان پس نماند که چگونه بود عاقبت آنهاست که از
قَبْلِهِمْ وَلَدَانِ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ قَوَّالُوا لَا تَعْقِلُونَ
پیش ایشان بودند و در سر آخرت بهتر در آنها را که پس ستمگرانند ای پس ستمگرانند
حَتَّى إِذَا اسْتَيْسَرَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ
تا چون آسود شدند رسل و دانستند که ایشان بهر حال شکست خورده اند
نَصْرًا فَاجْتَنَبُوا مَنَازِلَهُمْ وَلَا يَرْجِعُ بَأْسُهُنَّ عَنْ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ لَقَدْ
نصرت پس برانیم آنرا که خواستیم و در کردند عذاب از گروه کافران پس
كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَى
که است در قصص ایشان عبرتی مباد و خدا نیست این قرآن سخن پند
وَلَا كُنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَ
ولیکن باورد اشش است آنرا که پیش آن بوده و بهر یک کردن و پند
هَآئِهِ وَنَحْنُ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
در این و در حجتی مرکب و نماند که بگردیدند

وَعَمْرُونُ إِنَّهُ نَسِيَ بَاءً وَاحِدَةً وَنُفِّلَ عَنْهَا عَلَى بَعْضِ
 وَنَهْ جَنَابِته در خورد داده شد بآبی یکانه و سودا می کشید بعضی آنرا بر بعضی
 الْأَكُلِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ • وَإِنْ تَعْجَبْ
 خورش برستی که در آن نه نشانه نشانات در کوس که استمال قل کند و اگر تعجب میدارند
 فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ إِنَّآ أَنَا الْبَاقِي خَلْقٌ جَدِيدٌ • أُولَٰئِكَ
 پس عجب گفتار ایشان که میگویند ای چون بشیم با خالق ای در آفرینی نو باشیم آن گروه
 الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ الْأَعْلَىٰ إِنْ أَعْنَاهُمْ وَأُولَٰئِكَ
 آنها که کافر شدند پروردگار خود و آن گروه بند ما بود در گردنهای ایشان و آن گروه
 أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ • وَلَيْسَ يُجْلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ
 اصحاب آتش اند ایشان در آنجا همیشه باشند و بشاب میزنند از تو بدی را
 قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَفَدَخَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثَلَاتُ وَإِنَّ رَبَّكَ
 پیش از نیکی و بدیستی که گذشت از پیش ایشان عقوبتها میشد و بدیستی که پروردگار تو
 لَدُوْكُمْ مَغْفِرَةٌ لِّلنَّاسِ عَلَظْمُهُمْ وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ
 خداوند آمرزش است بر مردم و بدیستی که پروردگار تو بداند سخت نشود
 وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَّبِّهِ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ
 و میگویند آنها که کافر شدند چرا فرود نرساند بر او نشانی از پروردگارش که تو می گویی
 وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ • اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغِيظُ
 و هر گروه را راه نمایی خدا میداند آنچه باربری دارد سر مالد و آنچه باشد

الْأَرْحَامُ وَمَا زَادَ وَكَلَّ شَيْءٍ عَنْهُ بِمَقْدَارٍ **عَالَمُ الْغَيْبِ وَ**
 رحمت و آنچه زیاده و برپیشی نزد علم او اندازه است **اوست** دانسته نماید
 الشَّهَادَةُ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَزَاسِرُ الْقَوْلِ وَ
 وید بزرگوار **افروخته است** یکسان است از شما یکی همان که گفتار را
 مِنْ جَهَرٍ وَمِنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ
 و یکی آشکارا در روز و یکی پنهان در شب و در روز پست بروز
 لَهُ مُعَقَّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ
 را در پیش و از پس او نگه میدارند او را از فرمان خداستی
 اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ
 بخت تغییر دهد آنچه بقوم بود تا تغییر دهند آنچه ببنای ایشان بود و چون خواهد خدا بقوم
 سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَالَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ آلٍ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ
 پس پس باز نمانده بود در آنرا و برایشانرا از جز او هیچ دوستی **اوست** آن خدای که باز می نماید
 الْبَرْقَ خَوَافًا وَبُشْرًا وَبُشْرُ السَّحَابِ الثَّقَالِ وَلَيَسَّخِرَنَّ الرَّعْدُ حَمْدَهُ
 آتش ترسان و طعنه دار و میسر است ابرهای کران بار را و تسخیر میکند بآن ابرستان او
 وَالْمَلَائِكَةُ مُرْخِفَتُهُ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَن يَشَاءُ
 و فرشتگان از ترس او میسر است بانگها پس رساند زبان آنرا که خواهد
 وَهُمْ جُنَادُ لَوْزٍ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْحَالِ لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ
 و ایشان خصوصت میکند در دین خدا و او است حکومت **دور است** خواندن حق

١٩٠
 وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ شَيْءٌ إِلَّا كَبَاسِطٍ
 و آنهارا که میخوانند از جز او هیچ نماند کرد **را** ایشانرا چیزی مگر بچنانکه **است**
 كَفَيْهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي
 مردن خود را آب تا برسد دهان او بیان **نمود** برسد آن نیست خواندن کافران کرد
 ضَلَالٍ وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَ
 کوهی و در خدا را سجده میکند آنکه در آسمانها و زمین است برغت و بی رغبت
 ظِلَاهُمْ بِالْعُدْوَى وَالْأَصَالِ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ اللَّهُ
 و سایه ایشان است **باید** و شبانگاه **بگو** کس است پروردگار آسمانها و زمین **بگو** خدا
 قُلْ أَتَأْخُذْتُمْ مِنْ دُونِهِ آلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ نَفْعًا وَلَا
 بگو ای وایمگر شما از جز او دوستان که ندارند باشند دشمنای خود را نرسد
 صَرًا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ
 زبانی بگو ای چه یکسان باشند نابینا و بینا یا ای چه یکسان باشند تاریکی
 وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَلْفَةً فَتَنَسَّاهَا
 و روشنایی یا بریدند رخسار بنیانی که آفرید **پس** چون آفرید خدا **پس** مانند شد
 لَخَلْقَ عَلَيْهِمْ قُلْ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ
 آفرینش بر ایشان **بگو** خدا آفریدگار همه چیز است **اوست** یکی هر کند
 أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا
 فرودستاد از آسمان آبی پس **پس** برآید **باز** از آسمان **پس** بردارد سیل **نی**

کسرتنیده بود
 رهن
 بنده

الرِّزْقَ لَمْ يَشَاءُ وَيَقْدِرْ وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
دو روزی را آرزو نخواهد و تقدیر و فرح داشتن در دنیا و نیست زینت کافی دنیا
فِي الْأَحْزَنِ الْأَمْتِ شَاعَ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَاتُ رَبِّهِ
در غم است و میگویند آنکه که فرستاده پر از نافرمانی و نشانه از
رَبِّهِ قُلْ إِنَّا لِلَّهِ يُصَلُّ مِنْ شَيْءٍ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أُنَابَ الَّذِينَ
پروردگار را و چیزی نیستی که کند آنرا که خواهد و راه نماید با خود آنرا که بادر کلام او باز آید آنها
آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ
گمروین و آرام گرفت قلوب ایشان ب یاد خدا بیا که یاد کرد خدا آرام گیرند
الْقُلُوبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَى لَهُمْ وَحَسُنَ
نفس آنها که گمرویدند و کارهای نیک کردند خوش ایشان را و نیکو
مَا بِكَ كَذَلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ لَبِثُوا
بازگشتن جایی و همچنین بنزد ما آمدیم مانند زمین گویی که گذشتند پیش آنها که در میان تا خوانی تو
عَلَيْهِمْ هُمُ الَّذِينَ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَهُمْ يُكَفِّرُونَ بِالْحَمَنِ قُلْ هُوَ
بر ایشان آنچه وحی کردیم تو ایشان کافر میشوی بخدای روزی و ستمه که او است
رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابُ وَلَوْ أَنَّا فَرَأَانَا
پروردگار نیستیم یعنی مگر او بود توکل کردم و بادر کار او باز آمدم و اگر اندر قرآنی بودی
سَيَّرَتْ بِهَ الْجِبَالَ أَوْ قَطَّعَتْ بِهَ الْأَرْضَ أَوْ كَلَّمَ بِهَ الْمَوْتِ
گردان شدیدی بیدان کوهها یا باره بار شدیدی بیدان زمین یا سخن گفتندی بیدان بازگان

بَلِ لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا أَفَلَمْ يَكُنْ لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ لَهَكِي
بل خدا امر جمیع است پس نهانستند آنها که گمرویدند اگر خواستنی خدا را از راهی
النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُم بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ
مردمان همه و میست آنها که کافر شده بر سه ذیبت بیک باشد و ایضا
أَوْ تَخْلُقُ قَبَائِمَ دَارِهِمْ حَتَّى يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ
یا فرود آید نزد یک سپاهای ایشان تا آید و بعد خدا بدستی که خدا کند
الْمِيعَادَ وَلَقَدْ اسْتَهْزَى بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَاَمَلَيْتَ لِلَّذِينَ
وعدده را و میزستی که استهزا داشت بر رسلان که پیش از تو بودی و امید داشتی از ایشان
كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ أَفَنْ هُوَ قَائِمٌ
گمروند پس بگرفتیم ایشان را پس چگونه بود عقوبت من ای پس ایستاد و ایستاد
عَلَى كُلِّ نَفْسٍ مِمَّا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلْ
بر هر تنی بنمایند و جع کردند و بید کردند و بنمایند که
سَمَوْهُمْ أَمْ نَنْبِئُهُمْ بِمَا لَا يَعْلَمُونَ فِي الْأَرْضِ أَمْ بِنَاظِهِمْ
نام نمید ایشان را یا بیا که نمیدادیم بآنچه نمیدادند در زمین یا بنظاری از
الْقَوْلِ بَلْ زَيْنٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرَهُمْ وَصَدُّوا عَنِ السَّبِيلِ وَ
کفار بلکه آراستہ بر آنها را که کافر شده مکرشان و برگشتند از راه خدا
مَنْ يُضِلَّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مَرْهَادٌ لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
در که گمراه کند او که خدای پسند را و هیچ راست نمیدهد برایشان را بود عذاب در زندگانی دنیا

وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ وَمَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ^{مَثَلُ الْجَنَّةِ}
ویرائه عذاب آخرت سخت تر و بنود برایش از عذاب ^{پیش که دارند} شل ^{بست}
الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ ^{تَجَنَّبِي} مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ^{أَكُلُهَا دَائِمًا}
آنند و دره دایم ^{پیریزگار} رود از زیر آن ^{جویب} روان ^{خوشتر آن دای} بود
و ظِلُّهَا تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ
و سایه آن آتست عاقبت کار آنها که پیریزند و عاقبت سرای کافران آتش بود
وَالَّذِينَ آمَنُوا هُمُ الْكَاتِبُونَ بِمَا أُتُوا ^{بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمِنْ}
و آنانی که ایمان یافتند ^{بیت را کتاب} شایسته ^{بنامی فرو فرستاده شد} و از
الْأَخْرَابِ ^{مِنْهُمْ كَذَبَعُضُهُ قُلُوبًا} أَمُوتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا
رومان ^{کس است که نکار میکند} جز ترا ^{بگو میرستی که فرمودند} که پیدستم خدا را
أَشْرَكَ بِهِ إِلَهًا ^{أَدْعُو إِلَيْهِ مَابِ} وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ
و اینار خواندیم ^{بند} با او خوانده شدم و با او ^{بازگشت من} و همچنین ^{فرشادیم} ^{قرآن}
حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلَكِنْ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ مَا جَاءَكَ
^{مكتبة} بر زبان عربی و ^{ویرائه} اگر پیروی کنی تو مردمانی ^{ایش} را پس از آنچه آمد بتو
مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ ^{وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا}
از دانشش ^{نبود} ترا از ^{عذاب} ^{پیش دوستی و نه نکر دارند} و ^{ویرستی که نه شدیم}
رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَاهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً وَمَا كَانَ
برسوخانی ^{گرمش} از ^{بودند} و ^{ویرستی که نه شدیم} ^{برای ایشان} ^{مجنان} و ^{فرزندانی} ^{نبود}

لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ بِحَقِّ اللَّهِ مَا يُشَاءُ
 وَاُتِيَتْ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ وَإِنْ مَا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ
 وَأَنْتَ بِرَأْيِكَ رَايٌ تَوَالٍ وَكَانَ فِي ذَلِكَ لَعَلٌّ لِّلْمُتَّقِينَ
 وَأَنْتَ فِيكُمْ فَأَمَّا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّا
 نَأْتِ الْأَرْضَ نَقْضُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَكُمْ لَعَلَّكُمْ
 وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ
 جَمِيعًا يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ وَسَيَعْلَمُ الْكُفَّارُ
 مِنَ عَذَابِ النَّارِ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسَتْ مُرْسَلَةٌ
 كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّحْمَنُ كِتَابُ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
 این کتاب است که فرود بسته در پی نبی نبی و نور و دور و دور از تاریکیهای کفر و نور ایمان
 بِأَذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَلِكُ السَّمَاوَاتِ
 بفرمان پروردگار است بفرمان غیب پستوده خدا آن غایت که دور است از
 وَمَلِكُ الْأَرْضِ وَرَبُّ الْمَكَانِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا
 و آنچه در زمین است و اوای هر کافران از عذاب است آنها
 لَيَسْتَجِيبُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْأُخْرَى وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
 که دور تر دارند زندگانی دنیا را بر آخرت و برکشند از راه
 اللَّهُ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ
 پیش از آن راهی آن گروه که کسی دور از حق اند و فرستادیم مگر از راه
 رَسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلَّ اللَّهُ مَزِيدًا وَيَهْدِيَ
 رسولی مگر ب زبان قوم و تا روشن کند ایشان را پس گرداند خدا هر که خواهد و راه نماید
 مَزِيدًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا
 آنرا که خواهد و او است غیب محکم کار و پرستی که عزیز است به ما موسی بآیاتهای
 أَنْ أَخْرِجَ قَوْمَهُ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَذَكَّرَهُمْ بِآيَاتِ اللَّهِ
 که بیرون در نور و دور از تاریکیهای کفر و نور و یاد کند ایشان را عقوبات خدا

لَقَدْ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ أَذْكُرُوا
 پرستی که در آن آیه نشانه است در هر صبر کننده و شکر کننده و چون گفت موسی ب قوم خود که یاد کنید
 نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ أَخْرَجَكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ
 نعمت خدا بر شما چون برانید شما از آل فرعون در پیچش اینده شما
 سَوْءَ الْعَذَابِ وَيَدْخُلُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَلَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَيَفِي
 بدین عذاب و میکشند پسران شما و زنده بگذرانند زنان شما در
 ذُلِّكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ وَإِذْ نَادَى رَبُّكُمْ لِمَنْ تَسْتَعِينُ
 آستان آزمایشی بود از پروردگار شما بزرگ و چون اعلام کرد پروردگار شما که مژده از ملک کنید شما
 لَا زَيْدَنْكُمْ وَلَمَّا تَقَرَّرْتُمْ أَنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ وَقَالَ مُوسَى
 زیادت کنم شما و در آنکه اگر کافر شوید شما پرستی که عذاب من سخت است و گفت موسی
 أَنْ تَكْفُرُوا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا فَإِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ
 که کافر شوید شما و آنکه در زمین است همه پس شما را غنی بسیار
 حَمِيدٌ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُوءُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ
 پیوسته ای نیامد شما پس آنها که از پیش شما بودند چون قوم نوح و قوم عاد
 وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ
 و قوم عاد و آنها که از پیش ایشان بودند تا آمد ایشان را که آیه بفرستاد رسولان ایشان
 بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا إِلَيْهِمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ
 بفرستاد بآیاتهای روشن و در دهن ایشان بود و گفتند که کافر شدیم بفرستاد شما

بِهِ وَإِنَّا لَنَفِي سَكِّ مِمَّا نَدْعُوْنَا إِلَيْهِ مُرِيبٌ قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِ اللَّهِ
شَكٌّ فَأَطِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ لِمَعْتَفِرٍ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ
وَيُوحِزْكُمْ إِلَى الْحَاجِلِ مُسْتَمَّ قَالُوا إِنَّا نَحْنُ الْإِبْرَئِيلُ مِمَّا تَدْعُونَ
وَمَا نَحْنُ بِشَيْءٍ مِمَّا تَدْعُونَ تَابِعُوا أَجَلِي تَامَ هَذَا كُنْتُمْ بِنَيْبَتِهِمَا كَمَا آدَمِي مَانِدًا يَسْجِدُ
أَنْ تَصُدُّوْنَا عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأَتُونَا بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ
قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَى
مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ بِسُلْطَانٍ إِلَّا
بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ
عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا وَلَنَصِيرَنَّ عَلَى مَا أَذَيْتُمُونَا وَعَلَى اللَّهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ قَالُوا الَّذِينَ كَفَرُوا رُسُلَهُمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ
مِنْ دِينِكُمْ أَوْ نَكُونَنَّ مِنَ الْخَالِدِينَ

نماینده و رسولان را برانگیختند و میگویند که ما را از دین خود بیرون کنید یا بمانید
شک فاطر السموات والارض دعوی که میفرماید که من از توینکم
و یوحزکم الی الحجل مستم قالوا انما نحن الیبرئیل مِمَّا تَدْعُونَ
و ما نحن بشیء مِمَّا تَدْعُونَ تا بهیچانکه تمام شده است که آدمی مانده است
ان تصدو ناعما کان یعبد اباؤنا فانونا بسطان مبین
قالت لهم رسلهم ان نحن الا بشر مثلکم ولكن الله یمن علی
من یشاء من عبادہ و ما کان لنا ان ناتیکم بسطان الا
بإذن الله و علی الله فلیتوکل المؤمنون و ما لنا الا ان نتوکل
علی الله و قد هدانا سبلنا و لنصیرن علی ما اذیتموننا و علی الله
فلیتوکل المتوکلون قالوا الذین کفروا رسلهم لنخرجنکم
من دینکم ا و ناکونن من الخالدین

مِنْ أَنْصَارٍ أَوْ لَنَعُودَنَّ فِي مِلَّتِنَا فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ
الظَّالِمِينَ وَلَنُثَبِّتَنَّكُمْ الْأَرْضَ مِنْ عَدُوِّهِمْ ذَلِكَ لِزُخَاةٍ
مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ وَاسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ
مِنْ وَرَاءِ اللَّهِ جَهَنَّمَ وَلِيقِي مِنْ آصِدٍ يَبْتَدِرُهُ وَلَا يَكَادُ
يُسَيِّغُهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِنْ وَرَاءِ اللَّهِ
عَذَابٌ غَلِيظٌ مِثْلُ الَّذِي كَفَرُوا بِهِمْ أَعْمَالُهُمْ كَمَا دُ
أَشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا عَلَى
شَيْءٍ ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنْ يَشَاءُ يُهْبِكُمْ وَيَأْتِي تَخْلُوعًا جَدِيدًا وَمَا ذَلِكَ

از زمین یا یا آوریم شما را در دین خود پس فرمود به ایشان پروردگار ایشان که ما را بکشید
الظالمین و لنثبتنکم الارض من عدوهم ذلك لزعزعة
مقامی و خاف وعید و استفتحوا و خاب کل جبار عنید
از تمام مز و ترس از وعده و طلب فرمود و نویسد که هر که دشمن پستیید
من و راء الله جهنم و لیقی من اصدید یبتدره و لا یکا د
که از پس او دوزخ و در خورد و آتش و از آن که از آن دوزخ بود آتش و از آن که
یسیغہ و یأتیہ الموت من کل مکان و ما هو بمیت و من و راء الله
عذاب غلیظ مثل الذین کفروا بهم اعمالهم کما د
عذابی بود درشت مثل آنها که کافر شدند پروردگار خود و عملای ایشان همچون خاکستر بود
أشدت به الریح فی یوم عاصف لا یقدرون ممما کسبوا علی
شیء ذلك هو الضلال البعید أ لم تر ان الله خلق السموات
والارض بالحق ان یشاء یهیکم و یأتی تخلوعا جدید و ما ذلک

عَلَى اللَّهِ يَغْزِبُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا
بر خدا دشوار و بیرون آیند برای خدا اعمال
اَنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَاَهْلًا لَكُمْ مَعْنُونَ عَمَّا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ
بیشتر بودیم و شما را پیروان پس از چه مستی شما باز در بهشت ما از عذاب خدا هیچ چیز
قَالُوا لَوْ هَدانا اللَّهُ لَهَدَيْنَاكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْنَا اَجْرُنا اَمْ صَبْرُنَا
گویند اگر راه نمودی ما را خدا را نه راه نمود ما شمار یک است بر ما هیچ نایم یا صبر کنیم
مَالَنَا مِنْ مَحْصِرٍ وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ
نیست ما هیچ چیز را و گوید دیو چون بگردد کاری بر پستی که خدا وعده داد
وَعَدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِيَ عَلَيْكُمْ
وعدۀ بقی و وعده در شمار پس خدا را دروغ بود مرا بر شما
مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُمُونِي
هیچ نباشی مگر من ندا دادم شمار پس این را بپذیرید مرا پس است کینه
وَلَوْ مَوَّانَفْسُكُمْ مَا آتَاكُمْ بِضَرْحِكُمْ وَمَا أُنْتُمْ بِمُصْرِخِيهِ إِنْ
وعدت کینه شما خود نیستم از فریاد شما و نیستید که فریاد پس بر شما
كَفَرْتُمْ بِمَا اشْرَكْتُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ
کافرشم بخوابی شما زود داشتید بمن از پیش هر پستی که پستکاران را بشمارد عذاب
الْبِيمَرِ وَأَدْخِلْ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
در دوزخ و در دوزخ شمار که بگردد و کردند کارهای نیک در بهشتانهای که رود از

تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ تَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ
زیر آن جویباران همیشه باشند در آنجا بر آن پروردگار خود تحیت ایشان در آنجا سلام بود
أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ
ای نیکویتی که چگونه زد خدا مثل همچون سخن پاک خوش چون درخت نیک
أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ تُؤْتِي أُكْلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ
که چنان آن ثابت بود و شاخ آن در آسمان بود آورد بار خود را بر هر هنگامی به زمان
رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ وَمَثَلُ
پروردگار خود دینند خدا مثلها را برای مردم تا بود که ایشان پند گیرند و مثل
كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ
سخن پلید زشت همچون درخت پلید که بود از بالای زمین
مَا لَهُمْ مِنْ قَارِرٍ يُنَبِّئُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ
که بود از آن هیچ قورکای ثابت ندارد خدا آنها را بگردد بگویند بگویند ثابت در زندگی
الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ أَلَمْ تَر إِلَى
دنیا و در آخرت و گم کند خدا پستکاران را و بکند خدا آنچه خواهد ای نیکویتی
الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا وَآخَلَوْا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ جَهَنَّمَ
پس این که بداند نعمت خدا را از ناپسند و فرود آوردند قورق و در پسای بدست دوزخ
يَصْلَوْنَهَا فَيُشْرَقُونَ فِيهَا وَقَعَلُوا اللَّهَ انْدَادًا لِلْغُلَاظِ عَزَّ وَجَلَّ
در دوزخ در آنجا پس به ترازو میزنند و بیدار کردند آنرا همچو غلایان که کرد آنرا از راه او

قُلْ أَتَمْتَعُوا بِمَصِيرِكُمُ الْبَارِ قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا يُفِيمُوا
 کبر بر خور در می گیرید که باز گشت شما را بر خور خواهد بود که بر بندگان را بنای کبر و پند تابانی
 الصَّلَاةَ وَيُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِنْ قَبْلِ ذَلِكَ
 نماز را و انفاق کند از آنچه روزی کردیم ایشان را پنهان و آشکار از پیش آنکه
 يَأْتِي يَوْمَ لَا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خِلَالٌ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
 بیه روزی که بیع و خرید و فروختی نبود و هیچ دوستی خدا آن نیست که آفرید آسمانها و زمین
 وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ مِنْ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ
 از فروزین آسمان آبی پس برین آورد بنان زمینها و روزی و شب را و سخن کرد برین تا
 الْفُلُوكَ لَتَجِبَنَّ فِي الْبَحْرِ بَأْمُرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ وَسَخَّرَ
 کشتی را تا برود در دریای برون و دستور کرد برین شما جوهار و ستار کرد
 لَكُمْ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَافِعِينَ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَ
 را شب و شب و قیام را و در پی بر درین کان و سخن کرد در شمار شب و روز را
 أَنْتُمْ مِنْكُمْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ وَنِعْمَتُ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا
 و به شمار از هر چه در خواستید آنرا و اگر خواستید که بر شمرد نعمت خدا را بر توانی شمار
 إِنَّا الْإِنْسَانَ لظَلُومٌ كَفَّارٌ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا
 بر پستی که آدمی بر آنست پستکار ناپسند و چون گفت بر سیم ای پروردگار من این
 الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ رَبِّ أَنْهَبْتَ
 شهرت شدی این و دور کردی و پسران مرا که پرستید با نزار ای پروردگار من به پستی که این

أَضَلَّنَا كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ مَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ
 گمراه کردانید نه بسیار را از مردان پس هر که پیوست کند مرا پس او از من بود و هر که عاصی شود پس تو
 عَفُوٌّ رَحِيمٌ رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بُيُوتًا مِنْ بَنِي إِدْرِيسَ بْنِ زُرْعٍ عِنْدَ
 امر زکار سدید ای پروردگار ما بدستی که ساکن کردانید یعنی از فرزندان خود را بویادی که خداوند گشتن و
 بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْعَدَةً مِنَ النَّاسِ
 خانه حرم تو ای پروردگار ما تا بایای دارند نماز را پس بکن دهنای مردمان
 تَهْمِي إِلَى يَهُودِيٍّ وَأَزْوَاجَهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ
 که میل کنند به ایشان در روزی ده ایشان را از میوه تا بود که ایشان شکر کنند
 رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ
 ای پروردگار ما بدستی که تو می بینی آنچه پنهان بکنیم و آنچه آشکار بکنیم و پوشیده نشود از خدا هیچ چیزی
 فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ الْكِبَرُ إِسْمَاعِيلَ
 را در زمین و نه در آسمان شکر و سپاس خدا را آنست که بخت کرد بر پسر یسوع
 وَاسْتَحَقَّ أَنْ رَزَقَ بِسَمِيعِ الدُّعَاءِ رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَرَبِّ
 و بحق بر پستی که پروردگار من سرانده شنود و دست ای پروردگار من بایای در نماز را در
 ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ
 فرزندان من را و بپذیر دعای من ای پروردگار من با پدران من و مادر و پدر و در مؤمنان را روزی
 يَقُومُ الْحِسَابُ وَلَا تُخْسِبَنَّ اللَّهُ عَمَلًا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ
 که بر خیزد حساب و پندیده نه از غافل آنچه میکند پستکاران

إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ • مِمَّنْ طَعَنَ الْمُتَّقِينَ
 هر کسی که تائید کند ایشان را در روزی که نور مشهود است
 رُؤُسِهِمْ لَا يَرُدُّ بَدِلُهُمْ طُفُفُهُمْ وَأَقْعَدَتْهُمْ عُورُهُمْ وَالزَّيْلُ الْمَكِيدُ
 سرهای ایشان باز نمرد و بدیشان و دلهای ایشان خالیاند و پیکر بردهای
 يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَنُّوا أَنَّهُمْ كَانُوا فِي الْآخِرَةِ بِرَحْمَةٍ
 برونی گراید بدیشان عذاب پس گویند آن کس که پند کرده باشد ای پروردگار ما را خیر کن ما را
 إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ نَّحِبُّ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعُ الرَّسُولَ اذْهَبْ أَوْ لَمْ تَكُنْ تَكُونُوا
 تا ابدی نزد ایک تا این که نام خوانند را در پروردگاری رسوایانرا گویند خدا
 أَقَمْتُمْ مِنْ قَبْلِ مَا لَكُمُ مِنْ ذَوَالِ • وَسَكَنتُمْ فِي مَسَاكِينِ
 ایستادیم بخود از پیش که نبود در شمارا هیچ ذوالی و مساکین شدیم در مسکنهای
 الَّذِينَ ظَنُّوا أَنَّهُمْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ وَنَبَّيْنَا كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ
 آن که پند کرده بودند بر تنهای خود در شمارا که پند کرده بودند بدیشان
 وَضَعْنَا أَلْفًا مِثْقَالَ قَرَارٍ وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ
 و بزرگوار ما برای شما شمارا و بدیشان که مکر پند کرده بودند بدیشان و نزد خدا
 مَكْرُهُمْ وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ فَلا
 بنیاد بر ایشان و از کمر که کلاه ایشان را پس شد آن کوه پس
 تَخْسِبَنَّ اللَّهُ الْمُكَلَّفَ وَعَدَهُ رَسُولُهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ
 خداوند بخشد بر خداوند و عدل خود رسوایانرا بدیشان که خداوند غلبت خداوند بپندارند

يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ
 روزی که تغییر کرد شود بدیشان بر زمین و آسمانان نیز و بیرون آیند بر خدای یکتای
 الْقَهَّارِ • وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُقْدَرِينَ عَلَى الْأَصْفَادِ
 هر گاه که بدیدید و بدیشان تو کافرانرا آرزو کردن بام بستگان بدیدید
 سَرَّابِلُهُمْ مِنْ قِطْرَانٍ وَتَعْتَبُ وَجُوهُهُمْ النَّارُ لِيَجْزِيَ اللَّهُ
 پیرهنهای ایشان از قطران بود و بدیشان پند بود و آتش تا پادشاه بدیدند خدا
 كُلَّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ هَذَا بَلَاغُ
 هر نفسی را بخوار آنچه انداخته بود بدیشان زود شمارست این بقرآن رسانید
 لِلنَّاسِ وَلِيُنذِرُوا بِهِ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ وَلِيَذَّكَّرَ
 برای مردم و تا پند گیرند بدان و تا پند گیرند بدان و تا پند گیرند بدان

سورة الحجرات
 اولوالباب
 نه و بیست و یک

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الر تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ مُبِينٍ رُبَمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا
 این شانهای کتاب و قرآنی ظاهر و آخراز این که از دهن آنها که کافرانند
 لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ ذَرْهُمْ يَأْكُلُوا وَيُمْتَعُوا وَيَلْبَسُوا
 که کاشکی بودند می میخوردند و بپوشیدند و بپوشیدند و بپوشیدند

فأمرهم

فَنُفَّ يَعْلَمُونَ وَمَا هَذَا كُنَّا مِنْ قُرْبَى الْأَوَّلَى كِتَابٌ مَعْلُومٌ
پس زود بدانند و ملاک کلام ما هیچ اهل دینی را مگر که بود در آن زمانه دانسته
ما شَقِيقٌ مِنْ أُمَّرٍ أَحَلَّهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ
پیش میبرد هیچ کس را از خود و باز پس نماند و گفتند ای کسی که زود فرستاده
عَلَيْهِ الذِّكْرُ أَنْتَ لَمْ تَخُنْ لَوْ مَا نَأْتِيَنَّ بِالْمَلَكِ كُنَّا زَكَاةً مِنْ
بر تو از آن که تو دین را چو نیاید با مرشدان از کسی تو از
الصَّادِقِينَ مَا نَزَّلَ الْمَلَكُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا إِذَا
راست گویند و تو نیز پیغمبر و مرشدان را مگر بحق و نباشند آنکه
مُظْهِرِينَ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَخَافِضُونَ وَلَقَدْ
زمان در دکان بدستی که ما زود فرستادیم در آن زمانه و ملاک کلام ما هیچ اهل دینی را
أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شَيْعِ الْأَوَّلِينَ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا
که بفرستادیم پیش از تو در میان کورمان اولین و نیاید بیش از هیچ رسول که
كَانُوا يَكْفُرُونَ كَذَلِكَ نَسْلُكُكَ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ
که بود بفرستادیم پیش از تو در میان کورمان اولین و نیاید بیش از هیچ رسول که
لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا
که نمی گزیدند ایمان و بدستی که گذشت طریق اولین و اگر برکشودمان بر ایشان
مِنَ السَّمَاءِ فَظُلُوفُهَا يَعْجُونَ لَهَا لُؤْلُؤًا سَاكِتًا أَبْصَارُ النَّاسِ
از آسمان پس همیشه در آن ببارد بر ایشان و در پیشگاه ایشان نه ببارد ببارد

نَحْنُ نَقُودُ مَسْخُورُونَ وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا
ما کردیم پیغمبر جاد و کورده شدن و بدستی که بدید کردیم در آسمان و ببارد پیغمبر ما
لِلنَّاطِقِينَ وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ الْأَمِنْ اشْرَقَ
پس نماند کمان و نگه بدستی که بدید کردیم از سر دینی مانده مگر آنکه
السَّمْعُ فَاتَّبَعَهُ شَهَابٌ مِينٌ وَالْأَرْضُ مَدَدْنَاهَا وَالْفِينِ فِيهَا
شدن در این دین و او است که آتش روشن و زمین را بکسرتیم ما آنرا و انداختیم ما در آنجا
رَوَّاسِي وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ وَجَعَلْنَا الْكُفْرَ فِيهَا
کوهای ثابت را و درو باندیم ما در آنجا از سر چیزی موزون و بکستیم ما آنرا و انداختیم ما در آنجا
مَعَالِيكَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَ آخِرَتِهِ
سبب عایش و آنرا که میستند شما را در روز سندان و نیست هیچ چیزی مگر نزدت خزینة
وَمَا نُنَزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ وَأَرْسَلْنَا الرِّيَّاحَ لَوَاحٍ فَأَنْزَلْنَا
دروغ پیغمبر ما آنرا مگر باندازه دانسته و بفرستادیم بادها را پر زود و پیغمبر ما
مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ
از آسمان ببارد پس درخورد دادیم آن شما و نبودید شما را آنرا مگر در زندگان
إِنَّا لَنَحْنُ خَبِيرٌ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ
و بدستی که زود دینیم و بدستی که بدید کردیم و بدستی که بدید کردیم پیش میزدند
مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ كَأَنَّكَ هُوَ تَحْشُرُهُمْ
از شما و بدستی که بدید کردیم باز پسینا کردیم و بدستی که بدید کردیم و بدستی که بدید کردیم

أَنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ

پسندیده که خاک را دانست و بدستی که آفریدیم ما آدمی را از گل خشک از لوثی

مَسْنُونٍ وَالْجِبَانِ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلِ مِنْ نَارِ السَّمُومِ وَأَذَى

پسندیده و پندیران آفریدیم ما آدمی را پیش از آتش و سموم و چون

قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَكَةِ إِنِّي خَالِقٌ لَكَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ

گفت پروردگار تو در پیشگاه من آفریدم آدمی را از گل خشک از لوثی پسندیده

فَأَذْأَسُوْنِيَّةٌ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِ فَقَعُوْا لَهُ سَاجِدِينَ

پس چون راست نهادم گفتم درانم آید از باد خود پس رفتند و سجود

فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ إِلَّا ابْلِيسَ ابْنِ الْكُفْرِ

پس سجده کردند فرشتگان همه ایشان را مگر که ابلیس که پسر بازو کرد

مَعَ السَّاجِدِينَ قَالَ يَا ابْلِيسَ مَا لَكَ لَا تَكُونُ مَعَ السَّاجِدِينَ

با سجدهکنندگان گفت ای ابلیس چیست ترا که نبودی با سجدهکنندگان

قَالَ لَمْ أَكُنْ لَأَسْجُدَ لِمَنْ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ

گفت منستم که سجده کنم آدمی را که آفریدی او را از گل خشک از لوثی پسندیده

قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ

گفت پس که بدون رو از جنة که تو رانده و بدستی که رفتی لعنت من تا روز قیامت

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمٍ يُبْعَثُونَ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ

گفت ای پروردگار من را تا روز قیامت کن تا که تو از جمله زنده بادگانی

إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ قَالَ رَبِّ بِمَا تَعُوْبُهُمْ إِنِّي لَكُنَّ لَهُمْ

تا روز وقت دانسته گفتم ای پروردگار که مرا کرد اینها را پست و نام

فِي الْأَرْضِ وَلَا تَعُوْبُهُمْ أَجْمَعِينَ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ

در زمین و در نزد تو گردن اینها را مگر بندگان ترا بعضی از ایشان خالصان

قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ إِنَّ عِبَادِي لَشَرَكٌ عَلَيْهِمْ

گفت خدا این راه من راست است بدستی که بندگان مرا نیست مرا بر

سُلْطَانِ الْأَمْنِ اتَّبِعْكَ مِنَ الْعَادِينَ إِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ

حسبتي که سبط پیروی گردن از فرمان پروردگار و بدستی که در دوزخ است

لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَقْسُومٌ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي

برای آن هفت دروازه بود هر دروازه را بود از ایشان جزئی قسمت کرده بدستی که پندیران

جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ أَدْخَلُوهَا بِسَلَامٍ أَمِينٍ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ

پیشانیها و چشمها بگشاید گویند ایشان را بسلامت ایشان و برسیم ما آنچه در سینهای ایشان

مِنْ غُلٍّ أَوْ هَاجِسٍ أَلْفَسَتْ بِالْأَلْفِ لَا يُصْبِحُ مِنْهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا مِنْهَا

از گنجینه یا از هراس یا از غم یا از کینه که گشاید بگشاید ایشان را و نیاید ایشان را

مُحْجَبِينَ نَجْعًا بَدِيٍّ أَوْ أَلْفَافٍ فَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هُوَ الْعَزِيزُ

پسندیده بندگان بپاکان بندگان را بدستی که من آفریدم و مر بانه و بدستی که در دوزخ است

الْكَبِيرُ وَيُنْذِرُهُمْ عَنْ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا

بدانکه و خبرده ایشان را از حال مهمان ابراهیم چون در نشاندند بر سر

سَلَامًا قَالُوا آمَنَّا بِكُمْ وَجَلُّوا قَالُوا لَا تَنْبَشِّرُكُمْ بِغُلَامٍ
سلام بود گفت که ما از شما ترسیدگانیم گفتند هر پسر بیتی که بشارت می دهد
علیه قَالُوا لَنْبَشِّرُكُمْ بِغُلَامٍ مَسْنُونٍ كَبِيرٍ قِيمٌ نُبَشِّرُونَ
دانا گفت ای بشارت میدهد بزرگ رسیده است بمن پسر بزرگ بشارت میدهد
قَالُوا لَنْبَشِّرُكُمْ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْظَالِمِينَ قَالُوا وَمَنْ يَقْنُطُ
گفتند بشارت میدهم ترا بحق پس باش از جمله نومیدان گفت و کیست که نومید
مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ قَالُوا مَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ
از رحمت پروردگار خود که گمراهان گفت پرسیدند حال و کار شما ای رسولان
قَالُوا إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَى قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَمَلَكُوهُمْ
گفتند بدستی که نفرستاده اند و بقوم که کارش که آن بود بدستی که ما نمیدانیم ایشان
أَجْمَعِينَ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَرْنَا إِنَّا هُمُ الْغَابِرِينَ فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ
همه مگر زن او که تنه کردیم او را که از جمله ناسکان بود پس چون آمدند آل لوط
الْمُرْسَلُونَ قَالُوا إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّكَرُّونَ قَالُوا لَئِنْ جِئْنَاكَ
رسولان گفت بدستی که شما کردید ای که نمی شناسیم شما را گفتند بلکه ایمان نواز
بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْشُونَ وَإِنِّنَا بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ
نماینده بودند در آن بشارت میدادیم و بدستی که ما فرستادیم که بگویند
فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْقَاكَ مِنْكَ
پس بر گریبان خود بپاوه از شب و بدستی که از ایشان بپاوه بپاوه بپاوه

أَحَدٌ وَأَمْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ وَقَضَيْتُ إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ
همه یکی و بگذرید ای شما که فرمودند شما را و بگذردیم ما فرما را پس او که آنست ملک
دَابِرَهُمْ هُوَ لَا يَمْقُطُوعٌ مُّصْبِحِينَ وَجَاءَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ لَيَسَّ بَشِيرُونَ
اصل و نسل این گروه بریده خواهند شد در باید آید و آمدند اهل شهر شادی میکردند
قَالُوا إِن هُوَ إِلَّا وَصْفُ فِي فَلَا تَقْضُونَ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تَخْذُلُوا
گفتند که این همانست همانا بخند پس فحش کنید پس ترسیدند و رسید بکنید
قَالُوا أَوَلَمْ نَسْهَكَ غُرَالِ الْمَلِكِ قَالُوا هُوَ لَا يَنْتَهِزُ إِنْ كُنْتُمْ
گفتند ای نمی بگویم ما را از جمله عالمان رسیده ایما دختران شدند اگر سستی شما
فَاعْلَمِينَ لَعَنُوكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ فَأَخَذْنَاهُمْ
گفتند کان بر نازنین تو سپرد که ایشان سرشته درستی خود پس سرشته شدند پس گفتند
الصَّيْحَةَ مُشْرِقِينَ فَعَلْنَا عَلَيْهِمْ سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ
با یکی مایل در باید داد پس کردیم ما زبانه زبانه و بارانیدیم ما بر ایشان
حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّمُتَوَسِّمِينَ وَإِنَّا لَبَسِيلٌ
سنگبارانی از سنگ کل بدستی که در آن سرشته شما سرشته بدستی که آن سرشته بدستی
مُقِيمٍ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ
جاودانه بدستی که در آن سرشته شما سرشته بدستی که در آن سرشته شما
لَظَالِمِينَ فَانْقَضَتْ مُدَّتُهُمْ وَانْتَهَى إِلَهُ الْمُبِينِ وَلَقَدْ
سرشته شما سرشته بدستی که در آن سرشته شما سرشته بدستی که در آن سرشته شما

كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحَجَرِ الْمُرْسَلِينَ وَإِنِّي أَنَا نَارُكَ كَانُوا

که برافروخته داشتند اصحاب حجر رسوله را و بنده بودیم ما این آتش را که از آتشهای آسمان بود

عَنْهَا مُعْرَشِينَ وَكَانُوا يَخْتُونُ مِنْ الْجِبَالِ بُيُوتًا مَبْنِيَةً

از آن بر کوهستان بودند می تراشیدند از کوهها خانههای ایستاده

فَاخَذَتْهُمْ الصَّبْحَةُ مُصْبِحِينَ فَاغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا

پس گرفت ایشانرا بگرفتگی در بیدار شدن پس باز داشت از ایشان آنچه ایشان

يَكْسِبُونَ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا لِحُجَّتِ

اندر خدای بودند دنیا فریدیم ما آسمانها و زمینرا و آنچه میان آنهاست مگر مگر

وَأَرَّ السَّاعَةِ لَا تَبْتَ فَاَصْبَحَ الصَّبْحُ الْجَمِيلُ إِنْ رَبَّكَ هُوَ

ویراستی که قیامت بران آید و آری صبح صبح زیبای است اگر پروردگار تو است

الْحَلَّاقُ الْعَلِيمُ وَلَقَدْ أَنبَأْنَاكَ سَبْعَ مَرَّاتٍ الْمُنَافِقِينَ وَالْفُرْقَانَ

آفریننده دانای ویراستی که بدادیم ما هفت بار آنرا و فرقان

الْعَظِيمَ لَأَمَّا ذُنُوبُكَ إِلَى مَا مَنَعَكَ أَنْ تَرْجِعَ إِلَهُكَ وَلَا تَحْزَنَ

بزرگوار بر بزرگوار تو را برود چشم تو بآیندی بر خرداوری اویم بدان بخشای را از ایشان و اندوه بخور

عَلَيْهِمْ وَاحْفَظْ جَنَاحَكَ الْمُؤْمِنِينَ وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ

بر ایشان و فروز بال تواضع در مونسازا و بگو بدستی که من بیم کننده

الْمُبِينُ كَمَا أَرْسَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ

روشنه همچنانکه فرود فرستادیم بر ایشان که بیدار کردند قرآنرا

عِصِينَ قَوْمِكَ لَنَسْتَأْتَهُمْ أَجْمَعِينَ عَمَّا كَانُوا

باید بدارم پس منی بروردگار تو که برانند باز پسیم از ایشان و آنچه ایشان

يَعْمَلُونَ فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ أَنَا كَفِينُكَ

کرده باشم پس فرمان بردار شوئی از فرمانم و اعراض کن از بت پرستان بدستی که نمایان

الْمُسْتَهْزِئِينَ الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

شر استهزا داران را که آتشهای که کردند با خدا خدای دیگر را پس زود بدانند

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ فَسَبِّحْ

ویراستی که میدانم که تنگ می آید سینه تو بآنچه میگویند پس تسبیح

حَمْدَ رَبِّكَ وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ

بشناسی پروردگار خود و باش از جمله سجود کنندگان و پرست پروردگار تا آید تو

الْيَقِينُ

اسباب رک

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَنِّي أَمُرُ اللَّهَ فَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ

آه فرمان خدا را پس بشناس که عجله آید پاک و منزله او و فرشته است از آنرا و بپا از فرستاده

يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ

فرود میزند فرشتگان را با جبریل از فرمان خود بر آنکه خواهد از بندگان خود بگوید که بشارت

اینست خدای مکرر پس پرستید مرا
فرزید آسمانها وز مین را بحق
اندر شسته

آنچه از این فرایمده اند ببرد آفرید آدمی را از نفع و پسند او خست کند و رشت

و آفرید چهار پانزده برای شما در اینست و سپردهای و زنهار میخورند

در شتات زینتی سنگی که چرمی سپید و سنگی که نیک و میدید و در میان

بارهای گران شمار شده بشین کونیستید پسند بنان که به ششوی تنها میرستی

نبرد و کار شما تر نه مهربانت در حق گفته و این بیان و این سر و خوارا تا بر می نشیند

و آرایش وی آفریند آنچه نمیدانید و بر خدایت قصه راه را

و اگر خواستی خدا آرزو را به نمودی شمارا
اوست آن خداست

بفرستند از آسمان آب بری شما ازین است آشپینه و ازین است درخت گردان

بر دما نیسیم ما برای شما بجان کشت زرع را و زیننون دختر ما بنان و انکور پستانها و از سر

میروانی بهیستی که در آن مآنه نشانیست هر کوی را که اندیشه کنند و بخرد برین شایسته را

در روز را و آفتاب را و ماه را و ستارگان را نام کرده نماند خود بدست می گردان

مرا نه تشنه است هرگز روی که است محال نشد

پدریستی که در آن تراخته نشاء نیست و کرم و می را که میزند که نمند و او آن خدای است که مستغرق در ماز

تا خریب ازان گمشتی تازم و برون میاورم ازان زوی که در او شد ازان

و این تو کشتی را نگر بر کشیده از اینجا و ما بجوئید از فضل خود و ما بود که شما

شد کمینید **خف** در زمین کوههای زینجا آورده است بهر دشتی

والله رب وسيد العالمين الهدون
دو بهای و آسمانی تابود که شما راه یابید

هَمْ يَهْتَدُونَ إِنْ خِلُّوا مِنْ لَيْخُلُوا فَلَا تَنْكَرُونَ
ایشان راه می برند ای پس نیک آفریده همچون آنس بود کویا فریده کی پس نیکو
وَأَنْ تَعْتَدُوا نِعْمَةَ اللَّهِ الَّتِي كُنْتُمْ عَلَيْهَا إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ وَاللَّهُ
و اگر خواستید که برتر نعمت خدا را بر خوانند شکر آفرینید پس کسی که خدا آمرزگار و مهربان است و خدا
يَعْلَمُ مَا تَسِرُونَ وَمَا تَعْلَنُونَ وَلِلَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ
میداند آنچه پنهان میکنید و آنچه آشکارا میکنید و آنست که میخواهند از
دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ أَمْثَلُ غَيْرِ أَحْيَاءٍ وَ
جز خدا نتوانند آفرید چیزی و ایشان را آفریدند ایشان را در کانه جز زندهگان
مَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ أَلَمْ كُفِّرْ لَهُ وَاحِدٌ قَالِذِينَ
و ندانند که کی برانگیخته شوند خدای شما یک خداست پس آنست
لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكَرٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ
که نمی گویند با آخرت دلدای ایشان منکرند و ایشان گردنکشاند
لَا حَرَمَ أَرَأَيْتُمْ مَا يُبْسِرُونَ وَمَا يَعْلَمُونَ أَنَّه لَا يُجِبُ الْمُسْتَكْبِرِينَ
حقا که خدا میداند آنچه پنهان میکنید و آنچه آشکارا میکنید
وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَاذَا أُنْزِلَ فِيكُمْ قَالُوا سَاطِطٌ أَوَّلِي
و چون گویند را ایشان را که چه چیز فرودستاد بر روی کار شما گویند اینست ساطط
لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ
تا بردارند بارهای کزن ایشان را تمام در روز قیامت و از بارهای آنها

يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ أَلَيْسَ أَمْلَأُ رُؤُونِ قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ
که بردارند ایشان را بی دانشی همان که پست آنرا ایشان را میدارند پس کسی که مکرشند آنها
قَبْلِهِمْ فَأَتَى اللَّهُ بُنْيَانَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ
پس از ایشان بود پس آمد عذاب بنیای ایشان را از بنای ایشان را و بر ایشان
مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَسْلَمَ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ثُمَّ
از بالای ایشان آمد بدین عذاب از آنی که ندانند پس
يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْبِرُهُمْ وَيَقُولُ أَيُّكُمْ كَذَّبَ
روز قیامت رسوا کند ایشان را و گویند که کجاست بنیایان من آنست که بود ایشان
تَشَاقُقُونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ أَوْتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالْشُّوْ
ظراف میکند در حق ایشان گویند آنها که نباشد ایشان را دانشی که رسیدن روز و
عَلَى الْكَافِرِينَ الَّذِينَ تَوَقَّعْتُمْ لِلْمَلَائِكَةِ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ
بر کافران بود آنها که جان پنداشته ایشان را زشت گمان در حالت کفر گشته بودند
قَالُوا لَسَلَّمْ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلَى إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ
پس اندازند صراحت که نمودیم ما یکدیگر هیچ چیزی از آنست که خدا دانست بدین شما
تَعْمَلُونَ قَدْ خَلَوْا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَلْيُسْ
میکرد پس در رویه از درهای دوزخ همیشه باشید در آنجا پس آنست که
مَنْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ
جاگاه گردان ایشان و گویند ما را که میسرید که چه چیز فرودستاد بر شما

قَالُوا خَيْرٌ لِّلَّذِينَ احْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ
گویند خیر برای آنکه نیکی کرد در این دنیا نیکی بودا است و برای سرای آخرت
يَجْزِيكَ لَعْنَةُ دَارِ الْمُنْفِقِينَ جَنَّاتٌ عَدْنٌ يَدْخُلُونَهَا يُجْرُونَ
بهر بود و سرانته نیکی بود برای پریزگانان بهستانهای اقامت که در روند و آنجا که رود
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ
از زیر آن جویان را ایشان را بود آنچه ایشان خواهند همچنین پاداشت دهد
الْمُنْفِقِينَ الَّذِينَ تَقَوَّيْتَهُمُ اللَّهُ كَتَّابِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ
پریزگانان را آنکه بدان بستان ایشان درشتان خوشیست گویند که سلام باد
عَلَيْكُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ هَلْ يَنْظُرُونَ
بر شما در روز در بهشت بآنچه شما کردید در دنیا هیچ چشم نمیدارند
الْآن أَنَا أَنْتَهُمُ اللَّهُ أَوْ بَاقِيَ أَمْرٍ بِكَ كَذَلِكَ فَعَلَ
مگر که آیند بدیشان فرشتگان نامه زبان پروردگار تو همچنین کردند
الَّذِينَ تَرَفُّعُوا وَما ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ
را آنکه از پیش ایشان بودند و پست نکرد ایشان را ولیکن بودند بر نهانی خود
يُظْلَمُونَ فَاصْبِرْ لَهُمْ سَيِّئَاتٍ مَا عَمِلُوا وَخَافَ بِهِمْ مَا كَانُوا
پست میکرد پس بپسندیدگان و یا بر بهمان آنچه کرده بودند و بر پدید بدیشان و خدا بود
يَسْتَهْزِئُونَ وَقَالَ الَّذِينَ اشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ
نیزان استهزا میکرد و گفتند آنکه را که باز فرموده باشند اگر خواستی خدا پرستیدمانی ما از

دُونِهِ مَنْ شَيْءٍ لَّا يَخُنُّ وَلَا يُبَايِعُ وَلَا يَحْرِمُنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ
چنانچه او هیچ چیزی ندانم و نه بداند و نه بپنداند و نه بپنداشتمانی از جز او هیچ چیزی را چنین
فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَعَلَّ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ وَلَقَدْ
کردند آنکه که پیش از ایشان بودند برای هیچ بود بر رسول مگر که از دادن پیام روشن و بدیستی
بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ
که بر پستیدیم در میان هر کس رسولی باینکه پرستند خدا را و دوری نمایند از پرستیدن بتان
فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ
پس از ایشان کس که راه نمود او را و از ایشان کس که گمراه شد بود کما می
فَيُرْوَى فِي الْأَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ
پس بروید در زمین پس بگردید که چگونه بود عاقبت بدوین و از ایشان
إِنْ تَحْرِضْ عَلَى هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ
اگر حریصی تو بر راه نمودن ایشان پس پرستی کنده را نه نماید آنرا که گمراه شود و نبود ایشان را هیچ
نَاصِرِينَ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مِنْ
یار کند و سوگند خوردند بخدا پس بگویند آن معطای ایشان که بر نیکنانند خدا آنرا
يَمُوتُ بَلَى وَعْدًا عَلَيْهِ خَقَّوْا لَكِرَاتٍ لَّا يَحْكُمُونَ
که بمرد آری وعده داشت بران خفت ولیکن بدترین مردمان نمی دانند
لَيْسَ لَهُمُ الَّذِي يُخْلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ
تا روشن کنند ایشان را آنچه خلاف کردند در آن و تا خدا باز کند ایشان را که گمراه شدند که ایشان

كَانُوا كَاذِبِينَ ^{آنها قائلان شیء} إِذَا رَدَّاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ ^{بودند دروغ گویند بدستی گرفتار ما ریزی چون خواهم آفرم که گویم آفر} فَيَكُونُ ^{وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ عَدَاوَةِ الْبُشْرَى} وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ عَدَاوَةِ الْبُشْرَى ^{پس باشد و آنها که جز کردند در راه خدا از این آنچه هم کرده شده باشد} فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ^{در دنیا نیک} وَلِآخِرِ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ^{و برای خرد آخرت بزرگتر بود اگر ایشان بداند} الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ تَوَكَّلُونَ ^{آنکه سبک کردند و بر پروردگار خود توکل کردند و تکیه شدیم همیشه از تو} وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ ^{بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ الْبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ} بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ الْبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ ^{تجملها و کتابها و فرود استایدها بود قرآن تا روشن کنی برای دنیا آنچه فرود شده} إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ^{بِزَيَانِ وَتَبَوُّدِ بَيْتَانِ بِنَيْسَبِ} أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ ^{بِزَيَانِ وَتَبَوُّدِ بَيْتَانِ بِنَيْسَبِ} أَنْ يَخِيفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ^{که فرود برد خدا ایشان را بر زمین یا آید ایشان عذاب از آنجا که ندانند} أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي تَقْلُبِهِمْ فَاهْوَمُ مُعْجِنٌ ^{یا فرود آید در گردن ایشان پس بکشند ایشان کشتند یا فرود ایشان را} أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَى ^{بِزَيَانِ وَتَبَوُّدِ بَيْتَانِ بِنَيْسَبِ}

تَخَوُّفٍ فَإِنَّ رَبَّكُمْ لَرْؤُفٌ رَحِيمٌ ^{ترسش پس بدستی که پروردگار شما} أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ ^{آفریدند پس بدستی که پروردگار شما} يَنْفَعُهُمْ ظِلَالَهُ عَنِ الْمِيمِزِ وَالشَّمَالِ سِجْدًا لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ ^{که در آید پس بدان از پست و چپ سجود کنند از خدا و ایشان خواران باشند} وَاللَّهُ يَسْجُدُ لَهُ الْمَلَائِكَةُ وَالسَّمَوَاتُ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةُ ^{و در خدا را سجده کند ایستاد در آسمانهاست و آنکه در زمین است از جنه و در شکنان} وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ^{و ایشان که در کشتی نمیکند} يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ ^{آنچه فرمود ایشان را و گفت خدا که فرایم کرد و داند ایشان بدستی که در یک} مَا يُؤْمَرُونَ ^{وَأَمَّا اللَّهُ لَا تَأْخُذُ الْهَيْئَاتُ شَيْئًا إِنَّمَا هُوَ اللَّهُ} وَقَالَ اللَّهُ لَا تَأْخُذُ الْهَيْئَاتُ شَيْئًا إِنَّمَا هُوَ اللَّهُ ^{آفریدند پس بدستی که پروردگار شما} فَاِخْذُ فَايَايَ فَإِنْ هَبْشُونَ ^{وَأَمَّا اللَّهُ لَا تَأْخُذُ الْهَيْئَاتُ شَيْئًا إِنَّمَا هُوَ اللَّهُ} وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَهُ الدِّينُ ^{خداست پس در تمام بستر سید و در است آنکه در آسمانها و آنکه در زمین است و در است} وَاصْبِرْ ^{وَأَمَّا اللَّهُ لَا تَأْخُذُ الْهَيْئَاتُ شَيْئًا إِنَّمَا هُوَ اللَّهُ} أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَتَّقُونَ ^{وَأَمَّا اللَّهُ لَا تَأْخُذُ الْهَيْئَاتُ شَيْئًا إِنَّمَا هُوَ اللَّهُ} وَمَا بِكُمْ مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ^{وَأَمَّا اللَّهُ لَا تَأْخُذُ الْهَيْئَاتُ شَيْئًا إِنَّمَا هُوَ اللَّهُ} أَمْ إِذَا مَسَّكُمْ الضَّرَفَالِيَةُ تَجَارُونَ ^{وَأَمَّا اللَّهُ لَا تَأْخُذُ الْهَيْئَاتُ شَيْئًا إِنَّمَا هُوَ اللَّهُ} ثُمَّ إِذَا كُفَّتِ الضَّرَفَالِيَةُ عَنْكُمْ ^{وَأَمَّا اللَّهُ لَا تَأْخُذُ الْهَيْئَاتُ شَيْئًا إِنَّمَا هُوَ اللَّهُ} إِذَا فُتِنْتُمْ بِهِمْ ^{وَأَمَّا اللَّهُ لَا تَأْخُذُ الْهَيْئَاتُ شَيْئًا إِنَّمَا هُوَ اللَّهُ} لِيُكَفِّرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَمِنَ اللَّهِ ^{وَأَمَّا اللَّهُ لَا تَأْخُذُ الْهَيْئَاتُ شَيْئًا إِنَّمَا هُوَ اللَّهُ}

وَقُلْ

سَجَدَ

فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِّمَّا

رَفَّاهُمْ بِاللَّهِ لِنَسْئَلُ عَنْ مَا كُنْتُمْ تَفْعَلُونَ وَيَجْعَلُونَ

روزی کردیم مایش را بحق خدا گرفتار باز پرسید از شما نایب شما بر یافته باشید و برید کنند

لِلَّهِ الْبَنَاتُ سُبْحَانَهُ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ وَإِذْ ابْتِغَاوْا دَرَكَهُمْ

مخدوم خان پیر و مزارستان در پیش از او بود که آمد و گفت

و چون بشارت دهنده کی گزینش

بلاى طرفه مشودا و هو كظيم يثوارى مى

قَوْمٍ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرْتُمْ عَلَى هَؤُلَاءِ أَمْ يَدُسُّهُ

از بدی آنچه بشارت داده باشند اورا ای که در دلترا برسد شواش

لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ

هک چون که بیت انچه حکم میبندد را نشان داد که بخی کرد و ببری آخرت مثل

وَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ
وَلَوْ يَرَوْنَ نَارَ اللَّهِ تَوَلَّوْا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

لَا يَظْلِمُهُمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهِمْ مِنْ دَابَّةٍ أَوْ كَنْ يُوحِرُهُمْ إِلَى

ما را بسبب غلم ایشان کشت
بر روی زینت چو چمنه
ولیکن نامه میکند ایشان را

مُسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْجِرُونَ سَاعَةً وَلَا

يَسْتَفْرِضُونَ وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكُرَهُونَ وَتَصِفُ السِّنُّهُمْ

زرا میسر تواند رفت و به پیچ میگذرد مرده را آنچه کاره میدارند و سنت میکند زبانهای ایشان

الكَذِبَ أَنْ لَهُمْ حَسَنِي لَأَجْرَمَ أَنْ لَهُمُ النَّارُ وَأَنَّهُمْ مُفْرَطُونَ

در رفع را اینک یسه درایش را بهشت قضا که درایش را بود انش و انک ایشان اولاد جویان

والله لقد ارسلنا الى امم من قبلك فربهم الشيطان اعماهم
مختلجا

فَهُوَ وَلَهُمُ الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْيَوْمِ وَمَا أَنْتَ لَنَا عَلَيْكَ

پس او دوست ایشان بود امروز و غرایب از بود عذاب در دناک و فقر پیادیم ما بر تو

الْكِتَابِ الْإِلَهِيِّ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ

کتاب مکارناوشی کنی رایترا ایچ اطلاق بیکردند دران وراسی ورحمتی

و خدا انفرشاد از آسمان آینه
و منزه که در اندیشه ان

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ وَأَزَلَّ كُفْرًا فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةٌ

بدرستی که در آن سرانته شایسته مرکب و من را که بشنوند و در پیشی که مرشاه است در چهارپایان سرانته عبرت

لَسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهِ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبَّا خَالِصًا سَائِغًا

در حدود بیستم شمار از کج در شکیان است میان سیر و چون سیری در آن قرار دارد

الْبَيِّنَاتُ وَالْأَشْرَارُ وَالْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ

مراشانه کازا و از میونا نرمانیان و انکور پستانها که فرایک پیریه ازان سستی و درونی

حَسْبُكَ فِي ذَلِكَ لَا يَلِيقُ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ
 نیکو بدیستی که در آن زمانه ثابت کردی را که استخوان کند و الهام داد و دردی نماند
 أَنْ تَخْذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ثُمَّ
 که فراموشی از کوهها خانهای و از درختان و آنچه برپایند پس
 كُلِّي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلًّا يَخْرُجُ
 بخورد از هر میوه پس بپاید آسمای پروردگار و در راه برگردد پس بپاید
 مِنْ بَطْنِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ إِنَّ فِي
 از شکمهای آن آشامید مختلف رنگهای آن در آن است شفا برای مردم است
 ذَلِكَ لَا يَلِيقُ لِقَوْمٍ يُفَكِّرُونَ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفَّاكُمْ
 آن زمانه ثابت کردی را که اندیشه میکند و خدا آفرید شما را پس جان بستاند
 وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ إِلَىٰ أَرْضٍ الْغَيْرِ كَيْلَا يَأْتِيَهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ شَيْءٌ إِنَّ
 و از شما یکی است که باز گردد به چسبیدن غیر تا بهر پس از آن شریک برسد
 اللَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا
 که خدا داناست توانا و خدا افزونی نهاد بعضی شما بر بعضی در روزی پرستند
 الَّذِي فَضَّلُوا بَرَّادِي رِزْقِهِمْ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ
 آنها که افزونی نهاد بر خوراک خود را بر آنچه قمار بستند دستهای ایشان بر ایشان
 أَفَبِعَيْنِكَ اللَّهُ يَخْجَدُونَ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا
 ای پس عینت خدا آنکه میکند و خدا بدید کرد برای شما از تنهای شما زناخت

وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِيُحْفَظَ مِنْكُمْ وَلِيُزَكِّكُمْ مِنَ
 و بدید کرد برای شما از تنهای شما پس از آنکه پاکیزد و روزی داد شما را از
 الطَّيِّبَاتِ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِعَيْنِكَ اللَّهُ هُمْ يَكْفُرُونَ
 پاکیزا ای پس باطل نمیکردند و عینت خدا این کار میباشند
 وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ مِنْ قَضَائِ السَّمَوَاتِ
 و می پرستند از جز خدای آنی قادر نیستد ایشان را روزی دادی از آسمانها
 وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ فَلَا تُضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ
 و زمین چیزی را و توانایی ندارد پس بپاید رضا را شما بدیستی که خدا
 يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا
 میداند و شما نمیدانید بد خدا مثل بنده را که خریدار باشد
 لَا يَقْدِرُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَمِنْ رِزْقِ اللَّهِ يُنَازِلُهُ فَاحْسَنَاءُ فَهُوَ يَنْفِقُ مِنْهُ
 که توانایی ندارد بر چیزی و آن که روزی بدید او را از قبل خود روزی نیکو پس او نفق میکند از آن
 سِرًّا وَجَهًا هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ
 پنهان و آشکارا ای یکسان باشد او و آنکه فرماید عدالت و او برادر
 مُسْتَقِيمٌ وَاللَّهُ غَيبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْ
 راست بود و در خفا غیب آسمانها و زمین و نمود کار قیامت که چون یک کلمه
 الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ
 بصر یا آن نزدیک بود بدیستی که خدا بر همه چیزی توانا است و خدا بیرون آورد شما را از

وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِيُحْفَظَ مِنْكُمْ وَلِيُزَكِّكُمْ مِنَ
 الطَّيِّبَاتِ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِعَيْنِكَ اللَّهُ هُمْ يَكْفُرُونَ
 وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ مِنْ قَضَائِ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ فَلَا تُضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ
 يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا
 لَا يَقْدِرُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَمِنْ رِزْقِ اللَّهِ يُنَازِلُهُ فَاحْسَنَاءُ فَهُوَ يَنْفِقُ مِنْهُ
 سِرًّا وَجَهًا هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ
 مُسْتَقِيمٌ وَاللَّهُ غَيبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْ

بَطُونِ امَّهَاتِكُمْ لَا تَقُولُوا شَيْئًا وَجَعَلُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ
 شکای مادران شما که نمیدانستید چیزی را و دید کرد شمارا شنوایی و بینایی
 وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ أَلَمْ يَرْوِ إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي
 و دلهاست تا بود که شکر کنید ای خدایه برغان زمین کرده
 جَوَ السَّمَاءِ مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ أَلَيْسَ فِي ذَلِكَ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
 بیان آسمان آنکه نمیدارد ایشانرا که خدا بر ستاره که در آن آینه نشانهات مگردی را
 وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ
 و خدا برید کرد برای شما از خانههای شما آرامگاهی و دید کرد برای شما
 جُلُودَ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ
 پوستهای چهار پایان خانههای که سبک سوار ایشان را روز سفر شما و روز اقامت شما
 وَمِنْ أَصْوَافِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَتَانَا وَمَتَاعًا إِلَى حِينٍ
 و از پشمهای آنها و از وبر آنها و موهای آنها قاشی و بر خور داری تا هنگامی
 وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْهَا خُلُقُطًا لَا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْهَا جِبَالَ
 و خدا برید کرد برای شما از آنچه آفرید پشتهای دید کرد شمارا از کوهها
 أَكْنَا وَجَعَلَ لَكُمْ سُرَادِيبًا لِنَقِيِّكُمْ أَخَرُ وَسُرَادِيبًا لِنَقِيِّكُمْ
 خانههای دید کرد برای شما پیرسختی که که بر د شمارا از کوهها و پیرسختی که که بر د
 بِأَسْخَمَ كَذَلِكَ يَتِمُّ نِعْمَتُهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
 از کارزار شما همچنین تمام میکند نعمت خود بر شما تا بود که شکر کنید

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ يَعْرِفُونَ نِعْمَةَ اللَّهِ ثُمَّ
 پس اگر برگردند پس بر شماست بلا بدید روشن می شناسید نعمت خدا را پس
 يَنْكُرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ
 نکر می کنند آنرا و بیشترین ایشان کافرانند و روزی که برانگیزیم از هر
 أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُنصِتُونَ
 روی گواهی را پس فرمان نهند ما را که کافرانند و نه ایشانرا عذر قبول کنند
 وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يَخَفُوا عَنْهُمْ وَلَا هُمْ
 و چون بینند آنها که ستم کرده باشند عذاب پس سبک گردانند و از ایشان و نه ایشان
 يَنْظُرُونَ وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ شَرُّوا شُرَكَاءَهُمْ قَالُوا رَبَّنَا
 نماندند و چون بینند آنها که گناهناز داده باشند انبازان خود را گویند ای پروردگارا
 هَؤُلَاءِ شُرَكَاءُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُو مِنْ دُونِكَ فَأَلْقُوا إِلَيْهِمُ
 اینانند که انبازان ما بودند آنها که بودیم ما میخوانیم از جز تو پس اندازند بشما
 الْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ وَلَقَدْ أَلَى اللَّهُ يَوْمَ ذِالسِّمْرِ وَضَلَّ
 گفتار را که شما در آن دروغ گوید و پیش آورند با خدا آئوده میل بصر و گم شود
 عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ
 از ایشان آنچه ایشان برافزایند آنها که کافرانند و برگردند از راه
 اللَّهِ رَدَّاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ
 خدا برآوردن ایشانرا عذابی بالای عذاب بسبب آنچه ایشان تباهی کردند

وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ
بِآيَاتِنَا لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ *وایمان بیاوردن روزی که برای کرم در میان هر گروهی گواهی را از بنمای ایشان و آویم ترا*
شَهِيدًا عَلَى هَؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِكُلِّ شَيْءٍ
وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ *گواهی برین اینها و فرود سپندیم بر تو قرآن را برای روشن کردن هر چیزی*
وَالْإِحْسَانِ وَآيَاتِنَا يُدْنِي الْقُرْآنَ وَيُنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ
وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ *وایمان بیاوردن نزدیکی را و باز بیدارد از شما ناشایست و منکر*
وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا
عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ
الْعَهْدَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ اللَّهِ سَكِينَةً يَوْمَ يُؤْتَى الْأَمْثَالَ
اللَّهُ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَعْمَلُونَ وَلَا
تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَقَضَتْ غُرُهُمْ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْ كَانُوا تَخْذُلُونَ
أَيْمَانَكُمْ دَخَلُوا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونُوا مِنْ أُمَّةٍ لَنْفَكُوا
بَيْنَكُمْ وَأَنْ تَكُونُوا مِنْ أُمَّةٍ لَنْفَكُوا *وایمان بیاوردن نزدیکی را و باز بیدارد از شما ناشایست و منکر*

يَلْبِسُكُمْ اللَّهُ بِهِ وَيُكَيِّدُكُمْ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مَا كُنْتُمْ
فِيهِ تَخْتَلِفُونَ *وایمان بیاوردن نزدیکی را و باز بیدارد از شما ناشایست و منکر*
وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ
يُضِلُّ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ وَلَسْتَ لَزَعَمَّا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ *وایمان بیاوردن نزدیکی را و باز بیدارد از شما ناشایست و منکر*
وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلُوا بَيْنَكُمْ فَتُبِلَ قَدَمُكُمْ
بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَتَذَوُّوا السَّوَاءَ بِمَا صَدَقْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ
عَذَابٌ عَظِيمٌ *وایمان بیاوردن نزدیکی را و باز بیدارد از شما ناشایست و منکر*
وَلَا تَشْرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ
اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ أَنْ تَعْمَلُونَ مَا عِنْدَكُمْ يَفْقَهُ
وَمَا عِنْدَ اللَّهِ يَأْخُذُ الْخَيْرَ الَّذِينَ آجُرْتُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ *وایمان بیاوردن نزدیکی را و باز بیدارد از شما ناشایست و منکر*

صَبْرًا

حَيَوْ طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

زندگانی خوش و جزای پاداش دهیم ایشان را از ایشان بیکوتر آنچه ایشان کرده باشند

وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ إِنَّهُ

پروین تو خوان قرآن پس پناه گیر بخدا از شیطان رجیم

لَيَسْجُدَ لَكَ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

نیت راورد محبتی بر شما که بگردیدند و بر پروردگار خود تو تکیه کردند

إِنَّمَا سُلْطَانُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ

بر پستی که محبت او بر شماست که دوستی کردند با او و آنها که پایشان به و ایستادند و از او گواهی دادند

وَإِذْ بَلَلْنَا آيَةً مِّنْ كَانَ آيَةً وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنْزِلُ قَالُوا إِنَّمَا

چون بریزد نشانی بیکدیگر نشان و خدا دانای آنچه فرستد که نشانی بر پستی

أَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ

گفت از خود برانته بلك بیشتر ایشان نمیدانند بگو نازل آورد آنرا جبریل

الْقُدُسُ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَى

پاک تقدس از پروردگار تو بحق تا تثبیت دهد آنها که ایمان دارند و هدایتی بود

لِلْمُسْلِمِينَ وَلَقَدْ عَلِمْتُمْ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ

بر مسلمانان و بدستی که بداند ایشان میگویند که او آموختن است او را آدمی

لِسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِي وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ

زبان آنکه می چکاند آنرا ای ادعوی و این قرآن زبان عربیت

و این قرآن را در میان ایشان میگویند که او آموختن است او را آدمی

و این قرآن را در میان ایشان میگویند که او آموختن است او را آدمی

مُبِينٌ إِنَّ الَّذِي لَا يُؤْمِنُكَ بآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيَهُمُ اللَّهُ وَلَهُمْ

نوشتن بستی که آنها که نمی گردند بنشانی خدا را هدایت نکند و در ایشان بود

عَذَابٌ أَلِيمٌ إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بآيَاتِ

عذاب دردناک بدستی که بر می نهند دروغ را آنها که نمی گردند بنشانی

اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَاذِبُونَ مَن كَفَرَ بِاللَّهِ مِن بَعْدِ

خدا و آن کرم اینند دروغ دارند که آنرا که کافر شود بخدا از پس

إِيمَانِهِ الْأَمْرُ أَكْبَرُ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِن مِّن

ایمان خود که آنکه کبر است دارد آنرا و دل او آرامگردد بایمان ولیکن آنکه

شَرَحَ بِالْكَفْرِ صَدْرًا فَعَلِمْتُمْ غَضَبَ اللَّهِ وَلَهُمْ

بر کشود بکسر سپید خود را پس بر میانند خشم از خدا و در ایشان بود

عَذَابٌ عَظِيمٌ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحْبَبُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى

عذاب بزرگ آن بپایانست که ایشان برگزیدند دنیا را بر

الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ أُولَئِكَ

آخرت و آنکه خدا راه نمایید که کافر را آن کرده

الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمِعَتْهُمْ وَأَبْصَارِهِمْ وَأُولَئِكَ

آنها که بر نهاد خدا بر دلهای ایشان و در شنیدن ایشان و بینایی ایشان و آن کرده

هُمْ الْغَافِلُونَ لِأَجْرٍ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْخَاسِرُونَ

ایشان باشند غافلان بخت که ایشان در آخرت ایشان زیان کاران

و این قرآن را در میان ایشان میگویند که او آموختن است او را آدمی

تَمَرَاتٍ رَبَّكَ الَّذِي هَا جَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فَتَوْنَاكُمْ جَاهِدُوا
پس بستی که پروردگار تو را از پس آنکه بخت افکند و پس جهاد کند
وَصَبْرًا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا الْعَفْوُ وَرَحِيمٌ يَوْمَ تَأْتِيكُمُ
و صبر کردن پس بستی که پروردگار تو از پس آن که عفو کند و رحمت دهد روزی که آید
نَفْسٌ تَخْرُجُ مِنْ نَفْسِهَا وَتُؤْتِي كُلَّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ وَهُمْ
تنی خضرت کند از هر تن خود و تمام بدند سستی را بر آید که ده بود ایشانرا
لَا يُظْلَمُونَ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَوْمًا كَانَتْ أُمَّةٌ مُنْجَنَةً
پس نمکند و زدند مثلی اهل دیس که باشند اینرا که بگردند
يَأْتِيهِمْ رِزْقُهُمْ غَدَاً مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ
آید ایشانرا روزی که رزق خود را از هر جای ایشان
فَإِذَا قُتِلُوا لِبَاسِ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ
پس چنانچه ایشانرا قتل شود از گرسنگی و ترس بآنچه ایشان میکنند
وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ
و بدستی که آمد ایشانرا پس از نفس ایشان پس برود و ایشانرا گرفت ایشانرا عذاب
وَهُمْ ظَالِمُونَ فَكُلُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ حَلَالًا
و ایشان پسا بودند پس بخورید از آنچه روزی کرد شما خدا حلال
طَيِّبًا وَاشْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ لَيَّاهُ تَعْبُدُونَ إِنَّهَا
پس و شکر کنید نعمت خدا را اگر ستید شما او را پس بپسندید پس بپسندید

حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَحُمَ الْخَنْزِيرِ وَمَا أَهْلُ الْغَيْبِ
حرام کرد بر شما مرده را و خون را و گوشت خوک را و آنچه اهل غیب میکنند
اللَّهُ بِهِ فَرَضُ غَيْرِ بَاطِلٍ وَلَا عَادٍ إِنَّ اللَّهَ عَفْوٌ رَحِيمٌ وَلَا
نام خداست پس که بناچار از خداست که عفو کند و رحمت دهد پس بپسندید آنرا که عفو کند
تَقُولُوا مَا نَصَبَ السِّنَّةُ كُفْرًا كَذِبٌ هَذَا جَلَالُ
و گویند آنچه بپسندید از سنه بپسندید از نامی شما بدین حد است
هَذَا حَرَامٌ لِنَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ
این حرام است تا بپسندید بر خدا دروغی بدستی که آنرا که بری یافتند
عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يَفْلَحُونَ مَنَاعٌ قَلِيلٌ فَهُمْ عَذَابُ
بر خدا دروغی بدستی که بپسندید این برود و ایشانرا عذاب و در ایشان بود
الْبَلَمُ وَ عَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَمْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ
در دین و بر ایشان که جهود شدند حرام کردیم بر تو از پیش و پستی که کردیم بر ایشان
وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ تَمَرَاتٍ رَبَّكَ لِلَّذِينَ
و لیکن بودند بر نفسهای خود پستی میکرد پس بدستی که پروردگار تو بر ایشانرا
عَمِلُوا السُّوءَ بِحِوَالَةٍ ثُمَّ نَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَعْبَهُوا إِنْ
کردند بدی را بپسندید پس باز آمدند از پس آن و کار صواب آوردند بدستی
رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا الْعَفْوُ وَرَحِيمٌ إِنْ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا
که پروردگار تو از پس آن که عفو کند و رحمت دهد پس بپسندید آنرا که عفو کند و رحمت دهد پس بپسندید آنرا که عفو کند

ما قصصنا

اللَّهُ خَافَ أَنْ يَكْفُرَ الْمُشْرِكِينَ شَاكِرًا لِأَنْعَمَ إِنْجِبَهُ وَ
در خداوند باطل سخن و نبود از انوار خداوند که شکر گویند بود و نشانهای او را بگریزد و
 هَدَاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَأَنْبَأَهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَأَنْتَ
در راه نمود او را باره را پست و بدیم ما را در دنیا نیک و بدستی را و
 فِي الْآخِرَةِ لِمَنِ الصَّالِحِينَ ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ
در آخرت بر آنکه از جمله نیکوکاران بود پس در کیم ما تو را که پیروی کنست ابراهیم
 خَافَ أَنْ يَكْفُرَ الْمُشْرِكِينَ لَمَّا جَعَلَ السَّبْتَ عَلَى
باطل را باطل سخن و نبود از انوار خداوند که شکر گویند بود و نشانهای او را بگریزد و
 الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَكْتُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
آنکه اختلاف کردند در آن و بدستی که پیروی کرد که میان ایشان روز قیامت
 فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ
در آنچه بودند در آن اختلاف میکرد بر توان در میان بره پروردگار خود حکمت
 وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ
و پس دادن نیکویی و مجادله می با ایشان بطریقی که آن نیکوتر است بدستی که پیروی کرد
 أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْثِكِينَ وَأَنْتَ
دانستت تا که گمراه شد و راه او و داناتر است برده باشد کان و اگر
 عَاقِبَتُهُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُمْ خَيْرٌ مِنَ النَّارِ
مستحق بود که عاقبت فرمایید بآنچه عاقبت کرده شدید شما در آنکه اگر صبر کنید آن بهتر است و سزاوارتر

وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَلُوكَ
و صبر کن و نیست صبر تو مگر خداوند و نندوه خود بر ایشان و باش در گمراهی
 يَمْكُرُونَ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ
که می سازند بدستی که خدا با آنهاست که بر پیروزند و با آنهاست که ایشان نیکوکارانند
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 سُبْحَانَ الَّذِي أَسْأَلُ بِعَبْدِهِ لِيُكَلِّمَ الْمُسْلِمَ الْحَامِلَ إِلَى الْمَشْرِقِ
پس در صبح آن خدای که بر تو بند خود را یک شب از مسجد که تا مسجد
 الْأَقْصَى الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنَ الْأَيْمَنِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
اقتضی آن مسجد که بگفت کردیم پس چون تو تا باز نمایم او را از آنکه از آنجا که گشت شنید
 الْبَصِيرُ وَأَنْبَأَ مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِبَنِي إِسْرَءِيلَ
و بدیم ما موسی را کتاب تو را و کردانیدیم ما او را راهنمائی برای بنی اسرائیل
 الْأَنْتِخِذُوا مِنْ دُونِي وَكَيْلًا ذُرِّيَّتٍ مِنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ
ای که فرمایید از دین من کارزار را فرزندان که در نشانید ما را نوح بدستی که او بود
 عَبْدًا شَكُورًا وَقَضَيْنَا إِلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ فِي الْكِتَابِ لِنُفْسِدَ
بند پذیرفته و بدستی که در نشانید ان یعقوب در کتاب که بتای کردید

فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَنَعْلَمَنَّ عُلُوَّكُم بَعِيدًا فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا
در زمین دو بار و در آن روز از شکستنی شدن بزرگ پرچون آمد و بعد از این
بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادَنَا أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ
فرستادیم بر شما بندگان ما را از خاندان حربی سخت در
الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا مَفْعُولًا ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ
و بود آن وعده کرده شد پس بازگردانیدیم ما شمارا بیکبار دیگر
وَأَمَدَدْنَاكُمْ بِالْأَمْوَالِ وَبِالْبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا
و بعد کردیم ما شمارا باطفا و پسران و بگردیم ما شمارا بیشتر بعد
إِذَا أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لَا نَفْسَ لَكُمْ وَآزَلْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا
اگر نیکویی کنید شما نیکویی کرد باشید از هر تنهایی خود را که بکنید شما پیران بکنید چون
جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسُوءَ وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا
آیه و بعد آخرت بود رو بهای شمارا و تا در رفته در مسجد بچنانک
دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا تَتَبِّرًا عَلَى رَبِّكُمْ أَنْ
در روز آتی اول بار و تا بدون کنید آنچه از شکستنی شدن
يَرْجُمَكُمْ فَإِنْ عُدْتُمْ عَدْنَا وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا
رست کنید شما و اگر بازگردید ما را سر عذاب و گردیم ما شمارا دوزخ را ز برای کافران چون
إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّذِينَ هُمْ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ
برستی بر این قرآن راه می نماید بر تقوی کران راست و بشارت میدهد مؤمنان را

يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ إِنَّهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
که کردند نیکوینداری بآنکه در ایشان بود فردی بزرگ آنکه آنرا سر نیت کردند
بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَدْعُ الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ
بدر آخرت بجا داریم ما برایشان عذابی دردناک و بخواند آدمی بسوی همچون خواندن
بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ
بنگونی و ست آید شتاب و بگردیم ما شمارا و روز را
آيَاتِينَ فَخَوَّنَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً
دشمنه پس خود کردیم شتاب و بگردیم ما شمارا و روز را سبب بینای
لِتَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَ
تا بخواهید فضل از پروردگار شما و تا بدانید شمار سالهارا
الْحِسَابَ وَكُلَّ شَيْءٍ فَضَّلْنَاهُ تَفْصِيلًا وَكُلَّ إِنْسَانٍ
و شمار عدد را و هر چیزی را بشمار بیاوریم ما آنرا بویید کردن و در آدمی
الرَّمْيَ طَائِرًا فِي فَوْقِهِ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كِتَابًا
و هر کردانیم ما شمارا طایر را در گردن او و بیرون آوریم ما او را در روز قیامت
يَلْقَاهُ مَنْشُورًا أَفَرَأَيْتَ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ
که خواند آنرا باز کرده گویند بخون نامه خود را بپشت روز
عَلَيْكَ حَسِيبًا مَزَاهِدَتِي فَأَنَا مَهْتَدِي لِنَفْسِي وَمَنْعَلِي
بر تو حساب کننده هر که راه یابست پس بگوئی که سود راه یافتن او بود

[illegible]

پس هستی که زمین می بین تن بود و بنام دارد هیچ بردارنده مارکده دیگری را و نبودید ما عزای کسان

حَتَّى تَبْعَثَ رَسُولًا وَإِذَا ارَدْنَاهُ انْهَلَكَ قَرْيَةً مِّنْ مَّنْ فِيهَا

فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَرْنَاهَا أَتَذْكُرُونَ

تا بنای کند در اینجا پس واجب شد بر آسمان که از عذاب پسندیدیم ما آسمان را که گزنی و بنا
 اَهْلَكَ نَامُزَ الْقُدُونِ مَرْجَعُ دَنُوحٍ وَكَفَى بِرَبِّكَ

مذنب عبادہ خیر اِصْبِرْ مُرْكَانُ بُرْدِ الْعَاجِلَةِ

بکمان چه کان خود آگاه وینا
که خواهد بجوامع امت دینا

بشایم ما را و در اینجا آنچه خواهیم
مرا از خواهم پس بکنیم او را دفع

که در رود آبها نکو سیده دانه از رحمت و مرکه خواهد آخرت و بنشاید در آخر

سَنَعِيكَ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانُوا لِي فِي سَعْيِهِمْ مَشْهُودًا
سَنَعِ أَنْ وَأَوَّ مُؤْمِنٌ بَدِيسْ أَنْ كَرُوْهُ بِمَشْهُ سَعِيْشَانِ بِذِرْفَتِ

کَلَامُكَ هُوَ الْعَظَاءُ وَهُوَ الْعَظَاءُ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ
عَمْدًا يَدْرُسُهُمْ يَنْزِيلُ الْكِتَابَ مِنَ الْوَحْيِ الْكَرِيمِ

عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا أَنْظِرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ
 بخشش پروردگار تو ممنوع نیست از بعضی بر بعضی دیگر که بگذرد سرور یا سنگینا بعضی ایشان را بر بعضی
 وَالْآخِرَةُ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ
 و سر آینه آخرت بزرگتر بر تبه و منزلت و بزرگتر از توئی نهادن به دیگران یا خدا
 إِلَهًا آخَرَ فَقَدْ عَدِمْتُ مَوَاقِحَ دَوْلَا وَقَضَى رَبُّكَ أَلا تَعْبُدُوا
 ندای دیگر پس نشینی نه تبت کرده شد فارو سپا و کم زدود پروردگار تو تا بگویند
 إِلَّا آيَاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِنَّمَا بُغِيَ عَنْكَ الْكِبَرُ إِحْدُهُمَا
 مگر او را و با مادر و پدر خود نیکی کنی اگر پرسند نزد تو به پیری یکی از آن مردو
 أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا آيٌ وَلَا تُنْهَهِمَا وَتَقُلْ لَهُمَا
 ای مرد و ایشان پس گو رایشان را اینگونه نیز و باز مزن ایشان را دیگر ایشان را
 قَوْلًا كَرِيمًا وَخَفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ
 گفتاری نیکو و فروز بان تواضع را ایشان را از رحمت و گو
 رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي
 پروردگار من رحمت کن ایشان را همچنانکه پروراندید مرا در حالت کودکی پروردگار شما داناست
 أَنْفُسِكُمْ إِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوَّابِينَ غُفْرًا
 تنهای شماست اگر باز گردید نیکوکاران پس به رحمتی که او است بر بازگشتن به کار
 وَأَتِ الْفُرْقَانِ حَقَّهُ وَالْمُسْكِينِ وَابْتَغِ السَّعِيلَ وَلَا يَبْذُرْ
 و بده تفاوت دادن خوشی را غنیان و به کار کاران و را بگذر ایشان را

خوش بود و کارش منتهی از مطیع و مصلحی بود که بگوید اینک ما بعضی ایشان را بر بعضی
وَلَا أُخِذَ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ

و سانه آفت بزرگتر بر تبه و نوزاد و بزرگتر افزونی نهاد بر بیکان با خدا
 اله الاخر فقه عدمد موما محذولا وقضى ربك الا تعبدوا

ندای دیگر پس نشینی نه تکرده شده. فارور سپید و کم فرود پروردگار تو بمانک می رسید

اَللّٰهُمَّ مَالِ الدُّنْيَا اَحْسَنًا اَمَّا سَلْعٌ عِنْدَكَ الْكِتَابُ اَحَدُهَا

کله اول د باغ و د پښتو نیکوئې کینه اکر پرېسند نزد تو به سپری مې از آن مردو

یامرد و ایشان پس کو رایشانز اینکلمه نیز و باز مرز ایشانز و بگو رایشانز

کفاری نیکو و فروز بان تواخ / ایشان از رحمت و بگو

رب ارحمہما کما ربنا فی صغیرا ربکم اعلم بما فی
پروردگار من است کن ای شایسته پیمانی پرورانیده مرا در حالت کودکی پروردگار شما دانست

نفوسکم ان تلوهوا صالحین فإنه کان لداوید علی عرشه
 نهائی شاست اگر بازید نیکوکاران پس بدستی کرد و دست برآوردیم بر سر کافران

وَاتِّذِ الْفَرْقَةَ وَالْمُسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تَبْذُرْهُ
وَبَدَّ خَعْلًا وَنَدْنًا غَوِيًّا خُفَّانَ قَوْجًا كَارَانًا وَرَاكُزًا يَارَانًا

تَنْذِيرًا إِنَّ الْمُبَذِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ
الْمُكَذِّبُ ^{از سرف کردن برستی که مرفان سنده برادران دیوان و ست یو}
لِرَبِّهِ كَفُورًا ^{و اما تعرض عنهم اینجاء رخصه من ربك}
وَأَمَّا نَعُضُّنَ عَنْهُمْ أَنْ يُعْجِزَ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ ^{بروردگار خود پس اگر اغاض کنی ایشان از بهر بخشش و عفی از پروردگار تو}
تَرْجُوهُمْ أَفَلْ لَهُمْ تَوْلَا مَيْسُورًا ^{که امید میداری آنرا پس که وایش از کارهای مستعمل رسوا و گردان دست خودرا بسته}
وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً ^{از دادن خود و فرزند بکسرتن آنرا بر کینه نفس پس نشینی مالت}
إِلَى عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا ^{مَحْسُورًا إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ}
مُخْسِرٌ ^{بهرست و اندوه بهرستی که پروردگار تو فراخ بسترند و رزق آنرا خواهد و تنگ ببرد سیرت}
كَانَ يُعِيذُهُ جَيْبًا بَصِيرًا ^{كَانَ يُعِيذُهُ جَيْبًا بَصِيرًا}
وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةً ^{ست بحال نیکان خود آگاه بپنا و کشید فرزندان خود را از ترس}
أَمْ لَكُمْ أَخَذْتُمُ الرِّزْقَ عَنْهُمْ وَإِيتَاكُمْ أَنْ فَتْلَهُمْ كَانِ خَطَا ^{در دینی مالدنی بیستم ایشان و شمارا برستی که کشن ایشان ست نای}
كِبِيرًا ^{و لا تقربوا الزنا إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ}
سَبِيلًا ^{بزرگ و فرزند بدی رویه زنار برستی که آن ست ناشایستی و بد}
وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ قُتِلَ ^{و کشید تن را آن تنی که حرام کرد خدا مگر بحق و مرکب}

مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيٍّ سُلْطَانًا فَلَا يَسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ
كَانَ مُنْصُورًا ^{مظلومی را پس برستی که برده را ردی قتل دور محبتی پس با برادران کند در قتل میری}
وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ^{ست یارن کرده شده و فرزند یک سال بیستم رویه مگر بعد برستی که آن نیکو ترست}
حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ ^{تا برسد به اشد قوت خود و وفا کنید بعهده پدر برستی که عهد است}
وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ ^{مَسْئُولًا}
مَسْئُولًا ^{باز برسد شده و تمام کنید کید را چون بیل کنید شما و برکشید باستی}
مُسْتَقِيمًا ^{و لا تقف ما لیس لك}
وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ ^{و لا تقف ما لیس لك}
بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ ^{و ادوات سازد آن بهتر و نیکوتر بعاقبت و درین ناست آنچه حقیقت}
مَسْئُولًا ^{و لا تمسک فی الارض من حاکم انک لن تحرق الارض ولن}
تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا ^{کُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ}
مَكْرُوهًا ^{و لا تقف ما لیس لك}

مَنْ هُوَ قُلْ عَلَى أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا يَوْمَ نَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ
که خواهی بود که بگوئی که چه نزدیک روزی که بر خواند شما پس پاسخ کنید
بِحَمْدِهِ وَتَنْظُرُونَ أَنْ لَيْتُمْ أَقَلِيلًا وَقُلْ عِبَادِي يَقُولُ
بشایسته و در آن برایشان که در گذشته شما که اندکی و بگو در بندگان مرا که گویند
الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ مِنَ الشَّيْطَانِ يَنْزِعُ بَيْنَهُمَا الشَّيْطَانُ كَانَ
بطرفتی که آن بگوئی برستی که بود و سوره نکلند بیان ایشان برستی که دوست
لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُبِينًا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ حَرَّمَ
بر روی را دشمنی روشن پروردگار شما و از شما که بگو اگر خواهی وقت شما
أَوْ إِنْ يَشَأْ يُعَذِّبْكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا وَ
با که خواهی عذاب کند شما و نرسد شما ترا بر ایشان که بگو احسان و
رَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ
پروردگار که از آن که در آسمانها و زمین است و برستی که از آنی بنام ما بعضی
النَّبِيِّينَ عَلَى بَعْضٍ وَأَنَّا دَاوُدَ دَبُورًا قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ
پیغمبران را بر بعضی و بدیدم داود را که بگو بر خواند شما که در آن کردید
مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضَّرْعِ عَنْكُمْ وَلَا خُرُوجًا أُولَئِكَ
از خود پس قادر نباشند بر دشتن زبانی شما و از بگردانیدن آن گروه
الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَ
بنامان که بگویند ایشان را تا بگویند سون پروردگار خود و هیچ که از ایشان نزدیکتر

يَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا
امید بیدارند رحمت او را و می ترسند از عذاب او برستی که پروردگار تو هست از آن که بگو
وَأَنْ مِنْ قَرِيبٍ إِلَّا أَنْزَلْنَاهُ قُلُوبًا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَمَةِ أَوْ مُعَذِّبُهَا
و نیست هیچ اهل دینی که کرد ما که کند ایم ترا پیش از روز قیامت یا بعد که بگویم ترا
عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا وَمَا
عذاب است سخت است است آن در لوح محفوظ نوشته و ثابت
مَنْعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ وَ
و مانع شد ما که بفرستیم نشانه ها را مگر آنکه بدویند و دشمنند ترا اولینان
أَنَّا نَأْتِيهِمْ بِالْآيَةِ مُبْهِمَةٍ فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ
و بدیدم ما که فرستیم نشانه ها را سبب بنامی و مبهمه پس بگشتند و دشمنند ترا و فرستیم نشانه ها را
الْأَخْيَرِينَ وَادْقُلْنَاكَ إِنَّ رَبَّكَ أَخْلَقَ النَّاسَ وَمَا جَعَلْنَا
که از بهترین رسید چون کنیم ما را که پروردگاری تو داشت و ما که بدیدیم
الرُّسُلَ الَّتِي آتَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةُ الْمَلْعُونَةُ فِي الْقُرْآنِ
نواب ترا آن خوابی که دیدی که سبب از ایشان را در ما و درشت بگفت که در آن
و خَوْفَهُمْ فَأَيَّ يَدِهِمْ أَطْعَمْنَا كَبِيرًا وَادْقُلْنَا
و ترسیدیم ایشان را پس بفرستیم ایشان را که صفای بزرگ و ترسیدیم ما
لِلْمَلَكَةِ السَّجْدِ وَالْأَدَمُ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ أَأَسْجُدُ لِمَنْ
بر ما که را که سجده کنید مرا آدم را پس سجده کردند مگر ابلیس گفت من سجده کنم را را

خَلَقَتْ طِينًا قَالَا أَرَأَيْتَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنْ أَخَّرْتَنِ إِلَى يَوْمِ
الْقِيَامَةِ لَأَحْبَنَ كَذَّبَتْهُ الْأَقَلِيلُ قَالَا أَهْـبَ فَمَنْ تَبِعَكَ
يَأْتِيهِمْ كِرَامٌ كَرِيمٌ فَذُرْنَاهُمْ مَا هُمْ بِهِ شَاكِرُونَ
مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاءُكُمْ جَزَاءً مَوْفُورًا وَاسْتَغْفِرْ
لَهُمْ سَبْعِينَ مِائَةً أَلْفًا مَرَّةً وَسِعَ الرَّحْمَنُ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا
وَرَحْلًا وَشَارِكْهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعِدْهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ
الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا إِنَّ عِبَادِي لَئِنْ رَأَوْا سُلْطَانًا
مِنْ بَنِي آدَمَ فَسَوَّغُوا لَهُمْ آلِهَاتٍ لَهُمْ كِسْفٌ مِّنَ الذَّهَبِ يَـسْفُونَ
وَكَفَىٰ بَرِّكَ وَكَيْلًا رَّبُّكَ الَّذِي يُتَجَرَّبُكُمْ فَلَمَّا أَخَـتَمَ
كُمُ الصُّورَ فَمَنَّا نَجَّىٰكُم مِّنَ الْغَوَايِمِ الْفَاهِشَةِ وَفَمَنَّا
جَعَلْنَا لَدُنَّكُمْ آلِهَةً فَتَحْبِسُكُمْ فَيَكْفُرُ بَنِي آدَمَ
بِأَسْمَائِهِمْ وَآلِهَتِهِمْ فَذُرْنَاهُمْ حَتَّىٰ يَسْمُرُوا لِرَبِّكُمُ
الْحَصَىٰ يَوْمَ لَا تَكُونُ الْآلِهَةُ إِلَّا اللَّهُ الَّذِي هُوَ يَكْفُرُ
بِالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِهِ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ سُبُلَ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ إِنِّي أَخَـتَمُ بِمَا
أَخْتَمُ بِهِ النَّبِيُّونَ مِن قَبْلُ وَلَئِنْ كُنْتُمْ إِذْ دَخَلْتُمُ
الْبَيْتَ فَتَجِدُونَ فِيهِ تِلْكَ الْأَمْوَالَ لَنَجْعَلَنَّهَا لَكُمْ تِلْكَ
الْيَوْمَ لَئِنْ كُنْتُمْ مُّسْلِمِينَ قُلْ إِنِّي أَخَـتَمُ بِمَا أَخْتَمُ بِهِ
النَّبِيُّونَ مِن قَبْلُ وَلَئِنْ كُنْتُمْ إِذْ دَخَلْتُمُ الْبَيْتَ
فَتَجِدُونَ فِيهِ تِلْكَ الْأَمْوَالَ لَنَجْعَلَنَّهَا لَكُمْ تِلْكَ
الْيَوْمَ لَئِنْ كُنْتُمْ مُّسْلِمِينَ قُلْ إِنِّي أَخَـتَمُ بِمَا أَخْتَمُ
بِهِ النَّبِيُّونَ مِن قَبْلُ وَلَئِنْ كُنْتُمْ إِذْ دَخَلْتُمُ
الْبَيْتَ فَتَجِدُونَ فِيهِ تِلْكَ الْأَمْوَالَ لَنَجْعَلَنَّهَا
لَكُمْ تِلْكَ الْيَوْمَ لَئِنْ كُنْتُمْ مُّسْلِمِينَ قُلْ إِنِّي أَخَـتَمُ
بِمَا أَخْتَمُ بِهِ النَّبِيُّونَ مِن قَبْلُ وَلَئِنْ كُنْتُمْ إِذْ
دَخَلْتُمُ الْبَيْتَ فَتَجِدُونَ فِيهِ تِلْكَ الْأَمْوَالَ
لَنَجْعَلَنَّهَا لَكُمْ تِلْكَ الْيَوْمَ لَئِنْ كُنْتُمْ مُّسْلِمِينَ
قُلْ إِنِّي أَخَـتَمُ بِمَا أَخْتَمُ بِهِ النَّبِيُّونَ مِن قَبْلُ
وَلَئِنْ كُنْتُمْ إِذْ دَخَلْتُمُ الْبَيْتَ فَتَجِدُونَ فِيهِ
تِلْكَ الْأَمْوَالَ لَنَجْعَلَنَّهَا لَكُمْ تِلْكَ الْيَوْمَ
لَئِنْ كُنْتُمْ مُّسْلِمِينَ قُلْ إِنِّي أَخَـتَمُ بِمَا أَخْتَمُ
بِهِ النَّبِيُّونَ مِن قَبْلُ وَلَئِنْ كُنْتُمْ إِذْ دَخَلْتُمُ
الْبَيْتَ فَتَجِدُونَ فِيهِ تِلْكَ الْأَمْوَالَ لَنَجْعَلَنَّهَا
لَكُمْ تِلْكَ الْيَوْمَ لَئِنْ كُنْتُمْ مُّسْلِمِينَ قُلْ إِنِّي
أَخَـتَمُ بِمَا أَخْتَمُ بِهِ النَّبِيُّونَ مِن قَبْلُ وَلَئِنْ
كُنْتُمْ إِذْ دَخَلْتُمُ الْبَيْتَ فَتَجِدُونَ فِيهِ تِلْكَ
الْأَمْوَالَ لَنَجْعَلَنَّهَا لَكُمْ تِلْكَ الْيَوْمَ لَئِنْ
كُنْتُمْ مُّسْلِمِينَ قُلْ إِنِّي أَخَـتَمُ بِمَا أَخْتَمُ بِهِ
النَّبِيُّونَ مِن قَبْلُ وَلَئِنْ كُنْتُمْ إِذْ دَخَلْتُمُ
الْبَيْتَ فَتَجِدُونَ فِيهِ تِلْكَ الْأَمْوَالَ لَنَجْعَلَنَّهَا
لَكُمْ تِلْكَ الْيَوْمَ لَئِنْ كُنْتُمْ مُّسْلِمِينَ قُلْ إِنِّي
أَخَـتَمُ بِمَا أَخْتَمُ بِهِ النَّبِيُّونَ مِن قَبْلُ

إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا أَفَأَمْسِئْتُمْ أَنْ
 یسوں شکل برگردید شما و پست آدمی ناپسندید پس این شد شما
 تَخْشِفُكُمْ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا
 زبرد شمار بجانب شکل یا بر پست شما پس بیکبار پس نیاید
 لَكُمْ وَكِيلًا أَمْ أَمْسِئْتُمْ أَنْ يُعِيدَ كُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَى
 رستما کار شما یا نه که این شد که باز دانه شمار و آن یکبار دیگر
 فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِنَ الرِّيحِ فَيُغَرِّقَكُمُ بِمَا كُفَرْتُمْ
 پس بر پست شما شکند از باد پس غرق کند شما بنامی کافر شد
 ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْكُمْ بِتَبِيعًا وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ
 پس نیاید رستما بر ما بنان بروی و بر پستی که گوییم با فرزندان که
 وَحَمَلْنَا هُمَ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَا
 و در نشاندیم با ایشان در خشکی و دریا و روزی دادیم با ایشان از پاکبها و افزونی نهادیم
 عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ
 بر بسیار از آنک آفریدیم و افزونی نهادیم روزی که خوانم همه کرده آدمیان
 بِأُمَامِهِمْ فَمَنْ أُوذِيَ كِتَابَهُ بِمِثْلِهِ فَأُولَئِكَ يَقْرَأُ كِتَابَهُمْ
 پیشرویشان پس هر که بداند نامه او را بدست راست اوین کرده خواند نامه خود را
 وَلَا يَظْلُمُونَ فَتَبِيلًا وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَى فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ
 و پست کرده شود معذور نیست و هر که باشد در این دیوانی بصیرت پس او در آخرت

وَكَيْلًا إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنْ فَضَّلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا قُلْ
لَا أُجِزُّ عَنْ النَّاسِ وَالْجَنَّةِ عَلَى أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ
بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ
فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا
وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَنْزِلَ مِنَ السَّمَاءِ بَيِّنَاتٍ أَوْ تَكُونَ
لَكَ جَنَّةٌ مِنْ خَيْلٍ وَعَنْبٍ تُفْحَشُ الْأَنْهَارُ خِلَافَ مَا نَفَعِيكَ
أَوْ تَسْقُطَ السَّمَاءُ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسْفًا أَوْ تَأْتِيَ بِلَهُ
وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِنْ زُخْرٍ أَوْ تَنْفَعِيَ السَّمَاءُ
وَالْأَرْضُ كُلُّهَا رَحْمَةً أَوْ لَكُنَّا مِنْ مُجْرِبِيكَ
وَلَنْ نُؤْمِنَ بِرُفُوقِكَ حَتَّى تُنْزِلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرؤه قُلْ سُبْحَانَ
رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا تَعْلَمُونَ

رَبِّي هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَهُ • وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمْ
بِذِكْرِهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ
الْمَدِينَةِ إِلَّا أَنْ قَالُوا ابْعَثْ اللَّهُ بَشَرًا مِثْلَهُ قُلْ لَوْ كَانَ
فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يُمِشُّونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ
مَلَكًا رَسُولًا قُلْ كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ أَنَّهُ
كَانَ بِعِبَادِهِ خَيْرًا بَصِيرًا وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ هَادٍ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ
يَضَلَّ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ يُخْشَوْنَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
عَلَى وُجُوهِهِمْ عُصَاوِيٌّ كَمَا وَصَّاهُمْ وَأُولَئِهِمْ جَهَنَّمُ كُلَّمَا
خَبَّرَتْهُمْ أُولَئِهِمْ سَعَوْا يَوْمَ يُنْفَخُ الْأَشْفَادُ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كُفْرُهُمْ وَلَا بَأْسَ لَهُمْ
وَقَالُوا أَعْمَاءُ كُنَّا أَوْ بَنَاتٌ غَائِبَاتٌ وَاسْتَوَيْنَا بَيْنَ يَدَيْهِمْ فَكَيْفَ يُقَدِّمُنَا أَوْ يَخْتَلِفُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ هُمْ يَنْشُرُونَ
وَقَالُوا أَعْمَاءُ كُنَّا أَوْ بَنَاتٌ غَائِبَاتٌ وَاسْتَوَيْنَا بَيْنَ يَدَيْهِمْ فَكَيْفَ يُقَدِّمُنَا أَوْ يَخْتَلِفُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ هُمْ يَنْشُرُونَ

وَأَوْفَاتَا

بنام خداوند مهربان

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا

شکر و سپاس رفته اند
آن خدا می کرد و فرستاد
بر بند خود محمد
فرازا
و که آزا گری

فَيَمَّا لَيْتَدْرِبَ أَشَدَّ يَدًا مِنْ لَدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ

دینی است تا به کند بر پائین سخت از نزدیک او و بشارت یو به مومنان را آنهاس که کردند

لصالحات ان اللهم اجر احسننا ما كتبت فيه ابائكم وينذر

کارهای نیک باید باشد شیوا زدی نیکو در دکانه کان در آنجا همیشه و بزم کند

لَئِنْ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا مَلَأْنَا مِنْ عِلْمِهِ وَلَا يَأْتِيهِمْ

که گفتند فرزند خدایا فرزند دانی و نه پسران ایشان

كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مَا أَنْزَلْنَا إِلَى الْمُوسَىٰ وَآلِ هَارُونَ مِنْ بَيْنَ يَدَيْهِ

نیز کلام است که آید از این روایت: نمک در دهن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فَعَلَّامٌ بِمَا عَمِلْتُمْ ۖ إِنَّ رَبَّهُمْ كَانَ مُبِينٌ

بسم الله الرحمن الرحيم

فَاِنَّا جَعَلْنَاهَا اَرْضًا زَيْلَةً لِّهَا اَنْبِلُوهُمْ اِيَهُمْ

براساس برآورد بوم‌انگیز و برآورد بر مبنای

نیکوتر بعل و بدستی که گفته ایم اثر آن که بر روی زمین است یا پستی تو که

أَصْحَابُ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا إِذَا دُويَ الْقَنْيَةُ

اصحاب - نادر و شکان و کوه برون و زشانی و مشکین و چون بنام برون و جازدان

الْكَفِّ فَقَالُوا إِنَّا نَأْمِنُ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَبْنِي لَنَا مِنْ أَمْرِنَا

کنش از سر و دکانم بده مارا از نزد خود رقتی داستان کردن مارا از کار ما

بَشَا ۱۱۱ وَضَعْنَا لَهُمْ فِي الْكَفِّ سِنِينَ عَدَدًا ثُمَّ

رسید است که در این روز در این شهر

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَثِيرٌ

لَعْنَاهُمْ لَبِئْسَ مَا يَشْرِبُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عليك يا هم يا حي ارحم ربي ارحم ربي ارحم ربي

بر روی جبهه ایستاده یکی در پس دیگری ایستاده اند و هر یک در دست راست خود یک شمشیر و در دست چپ خود یک کلاه ایستاده اند و هر یک در دست راست خود یک شمشیر و در دست چپ خود یک کلاه ایستاده اند

وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَتَلَا تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ

دبتم ما بردهای ایشان چون برخاستند میگویند که برادر کارها

لَنْ نَدْعُو مِنْ دُونِهِ إِلَهًا لَقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطًا
يَهْلَاءُ قَوْمُنَا الْخَلَاءُ

بجز نخوام از جز او جدائی
برستی که گشته شدم از وی
این گردن را ز کوفت
باز آید

مِنْ دُونِهِ اللَّهُ لَا يَأْتُونَ عَلَيْهِمْ بِسُلْطَانٍ بَيْنَ يَدَيْهِمْ

از جزایر خدایان را چرا بیامد بریشان بجای دوشین کسریک سکه

اَفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَاِذَا عَزَلْتَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ اِلَّا اللَّهَ
برافت بر خدا درونی و چون بامیوس شد ایشان و نمی پستیند مگر خدا را
فَاَوَّاىَ اِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرُ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَهْدِي لَكُمْ مِّنْ
پس پناه دهم به ایشان تا بجا کنند در غار پروردگارشان از رحمت خود و ایشان گردانند شمار از
اَمْرِكُمْ مَرْفَعًا وَتَرَى الشَّمْسَ اِذَا طَلَعَتْ فَرَاوُغًا عَنْ كَهْفِهِمْ
کارشان باین دوخت و بیداری آفتاب چون بر آید بری نیست از غار ایشان
ذَاتِ الْيَمِينِ وَاِذَا غَرَبَتْ تَقَرَّبُ مِنْ ذَاتِ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهٖ
از جهت راست و چون فرو شد بری آمد از جانب چپ و ایشان در تنگائی بودند از آن
ذٰلِكَ مِنْ اٰیٰتِ اللّٰهِ مَن يَهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَكَفٰلٌ لِّقُلُوْنِ
آن از نشانی های خداست آنرا که راه نماید خدا پل راه یابنده بود و هر که را که می پرسد
تَجِدْ لَهُ وَاٰیٰتٍ مُّشٰدَا وَتَحْسَبُهُمْ اَيْۡتًا ظَاوِرًا وَّهُمْ رُقُوْدٌ وَاٰیٰتٍ
نمایی را و آیه های آشکارا و پنداشتی تو ایشان را بیداران و ایشان نخلکان بودند
نُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ
و می گردانیم به ایشان را از جانب راست و از جانب چپ و سگ ایشان گشاده بود
ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرًا وَاِنْ
از او کن دست دورا و دست دراز می داشتی بر ایشان سگ بر یکدیگر دیدی از ایشان که گریختی
وَلَمَلَّتْ مِنْهُمْ رُغْبًا وَاِنْ لَّكَ بِهٖمْ لَبِئْسَ اِلٰوِ اٰیٰتِهِمْ
و بر آید از ایشان که گریختی از ایشان و همچنین که خوابانند بر بیدار ایشان از یکدیگر پرسند ایشان

قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا اَوْ بَعْضُ يَوْمٍ قَالُوا
گفت گویند از ایشان که چند روز کرد شما گفتند روزی یا بعضی از روز گفتند
رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ فَاِذْ تَخَوَّلْتُمْ اَحَدَكُمْ بِوَرِكَيْهِ هٰذَا اِلَى
پروردگار شما دانست بر آنچه کردید و پستید یکی را از شما برین درم تا بسوی
الْمَدِيْنَةِ فَلْيَنْظُرْ اَيُّهَا الَّذِي كُتِبَ عَلَيْهِ مِنْكُمْ بِرَبِّهِمْ وَلِيُنَظِّرَ
شهر پس باینکه ببرد که کدام از طعامها پاکیزه تر است یا در روزی از آن و باید که بری
وَلَا يَشْعُرَنَّ بِكُمْ اَخَذًا اِنَّهُمْ اِنْ يَظْهَرُوْا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوْكُمْ
و محکم نکردند بحال شما و هیچ یکی را بهستی ایشان اگر مظهر شوند بر شما پس بکار کنند شمار
اَوْ يُعَيِّدُوْكُمْ فِيْ مَلِكِهِمْ وَكَذٰلِكَ وَلَوْ كُنْتُمْ اَعْلَمُ
یا در آورند شمار در دین خود و استگاری نباشد همیشه و همچنین
اَعْتَرٰنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوْا اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَاَنْزَلْنَا سُلٰطٰنًا لَّا رَيْبَ
پس بر دیدیم ایشان را تا بدانند برستی که وعده خدا حق است و انزال شد بر ایشان
فِيهَا اِذْ يَنْتٰزِعُوْنَ اَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوْا عَلَيْهِمْ بُنْيٰنًا اَنَّا
در آن چون خست میگردید بر کار خود پس گفتند بنامیده بر ایشان بنا نهادند
رَبُّهُمْ اَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِي عَلِمُوْا عَلٰى اَمْرِهِمْ لَنَبْنِيَنَّ عَلَيْهِمْ
پروردگار ایشان دانست ایشان گفتند آنها که غلبه کردند بر کار ایشان که برانند و بگویند بر ایشان
مَسْجِدًا سَيَقُوْلُوْنَ ثَلٰثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُوْلُوْنَ
بزرگسای زود گویند سه بود چهارم ایشان سگ ایشان بود و بگویند

خَمْسَةَ سَادِسُهُمْ كُلُّهُمْ رَجَمًا بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ سَبْعَةَ
وَنَحْنُ بَدَنُ شَرِّهِمْ بِسُوءِ نِيَّتِهِمْ وَيَكُونُ كَمَنْ يَدْعُو
وَأَمَّا هُمْ كُلُّهُمْ قُلُوبُهُمْ أَعْلَمُ بِعَدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا
وَنَحْنُ بَدَنُ شَرِّهِمْ بِسُوءِ نِيَّتِهِمْ وَيَكُونُ كَمَنْ يَدْعُو
قَلِيلٌ فَلَا نَمَارَ فِيهِمْ الْأَمْرُ أَظَاهِرٌ وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ
أَنْتُمْ كَمَنْ يَدْعُو بِسُوءِ نِيَّتِهِمْ وَيَكُونُ كَمَنْ يَدْعُو
أَحَدًا وَلَا تَقُولُوا لَيْسَ عِنْدَ اللَّهِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ
وَأَذْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَى أَنْ يَهْدِيَنِّي رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ
هَذَا شَرًّا وَلَيْسَ لَكَ فِيهِمْ تَلَمُّذٌ سَبْعِينَ وَارْدًا
تَسْعًا قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَيْسَ لَهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَبْصِرْ
بِهِ وَأَسْمِعْ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا
وَأَنْتَ مَا أَوْحَى إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مَبْدَلَ لِكَلِمَاتِهِ
وَنَحْنُ بَدَنُ شَرِّهِمْ بِسُوءِ نِيَّتِهِمْ وَيَكُونُ كَمَنْ يَدْعُو

وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ
رَبَّهُمْ بِالْعَدْوِ وَالْغَيْبِ بِرَبِّكَ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ
عَنْهُمْ تَرِيدُ نَيْتَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَا تَطْعَمُ مِنْ غَفْلَتِنَا قَلِيلٌ
عَنْ دِكْرِنَا وَاتَّبِعْ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرْطًا وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ
رَبِّكَ مَنْ شَاءَ فَلْيُكْفِرْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفِرْ لَنَا عَذَابًا
بَارِئًا خَاطِبُهُمْ سَادِقًا وَأَنْتُمْ تَغِيثُوا عَيْنًا أَوْ بَأْسًا كَالْمُحَلِّ
لَيْسَ لَكَ فِيهِمْ تَلَمُّذٌ سَبْعِينَ وَارْدًا
أَمْنًا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا أُولَئِكَ
لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُجَلِّونَ فِيهَا مِنْ أَسْبَابِ
وَنَحْنُ بَدَنُ شَرِّهِمْ بِسُوءِ نِيَّتِهِمْ وَيَكُونُ كَمَنْ يَدْعُو

و در پریشانیهای پسند از پسند و استیلا و تکیه زندگان

در اینجا بر تختهها چه نیکو برد آن ثواب چه نیکو بنویسد بتکیه های دوزن

مرايشان مثل دوزد که ببرد بدویم در هر یکی را از ایشان دو پستان از انکور پستانها

و در نشانه بودیم در آن مرد و فرمایانی و به پیروده بیای آن مرد و گشت زری آن مرد و پستان

اِنَّ اَكْبَرُ اَمَلٍ لَّكَ نَظْمٌ مَّهْشُوخٌ نَاخِلٌ اِلَيْهِ مَانِعٌ

سردنه بار خود و باز نمک زدن ازین چیزی و روان کرده بودم در میان آن سرد و جویدم

وَكَاَنَّ لَهُ شِرْكٌ فَقَالَ الْصَّاحِبُ هُوَ خَاوِدٌ أَنَا كَثِيرٌ

و بود ران میوه پخت میبار خود را و او خسوفت میکرد با او میفرستاد

فَكَرِهَ أَنْ يَكُونَ مَعَهُ وَأَعَزَّ نَفْسًا وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ قَالَ

و در وقت در بیان خود و او قلم بود بر سر درخت

اطن ان نپید هدیه ایدنا و ما اظن السعد فایحه و میں رجب

وَالْأَنْبِيَاءُ كَذِبُوا

خبر درین باره به ما رسید
بنمرازان بهانه کشن جانی
گفت در روز یار او واخصوت بیکدیگر

کائنات منزه عن صفات جسمیه و از غایت است

لَكِنَّهُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ

لیکن اوست پر دیکھو کہ وہاں فراموشی ہو کر دیکھو خود دیکھو کہ وہاں چونکہ وہاں

قُلْتُ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِنَّ تَرْتِزَ أَمَا قُلْتُ مِنْكَ مَا لَا أَوْ لَدَا

بگفتی که ای خواجه ای بشو و تو نیست
پارسی می تو را کمتر از خود باب و فرزند

فَقُلْ رَّبِّیْ اِنْ یُؤْتِنِیْ جِزَارًا مِنْ جَنَّتِکَ وَیَرْسِلْ عَلَیْهَا حِسْبًا مَکْرًا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آسمان را که کرد و زمین فوخته پس

لَسْتَ طَبِيعَ لَهْ طَلَبَا وَاحِيطِ شَمْرِهْ فَاصْبَحْ بِقَلْبِ كَفِيدٍ عَلَى

توانمندی نماید در آنجا طلب کردی و او را بدین سیاق خواند پس باید دانست که هر دو کتب

و گفت که شش هزار نفر

بِرَبِّهِ أَحَدًا وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِتْنَةً يَتَّبِعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا

بر درگاه خود هیچ بگذا
و نبودند را و را کرومانی که یار می گشتند او را از هر خدا

[illegible]

دوستی، ایستگاه دولت، رفقا، بودایی، او بهتر جواب، دستر بعافت

وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا حَيَوةَ الدُّنْيَا كَمَاءٍ انزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ
فِي نَاحِيَةٍ ثَمَرُهُ خَالٍ شَالٍ يَنْزِلُ فِي زَمَانٍ
فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيَّاحُ وَكَانَ
لِلنَّاسِ فِيهِ مِثَالٌ بَرٌّ لِّلرَّسُولِ لِيُذَكِّرَ الَّذِينَ لَمْ يَرْجِعُوا إِلَى اللَّهِ
أَنَّهُمْ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرُونَ
الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِندَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرًا لِّمَن
كَانَ يَرْجُو رَحْمَةً مِّنْ رَبِّهِ
وَيَوْمَ يُسْفِرُ الْجِبَالُ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ
مِنْهُمْ أَحَدًا وَعُوضُوا عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًّا لَّقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ
أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ أَن لَّنُجْعَلَ لَكُم مَّوْعِدًا وَوُضِعَ الْكِتَابُ
فَتَرَى الْجُمُوعَ سُفْقِينَ ثُمَّ يُنَادِي بِأَن يَقُولُوا يَا وَيْلَنَا مَالِ هَٰذَا
الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أُخْصِيَ
لَهُمْ

وَجَعَلُوا مَا عَمِلُوا خَيْرًا وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا
وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ
رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ
يُؤْتُونَ الْغُلَامَ مِثْلَ مَا أُوتِيَ آدَمُ مِثْلَ مَا أُوتِيَ آدَمُ مِثْلَ مَا أُوتِيَ آدَمُ
مِثْلَ مَا أُوتِيَ آدَمُ مِثْلَ مَا أُوتِيَ آدَمُ مِثْلَ مَا أُوتِيَ آدَمُ
يَقُولُ نَادُوا شُرَكَائِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا
لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُم مَّوْبِقًا وَرَأَى الْجُمُوعَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُم
مُّوَاقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا وَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ
لِلنَّاسِ مِن كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنسَانُ أَكْثَرُ شَيْءٍ جَدًّا وَمَا
يَعْلَمُ أَكْثَرُ شَيْءٍ

مَنْعَ النَّاسِ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمْ الْهُدَى وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ لَا
يَسْتَغْفِرُ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ أُنْذِرْتُمْ بِهِ أَمْ لَا تُنْذِرُونَ لَهُمْ يَأْتِيهِمْ الْعَذَابُ مِنْ لَدُنْهُمْ
وَمَا يَنْصَحُونَكَ إِنَّ تَأْتِيهِمْ سُنَّةٌ الْأَوَّلِينَ أَوْ يَأْتِيهِمْ الْعَذَابُ قَبْلًا وَمَا
نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ وَجَاءَ دَلِيلُ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَنَزَلَ مِنَ رَبِّهِمْ الْغَوَاةُ وَخَذُوا أَيْمَانَهُمْ وَأَعْدَتُوا هُوَارًا
وَمَنْ أظْلَمُ مِنْ ذَلِكَ كَرَامَاتٍ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَلَيْسَ مَا
قَدَّمْتُ يَدَاهُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ
وَيَكَلِّمُوهُ إِنَّمَا يَنْتَظِرُ الْيَوْمَ الْكَلِيمَ
وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى فَلَنْ يَهْتَدُوا
إِذَا أَبَدْنَا وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤْخِذُهُمْ
مِنْهُمُ الْعَذَابُ لَمْ يَأْتِ الْهُدَى بَلْ هُمْ مَوْعِدٌ لَنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ
مَنْعَ النَّاسِ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمْ الْهُدَى وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ لَا
يَسْتَغْفِرُ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ أُنْذِرْتُمْ بِهِ أَمْ لَا تُنْذِرُونَ لَهُمْ يَأْتِيهِمْ الْعَذَابُ مِنْ لَدُنْهُمْ
وَمَا يَنْصَحُونَكَ إِنَّ تَأْتِيهِمْ سُنَّةٌ الْأَوَّلِينَ أَوْ يَأْتِيهِمْ الْعَذَابُ قَبْلًا وَمَا
نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ وَجَاءَ دَلِيلُ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَنَزَلَ مِنَ رَبِّهِمْ الْغَوَاةُ وَخَذُوا أَيْمَانَهُمْ وَأَعْدَتُوا هُوَارًا
وَمَنْ أظْلَمُ مِنْ ذَلِكَ كَرَامَاتٍ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَلَيْسَ مَا
قَدَّمْتُ يَدَاهُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ
وَيَكَلِّمُوهُ إِنَّمَا يَنْتَظِرُ الْيَوْمَ الْكَلِيمَ
وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى فَلَنْ يَهْتَدُوا
إِذَا أَبَدْنَا وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤْخِذُهُمْ
مِنْهُمُ الْعَذَابُ لَمْ يَأْتِ الْهُدَى بَلْ هُمْ مَوْعِدٌ لَنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ

مَنْعَ النَّاسِ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمْ الْهُدَى وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ لَا
يَسْتَغْفِرُ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ أُنْذِرْتُمْ بِهِ أَمْ لَا تُنْذِرُونَ لَهُمْ يَأْتِيهِمْ الْعَذَابُ مِنْ لَدُنْهُمْ
وَمَا يَنْصَحُونَكَ إِنَّ تَأْتِيهِمْ سُنَّةٌ الْأَوَّلِينَ أَوْ يَأْتِيهِمْ الْعَذَابُ قَبْلًا وَمَا
نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ وَجَاءَ دَلِيلُ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَنَزَلَ مِنَ رَبِّهِمْ الْغَوَاةُ وَخَذُوا أَيْمَانَهُمْ وَأَعْدَتُوا هُوَارًا
وَمَنْ أظْلَمُ مِنْ ذَلِكَ كَرَامَاتٍ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَلَيْسَ مَا
قَدَّمْتُ يَدَاهُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ
وَيَكَلِّمُوهُ إِنَّمَا يَنْتَظِرُ الْيَوْمَ الْكَلِيمَ
وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى فَلَنْ يَهْتَدُوا
إِذَا أَبَدْنَا وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤْخِذُهُمْ
مِنْهُمُ الْعَذَابُ لَمْ يَأْتِ الْهُدَى بَلْ هُمْ مَوْعِدٌ لَنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ
مَنْعَ النَّاسِ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمْ الْهُدَى وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ لَا
يَسْتَغْفِرُ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ أُنْذِرْتُمْ بِهِ أَمْ لَا تُنْذِرُونَ لَهُمْ يَأْتِيهِمْ الْعَذَابُ مِنْ لَدُنْهُمْ
وَمَا يَنْصَحُونَكَ إِنَّ تَأْتِيهِمْ سُنَّةٌ الْأَوَّلِينَ أَوْ يَأْتِيهِمْ الْعَذَابُ قَبْلًا وَمَا
نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ وَجَاءَ دَلِيلُ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَنَزَلَ مِنَ رَبِّهِمْ الْغَوَاةُ وَخَذُوا أَيْمَانَهُمْ وَأَعْدَتُوا هُوَارًا
وَمَنْ أظْلَمُ مِنْ ذَلِكَ كَرَامَاتٍ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَلَيْسَ مَا
قَدَّمْتُ يَدَاهُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ
وَيَكَلِّمُوهُ إِنَّمَا يَنْتَظِرُ الْيَوْمَ الْكَلِيمَ
وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى فَلَنْ يَهْتَدُوا
إِذَا أَبَدْنَا وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤْخِذُهُمْ
مِنْهُمُ الْعَذَابُ لَمْ يَأْتِ الْهُدَى بَلْ هُمْ مَوْعِدٌ لَنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ

أَتَبِعُكَ عَلَى أَنْ تُعَلِّمَنِي مِمَّا عَلَّمْتَ رُسُلَنَا قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ
 ن پیران کنتم ترا بر آنکه در آموزنی را از آنچه در آموزشده بود کنی و نتوانی با من
 صَبْرًا وَكَهَيْفَ تَصْبِرُ عَلَى مَا لَمْ تُخِطْ بِهِ خُبْرًا قَالَ
 صبر کردن و چو صبر کنی چنانچه نرسیدی بدان بهکایت کنی بوی
 سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا قَالَ
 زود یابی را اگر خواهد خدا صبر کنده و نافرمانی نکنم ترا در هیچ کاری گفت خضر
 فَإِنْ أَتَيْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّى أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا
 پس اگر بیروی میکنی را پرس پرس از من از هیچ چیز تا روشن کنم ترا از آن پندی
 فَأَنْطَلَقْتُ حَتَّى إِذَا رَكِبْتُ فِي الْفَيْفَةِ خَرَقْتُهَا قَالَ أَخَرَقْتُهَا
 پس رفتم تا چون بر نشسته د کشتی بگشتم خرقه کن ای بگشتم
 لِنُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ
 ن غرق شوند اهل آن بستی که آمدی تو بچیزی عجیب گفت خضر ای نکنم ترا
 تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا قَالَ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرُءُفَّتِي
 نتوانی با من صبر کردن کن زانکه را چنانچه فراموش کردم دیگر ترا
 مِنْ أَمْرِ عَجَسًا فَأَنْطَلَقْتُ حَتَّى إِذَا الْقَرِيبَ أَعْلَمَ مَا فَعَلْتُ قَالَ
 ز کار من دشواری پس چون رفتم تا چون رسیدم نزدی پس گشتم خضر را
 أَقْنَيْتُكَ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا
 ای بگشتم تنی را با آنکه بگشتم بر تنی دیگر بستی که آمدی تو بچیزی منکر

أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا قَالَ أَرَأَيْتَ إِنْ
 ای نکنم ترا بر آنکه نتوانی با من صبر کردن گفت موسی اگر در خواست از تو از
 شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا فَانْطَلَقَا
 چیزی پس ازین پس مصاحبت نکن با من رسیدی که رسیدی از نزدیکی من بر رفتی پس رفتند
 حَتَّى إِذَا اتَّيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمُوا فَبِأُولَئِكَ نُفَصِّلُ لَكَ مِنْهَا فَبِأُولَئِكَ
 تا چون آمدند بر اهل دیس که توانائی داشتند پس سباز زدند که شما گدایان را پس
 فِيهَا جِدَارٌ أَيْ يَدَانِ يَنْقُصُ فَأَقَامَهُ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَاتَّخَذْتَ عَلَيْهِ
 در آنجا دیواری که نزدیک بود که برفت پس راست داشت آنرا گفت اگر میخواستی فرایک رفتی بدان
 أَجْرًا قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ سَأُنَبِّئُكَ بِشَيْءٍ يَدُلُّ عَلَى
 زدی گفت خضر اینست فراق میان من و میان تو زود بیا تا با من را تغییر آید
 تَسْتَطِيعَ عَلَيْهِ صَبْرًا أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسَاكِينَ
 نتوانستی با من صبر کردن اما کشتی پس بود در چارگانا
 يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ
 که کار میکردند در دریا پس خواستم که عیب اگر کردم آنرا و بود از پس ایشان پادشاهی
 يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ
 که فرایک رفت هر کشتی را بغصب و آنرا که کوچک پس بودند پدر و مادر
 مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا فَآرَدْنَا
 موسی پس رسیدیم ما که بگردانیم از طغیان و کفر پس خواستیم

الحروف
 ۱۶

أهلها

اَنْ يُّبَدِّلَهُمَا مِنْ مَّا خَيْرَ امْنِهٖ زَكٰٓةً وَّاَقْرَبُ رُحْمًا وَاَمَّا الْجِدَارُ
 پس بداند که ایشان را بدو دیوار بود که در میان ایشان بود و از یکدیگر دورتر و اما دیوار
 وَكَانَ لِعُلَا مَآبِرَتِ مِيزَةِ الْمَدِيْنَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزُ
 پس بود در دو گونگی میسم را در شهر بود در زیر آن گنجی
 لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ اَنْ يُّبْلَغَا شِدْهُمَا
 در ایشان بود بدو پذیرایان مردی نیکو پس خواست بدو دیوار تو را بپند بیاورد و تحت خود
 وَلَيْسَ تَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ وَمَا فَعَلْتَهُ عَنْ
 بدو بیرون آوردن گنج خود را رحمتی از پروردگار تو و آنکه دم آنرا از
 اَمْرِي ذٰلِكَ تَاْوِيْلُ مَا لَمْ تَشْطَعْ عَلَيْهِ صَبْرًا وَلَيْسَ لَكَ
 پس خود آنست تاویل آنچه توانایی نه پستی بر آن مبر کردن ای پند ترا
 عَنْ ذِي الْقُرْدَيْنِ قُلْ سَأَتْلُو عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا اِنَّا مُكَنَّا
 از آن پس بگو زود بخوانم بر شما از آن پندی پس کسی که ما مخفی داریم
 لَهُ فِي الْاَرْضِ وَاَتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبِيحًا فَاتَّبِعْ سَبِيحًا حَتّٰى اِذَا
 در زمین و به او دادیم و در زیر چهری بسوی پس بر روی کرد سبب تا چون
 بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا
 پسند باری فرود آمدن آفتاب یافت آنرا که فرود رفت در چشمه گرم و یافت نزدیکی آن
 قَوْمًا قُلْنَا اِذَا الْقُرْدَيْنِ اِمَّا اَنْ تُعَذِّبَ اِمَّا اَنْ نُّنْزِلَهُنَّ
 پس کسی که ما نازل کردیم یا آنکه عذاب کنی و یا آنکه فرود آوریم

فِيهِمْ حُسْنًا قَالَ أَمَّا نَظَرُكُمْ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَى
 دِيارِ اِيْشان نيكوئي گفت اما آنکه پستم کرد پس زود عذاب کنیم او را پس رد کرد و شد
 رَدِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُكْرًا وَأَمَّا مَنْ أَمْرًا وَعَمَلٌ صَالِحًا
 صاب و در کار خود عذاب کند او را نغزای نکند و اما آنکه بگوید و کارهای نیکو کرد
 فَلَهُ جَزَاءٌ الْحَسَنَى وَسَخَفُولُهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ثُمَّ تَبَعَ سَبِيلًا
 پس او را پاداش بهشت بود و زود کویم او را از زمان ما آسانی پس بر وی کرد سبب
 حَتَّى إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَى قَوْمٍ لَمْ يَجْعَلْ
 تا چون بر رسید بجای بیدن آفتاب یافت آنرا که بر آید بر کوهی که نکرده بود
 لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سِتْرًا كَذَلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ
 رایشانرا از دونه آن دیده همچنین دانیم بآنچه نزد او بود
 خُبْرًا ثُمَّ تَبَعَ سَبِيلًا حَتَّى إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ
 تپاکای پس بر وی کرد سبب تا چون بر رسید میان دو بند یافت
 دُونَهُمَا قَوْمًا لَّيْكَأُ دُونََ قَهْمُونَ قَوْلًا قَالُوا يَا زَا
 جز ایشان کوهی را که نزدیکی بود که در پابند گذاری را گفتند ای
 الْفَرْدَيْنِ إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ
 ایستد همیشه که با جوج و با جوج تمامی کنند و زمین پس
 نَجْعَلُكَ خَرَجًا عَلَى أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَبًّا قَالَ
 کنیم ترا خرجی بر آنکه کنی میان ما و میان ایشان پس گفت

لَمْ يَكُنْ فِيهِ دَنِيَّةٌ خَيْرٌ فَاَعِينُونِي بِقُوَّةٍ اَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَ
بَيْنَهُمْ رَدْمًا اَلَّذِي زُبُرُ الْحَدِيدِ حَتَّى اَذْاَسَاوِي بِهِ الصَّالِحِينَ
قَالَ اَنْفُخُوا حَتَّى اِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ اَتُوبُ اَمْرِغْ عَلَيْهِ قَطْرًا
فَاَسْطَاعُوا اَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا
قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي فَاِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ
وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ
فِي بَعْضٍ وَنَفَخْنَا فِي الصُّورِ فَنَجَّيْنَاهُمْ جَمْعًا وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ
يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ عَرْضًا اَلَّذِينَ كَانَتْ اَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ
عَنْ ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا اَلْحَسِبَ

آنکه بیکدیگر در میان پروردگار من بود و دمی بقیه بقیه میان شما و
ببینهم ردمی آنکه زبیر الحیدر حتی اذ اساوای بهر الصالحین
میان ایشان بنفشید باورین پاره آهن را چون
قَالَ اَنْفُخُوا حَتَّى اِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ اَتُوبُ اَمْرِغْ عَلَيْهِ قَطْرًا
گفت دریده تا چون گردانیدند چون آتش گشت باورین تا بریم بران پاره
فَاَسْطَاعُوا اَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا
پس توانای ندارند که بر آید بران توانای نداشته باشند از آتش سوراخ کردن
قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي فَاِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ
گفت این رحمت از پروردگار من است و بعد پروردگار من بکند آنرا خورد و دود
وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ
است و بعد پروردگار من حق و بگذریم ما بعضی ایشان را آرزو کردند
فِي بَعْضٍ وَنَفَخْنَا فِي الصُّورِ فَنَجَّيْنَاهُمْ جَمْعًا وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ
در بعضی و در دهنده صور پس جمع کردیم ایشانرا همه و عرض کردیم آتش را
يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ عَرْضًا اَلَّذِينَ كَانَتْ اَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ
آرزو کردند که بر آید عرض کردن آتش که بود چشمان ایشان را
عِظَاءٍ عَنْ ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا اَلْحَسِبَ
پیش از یاد کردن / بودند توانای نداشته باشند شنیدن آتش را

اَلَّذِينَ كَفَرُوا اَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِنْ دُونِ اَوْلِيَائِ اَنَا اَعْتَدْنَا
جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ نُزُلًا قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْاَخْسَرِينَ
اَعْمَالًا اَلَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ
اَنْهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا اُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ
وَلِقَائِهِمْ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
وِزْرًا ذَٰلِكَ جَزَاءُ هُمُ جَهَنَّمَ بِمَا كَفَرُوا وَتَآخَذُوا آيَاتِ
رَبِّهِمْ وَرُسُلِي هُزُوًا اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ
لَهُمْ جَنَّاتُ الْاَزْدَىٰ نُزُلًا خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا
حِوَلًا قُلْ لَوْ كَانَ الْجَزْمُ لَدَى الْكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفَخْتُ الْبَرْقُفَ
بِكُرْدِش بگو اگر بودی در آید برسان پروردگار من را نهد در آید

نما که گذشتند که برین بن کار در از سر بدین برستی که بچاریها
جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ نُزُلًا قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْاَخْسَرِينَ
دوزخ را بری که قرآن معنی بگو ای پاکانم شمار بر اینکارترین
اَعْمَالًا اَلَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ
علما آنها که گشت سعی ایشان در زندگانی دنیا و این پنداشته
اَنْهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا اُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ
ایشان بگویند میکنند آن گروه آنها که گذشتند نشاندی پروردگار
وَلِقَائِهِمْ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
ویزر آن پادشاه و دهم ایشان دوزخ بسبب آنکه گذشتند و فرافکند نشاند
ذَٰلِكَ جَزَاءُ هُمُ جَهَنَّمَ بِمَا كَفَرُوا وَتَآخَذُوا آيَاتِ رَبِّهِمْ
وَرُسُلِي هُزُوًا اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ
در پهلوان را باستند برستی که آنها که کردند کارهای نیک باشد
لَهُمْ جَنَّاتُ الْاَزْدَىٰ نُزُلًا خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا
در ایشانرا بهشت فردوس منزلکی همیشه باشد در آنجا بخوسند از آن
حِوَلًا قُلْ لَوْ كَانَ الْجَزْمُ لَدَى الْكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفَخْتُ الْبَرْقُفَ
بگردید بگو اگر بودی در آید برسان پروردگار من را نهد در آید

وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ
وُلِدَ وَيَوْمَ مَيُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ
مَرْيَمَ إِذِ انْتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِ مَدْيَنَ كَانَتْ تَشْرُقِيَا فَاتَّخَذَتْ
مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا
سَوِيًّا قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا
قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا قَالَتْ أَنَّى
يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا قَالَتْ
كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلِيَّ هَيِّنٌ وَلِنَجْعَلَ الْآيَةَ لِلنَّاسِ
وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ أَمْرًا مُقْضِيًّا فَحَمَلْنَاهُ فَاذْبَحَتْ
وَحَقَّقَتْهُ إِذَا وَاسْتَفْزَظَتْهُ زَوْجَهَا وَبَدَا فِيهَا حَمْلٌ مُبِينٌ

بیموکار باز و پیر خود و بنود کردش عیسی و سلم بر و بود
روز و روز میموت و یوم بعثت حیا و اذکرت فی الکتاب
کریم از انتبذت من اهل مادن کانسترقیا فاتخذت
من دونهم حجاب از کسان خود بجای شقی پس گرفت
از جویان رسیده پس فرستاد سوی او جبرئیل را پس تاملت و او را بگوید
سویا قالت انی اعوذ بالرحمن منك ان كنت تقيا
تاهلت کنت بر من پیر یکبار از تو ایست تو پرستگار
قال انما انا رسول ربک لاهب لک غلاما زکيا قالت انی
انست برستی که من رسول پروردگار تو نگفتم ترا فرزندی پاک گفتیم از کجا بود
یکوئی غلام و لم یمسسنی بشر و لم اک بغیا قالت
ما فرزند منی و حال که نرسیده است بزادی و بنود من پستکار کنت
کذالک قال ربک هو علی هین و لنجعل الایة للناس
همین است و پیدای کنت پروردگار تو آن برین آیت و نما بکنیم او را نشانی برای
و رحمة منا و کان امرامقضیا فحملته فاندبذت
و حقی بود از ما و است فرمائی گزارده شد پس بدادش عیسی پس با بیسوی

بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا فَاجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جُذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ
يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مَنْسِيًّا فَوَاللَّهِ
مِنْ تَحْتِهَا الْآخِزْنِي فَذْجَعَلَ رَبُّكَ تَحْتِكَ سَرِيًّا وَهَرَبَتْ
إِلَيْكَ بِجُذْعِ النَّخْلَةِ تُسَاقِطُ عَلَيْكَ رَطْبًا حَيًّا فَكُلْ
وَأَشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَإِمَّا تَرَيَنَّ مِنَ الْبَشَرِ رَاحِلًا فَغُولِي فِي
نَذْرٍ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَمَّا كَلِمَ الْيَوْمِ أَنْسَبًا قَالَتْ
يَا قَوْمِ هَاتِجُمِلْهُ قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا يَا
أَخْتَ هَارُونَ مَا كَانَ أَبُوكِ امْرَأَ سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ
أُمُّكَ بَغِيًّا فَأَشَارَتْ بِه قَوْمُهَا تَحْمِلْهُ قَالُوا يَا مَرْيَمُ
قَدَرْنَا عَلَى نَفْسِنَا فَهَلْ كَانَ لَكِ كَلِمَةٌ أَنْ يَأْتِيَكَ بِهِ هَدْمٌ

در بجای حلی پس آمد خود در زانین بریتنه خرابان کنت
یا لیتنی مت قبل هذا و کنت نسیا منسیا ووالله
ای کاشکی من نمی بودم پیش ازین و می بودم فراموش کرده نمی پس بخواند
من تحتها الآخزنی قد جعل ربک تحک سربا و هربت
کس در زیر او بود ایستاد و مخد کرد پیش پروردگار تو در زیر تو نهی را
إلیک بجذع النخلة تساقط علیک رطبا حیا فکل
پس تنه و خرابان تا فرورد روز بر تو فرمائی چیده پس بخور
و اشربی و قری عینا فاما تری من البشر را حلا فغولی فی
و پاشم و روشن چشم بها پس که پیتی تو از آدمی هیچ یکی را پس بگو که من
نذرت للرحمن صوما فلما کلم الیوم انسبا قالت
یا قومها تامله قالوا یا مریم لقد جئت شیئا فریا یا
نبرد قوم او که بدادش او را گفتند ای مریم چه پستی کردی تو چه پستی شیعی ای
أخت هارون ما کان أبوک امرأ سوء و ما کانت
خاشر هارون خود چه تو و دی و بنود
أمک بغیا فأشارت به قومها تحمله قالوا یا مریم
دز تو به کار

سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ لَكُ بَعِيًّا كَأَشَارَتْ إِلَيْكَ قَالُوا كَيْفَ
نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ
إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْمَرْسُوفِينَ وَأُوصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا وَبِرَّ الْوَالِدَيْنِ
وَلَمْ يَجْعَلْ لِي جَبَارًا شَقِيًّا وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ
أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي
فِيهِ يَمْتَرُونَ مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَخْذُلَ مَنْ وَلَدِ سُبْحَانَ
أَإِذَا قُضِيَ أَمْرٌ فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ
وَأَنَّهُ كَانَ لَكُم بَيْنَهُ وَبَيْنَ اللَّهِ حُجُوبٌ

قَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ
بَيْنِهِمْ قَوْلَ الَّذِي كَفَرُوا مِنْ مَشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ أَسْمِعْ
بِهِمْ وَأَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُونَكَ مِنَ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي
ضَلَالٍ مُبِينٍ وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ
وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ إِنَّا نَخْنُثُ الْأَرْضَ
وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِنَّا يُرْجَعُونَ وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ
إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ
لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا يَا أَبَتِ
إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا
سَوِيًّا

وَبَرَّ أَبَوَيْ الدَّيْرِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ
وَبَرَّ کار باز و پدر خود و بنود کردش عصبی و ستم بر و باد
وُلِدَ وَيَوْمَ مَيُوتُ وَيَوْمَ يُنْعَثُ حَيًّا وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ
که زنده شد در روزی که میرد در روزی که پادشاه شود و یاد کن در کتاب
مَرْيَمَ إِذِ انْتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِ مَكَا نَاسْتَرْفِيًّا فَاتَّخَذَتْ
میرا چون ایستاد از گمان خود بجای شقی پس فرافکشت
مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا
از جویشان پرده پس فرستیم سوی او برین مایه پس نماند بشیوه
سَوِيًّا قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِينِيَا
تاهلنت گفتیم بویست از من بیکرم بخت بر پست تو پرین کار
قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا قَالَتْ أَنَّى
گفت پسین که خبر رسون پروردگارتو که بشتر تر از فرزندی باب گفت پروردگار
يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا قَالَتْ
مرا فرزندی و عاریت از سیدوات برآوردی و بنود من پستکار گفت
كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَلِنَجْعَلَ الْإِيزِلَ لِلنَّاسِ
همین ت ویدنی گفت پروردگارتو است برین آسب و نه کنیم در آفتاب
وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَقْضِيًّا فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ
در حق بود از دست فرمائی زده شد پس بردار شد عصبی پس ایستاد

بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ
در بجای کلبی حالی پس آمد بنود در زانیدن بر تن فرمایان گفت
يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مَنْسِيًّا فَأَنَّى
ای کاشکی من نمی بودم پیش ازین و می بودم فراموش کرده غمی پس بخواند
مِنْ تَحْتِهَا الْآخِزِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا وَهُزْزِي
از زیر او بود همگانه و بخود کردی پروردگارتو در زیر تو مستر را و بنود
إِلَيْكَ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسَاقِطُ عَلَيْكَ رَطْبًا جَنِيًّا فَكُلِي
پسوی تنه و خرمانان تا فرویزد بر تو رطابی پسید بر تو
وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَإِمَّا تَرَيِنَّ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي
در پاشم و روشن گردانم پس اگر بینی تو از آدمی هیچ یکی پس بگو
نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَوْلَا الْيَوْمَ النَّسِيًّا قَالَتْ
در روز روزه من روزه داشتم پس سخن نگویم امروز با هیچ آدمی پس شد
بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا يَا
بنود تو را که بدو شد او را گفتند ای مریم بر پستی که آمدی تو چنین شنیع ای
أُخْتُ هَارُونَ مَا كَانَ أَبُوكِ امْرَأَ سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ
خواهر هارون خود بنود تو را آدمی و بنود
أُمُّكَ بَغِيًّا فَأَشَارَتْ بِهَ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا يَا مَرْيَمُ
مادر تو به کار

سَوْءٌ وَمَا كَانَتْ لَكُ بَعِيًّا كَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ
نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا *پسر شارت کرد بریم پیوی عیسی گفته میکنند*
إِنَّا بَنِي الْكِتَابِ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا وَجَعَلَنِي مَبَارَكًا إِنَّمَا
كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا *منم کویم با آنک پست در کهواره کوزک گفت کومز نبدن نیاید*
وَلَمْ يَجْعَلْ لَنِي حِجَابًا رَافِقِيًّا وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ
أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا *نبردانید مرا کردنکس به نخت و سلام باد بر من روزی که زاییدم و روزی که*
فِيهِ يَمْتَرُونَ *در آن بیک میشوند* مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَنْخِلَ ذِينَ وَلَدِ سُبْحَانَهِ
إِذَا قُضِيَ أَمْرًا فَمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ *وآن بیک میشوند نبود در خدا را که خواستد هیچ فرزندی پاک و منزله او*
چون خواهر فرزند کانی را پس گوید مرا نزل که بپاش پس باشد و برستی خدا پروردگار

قَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ
بَيْنِهِمْ قَوْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَشْهَدٍ يَوْمٍ عَظِيمٍ *پس پرستید او را که اینست راه راست پس ایشان گفته کردند و مان از*
بِهِمْ وَأَنْصُرُهُمْ يَأْتُونَكَ مِنَ الْظَالِمِينَ *بیان ایشان بر وی را آنرا که کافر شدند از حاضر شدن روزی بزرگ و دشمن*
يَوْمَ يُنْفَخُ الصُّورُ *روزی که بپاشد با لیکن ستمکاران امروز*
وَأَنْذَرَهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ *که ای روشن باشند و بیم کن ایشان را روز اندوه حسرت چون که برده شد*
وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ *و ایشان در غفلتی اند و ایشان نمی گویند برستی که ما بپراشت برکنم زیرا*
وَأَنْذَرَهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ *و آنک برانید و با خدا ما باز گردانیده شود و یاد کن در کتاب*
إِنْ هُمْ إِلَّا أَنْفُسُ أَنْفُسِهِمْ *اگر این نیستی بود راست کو پیبری چون گفت ابریم منم خود را ای پرور*
لَمْ تَعْبُدُوا مَا لَا يَشْعُرُ وَلَا يَبْصُرُ وَلَا يَغْنِي عَنْكَ شَيْءٌ *چرا می پرستی آنچه نمی شنود و نه بیند و بس که براند از تو چیزی ای پرور*
إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا *بدرستی که آمده بمن از دانش آنچه نیامده بود پیش تو پس بپوش کن مرا راه را که به راه*

سَوِيًّا يَا أَبَتِ لَا تُعْبِدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ

است این پدر من میرت دیوار جبرایش که
عَصِيًّا يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابُ مِنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ

عاصی این پدر من را پیشتر از من می‌داند و بهر بندهای او بعد از آن درمی‌فشارد.

لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا قَالَ ارْأَيْكَ أَنْتَ عَنِ الْهَيْتِ يَا ابْنُ هَيْمٍ

دست کنت آذر ان رخت کردانیی از حدایان منرای ابریم
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَا زُحْمَكَ وَأَهْلُ مِلِّيَا قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ

آنکه باز نماند ازین سره شکستیم ترا و دوری کریم از تو
و کون سلام و دل باد به تو

عنه یزید فیک دینه انهم کان حفا واعترکم

زود آموزش خوانم ترا
از پروردگار خود
بمن مهربان
و با یکسوی شدم

وَمَا نَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا إِلَهُ الْمَسْكُونِ

دُعَاءِ رَحْمَتِ شَافِعِی: فَلَا تُعَذِّبْهُمْ وَمَا يُعَذِّبُونَ مِنْ دُونِ

لِلّٰهِ وَهَبْنَا لَكَ اِخْوًا وَيَعْقُوبَ وَكَأَجَعَلْنَا نَبِيًّا

وَهَبْنَا لَهُمِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لِمَنْ يَشَاءُ صَدَقَةً عَلَى

وَإِذْ كُنَّا فِي الْكِتَابِ مُوسَى إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا

ویدکن در قرآن موسی را پیشتر که بود خالص کار و بود رسول
نَمَّا وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًا

و بر خوانیم ما را از جانب کوه طور ایمن و نزدیک گردانیدم ما را

و بهجت دیم را مراد را از رحمت مراد را یارون پیغمبری و یاد کن

در قرآن اسمعیل را و بدست کنده وعده و بود

رسول اندیا و کان یامز اهلہ بالصلوات و السلام

وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ اِذْ بَلِيت

اِنَّهٗ كَانَ صِدِّيقًا وَهَكَذَا نَبِيًّا وَ

رفعنا ^{بود} ^{بر پستی که او} مكناعا

وہر افرا شقیم ما اورا بکان وباکاسحت علی وند

السموات يَفْطَنُ مِنْهُ وَنَشَقُّ الْأَرْضُ وَنَخْرِجُ الْجِبَالَ هَدًا
که آسمان شکافتند از او و زمین را کافتند و بختادند که هر دو در دشتی
ان دَعَا الرَّحْمَنُ وَلَدًا وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا
آنکه خواند فرزند را و نمی بایستی برای رحمن که فرزند
ان كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتَى الرَّحْمَنَ عَبْدًا
هر کسی که در آسمان و زمین است که آید به او بنده
لَقَدْ أَخَصَّكُمْ وَعَدَّكُمْ عَدًّا وَكَلَّمَ آدَمَ يَوْمَ
درستی که بر شما و شما را شمارید و با آدم گفت روزی
الْحَمِيمَ قَدْ إِنْ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
قیامت تنها بدستی که آنها که بپرورید و کردند کارهای نیک
سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا فَإِنَّمَا يَسْتَرْاهُ بِلِسَانِكَ لِلنَّبِيِّ
نزد کند و ایشان را خدای دوستی کند پس بدستی که آسان شد بر این و آن زبان عیب ایشان
بِالْمُتَّقِينَ وَتُذَرِّهُ قَوْمًا لَدَا وَكَلَّمَ أَهْلَكُنَا
بنا بر برگزگان را و بدستی که بدان کردی که نخواست و با که با او کردیم ما
قَبْلَهُمْ مِنْ قَوْمٍ فَهَلْ تَحْسَبُ مِنْهُمْ أَحَدًا وَتَسْمَعُ لَهُمْ رِكَّةً
پیش ایشان از گردگان ای منی ایشان هیچ یکی یا می شنوی ایشان را از آن
وَقَدْ كَذَّبْتُمْ بِآيَاتِنَا وَأَنْتُمْ كَاذِبُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
ابتدا بگویم بسم نام خدای دوستی دهنده مهربان
طه مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى إِلَّا ذِكْرًا مِمَّنْ
اینطور ایادی فرو فرستادیم بر تو قرآنی تا زنجیر شوی که بندیت را از
تَحْتَى كُنْزٍ يَلْمِزُكَ لِيْلَاكُمُ الْأَرْضُ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَى
گنجینه فرو فرستاد از آن خدایی که آفرید زمین و آسمان را از شرف عالی
الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
خدای دوستی دهنده بر عرش مستولیت است آنچه در آسمان است و آنچه در زمین
وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى وَإِنْ تَجَاهَرْتُمْ بِأَقْوَابِكُمْ
و آنچه بیان آن در دست و آنچه در زیر خاک است و اگر آشکارا کنید پس بر سران
يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى
میداند پنهان را و پنهان تر را ندانیت خدای کرد و در دست بهترین نامها نیکو
وَهَلْ أُنَبِّئُكَ حَدِيثُ مُوسَى إِذْ رَأَى نَارًا فَتَالَ أَهْلِيهِ امْكُثُوا
و بدستی که آمد بنو قصه موسی چون دید آتش را بگفت سرگشته که در آن
إِنِّي أَنَا إِلَهُ الْعَالَمِينَ لَكُمْ مِنْهَا بَقِيصَةٌ وَاحِدَةٌ عَلَى النَّارِ
که من دیدم آتش را تا بود که من آوردم شما را از آن آتش یا اطلاع یابم بر آن
هَلْ هِيَ فَمَا آتَاهَا نُودِي يَا مُوسَى إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ
ای موسی چرا آن آتش را که آمد به تو ای موسی بدستی که من پروردگار تو بدانم خدای تو

أَنْتَ يَا لَوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوبَى وَأَنَا أَخْشَرُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَى
درستی که تو بودی پاک که نام آن سوست و من بگریزم ترا پس گوش باز دارم از آن که می گوید
إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَأَعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي
بستی که منم خدا نیست خدائی که من پس پرست و بپای دار نماز را و یاد کرد مرا
إِذَا السَّاعَةُ آتَتْكَ أَكَادُخْفِيهَا لِتَجْزِيَ كُلَّ نَفْسٍ
درستی که زمانه آید است نزدیکی که ظاهر کند ترا و پا داشت داده شود در غنی
بِمَا تَسْعَى فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ
نزدیکی که سود بود پس برگرداناد ترا از آن که بگریزد بزدن و پیروی کرد هواش خود را
فَزَادَى وَمَا نَلَكَ بِمِثْلِكَ يَا مُوسَى قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّوْ
پس برگشت و چیت آن که برست است آن موسی گفت آن عصای منست که نیک میگویم
عَلَيْهَا وَاهْتَرَبَهَا عَلَى عَفْنِي وَلِي فِيهَا مَأْرِبٌ أُخْرَى قَالَ
بآن و سپهر آن بزدن که پسندان خود را و مرست در آن حاجتهائی دیگر گفت خدا
أَلْفِهَا يَا مُوسَى فَالْقُلُوبُ إِذَا بِحَيَاتِهِ تَسْعَى قَالَ خُذْهَا
ببند از آن موسی پس انداخت آنرا پس آنکه آن باری بود غنی شد و نیکو آرد
وَلَا تَخَفْ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَى وَاضْمُمْ يَدَكَ إِلَى
و تر پس زود باز آوریم آنرا بطریق اول و ضم کردن دست خود را
جَنَاحِكَ نَخْرِجُ بِضَاءٍ مِنْ غَيْرِ سَوَاءٍ آيَةُ الْآخِرَى لِنُرِيكَ مِنْ
باز بآن خود تا برون آید پسند از هر چیزی که دانی دیگر بود تا باز نمایم ترا از

أَيُّهَا الْكُبْرَى إِذْ هَبْ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي
اینها را بزرگوارا پس ای فرعون که او طغیت گشت ای پروردگار برکش
مَدَدِي وَلَيْسَ لِي أَمْرٌ وَأَحْلَلْتُ قَدْ مِنْ لِسَانِي فَفُهِمُوا
پس زار بدم و آسان گردان کار من و برکش کرد و گشتی که در زبان من تا در نیاید
قُولِي وَاجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ أَهْلِ مَدْيَنَ أَخِي شَدِيدُ زَيْدٍ
گفتار مرا و بر یکدیگر هم از من و زوی از یک من مادیون که باز در غنی
وَاشْرِكْهُ فِي أَمْرِي لِي نَسْتَحْكَمَ كَثِيرًا وَتَذْكُرَكَ
و بنماز گردان او را در کار من تا بپای یکدیگر ترا بپای و یاد کنیم ترا
كَثِيرًا إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسَى
پس ای موسی پرستی تو مستی مانا بیا گفت خدا به ادم حاجت ترا ای موسی
وَلَقَدْ دَنَيْنَا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَى إِذَا وَجِئْنَا إِلَى أُمِّكَ مَا يُوحَى
و پرستی که منم ترا بر تو یکبار دیگر چون در کردیم با تو آنچه می گوید خدا
أَنْ أَقْدَرُ فِيهِ عَلَى الثَّابُوتِ فَأَقْدَرُ فِيهِ عَلَى الْيَمِّ فَلْيُلْفِ فِي الْيَمِّ
که در ثبات او را در ثباتی پس بیند او را در دریای پس ای که از او را در دریای
بِالسَّاحِلِ يَأْخُذُ عَدُوِّي وَعَدُوُّ لَهُ وَالْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةٌ
گفتار تا فرا گیرد او را دشمنی که راست و دشمنی که مراد را و انداختیم بر تو محبتی
مِنْ مَنِي وَلِنُصْنَعَ عَلَى عَيْنِي إِذْ تَمُنِي أَخُوكَ فَقُولْ هَلْ أَدُلُّكُمْ
از من و چون برفت تا تو پس بگفت ای دولت که منم

عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمَمِكَ كَتَبَتْ لَهَا وَلَا تَحْزَنْ
بر آنکه پابندانی کند و را پس باز گردانیدیم تا سوی از تو تار و تشنه شود و از دهه بخورد
و قَتَلْتَ نَفْسًا فَجَعَلْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفُتَّاكَ فَنُونًا فَلَبِثْتَ
و کشتی تو تن را پس بر ما اندام از غم و اندوه آن و از سویم باز از نو می پرور
سِتْرَيْنِ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ يَا مُوسَىٰ
پس از میان اهل مدین پس آمدی بر قدری ای موسی
أَصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي إِذْ هَبَّ أُنْتِ وَخُوكَ يَا يَاقُوتَ وَلَا
بر کردیم ترا از بهر ساختن خود بر تو و بر انداختن بهشتی از تو
تَنِيَا فِي دَرَكَرِي إِذْ هَبَّ الِافْرِغُونَ إِنَّهُ طَعْنِي فَقَوْلًا لَهُ
و تن در رسید در یاد کردی بر دید پسوی زمین برستی که او طاعت پس بگویند و او را
قَوْلًا لِّكَ لَيْتَ أَعْلَمُ يَنْدَكُ رَأَوْخُشِي قَالَا رَبَّنَا إِنَّا
گفتاری نرم تا بود که او پسند کرد یا ترسید گفتند از پروردگار ما سستی
خُفَا أَنْ يَفْطَرُ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطْغَىٰ قَالَا لَئِنْ أَفَّا إِنْ
گفتیم ما که سستی کرد بر ما یا آنکه طغی شود گفتند خدایا سستی کرد
مَعَكُمْ أَلَسْتُمْ مَعَنَا بَلْ سَوَّمْتُمْ بَيْنَ يَدَيْهِمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَخَوُّونَ وَابْتَغُوا الْيُسْرَىٰ
باشا ام می شنوم و می بینم پس بر روی او پس بگویند که ما دو سبزه پروردگار
فَأَرْسَلْنَا بِمُوسَىٰ وَهَارُونَ بِآيَاتِنَا وَقَالُوا لِمَ أَتَاكَ الْبَيِّنَاتُ وَأَنْتَ مِنَ الْمَكْذُوبِينَ
پس فرستادیم با موسی و هارون با آیات ما و گفتند چرا آمدن باین باین و تو از مکره و کذب

مِنْ رَبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَىٰ مَن تَابَعَ الْهُدَىٰ أَنَا قَدْ أُوْحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ
از پروردگار تو و سلام باد بر آنکه پیروی کرد راه او را بر پستی کوهی کرد و بهشت
الْعَذَابِ عَلَىٰ مَن كَذَّبَ وَقَوْلًا قَالُوا فَمَنْ رَّبُّكَ يَا مُوسَىٰ
عذاب بر آنکه بود که بدو داشت و برکت کن فرعون کیست و دیگران می پرسند
قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَىٰ قَالُوا
گفت پروردگار ما آن چیست که برادر سرچرخ را از زمین برانگیزد پس فرعون گفت
قَالُوا بِالْفُتُونِ الْأُولَىٰ قَالُوا عَلِمْنَا مِنْ دُونِ هَذَا فِي كِتَابِ
پس در حال گردان زمانه پیشین گفت پس علم از پروردگار است و در آن کتاب
لَا يُضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنسَى الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَ سَكَنًا
بند نیست و گمراه و فراموش کننده آن خدای که بر ما کرد برای شما زمین را مهاد و سکونت
لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاتَخْرُجُ مِنْهَا أَنْهَارٌ وَاجِبًا
برای شما راهها را و از آسمان آبی را پس بر روی آوردیم با ندان بخفتنی را
مِنْ ثَبَاتٍ شَيْءٍ كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَامَكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
از پستی بر آنکه گفتیم ما بخورید و بخوانید چنانچه این در پستی که در آن نشانی است
لِأُولِي الْأَلْبَانِ مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا
بر آنکه از آن آید از آنکه از آن آید از آنکه از آن آید از آنکه از آن آید
نُخْرِجُكُمْ نَارًا أُخْرَىٰ وَلَقَدْ آتَيْنَا نَارًا كَذِبًا وَلَئِنْ
پروردگار ما را یکبار دیگر و بهشتی که بخورید و از آن نشانی است بر آنکه از آن آید

وَعَدًا حَسَنًا أَفْطَلْ عَلَيْكُمْ الْعَهْدَ أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ
وَعْدَهُ نِيْلُو اى در گشت بر شما بدت دیدن شمارا یا خواهید شما که فرود آید
عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُمْ مَوْعِدِي قَالُوا
بر شما غشی از پروردگار شما این حرف کردید شما در وعده من گفتند
لَمَّا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حَمَلْنَا أَوْزَارًا مِثْ
خلاف نکردیم ما و در تن با خیار ما و یکن به شد بودیم ما بر این را از
زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَدْ تَفَنَّا هَاهُنَا كَذَلِكَ الْقِيَاسُ مَرِئِي فَأَخْرَجَ
زینت قوم پس انداختیم از این و همچنین انداخت سامی پس پرورد
لَهُمْ عَجَلًا جَسَدًا لَهُ خَوَارِفُ قَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ
ایشان را کوسه ای که از او بود با کفی پس گفتند اینست خدای شما و خدای
مُوسَى فَتَنِي أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعَ إِلَيْهِمْ قُوَّةً وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ
موسی پس فرمود که ای ندیدند که باز میگردید با ایشان گفتار و قادر بود مریدان
ضَرًا وَلَا نَفْعًا وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ
زبان و نه سودی و بدستی که گفته بود مرا ایشان را هارون از پیش که
يَا قَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي
ای قوم من بدستی که گفتند شما را بدان و بدستی که پروردگار شما خدای روزی من است پس بدستی
أَطِيعُوا أَمْرِي قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتَّى يَرْجِعَ
و فرمانان پروردگار من گفتند همیشه بران میهم شوندگان باشیم تا باز گردد

إِلَيْنَا مُوسَى قَالَ يَا هَرُونَ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا
بیا موسی گفت موسی ای هارون چرا دیدی ایشان را که گم شدند کار
تَتَّبِعَنِ أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي قَالَ يَبْنَؤُنَّ لَنَا نَاحُذُ بِلْحِيَّتِي وَلَا
پس من نیامدی ای خلاف کردی در فرمان من گفت ای پسر هارون واکمیر ^{و نه} ریش من
يَبْرَأِي إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَمْ
برای من بدستی که من رسیدم که بگوئی تو فرقت افکندی میان من و بنی اسرائیل و نه
تَرَفُّتُ قَوْلِي قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَا سَامِرِيُّ قَالَ بَصُرْتُ
بندگشتی گفتار مرا گفت موسی پس چیست کار تو ای سامری گفت سامری دیدم
بِمَا لَمْ يَصْرُوهَا بِهِ ففَبَصُرْتُ بِمِثْقَلٍ مِنَ آثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا
آنچه دیدی تو از این پس بر رستم فبقه خاک از اثر سبیل جبرئیل پس انداختم از این
وَكَذَلِكَ سَوَّلْتُ لِي نَفْسِي قَالَ فَادْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَوةِ
و همچنین بیا راست مرا من گفت موسی پس برو تو پس بدستی که گشت از این دنیا
أَنْ تَقُولَ لَمْ يَسَاسَ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَنْ أَخْلِفَهُ وَانْظُرْ إِلَى إِلَهِكَ
که گویی لایساس و بدستی که تراست و در جان که خلاف نمکند از اهل خدا و بنکر خدا و خود
الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا لَنْ تُخَفِّفَهُ ثُمَّ لَنْ نُفِثَهُ فِي أَيْمٍ
آن خدای که بر تو روز بران میهم شوند بودی مرا ایند زبیر از اسب و مان بر سرش باد و در دوزخ
نَسْنَا إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلُّ شَيْءٍ عِلْمًا
باد و روانی بدستی که خدای شما خداست آن خدای که نیت خدای مکر او فرخ رسیدت به خیر بدش

كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ قَبْلُ
بِآيَاتِنَا أَنْتَ بَرُّوهُنَّ مِنْ جِزَائِنَ تَعْلَمُ كَذَلِكَ وَبَدِيعُ مَا تَرَى مِنْ زُجْجٍ
دِيكَرًا مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وِزْرًا
خَالِدِينَ فِيهِ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ حِمْلًا يَوْمَ يُنْفَخُ
فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا يَخَافُوكَ بُنْيَمُهُمْ
إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ
طَرِيقَةً إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ
يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا لَا تَرَى
فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُ
خَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا يَوْمَئِذٍ لَا تَنفَعُ
وَصَاحُ شُؤْنُهُمْ

الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا يَعْلَمُ مَا تُبَيِّنُ
أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا وَعَسَى أَنْ
الْوَجْهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا وَمَنْ يَعْمَلْ
مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا وَكَذَلِكَ
أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ
أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا
تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَى إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ
رَدِّني عِلْمًا وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَى آدَمَ مِنْ قَبْلِ فَنسِي وَكَانَ مِنْ جُحُودٍ
لَهُ عَزْمًا وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ
وَصَدَّقَ

آبِي فَقُلْنَا يَا آدَمُ اهْبِطْ مِنْ هَذَا عَذُوكَ وَزَوْجُكَ فَلَا يَخْرُجَتَا
مِنْ الْجَنَّةِ فَنَشْفِي ^{که سرافراز پس گفتم که ای آدم پستی که گشت مرزا و مرزبان پس برین نیاد و شمار} إِنْ لَكَ الْاِتِّجَاعُ فِيهَا وَلَا تَعْرِ ^{زینست پس تو را پستی که مرزبانست که گشت زنی و آن و آنکه} وَأَنْتَ
لَا تَنْظُمُوا فِيهَا وَلَا تَنْصَحِي ^{بشدن زنی و آن و آنکه پستی که مرزبانست که گشت} فَوَسَّوْا إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ
يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَا يَلْفِي فَكَلا
مِنْهَا فَبَدَّتْ ^{ای آدم ای راه نوز کنیز بر دشت باویدی و ملکی که گشت بود پس بخوردند} لَهَا سَوَاءُ مِمَّا وَطَفَ قَائِمٌ خَصِرَانِ عَلَيْهِمَا
مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَغَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَعَوَى ^{زبان پر خورشید مر ایشان را بجوار ایشان و در ستاندن می دو ساندند بر خود} ثُمَّ اجْتَبَاهُ
رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَلَّى ^{از برگ درخت بهشت و خلاف کرد آدم و زنی پروردگار خود را پس بناد آنان می ناست پس برگزید او را} قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا
يُرَوِّدُكَ رَوْبِي ^{پروردگار تو را برود و روزه بود بگوید گفت خدای یار توب برود} بَعِضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِنَّمَا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنْ هِيَ مِنْ
اتَّبَعَ هَدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْفِي ^{که بعضی شما را بعضی را دشمن باشند پس اگر آید شما از من راسی پس هر که} وَمَنْ أَعْرَضَ عَنِّي فَسَنَكِرْ
پس روی گردان مرا پس نه گرام شود و نه بد گشت شود و هر که برگردد از یاد کردن من

فَأَن لَّهُ مَعِيشَةً طَنَّا وَخَشَدُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَى قَالَ
رَبِّ لِمَ حَسَدْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا قَالَ كَذَلِكَ
أَنْتَ الْيَاسَنُ فَتَنَبَّيْتُهَا وَكَذَلِكَ الْيَوْمُ نُنْشِي وَكَذَلِكَ
نَجْزِي مَنْ أَشْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ
وَأَبْقَى أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمَا هَلَكَ نَاقِلُهُمْ مِنْ
الْقُدْرَةِ يَمْشُونَ فِي مَسَاكِينِهِمْ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ
لِّأُولِي النَّهْيِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزُلَمَاءِ
وَأَجَلٌ مُّسَمًّى فَاصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ
طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ آنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ
رَبِّكَ

^{پس پستی که او را باشد زینتی تنگ و حشر کنیم او را روز قیامت کور گوید}
^{ای پروردگار من چرا با منی کور و پستی که بودم من پنا گوید و بچین است}
^{آمدند تو پس زانوش کوی تو آرا و بچین امروز نیک گشت از رحمت و بچین}
^{پاداشت و بیم از آنکه اگر برگردد بگوید پناهای پروردگار خود و هر چه عذاب افروخت}
^{و باقی تر ای پس روشن شد ایشان را کوب کوب که کردیم ما پس از ایشان از}
^{روان می روند در مسکنهای خویش پستی که در آن هر چه نساهاست}
^{دند و دندان خود را و اگر نه سخن بودی پستی گفته از پروردگار تو هر چه بودی غنی لازم}
^{واجب نهاده پس هر کس را بچینه میگویند و هیچ کس را پستایش پروردگار خود پس}
^{زیردن آفتاب و پیش از فرو شدن آن و از ساعت های شب پس هیچ کس در کنار}

النَّهَارَ لَعَلَّكَ تَرْفَى وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَى مَا مَتَّعْنَا بِهِ

روز نبود که تو را نشانی شود و در گذراندن چشم تو بآنچه بخورداری و داریم بدان
از و احاطه منتهی رهنمای حقیقه الدنیا لتقشیه فیہ و
خفتن از ایشان را از ایشان زندگانی دنیا قیاس ما می باشد ایشان را در آن

رَزَقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَى وَأَمَّا هَلْكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا

در روزی پروردگار بهتر و باقی تر و بزمای اسلخ خود را بخاز و پای بند بران

لَا تَسْأَلُكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَى وَقَالُوا

خدا میسر ما از تو روزی را روزی میدیم ترا و عاقبت مریدان را بود و گفتند

لَوْ لَا يَأْتِيَنَا بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّهِ أَوْ لَمْ نَأْتِهِمْ بَيِّنَةٌ مَا فِي الصُّحُفِ الْأُولَى

چرا نیاید در ما نشانی از پروردگار خود ای نیاید در ایشان حجت آنچه در صحف او نیست

وَلَوْ أَنَا أَهْلُكُمْ لَكُنَّا مِنْهُمْ بَعْدَ أَنْ لَقِيَ الْوَارِثُ

و اگر ما که میگردیم شما را ایشان را بعد از آن هر اینکه گفتی ای پروردگار

كُلُّكَ أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعُ آلِائِكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ نُنَظِرَ

چرا فرستادی تو ما رسولی را تا پس روی گردانی نشانی ترا پیش آنکه حوار

وَنُخْرِجَ قُلُوبَنَا كُلٌّ مِنْهُمْ يَصِفُكَ يَصِفُوكَ فَتَعْلَمُونَ مِنْ

و گویند ما یکی حمد ما همه چشم دارند بر تو چشم دارند پس زود بدانند که میت

أَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَى

صحاب راه راست و آنکه راه یافت

وَاللَّيْلُ عَلَيْهِمْ السَّكِينُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُعْرِضُونَ مَا يَأْتِيهِمْ

نزدیک شد مردمان را حساب ایشان و ایشان در غفلتی اند بر گردان نیاید ایشان

مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُحَدَّثٍ إِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ

از یاد پروردگارشان جز آنکه شنیدند از ایشان بازی میکنند

لَا هَيْبَةَ قُلُوبِهِمْ وَأَسْرُ الْبُحْثَى الَّذِينَ ظَلَمُوا هَلْ هَذَا إِلَّا بَشَرٌ

غیر پروردگار و دلها ایشان و بخت کردن را از ایشان که سر کردند بگویند نیست این بزر آدمی

مِثْلَكُمْ أَفَنُؤْتُونَ السَّحَرَاءَ أَنْ تَنْصُرُونَ قَالُوا يَعْزِمُ الْقَوْمُ

مانند شما ای پس آیند سحر و جادو می دانند

فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ قَالُوا لَوْ أَصْغَاثُ

دانه ها و زمین و آسمان شنوا و دانایان

أَخْلَامٍ بَلِ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بَيِّنَةٌ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوَّلُونَ

خوردند باری بر آفتاب است بلکه او شاعر است که باید آید و بماند بماند بر سران

مَا أَمْسَتْ قُلُوبُهُمْ مِنْ قَوْمٍ أَهْلَكْنَاهَا أَفَهُمْ يُوْثَنُونَ وَمَا أَرْسَلْنَا

نزدیکند پیش ایشان چه این بزرگواران ایشان بخوانند گردید و فرستادیم

البقرة
۱۵

مَلِك
پیش از تو

الْاَرِجَالُ اَنْتَ اِيَّيْهِمْ فَسَلُّوا اَهْلَ الذِّكْرِ اَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ
مردانی را که مردانی را می بینید پس از او می بیند اگر سید شما که می بیند
وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَداً لَّا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا
وگره می دهیم این را به تنی که نخورند طعام را و نباشند ایشان
خَالِدِينَ ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ
جاویدان پس راست کردیم ما ایشان را و عدل پس برانیدیم ما ایشان را و از آنکه خواستیم
اَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ لَقَدْ اَنْزَلْنَا اِلَيْكُمْ كِتَاباً فِيهِ
وهدایت کردیم ما گرفتار را از بدستی روزگار تا به شما کتابی را که در آنست
ذِكْرُكُمْ اَفَلَا تَعْقِلُونَ وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ
پندی هر شمار این پس در حق می یابید و ب که می گوییم از این پس که بودند
ظَالِمَةً وَاَنْشَاْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ فَلَا اَحْسُوْا بِاَسْمَانَا اِذَا
پس بکاران وافریدیم از پس آن قومی دیگر را پس چون یاقند عذاب ما را اهل
هَمُّ مِنْهَا يَرْكُضُونَ لَئِنْ كُضُّوا وَارْجِعُوا اِلَى مَا اُنْزِلْتُمْ فِيهِ
ایشان از آن می گریزند مگر زید و باز گردید با آنچه متعجب شدند شما را از آن
وَمَسَاجِدِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَسْأَلُونَ قَالُوا يَا وَيْلَنَا اِنَّا كُنَّا
وگسسته های شما تا به بود که شمار باز پرسند گویند ای وای بر ما بدستی که داریم
ظَالِمِينَ فَاِذَا لَتَ تِلْكَ دَعْوُهُمْ حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيْداً
سختی بن بر تپیه از بود خواندن ایشان تا بگوئیم ما ایشان را درود.

خَامِدِينَ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ
مردمان یا فریدیم ما آسمانها را و زمین را و آنچه میان ایشانست بازی ستان
لَوْ اَرَادْنَا اَنْ نَّخْرِجَهُمْ لَخَرَجْنَاهُمْ مِنْ اَدْنَا اِنْ كُنَّا عَلَيْنَ
اگر خواستمانی که فرایم ما فرزندی را هر اینکه فراموشانی از آن نزدیک ما اگر بودمانی ما که شدگان
بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَاِذَا هُوَ زَاهِقٌ
اری می زنیم حق را بر باطل پس نیت کند از پس آن نیت شونده بود
وَلَكُمْ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ وَلَهُ مُزَى السَّمَوَاتِ
وهر شمار بود و ویل از آنچه صفت می کنید و او راست آنچه در آسمانهاست
وَالْاَرْضِ وَمَنْ عِنْدَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ
وزمین و آنچه نزدیک اوند گرد نمی می کنند از پسیدن او و مانع نمی شوند
لَيْسَ بِحُجَّتِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارُ لَا يَفْتُرُونَ اِمَّا تَتَّخِذُوا الْهَيْهَةَ
نهی می کنند شب و روز سست نمی شوند یا فراموشند خدایانی را
مِنَ الْاَرْضِ هُمْ يَنْشُرُونَ لَوْ كَانَ فِيهِمَا الْهَيْهَةُ الْاَلَا هُوَ
از زمین که ایشان را افریند اگر بودندی در آسمان و زمین خدایانی جز خدای
لَقَدْ اَنَّا قَسَمٌ اِنَّ رَبَّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ لَا تَسْأَلُ
در آیه نباشد ندی پس پاک و معجزت خدای بر در کار عکس از آنچه صفت می کنند بر ایشان
عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ اِمَّا تَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ الْهَيْهَةِ قُلُوبًا
نهی او کند و از ایشان باز پرسند یا فراموشند از جز خدای خدایانی را بگویند

هَاتُوا زُرَّهَانَا كَمَا هَذَا كَرَّمْتُمْ عِي وَزَكَّرْتُمْ قَبْلِي بَلَا كَثُرْتُمْ

بیرید بخت خود را این پند میت از آنکه با منست پندی نرنگه تر پس از آن بود بلبخستری ایشان

لَا يَعْلَمُونَ الْخَيْقَنُ لَهُمْ مَعْرُضُونَ ۝ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ

مندانده حق را پس این بر گردید گانده و نوسنایم ما از پیش تو هیچ

رَسُولَ الْأَنْبِيَاءِ إِلَيْهِ أَلَّا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ وَقَالُوا اتَّخَذَ

که از دست کینه می نتابد بر کانی راستند و گشتند از کفر

الْبَهْمِ وَلَكِنَّ سَخَانَهُ بَأْسٌ عِنْدَ مَكْمُورٍ لَا تَسْقُونَهُ الْقَوْلَ

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْحَقُّ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ

هَمْ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَعْلَمُوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُخَفُونَ

وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ
يَعْمَلُونَ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ

و این سخن از کلام خداست و این سخن از کلام خداست و این سخن از کلام خداست

وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ رِضَىٰ وَهُمْ فِي حَشِيَّةٍ مُّشْفَعُونَ

و اینان زینساند باشند گانند

مَزَيْلَ مِنْهُمْ اِنِّي اِلَهُ مَنْ دُونِهِ فَذَلِكَ نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ

میرزا گوید ازین ناپدرستی من خدا تم جزو نیست یعنی یا دوست و بیگم اورا دوزخ

كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ أَوَلَمْ يَرَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ

مجموعه بدو است و تقسیم آنرا می نمایند آنها که کار کردند که آسمانها

الْأَفْكَانَ تَقَافُوتُنَا هُمَا جَعَلَانِي

دور زمین بدو نه برسد و یک شودیم آن هر دور و یک زدیم از آب

سید محمد علی میرزا

كُلِّ شَيْءٍ حَيٍّ ^ط أَفَّا لَا يُؤْمِنُونَ • وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تُبِيدَ

ہر چیز را ز تن پس بنی کوند . و بگردن ما در زمین کوههای بنی اور را تا بچنانند

وَجَعَلْنَا فِيهَا خُلَافًا ۖ سَلَامًا عَلَيْهِمْ يَوْمَ هُمْ مَبْتَلُونَ ۚ

از این راه و بگردیدم در آن راههای فیروز را تا که بود که ایشان را راه آمد و بگردیدم

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَطَّاهُ وَهَمَّ عَنِ الْإِنْفِاقِ مَعُ ضُوبٍ

السماء سفلها نحوها وهم من اياها مع رطوب
سيفه نكد دشته وامثالها من اياها من رطوبه فانه

منازل

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلِّ

داود است آن خطای که یافزید شب و روز
و آفتاب و ماه و همه

فِي فَلَاكِ لِيَسْكُنُوا. وَمَا جَعَلْنَا الْبَشَرَ مِنْ قَبْلِكَ الْخَلْدَ أَفَئِنَّ مِثْ

و کفر دیم ما هیچ آدمی از پیش تو جاودگی پس اگر عمری تا تو

فَهُمُ الْخَالِدُونَ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَنَبْلُوكُ

بسیار ازین جا دیده خواهند بود

بِالشَّرِّ وَالْجَنَفِ فَتُؤْتَى النَّائِبُ بِهِمْ وَكَذَا رَأَيْكَ الذَّنْبَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

كَلِمَاتُ الْإِسْلَامِ: أَرْبَعٌ: الْإِسْلَامُ، وَالْإِسْلَامُ، وَالْإِسْلَامُ، وَالْإِسْلَامُ.

فروان یخدوونک الہروا اہد الہی یدکرہنہ

یاد میکند خدایان

وَهُمْ يَذْكُرُ الرَّحْمَنَ هُمْ كَاوُونَ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَجَلٍ

ایستادگار
ایستادگار
ایستادگار

سَارِيكُمْ آيَاتٍ فَلَا تَسْتَعْجِلُون ۚ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ
زود باز ما را خبر *نشان می دهد که وعده است و می کشند که کی خواهد بود این وعده*
إِذْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ لَوْ كُنْتُمْ الْذِّكْرَ وَاحِدِينَ لَا يَكْفُرُونَ عَنْ
اگر شما راست گویند اگر چه انداخته اند که کاش می کشند آن گناه باز دارند از
وَجُوهِهِمُ النَّارُ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يُصْرَفُونَ
روپای ایشان آتش را و نه از پشت های ایشان و نه ایشان را یاری کند
بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْثَةٌ فَنَسَهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا
بگماید بدست نماند پس چون نماند باز پس توانائی ندارند رد کردن آن را
وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ وَلَقَدْ اسْتَهْزَيْتُمْ بِرُسُلِ قَبْلِكَ
و نه ایشان را نگاه نمی داشتند و استهزا می کردید بر رسولان از پیش تو
فَخَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ
پس بر چیده نهادند بر آنکه سخر می شدند از ایشان آنچه بدان استهزا می کردند
قُلْ مَن رَّبُّكُمْ كُلُّكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرِّجْزِ بَلْ هُمْ
بگویند چه رب است که شما را دارد در شب و روز از عذاب خدای بگماید ایشان
عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ
از یاد کردن پروردگار خود باز دارند یا ایشان را اند خدا یانی که منع می کند
مِنْ دُونِنَا لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ أَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ يُلْقُونَ
جز ما توانائی ندارند که یاری کنند تنهای خود را و نه ایشان را از ما که توانائی دارند

بَلْ مَتَّعْنَا هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ أَفَلَا يَذَرُونَ
بل مدتی دادیم اینان را و آباء ایشان را تا طویل شد بر ایشان مدت پس نماندند
أَنَّا آتَاتِ الْأَرْضُ نَقْصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ قُلْ
که ما فایز کردیم سر زمین و دشمنان ما را از اطرافها پس ایشان بگماید غالبان بگماید
إِنَّمَا أَنْذَرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنَادُونَ
فقط منم خبر دهم شما را به وحی و نشنود کر خواندن را دعا خواندن ایشان را
وَلَكِنَّ مَسْئَلَهُمْ نَفْحَةً مِنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ يَا وَيْلَنَا إِنَّا
و نه این پرسش بدیشان نوعی از عذاب پروردگار خود را می خوانند ای وای بر ما که
كَاظِمِينَ وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ فَلَا تُظْلَمُ
پایدار نگاه می داریم و بر نهاده اندوز می داریم عدالت را در روز قیامت پس گمبند
نَفْسٌ شَيْءًا وَإِنْ كَانَ مُثْقَلُ الْحَبَّةِ مِنْ خَرْدَلٍ أَلْتَنَابُهَا
پس چیزی جز این و اگر باشد شقی حبه از کبریا نماند از این
وَكُنْفَى بِنَاجِيَاتٍ سَبِينَ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ
و نه این را و بگماید نجات دهنده ها را و بگماید موسی و هارون را
وَصِيَاءَ وَذِكْرَى لِلْمُتَّقِينَ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ
و نه این را و تذکره ها را برای متقین و بگماید آنکه می ترسند پروردگار خود را
وَهُمْ مِنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ وَهَذَا ذِكْرُ مُبَارَكٍ
و نه این را و از ساعت ترسناک و این است تذکره مبارک

أَنزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ كُفْرُونَ وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ

که فرزند او را در میان آنرا نهادند

مِنْ قَبْلِ وَكُنَّا بِهٖ عَالِمِيْنَ اِذْ قَالَ الْاَبِيُّ وَقَوْمِهٖ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيْلُ

از پیش ابدیها بدو در میان

الَّتِي آتَيْتُمَهَا عَاكِفُونَ قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ

که شما از پرستندگانید گفتند یا قیوم پدران خود را بران پرستندگان

قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

و نیز آن که در کمالی روشن اند

قَالُوا أَجِئْنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِينَ قَالَ بَلَدَرِي كُمْ رَبِّ

کشف ایام و تواریخ
از جمله بازی سده کالی
تغیبات و تواریخ
از جمله بازی سده کالی

السموات والأرض الذي فطرهن وأنا على ذلك من الشاهدين

و زمین آن خدای که بنویساید این را

وَنَالَهُ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُولُوا مَذْهَبِي

و بقیه بنمای که این یک نامه
پس برانکه بر گردید شب ۱۸

بِعَلَّاهُمْ جَزَاءَ الْاَكْبَرِ لَهُمْ عَلَيْهِمْ اَيْدِي رِجَالِهِمْ

پس بگویند این را چاره مگر بزرگ ایسان ایسان بود و گویان با او

فَقَالُوا مَن فَعَلَ هَذَا بِإِسْمَاءَ إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ

سند ۱۰۰۰ این کتاب در کتابخانه جامع مسجد اعظم کربلا موجود است

فَتَذَكَّرُهُمْ يَقَالُ لَهُمُ اِبْرَاهِيمُ قَالُوا فَاَتَاوَاهُ عَلَىٰ عَيْنٍ

جانی را که یاد میکند آن را میگوید او را ابریم

النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ قَالُوا أَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِإِغْنَانَا

مردمان نابودگر ایشان گواهی دهند گفتند ای تو کردی این را بخدا بمان

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا فَعَلْنَا كَبِيرُكُمْ هَذَا فَاسْأَلُوهُمْ

ای ابریم کف بکشد از بزرگ ایشان ایست پس پرسید ارب

إِنْ كَانُوا يَظُنُّونَ فَرِجُوا إِلَى أَنْفُسِهِمْ فَمَا الْإِنَّمَارُ

اگر ایسا کنی سخن بیلوید
پس بایستد با سواد و پستند پندری

أَنْتُمْ الظَّالِمُونَ ثُمَّ نَكِسُوا عَلَى رُؤُسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا هَؤُلَاءِ

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ تَارَةً أُخْرَىٰ فَيُفْثِنَ فِي السَّحَابِ مَائِدَةً ۚ

يَنْطِقُونَ قَالَ أَتُعْبِدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ شَيْئًا

وَمَا أَفَّاكَ وَأَلَّاكَ وَأَخَالَكَ فَلَا

ولا يضركم أفلاككم ولما تغيدون من دور الله أفلاككم

تَوَقُّفٌ لِمَنْ قَالَ احْفَظُوا انْفُسَكُمْ وَالْاَيُّكُمْ اَكْبَرُ

لعمريون قالوا حرقوه وابصروا اليه كراما
 انفسه تفرغوا انذروا وياي ايدي هذا اين غورا

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَكُنْ مِنَ السَّالِمِينَ

فَاعْلَيْنِ قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَى إِبْرَاهِيمَ

.....

كَيْبًا جَعَلْنَاهُمْ الْأَخْسَرِينَ وَنَجَّيْنَاهُ وَلَوْطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي
 كِيدَ بِهَا بِرِسْ كَرِيمٍ مَّا أَتَى زِيَارَتَانِ وَبِرْمَانِيْدُورَا وَلَوْطَا بِزَمِينِ الْمَدِينَةِ
 بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
 بَرَكْتَ كَرِيمًا دَرَانِ مَرْجَانِيَانِ وَنَجَّيْنَاهُمَا أَوْسَى وَيَعْقُوبَ
 نَافِلَةً وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً
 زِيَادِي وَنَجَّيْنَاهُمَا بِرَمْدَانِ وَبِرْمَانِيْدُورَا بِرَمْدَانِ
 يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ
 رَامِي بَرْدَنَ بَرْمَانِ وَوَحْيَ كَرِيمٍ بِدِيْنِ كَرْنِ نِكْمَا وَبِيَانِ دِيْنِ
 الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَابِدِينَ وَلَوْطَا
 نَارَ وَبَدَنَ زَكَاةَ وَبُودَنَ نَارَ بَرَسَنَدَكَانِ وَلَوْطَا
 أَنْبِيَاءَ حُكَّامًا وَعُلَمَاءَ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَدَرِ الَّتِي كَانَتْ
 بِدَاوِدَ بَرْدَمَ حُكْمِي وَدَانِي وَبَرْمَانِيْدُورَا أَزْ دِيْنِ أَنْ دِيْنِ
 تَعْمَلُ الْخَيْرَاتِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَاسِقِينَ وَ
 كَمِيَكُونَدَ نَرَسِيْمَارَا بِدِيْنِ كَرِيمَانِ بُونَدَ كَرِيمِي بِدَ نَافَرْمَانِ
 أَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ وَنُوحًا إِذْ نَادَى
 وَدَاوُدَ إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ مَلِكًا كَانَ يُدْعَى بِرَمْدَانِ وَبِرْمَانِيْدُورَا بِرَمْدَانِ
 مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ
 أَزْ بِرَمْدَانِ بِرَمْدَانِ كَرِيمَانِ وَبَرْمَانِيْدُورَا وَبَرْمَانِيْدُورَا أَزْ دِيْنِ بَرْمَانِ

وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا
 دِيْنِي كَرِيمَانِ أَوْسَى كَرِيمَانِ كَرِيمَانِ كَرِيمَانِ كَرِيمَانِ كَرِيمَانِ
 قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ
 كَرِيمَانِ بِرَمْدَانِ كَرِيمَانِ كَرِيمَانِ كَرِيمَانِ كَرِيمَانِ كَرِيمَانِ
 يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفِثَتْ فِيهِ غَمَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا
 حُكْمُ كَرِيمَانِ كَرِيمَانِ كَرِيمَانِ كَرِيمَانِ كَرِيمَانِ كَرِيمَانِ
 لَكُمْ مِنْهُمْ شَاهِدِينَ فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا آتَيْنَا
 حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَحْنُ نَعْلَمُ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ وَدَاوُدَ إِذْ
 حُكْمِي وَدَانِي وَبَرْمَانِيْدُورَا كَرِيمَانِ كَرِيمَانِ كَرِيمَانِ كَرِيمَانِ
 فَأَعْلَيْنَ وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَكُمْ لَتَحْكُمَ مِنْكُمْ تَابِعًا
 كَرِيمَانِ وَدَانِي وَبَرْمَانِيْدُورَا كَرِيمَانِ كَرِيمَانِ كَرِيمَانِ كَرِيمَانِ
 فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي
 بِرَمْدَانِ كَرِيمَانِ كَرِيمَانِ كَرِيمَانِ كَرِيمَانِ كَرِيمَانِ كَرِيمَانِ
 بِأَمْرِهِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِمِينَ
 بِرَمْدَانِ كَرِيمَانِ كَرِيمَانِ كَرِيمَانِ كَرِيمَانِ كَرِيمَانِ كَرِيمَانِ
 وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَنْ يَغُوصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ
 وَنُوحًا إِذْ نَادَى

وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّ مَسْتَشْفِي النَّصْرَ
 سَتَجِدُنِي فِي نَجْدٍ مِنَ الْمُضَرِّ وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّ مَسْتَشْفِي النَّصْرَ
 وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ
 ضُرِّهِ وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِزِّ دُنَا
 وَذِكْرٍ لِلْعَالَمِينَ وَإِسْمَاعِيلَ إِذْ دَرَسَ وَذَكَرَ الْكُفْلَ
 كُلٌّ مِنَ الصَّابِرِينَ وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ
 مِنْ الصَّالِحِينَ وَذَٰلِكَ نُنْذِرُكَ لَعَلَّكَ تَتَّقِي
 سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَخَجَلْنَا
 لَهُ مِنَ الْعَمَىٰ وَكَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

رَبِّهِ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ فَاسْتَجِبْ لَهُ وَ
 يَرْوِدْكَ عِزًّا بِمَا كَرِهْتَ مِنَ الْأَرْبَابِ
 وَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ إِنَّهُمْ كَانُوا
 خُشُوعًا مَّوَدِّعِينَ
 لِسَارِغُورٍ فِي الْخِيَامَاتِ وَيَدْعُونَا رَعْبًا وَرَهْبًا وَكَانُوا
 مَشَاغِبَةً فِي الْأَنْفُسِ
 لَنَا خَاشِعِينَ وَالَّذِي أَجَبْتُمْ رَجُلًا فَفَتَحْنَا فِيهَا
 مَانَ خَاشِعِينَ وَأَنْ زَكَّيْكُمْ عِزًّا وَرَهْبًا
 مِنْ رُوحِهِ وَجَعَلْنَا هَا وَابْنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ إِنْ هَذَا إِلَّا
 بَدَا
 أَمَّةٌ وَاحِدَةٌ وَأَنَارُكُمْ فَاعْبُدُونِ وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ
 بَيْنَ دِينِ وَدِينِ
 بَيْنَهُمْ كُلُّ الثِّيَارِ أَجْعُونَ فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ
 مِثْلَ بِلَكَةٍ
 وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسَعْيِهِ وَإِنَّا لَهُ كَانُونَ
 وَادِّعِينَ
 عَلَىٰ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا إِنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ
 بِرِجَالِهِمْ

يُاجِجُ وَمَا جُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ . وَلَقَدْ تَرَبَّ
ياجوج واماوج وایشان از هر سر بالایی می آیند و نزدیک شد
الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَارُ الَّذِينَ كَفَرُوا يَا وَيْلَنَا
وعد حق پس آنکه دران چیز شوند جسمها را که کاشه شده کینه ای می باشد
قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ إِنَّكُمْ
پدرستی که بودیم در غفلتی ازان بلکه بودیم ستمکاران پدرستی که شما
وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حُصْبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَارِدُونَ
و آنچه می پرستید ز غیر خدا میزم دوزخ اند شما دران آیند گاه
لَوْ كَانَ هَؤُلَاءِ إِلَهًا مَا وَرَدُوهَا وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ
اگر بودند می گوی خدا یان نیاندندی دران و همه دران جاودان باشند
لَهُمْ فِيهَا زُفُرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ إِنَّ الَّذِينَ
ایشان را که درین آیدین وایشان در اینجا هیچ شنوند پدرستی که آنها
سَبَقَتْ لَهُمْ مِنْهَا الْحَسَى أُولَئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ
که پیشی گرفت برایشان را ازما بهشت آن گروه ازان دور گردند گاه باشند
لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ أَنْفُسُهُمْ
شنوند آواز ازان وایشان را بود در اینجا آنچه آرزو کنند تنهای ایشان
خَالِدُونَ لَا يَخْرُجُ مِنْهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ
همیشه اندوخته کنند ایشان را از سر بزرگتر و پیش ایشان باز آند ملائکه

هَذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ
کونیدگان نیست روز شما آن روزی که شما را وعلی میداند امروز در نور دیم ما آغاز
كُنَّا السَّجِلَ لِلْكِتَابِ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نَعِيدُهُ وَعَدًا
مخون در نور دیدن و نیز نامه را چنانکه ابتدا یافیدیم اول افزیدن باز کردیم او را و عدا
عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ . وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ
بر ما پدرستی که هستیم کتبه گان و پدرستی که نوشته ایم در کتاب
مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرْثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ
از پس پند که زمین میراث برگیرد آنرا بنده گان من نیک مردان
إِنِّي فِيهَا بِلَاغٌ لِقَوْمٍ عَابِدِينَ وَمَا زُيِّنَّاكَ إِلَّا رَحْمَةً
پدرستی که در آن هر آنکه اندیش می کرد بر ستم گان را و نه سادگی را می نمود
لِلْعَالَمِينَ قُلْ إِنَّمَا يُوحِي إِلَيْنَا اللَّهُ كَمَا إِلَهُ وَاحِدٌ فَهَلْ
در جهانیان را بگوای محمد پدرستی که وحی کرد به شما وای ستم پدرستی که هیچ
أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَذَنْتُمْكُمْ عَلَى سَوَاءٍ وَإِنْ
شما اورا معادان پس اگر برگردند پس بگو دستوری دادم شما را بریکس و میدانم
أَدْرِي أَقْرَبُ أَمْ بَعِيدُ مَا تُوعَدُونَ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهَنَّمَ
ای نزدیکست یا دور آنچه وعده میدهند شما که او میداند آواز بلند
مِنْ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ وَإِنْ أَدْرِي لَعَلَّكُمْ أَفْتَنُ لَكُمْ
از گفتار و میدانم آنچه بازمی پوشانید و بدانم آن مگر آزمایشی است مگر

وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ قَالَ رَبِّ احْكُم بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ

و بر خود داری تا هنگامی بگویم ای پروردگار من حکم کن بحقی پروردگار ما ای روزی که ما را

عَلَىٰ مَا تَقُولُ

بر آنچه می گویی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ

ای مردمان! بترسید از پروردگار من زیرا که زلزله قیامت چیزی بزرگست

يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ

آن روز که ببینید آنرا هر شیردهی از سینه خود جدا می کند و می نهاند

كُلُّ ذَاتٍ حَمَلٍ مَّالَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَىٰ وَمَا هُمْ

هر حامله را بار خود را و می بیند مردمان را مستان و بنابر ایشان

بِسُكَارَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ وَمِنَ النَّاسِ مَن

مستان ولیکن عذاب خدای سخت بود و از مردمان گریست

بِحُكَايَا اللَّهِ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ

خداوند می بخشد از هر کس که خواهد و عذاب می دهد هر کس را که خواهد

كُنِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَن تَوَلَّاهُ فَإِنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ

پنهان شد بر او که اگر کسی او را پیروی کند او را گمراه نماید و او را عذاب

السَّعِيرِ يَا أَيُّهَا النَّاسُ أُنذِرْكُم يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ دُخَانًا

آتش آلوده ای مردمان! هشدار می دهم شما در روزی که آسمان دود شود

حَلَّتْ مُخَالَصَةً لِّمَن تَرَابُ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ

روا فریدم شما! از خاک پس از نطفه پس از زنون بسته پس

مِنْ مَضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّبَيِّنَاتِكُمْ وَقْتَهُ

از گوشت پخته صورت بدید کرد و صورت بدید کرد تا به روشنی گوشت بدید کرد

فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نَحْنُ خُرُوجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ

در رحمها آنچه خواهیم تا اجل نام نهاده پس بیرون آوریم شما طفلی

لِّبَلَاغِكُمْ أَشَدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَّنْ يَتَّقِي وَمِنْكُمْ مَّنْ

باید بیاورد قوت خود را از شما است که بترسد و از شما است که

يُزِلُّ إِلَىٰ آذَانِ الْعَمْرِيِّ لَا يَعْلَمُ فَرْجَهُ عِلْمٌ شَيْءًا

دور می شود از آشنایی و نمی داند از پس دانستن چیزی را

وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ

و می بیند زمین را مردود پس چون بر زمین باران ببارد

وَرَبَّتْ وَأَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ ذَوْجٍ بِهَيْجٍ ذَلِكَ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ

و بالا می برد و روایت از هر دو صفت زیبا آن است که آسمان

هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُخَيِّلُ الْمَوْتَ وَأَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

حق و آنکه او زندگانی را و آنکه او بر همه چیز تواناست

وَأَن السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَجْعَلُ مَن فِي الْقُبُورِ
وَأَن قِيَامَتِ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَجْعَلُ مَن فِي الْقُبُورِ
وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا
وَأَزْ مَرْدَمَانِ گزشت که حضرت میگوید از حدیسی که در کتابی است و آنست که
كِتَابٌ مُبِينٌ ثَابِتٌ عَلَيْهِ لِيُفَصِّلَ عَزَّ وَجَلَّ لِلَّهِ
کتاب روشن بگویند و روشن خود را بگویند و ما را براه خدا
لَهُ فِي الدُّنْيَا آخِرِي وَنَذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَذَابُ الْحَرِيقِ
او بود در دنیا آخری و ذائقه او در روز قیامت عذاب سوزناک
ذَلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ يَدَاكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ
آنست که پیش از آنکه دست تو را بگذارد آنست که ظلم نکند مریدان خود را
وَمِنَ النَّاسِ مَن يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ
وَأَزْ مَرْدَمَانِ گزشت که می پرسیدند خدایا بر کفاره پس اگر برسد بدو نیکی
أَطْمَأَنَّ بِهِ وَأِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ انْقَلَبَ عَلَى وَجْهِهِ خَسِرَ
آرام گزشت بود بدو و اگر برسد بدو آزمائشی بر گردد بر روی خود زیانکار
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ يَدْعُو مِن دُونِ اللَّهِ
در دنیا و آخرت آنست که آن زیانکاری روشن خواند از جز خدا
مَا لَا يَنْفَعُهُ وَوَمَا لَا يَضُرُّهُ ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ يَدْعُو
این زیانکار و سودمند او را آنست که آنست که گمراهی دور از حق

لَمْ يَكُنْ أَقْبَرُ مِنْ نَفْعِهِ لِبَشَرٍ مَّا لَمْ يَكُنْ الْعَشِيرُ إِنَّ اللَّهَ
مَرَارًا که زیان او از دیگر تر است از سود او هرگز بدیاریست و هرگز بدیاریست بدیاریست که خدا
يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
در آورد آنها که بگرویدند و کارهای نیکو کردند در پستانهای که رود از زیر آن
الْأَنْهَارِ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ مَن كَانَ يَظُنُّ أَن لَّنْ
جویها بدیاریست که خدا بکند آنچه خواهد مگر که کان برد که
يُنْصَرُهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ
پاری کند خدای او را در دنیا و آخرت پس بگویند و خود را بر سبب از آسمان
ثُمَّ لِيَقْطَعَ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُ مَا يَغِيطُ وَكَذَلِكَ
پس باید که ببرد و باید که ببرد ای ببرد کید او آنچه بچشم آید
أَنزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَن يُرِيدُ إِنَّ
فروغ است و ایمان را از آیه های روشن را و الله خدای را نماید از آنکه خواهد بدیاریست که
الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِغِينَ وَالنَّصَارَى وَالْمَجُوسَ
که بگرویدند و آنها که جوگشتند و از دینی بدینی شوند کان در میان و کفران
وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ
و آنها که انکار فروداشتند بدیاریست که خدای حکم کند میان ایشان روز قیامت بدیاریست که خدا
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ
بر همه چیزی گواهیست ای بدیاریست که خدای سجود میکند او را الله در آسمانهاست

نقشه

زق

وَمِنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ

الدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ خَوَّفَتْهُ الْعَذَابُ

وَمَنْ يُهِنِ اللَّهَ فَإِنَّهُ يَهِنُ مَعَهُ كَرَمُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبُ الْوُجُوهِ

هَذَانِ خَصْمَاِ اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ فَالَّذِي كَفَرُ وَاَقْتَطَعَتْ

لَهُمْ ثِيَابٌ مِنْ نَارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ ٥

يُصْهِرُهُ مَا فِي بَطُونِهِمْ وَالْجُلُودَ وَهُمْ مَقَامُ مَنْ حَادِدٍ

كُلَّمَا ارَادُوْا اَنْ يَخْرُجُوْا مِنْهَا مِنْ عَمْرِىْ اَعْبَدُوْا فِيْهَا

وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

لَصَالِحَاتٍ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُكَلِّفُونَ فِيهَا مِنْ

أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ۝

هَدُو إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهَدُو إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ

الْحَمَامُ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِبَنَاتٍ رِجَالًا سَوَاءٌ الْعَاكِفُ فِيهِ وَالْبَادِ

وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِإِحَادٍ ظُلْمٌ نُدِقَ مِنْ عَذَابِ الْإِلَهِ ۖ وَادَّبُوا أَنْفُسَكُمْ

لَا يُهِيمُ مَكَانَ الْبَيْتِ الْأَشْرَكَ شَيْئًا وَطَهَّرَ بَيْتِي

لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعَ السُّجُودَ وَأَذِينَ فِي النَّارِ

بِالْحَبِّ يُاتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ

الشَّهَادَةُ وَمَنْفَعَتُهَا وَمِنْكَرُ السَّمِ اللَّهِ فِي يَوْمِ مَعَادٍ

عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَاكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعِمُوا
بَرِّ رَزَقُوا وافر از بستر جانداران چاربايان پس بخوريد از آن و طعام دسيد
الْبَائِسَ الْفَقِيرَ ثُمَّ لْيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلْيُوفُوا نُذُورَهُمْ
دو پيش روخت درویش پس بريد که بگذرد عبادت چاربايان خود بايد که وفا کند بنذرهای خود
وَلْيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظَمْ حُرْمَاتِ اللَّهِ
وباید که طواف کند بخانه دیرینه آنست فرمانی که بزرگ و عبادت چاربايان خدا
فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَأُحِلَّتْ لَكُمْ الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا يُشْلَى
پس بهتر است در نزد پروردگار او و حلال گردند شمار چاربايان مگر آنچه شلواند
عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ
بر شما پس دور شويد از پرستیدن بتان و دور شويد از گفتار دروغ
وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ فَكَانَ
میل کند گاه هر جا بود از بتها و آزارندگان بدو و هر که آواز و آرد بجای پس گویند
خَرَجَ مِنَ السَّمَاءِ فَخَطَّ بِهِ الطِّيرُ وَتَقْوَى بِهِ الرِّيحُ فَمَا كَانَ
بیت از آسمان پس در بودند او را مرغان یا بر او باد در جایگاه
سَاحِقٍ ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظَمْ شِعَارُ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ
دور آنست و هر که بزرگ دارد نشانی خدا را پس پرستی که این ترس و زاری
لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى ثُمَّ يَحْكُمُهَا إِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ
در شما است از آن سودهای نا جانی نام نهاد پس فرود آمدن آن بخانه دیرینه

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْشُكًا إِلَيْكُمْ وَاسْمُ اللَّهِ عَلَى مَا
بر هر قومی را بگذاشتیم عبادت چاربايان یا بگویند نام خدا را بر آنچه
رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَلَهُمْ أَكْثَرُ الْحَقِّ
روزی و او را از بستر جانورهای چاربايان پس خدای شما یک خداست
قُلْ اسَلِّمُوا وَلِشِرِّ الْمُنْجِبِينَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ
پس اورد اینست بخبر بشارت ده بندگان را آنها که چون یاد کنند نام خدا را ترسد
قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ عَلَى مَا أَصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ وَمِمَّا
و بگویند و آنها که صبر کردند بر آنچه رسید ایشان و پیای آرندگان نماز و روزه
رَزَقْنَاهُمْ يُقْبَلُونَ وَالَّذِينَ جَعَلْنَا هَالِكًا مِنْ
مالک گردانیدیم ما ایشان را آنوقت میگذرد و شتران قرآن بگویند آن م شمارا از
شَعَارِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ فَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا
نشانی خدای شما است در بی جزی پس یاد کنید نام خدا را بر آن
صَوَاتٍ فَإِذَا وُجِبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعِمُوا الْقِطَاعَ
شتران که در دست و پا نهادند پس بگویند بهلوی خود پس بخوريد از آن و طعام دسيد خواهش را
وَالْمُعْتَرِكُ ذَلِكَ سَخِرَ نَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
و خواهش نه همچنین سخر کردیم ما از آن برای شما تا بپرورده شکر کنید
لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومُهَا وَلَآ دِمَآؤُهَا وَلَكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوَى مِنْكُمْ
نه بجای گوشت آن و نه خون آن و لیکن برسد بهر کاری از شما

كَذَلِكَ نَسْخَرُهُمَا لَكُمْ لَتَكُونَ لِلَّهِ عَلَى مَا هَدَاكُمْ وَلَيَسِّرَ الْمُحْسِنِينَ
بهرین سزا را که خداوند بخواهد بر شما روا گرداند و لایق آنست که خداوند شما را بر هر چه خواهد
آن الله يَدْفَعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ
پس خداوند دفع کند از پیشانی آنکه ایمان آورده اند که خداوند دوست ندارد هر کس را که پنهانی را
أَذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتِلُونَ بَيْنَهُمْ ظُلُمًا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ
و خداوند اجازه داد که آنکه می جنگند با یکدیگر در تاریکی و خداوند یاری کننده آنست که بر دشمنان
الَّذِينَ أَخْرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ يَنْصُرُهُمْ يَخْرِجُهُمُ الْآنَ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ
آنکه را که از دیارهای خود بیرون کردند و خداوند یاری کند آنکه را که می گویند که پروردگار ما خداوند است
وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفُتِ سَوَاقِعُ وَ
و لایق آنست که خداوند مردم را بعضی را از بعضی دفع کند و لایق آنست که سواقیها را
يَبِيعُ وَصَلَوَاتٍ وَمَسَاجِدَ يُدْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا
و میفروشد و مساجد را که یاد کنند در آن نام خدای را بسیار
وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ
و یاری خواهد کرد خداوند آنکه را که یاری کند او را خداوند قوی و عزیز است
مَكَانَهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَآمَنُوا
نیکو داشتند در زمین را و ایستادند نماز را و دادند زکوة را و ایمان آوردند
بِالْمَعْدُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَاللَّهُ غَاقِبَةُ الْأُمُورِ وَلَئِنْ
در آنچه منع شده است و نهی کردند از منکر و خداوند عاقبت کارها را

يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودٌ وَقَوْمُ
بهرین سزا را که خداوند بر تو روا گرداند که تو را کذب گویند و قبلاً قومی نوح را و عادی و ثمود را و قومی
إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ وَكَذَّبَ مُوسَىٰ فَأَمَلَيْتُ
ابراهیم را و قومی لوط را و صاحب مدین را و کذب موسی را و منظر کردم
لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ فَكَانَ
بر کافران پس گرفتم ایشان را پس چگونه بود عقوبت کردن من پس
مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا
از روستایی که هلاک کردیم آنرا و اهل آن ستمکار بودند پس آنرا فرو بردند بر سقفهای آن
وَبِشْرٍ مُّعْطَلَةٍ وَقَصْرِ مَشِيدٍ أَفَلَمْ يَكْبُرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ
و بشارتی فرو گذاشته و گشتی افروخته ای پس بزرگوارند در زمین پس بشاید
لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا وَأُذُنٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَأَنَّى لَا يَتَفَعَّلُوا
برای ایشان دلهاست که دریابند بدان یا گوشهای که شنوند بدان پس پرسشی که آن نه گویند
الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَغْشَى الْقُلُوبُ الْغَافِلُونَ
چشمها و لیکن کورند دلهاست آن دلها که در سینه اند
لَيَسْتَغْفِلَنَّكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنَّ يَوْمًا عِنْدَ
و یستغفیلند ترا بجزاب و نخواهد کرد خداوند وعده خود را و روزی که روز بود
رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ وَكَانَ مِنْ قَرْيَةٍ
بروردن تو همچو هزار سال این شهر پیشها و ب از اهل دیها

أَمَلْتُ لَهَا وَهِيَ ظَلَمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا إِلَى الْمَصِيرِ قُلْ يَأَيُّهَا
مست دوم از اولی و از اولی که بر فتنه اهل نرا باز است بگو ای مردمان
النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ قَالُوا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
مردمان بدست کس که من شمار بیم تن روشن پس آنها که بگویند و کردند
الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي
کس که بگویند مغفرت و رزق گرامی و آنها که استعجفند
آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْحَجِيمِ وَمَا أَزْسلْنَا مِنْ
آیاتهای ما که معجز است آن گروه اصحاب دروغ باشند و هر کدام از
قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا يَنْفِي إِلَّا إِذْ أَمْنَى الْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ
پیش از تو از رسول و نفی را مگر چون خواند انداخت شیطان در خواندن
فَيَنْسُخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يَحْكُمُ اللَّهُ آيَاتِهِ وَاللَّهُ
پس از آنکه آنچه شیطان بپوشید را خدا نشانی خود بخشد
عَلِيمٌ حَكِيمٌ لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي
و اینست و فتنه بپوشد آنچه شیطان از آیهی مرا آنها را که
قُلُوبُهُمْ مَرْضَى وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ
و این است که قاسیه قلوبی است و بدستی که ستمکاران هر آنکه ظالم
بَعِيدٍ وَلَيَعْلَمُ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا
دور از حق و باید دانست که بداند این را دانش که آن است از پروردگار
دور از حق و باید دانست

بِهِ فَخَبِّتْ لَهُ قُلُوبَهُمْ وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ لَكُلِّ شَيْءٍ
و این است که بدستی که ستمکاران هر آنکه ظالم
مُسْتَقِيمٍ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ حَتَّى
و همیشه باشند آنها که کافر شدند در شکی از آن تا
يَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَقِيمٍ
آید بدستی آن قیامت ناگهانی یا آید بدستی آن عذاب روزی
أَلَمْ تَكُنْ يَوْمَئِذٍ مُعَذِّبًا لِلَّذِينَ آمَنُوا
پادشاهی آن روز مرخص از بود حکم کند بیان ایشان پس آنها که بگویند
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا
و کارهای نیکو کردند در بهشتهای برنیت و آنها که کافر شدند و بدو شدند
بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي
نشانیهای را پس آن گروه را ایشان را بود عذاب خوارکننده و آنها که مهاجرت کردند در
سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا لِرِزْقِنَاهُمْ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا
در راه خدا بکشته شدند یا بمرگند هر آنکه روزی بدست از خدا روزی نیکو
وَإِنَّ لِلَّهِ لَهَوَّاجِرًا زَقِينًا لِيَدْخُلَنَّهُمْ مِنْ دُونِ بَرَصُوتِهِ
و بدستی که خدا هر آنکه او را روزی زندگان هر آنکه در آورده اند و او را روزی که شود باشند
وَإِنَّ لِلَّهِ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ ذَلِكَ وَمِنْ عَاقِبَتِ مِثْلَ مَا عَاقَبَ بِهِ
و بدستی که خدا هر آنکه دانست و بر دبار

تَمَّ يَغِي عَلَيْهِ لِيَنْصُرَهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ ذَلِكَ
این یاری کند او را خدا ای پرستی که برین در گذرند است و ازین آن
يَا أَيُّهَا اللَّهُ يُوجِبُ اللَّيْلُ فِي النَّهَارِ وَيُوجِبُ النَّهَارُ فِي اللَّيْلِ وَآتَ
خدا ای و در شب در روز و در روز در شب و در شب و در شب
اللَّهُ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ذَلِكَ يَأْتِي اللَّهُ هُوَ الْحَيُّ وَآتَايَهُ عَوْنٌ مَزْدُونٌ
خدا شنو است و بینا این سبب است که خدا او است و از آنکه خواند از جواد
هُوَ الْبَاطِلُ وَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيمُ الْكَبِيرُ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ
ای باطل است و خدا او است بزرگوار بر او است ای ندیدی تو که خدا
أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ
فروغند از آسمان آبی را پس گشت زمین سبز پرستی که خدا مهربان است
خَبِيرٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُو الْغَنِيُّ
و از آنکه او است آنچه در آسمان است و آنچه در زمین است و پرستی که خدا هر آنکه او است بی نیاز
الْحَمِيدُ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَاءَ فِي الْأَرْضِ وَالْفُلْكَ
ای ندیدی تو که خدا ای سخر کرد شما را آنچه در زمین است و کشتی را که
يَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرٍ وَيُمَسِّكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا
می رود در دریا بر زمین او و نگه میدارد آسمان تا نیفتد بر زمین
بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَكَرِيمٌ وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ
بر زمین و پرستی که خدا بخشنده است بر مردم این که خداست که زنده کرد شما را

بسم الله الرحمن الرحيم

تَمَّ يَغِي عَلَيْكُمْ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ إِنْ كُنَّا جَعَلْنَا مُنْتَقِصًا
پس بر این شمارا پرستی که آدمی هر آنکه شماست هر گروهی را بگردیم عبادت جانی
هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُنَازِعُكَ فِي الْأَمْرِ وَادْعُ إِلَى رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلَى
کاینان عبادت کنند در آن پس نباید که گفتند و فرمان و بر خوان پروردگار خود را پرستی که تو
هُدًى مُسْتَقِيمٌ وَإِنْ جَادَلُوكَ فَقُلْ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ
بر راه پرستی و اگر خصومت کنید با تو پس بگو خدا داناست باینکه میکند
اللَّهُ يَخْتَكِمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ
خدا حکم کند میان شما روز قیامت در آنچه بودید در آن
تَخْتَلِفُونَ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
خلاف کنندگان ای ندانی تو که خدا می داند آنچه در آسمان است و زمین است
إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنْ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ وَلَيَعْبُدُونَ
پرستی که آن در کتاب است پرستی که آن بر خدا آسان است و می پرستند
مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَالِيشَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا
از غیر خدا آنچه فرو نرساندند بدان چنان را نیست مایش بدان دانسته نیست
لِلظَّالِمِينَ مِنْ ضَرٍ وَأَذَاتُ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ
مردمان از این یاری گشتن و چون خوانند بر ایشان نشانه های ما را روشن
تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ يَكَادُونَ لِيَـُطُوْنَ
تو می بینی در رویهای آنها که کافر شدند الحار کردنی نزدیک بود که در آویزند

يَا الَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا قُلْ أَفَأَنْتُمْ كُمْ بِشَرِّ مِثْلِكُمْ
باینکه بخوانند بر ایشان نشانهای ما را بگوایید یا کافران شما را بدتر از ایشان
النَّارُ وَعَدَهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَبَشِّرِ الْمَصِيرُ يَا أَيُّهَا
آتش و عذاب را خداوند آنها را که کافر شدند و بشارت بستی دوزخ ای
النَّاسُ ضَرْبٌ مِثْلُ فَا تَمْعُو لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ
مردمان زود شد مثل پس کوشش باز دارید مرا از پرستی که آنها بخوانند از پرستی
اللَّهُ لَنْ يُخْلِقُوا ذِيَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذِّبَابُ
خداوند بیا فرستد مگس را و اگر چه جمع شوند برای آن و اگر در ربانیشان مگس
شَيْئًا لَا يَسْتَنْفِئُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ
چیزی را نمیتوانند رهایی دهند از آن و ضعیف طالب و مطلوب
مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ وَاللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ
نشانند خدا را سرزنش کنند و او را قوی که خداوند بخوانند خداوند برگزید از
الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ يَعْلَمُ
فرشتگان را رسولانی را و از مردمان بدستی کند انبیا و پیا می داند
مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ يَا أَيُّهَا
اینکه پیش ایشانست و آنچه از پس ایشانست و باخداست بازگشت کارها ای
الَّذِينَ آمَنُوا از كُفُّوا وَاشْجِدُوا وَاغْبُدُوا رَبَّكُمْ
ای که ایمان آورده اید بگویند و سجده کنید و بپرستید پروردگار خود را

وَأَفْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ
و بیکو کاری کنید تا کم بود که شمارشکاری یابید و جهاد کنید در راهمادی
جِهَادُهُ هُوَ اجْتِهَادُكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ
جهاد کردن آن او برگزید شمارش و کرد بر شما «دین هیچ
حَرَجٍ مِثْلَ آيَةٍ كُفُّوا رُفْعَهُمْ هُوَ سَمْعُكُمْ الْمُسْلِمِينَ مِنْ
تنگ ملازم بکشید و در خود را بر زمین او نام نهاد شمارش متقیدان از
قِيلَ وَيَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا
پیش و خداوند نام نهاد شمارش این قرآن تا باشد رسول گواه بر شما و باشد
شُهِدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا
گواهان بر مردمان پس پای دارید نماز را و بپردازید زکوة را و بچسبید
بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ
بدر خداوند دوست خداوند شما پس نیک خداوند نیست و نیک یاری کند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ وَالَّذِينَ
پس از آنکه شمارش یافتند مؤمنان آنها که ایشان در نماز خویش خاشع باشند و آنها که ایشان

سجده
عند السجده

عَنِ اللّٰغُو مُعْرِضُونَ ^{از لغو برگردانندگان} وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكٰوةِ قَاعِلُونَ ^{و آنها که از آنرا که ایشان مرز کوه را کنند گانند} وَالَّذِينَ

هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ^{که ایشان مرعرات خود را نگاه دارند} اَلَا عَلَىٰ اَزْوَاجِهِمْ مَا مَلَكَتْ

اَيْمَانُهُمْ فَاِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ^{دستور ایشان پس بر کسی که ایشان را نگه دارند} فَمَنْ شِئْنِي وَرَأٰ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ

هُمُ الْعَادُونَ ^{که ایشان را نگه دارند} وَالَّذِينَ هُمْ لِآمَانَائِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ^{و آنها که ایشان را نگه دارند}

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ حَافِظُونَ ^{و آنها که ایشان بر نمازهای خود نگاه دارند} اُولٰٓئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ

الَّذِينَ يَرِثُوْنَ اَمْوَالَهُمْ فِيْهَا خَالِدُونَ ^{و آنها که ایشان را میراث می دهند} وَلَقَدْ خَلَقْنَا

الْاِنْسَانَ مِنْ سُلٰلَةٍ مِنْ طِينٍ ^{و آنها را از سبزه ای از گل} ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نَظْفًا ^{پس گردیم ما از او نظف}

فَرَارٍ مَّكِينٍ ^{قرار گاه ای} ثُمَّ خَلَقْنَا النَّطْفَةَ عَلَقَةً ^{نطفه را از خون بس گردیم ما علقه را} فَخَلَقْنَا الْعِلْفَةَ

مُضْغَةً ^{پس گردیم ما لوتی را} فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظًا ^{پس گردیم ما استخوان را} مَا فَكَّسْنَا الْعِظَامَ حَتّٰى تَرَى

اَنفُسًا نَّاهٍ خَلَقْنَا اَخْرَافًا ^{از بیم ما از یکدیگر} بَارَكَ اللّٰهُ اَحْسَرُ الْخَالِقِينَ ^{پس بزرگوارست خدای یگوترین آفرینندگان} ثُمَّ رَاٰكُمْ

بَعْدَ ذٰلِكَ لَمِيْنُونَ ^{پس از آن که ایشان را بر سر پستی که شما روز قیامت بر ایشان کشید} وَلَقَدْ

خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَفٍ ^{که آفریدیم ما بالای شما هفت طبقه ای را} وَمَا كُنْتُمْ لَهَا غَافِلِينَ ^{و شما از آنرا غافلان}

وَ اَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ ^{و فرستادیم از آسمان آبی را با اندازه} فَاسْكَنَاهُ فِي الْاَرْضِ ^{پس آرام دادیم آنرا در زمین} وَ اَنْزَلْنَا

عَلٰى ذٰلِكَ زُلْفًا ^{و فرستادیم آنرا بر آنرا} فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ ^{پس از بیم تو ایستادیم} وَ اَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً

تَحِيْلًا ^{و آنرا که ایشان را می دهد} وَ اَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً ^{و آنرا که ایشان را می دهد} وَ اَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً

وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءٍ ^{و درختی که بیرون می آید از کوه طور سینا} ثَابِتَةً بِالذَّهْنِ ^{و آنرا که ایشان را می دهد} وَ صَبَّغْنَا بِاللَّكْلِ

وَقَدْ لَكُمُ فِي الْاَنْعَامِ لَعِبْرَةٌ ^{و در آنرا که ایشان را می دهد} لَنْ تَسْقِيَكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهَا ^{و شما را نمی آید از شکم آنها}

لَكُمْ فِيْهَا مَسَافِعٌ كَثِيْرَةٌ ^{و در آنرا که ایشان را می دهد} وَمِنْهَا نَأْكُلُوْنَ ^{و از آنرا که ایشان را می دهد} وَعَلَيْهَا وَعَلَى

الْفُلْكَ تَحْمِلُون ۖ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ
عِبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ۚ فَقَالَ
الْمَلَائِكَةُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُرِيدُ
أَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنزَلَ مَلَائِكَةً مَّا سَمِعْنَا
بِهَذَا فِي الْأَوَّلِينَ ۚ إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ جَنَّةٌ مَّا تَصْوَ
رُوهُ ۚ قَالَتْ لَبِئْسَ مَا تَدْعُو ۚ لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي
الْآخِرَةِ ۚ قَالُوا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ
يَدْعُوكُمْ إِلَىٰ بَيْتٍ مَّا تَصْوَ رُوهُ ۚ قَالَتْ لَبِئْسَ مَا تَدْعُو ۚ لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ
أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي الْآخِرَةِ ۚ قَالُوا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا
إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يَدْعُوكُمْ إِلَىٰ بَيْتٍ مَّا تَصْوَ رُوهُ ۚ قَالَتْ لَبِئْسَ مَا
تَدْعُو ۚ لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي الْآخِرَةِ ۚ قَالُوا الَّذِينَ كَفَرُوا
مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يَدْعُوكُمْ إِلَىٰ بَيْتٍ مَّا تَصْوَ رُوهُ
ۚ قَالَتْ لَبِئْسَ مَا تَدْعُو ۚ لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي الْآخِرَةِ ۚ

مَعْقُونَ ۖ فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلْكَ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ
الَّذِي نَجَّيْنَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۖ وَقُلِ رَبِّ انزِلْنِي مُنْزَلَ مُبَارَكًا
وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ۖ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِينَ
ثُمَّ أَنزَلْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرْآنًا آخَرَ ۖ فَارْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ
قَالَ اللَّهُ مَا لَكُم مِّنَ اللَّهِ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ۚ قَالُوا الَّذِينَ كَفَرُوا
مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يَدْعُوكُمْ إِلَىٰ بَيْتٍ مَّا تَصْوَ
رُوهُ ۚ قَالَتْ لَبِئْسَ مَا تَدْعُو ۚ لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي
الْآخِرَةِ ۚ قَالُوا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ
يَدْعُوكُمْ إِلَىٰ بَيْتٍ مَّا تَصْوَ رُوهُ ۚ قَالَتْ لَبِئْسَ مَا تَدْعُو ۚ لَوْ كُنَّا
نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي الْآخِرَةِ ۚ قَالُوا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ
مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يَدْعُوكُمْ إِلَىٰ بَيْتٍ مَّا تَصْوَ رُوهُ ۚ قَالَتْ
لَبِئْسَ مَا تَدْعُو ۚ لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي الْآخِرَةِ ۚ قَالُوا
الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يَدْعُوكُمْ إِلَىٰ بَيْتٍ
مَّا تَصْوَ رُوهُ ۚ قَالَتْ لَبِئْسَ مَا تَدْعُو ۚ لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا
كُنَّا فِي الْآخِرَةِ ۚ قَالُوا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ
مِثْلُكُمْ يَدْعُوكُمْ إِلَىٰ بَيْتٍ مَّا تَصْوَ رُوهُ ۚ قَالَتْ لَبِئْسَ مَا تَدْعُو
ۚ لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي الْآخِرَةِ ۚ قَالُوا الَّذِينَ كَفَرُوا
مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يَدْعُوكُمْ إِلَىٰ بَيْتٍ مَّا تَصْوَ
رُوهُ ۚ قَالَتْ لَبِئْسَ مَا تَدْعُو ۚ لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي
الْآخِرَةِ ۚ قَالُوا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ
يَدْعُوكُمْ إِلَىٰ بَيْتٍ مَّا تَصْوَ رُوهُ ۚ قَالَتْ لَبِئْسَ مَا تَدْعُو ۚ لَوْ كُنَّا
نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي الْآخِرَةِ ۚ قَالُوا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ
مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يَدْعُوكُمْ إِلَىٰ بَيْتٍ مَّا تَصْوَ رُوهُ ۚ قَالَتْ
لَبِئْسَ مَا تَدْعُو ۚ لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي الْآخِرَةِ ۚ

وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظَامًا أَنْتُمْ تُخْرَجُونَ هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ
وَبَشِيرَتًا نَبِيٍّ وَاسْتِخْوَانِي بِدَرْسِي كَيْفَ تَنْفَعُونَ أَفَرَأَيْتُمْ
لَمَّا تَوَعَّدُونَهُ إِنَّ هِيَ الْآخِرَةُ نَبَا لَمْ يَمُوتْ وَنَحْيَى وَمَا خُنُ
مَنْ يَنْتَعِبُونَ هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ
إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا خُنُ
لَهُ يَوْمَنِينَ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كُنْتُ دُوبُونَ قَالَ
عَمَّا قَلِيلٍ لَيُصْبِحُنَّ نَادِينَ فَآخَذْتَهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ
فَجَعَلْنَاهُمْ غَنَاءً فَبَغَا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ثُمَّ أَنشَأْنَا
مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ مَا تَشِقُّ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلُهَا
وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرَى كُلًّا
جَاءَ أُمَّةً سَوْفَ تَسُوهُنَّ فَاتَّبَعْنَاهُمْ بَعْضُهُمْ بَعْضًا
وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظَامًا أَنْتُمْ تُخْرَجُونَ هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ

وَبَشِيرَتًا نَبِيٍّ وَاسْتِخْوَانِي بِدَرْسِي كَيْفَ تَنْفَعُونَ أَفَرَأَيْتُمْ
مَنْ يَنْتَعِبُونَ هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ
إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا خُنُ
لَهُ يَوْمَنِينَ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كُنْتُ دُوبُونَ قَالَ
عَمَّا قَلِيلٍ لَيُصْبِحُنَّ نَادِينَ فَآخَذْتَهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ
فَجَعَلْنَاهُمْ غَنَاءً فَبَغَا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ثُمَّ أَنشَأْنَا
مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ مَا تَشِقُّ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلُهَا
وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرَى كُلًّا
جَاءَ أُمَّةً سَوْفَ تَسُوهُنَّ فَاتَّبَعْنَاهُمْ بَعْضُهُمْ بَعْضًا
وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظَامًا أَنْتُمْ تُخْرَجُونَ هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ

وَجَعَلْنَاهُمْ أَخَادِيثَ فَبَغَا الْقَوْمَ لَا يُؤْمِنُونَ ثُمَّ أَرْسَلْنَا
مُوسَى وَآخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ إِلَى
فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ
فَقَالُوا اتَّبِعُوا آلَ فِرْعَوْنَ يَكُونُوا مثَلًا لَنَا عَابِدُونَ
وَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ وَلَقَدْ
أَنزَلْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ
وَأُمَّهُ آيَةً وَأَوْنَيْنَاهُمَا إِلَى رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ
يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي
بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ وَإِنَّكُمْ لَفِي عِندِ اللَّهِ أَهْلًا
وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظَامًا أَنْتُمْ تُخْرَجُونَ هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ

مُوسَى وَآخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ إِلَى
فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ
فَقَالُوا اتَّبِعُوا آلَ فِرْعَوْنَ يَكُونُوا مثَلًا لَنَا عَابِدُونَ
وَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ وَلَقَدْ
أَنزَلْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ
وَأُمَّهُ آيَةً وَأَوْنَيْنَاهُمَا إِلَى رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ
يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي
بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ وَإِنَّكُمْ لَفِي عِندِ اللَّهِ أَهْلًا
وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظَامًا أَنْتُمْ تُخْرَجُونَ هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ

فَاتَّقُوا ۖ فَتَقَطُّوا أَمْزَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ
بِسَاطِرِهِمْ ۖ قَدْ زَهُمَ فِي غَمَرَاتِهِمْ حَتَّىٰ حِينَ
يَنْجَسُونَ أَلْمَامَهُمْ مِنْ مَّالٍ وَبَيْتٍ تَسَارِعُ لَهُمْ فِي
الْخَيْرَاتِ لَا يَشْعُرُونَ ۚ إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ
مُشْفِقُونَ ۚ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ۚ وَ
الَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ۚ وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا
وَقُلُوبُهُمْ وَجِيلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ۚ أُولَٰئِكَ
يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَا سَافِرُونَ ۚ وَلَا تَكَلُفُ نَفْسًا
الْأَوْسَعَهَا ۚ وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ
مَرَجَعُ قُلُوبِهِمْ وَنَزَلَ كِتَابٌ عَلَيْهِمْ يَتْلُوهُ بَيْنَ يَدَيْهِمْ وَأَنزَلْنَا سُنَنًا

بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمَرَةٍ مِّمَّهَا وَكَلَامُهُمْ أَعْمَالُ مَنْ دُونَ ذَلِكَ
هَمُّ لَهَا عَامِلُونَ ۚ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِمْ بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ
يَجَارُونَ ۚ لَا تَخَارُوْا الْيَوْمَ إِنَّا كُمْ مِنْ الْأَشْصَرُونَ ۚ قَدْ
كَانَتْ آيَاتِي تُشَلَّىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلَىٰ آعْتَابِكُمْ تُشْكَصُونَ ۚ
مُسْتَكْبِرِينَ بِسَامِ الْفَجْرِ ۚ أَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ
بِالْمَنَاتِ ۚ أَلَمْ يَكُنْ لَهُ الْآلَاءُ الْأُولَىٰ ۚ أَمْ لَمْ يَكُنْ لَهُ الْآلَاءُ
الَّتِي بَدَأْنَا بِهَا الْإِنْسَانَ ۚ أَلَمْ يَكُنْ لَهُ الْآلَاءُ الْأُولَىٰ ۚ أَمْ لَمْ يَكُنْ لَهُ
الْحَقُّ كَارِهُونَ ۚ وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ وَ
الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ ۚ بَلْ أَنْتَاهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنْ ذِكْرِ
الْحَقِّ مُكَرِهُونَ ۚ

مُعْضُونَ. أَمْ تَتْلُوهُمْ حَرُوفًا خِزْوًا هُوَ خَيْرٌ لِّمَا قَالُوا لَوْ
بگردندگانند. یا بخوانی تو از ایشان مژدی بس او پروردگار تو بهتر و او بهتر از تو است و از ایشان
وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
ویدرستی که تو میخوانی این را باراد راست
بِالْآخِرَةِ غَيْرِ الصِّرَاطِ لَنَا كِبُونٌ وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا
بافت از راه راست هر ایند بر گردندگانند و اگر رحمت کردمانی بایشان را بود پس بمان
بِمَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَّكُلٍّ فِي طُعْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ وَلَقَدْ
اینچنین است از زبان هر ایند بخوبی میگویند که ای خود گمراه شده اند و ویدرستی
أَخَذْنَا هُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَاؤُا إِلَيْهِمْ وَمَا يَتَضَرَّعُونَ
که بر ایشان را عذاب بس ازین بدادند هر پروردگار خود را و زاری نکردند
حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ إِذْ هُمْ فِيهِ
تا چون بر گشودیم بایشان دری را خندادند عذاب سخت که ایشان در آن
مُتَبَلِّسُونَ وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ
نرمید شود گمان بودند و او آن خدایت که بیاورد بر شما را بشنوا آنها و بینا آنها
الْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي
و دلها اندکی شکر می کنید شما و او آن خدایت که بیاورد بر شما را
الْأَرْضَ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ
زمین و با او حشر شده شما و او آن خدای که زنده کند و میراند و او را است اختلاف

اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ
شب و روز ای پس آنحال عقل کنید بگویند مانند آنچه گفتند اولین
قَالُوا أَكُنَّا نُمَاتُ وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَئِنَّا لَمَبْعُوثُونَ
گفتند ای چون میرویم تا و بپاشیم خاک و استخوان ای چون بپاشیم ما را بگویند که گمان
لَقَدْ وَعَدْنَا خُرُوجًا وَابًّا وَنَا هَذَا مِنْ قَبْلُ أَهَذَا إِلَّا أَسْمَاءُ
بیدارستی که وعده دادند ما را و پدران ما را این از پیش گفتند نیست این کفر است
الْأَوَّلِينَ قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ
بگو ای مردم که راست و آنچه در است اگر شما میدانید
سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَدْعُرُونَ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ
زود گویند و خدا را بگو ای پس اندیشه نمی کنید بگو ای مردم که راست
السَّبْعِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا
تا چون و پروردگار عرش بزرگ زود گویند که خداست بگو ای مردم
تَتَّقُونَ قُلْ مَنْ يَمْلِكُ مَمْلُوكَاتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ
بگو ای مردم که بیدار نیست او است شیء را جبرای و او زنی دهد و زنها ببرد
عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنِّي تُشْجَرُونَ
بر اگر سید شما دانایان زود گویند خدا را بگو ای مردم که راست
بَلْ أَنبَيْنَاهُم بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ
تا بگویند حق و پیدارستی ایشان دروغ است تا خداوند از هیچ خود ندانی را

وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنَ إِلَهٍ إِذْ أَذَىٰ الذِّهَبَ كُلِّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقُوا وَلَعَلَّ
ویند با او هیچ خدائی که هر آینه بشود هر خدائی بدینچه افریدی و هر آینه
بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ۚ عَالِمُ الْغَيْبِ
از کسی بجز ایشان بعضی بیک و بفرات خدا آنچه صفت میکند اوست دانستن ناپیدا
وَالشَّهَادَةُ قَدْ قَالُوا عَمَّا يُشْرِكُونَ ۚ قُلْ رَبِّ إِمَّا نُرِي مَا يُوعَدُونَ
ای شاهدی که میگویند از آنکه میگویند ای پروردگار من اگر بازمانی آنچه وعده
رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۚ وَأَنَا عَلَىٰ أَنْ تُرِيكَ مَا
پروردگار من پس اگر هست و اگر نیست ای پروردگار من اگر بازمانی آنچه وعده
نَعِدُهُمْ لَقَدْ آدِرُونَ ۚ إِذْفِعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ
وعد میگویم ایشان را هر آینه توانایانیم دفع کن بدی را بطریق که آن نیکوتر است
نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يُصِفُونَ ۚ وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ
و منیم بدینچه صفت میکند و بگو ای خدا پروردگار من آنچه میگویم
الشَّيَاطِينِ ۚ وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ ۚ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ
و دیوان و بنده میگویم بنوی ای پروردگار من که حاضر آیند بمن تا چون آید یکی از ایشان
الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ۚ لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ
ای باب مرگ گوید ای پروردگار من بازگردان مرا تا شود که من بکنم کاری نیکی را در آنچه ترک کردم
كَأَلَّا نَهَاكَ كَلِمَةً هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ
که آن سخن است که او گویند و آنست در پس ایشان مانعی بود تا روزی

يُبْعَثُونَ ۚ فَإِذَا نَفَخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا
در بازگردان ایشان پس چون دمزدن صور پس بسپارند میان ایشان از روز و بپزند
يَتَسَاءَلُونَ ۚ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْسِدُونَ
از بسپارند ایشان پس در سنجی آید ترازی او پس آن را ویشته بسپارند
وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي
و هر که سبک آید ترازی او پس آن را ویشته که زیان کار آید بر تنهای خود
جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ۚ تَلْفَحُ وُجُوهُهُمْ أَلْسِنَةً أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَالِسُونَ
در آن میشدند و در آن میشدند و در آن میشدند و در آن میشدند
أَلَمْ تَكُنْ أَتَايَ تُنْزِلُ عَلَيْنَا مَوَاقِعَ الْكُتُبِ ۚ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكْذِبُونَ
آیا آن نماند خواننده پس ایشان را بفرستد و بفرستد و بفرستد
قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ رَبَّنَا
گویند ای پروردگار ما غلبه کرد بر ما بدبختی ما و بودیم ما گمراهان ای پروردگار ما
أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ۚ قَالَ أَخْضَوْا فِيهَا وَلَا
ای پروردگار ما از آن پس اگر برگردیم بدست خود ما را از آن پس اگر برگردیم بدست خود ما را از آن
تَكَلِّمُونَ ۚ إِنَّكَ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّا
که بماند پس آنست که بودند گروهی از بندگان من که میگویند رب ما ما را
فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ۚ فَاتَّخَذَتْهُمْ سَخِرًا
پس از ما را و رحمت کن بر ما و تو بهترین رحمت کننده هستی پس از آنکه شد ایشان را سخره

حَتَّىٰ الشُّعْرُكُمْ ذَكَرْتُمْ مِنْهُمْ تَضَحَّكُونَ

تا فراموش کردید شما بپندیدید و بودید شما از ایشان می خندیدید
إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا إِنَّهُمْ لَفِي شَرِّ نَزْوٍ قَالَ

برستی که یاد داشت ایشان را امروز بداینجه بر کردند برستی که ایشان ایشان را رسکاران
كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا

چند روز کردید شما در زمین شما سالها گفتند آنکه کردیم ما روزی
أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسَلِّ الْعَادِينَ قَالَ أَلَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَّوِ أَنكُمْ

یا بعضی روز پس برستی که یاد داشت شما کردید شما که اندکی اگر شما بدیدید
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ الْخَبِيثَ ثُمَّ أَمَا خَلَقْنَاكُمْ عِبَادًا

ای پند شدید شما که افرویدیم شما بنما بعث
وَأَن كُمْ إِلَٰهَ إِلَّا نَجْعُونَ فَعَلَى اللَّهِ الْمَلِكُ الْحَمْدُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا

و آنکه شما بپند کردید پس برشته است خدای پادشاه بحق نیست خدای غیر
هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ

او پروردگار عرش گرامی و هر که خواند با خدای خدای دیگر
لَا يُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْضِلُ الْكَافِرِينَ

حقه نبرد او را بدین پس برستی که حساب او نزد پروردگار او بود آنکه او استغفار می یابند
وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ

و بگو که پروردگار من بخیر است و رحمت کن و توئی بهترین رحمت کننده گان

سورة النور

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُورَةُ النُّورِ أَنْزَلْنَاهَا وَفَضَّلْنَاهَا وَأَنزَلْنَا فِيهَا الْآيَاتِ بَيِّنَاتٍ

این سورت که فرو فرستادیم با آوازه و برتری از او و در آن آیات روشن را
لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ

تا که بود که شما پند گیرید زن زانیه و مرد زانی را پس بزنید
وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي

یکدیگر را از ایشان صد تا زانیه و نرسد که رحمت کند بدیشان ضارب مفرور کند مهربانی
دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَيْشَهِدَ عَنَاهُمَا

این خدای اگر شهادت شما بگوید که بخدا و روز آخرت و باید که حاضرند خدا را
ظَاهِرَةٌ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ لَا يَنْكِحُوا الزَّانِيَةَ أَوْ مُشْرِكَةً

کسی از مؤمنان مرد زانی باید که جماع نکند مگر با زن زانیه یا مشرک
وَالزَّانِيَةَ لَا يَنْكِحُهَا الزَّانِي أَوْ مُشْرِكٌ وَحَرَّمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ

و زن زانیه باید که جماع نکند با او مگر مردی زانی یا مشرک و حرام کردند آن را
وَالَّذِينَ يَزْمُونَ الْخِصْيَانِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِحُجَّةٍ شَهِدْنَا فَاجْلِدُوهُمْ

و آنکه که دشنام دهند زانیان یا رسا را پس نیابند بجهار گواه پس بزنید ایشان را

تَمَانِينَ جَلَّةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ
بسیارند تا زیاده و قبول نکنند برای ایشان بگوای هرگز و آن کرد

هُمُ الْفَاسِقُونَ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ
آنها فاسقند مگر آنکه توبه کردند پس آن و کار با اصلاح کردند

اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ وَالَّذِينَ يَزْنُونَ أَرْوَاحَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ
خداوند بخشنده و مهربان و آنهایی که زنا می کنند روحها را و نباشند مرئی

لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ
برای آنها شاهدانی نیست مگر تنهای ایشان پس شهادت یکی از ایشان چهار بار

شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ وَالْخَامِسَةُ أَنَّ لَعْنَةَ اللَّهِ
گوای و ادنی بود بخندای پرستی که و هرگاه از جمله راست گویند و گواهی پنجم لعنت خداوند بر او

عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ وَيَذَرُ عَنْهَا الْعَذَابَ
و رها می کند و در وقت آن که از آن زن عذاب

إِنْ تَشْهَدُ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ
اگر شهادت دهی چهار بار پرستی که او کاذب است

وَالْخَامِسَةَ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ
و پنجم آنکه خدای او بر آن زن از لعنت مردان جمله راست گویند

وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ
و اگر نه فضل خداوند بر شما و رحمت او و آنکه خداوند توبه پذیرنده است

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْأَوَّلِ عَصْبَةٍ مِنْكُمْ لَا تَحْسِبُوا أَنَّكُمْ
پرستی که آید که آمدند بدفع کردی اند از شما پسندارید آن بدتر از شما

بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ
بلکه آن بهتر است از شما تا هر مردی را بود از ایشان آنچه انداخت از بزه

وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ لَوْ لَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ
و آنکه تکیه نمود بچشم آن دروغ از ایشان را و او بود عذاب بزرگ چرا که چون شنیدند از او

ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَأَنْفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا أَفْكٌ
کامان نزدیک بگوگان بردن مردان مؤمن و زنان مؤمنه تنهای ایشان شک و گفتند این دروغی

مُبِينٌ لَوْلَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شَهَدَاءَ فَإِذَا لَمْ يَأْتُوا بِالشَّهَدَاءِ
روشن برآید آوردند بر او چهار گواه پس چون نیامورند گواهان را

فَأُولَئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
و بر آن گروه نزدیک خدای ایشانند دروغ زنان و اگر نه فضل خدای بودی بر شما

وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فَمَا أَفْضَتُمْ فِيهِ
و رحمت او در دنیا و آخرت بر شما رسیدن شما در آنچه شروع کردید شما

عَذَابٌ عَظِيمٌ إِذْ تَلْفُونَهُ بِالْأَيْدِيكُمْ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ
عذاب بزرگ چون برافشید از او بر زبان خود و گفتید بر زبان خود

مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسِبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ
آنچه نمودم شمار بدان دانشی و پنداشید از او آسان و آن نزد خداوند بزرگ است

وَلَوْ لَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَانَكَ
وَجِئْتُمْ خَشِيعَةً ^{و چون شنیدند زانکسرت که بنود ما را که سخن گوئیم} بَيْنَ يَدَيْكَ وَمَنْ هُوَ
هَذَا بَهْتَاظٍ عَظِيمٍ ^{این بهتان بزرگست} يَعْظُمُكُمْ اللَّهُ إِنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا
إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ^{پند میدهند شما را که باز بگردید بمانند آن هرگز} وَيُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
حَكِيمٌ ^{از بسته ها بگوید که آن} إِنْ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ
أَمْنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ^{در آن که دوست دارند که بدعت بپرازد و خدا دانات} فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ^{که بگویند در دنیا و آخرت و خدا میداند} وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ
رَوْفٌ رَحِيمٌ ^{و اگر نه فضل خدای بودی بر شما و رحمت او و الهی} يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ
وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْ لَا فَضْلُ
اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ
خَدِيدٌ رَحِيمٌ ^{و هر که پس روی کند مراد می شیطان را پس بدستی که او میسر باید و بدی و اگر نه فضل}

يُزَكِّي مِنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ^{پاک کند از آن که خواهد و خدا شنواست و دانای} وَلَا يَأْتِلُ أُولَ الْفَضْلِ مِنْكُمْ
وَالسَّعْدِ أَنْ يُؤْتُوا أُولَ الْعِشْرِ وَالْمَسَاكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ ^{و تو انگری که بدست خداوند خویش را مسکینان و هجرت کنندگان را} وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ
لَكُمْ وَاللَّهُ عَفْوٌ رَحِيمٌ ^{در راه خدای و باید که در گذرند بدعت بپرازد و دوست بپرازد و خدا} إِنْ الَّذِينَ يُزِمُّونَ الْمُحْصَنَاتِ
مِنْكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ^{مرشدار و خدا امر زنهارت و حمت کند بدستی که شما از زمان بپرازد} الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لَعْنَةُ اللَّهِ الْفَاحِشِينَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ
عَلِيمٌ ^{غافل و مؤمنه لعنت کرد بدعت بپرازد و اوست و مراد از این را بود عذاب} يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَنْفُسُهُمْ
كَانُوا يَعْمَلُونَ ^{بزرگ امروز گویند بر زبانهایشان و دستهایشان و پاهایشان} إِنْ لَكُمْ مِنْكُمْ
أَنْتُمْ لَعْنَةُ اللَّهِ الْفَاحِشِينَ ^{باید ایشان کردند امروز تمام بدعتی را خدا پاداشت علیهم السلام بحق و دانند} الْحَقُّ الْمُبِينُ الْحَقُّ الْمُبِينُ
لَا يَأْتِلُ أُولَ الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعْدِ أَنْ يُؤْتُوا أُولَ الْعِشْرِ وَالْمَسَاكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ ^{است حق و روشن زمان بگوید خدا و مراد از این بگوید و مراد از این بگوید} وَاللَّهُ عَزِيزٌ
عَلِيمٌ ^{و خدا عَزِيزٌ و دانای}

اُولَٰئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا
 وَتَسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ
 فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ
 وَإِذَا قِيلَ لَكُمُ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا هَٰذَا خَيْرٌ لَّكُمْ وَاللَّهُ
 يَمُنُّ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلَيْكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ
 مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَاعٌ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسْكِنُونَ وَمَا
 تَكْتُمُونَ قُلِ الْمُؤْمِنِينَ يَعْضُوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَتَحْفَظُوا
 فُرُوجَهُمْ ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ

وَقُلِ الْمُؤْمِنَاتُ يَغْضُضْنَ مِنْ أَنْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ ذُرُوجَهُنَّ
وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ خُفُوهِنَّ
عَلَى جُجُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ
أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ كُفُلَهُنَّ
أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ الشَّاعِرِينَ غَيْرَ أُولَئِكَ مِنَ الرِّجَالِ
وَالطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يُضْرِبْنَ
بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ
جَمِيعًا إِنَّهُ يَتُوبُ الْعُثَّةَ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا

يُشْكِرْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ يَكُونُوا
فَقْدَارُ يَغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ وَلَيْسَتْ تَعْفِي
الَّذِينَ لَا يَجِدُوا دِينَكُمْ كَأَحَاجَتِي يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
وَالَّذِينَ يَدْنُوْنَ الْكِتَابَ مِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكُلُوا مِنْهُمْ
إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا وَآتُوهُمْ مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ
وَلَا تَكْرِهُوا فَتَيَاتِكُمْ عَلَى الْبُعَاثِ إِنْ أَرَادْتُمْ خَصْنًا
لَتَبْتَ غَوَاةً مِنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَنْ يَكْرِهُهُمْ فَلَا تَكْرِهُهُمْ
إِكْرَاهًا هَذَا عَنْ فَوْدٍ حَيْمٍ وَلَقَدْ آتَيْنَا لَكُمْ آيَاتٍ
مُبَيِّنَاتٍ وَمِنْهَا لَكُمْ خُلُوفٌ قَبْلَكُمْ وَمَوْعِظَةٌ لِلْمُتَّقِينَ

اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورِهِ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ
يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ
زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُورٍ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ
مَنْ يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ
يُوتِ أذنَ اللَّهِ أَنْ تَرْفَعَ وَيَذْكُرَ فِيهَا اسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا
بِالْعُدْوِ وَالْأَصَالِ رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ
اللَّهِ وَقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ
فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ لِيَجْزِيَ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا

وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ
ويزاید آنرا از فضل خود و خداوند روزی دهد از آنکه خواهد بخواهد حساب
وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ يَفِيعَةٍ يَحْسِبُهُ الظَّالِمُونَ
وآنچه که کافران میکنند اعمالشان همچو کوهی است که در دهان میماند و کافران
مَاءٌ حَمِيمٌ إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ فَوْقَهُ
آبی است داغ که چون بیاید از او چیزی نیابد و خداوند را در پیشگاه او
حِسَابَهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ أَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي بَحْرٍ لَمِيعٍ
حسابش و خداوند در حساب است و یا چون تاریکیهای بود در دریا دور و روشن
مَوْجٍ مِنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ
موجی از بالای آن موجی از بالای آن است و ابرو تاریکیهای آن
بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكْذِبْهَا وَنَاوٍ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا
بعضی چون بیرون دهد دست خود را دروغ ندارد و نورانی که خداوند
قَالَ مَنْ نُورٍ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُ مِنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
فرمود که نور است آیا ندیدی که در آسمانها و زمینها از او تسبیح میکنند
وَالطَّيْرِ صَافَاتٍ كُلٌّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
و پرند و صاف است و هر یک از آنها نماز او و تسبیح او را میداند و خداوند
بِفَعْلُونٍ وَاللَّهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْإِلَهِ الْمَصِيرُ
و خداوند پادشاه آسمانها و زمینها و الهی است که هر چه بخواهد میکند

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُزْجِي سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا
آیا ندیدی که خداوند ابرو را بهم می آورد میان آن بس می کند از او برشته شدن
فَتَرَى الْوَدَّ قَدْ خُرِجَ مِنْ خِلَالِهِ وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ
پس بینی تو باران را که بیرون آید از میان آن و فرو می ریزد از آسمان مانند کوهها
فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَنْ مَنْ يَشَاءُ
در آن است از تگرگ که بس برساند آنرا از آنکه خواهد و بگرداند آنرا از آنکه خواهد
يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ يَقَابُ اللَّهُ الْفُلُكَ
تقریب بود که برق پناهها را میزد و خداوند کشتی را
وَالنَّهَارَ لَاقٍ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةٌ لِقَوْمٍ الْأَبْصَارِ وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ
و روز را پدید می گرداند در آن عبرتیست و خداوند آن پناهها را و خداوند آفرید کار هر
دَابَّةٍ مِنْ مَاءٍ فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى
دابت است از آبی پس از میان آنکه می رود بر شکم خود و ازین است آنکه می رود
رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ وَاللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ
بر دو پا و ازین است آنکه می رود بر چهار پا و ازین است خداوند آنچه خواهد پدید
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُبِينَاتٍ وَاللَّهُ يَهْدِي
بر همه چیز تواناست پدید می گرداند نشانههای روشن و خداوند راه را
مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَيَقُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ
و بگوید ما ایمان داریم به خدا و رسول و خداوند راه را

وَاطْعَنَّا ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِنْهُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ
و فرمان بردهم ما پس گشتند گروهی از ایشان از پس آن و بپسند آن گروه
بِالْمُؤْمِنِينَ كَذَا دَعَا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيُجِبَكُمْ بَيْنَهُمْ إِذَا
مؤمنان و چون خواند ایشان را بپسندای و رسول او تا حمله کنند میان ایشان آن
فَرِيقٌ مِنْهُمْ مُعْضُودٌ وَلَئِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُوا
گروهی از ایشان بر گرفته گشته باشند و اگر بپسند ایشان را حق آیند بدو
مَذْعَبَاتٍ آيَةُ قُلُوبِهِمْ مَرَضَتْ أَمْ تَابُوا لَمْ يَخَافُ أَنْ
گرفته گشته گشته باشند ای در دل ایشان نگرانی است بانی گشتند که علم کنند بپسند آن
يُحِبُّ اللَّهَ عَلَيْهِمْ وَرَسُولَهُ بَلْ أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ
گشتند ای بر ایشان و رسول او بپسند آن گروه ایشانند ستمگران
أَنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيُجِبَكُمْ
پسند آن که گفتار مؤمنان چون خوانند ایشان را بپسندای و رسول او تا حمله کنند
بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ
میان ایشان آن بود که گویند بشنیدیم و فرمان بردهم و آن گروه ایشانند رستگاران
وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَتَحْتِ اللَّهِ وَيُفَقِّهِ فَاُولَئِكَ هُمُ
و هر کس از ایشان را بپسندای و رسول او را و بپسند از خدای و بپسند پس آن گروه ایشانند
الْمُفْلِحُونَ وَاقْتُمُوا بِاللَّهِ جِهَدًا إِيْمَانُهُمْ لَنْ أَمْنَتْهُمْ
رستگاران و سوارند خورند خدای سوارند آن خلیفه خود که هر اینه اگر فرمانی تو ایشان را

لِيُخْرِجَنَّ قُلُوبَهُمْ لَا تَقْسِمُوا طَاعَةَ مَعْرُوفَةٍ إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ مِنْهَا تَعْمَلُونَ
و بپسند بر اویند بخو که سوارند خورند اگر فرمان برید رسول خدا را بپسندای و بپسند آن گروه ایشانند
قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكُمْ مَا جُمِلَ
پسند آن فرمان برید خدا را و فرمان برید رسول را پس اگر برگردند پس بپسندای که برودت آنچه نهاده بود
وَعَلَيْكُمْ مَا جُمِلْتُمْ وَإِنْ تَطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ
در شساعت آنچه نهاده بود پس و اگر فرمان برید او را باید و نیت بر رسول
إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
که رسانیدن روشن و عهده داد خدا آنها را که بپسندای از شما و کارهای بپسندای
لَسْتَ تَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
هر اینه بخلافت نگار ایشان را در زمین بخلافت بپسندای که است آنها را که از ایشان است
وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ دِينُ الَّذِي أَتَوْا بِهِمْ وَلِيُبَيِّنَ لَهُمْ مِنْ بَعْدِ
و هر اینه پسندید ایشان را دین ایشان را بپسندای از شما و هر اینه بدین گذار ایشان را
خَوْفِهِمْ أَمْثَلًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ
رستگاران ایمن بپسندای و بپسند از خدای و بپسند پس آن گروه ایشانند
بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ وَاقْتُمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ
پس از آن پس آن گروه ایشانند فاسقان و بپسندای و بپسند از خدای و بپسند پس آن گروه ایشانند
وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ لِيُخْرِجَنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُوا
و فرمان رسول را تا بپسندای که بپسندای رحمت کند بپسندای آنها را که کفر کردند

مُخَيَّرِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا أَوْهَمُ السَّارِ وَلَيْسَ الْمَصِيرُ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
عاجز گزافان در زمین و بانیان نش بود و هر آنکه بداند که این است
آمَنُوا لَيْسَ تَأْذِنُكُمْ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا
که بگرویده اند باید که دستوری خواهند آنها که ملکان و اسبابی که رسیدن باشند
الْحُكْمَ مِنْكُمْ ثَلَاثُ مَرَّاتٍ مِنْ قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ
بلاغت از شما سه وقت از پیش نماز بامداد و آن هنگام
تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ وَمِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ
که بپوشید جامه های خود را از نیم روز و از پس نماز عصر
ثَلَاثَ عَوْرَاتٍ لَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ
است سه مرتبه عورت شدن بر شما و نه بر ایشان
بَعْدَ هُنَّ طَوَّافُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ كَذَلِكَ
پس از آن و آنها طواف کنند بر شما بعضی شما بعضی
يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ وَإِذَا بَلَغَ
توضیح می دهد مرشدا نش آنها و خدا داناست و حکیم کار و چون رسید
الْأَطْفَالُ مِنْكُمْ الْحُكْمَ فَلَيْسَ تَأْذِنُوا كَمَا اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ
مردان از شما بدوخت پس باید که دستوری خواهند بخند که دستوری خواهند
مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ
که از پیش ایشان بود پس روشن کند که خدا مرشدا نش آنها و خدا داناست و حکیم کار

وَالْفَقَاءُ عِدَّةٌ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَجُوزُ نِكَاحُهَا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ
و پسر زنان - از زمان آن زمانی که امید دارند که هیچ رسیده است بر ایشان
جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ تَبَرُّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ
بپوشند که بپوشند جامه های خود را نه از گستاخه بپوشانند بزیبائی و بلکه خود را بپوشانند
خَيْرَ لَكُنَّ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ
خوبتر است از خدا است و داناست بر او و نه بر آنکه
حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ
بپوشد و نه بر بیمار بپوشد و نه بر شما که غریبه شما از
بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ
خانه های خود یا از خانه های پدران خود یا از خانه های مادران خود یا از خانه های
إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ
برادران خود یا از خانه های خواهران خود یا از خانه های برادران پدر خود
أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ
یا از خانه های خواهران پدر خود یا از خانه های برادران مادر خود یا از خانه های خواهران مادر خود
أَوْ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ أَوْ صَدِيقِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ
یا آنچه ملکان بپوشید یا دوستی از یا دوست شما بود بود بر شما
أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا وَأَوْ شَتَا فَأَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى
را خود با هم بر آن پس چون در روید شما در خانه های پس سلام کنید

انفسكم تحت يد الله مبارك طيبة كذلك بين الله
من خای خود بخشن از نزدیکندای مبارک پاک بخشن روشن یکدیگر
الایات لعلکم تعقلون انما المؤمنون الذين امنوا بالله
نشانه تا نور بود که در یابید برستی که همان آنها اند که بگویند بخدای
ورسوله فاذا استاذنوك لبعض شئهم فاذن لمن شئت
در کول او و چون باشد با او بر کاری بگویند نروند تا دستوری
يستاذنوه ان الذي يفتادونك اولئك الذين يؤمنون بالله
نمونه ازو برستی که تا دستوری خواهند از تو آن کرده آنها اند که بگویند بخدای
ورسوله فاذا استاذنوك لبعض شئهم فاذن لمن شئت
در کول او پس چون دستوری خواهند از تو مرخصی کار خود را پس ستوری ده مرا از آن که خواهم
منهم واستغفر لهم الله ان الله غفور رحيم لا تجعلوا
از ایشان و آمرزش خواه از بهر ایشان از خدا پرستی که خدا آمرزنده است و رحمت گشای
دعاء الرسول بئكم كدعاء بعضكم بعضا قد يعلم
خواندن رسول میان شما بونا خواندن بعضی شما بعضی را برستی که میداند
الله الذي يبتليكم لعلكم تذكرون ان الذين يفتادونك اولئك الذين يؤمنون بالله
خدای آنرا که در شما میبازد تا شما را دانی پس باید که بپرستند آنها که مخالفت
عن امره ان تصيبهم فتنه او يصيبهم عذاب اليم
از فرمان او که برسد بدیشان از عتابی برسد بدیشان عذابی دردناک

ان الله ما في السموات والارض قد يعلم ما انتم عليه و يوم
پرستی که خدا را است آسمانهاست و زمین پرستی که داند اینها را برآید و از روز
يرجعون اليه فينبئهم بما عملوا والله بكل شئ
باز آید تا این را پس بیاگاهاند ایشانرا بدینچه کردند و خدا به هر چیزی
عالم الغيوب عليهم
دانات
بسم الله الرحمن الرحيم
تبارك الذي نزل الفرقان على عبده ليكون للعالمين نذيرا
بزرگ است آنخدای که فرو فرستاد کتاب فرقان را بر بن خود تا باشد مرهبانان را بیم گشای
الذي له ملك السموات والارض ولم يخذلنا ولم يكن له شريك
خدا که اورست پرستی آسمانها و زمین و فراموشت فرمندی و نباشد او را یار
في الملك و خلق كل شيء فقدره تقديرا واتخذوا من
در پادشاهی و بیا فریدم چیزی را پس اندازد که او را اندازد گردان و فرار گشته از
دونه الهة لا يخلقون شيئا وهم يخلقون ولا يملكون
خدا و الهه را نیافریند چیزی را و ایشانرا آفریند و آنکه قادر نباشند
لا انفسهم ضررا ولا نفعا ولا يملكون موتا ولا حيوة ولا
و نه بر خود زیانی و نه سودی و قادر نباشند مرگی را و نه زنده گانی را و نه

لَشُورًا • وَقَالَ الَّذِي كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا فُكٌّ أَفْتَرَاهُ وَإِنَّا
زنده شدن را و گفتند آن که کفر شد نیست این مکر دروغی برافراشت از محمد یاری کرد
عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا • وَقَالُوا سَاطِرُ
بر آن قومی دیگران پس بدستی که آمدند کجایی و بدروغی و گفتند این افسانه
الْأَوَّلِينَ كَتَبَهَا فِي تِلْكَ عَلَيْهِ رُبُكَنٌ وَاصْبِرْ لِقَوْلِ
اولین است که باز نوشته است از محمد پس آن اطلاع کرده اند برو بیاور و صبر کن
أَنزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا
فرودستاد از آنست که میداند پنهان را در آسمانها و زمین بدستی که اوست از زمین است
رَحِيمًا • وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَ
رحمت کننده و گفتند چیست این رسول را که میخورد طعام را
يَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا
و میرود در بازارها لولا فرودستاد برو فرشته را پس بوی با او بیاور
أَوْ يُقَرِّبَ إِلَيْهِ كَنُزًا أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ
برای آنست که بدو کنی یا جنت او را بدست آن که میخورد از آن و گفتند
الظَّالِمُونَ إِنَّ تَتَّبِعُونَ إِلَّا جَبَالَ مَسْحُورًا • انْظُرْ كَيْفَ
ظالمان پس می بینید که مردم را که دو کرده اند بدو بنگر که چگونه
ضَرَبُوا إِلَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا • تَبَارَكَ
زنده مرزا و شما پس هر چند پس نیافتد راهی را برزگو

الَّذِي أَنْشَأَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
آنکه انشا کرد و خواهد بکند مرزا بهتر از آن بستانهای که روند از زیر آن
الْأَنْهَارُ وَجَعَلَ لَكَ قُصُورًا • بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدُوا
جایها و بکند مرزا کوشکهای بلکه بدروغ داشتند قیامت را و ساختند
لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا • إِذَا رَأَيْتَهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ
مرزا را که بدروغ داشتند قیامت را آنرا از دوری چون بدست ایشان را از جایگاهی دور
سَمِعُوا لَهُمْ نَغِيظًا وَزَفِيرًا • وَإِذَا الْقَوْمُ مِنْهُمْ أَمَّا نَاضِقًا
شنیدند از آن بخشش آوردن و فالیدی و چون بدست آنرا جاکگاهی ننگ کردن را
مُقْتَرَبِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا • لَأَنذَعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاجِدًا
بستان آن خوانند آنجا نگاه و اسلکاه گویند ایشان را بخوانند امروز و اهلگاه یکی
وَأَذَعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا • قُلْ أَذَلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي
و فرود آمدن نگاه بسیاری بگوای محمد آن بهتر یا بدست جاوید آنکه
وَعْدَ الْمُتَّقُونَ كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءٌ وَصِيلًا لَهُمْ فِيهَا
و عده دادند پیر کاران را باشد ایشان را پادشاهی و بارش جانی مرایان را بود در آنجا
مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ كَانَ عَلَى رَبِّكَ وَعْدًا مَسْئُومًا • وَيَوْمَ
آنچه خواهند بآوید آن مست بر پروردگار تو و علی پرسیدن و از تو
يُخْشَرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ أَأَنْتُمْ أَضَلُّونَ
ترسند ایشان را و آنچه می پرستیدند از جز خدای پس گویند خدای ایشان را که اندک
این گروه را

عِبَادِي هُوَ لَا أَمْرُهُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ قَالُوا سُبْحَانَكَ مَا كَانَ
يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ
وَأَبَاءَهُمْ حَتَّى نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا فَقَدْ
كَذَّبُواكُمْ بِمَا يَقُولُونَ فَاسْتَطِيعُوا صَرْفًا وَلَا نَصْرًا
وَمَنْ يَنْظُرْ مِنْكُمْ مَنْزِفَهُ عَذَابًا كَبِيرًا وَمَا زِلْنَا قَبْلَكَ
مِنْ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا أَنَّهُمْ لِيَاكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَشْرَبُونَ
الْأَسْوَاقَ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَضَرُّونَ وَكَانَ
رَبُّكَ بَصِيرًا وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُوا لِقَاءَنَا أَلَا أَنزَلْنَا
عَلَيْكَ الْمَلَكَ أَوْ نُرِيكَ آيَاتِنَا فَتَكْبُرُ وَيَوْمَ نَقُولُ
لِلَّذِينَ لَا يَرْجُوا رَبَّنَا أَنِ ادْخُلُوا فِي الْجَنَّاتِ الْمُوقَدَّاتِ

وَعَنَّا عَتَوْا كَبِيرًا يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَى يَوْمَئِذٍ
لِلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ حَجْرًا مَحْجُورًا وَقَدِمْتُ إِلَى مَا عَمِلُوا مِنْ
عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ
مُسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ مَقِيلًا وَيَوْمَ تُنْفَخُ السَّمَاوَاتُ بِالْغَمَامِ
وَنُزِّلُ الْمَلَائِكَةَ تَنْزِيلًا الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ الْخَافِضُ وَكَانَ
يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ عَسِيرًا وَيَوْمَ يُعْصَى الظَّالِمُ عَلَى نَذْرِهِ
يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا يَا وَيْلَتَى لَيْتَنِي
لَمْ أَتَّخِذْ فُلًا مَخْلِبًا لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ
إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا وَقَالَ

الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا وَ
كَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ وَكَفَى بِرَبِّكَ
هَادِيًا وَنَصِيرًا وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَلَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ
الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ
وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ
تَفْسِيرًا الَّذِينَ يُحْشِدُونَ عَلَى وَجْهِهِمْ إِلَى جَهَنَّمَ أُولَئِكَ
شَرِّكُمْ كَانُوا ضَلُّ سَبِيلًا وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ
وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا فَقُلْنَا اذْهَبَا إِلَى الْقَوْمِ
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَدَمْنَاهُمْ تَدْمِيمًا وَقَوْمَ نُوحٍ
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَدَمْنَاهُمْ تَدْمِيمًا وَقَوْمَ نُوحٍ

لَمَّا كَذَّبُوا الرَّسُولَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَا هُمُ لِبَنِي إِسْرَافِيلَ
أَعْدَاءَ نَالِ الظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا وَعَادًا وَثَمُودَ وَأَصْحَابَ الرَّسِّ
وَقَوْمَ ثَابُوتَ ذَلِكَ كَثِيرًا وَكَأَصْرَبْنَا لَهُ الْأَمْثَالَ وَكَلَّا
تَبَرُّنَا تَنْبِيْرًا وَلَقَدْ آتَيْنَا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي أَمْطَرَتْ طَرَالِيُو
أَقْلَمَ يَكُونُوا يَرُودُهَا لَكُمْ كَأَنُ الْوَاحِشُونَ نُشُورًا وَإِذَا رَأَوْكُمْ
إِنْ يَتَّخِذُوا نَكْتًا الْأَهْزَاءُ أَهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا إِنْ
كَادَ لَيُضِلُّنَا عَنْ الْمَسَارِ لَوْلَا أَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ
حِينَ يُنْفَخُ الْعَنَابُ مَنْ أَصْلَ سَبِيلًا أَرَأَيْتَ مِمَّا تَتَّخِذُ الْهَوَا
هُوَ أَهْوَاؤُكَ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا أَمْ تُحْسِبُ أَنَّكَ تَرَاهُمْ
لَمَّا كَذَّبُوا الرَّسُولَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَا هُمُ لِبَنِي إِسْرَافِيلَ
أَعْدَاءَ نَالِ الظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا وَعَادًا وَثَمُودَ وَأَصْحَابَ الرَّسِّ
وَقَوْمَ ثَابُوتَ ذَلِكَ كَثِيرًا وَكَأَصْرَبْنَا لَهُ الْأَمْثَالَ وَكَلَّا
تَبَرُّنَا تَنْبِيْرًا وَلَقَدْ آتَيْنَا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي أَمْطَرَتْ طَرَالِيُو
أَقْلَمَ يَكُونُوا يَرُودُهَا لَكُمْ كَأَنُ الْوَاحِشُونَ نُشُورًا وَإِذَا رَأَوْكُمْ
إِنْ يَتَّخِذُوا نَكْتًا الْأَهْزَاءُ أَهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا إِنْ
كَادَ لَيُضِلُّنَا عَنْ الْمَسَارِ لَوْلَا أَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ
حِينَ يُنْفَخُ الْعَنَابُ مَنْ أَصْلَ سَبِيلًا أَرَأَيْتَ مِمَّا تَتَّخِذُ الْهَوَا
هُوَ أَهْوَاؤُكَ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا أَمْ تُحْسِبُ أَنَّكَ تَرَاهُمْ
لَمَّا كَذَّبُوا الرَّسُولَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَا هُمُ لِبَنِي إِسْرَافِيلَ
أَعْدَاءَ نَالِ الظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا وَعَادًا وَثَمُودَ وَأَصْحَابَ الرَّسِّ
وَقَوْمَ ثَابُوتَ ذَلِكَ كَثِيرًا وَكَأَصْرَبْنَا لَهُ الْأَمْثَالَ وَكَلَّا
تَبَرُّنَا تَنْبِيْرًا وَلَقَدْ آتَيْنَا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي أَمْطَرَتْ طَرَالِيُو
أَقْلَمَ يَكُونُوا يَرُودُهَا لَكُمْ كَأَنُ الْوَاحِشُونَ نُشُورًا وَإِذَا رَأَوْكُمْ
إِنْ يَتَّخِذُوا نَكْتًا الْأَهْزَاءُ أَهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا إِنْ
كَادَ لَيُضِلُّنَا عَنْ الْمَسَارِ لَوْلَا أَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ
حِينَ يُنْفَخُ الْعَنَابُ مَنْ أَصْلَ سَبِيلًا أَرَأَيْتَ مِمَّا تَتَّخِذُ الْهَوَا
هُوَ أَهْوَاؤُكَ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا أَمْ تُحْسِبُ أَنَّكَ تَرَاهُمْ

[illegible]

الغالبين فلما جاء السحرة قالوا لفرعون ائزكنا اجرا
نفسان بر چون آمدند جادوان گفتند رفوز را ای سحر باشد زنده بمانی
ان كننا نخز الغالبين قال نعم وان كنتم اذالم
در بشیم غایبان گفت اقی و بیستی که شما آمده از سر
المقتردين قال لهم موسى القوا ما انتم ملقون قالوا
نزدیکان باشید گفت ایشان را موس بندهایچه شما اندازد کارها پرانند
جبالهم وعصيتهم وقالوا بعزة فرعون انا لنخز الغالبين
در میان خود و چوب ستمهای خود را و گفتند بعزت فرعون که ما زنده باشیم غایبان
فالتقى موسى عصاه فاذا هي تلقف ما يا فكون قالوا
پس رفت موس عصای خود را پس آنکه آن فرود آمد ایشان بر بانه بودند بخت و شانس
السحرة ساجدين قالوا امنا رب العالمين رب موسى
جادوان بجمود گفتند گفتند بگو ویدیم ما پروردگار غایبان پروردگار موسی
وهرون قال انتم لقبل ان اذلكم ان
و هرون گفت فرعون که بگو ویدیم ما پروردگار غایبان پروردگار موسی که او
لكبيركم الذي علمكم السحر فليسوف تعلمون
بزرگوار است آنکه در آموخت شما را جادو پرورد بر آید
لاقطعن ايديكم وارجلكم من خلاف ولاصلبكم
زنده بماند بر آید و پاهای شما را از خلاف بر آید و بر دایم شما را

اجمعين قالوا لا ضمير انا الى ربنا منتقلون انا نطمع
گفتند هیچ سر زنی نیست بر پستی که ما پروردگار خود باز گردانیم بد رشتی که طمع داریم
ان يغفر لنا ربنا خطايانا ان كنا اول المؤمنين واوحينا الى
که پاره زود ما را پروردگار ما که ما را که ستم اول بگردان ما دوی کردیم ما
موسى از اسیر عبادی ان كنتم متبعون قالوا فرعون في
موسی که بشب بر بندگان ما که شما متبعان خواهید بود پس بر پستاد فرعون در
المدائن حاشدين ان هؤلاء لشدة قلوبهم وانهم
شما جمع کنندگان بر پستی که این کرده اند جمعی اند که و بیستی که ایشان
لنا الغاظون وانا لجمع حادرون فاخرجناهم من
ما را بخت آورید بکنند و بیستی که ستمی ترند کانی پس بدون کنیم ایشان را
جنات وعميون وكنوز ومقامكم كيم كذلك
نشانی و چشمها و کنها و مقامی نیکو همچنین
واورثناها بنی اسرائيل فاتبعوه هم مشرقين فلما تراء
بهرت داریم ما آنرا بنی اسرائیل پس در پی ایشان ایستاد در وقت بیدار شدن چون دیدند
الجمعان قال اصحاب موسى انا لمدركون قال كلابان
دوستان که بگو گفتند اصحاب موسی که ما را در پی بماند گفت موسی خاک
معي ربي سيهدين فاوحينا الى موسى ان اضرب بعصاك الحجر
بخت پروردگار من است و پاهای شما را از خلاف بر آید و بر دایم شما را

فَانْفَلَوْكَ كَانَ كَلْفًا قَدِيرًا كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ وَأَزْلَفْنَا
پس شکافته شد پس بود سر شکافتن همچون کوه بزرگ و شتمان درایم
ثُمَّ الْآخِرِينَ وَأَخْبَيْنَا مُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ ثُمَّ أَغْرَقْنَا
پس از آن آفرینان را و پنهان نمودیم موسی و آن که با او بود پس غرق کردیم
الْآخِرِينَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
دیگران را در پستی که در آن نهاده بودیم و نبوده بیشتر این
مُؤْمِنِينَ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ
نوشته و پستی که بود در کافران است غایب مهربانی و بر خوان برین
نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ قَالُوا نَعْبُدُ صُفُلًا مِمَّا
نبر بریم را چون گفت در خود و قوم خود را چه چیز پرستیدند گفتیم بتها
فَنَظَّلْنَاهَا عَالَيْنَ فَالْأَعْيُنُ نَرَاهُمْ إِذْ تَدْعُوهُمْ أَوْ يَفْعَلُونَ
پس عیال را می بینیم که می خوانند و می خوانند ایشان را یا پس و دیگران
أَوْ يَضْرِبُونَ قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَالَّذِلَّالِ فَعِلُونَ قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ
یا پس می توانید ببینید که می یافتیم پدران را همچون گمراهان گفت آن پس می بینید شما آنچه شما
تَعْبُدُونَ أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِلَّهِ
پرستیدند شما و پدران شما و پدران شما را پرستیدند و خدا را دشمنی کرد
الْعَالَمِينَ الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ وَالَّذِي هُوَ
همان آن که من را آفرید و مرا هدایت می کند و آن خداوند است

يُطَهِّرُنِي وَيَشْفِينِ وَإِذَا مَرَضْتُ فَهُوَ لَاشْفِيَنِي وَالَّذِي يُبَيِّنُ
که خورشید را می بیند و چون بیمار شوم پیرا شود و مرا و آن خداوند که می بیند
ثُمَّ يُخَيِّرُ وَالَّذِي أَطْعَمُنِي أَنْ يَقْبَلِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ رَبِّ
پس زنده گردانید و آن خداوند که می بیند مرا که بپایزد در آن روز جزا ای پروردگار
هَبْ لِي حُكْمًا وَارْحَمْنِي بِالصَّالِحِينَ وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ
بخش را حکمت و در میان مرا بزرگ نیکوکاران و بکن مرا زبانت
صِدْقًا فِي الْآخِرِينَ وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ الْجَنَّةِ النَّعِيمِ
راست در دلت باز پسینا و بکن مرا از میراث کنندگان بهشت پر نعمت
وَاعْفُ عَنِّي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الْكَرِيمُ وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ
و بپایزد پند را به پستی که بود از جمله دیگران و پس و گردان مرا روزی که برانگیخته شوند
يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ وَأَنْزَلْنَا
روزی که سود کند نه مال و نه پسران مگر آن که آید بخدا پس سلامت و نزدیکی کرد
الْجَنَّةَ الْمُتَّقِينَ وَبَرَزْنَاهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ الْغَاوِينَ وَقِيلَ لَهُمْ
بهشت را پرستیدگان را و تابانیدند و برون کردند از میان گمراهان و گوید در این
إِنَّمَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُكُمْ
که گمراهان را آنچه شما پرستیدید از جمله خدا ای هیچ یاری را توانی کرد شما
يَنْصُرُونَ فَكُنْ بِكُفْرَانِهِمْ وَالْغَاوِينَ وَجُودُ
در پستی پس برون در افتاده شوند در آنچه ایشان و دیگران را دشمنی

ابليس اجمعون قالوا وهم فيها يختصمون ^{ابليس است} قالوا الله اذكركم
لغو لالمبين اذ نسويكم رب العالمين وما اضلنا
الا المجموعون ^{در گمراهی روشن چون برابر گردانیدم شما را پروردگار جهانیان در گمراهی} قالنا من شافعين ولا مددوحيهم فلو
اذا كنتم اكنة فتكون من المؤمنين ^{بگو که زمان پس نیست باز هیچ شفاعت کننده و مدد دهنده دوستی خویشان پس} ان في ذلك لآية
وما كان اكثرهم مؤمنين ^{و باز گشتی باریا و پیروان از چند درشت پس کسی که در آن سرانگشته است} وان ربك هو
العزيز الحكيم ^{و پروردگار بیشترین ایشان مؤمنان و پروردگار توانا} اذ قال لهم
اخوانهم نوح الا نتقون اذ اتيكم رسول امين ^{غاب هربان برافروخته قوم نوح رسولانرا چون گفت ایشانرا} فانقوا
الله واطيعون ^{برادر ایشانرا نوح ان نمی رسید برستی که من هشتم رسول امانم پس} وما اسئلكم عليه من اجر ان اجرى الا
على رب العالمين ^{از خدا دزدان برید و نمی خواهم از شما بر نیلج رسالت هیچ زدن نیست نزد من} فانقوا الله واطيعون
قالوا انؤمن بك ^{پروردگار جهانیان پس بر سپید از خدا و زمان بیدار گشته ای که بود}

واتبعك الا اذكون قال وما علمي بما كانوا يعملون ان
حسابهم الا على ربي لو تشعرون ^{بی کردار را از دانا گفت هیچ دانش نیست از ایشان کردند نیست} وما انا بطار للمؤمنين ان انا
الا نذير مبين ^{است ایشان گم پروردگار اگر میدانید نیست من زنده مؤمنانرا نیست من} قالوا لئن لم ننته يا نوح لتكونن من المرجومين
قال رب ان قومى كذبون ^{مکذبه کنند روشن گشته بر این اگر باز نیستی از نوح سر نه باشی از جمله پسندیدگان} فافح بطني وبنيهم فثما
ونحبي ومن معي من المؤمنين ^{گفت ای پروردگار از من برستی که قوم من بدو بخیر پس بگو که بیان من و بیان است حکم رانی} فاجتاهه ومنعه في
الفلك المستحون ^{و برمان را و آنرا که بمانند از مؤمنان پس بر مانیدم ما او را و آنک با او بود} ثم اعرفنا بعد الباقي ان في ذلك لآية
وما كان اكثرهم مؤمنين ^{و بداند بیشترین ایشان مؤمنان و بدستی که پروردگار توانا} اذ قال لهم اخوهم هود
ان اتيكم رسول امين ^{برادر ایشانرا هود ان نمی رسید برستی که من هشتم رسول امانم پس} فانقوا الله واطيعون
قالوا انؤمن بك ^{از خدا دزدان برید و نمی خواهم از شما بر نیلج رسالت هیچ زدن نیست نزد من} فانقوا الله واطيعون
قالوا انؤمن بك ^{پروردگار جهانیان پس بر سپید از خدا و زمان بیدار گشته ای که بود}

و من خواهم از شما بر تبلیغ رسالت پیغمبر نیست نزد من مگر بر پروردگار جهانیا

ای بتا بنیید بهر پسرهای نشانی و در اینکسید و اینکسید

مکر که نشاء نموده خواهی یافتن دین بگیرد شتاب بگیرد کردناشتن

بس نرسد از خد و زمان برید مرا و بر پیه از آن خدای که در دنیا با من می آید

در کرد شمار چه چهره بایان و پندار و پستانای و پندشای و پندشای کیست کیست

بر شما عذاب روز بزرگ گفت یکبار

ی نیستی از جمله پند دینداران نیست این مکر قیامت را وینین و بیا

پس به دفع داشتند او را پس ملک گردیدیم ما پیش از این بدستی کرد

مرآت السامع و نمودن بیشتر اینان مؤلفان

مهربان به فرموده داشتند قوم صالح رسولان را چون گفتند مرا سازا برادر ایشان

ای نغمی پر پیروزید در پستی که من در شتار و رسول با اقامت پس بر سید از خدا و فرمان برید را

و میخوام از شما بر تبلیغ رسالت پیغمبر منی بنیت خود منز مکرم بر پروردگار جهانیان

ای ترک کرده شوی در اینجا اینان در پستان و خیمه های و کشت و

و غماستانند. پر کرده و اینروز و فی تراشید از کونها خاها را محکم کرده

پس رسید از خدا و زمان بر جا و فرمان برید کار و فرما کرد کار را از آنجا که بایست

در سنه ۱۰۸۰ کربلا صلح می کردند نقشه بدستی که از جمله جادوای

مانند ما پس باید معجزه از پیستی تو از حلاوت داشت لویا عت تمام این تاو ایست

مکتوبہ

عَذَابٍ يَوْمٍ عَظِيمٍ فَغَرَّهَا فَاَصْبَحُوا نَادِمِينَ فَاخْذَهُمُ
عَذَابٌ رَؤُوسٌ زُرَّكَ ^{پس بکشند آنرا پس کشند پشیمانان پس گرفت ایشانرا}
الْعَذَابُ اِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ
عَذَابٌ بدستی که در آن برآنه نشانیت و نبودند بیشترین ایشان مؤمنان
وَإِنَّ رَبَّكَ لَهوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ
بدستی که پروردگار تو برآنه است غایب مهربان بدروغ داشتند قوم لوط پسول را
إِذْ قَالَ لَهُمُ أَحُوهُمْ لُوطُ الْاَتَقُونَ اِذْ لَيْكُمْ رَسُولٌ
چون گفت برایشانرا برادر ایشان بود ای بنی برینیم بدستی که من شمارا رسول
أَمِينٌ فَانْقُوا لِلَّهِ وَاطِيعُونَ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ
و ما منم پس بر سپید از خدا و زمان بریدم و میخواهم از شما بر تبلیغ رسالت هیچ نفی نیست
إِنِّي أَخْبِرُ الْاَعْلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ اَنَا نُوذِرُكَ اِنَّكَ مِنَ الْعَالَمِينَ
بدستی که من پروردگار جهانیان را آید بر ایشان از عیبیان
وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ مِنْ اَنْفُسِكُمْ مِنْ اَرْوَاحِكُمْ بَلْ اَنْتُمْ
و نیندازید به آنچه آفرید برای شما بدرد کار شما از محنتان شما و بکشید
قَوْمٌ عَادُونَ قَالُوا لَنْ لَمْ نَنْتَه يَالُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْجَرِينَ
قوم عادی از عداوت از خانه کشیده شد ای لوط ای بابی از جمله دشمنان در درگاه
قَالَ لِيَعْمَاكُمْ مِنَ الْفَالِسِينَ رَبِّ نَجِّنِي وَاهْلِي مِمَّا يَعْْمَلُونَ
بدستی که من شمارا از فاسقان ای پروردگار بزرگوار بزرگان و دشمنان را بکش

فَتَجَنَّبَاهُ وَاَهْلَهُ اَجْمَعِينَ ^{پس برجا نیدم ما او را و او را و او را} ^{مگر پره زنی که از ما گمان بود پس بکشیدیم} ^{پس بکشیدیم} ^{پس بکشیدیم}
الْاٰخِرِينَ وَاهْطَأْ عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ
دیگران و ببارانیدم بر ایشان بارانید پس بدرد بارانیدن بیم کردگان
اِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ وَإِنَّ
بدستی که در آن برآنه نشانیت و نبیند بیشترین ایشان مؤمنان و بدستی
رَبَّكَ لَهوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ كَذَّبَ اصْحَابُ الْاَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ
پروردگار تو است غایب مهربان بدروغ داشتند اصحاب ائیکه پسول را
إِذْ قَالَ لَهُمُ شُعَيْبٌ الْاَتَقُونَ اِذْ لَيْكُمْ رَسُولٌ مِّنْ
چون گفت برایشانرا شعیب ای بنی برینیم بدستی که من شمارا رسولی بایانم
فَانْقُوا لِلَّهِ وَاطِيعُونَ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ اِنْ
پس بر سپید از خدا و زمان بریدم و میخواهم از شما بر تبلیغ رسالت هیچ نفی نیست
الْاَعْلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ اَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ
مگر پروردگار جهانیان تمام کنید کیل و مباشد از بازگامندگان
وَرَبُّوْا بِالْفِئْطَةِ الْمُسْتَقِيمِ وَلَا تَتَّبِعُوا النَّاسَ فِي شَيْءٍ مِنْهُمْ وَلَا
و برکشید برافزون دست و بازگامندگان مردمان پز نامهایشان
تَعْتُوا فِي الْاَرْضِ مُفْسِدِينَ وَانْقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّ
و دشمنان در زمین بپای نندازان و بر سپید از آن نهای که آفریدم در زمان

الْأَوَّلِينَ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا
بسته گشته برستی که تو از جمله جاودا نیستی تو مگر آدمی مانند ما
وَإِنْ نَظُنُّكَ لِلْكَافِرِينَ قَاسِقٌ فَلْيَقِظْ عَلَيْنَا كَيْفَ مِنْ السَّمَاءِ
و برستی که گمان می بریم ترا از جمله دروغ گوین پس انداز بر ما پاره از آسمان
إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ قَالَ رَبِّيَ عَلَّمَهُ بِمَا تَعْمَلُونَ فَكَذَّبُوهُ
که راستی تو از جمله راست گویان گفت پروردگار من ترا بی خبری شما میکند پس دروغ گفتید
فَأَخَذَهُمْ عَذَابٌ يَوْمِ الظُّلُمَةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ
پس گرفت ایشان عذاب روز تاریکی برستی که آن بود عذاب روزی بزرگ
إِنِّي فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كَأَكْثَرِهِمْ مُؤْمِنِينَ وَإِنْ
پرستی که در آن مشاهده نشاید و بودند بیشترین ایشان مؤمنان و بسیار
رَبِّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَإِنَّ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ نَزَلَ
که پروردگار تو بزرگوار است و است غلبه بر هر چه و دانست که هر چه را بخواهد نازل کند
بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ بِلِسَانٍ
آرا جبرئیل با آنست بر سر تو را بشارت بدهد که گویان بشارت
عَرَبِيٍّ مُبِينٍ وَإِنَّ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ أَوْ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ
درستی که در زبورهای پیشین و در زبورهای پیشین است ان نبود بر ایشان نشانی
أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَوْ تَنَزَّلْنَاهُ عَلَى بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ
که دانسته آنرا علماء بنی اسرائیل و اگر نازل می شد بر بعضی از اعراب

فَقَرَّبَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ
پس خواندند آنرا بر ایشان آنچه بودند ندان کبر و ندانان همچنین در آویم آنرا
فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّى يَوَالِيَهُمُ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ
در دلهای کافران که نگرفتند ندان تا چون بینند عذاب دردناک
فَيَأْتِيهِمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ فَيَقُولُوا هَلْ لَنَا مِنْ
پس بر ایشان ناگهان و بیکباره پس گویند ای هیچ بایست ما
مَنْظُورٍ أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ أَفَأَنْتَ إِزْمَعُنَاهُمْ
زمانه در دکان ای پس عذاب شتاب میکند ای پس دیدی که بر خود را می آید
سِنِينَ ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ مَا أَغْنَى عَنْهُمْ
سالها پس آمد بایشان آنچه بودند ایشان وعده میدادند چه بگریزاند ایشان
مَا كَانُوا يَمْتَعُونَ وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِ الْأَهْلَ
آنچه بر خود را می گرفته بودند و هلاک نکردیم ما هیچ اهل دینی را مگر که گمراه بودند
مَنْذُرُونَ ذِكْرَى وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ وَمَا نَنْزِلُ إِلَيْهِ
بشارت گویان از بهر پیش و نهویم است حکما و در دنیا و نه در آخرت
الشَّيَاطِينُ وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَظِعُونَ إِنَّهُمْ عَنْ
شیوایان و پند را ایشان و توانای ندانند بشارت پرستی که ایشان از
السَّمْعِ لَمَعَزُولُونَ فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونَ
معه معزولانند پس بخوان با خدا خدا می دگر پس بشارت

الْعَادِيَّيْنَ وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ وَخَفِضْ جَنَاحَكَ لِلرَّحْمَنِ الْغَنِيِّ

اتَّبِعْكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ۝ الَّذِي يَرَاكَ حِينَ تَقُومُ ۝ وَ

وَتَوَكَّرْ بِرِيقِ غَابِ مَدِينَةِ آنِ قَمَائِي كِه مَحَبَّتِ شَهَنَافِ
نَقْلُكَ فِي السَّاجِدِينَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ هَلْ أَنْبَأَكُمْ

کودین تو در پیش جو و کنعان برستی کراوت شنوی دان ی جا کما نام شمار

عَلَى مَنْ نَزَّلَ الشَّيَاطِينَ تَنَزَّلُ عَلَى كُلِّ أَقَامٍ

بَلِّغُوا السَّمْعَ وَأَكْثُرُهُمْ كَاذِبُونَ وَالشَّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ

لَا تَزَالُ تَقُولُ كَلَّا تَتَوَكَّلُ عَلَى الْكَافِرِينَ

لَا يَفْعَلُونَ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا

وَدَاوَيْدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَنَحْوَهُمْ
كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا مِنْ عَدُوِّهِمْ وَاسْتَبْعَلُوا الَّذِينَ

ظَلُّوا الْحَيَّ مُنْقَلِبٍ سُورَةُ الْفَالِقِ اِنَّ الْفَالِقَ لَيَنْقَلِبُونَ

بسم الله الرحمن الرحيم

طس نيك ايات القراز و كتاب مبين هدى و بشرى

این کتاب قرآن و کتابی که ما را به این راه رساند و بشارتی
لِلْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ

مؤمنان را / آنها را / بپای میبازند نماز را / و میدهند زکوة را / و ایشان را
بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيَّاتُهُمْ

برای افرات ایشان بپایان شوند کانه بدستی که آنها که بجهت بروی با حرت پس بپایان است

اعمالهم فیهم یعملون اولئک الذین لهم سوء العذاب

وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْآخِرُونَ وَإِنَّكَ تُلْقَى الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنِّ

حَكِيمٌ عَلِيمٌ اِذْ قَالَ مُوسٰى لِهٰٓى اَنۡتَ نَارًا سَآئِیۡكُمۡ مِّنۡ

خبر اوتی که بشهاب قبس اعلیٰ کم تظلمون

جاءها نودى ان بورك مزى النار من حولها وسبحان الله
آمد نواختن نه کرده شد که برك در آتش است و پاگردن زبانت
رب العالمين يا موسى ان الله العزيز الحكيم والى
پروردگار جهان است ای موسی پرستی که غلبه مهربان و بشار
عصاك فلما راها تهنركا انها جان ولى مديرا ولم يعقب
سای خود را چون دید که سپید کوبیا کران می بود بركت پشت بر کند و بکس
يا موسى لا تخف لى لا تخاف لى المرسلون الا منظر لم
کنیم ای موسی ترسید پرستی که نرسند نزد من رسولان که استم کرد
ثم بدل حسنا بعد سوء فاني غفور رحيم وادخلك
پس من کرد نیکویی پس پرستی که نرسد از کار من بدم و در آید
في جيبك تخرج بيضاء من غير سوء في تسع ايات
در کمر تو خور تا برون آید سپید از بس بدی در نه بجای
من الرهب والبرهه من رالى في غون وقومه
پس رهب و برهه از قوم او
انهم كانوا قوما فاسقين فلما جاءتهم اياتنا مبصرة
پرستی که ایشان ستمه کردی فاسقان آمد ایشان نشانها
قالوا هذا سحر مبين وحملوا بها واستيقظوا انفسهم
گفتند این دودی روشن است و انکار کردند آنرا و بیدار شدند انفسهم

ظلماء وعلوا فانظرو كيف كان عقبة المفسدين ولقد
از پست و از شگلی پس بنگر که چگونه بود عاقبت بناسی کند کان و بیتی
اننا داود وسليمن علماء وقال الحمد لله الذي فضلكنا
که بیداریم ما داود و سلیمان را دانستی و گویند سپاس مرشد را آن خدای که از غفلتی بیدار
على كثير من عباده المؤمنين وورث سليمان داود وقال
بر بسیاری از بندگان خود مؤمنان است و وراثت گفت سلیمان از داود و گفت
يا ايها الناس علمنا منطق الطير واوتينا من كل شيء
ای مردمان را آموختیم ما را زبان پرغان دیداده از ما را از سر چیزی
انها لاهو الفضل المبين وحشر سليمان جنوده من الجن
پرستی که این برتر است فضل روشن و وحشت کرد سلیمان لشکری خود را از دین
والانس والطير فهم اوعون حتم اذا اتوا على واد السمل
وادی و پرغان پس ایشان مرا رسیدند تا چون آمدند بر وادی مورچگان
قالت عملة يا ايها الملأ دخلوا مساكنكم لا تخفتمكم
گفت مورچه ای مورچگان در دیده در پستگاههای خود بماند که نترسید
سليمن وجوده وهم لا يشعرون فتبسم صاحبا من قوطا
سلیمان و لشکری را و ایشان نماند پس تبسم کرد نماند کرد امسار او
وقال رب اوزعني ان اشكر نعمتك التي انعمت علي وعلى والدي
وگفت خدایم اوزار دهم تا شکر گویم نعمت تو را که انعمی که کردی بر من و بر مادر و پدرم

وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ
 و آنکس که بکند کارهای نیکو که پسندیده آنرا در آورده بر حق در نزد بندگان خود
 الصَّالِحِينَ وَتَقَدَّالْطَّيِّرُ فَقَالَ مَالِي لَا أَرَى الْهَدْدُ
 نیکوکاران و طایر پرورده رخا را پس گفت چیت را که نمی بینم و در
 أَمْ كَانَ مِنَ الْعَائِلِينَ لَا تُعَذِّبُهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ
 یا من است از جمله غایبان مرا از عذاب کم آورد عذبی سخت
 لَا تُعَذِّبُهُ أَوْ لِيَا نَبِيٍّ سُلْطَانٍ مُبِينٍ فَكَتَّ غَيْرَ بَعِيدٍ
 یا بکشم او را یا آورد بمن محبتی روشن پس درنگ کرد نه دور
 فَقَالَ أَحْطَبُ بِمَا لَمْ تَحْطُ بِهِ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبِيلٍ بَيِّنٍ
 پس گفت دیدم در سبیل از رسیدن تو بدان و آوردم تو از شهر بسیار جوی بهیتر
 إِنِّي وَجَدْتُ أَمْرًا تَمْلِكُهُمْ وَأَوْيَتُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا
 چیزی هستی بمن یافته زنی که پادشاهی میکند و داده اند او را بر پستی در او است
 عَرْشٌ عَظِيمٌ وَجَدْتُهَا وَقَوْمُهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ
 عرش بزرگ یافته او را و قوم او را سجد می کردند بر آفتاب از
 دُونَ اللَّهِ وَزَيَّلَهُمُ الشَّيْطَانُ عَنْ مَالِهِمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ
 نه ندان و برایت مریش را دیو همانا ایشان را پس برگردانید ایشان را
 السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ أَلَيْسَ بِدُعَاءِ اللَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَلْقَ
 راه پس ایشان را نمی بیند چرا سجد می کنند خدا را آن نهان بر ایشان

فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ اللَّهُ
 در آسمانها و زمین است و میداند آنچه پنهان میکنید و آنچه آشکارا میکنید خدا
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ قَالَ سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ
 نیست خدا نیست مگر او پروردگار عرش با عظمت گفت زود بگویم ای راست بگویی
 أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ إِذْ هَبَّ بِكُنَا بِي هَذَا فَالْقَهْرُ لَهُمْ
 ایستی از جمله دروغ گویند بر تو بنابر دهن این پس انداز آنرا بپایان
 ثُمَّ تَوَلَّى عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَا ذَرَجَعُونَ قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوهُ
 پس برگرد از ایشان پس بنگر آنچه باز میدهند گفت بقیس ای اشراف بپستی
 الْقَبْلِ إِلَيْكَ كِتَابٌ كَرِيمٌ إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمٍ وَإِلَيْهِ
 که انداخته من به تو نیکو که آن از سلیمان است و به تو برگرد
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ أَلَا تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ
 بسم خدای دانا و بخشنده مهربان بنگر از آنکه می گوید بمن و بپایان سخنان
 قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونَنِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّى
 گفت ای اشراف فتوی دهید مرا در کار من نیستم برنده کاری را تا
 تَشْهَدُونَ قَالُوا لَنْ نَقُودَهُ وَأُولُو الْقُوَّةِ أَكْبَرُ مِنْكُمْ وَالْأَمْرُ إِلَيْكُمْ
 حاضران بمن گفتند ما نخواهیم از او قوتیم و خداوندان بزرگتر از شما هستند و فرمان است
 فَانْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً
 پس بنگر آنچه میفرمایند ترا گفت بقیس که پادشاهان که چون در او به شهر می

اَقْسَدُوها وَجَعَلُوا عِزَّةَ اَهْلِهَا اِذْلَةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ
تجانی کند و آنجا و بکند عزیز را اهل آنرا خواران و بچین کند
وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَرِيضَتِ الرَّسُولِ
و بستی که من فرستیدم به ایشان هدیه پس نگرند و ام که بوی باز بیکردند و پسون
فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنُ قَالَ اَتِمِدُونَنِي بِمَا لِي فَمَا أَنَا لِلَّهِ خَيْرٌ مِّمَّا
پس چون آمد سلیمان گفت ای من بیکند و بمانی پس آنرا بدارد مرا خدا بهتر از این
أَنْتُمْ كَمَلْتُمْ هَدِيَّتَكُمْ فَقَدْ حُوتَ اِرْجِعْ
باد شما را بکشد تمام بکنده خود شادان میشود باز کرد
إِلَيْهِمْ فَلَمَّا نَبَذْنَاهُمْ حُجُودَهُ قَبِلَهُمْ بِهَا وَلَخَرَجَتْهُمْ
به ایشان پس نماند آوردیم بدین شکایتی که هیچ دست نماند ایشان را بر آنها در مانده بیرون آمد
مِنْهَا اِذْلَةً وَهُمْ صَاغِرُونَ قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأَ أَيْكُمْ
از آنجا خواران و ایشان خواران باشند گفت ای اشراف کدام کرد
يَا أَبْنِي بَعْشَرَ شَهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُوهُ مُسْلِمِينَ قَالَ عَفَرْتُ مِنْ
که آوردیم تخت او را پیش از آنکه آید من مستانان گفت پیش از آن
الْحَيِّ اِنَّا اَتَيْتُكَ بِقَبْلِ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِي
دیو که من از او آوردم بخواهد چه از آنکه بجز از جای خود و بستی که من بران
أَمِينَ قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ اِنَّا اَتَيْتُكَ بِقَبْلِ
ای منم گفت آن کسی که نزد او بود دانسی از کتاب که من از او آوردم تو آنرا پیش

أَنْ يَرُدَّ إِلَيْكَ طَرَفُكَ فَلَمَّا رَأَاهُ مُسْتَقَرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا
از آنکه باز کرد و بهتر چشم تو پس چون دید او را آسوده کننده نزدیکی و گفت این
مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي أَشْكُرَ أَمْ أَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا
از فضل پروردگار منست تا صورت از ایشان نماید ای شکر میکنم یا ناسپاس میکنم و هر که شکر کند پس
يُضَاعِفْ لَهُ أَثَرَهُ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ زَيْدِي غَنِيٌّ كَرِيمٌ
پسود شکر کرد تا مرتب و را بود و هر که کافر شود پس بدستی در دست نیانست باز کرد
قَالَ نَكِرُوا لَهُ أَعْرَاشَهُمْ أَنْ يَنْظُرَ إِلَيْهِمْ أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ
گفت برآید مرا و تخت او تا بکنم ای راه باز است ایست از جسد آنرا
لَا يَهْتَدُونَ فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَصَرْتُكُمْ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ
که راه نیافزاند پس چون آمد گذشته ای ایست تخت تو گفت کونیا که این است
وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلُ وَأَكُنَّا مُسْلِمِينَ
و بر ما داد ما را دانش از پیش از آن بودیم مستانان و بر کشت او
مَا كُنْتَ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ اِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ
ای پروردگار من پرستیدند از جز خدا بستی که او بود از آن گروه کافران
قِيلَ لَهَا اِذْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ
گفتند مرا و که در آنی در آنکه چون دید آنرا پنداشت آنرا لجة و برداشته از
سَاقِهَا قَالَا إِنَّهُ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِنْ قَوَارِيرَ قَالَتْ رَبِّ اِنِّي ظَلَمْتُ
مرا و قاف او گفت که آن کوشکیست ایست از آنجا و مرا گفت بختیست از پروردگار منی که زستم کرد

عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى اللَّهُ خَيْرًا مَّا يَشْرِكُونَ **أَمْ خَلَقُوا**
بندها را آنکه برگزید آنها را خدا بهتر از آنکه بنده را داشته باشد یا کسی که
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ
آسمانها و زمین و فرو فرستاد از آسمان آبی پس رویانیدم به
حَتَّىٰ ذَاتَ الْهَجَةِ لَكُمْ أَنْ تَبْشُرَ شَجَرُهَا
پس تا زمانه نعلونه نیلای شود در شمار که رویانید درخت از
عَالِهِ مَعَ اللَّهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعِدُونَ **أَمْ جَعَلَ الْأَرْضُ**
ای خداوندی دیگر است یا خدا بیک نشان کرد و این که برابر میکند یا کسی که کرد زمین را
قَرَارًا وَجَعَلَ خَلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِي وَجَعَلَ
قرار داد و در میان آنها جویهای دید کرد و آنرا کوههای ثابت دید کرد
بَيْنَ الْجَبَلَيْنِ حَاجِزًا عَالِهِ مَعَ اللَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
میان دو دریا مانعی ای خداوندی دیگر است یا کسی که بیشتر ایشان نمیشناسند
أَمْ يَحِيبُ الْمُنْظَرُ إِذَا دَعَاهُ وَبُكِّشَ السُّوءَ وَتَجَعَلَكُمْ
یا کسی که پنهان کند - چهارراه چون خواند آنرا و بر دارد پستی را و بکشد تمام
خَلْقَاءَ الْأَرْضِ عَالِهِ مَعَ اللَّهِ قُلِيبًا أَنْذَرُونَ **أَمْ يَهْدِيكُمْ**
کاشکان زمین را ای خداوندی که مست اند که ای آنچه پند میگوید یا کسی که هدایت
فِي ظُلُمَاتٍ أَلْوِيٍّ وَمَنْ يُرْسِلِ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ
در تاریکیهای آلوده و دریا و کسی که بفرستد باد را بشارت پیش از آنکه

نَحْمَدُ عَالِهِ مَعَ اللَّهِ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ **أَمْ يَتَّبِعُونَ**
ما را خود را باینکه خداوندی دیگر است یا کسی که باینکه باینکه باینکه
يَعْبُدُونَ وَمِنْ زُرْقِكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ عَالِهِ مَعَ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا
پس از خود را و کسی که روزی دهد شمار از آسمان و زمین ای خداوندی دیگر است که بیاورد
بُرْهَانَكُمْ أَنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ **قُلْ لَا يَعْلَمُ مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ**
چون خود را که راست گویا بگو نداند آنکه در آسمانهاست و زمین
الْغَيْبِ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّاتٍ يُبْعَثُونَ **بَلْ أَدَارِكُهُم**
علم غیب که خداوند را نداند ایشان که باینکه برین میباشند بلکه شامل علم غیب
فِي الْآخِرَةِ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْهَا بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ وَقَالَ
در آخرت بلکه ایشان در شک است ازین که ایشان از آن کور دانند و گفتند
الَّذِينَ كَفَرُوا أَئِنَّا لَكُنَّا أَبَاؤًا وَآبَاءُ نَا أَمْ لَمْ نَخْرُجْ مِنْ لَقَدْ
آنها که کفر شدند ای چون باشیم ما خاکی و پدران ما ای ما بیرون آید کان باینکه از کور ما
وَعَدْنَا هَذَا نَحْنُ وَآبَاءُ نَا مِنْ قَبْلُ لَازِهْنَا إِلَّا أَسَاطِيرُ
که وعده دادند ما این ما و پدران ما را از پیش نیست این که اینها را
الْأَوَّلِينَ **قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ**
پیشینان بگو بروید در زمین پس بنگرید که چگونه بود
عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ **وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ**
عاقبت کافران و مکره خود را بر ایشان و بپیش در شغل از آنکه مکر میسازند

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ قُلْ عَلَى

آن يكون ردیف لكم بعض الذی تشعجلون واز ربك
لذو فضل علی الناس ولکن اکتثهم لا یشکرون

فان ربك لیعلم ما تکصدورهم وما یعلنون ومان

سماویة فی السماء والأرض الا فی کتاب مبین

یقض علی بنی اسرائیل انکم الذین هم فیہ یخلفون

وانه لهدی ورحمة للمؤمنین ان ربک یقضي بنبیهم

بحکمیه وهو العزیز العلیم فتوکل علی الله انک

علی الحق المبین انک لا تسمع الموتی ولا تسمع الصم الدعاء

برستی که تو نتوانی شنوایان را و نتوانی شنوایان را

اذا ولوا مذبرین وما انت بهادی العی عن ضلالتهم ان تسمع

الامن یؤمن بایاتنا فهم مسلمون واذ وقع القول علیهم

اخرجناهم دابة من الارض کلهم ان الناس کانا

بایاتنا لا یوقنون وיום نحشرهم من کل امة فوجا ممت

یکذب بایاتنا فهم یوزعون حتی اذ لجاو قال اکذبتم

بایاتی ولم تحیطوا بها علما اذ اکنتم تعملون ووقع

القول علیهم بما ظلموا فهم لا یطیعون الزیوا انا جعلنا

اللیل لیسکفوا فیہ والشهار مبصرا ان فی ذلک لآیات

لقوم یؤمنون وיום ینفخ فی الصور ففزع من السموات

برستی که تو نتوانی شنوایان را و نتوانی شنوایان را

المُذْرِبِينَ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيَرْكَبُهَا إِيَّانَهُ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ

وَلَقَدْ اسْلَمْنَا عَلَىٰ آبَائِهِمْ وَأُمَّهَاتِهِمْ وَأَصْلَحُوا وَبَارَكُوا
وَهَآئِلٌ وَجُنُودُهُمْ مَا كَانُوا يُحْذَرُونَ

إِلَى أُمِّ مُوسَىٰ أَرْضَعِيهِ ۖ فَذَا حَفَّتْ عَلَيْهِ فَالْقِيَهُ فَالَيْمَ وَلَا
نماز موسی که شیرده او را پرچون کسی بود پس از او را در دوا
تَحَايِي وَلَا تَحْزَنِي ۖ إِنَّا زَادُوكَ إِلَيْكَ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ
وهرس و دندوه خود بر کسی که باز داند هم او را موسی و در داند هم او را رسولان
فَالنَّقْطَةُ الْفَرْعُونَ لِيَكُونُوا لَكُمْ عَدُوًّا وَخَرْلَاقَ فَرْعُونَ
سر بود اسد او فرعونیان تابا شد در ایشان دشمنی و سپیدی برستی که فرعون
وَهُمَا أَمَانٌ وَجُنُودُهُمَا كَانُوا خَاطِبِينَ ۖ وَقَالَتِ امْرَأَتُ
وایمان و سکرای ایشان بود که نام کاران و گفت زن
فَرْعُونَ قُرْبَتُ عَيْنِي ۖ وَلَكِ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَخْذَهُ
فرعون از دوستی چشم و ترا بکشد از دست یابد که سود کند ما را یا فرعون او را
وَلَدَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۖ وَاصْبِرْ فَوَادِّ أُمِّ مُوسَىٰ فَاِرْعَا زَكَادَتْ
فرزندان در سینه نداشت و گشت دل مادر موسی نارغ نزد آمد بود که
لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَنْ رَبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۖ وَقَالَتِ
ظاهر کند آنرا اگر نه می گفتم بر دل و جگر تابا شد از جمله مؤمنان و موسی
لَاخْتِصَ قُصِيَّةً فَجَبَرَتْ بِهَا عَرْجُبٌ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ
دخول خود را از او بدین می دهد او را از دو و ایشان ندهد اسد
وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ
و حرام کردیم ما بر او شیرهای را از پیش از این که ان دماست که شما را برای

بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ ۖ فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ
نماز که پایند از کند او را بری شد و ایشان مرد را نصیحت آن بشند پس باز کردیم موسی را از او
كَثَّرْنَا عَيْنَهَا وَلَا تَحْزَنِي وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنْ
تا دشت شود چشم او و دندوه خود و تابانی که دنده خدا هست و بکن
أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۖ وَلَمَّا بَلَغَ اشْدَدُّ وَأَسْتَوَىٰ أُنْتَبَاهُ
بیشترین ایشان نمی دانند و چون رسید غایت قوت خود و دید و شد چشم او را
حُكْمًا وَعِلْمًا ۖ وَكَذَلِكَ نُخَيِّرُ الْمُحْسِنِينَ ۖ وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ
حکمت و دانش و محسنین پاداشت دیم نیکو کاران و در رفت در شهر مصر
عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْهَا فَوَجَدَ فِيهَا رِجُلَيْنِ يَمْتَلِكَانِ
مستحکم غفلتی از اهل آن پس یافت در آنجا دو مرد که یکدیگر را می کشند
هَذَا مِنْ شِيعَتِهِ ۖ وَهَذَا مِنْ عَدُوِّ قَوْمِكَ فَأَسْتَعَاذَ الَّذِي مِنْ
این یکی از گروه موسی بود و آن دیگر از دشمنان و بود پس فریاد خواند از او ای اواز
شِيعَتِهِ الَّذِي مِنْ عَدُوِّ قَوْمِكَ ۖ فَكَذَّبَهُ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ ۖ قَالَ
گروه موسی بود بر آن کسی که از دشمنان بود پس سبیل زد او را موسی پس گشت او را گفت
هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ ۖ قَالَ رَبِّ
این کار دیو بود بدیچی که او دشمنت کرده کند و دشمن گفت ای برادر من
إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرْنَا لَهُ ۖ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ
برستی که من گفتم بر تو پس پاداشت پس آمرزید و برستی که او آمرزگار و رحیم است

قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرَ لِلْمُخَلِّمِينَ فَاصْبِرْ
کنت ای پند دهنده بپندگزاران که من را پند می دهی پس صبر کن
فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِجُهُ
در شهر ترسان چشم بسته پس که کسی را پند فرستاده بودی فردا صبح از او
قَالَ لَهُ مُوسَى إِنَّكَ لَغَوِي مُبِينٌ فَلَمَّا انْزَلْنَا عَنْ الْإِسْرَافِ بِالْبَدْنِ
گفت و در موسی گفتو که من را روشن کن پس چون خواست که در آنکه کسی
هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ يَا مُوسَى أَتُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ بِكَ مِمَّا قُلْتَ
او دشمن بود مرا شما گفت ای موسی ای سخنی که کسی را میگوید بگفتی
نَفْسًا بِالْأَمْسِ أَنْ تُرِيدَ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَارًا لِي فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ
تنی را دی روز نمیخواهی که من آنک باشی کردگشتی در زمین و نمیخواهی
أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصَلِّينَ وَجَارَ جُلُوسٍ مِنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ يَسْمَعُ
که باشی از کار صلوات آید و آنکه در آنجا نشانی شد می شنید
قَالَ يَا مُوسَى إِنَّ الْمَلَأَ يَأْتَمِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِلَى ذَلِكَ
گفت ای موسی بدستی که شرف مشورت بکنند در کار تو بگشند پس بدون درنگ
مِنَ السَّاحِلِينَ فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ
از جمله نهر بکنند کار پس چون آمد از آنجا ترسان باز می گشت
الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَى رَبِّي أَنْ
کرد و ستمگران و چون رسید نزدیک مدین گفت شاید بود که پروردگار

يَهْدِي سَوَاءَ السَّبِيلِ وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أَمَةً
راه نمایه را تا راهی راست چون رسید آب بین یافت بر آنجا کردی
مِنَ النَّاسِ يَشْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمْ امْرَأَتَيْنِ تَوُذَانِ
از مردمان که آب می دادند موافق خود یافت از غیر ایشان دوزن را که ایشان بود همه
قَالَ مَا خَطْبُكُمْ قَالَتِ الْأَنْثَى خِفْتُ يَصْدرُ الرِّعَاءِ وَأَبُونَا
گفت چیست حال و کار شما گفت آن بیهوش تا باز کردی شما را و پدر ما
شَيْخٌ كَبِيرٌ فَسُئِلَ مَا تُمْنُ قَوْلِ الْظُلِّ فَقَالَ رَبِّ انِّي
شیخی بزرگم پس آب و آنرا ایشان پس برکت سوزی که گفت پروردگار
لَمَّا أَتَوْنَا الْإِنْسَانَ فَفَقِيرٌ فَبَاءَ نَدَاهُ أَحَدُهُمَا نَمْسِي عَلَى اسْتِجْلٍ
از فردوستی من خردی گفت مخافم پس آمد بدو یکی از آن دو جز می آمد بر سرش
قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ
گفت که پدر من بخواند تا تمام داشت و مرا خرد آنچه آب دادی موسی را پس چون آمد پیش
وَقَصَّرَ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ
و قصه خواند بدو قصه خود را گفت پس برانم ترا از کوره ستمگران
قَالَتْ أَحَدُهُمَا يَا ابْنَتِ اسْتَاجِرِي أَنْ خَيْرٌ مِنْ اسْتِجَارَةِ الْقَوِي
گفت یکی از آن مردو ای پند دهنده پند دهنده ای که بگشتی که با جرت که پند دهنده
الْأَمِينُ قَالَ إِنِّي أَتِيكَ أَنْ كُنْتُ أَحَدَ ابْنَتِي هَاتَيْنِ عَلَى أَنْ
با امانت گفت که من می آورم که این دو دختر را به من برگردانم

تَأْخُذَنِي ثَمَانِي حِجَجٍ فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَشُقَّ
نزد منی ده گنج را شش سال پس از تمام کردن بدین بر آن کرد و بدو تو و منی و اهل کرم
عَلَيْكَ سَيِّدِي انْشَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي
بر تو نزد منی را اگر خواهد خدا از هر یکو کاران گفت انت عهد میان
وَبَيْنَكَ أَيْمًا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَى
و میان تو و منی که تمام ازین دوستی که از هر یکو کاران گفت انت عهد میان
مَا نَقُولُ وَكَيْلٌ فَلَمَّا قَضَى مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ
آنچه میگویم کار ز اینست پس چون بکار آمد موسی و عهد و بدو یک
النَّاسِ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ
دید از جانب کوه طور آتشی را که در کوهستان بود
نَارًا أَلْعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ
آتش را تا بدو رسید اودم بشما آتین خبر یا یا یا از آتش تا بدو رسید
تَضَطَّلُونَ فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي
رسم سوید پس چون آمد به آنجا ندا کرد شد از کوه وادع ایمن
الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَأْمُرْ بِإِنِّي أَنَا اللَّهُ
بقعه مبارکه از درخت غابا ایمن که ای موسی بدستی کن منم خدا
رَبُّ الْعَالَمِينَ وَأَنْ الْوَعَصَاكَ فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا
پروردگار جهانیان دانست پس از وعصای خود پر چون دید آنرا بر خود بیجنبه گویا که

لَئِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ
ای بود برکت و باز منی که منم ای موسی و در نزد منی که گویا که
أَسْأَلُكَ يَدَكَ يَفْجِيكَ تَخْرُجُ بَيْضًا مِنْ غَيْرِ سُوءٍ وَاضْمُمْ
را تو دست خود را کرمان خود تا مردن آید سفید از هر چه وضع کن
إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذَانِكَ بُرْهَانَانِ مِنْ رَبِّكَ إِلَى فِرْعَوْنَ
با خود دست خود را بر آن دو معجزه اند از هر دو کار تو بدو بسوز
وَلَا تَعْصِمُهُ إِنْهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ قَالَ رَبِّ إِنِّي
و از آنرا و بدستی که انسان بودند کوهی فاسقان گفت ای پروردگار من
قَالَتْ مِنْهُمْ نَفْسًا فَإِخْفِ الْوَدُنِ وَأَخْجِرْهُمْ
گفتم از آنان تنی را پس منی ترسیم گفتم خدا پروردگار من
هُوَ أَفْضَحُ مَنِّي لَيْسَ بِنَا فَارِسْ لَهُ مَعِيَ رِذَاءٌ أَيْصَدِّقُنِي لَا خِيَتَ
او فصیح منی نیست از من است اولی ما را باری تا بر آنست و بر منی که
أَخَافُ أَنْ يَكْذِبُونَ قَالَ سَنَنْشُدُ عَضْدَكَ بِأَخِيكَ
ترسم که بدو دادند مرا گفت خدا زود منی کرد آنرا بدو تو
وَجْعَلْ لَكُمْ سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمْ مَا يَأْتِيْنَا أَنْتُمْ
و بکنم در شما حاجت پس ز منم بشما
وَمِنْ آتِيْعَكُمَا الْغَالِبُونَ فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ
و که بر روی کند شما غایبان باشد پس چون آمد به منی موسی مساها را روشن

قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُفْتَرٍ وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا
لعمد س من کبر جادوس که زود است آنرا و سحر هم از ما در میان خداوند
الْأَوَّلِينَ وَقَالَ مُوسَى نَبِيَّيْكُمْ عَزَّ وَجَلَّ يَا هَلْدَى مِنْ عِنْدِهِ وَمَنْ
برودگار منزه است از آنکه بگوید برادر از نزد او و هر که
تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ النَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ وَقَالَ فِرْعَوْنُ
باید بر او را غلب آن برای هر کسی که سر کارش باشد
يَا بَنِيَّ الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَا هَامَانُ
ای اشرف محمد در سحر حق جدای جز از خود پس ناخن بر او می
عَلَى الطِّينِ فَاجْعَلْ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَطْلُعُ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَافِيَ
بر سر کل سحر که برای هر کس که بود کسی که میگوید که ای
لَأُظَاهِرَهُ مِنَ الْكَافِرِينَ وَأَشْتَكِبُ بِهِ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي
منه کلماتی بود او را سحر دفع کوفته و کرد
الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُوا أَنََّّهُمْ بِلَيْلٍ الْيَحْجَعُونَ فَاخْتَدَاهُ
و کمان مدینه کسان با جز او باز کردند پس سر
وَجُنُودُهُ فَبَدَّاهُمْ فِي اللَّيْلِ فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
سازمان ما را
الظَّالِمِينَ وَجَعَلْنَاهُمْ أَكْمَّةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ
و کردند آنهم اسرار ستمانی که سخنانند با آتش و روز قیامت

لَا تُنصَرُونَ وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ
باز کرده نگویند و از پی آوردیم تا آتش نرا و دنیا لعنتی و روز قیامت
هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ
ایشان از رانده شدن و برستی که بر دیم ما موسی را کتاب نه پس اگر
مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَى نَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً
بلکه کرده بودیم نزد ایشان پیشین را بپس دهشایی برای مردمان و راهی و رحمتی
لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا
آورد که ایشان پیشین و بودند تو از قبله مکان غرب چون کبر از دیم ما
إِلَى مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ وَلَكِنَّا أَنشَأْنَا
روی موسی امر را و بودی تو از قبله حاضران و کوا ما و لیکن آفریم ما
قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ ثَابِتًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ
کردانی پس دراز شد بر ایشان مدت عمر و بودی تو مقیم در میان اهل مدین
تَتَلَوُ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ وَمَا كُنْتَ
مناظرانی بر ایشان نشانی که ما بودیم ما از رانده شدن و بودی تو
بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِنْ رَحِمْنَا مِنْ رَبِّكَ لِنُذِرَ قَوْمًا
جانب کوه طور چون بر خواند ما را و لیکن رحمتی بود از پروردگار تو تا بیم کنی کوه را
مِمَّا أَتَتْهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ فَلَكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ وَلَوْ لَأَنَّ
سازمان ما را و بودی تو از رانده شدن و بودی تو از رانده شدن و بودی تو

نغز

پیشانی سبب

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ

جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ النَّهَارَ سَمًّا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مِنَ الْعَذَابِ

رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَتَسْكُنُوا فِيهِ

فَقُولُ اِنْ شِئْتُمْ كُنَّا مِنَ الَّذِينَ لَمْ يَرْعَوْا وَاَنْعَمْنَا

لِلّٰهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ اِنَّ قَادُوْكَ كَانُ

مِنْ قَوْمِ مُوسَى فَبَغَى عَلَيْهِمْ وَآتَيْنَاهُ مِنَ الْكُفْرِ مَا لَمْ مَنَّا لَهُ

الْفَرِحِينَ وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ

فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَيَحِبُّ الْمُفْسِدِينَ قَالَ إِنَّمَا أُوتِيْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ

مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا وَلَا يَسْلُ عَنْ ذُنُوبِهِمْ

الدُّنْيَا يَا لَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ

وَقَالَ الَّذِينَ أَوْتُوا الْعِلْمَ وَيْلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِمَن آمَنَ
وَكُنْتُمْ سَمْعًا كَرِيمًا ^{وگفتند سنی که داده شد ایشان را دانش وای بر شما ثواب خدا بهتر مرازا که بگرفتند}
وَعَمِلُوا صَالِحًا ۚ وَالَّذِينَ لَا يُلْقُوا إِلَّا الضَّالِّينَ فَخَسَفْنَا بِهِ
وَكُنْهًا ^{وگنجانید بای نیکی کرد و رسانید بدان که مبرکنندگان پس فرو بردیم ما او را}
وَبَدَّلْنَا الْأَرْضَ قَمَازًا ۚ كَانَتْ لَهُمْ مَرْفِئَةٌ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ
وَسَائِرِ الْأَرْضِ ۚ ^{وای او را زمین پس نبوده اند او را هیچ کوهی که یاری کند او را از هر}
اللَّهُ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُتَحَرِّينَ ۚ وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا
نَدَا ۚ وَنَبُذُوا ^{نبا و نبود از جمله داد سنانندگان و گشتند تنها که امر زد کردند}
مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيَسْتَطِيعُ اللَّهُ يَنْسُطُ الرِّيفَ
يَا كَاهُ ^{یا کاه او را اوی دوز میگویند ای وای بر تو خدا فراق بگرفتند روزی}
لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْ أَنَّ مِنَ اللَّهِ عَلَيْنَا الْخَسَفَ نَبَا
بَرَّ ^{بَرَّ که خواهد از بندگان خود و شکست بیاورد اگر نه آن بود که نیاید ندا بر ما نرسد فردا}
وَيَسْكَانُ الَّذِينَ لَا يَفْقَهُونَ الْكُافِرُونَ ۚ تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا
وَسَيِّئًا ^{وای تو که بر آنست دشمنی بیاورد کافران آنست پس ای آخرت بیاورد ترا و}
لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فُسَادًا ۚ وَالْعَاقِبَةُ
بِرَّ ^{برای آنها نیخوامند از شکلی در زمین و نه نبای و عاقبت کار}
لِلْمُتَّقِينَ ۚ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ
مَرَّ ^{در بر بزرگواران بود - که آید بگوش پس و ز بود بهتر از آن و هر که آید بسوی}

فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ۚ أَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَاتُ
بِسْ ^{بِسْ پادشاه داده نشوند آنها که کرده باشند بدیها که بدیهای ایشان کرده باشند بدی}
الَّذِي وَضَعَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَأْدِكَ ۚ لِمَعَادِهِ ۚ قُلْ رَبِّ اعْلَمْ
که آن خداست که بنماید بر تو قرآنی را باز گرداننده است تا بماند به کوه پروردگار را باز
مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۚ وَمَا كُنْتَ
بِأَمْرٍ ^{بیک آید باراه او و بیک او در گمراهی روشن و نه بودی تو}
تَرْجُوَانِ ۚ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ الْآخِرُ مِنْ رَبِّكَ ۚ فَلَا تَكُونَنَّ
که امید داری که اندازند به تو کتاب که معنی بود از پروردگار تو پس بپاش
ظَهْرًا لِلْكَافِرِينَ ۚ وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أَنْزَلَتْ
بِمِشْ ^{بمیش در کافران و بر مگرداند ترا از نشانیهای خدا پس از آنچه فرو فرستاده}
إِلَيْكَ ۚ وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ ۚ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۚ وَلَا تَدْعُ
بِرَّ ^{بیر در بخان ردما باراه پروردگار خود و بپاش از جمله اینها فرادارندگان و بخان}
مَعَ اللَّهِ ۚ إِلَهًا آخَرَ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ ۚ لَهُ
بِأَمْرٍ ^{بیا خدا خدائی دیگر نیست خدائی که او سر چیزی بپاک نشوند آن که ذات پاک و}
الْحُكْمُ ۚ وَالْيَهُ رُجْعُونَ
کم و با خردا و باز گرداننده شود

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شُعَيْبًا أَفْقَالِ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تُعْتَوُوا
شعيب پر گفت ای قوم پرستید خدا را و امید دارید روز آخرت و شتاب
في الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ فَكَذَّبُوا فَأَخَذْتُمُ الرَّجْفَةَ فَأَصْبَحُوا
در زمین بربای گشته کان پس بر دوشیدند او را پس گرفت ایشانرا زلزله پس گشتند
فِي دَارِهِمْ جَائِعِينَ وَعَادَا وَنَعَدُوا وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِنْ
در میانهای خود مردگان و باین بود و صابرا و بستی که دوشیدند شما را از
مَسَاكِينِهِمْ وَيَتِيمِهِمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ
سگهای ایشان و یتیمان ایشان را و شیطان ایشانرا پس برگردانید ایشانرا
السَّبِيلَ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ وَقَارُونَ وَقَارُونَ وَقَارُونَ وَهَامَانَ
راه را بودند پندیده باین و یارون قارون و فرعون و هامان را
وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَى بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ
و بستی که آمد به ایشان موسی بمعجزات پس گرد گشتی کرد در زمین
وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذَنْبِهِ فَمِنْهُمْ
و نبودند پیشی که نه قانع بخیرت پس همه را گرفت با سبب باین ایشانرا پس از ایشان
مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَخْرُجَةٌ وَالْآخَرَةُ الصَّيْحَةُ
آنکه فرستیدیم بر او باران سنگباران و از ایشان کسی که گرفت او را با کمال نازل
وَمِنْهُمْ مَخْرُجَةٌ خَافُوا بِأَرْضِ الْأَرْضِ وَمِنْهُمْ مَنْ أَعْرَفْنَا وَمَا كَانَ
و از ایشان بود آنکه نرویدیم او را بر زمین و از ایشان کسی که غرق کردیم او را

اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ مَثَلُ
خدا که میسر کند ایشانرا و باین بودند بر تنهای خود بستم بیکدیگر و بستم
الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَفْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ اتَّخَذَتْ
آنها که گرفتند از غیر خدا دوستان چون مثل عنکبوت که گرفتند
بَيْتًا وَإِنْ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبِيتُ الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ
خانه را زبختند و بستی که پستترین خانه ها نماز عنکبوت است اگر ایشانرا پند
إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُدْعُونَ مِنْ دُونِ شَيْءٍ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
بستی که خدا میداند آنچه میخوانند از جز او از چیزی و او است غایب و بکار
وَنَالِكِ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالَمُونَ خُلِقَ
و آتشد مثلا که میزنیم آنرا بر این مردمان و پند مینماید آنرا که باین ایمان و آفرید
اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ أَتِلْ
خدا آسمانها و زمینرا بحق بستی که در آن مژدگانانی است و مژدگانان بر تو
مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ
آنچه که میسر شود بر تو از قرآن و بپای دار نماز را بستی که نماز باز دارد از
الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
بستی که دشمن و مژدگان بپای دارد خدا بزرگتر و خدا میداند
مَا تَصْنَعُونَ وَلَا تَجِدُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِاللَّيْلِ هِيَ لِحْصَنُ
آنچه شما میکنید و خصومت میکنید با اهل کتاب که جز بوقت شب نیست

۸۱

الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَأَنْزِلَ إِلَيْنَا
مَكَرًا نَكِيرًا **مَكْرًا** كَرِهًا **نَكِيرًا** نَكِيرًا **مَكْرًا** كَرِهًا **نَكِيرًا** نَكِيرًا
وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ **وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا**
وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ **وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا**
إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ
وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ
وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ
بِيَمِينِكَ إِذْ أَنْزَلْنَا بِالْمُطَلُونَ **بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي**
صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ
وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ
وَأِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ **أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ**
الْقُرْآنَ فَاعْلَمُونَ **كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ**

الْكِتَابَ يُتْلَى عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرًا لِقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ **قُلْ كَفَى بِاللَّهِ بَيِّنًا وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا يَعْلَمُ مَا فِي**
الْأَرْوَاحِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَئِكَ
هُمُ الْخَاسِرُونَ **وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْ أَجَلٌ مُسَمًّى**
لَهُمْ الْعَذَابُ وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْةٌ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ
لَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَإِنْ جَهَنَّمُ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ
يَوْمَ يُعْطِيهِمُ الْعَذَابَ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ
ذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ **يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا أَنْزَلْنَا**
الْقُرْآنَ فَاعْلَمُونَ **كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ**

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُؤْتِيَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرًّا فَاصَّةً
وَأَنَّهُمْ فِيهَا مُنْقَلَبُونَ **وَكُلُّ مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً يُكَفِّرْهَا شَرًّا كَبِيرًا** **وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُؤْتِيَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرًّا فَاصَّةً**
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعَمَ أَجْرَ الْعَامِلِينَ **وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُؤْتِيَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرًّا فَاصَّةً**
وَصَبَرُوا عَلَىٰ رِيبِهِمْ لَنُؤْتِيَنَّهُمْ مِمَّا يُحِبُّونَ **وَكُلُّ مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً يُكَفِّرْهَا شَرًّا كَبِيرًا** **وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُؤْتِيَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرًّا فَاصَّةً**
وَرِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا إِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ **وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُؤْتِيَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرًّا فَاصَّةً**
سَأَلْنَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَخَلَقَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَاَنى يُؤْفَكُونَ **وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُؤْتِيَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرًّا فَاصَّةً**
مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمٌ **وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُؤْتِيَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرًّا فَاصَّةً**
سَأَلْنَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْيَاهُ بِهَ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ
مَوْنِهَا لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

وَمَا هَذِهِ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ
لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ **فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفَلَكِ دَعَا اللَّهُ مَخْلَصِينَ لَهُ الدِّينَ** **وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُؤْتِيَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرًّا فَاصَّةً**
فَلَا تُخْجِتُهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ **لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ** **وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُؤْتِيَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرًّا فَاصَّةً**
وَلَيْتَ تَتَذَكَّرُونَ **وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُؤْتِيَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرًّا فَاصَّةً** **وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُؤْتِيَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرًّا فَاصَّةً**
وَيُخْطَفُ النَّاسُ مِنْ حَوْضِهِمْ أَقْبَالُ الْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ
يَكْفُرُونَ **وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ** **وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُؤْتِيَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرًّا فَاصَّةً**
لَمَّا جَاءَهُ النَّاسُ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ **وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُؤْتِيَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرًّا فَاصَّةً** **وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُؤْتِيَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرًّا فَاصَّةً**
فِي النَّهْدِ يَتَّبِعُهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ

يُخْبِرُونَ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَايَا نُنَّا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ
 شادان باشند و اما آن کافران که کافرانند و بیدار باشند نشانه های را و بپا ز رسیدن
 قاتل لئلا في العذاب محضون فَيَحْجَأَنَّ اللَّهُ حِينَ تُمْسُونَ
 پس آن کوه در شب مانند در دکان باشد پس آن که میزند سنگهای شبانه بپایند
 وَحِينَ تَضْحَكُونَ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًا
 سنگهای که بپا میزنند و در اوقات شب در آسمانها و زمین و در اوقات
 وَحِينَ تَضْحَكُونَ تَخْرُجُ الْحَيُّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتَخْرُجُ الْمَيِّتُ مِنَ
 و سنگهای که در نماز پیشین آید بیرون می آید و زنده را از مرد و بیرون می آورد مرد را
 الْحَيُّ وَتُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ تَخْرُجُونَ مِنَ
 زنده و زنده میکند زمین را پس از مرگ آن و همچنان بود بیرون آمدن از کور و از
 آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ كَاشِفُونَ
 نشانه های اوست که فرید شما را از خاک پس که شما آسمانی را زنده می شود
 وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا
 و از نشانه های اوست که فرید شما را از تنهای شما همچنان را تا آنکه بپایند
 وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةَ وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ
 و بینه کرد میان شما دوستی و رحمتی پس که در آن مبین نشانه ها را
 يَعْتَكِرُونَ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَخِطَاؤُهُ
 که نیستند و از نشانه های اوست زمین آسمانها و زمین و آن که

فبما ان الله حين تمسون آيت كريمة
 تخرجون وارتبه بركه بركه
 اوقه اول كونه ورد في
 قضا ايتي اول و تفسير قاضي
 بو آيت كريمة تك آخره
 بولي باز شد
 قضا ما فات
 ايتي اول و
 در بوم و شمس
 منقوله

السَّيِّئَاتِ كُمْ وَالْوَارِثُ كُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِلْعَالَمِينَ
 زبانه های شما و زنگار شما و پستی که در آن برشته نشانه است جهان را
 وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ
 و از نشانه های اوست خواب شما شب و بیدار و پستی شما و پستی شما
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُشْعُرُونَ وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمُ الْبَرْقَ
 پستی که در آن برشته نشانه است و در کوهی را بشنوند و از نشانه های او که بار می بارد آتش
 خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُخْرِجُ بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
 ترسان و طمع دار و فرو میزند از آسمان آبی پس زنده میکند زمین را پس از مرگ آن
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يَقُومَ
 پستی که در آن برشته نشانه است و در کوهی که در پاست و از نشانه های اوست که ایستاده
 السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرٍ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِنَ الْأَرْضِ أَنْ
 آسمان و زمین بپایان او پس چون بر خواند شما را خواندن از زمین
 أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلِّ لَه
 شما بیرون آید کان باشد از کور و آن که در آسمانها است و زمین همه را و آن
 قَانُونٌ وَهُوَ الَّذِي يَبْدُؤُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ
 قانون بر داند و است آن خدای که آید از خلق را پس باز آفریند و آن کار آسان تر است
 وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَى فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
 و در اوست مثل و وصف بالاتر در آسمانها و زمین و اوست عزیز و حکیم

ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنفُسِكُمْ هَلْ لَّكُمْ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ
بیدار کرد برای شما مثلاً از تنهای شما ایستادگی که در پیشگاه شما
مِثْرًا كَأَن يُبَارِزْتُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ كَذَلِكَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ
از اینها را در آنچه روزی کردیم با شما برابر است پس ایستادگی می ترسید از ایشان
كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِنُفْسِكُمْ كَذَلِكَ تَقْصِلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ
چگونه تفسیر می کنید برای تنهای شما همچنین موبد می کنیم شما را برای کوفی که در این
بَلِ اتَّبَعَ الذِّبْيُ لِقَوْمٍ كَفَرُوا هُمْ يَعْبِرُونَ عَنِ الْآيَاتِ هَلْ يَرَوْنَ أَنَّ اللَّهَ لَا يَبْصُرُ مَا هُمْ مِنْ أَهْلِهِ أَمْ لَهُمْ حِجَابٌ
بلکه پیروی کرد آنها که کفر کردند در ادبانی خود را می دانند پس کبریا و غایب
لِللَّهِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ فَاقْتَرِفْتُمْ مَعَ اللَّهِ الَّذِي لَا يَرْحَمُ الْكَافِرِينَ
و نه در ایشان را هیچ پادشاهی پس مشورت کردن قصد خود را بر ایشان
فَطَرَتِ اللَّهُ الَّذِينَ فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ
لایزال باشد خداوند آن دینی که با وجود مردمان بر آن بدل کننده نیست از پیش خداوند
الَّذِينَ كَفَرُوا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ
این راست است
إِلَيْهِ وَأَنْتُمْ وَآفِئُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ مِنَ الَّذِينَ
بسم الله الرحمن الرحيم و در پیشگاه او و بپای و بپای نماز را و با شیعه از جمله اینها را در ایشان
فَقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شُعَبًا كُلَّ حَرْبٍ بِمَا كَانُوا يَكُونُونَ
که بپای دین خود را بودند و بودند که در آن سر کوفی بپای خود می یافتند

وَإِذَا مَنَّ النَّاسُ وَرَعُوا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ ثُمَّ إِذَا أَذَقَهُمْ
و چون بر سر بادی زبانی بر خوانند برود کار حال اندراج باشد طاعت او پس چون در ایشان ایشان
مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ لِيَكْفُرُوا بِمَا
از قبل خود رحمتی اند که کوفی از ایشان برود کار خود لهذا فرمودند تا کافران بداند
أَنبَأْنَاهُمْ فَمَنْ تَعْبُدُونَ إِفْلَهِمْ أَمْ إِنَّا أَنزَلْنَاهُمْ سُلْطَانًا
باید ما ایشان را پس بر خود داری گیرند پس زود بدانند یا فرستادیم بر ایشان حق
فَهُوَ يَكْفُرُ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً
پس آن سخن میکند بداند ایشان بدانند از اینها را می دانند چون در ایشان را دنا حق
فَرِحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِيبْهُمْ سَيْئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ أَذَاهُمْ
شاد شوند بدان و اگر بر سر بدیشان بیاید آنچه فرستادیم بر ایشان استنهای ایشان
يَقْنَطُونَ أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ
تویدن باشند ای ندیدند که خدا فراخ بکشد روزی را آنرا نخواهد و تنگ بکشد
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ فَاتِ ذَا الْقُرْآنِ حَقَّهُ وَالْمُسْكِينِ
پسستی کردن آن سر نه نشانت را کوفی را که می گوید پس بد خداوند خویش را حق او بپایگان
وَأَبِ السَّبِيلِ ذَلِكَ جَزَاءُ الَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ
در اینها را آن بهتر در آنها که می خواهند رضای خدا را پس آن گروه
الْمُفْلِحُونَ وَمَا أُنْزِلَتْ مِنْ رَّبِّكَ فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْمُوا
پس کافران بداند و آنچه بدید شما از افزودن مال تا بپایانید در مالکی مردمان پس نیز باید

نزدیک خدا آنچه بدید شما از حق ما بخواهید رضای خدا را پس آن رود ان شاء

دفعه / کتب معصومیه است که آفرینشمار پس روزی او شمارش نمیراند شمارا پس فنده کند شمارا

ای چه هست از اینان شما آنک بکنه از اینان شرح خبری

و از دست ازانچه شرکان سکونت پیدا شد انرا بای

دستهای مردمان تا در چشاند ایشانرا بعضی آنچه ایشان کرده باشند تا نبود که ایشان بزرگ کرده

کبر برودید در زمین پس بگوید که چگونه بود عاقبت آنها

بیش بودند بیشترین ایشان ابناء فواد زنگنه چهره بود روی خود

مردین راست از پیش آنک آید روزی هیچ باز بر زمین نوزد حکم نداد آردوز

هرگز کافرسود نرسد بود زبان گزاف و سرگشته کاری نیکو پس دشمنای خود را

شده آنرا در کمال از فضل خود بهشتی کمال دوست کافران

و از نشانی است که میخسته باد ما بشاید دیده و تازیش تمام از رحمت خود

و میرد گشتی بزبان او و تا بگوید از فضل او و تا بود که شما شنید

و دوستی که نمویسایم ما پیش از تو رسید و الانا

پیشینه باز خواهیم خواند از آنها که تازه شده دست واجب بر ما یاری کرد

ان خداست که میفرستد و پارس بری انگیزاند ان باد

فردی و جمعی آنرا یاره یاره یس می تو یار آنرا نه برین آید از میان آن

پس آن اثر که خواهد از زندان خود انداخته ایشان بزرگالخط

بیاض و زرد و سبز و بنفش و سیاه و قهوه ای و ...

كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ ذَلِكَ لَمُحْيِي الْمَوْتِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
وَلَئِنْ أَرْسَلْنَا رِجَالًا فَأَفْهَمُ صُفْرَ الظُّلُمَاتِ بَعْدَ
بُكْفُرُونِ فَإِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتِ وَلَا تَسْمَعُ الصَّخْمَ الدَّعَاءَ إِذَا دُكُوا
مُذِيرِينَ وَمَا أَنتَ بِهَادِي الْعُمَى غَضَلَاتِهِمْ أَتَسْمَعُ إِلَّا
مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ
ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ
ضَعْفًا وَشَدِيدَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ
يَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍ كَذَلِكَ
كَانُوا يُؤْفَكُونَ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ
كُنَّا تُرَاهِنَ رَبَّنَا رَبَّنَا لَوْ كُنَّا نَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ يَرْفَعُنَا إِلَى سَفَرٍ

لَيَسْتَمِ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَ
لَكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ فَيَوْمَ لَا يُفْعَلُ الَّذِينَ
ظَلَمُوا مَعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ
فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ إِلَّا الصَّالِحِينَ
الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّهُمْ لَا يُطِيعُونَ كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى
قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ قَاصِيَاتِ وَعَدَالَةٍ خَوَّلَا يُسَخِّفُكَ
الَّذِينَ لَا يُؤْفَكُونَ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الَّذِي تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ هُدًى وَرَحْمَةً لِّأُولِي
الْبَصَرِ

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ
آنکه که بای میبازند نماز و میدهند زکات و ایشان بپای آخرت ایمان دارند
 أُولَئِكَ عَلَى رُحْمَىٰ رَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ وَمَنْ
آن گروه را رحمت پروردگار خود و آن گروه ایشان را رستگاران و
 النَّاسِ مِنْ لَدُنِّي لَهُمْ لَحْدٌ لِيُخْلَعَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ يَبْغِيهِمْ
مردمان من که از من است برایشان جایی است تا برآورده گردانند و خدا بخواهد بخواهد
 وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ وَإِذْ أَنْشَأَ عَلَيْهِ
وخواهد کرد و آن گروه را ایشان را بازیچه خواهد کرد و چون خواهند بود
 آيَاتِنَا وَلَمْ يُسْتَكْبَرُوا كَانُوا لَمْ يَسْمَعُوا كَانُوا فِي آذَانِهِ
نشانی را بر آورد کرد نشنیدند گویند که نشنیدند آنرا گویند که گوشهای و
 وَفَرَأَيْنَاهُمْ يَتَعَذَّبُ الْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
که آنرا است بپوشید و در آن روز بپوشید که آنرا بپوشید و کارهای نیکو کرد
 لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ خَالِدِينَ فِيهَا وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ
برایشان خواهد بود بهشتهای نعمت همیشه باشند برایشان و وعده خدا حقیقت است و او است
 الْحَكِيمُ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَنْ فِي بَيْنَهُمَا يَوْمَ لَا يَمْنُنُ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي بَيْنَهُمَا
حکیم کار و آسمان را و زمین را و آنست که در میان است و آنست که در میان است
 رُوِيَ أَنَّ تَبَيَّنَ كُمْ وَبَيَّنَ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَأَنْزَلَ
گویند که بر تبار خدایان شما و بپوشید در آن از هر جنسی و فرستاد

مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ هَذَا
از آسمان آبی پس بپوشید ما در آنجا از هر صفتی نیکو اینست
 خَلَقَ اللَّهُ فَرُوقًا لِمَا ذَاخَلُوا الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي
آفرینند پس بپوشید که چیزی آفریدند آنها که از بپوشانند ملک استکاران
 ضَلَالٍ مُبِينٍ وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَزَا شَكَرَ لِلَّهِ
کرامی روشنند و بپوشید که بپوشید لقمان حکمت بپوشید بپوشید که بپوشید
 وَمَنْ لِيْشْكُرَ فَإِنَّا لَنُشْكِرَ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ
وهر که شکند پس بود شکردن و من او را بود و هر که کافرش پس خدا بی نیاز است
 وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يُعِظُهُ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ
و چون گفت لقمان به پسر خود را و او پند میداد او را که ای پسر من اینها را نپوشد بپوشی
 الشِّرْكَ لَظْمٌ عَظِيمٌ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا
بپوشید بپوشید بپوشید بپوشید بپوشید بپوشید بپوشید بپوشید بپوشید
 أُمَّهُ وَهَنًا عَلَىٰ وَهْنٍ وَفَصَّالَهُ فِي عَامَيْنِ أَزَا شَكَرَ لَوْلَا ذَلِكَ
از او و آنرا بپوشید بپوشید بپوشید بپوشید بپوشید بپوشید بپوشید بپوشید
 إِلَى الْمَصِيرِ وَإِنْ جَاهَدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ
بپوشید بپوشید بپوشید بپوشید بپوشید بپوشید بپوشید بپوشید
 بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُكُمْ فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبِعْ
نیز از آن پس فرمان برایشان و صاحب کن ایشان در دنیا بپوشید بپوشید

نصبت

سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ لِي مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَكُم مِّثْقَالُ حَبَّةٍ مِنْ خَيْرٍ فَلْيَنْزِلْ فِي سِتْرَةٍ
أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَقِمُوا الصَّلَاةَ وَآمِنُوا بِالْعُرُوفِ وَأَنَّهُ عَزَّامُكُمْ وَأَصْبِرُوا عَلَى
مَا أَصَابَكُمْ إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُودِ وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ
وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ
وَاقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاعْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ
لَصَوْتُ الْحَمِيرِ الْمَرْوَاتِ اللَّهُ سَخَّرَ لَكُمْ مَاءَ السَّمَوَاتِ وَمَا
فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً وَمَنِ النَّاسِ

مَنْ يُجَادِلْ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ وَإِذَا
قِيلَ لَهُمُ اسْمِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلَى نَشْفِيعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا
أَوَلَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَى عَذَابِ السَّعِيرِ وَنُزِّلْنَا
وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْضَرٌ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ وَلِئَلَّ
عَاقِبَةُ الْأُمُورِ وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزَنُكَ كُفْرُهُ إِلَيْكَ مَرْجِعُهُمْ
فَتُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ غَلِيظٍ وَلَنُرْسِلَنَّ لَهُمْ مِنَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ لِيَقُولَنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ اللَّهَ
مَلَكِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَمِيدُ فَلَوْ أَنَّ مَلَكًا

قليلًا

الارض من شجرة افلام والبحر مئة سبعة انحر ما نفدت
زینت درختها بودی از هر یک درختی با مددش می آید و سفت در پای دیگر منتهی شود
کلمات الله ان الله عز وجل حكيم ما خلقكم ولا بعثكم الا كفرا
معلوب و دشمن خدا بیستی خدا غایب هم کارست نیست این بهتر شما و نه بر این بهتر
واحدة از الله سمیع بصیر الم تر ان الله يوج الليل في النهار
و يوج النهار في الليل و سخر الشمس والقمر كل يجري الى
و در می آورد روز را در شب و سحر کرد آفتاب و ماه را همه می روند تا
اجل مسمی و ان الله بما تعملون خبير ذلك بان الله هو الحق
حسب نام نهاده و بگوید خدا آنچه می شمارد که است آن بسبب آنست که خدا اوست
و انما يدعون من دونه الباطل و ان الله هو العلي الكبير
و بگویند آنچه می خوانند از حیث او باطل است و خدا اوست و از ایشان بزرگتر
الم تر ان الفلك تجري في البحر بنعمة الله لئلا يبلغكم من اماتة
ای فلکست که رشتنی می رود در دریا بنعمت خدا تا نماند شما را از غرق شدن
ان في ذلك لآيات لكل صبار شكور و اذا غشيهم
موج كالاظلال دعوا الله محاصرين له الذين قلنا نجهم الى
نهر یا بنی اسرائیل بخوانند خدا را تا صاف کند کان ما ورا دین پیوست برانید ایشان

التي فمنهم مقتصد وما يحذرنا الاكل خوار كفور
بانی خشتی پس ایشان میان نکه دارنده و انکار کننده بنشانهای مک که
يا ايها الناس اتقوا ربكم و اخشوا يوما لا يجزي والد العبد و له
ای مردان بترسید از پروردگار خود و بترسید از روزی که بگذراند هیچ پدری از فرزند خود
ولا مولود هو جازع عن والده شيان ان وعد الله حق فلا تغربكم
و نه هیچ فرزندی او گریزانده بود از پدر خود چیزی پدری که وعده خدا حق است پس غمناز شما را
الحياة الدنيا ولا يغربكم بالله العرور ان الله عنده علم
دنیا کنایه دنیا و مغبیه باد شما را بخدا فروغیتنی بدستی کند از دست غم
الساعة و ينزل العيث و يعلم ما في الارحام و ما ندرى
قیامت و فرو می ریزد باران و میداند آنچه در رحمهاست و ندانند هیچ
نفس ما اذا تكسب غدا و ما ندرى نفس باي ارض تموت
نفسی که چه چیز اندوزد فردا و نداند هیچ تنی که بزمین زمین بمیرد
ان الله عليكم خبير
بهری که اند دانا و کا است
بسم الله الرحمن الرحيم
نزلت بر خداوند
الم نزل الكتاب لا ريب فيه من رب العالمين ام يقولون
فروغیتند این قرآن هیچ شک نیست در آن که از پروردگار جهانیانست و بگویند

اَفْتَرَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مِمَّا اسْتَهْمُوا مِنْ دُونِهِ
كبر با آنکه است که بآن قنات از پروردگار تو بگوئی که بدی که نیاید بدینا هیچ کس
قَبْلَكَ لَعَلَّهُمْ يُفْتَدُونَ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
پیش از تو تا بود که ایستاد یا به خدا آن ضایع که آفرید آسمانها و زمینها
وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ
وآنچه میان آن سرودت در شش روز پس غالب و مستولی شد بر عرش نبیست
مِنْ دُونِهِ مَنْ يَدْعُوا لَا يُفْعَلُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ
از جز او هیچ دینی و نه شایسته ای پس پند نیکوید
الَّذِينَ هُمْ يُدْعُونَ إِلَى الْآلِهَةِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَدْعُوا إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ
که را از آسمان زمین سر و روی نماید آن عمل بفری بر جود روزی
مِثْقَالَ ذَرَّةٍ هُمْ فِي شِسْعَةٍ يُفْعَلُونَ ذَلِكَ عَلَى الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
مقداران هزار سال از آنچه بر می آید آنکه کنیم کار دانسته ناپیدا و پند
الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ
خدا را غالب و مهربان آن خدا را که نیکو کرد همه چیز را و آفرید آن و ابتدا
الْإِنْسَانَ مِنْ طِينٍ ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ مَّاءٍ
انسان را از گل و سپس کرد نسل را از خصلت از آب
مُهَيَّنٍّ تَرْسُوهُ وَنَفْخَ فِيهِ مِنْ رُّوحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ
چیز را آماده کرد و در او دمید و از باد قدرت خود دمید کرد حشر را شنود

وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ وَقَالُوا إِنَّا
و بینا بینا و دلها را اندکی اندک آنچه شکر کنید و گفته مشرکان آن چون
صَلَّانَا فِي الْأَرْضِ إِنَّا نَحْنُ الْغَالِبُونَ قَدْ جَاءَ بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ
غالب شویم در زمین و بپریم ای ما را برانند در آفرینی تو باشیم بلکه ایشان باز رسیدن پروردگار
كَافِرُونَ قُلْ يَتُوقَفُكُمْ مَلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي يُكَلِّمُكُمْ
کافرانند بگو چنانچه ستانده شمارا فرشته مرگ آن فرشته که هر کس را بگفته اند بر شما پس
إِلَىٰ رَبِّكُمْ تَرْجَعُونَ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْخُسُوفُ نَارًا كَسُوفًا رُؤْسِهِمْ
باز آید پروردگار خود باز گردانید شوید و اگر دیدی تو چون کافران که کسوف را در صورتی که ایشان
عِنْدَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا ابْصُرْنَا وَنَسْمِعْ نَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا
نزد پروردگار ما گوشه ای بر روی کار ما بدیدیم و شنیدیم ما پس باز گردان ما تا کنیم کاری نیکو پس
مُوقِنُونَ وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هَدًى وَلَكِنْ
بسیار شویند کانیم و اگر خواستمان بر آن بود ما هر تنی را راه راست و یکن
حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْبَشَرِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ
و آنچه شد گفتار منم از من که بر آن پرکنم دوزخ را از پری و آدمی و جنس
فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ
پس بچشید از آنچه فراموش کردید شما باز رسیدن شما بدین روز بدین که فراموش کردید شما را
وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا
که بچشید عذاب جاوید را بجهنم بجهنم بدین شما میزدید و بدین که بگویند که بگویند

دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ
 ذُكِّرَ آيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنتَقِمُونَ
 لَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ
 هُدًى لِبَنِي إِسْرَءِيلَ وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ آئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا
 لِمَا صَبَرُوا وَكَانُوا آيَاتٍ يُوقِنُونَ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يُفَصِّلُ الْبَيِّنَاتِ
 يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ
 كُرْهُهُمُ الْيَوْمَ لَآيَاتٍ أَفَلَا يَسْمَعُونَ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا سَوَّيْنَا
 الْأَرْضَ جُزْءًا مَبْرُوجًا ثُمَّ نَرْفَعُ رِجَالَهُمْ شَرَارًا يَجْمَعُونَ
 الْإِنشَاءَ ثُمَّ نُخَلِّصُ لَهُمْ سَبِيلًا ثُمَّ تُنْفَذُ سَحَابٌ مِثْلُ بَرَقٍ لَهُمْ
 مَكَادِيرُ يُنْزِلُ مِنْهُ دُرَّةً أَوْ لَاجِدًا مُنْقَلَبًا فَاذْكُرُوا الْفَضْلَ الَّذِي
 أَنْعَمْنَا عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

أَفَلَا يَبْصُرُونَ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْفَتْحُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

ای پس نمی بینند و میگویند که کی خواهد بود این فتح بجزاب اگر سیه و رست کما
قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيْمَانُهُمْ وَلَا هُمْ

بگو روز قیامت بیروزش سود کند آنها را که کافر شده ایمان ایشان در ایشان را
يَنْظُرُونَ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرْ إِنَّهُمْ مُنْظَرُونَ

زمن دست پس بگرد از ایشان چشم دار که ایشان چشم دارند گانه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ إِنْ كَانَ

ای پیغمبر از خدا بترس و فرمان بهر کافران و منافقان را نپاسی گنده
عَلَيْكَ حَكِيمًا ۚ وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ

دانی محکم کار و بر تو کن آنچه وحی کرد میبود بر تو پروردگار تو بر سستی
بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۚ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا

بنیچه شایسته آگاه و توکل کن بر خدا و بر است خدا بکار
مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِيْ جُوفِهِ وَمَا جَعَلَ أَرْوَاحَكُمْ

برای آنکه خدا برای کسی را دو دل در اندرون و در اندیشه زمانه

إِلَّا فِيْ ظَاهِرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ

ان زنها که بجهت ظاهر دوری یگزیند ایشان مادران شما و نگذاشت بر خواندگان را
أَبْنَاءَكُمْ ذَٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَ

پدران شما آنگاه گفتار شما پنهانی شما و خدا میگوید حق را و
هُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ۚ أَدْعُوهُمْ لَا بِأَنْفُسِكُمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ

او راه می نماید باراد صواب بر خواندگان ایشان بپدران ایشان آن بدادر نزد خدا
فَإِنْ لَّمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَإِنْ حَوَازَكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ

پس اگر ندانید پدران ایشان پس برادران شما اند در دین و دوستان شما
لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُم بِهِ وَلَكِنْ مَّا نَعْتَدُ

و نه بر شما بر آنچه در خطا کرده باشید بگزاران و لیکن نه آنست که بعد کرده
قُلُوبَكُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۚ الَّذِينَ وَلِيَ بِالْمُؤْمِنِينَ

و ای شما و مست خدا آموزگار مردمان پیغمبر شما را از مؤمنان
مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَنْزَلَهُ أُمَّهَاتُهُمْ وَأُولُو الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ

از تنهای ایشان و زنان او مادران ایشان و خداوند رحیم بعضی ایشان
أَوَّلَىٰ بِبَعْضِهِمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ ۚ إِنَّ

نزد او نزدیکتر است بعضی در قرآن بالغی محضه از مؤمنان و هجرت کنندگان
تَفَعَّلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُمْ مَعْرُوفًا كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ

اینست که باید دوستان شما نیلونی مست است در قرآن

در کتاب است
جانب و

مَسْطُورًا وَإِذَا خَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْهُمْ نُوْحٌ
نَبِيًّا وَآدَمُ وَكَانَ مِنْهُمْ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَآخُذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا
وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآخُذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا
عَلِيًّا لِيَسْأَلَ الصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ
عَذَابًا أَلِيمًا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا نَرَوُهَا
وَكُنَّا اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا إِذْ جَاءُوكُمْ مِنْ قَوْصِكُمْ
وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَإِذْ رَأَيْتُمُ الْآبُصَارَ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ
الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونَا هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ
وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
نَجَسٌ مَكَانًا شَدِيدًا وَجُنُودًا غَدِيرًا وَآخُذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا

نشته ویا دکن چون ترا کنیم از پیغمبران عهد ایشان را و از نو
و ابراهیم و موسی و عیسی پسر مریم و از گرفتیم از ایشان عهدی
علیضا لیسئل الصادقین عن صیدقهم واعدل للکافرین
استوار تا پیوسته خدا راست گویند از راست ایشان و برای کافران
عذابا الیما یا ایها الذین امنوا اذکروا نعمت الله علیکم
عذای در زمان ای شما که بگویند یاد کنید نعمت خدا را شما
اذ جاءتکم جنود فارسلنا علیهم ريحا وجنودا نروها
چون آمدند شما لشکری پیر نرسادیم بر شما بادی و لشکری که نمیدانید
و کان الله بما تعملون بصیرا اذ جاءوکم من قووکم
وست خدا به آنچه شما میکنید بینا چون آمدند شما از بالای شما
و من اسفل منکم واذ رایت الابصار وبلغت القلوب
و از دوزخ و از وادی شما و چون بایست از تحریف شما و بر سر دوزخ
الحناجر و تظنون بالله الظنون هنالک ابتلی المؤمنون
بختبرهای گردنا و گمان بردید شما گمان بر دینی محفل ایجا نگاه آورده شده مؤمنان
وزلزلوا زلزالا شديدا واذ يقول المنافقون والذین فی قلوبهم
نفس بگمان شد و منبر سخت و چون گفته منافق و آنها که در دینشان

مَرَضَ مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَغْرُورًا وَإِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ
يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ
مِنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِنْ يُرِيدُونَ
الْإِفْرَارَا وَلَوْ دَخَلَتْ عَلَيْهِمْ مَرَاظِبُهُمْ سَأَلُوا الْفِتْنَةَ
لَأَنزَلُوهَا وَمَا نَبِلَتْ أَبْهَاتُ الْإِسْبِيرِ وَلَقَدْ كَانُوا عَاهِدُوا اللَّهَ
مِنْ قَبْلُ لَا يُؤَلَّفُوا لِدَارٍ أَوْ لِحَاكٍ وَكَانَ اللَّهُ مُسَوِّكًا قُلُوبَهُمْ
يَنْفَعُكُمْ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ وَإِذْ لَا تُمْسِكُونَ
الْأَفْلَاجَ قُلُوبُكُمْ وَالَّذِي يُعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا
أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَسْتَعِذُّونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا

بیمار شد ما و عهد ما و رسول ما را فریب دادند و از گفت طایفه از ایشان
یا اهل یثرب لا مقام لكم فارجعوا و یستأذن فریق
ای اهل مدینه هیچ اقامتی نیست در شما در جگانه پس از یکشنبه و یستأذن فریق
منهم النبی یقولون ان بیوتنا عورة و ما هی بعورة ان یریدون
زیشان از پیغمبر میکنند گناهنا در ظلمات و بودند آن شب و نمیدانند
الافرا و لو دخلت علیهم مراظبهم سألوا الفتنه
که اگر دخیل بر ایشان از کفار پس آن پس در پیوسته فتنه
لأنزلوها و ما نبلت ابها الایسیر و لقد کانوا عاهدوا الله
آیند بدان و درنگ نکردند بدان که با ایشان و پیوسته بودند عهد بستند با خدا
من قبل لا یؤلفوا لدار و لکاک و کان الله مسووکا قلوبهم
از پیش بر نگذاشته یثربا دست عهد خدا پر سید شد کلو سرز
ینفعکم الفرار ان فررتم من الموت او القتل واذ لا تمسکون
سود کنند شما که یثربا اگر بگریزید شما از مرگ یا از کاردار و نگه بر دوزخ
الافلاج قلوبکم و الذی یعصمکم من الله ان اراد بکم سوءا
که اندکی که کسیت آنکی که دارد شما از عذاب اگر خواهد شما می
او اراد بکم رحمة ولا یستعذون من دونه الله ولیا ولا نصیرا
و از خواهد شما حق و یساینه مرا یثربا از خدا دوستی و نصیر دینی

قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّظِينَ مِنْكُمْ وَالتَّائِبِينَ لِآخْوَانِهِمْ هَلْ
 بَیِّنْ کَرَمِیدانند تعویظ کنندگان ادبشان دگرگونیدگان مربرادران خود را بیانی
 الْيَنَاءُ وَلَا يَأْتُوا النَّاسَ إِلَّا قَلِيلًا لَا أَشْخَةَ عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ
 نیز دما و بغیر از دود و حاضر نباید بجای از آنکه چه بخوانند شما پس چون آید
 الْخَوْفُ رَأَيْتُمْ يُصْطَفُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي
 ترس بین ایشان نکرند بنوی تو بدستی حال اند کرد چشمهای ایشان از دشمنی تو
 يُعْثَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوكُمْ
 بهوش بر از ملکات مرگ پس چون برود ترس قال خود اندازند شما
 بِالْأَسِنَّةِ جَمَادٍ أَشْخَةَ عَلَى الْخَيَاطِ وَلَئِكَ لَمْ يُوْثِقُوا فَاخْبَطُوا
 زبانههای تیز را چه بخنجانند بران غنیمت آن گروه بگردد پس بکشد
 اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا يَحْسَبُونَ
 خدا عملهای ایشان و مست آن بر خدا آسان پندارند
 الْأَخْرَابَ لَمْ يَذْهَبُوا وَإِنْ يَأْتِ الْأَخْرَابُ يَُوَدُّوْنَ أَلَا تَأْتِيهِمْ
 گردان منافق که زلفند و بدینه از تنزیم و اگر آید که در میان یهود و ذهاب از دشمنی
 بَادُونَ فِي الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَ عَنْ آئِنِكُمْ وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ
 باد و در میان اعراب می پرسند از خبرهای شما و اگر بودی در میان شما
 مَا قَاتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ
 کارزار اندندی که آنکه بدستی که مست در شما دحق پیوسته

اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا
 وَاَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْاُخْرَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ
 وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ اِلَّا اِيْمَانًا وَتَسْلِيمًا
 مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ
 قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا لِيَجْزِيَ اللَّهُ
 الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ اِنْ شَاءَ اَوْ يَتُوبَ
 عَلَيْهِمْ اِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِي كَفَرَ
 بَعِثْنَاهُمْ لَمْ يَتَّخِذُوا الْاٰخِرَةَ وَكَفَىٰ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ
 كَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيمًا وَاَنْزَلَ الَّذِي يَظَاهَرُوهُمْ مِنْ اٰهْلِ الْكِتَابِ

مِنْ صِيَابِهِمْ وَقَدْ وَفَى قُلُوبِهِمُ الرَّغْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ
از مصدای ایشان و اقلند و دلهای ایشان ترش گردید میکشند
و تَأْسِرُونَ فَرِيقًا وَ أَوْرَثَكُمُ أَرْضَهُمْ وَ دِيَارَهُمْ وَ
و تاسیر میکنند گردی و میراث برادرشان زمینهای ایشان
أَمْوَالَهُمْ وَ أَرْضَهُمْ نَظَوْهَا وَ كَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
و مالهای ایشان و زمین و سوار سلوک نموده اند از آنرا و هست خدا بر همه چیز
قَدِيرًا يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكِ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ الْحَيَاةَ
ای زنهای من ای پیغمبر بگو به زنان خود اگر دوست دارید دنیا
الدُّنْيَا وَ زِينَتَهَا فَتَعَالَى أَمْرُكَمْ وَ اسْرُخِيكُمْ
دنیای و آرایش آنرا پس باید تا بر خود داری دم و در بدم شمار
سَرَّاحًا جَمِيلًا وَ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ وَ رَسُولَهُ وَ الْدِّينَ
را داری نیکو و اگر دوست دارید خدا را و رسول او را و دین
الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُمْ أَجْرًا عَظِيمًا
آخرت پس برستی که خدا بپا دارد برای نیکوکاران از شما فردی زکات
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ مِنْ يَاتِ مِنْكُمْ فِيهِ فَسَبِّحْهُ مُبِينَةً
ای زن من پیغمبر هر که آید از شما بشارت دهی روشن
يُضَاعَفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَ كَانَ ذَلِكَ
دویند که شود عذاب دوچند گردد اینست و دست

عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا وَ مَنْ يَقْنُتْ مِنْكُمْ لَِلَّهِ وَ رَسُولِهِ وَ تَعْمَلْ
پس خدا آسان و هر که فرمان برد از شما و رسول او را و بکند
صَالِحًا نُؤْتِهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا
کاری نیکو بدیم او را مزد او دوباره و بپا داریم برای او روزی نیکو
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لَسْتُكَ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ إِنْ تَقْنُتِينَ
ای زن من پیغمبر نیستی شما همچون یکی از زنان دیگر اگر پیروی کنید
فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ
پس طمع کند آنکس که در دل او بیماری است و بگویند
قَوْلًا مَعْرُوفًا وَ قَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ
کارهای نیکو و بنشینید در خانههای خود و بیرون نیایید همچون بیرون آمدن
الْبَاهِلِيَّةِ الْأُولَى وَ أَفْرِغْنَ الصَّلْفَ وَ آئِينَ الزَّكَاةَ وَ اطَّعْنَ
اول باهلیت اول و بپای دارید زرا و بپسند زکات را و فرمان برد
اللَّهُ وَ رَسُولَهُ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ
خدا را و رسول او را هر چه است که بخواهد تا تا برد از شما پلیدی را و نایل
الْبَيْتِ وَ يُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا وَ أَذْكُرْنَ مَا يُتْلَى فِي
خانه پیغمبر و پاک گرداند شما را پاک گردانند و یادکن آنچه خوانده میشود
بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَ الْحِكْمَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا
خانههای خود از آیههای خدا و حکمت و علم است تا بر آگاه

البقرة
۲۲۲

وَحَاتَمَ النَّبِيِّزَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
وَحَاتَمَ پیغمبر است و بست خدا به همه چیزی و دانای آنست
أَمِنُوا أَذْكُرُ وَاللَّهُ ذِكْرًا كَثِيرًا وَسَبِّحْهُ بُكْرَةً
که بگویند یاد کنید خدا را یاد کردنی بسیار و تسبیح کنید او را با باداد
وَأَصِيلًا هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُمْ
و شایسته است اوست آن خدائی که رحمت میفرستد بر شما و فرشتگان او دعا میگویند
مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا
از تاریکیهای گز نور ایمان و ست خدا بمؤمنان مهربان
تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا
تجیلت ایشان در روز که بهم رسند سلام بود و پاداشی بزرگ و نیکو
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا وَدَاعِيًا
ای پیغمبر ما بستی که بفرستادیم مآثر گواهی دهنده و بشارت دهنده و بیم کننده و دافعه
إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا وَبَشِيرًا لِلْمُؤْمِنِينَ بِالْآخِرَةِ
باده خدا بفرمان و چراغی روشن و بشارت دهنده مؤمنان را بآنها
مِنَ اللَّهِ فَضْلًا كَثِيرًا وَلَا تَطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ
از خدا فضلی بزرگ و فرمان ببر کافران و منافقان
وَدَعِ أَهْلَهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا
و بگذار رنجهای خود را و توکل کن بر خدا و بس است خدا کارکن

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ
ای آنست که بگویند ای مؤمنان اگر شما را پس طلاق دهید ایشان را
قَبْلَ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَإِنَّكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا
پیش از آنکه رسیدن کنید بدیشان پس عدت بشمار برایشان پس عدت که برقرار دارند
فَتَعَوَّهْنَ وَسِرَّجُوهُنَّ سِرَاجًا جَمِيلًا يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا
پس بگذارید ایشان را و سراجی بشارت دهنده ای پیغمبر ما بستی
أَخْلَلْنَا لَكَ إِزْوَاجَكَ اللَّاتِي آتَيْتَ أَجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ
بردا کردیم رتبه زنان تو که باده ایشان را بر ما ایشان را آنچه قادر شد
يَمِينُكَ مِمَّا آفَاءَ اللَّهِ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمِكَ وَبَنَاتِ
دشمنان تو از آنچه خدا بر تو و دختران عم تو و دختران
عَمَّتِكَ وَبَنَاتِ خَالَكَ وَبَنَاتِ خَالَاتِكَ اللَّاتِي هَاجَرْنَ
همه تو و دختران خاله تو و دختران خاله تو آن زنان که هجرت کردند
مَعَكَ وَامْرَأَةً مُؤْمِنَةً إِنْ وَهَبْتَ نَفْسًا لِلنَّبِيِّ إِنْ
با تو و زنی مؤمنه اگر بختی تن خود و پیغمبر را اگر
أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ
خواهد پیغمبر که بکند در آورد ایشان را خالص بر خود از غیر مؤمنان
قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي إِزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ
ما بستی که میدادیم آنها را و آنچه بر ما بشارت دهنده ایشان را و آنچه قادر شد

لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا تَرْجِي
تا باشد بر تو نه دست ندهد اگر کار مهربان جان من
مَنْ تَشَاءُ مِنْهُمْ وَتُؤْوِي إِلَيْكَ مَرْثَاةً وَمَنْ يَبْغَيْتُمْ
آنرا خواهی از ایشان و جای دهی بخود آنرا خواهی
عَزَلَتْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ إِذَا فَرَغْتَ مِنْهُنَّ وَأَخْبَرْتِ
بر نه بود بر تو آن نزدیک کنی / زنا را روشن چو ای ایشان دانده کنی
وَيَرْضَيْنَ بِمَا آتَيْتَهُنَّ كُلَّهُنَّ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ
و خوشد باشند بآنچه بداده اند ایشان همه آن و خدا داند آنچه در دلهای شما
وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا لَا يَجِدُ لَكَ التَّائِبُ مِنْ بَعْدِ
دست ندهد دانی حکم کار عاقل نیست مگر زنا از پس
وَلَا أَنْ تَبْدَلَ بِهِنَ مِنْ أَرْوَاحٍ وَلَوْ أَجَبَكَ حُسْنُهُنَّ إِلَّا
و نه ای که بدلی کنی ایشان را بر زنان دیگر و اگر چه بشکست آوردن از پس ایشان
مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ رَفِيعًا يُأْتِيهَا
آنچه قادر باشد و پستوار از کینه کار بر همه چیز است
الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى
آنکه که بگروید و در بروید در خانه های پیغمبر مگر که دستور دهند بر شما
طَعَامٌ غَيْرَ نَظِيرِ إِيَّاهُ وَلَئِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَادْخُلُوا
درش جز مکنندگان بسوی آن و لیکن چون بخواند شما پس

فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مَسْتَأْذِينَ لَكُمْ فِي ذَلِكَ إِنْ كُنْتُمْ
پس چون طعام خوردید پس بپاشید و مستأذین نیستید / سخن کردن بدستی که ایشان
كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ فَيَسْتَفِي مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَفِي مِنْ
ست که بر نبی پیغمبر پس شرم بدارد از شما و خدا شرم ندارد از
الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ
حق گفتن و چون درخواست از ایشان کالای پس درخواست از ایشان از پس پرده
ذَلِكَ كُمْ أَطْعَمُوا قُلُوبَكُمْ وَقُلُوبُهُنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ
آنها را پخته / در دلهای شما و دلهای ایشان و نبود در شمار که
تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تُنْكِحُوا أَرْوَاحَهُنَّ مِنْ بَعْدِ إِبْدَانِ
در بخانید / پس ندهد و نه ای که بکاه در آورند زنان او از پس او مگر بدستی
ذَلِكَ كُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا إِنْ تَبَدُّوا شَيْئًا وَخَفَوْهُ
که ایشان است نزدیک خدا گنای بزرگ اگر آشکارا کنید چیزی یا پنهان کنید
فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِي آبَائِهِنَّ
پس بدستی کرد خدا نیست / همه چیزی دانا بدست بود بر ایشان در حق پدر ایشان
وَلَا أَبْنَائِهِنَّ وَلَا إِخْوَانِهِنَّ وَلَا آبَاءَ إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءَ
و نه پسران ایشان و نه برادران ایشان و نه پسران برادران ایشان و نه پسران
إِخْوَانِهِنَّ وَلَا نِسَائِهِنَّ وَلَا مَمْلُوكَاتِ إِيْمَانِهِنَّ وَاتَّقِينَ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ
خواران ایشان و نه زنان ایشان و نه آنچه قادر باشد و پستوار ایشان و نه پسران ایشان و نه پسران

كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ^{است بر همه چیز شاهد بود} إِنْ شَاءَ اللَّهُ وَمَلَائِكَتُهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ ^{و فرشتگان او رحمت درود می بخشد}
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ^{ای کسانی که ایمان آورده اید درود و عازر بفرستید و سلام کنید بسلامتی بر او} إِنَّ الَّذِينَ
يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ
عَذَابًا مُهِينًا ^{که بر او و رسول او بدین دنیا و آخرت و عذاب نازل می کند} وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغْيًا
عَدَاوَى تَارِكَةً ^{و آنانی که بر مؤمنان و مؤمنات عداوت و دشمنی می ورزند} وَآثَامًا مَبِيدًا ^{و آثامی که بیهوده و بیهوده است}
مَا أَكْتَسَبُوا فَقَدْ احْتَمَلُوا بِهِتَانًا وَآثَامًا مَبِيدًا ^{آنچه انداخته باشند بر سر بیستی که بر دوستان و دشمنان و دشمنان}
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ أَزْوَاجُكُم وَبَنَاتُكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ
يُذَنِّبْنَ عَلَيْهِنَّ زَرْجٌ لَيْسَ بِهِنَّ ذَلِكَ أَذَى أَنْ يَعْرِفْنَ فَلَ
يُؤْذِيَنَّكُمْ كَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ^{خود از جادوهای خویش آن نزدیکی که نشاید باشد}
وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْمُرْجَفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَعْنَةُكَ
^{و آنانی که در دلشان بیماری است و آنرا از بیم و از بیم از بیم}

بِهِمْ ثُمَّ لَا يُخَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا ^{پس نمی ایستند در آنجا مگر اندکی} مَلْعُونِينَ أَيْنَمَا ثَقِفُوا
أَخْذُوا وَقَاتِلُوا نَفْسًا ^{بکشید و کشتن این طریقت خدا در حق آنها کرده است} سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا
مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ^{از پیش و هرگز نیابی مگر طریقت خدا را بدل کردن می پسندد تو در دنیا} كَيْسَلَكَ النَّاسُ
عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عَلَّمَهَا اللَّهُ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ
السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ^{از حال قیامت بگو بیستی که علم آن نزدیک است و چه دانی تو مگر که بود} إِنَّ اللَّهَ لَعَزِيزُ الْقَائِمِينَ وَأَعْدَلُهُمْ
قِيَامَتِ ^{قیامت نزدیک است بیستی که خدا بفرستد که از او و سعادتی برای او} سَعِيرًا خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَا تَجِدُونَ فِيهَا وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا
آتش از دست ^{جاوید باشند در آن همیشه نیابند نه دوستی و نه یاری کنی} يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَا أَطَعْنَا
رَبَّنَا أَوْ كُنَّا مِنَ الْمَكِينِ ^{روهای ایشان را در آتش گویند ای کاشکی فرمان می بردیم} اللَّهُ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَ شَأَفِ
خدا را و فرمان می بردیم پیغمبر را و گویند ای پروردگار ما ^{پس که فرمان می بردیم سعادتمندان و} كِبْرَاءَنَا فَاصْلُواْنَا السَّبِيلَ رَبَّنَا إِنَّهُمْ ضَعُفُنَا مِنَ الْعَذَابِ
بزرگان خود را ^{پس که گواهی داد از راه ما ای پروردگار ما بر ایشان و دشمنان از عذاب}

وَالْعَنَهُمْ لَعْنًا كَبِيرًا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ

و معن کن ایشان لغتی بزرگ ای آنها که کبر و دیار میباشند پرمخ آن

اِذْ وَاٰمُوسٰى قَبِلَ رَاٰهُ اللّٰهُ ثُمَّ قَالَ لَوْ اَوْ كَانَ عِنْدَ اللّٰهِ وَجِيهًا

موسى پس برآوردند اورا خدا از نو گوشتند و بداد نزد خدا و دشمنان

بِآيَاتِهَا الَّذِينَ آمَنُوا نَقُولُ اللَّهُ وَقُولُوا فَعَلًا سَدِيدًا يُصْلِحْ لَكُمْ

ای آنها که بگریه و اید ترسد از خدا و بگوشه گشتن پری با صواب تا با صلح آورد

اعْمَالَكُمْ وَيَعْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَ

علمای شما در چهارماد فرستاد گنایان شما و هر که فرمان بردند شما

رَسُولُهُ فَتَدْفِزُ فَوْزًا عَظِيمًا إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى

در سبزه و در این که رشتگی را با خود دارد

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَيُّ أَنْ تَحْمِلَهَا وَاشْفَقْتَ

اهل آسمانها و زمين . و گویا پس سرباز زندگي بردارند و گوييند

مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا يُعَذِّبُ

و بر داشت آن دیو پرستی که و بیست و شش کار باد تا غدا

اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبُ

منافق وزمان منافق - در دامن بت پرست را وزمان مشرک را

اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

ن بزم ان مولود اذان و ست خدا ارزگار مهربان

بروسبا ان فرج و حسنات الخ

مِ اللَّهِ الْجَمُّ الدَّجِيمِ

ابتدا میکنم بنام خدای بخشاینده روزی

سَمْدُ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ

در آسمانها و آنچه در زمین است و در آسمانها و آنچه در زمین است

الْآخِرَةُ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ

آفت زو است حکم کار آگاه میدان آفت در زمین

يَاخْرِجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْجُرُ فِيهَا وَهِيَ

نخستین مردی که از آن
و آنچه فرمودند از آسمان
و آنچه بالا میبرد در آن

وَقَالَ الَّذِي كَفَرُوا لَا نَأْتِيَنَا السَّاعَةَ فَرَحِيمُ الْغَفُورِ

و گفتند آنها که کافر شدند بیا به نماز و قیامت

وَرَبِّي لَنَانِيذِكُمْ عَالِمِ الْغَيْبِ لَا يَغِيبُ عَنْهُ شَيْءٌ

و حق بود که از این آورده اند و داده ناپیدا به غیب نشود از او هم شک

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا أَضْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي

در آسمانها. و نه در زمین. و نه کو پیکر. از آن. و نه بزرگتر آن که در

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ هُم

داشتند و داشتند آنها را که بگویند و کارهای نیکو کردند

اَنْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ ^{که بودند و دانستند غیب را درنگ نکردند در عذاب خواران برستی} لَقَدْ
كَانَ لِسَبِيلِكَ فِي مَسْكَانِهِمْ ^{کرد در راهل شما در مسکنهای ایشان نشان دوستان از جانب راست و جانب چپ} اَيُّ جَنَّاتٍ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ كُلُوا
مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ بَلَدًا طَيِّبَةً وَرَبِّ غَفُورٍ ^{از رزق پروردگار شما و شکر گوید او را این شهرن خوش است پروردگار مهربان و بخشنده}
فَاَعْرِضُوا فَاذْ سَلْنَا عَلَيْهِمْ سَبِيلَ الْعِزِّ وَبَدَلْنَا لَهُمْ
جَنَّتَيْهِمْ مِنْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِي اَكْلِ خُمُطٍ وَاَثَلٍ وَشَيْءٍ ^{دوستان ایشان بدوستان خداوند شده گری و غارت و چیزی}
مِنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ ذَاكَ جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَاهْلُ حَازِي ^{از کوفه رانگی آن پادشاه دادیم با ایشان آنچه کافرشند و هیچ پادشاه}
اِلَّا الْكَافُورُ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَارَكْنَا ^{که تا سپاس را و بدیدیم میان ایشان و میان اهل دیهها آن دیههای که برکت}
فِيهَا فُرُجًا ظَاهِرًا وَقَدَرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سِيرًا فِيهَا الْيَابِثُ ^{در آنجا دهستان خاوری و اندازه داشتیم بودیم در آنجا رفتن را که بروید در آنجا}
وَاَتَايَا الْمُؤْمِنِينَ فَتَالُوا لَنَنَابِعُهُمْ فَيَافِكُنَا وَظَلَمُوا ^{و روزی ایشان را پس کشید ای پروردگار در روزی که میان سزای ما و پند کردن}

اَنْفُسَهُمْ فَيَعْبُدُنَاهُمْ آخِذِينَ مِنْ قَبْلِهَا هُمْ كُلٌّ مُتَرَقِّ ^{بر تنهای خود پس بپرستند ایشان را از شتایی و خود و پروردگار را پیش از خود و پروردگار}
اِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ^{چونستی که در آن سزاها نشان است بر هر صبر کننده و شکر کننده و پستی کردار است} وَلَقَدْ صَدَقَ
عَلَيْهِمْ اَبْلِسُ طُفَّ فَاَتَّبَعُوهُ اِلَّا قَلِيلًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ^{بریشان ابلیس گمان خود پس پیروی کرد و پیروی نکردی از ایشان}
وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ اِلَّا الْغِيظُ مِنَ يُونُسَ ^{و نبود بر او بر ایشان هیچ حجتی و که تاج و یازگیم آنرا که بگوید}
بِالْاَخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ وَرَبِّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ^{بآخرت آید او از آنجا در شک است پروردگار تو بر همه چیزى نگهبان است}
قُلْ اَدْعُوا الَّذِي نَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُ لَكُمْ شَيْئًا زَرْفَ ^{بگو بخوانید آنرا که دعوی کردید شما از جسته خدا و پروردگار سبک و سبکی}
فِي السَّمَوَاتِ وَلا فِي الْاَرْضِ وَمَا لَكُمْ فِيهِ مِنْ شَرٍّ وَاَللهِ ^{در آسمانها و در زمین و در زمینها و در آسمانها هیچ آزاری و نبود}
مِنْهُمْ مِنْ ظَهْرٍ هَبِ وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ اِلَّا لِمَنْ اَذِنَ ^{ایشان هیچ پیشانی و پادشاه کند شفاعت از او که از دستش}
لَهُ حَتَّى اِذَا فُزِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ ^{که حقیقت بود پس از دلهای ایشان گوید چه می گفت پروردگار شما گوید}

وَهُوَ الْعَلِيمُ الْكَبِيرُ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ قُلْ اللَّهُ وَإِنَّا أَوْيَاكُمْ لَعَلَىٰ هُدًىٰ وَفِي ضَلَالٍ
مُبِينٍ قُلْ لَا تَسْأَلُونَنَا عَمَّا آجُرَمْنَا وَلَا نَسْأَلُ عَمَّا نَعْمَلُونَ
قُلْ تَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبَّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ
الْعَلِيمُ قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ أَنْفَعْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ الْكَلْبِ
هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا قَافَّةً
لِلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ
وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ قُلْ لَكُمْ
مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَأْخِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ

*داوست او شده بزرگوار بگو کیست که روزی دهد شما را از آسمانها
و زمینها بگو که خدا و پرستش را و شب را نه بر راجع ایم یا هر که را می
مبین قُلْ لَا تَسْأَلُونَنَا عَمَّا آجُرَمْنَا وَلَا نَسْأَلُ عَمَّا نَعْمَلُونَ
روشن بگو پرسند شما را کرده باشیم و پرسند از ما آنچه شما کرده باشید
قُلْ تَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبَّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ
بگو جمع آورد میان پروردگار پس شد میان ما بحق داوست حکم کند
الْعَلِيمُ قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ أَنْفَعْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ الْكَلْبِ
دانا بگو باز نمائید بمن آنرا که داخل کرده بودند از ایشان حجت بگو
هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا قَافَّةً
داوست خدای غالب حکم کار و تو پرستیدم ما تمام کردیم به
لِلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ
ردمان بشارت دهنده و بیم کننده ولیکن بیشترین مردمان نمیدانند
وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ قُلْ لَكُمْ
و میگویند که که خوابد بود این وعده اگر مستقیم شما راست گویید بگو بر شماست
مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَأْخِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ
وعده جای روزی که بپرسد نایستد انقضای بسیار و نه فراییش روز*

قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَالَّذِينَ نُوْمِنُ بِهَذَا الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ
يَدَيْهِ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ يَرْجِعُ
بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلِ يَقُولُ الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِلَّذِينَ
اسْتَكْبَرُوا وَالَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا الْأَخْرَصُونَ قَالُوا كُنَّا مُؤْمِنِينَ قَالُوا الَّذِينَ
اسْتَكْبَرُوا وَالَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا الْأَخْرَصُونَ قَالُوا كُنَّا مُؤْمِنِينَ قَالُوا الَّذِينَ
بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ بِالْكُفْرِ كُنتُمْ مَجْرُمِينَ قَالُوا الَّذِينَ
اسْتُضْعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بِالْكَفْرِ وَاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
إِذَا تَمُرُّونَ أَرْكَفُ بِاللَّهِ وَنَجْعَلُ لَهُ أُنْدَادًا وَاسْكُرُوا
الْبَنَامَ تَمَارًا أَوِ الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْأَغْلَالَ فِي أَعْنَاقِ

*و گفتند شما که کافرشید بگویم بدین قرآن و نه بدینچه در پیش
یادیده و لو تری اذ الظالمون موقوفون عند ربهم يرجع
آیت و اگر بدیدی که چون استمکاران اینستگان باشند پروردگار خود باز کرد
بعضهم إلى بعض القول يقول الذين استضعفوا للذين استكبروا
بعض ایشان با بعضی کینکار بگویند آنها که ضعیفان بوده باشند بر آنها
استكبروا والذين استضعفوا انتم كنتم مؤمنين قَالُوا الَّذِينَ
بر دگر گشتی گردید باشند اگر شما می بودید سرزنش می بودیم ما مؤمنان بگویند آنها
استكبروا والذين استضعفوا اخراصون قَالُوا كُنَّا مُؤْمِنِينَ قَالُوا الَّذِينَ
بر دگر گشتی کرده باشید بر آنها که ضعیفان بوده باشید ای ما برگردانیدیم شما را از راد است
بعد اذ جاءكم بالكفر كنتم مجرمين قَالُوا الَّذِينَ
پس از آنکه آمد بشما بکفر شما کافران بودید و گویند آنها که
استضعفوا للذين استكبروا بال كفر والليل والنهار
ضعیفان بودند برای آنها که دگر گشتی کرده باشید بکفر شب و روز
إذا تمرُّونَ أركف بال الله ونجعل له أندادًا واسكروا
چون فواید ما را که کافرشید بخدا و بدیدید ما را و ما را مثل ایشان
البنام تمارًا أو العذاب وجعلنا الأغلال في أعناق
بشمار را چون بیند عذاب و بنام ما و در گردن*

الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ يُحْزَنُونَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ وَمَا أَرْسَلْنَا
 فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَاذِبُونَ
 وَقَالُوا اخْزَاكَ كُتُبُ آبَائِكُمْ وَأَوَّلَادُكُمْ وَمَا خُنِيَ بِمُعَذِّبِينَ قُلْ
 إِنِّي بِنِعْمَةِ رَبِّي فَلَسْتُ بِمُعَذِّبٍ وَلَكِنْ أَكْثَرُ
 النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي
 تُقَرَّبُكُمْ عِنْدَ نَارِ لُفَى الْأَمْنِ مِنْ عَمَلٍ صَالِحٍ فَأُولَئِكَ
 لَهُمْ جَزَاءُ الْوَضْعَةِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرَفَاتِ آمِنُونَ
 وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي آيَاتِنَا مُعَاجِرِينَ أُولَئِكَ فِي الْعَذَابِ
 مُحْضَرُونَ قُلْ إِنِّي بِنِعْمَةِ رَبِّي فَلَسْتُ بِمُعَذِّبٍ وَلَكِنْ أَكْثَرُ
 النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ خَلْفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الْأَرْزَاقِينَ وَيَوْمَ
 نُخْشِرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلْمَلِكِ كُنْ أَهْلًا أَيْ كُنْ كَانُوا
 يَعْبُدُونَ قَالُوا سُبْحَانَكَ أَنْتَ وَلِيِّنَا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا
 يَعْبُدُونَكَ الْخَرَاكُ ثُمَّ يَهْمُ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ قَالِيَوْمَ لَا يَمْلِكُ
 بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا
 ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ وَأَخَانَتُكُلِي
 عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَنْ
 يَصُدَّكُمْ عَنْ مَا كَانُوا يَعْبُدُ آبَاءَكُمْ وَقَالُوا مَا هَذَا إِلَّا
 جَدٌّ كَذِبٌ

افك مَفْتَرِيًا وَقَالَ الَّذِي كَفَرَ وَالْحَقُّ لَمَّا جَاءَهُمْ اَنْ هَذَا اِلَّا
دوغی برافست وگشمت آنها که کافرشند و حق را چون آمدند بدیشان نیست
سِحْرٌ مُّبِينٌ وَمَا اَتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَا اَرْسَلْنَا
مُحَادِثِي رُوشَن فزادیم با ایشان را هیچ کتابی که درس کنند و نوبستند
إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا
بدیشان پیش از تو هیچ بیم کننده و بدو داشتند آنها که پیش از ایشان بودند
بَلَّغُوا مَعِشَارَ مَا اَتَيْنَاهُمْ وَكَذَّبُوا رُسُلِي فَكَيْفَ
در پیشت بهیچیکو بدادیم با ایشان پس از ایشان درشتید رسولان را و بگویند
كَانَ نَكِيرٍ قُلْ اِنَّمَا اَعْظَمُكُمْ بِوَاحِدَةٍ اَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مِثْلَ
بود عقوبت من بگو بر پیستی بپسندید بر شما یکید که بایستید مر خدا را
وَمُرَادِي ثُمَّ تَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جِنَّةٍ اِنْ
و تن پس اندیش کنید که نیست بجا نباشد هیچ دیوانگی نیست
هُوَ اِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ
او که بیم کننده مر شما را از پیش عذاب سخت بگوای و بگویم از شما
مِنْ اَجْرِ فَعُولِكُمْ اِنْ اَجْرِي اِلَّا عَلَى اللَّهِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
چیز نزدی بر آن مر شمار باد نیست نزد من مگر بر خدا و او بر همه چیزی
شَهِيدٌ قُلْ اِنْ زَيْتُونِ يَفْزَحُ بِالْحَقِّ اَعْلَامُ الْغُيُوبِ قُلْ جَاءَ
گواه است بگو که زیتون در کارن بیاد میکند حق را او است داننده ناپیدا بگو آمد

الْحَقُّ وَمَا يُبْدِي الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ قُلْ لِي اُزْضِلْتُ فَاِنَّمَا
حق و نه توانه ازوید بت چرخه و باز نتواند ازوید بگو اگر کرده شده باشم پس برستی
اُضِلُّ عَلَى نَفْسِي وَاِنْ اِهْتَدَيْتُ فَمَا يُوجِي اِلَيْكَ زَيْتُونِ يَفْزَحُ
که زیتون کرامی بر حق من بود و اگر راه یازد ام بر سبب آن نیست که حق کرده میشود بر حق رسیده کار من برستی که گارد
قَرِيبٌ وَلَوْ تَرَى اِذْ فِرْعَوْنُ اَفْلَاقُوتٍ وَاُخِذُوا مِنْ مَكَانٍ
نزدیکت و اگر میدیدی چون فرغ نمایند پس فوت نشوند از تو گرفت شوند از جایهای
قَرِيبٍ وَقَالُوا اَمْتًا يَهُوَ وَاَنَّهُمْ الشَّاوِشُ مِنْ مَكَانٍ
نزدیک وگفتند بگو دیدیم ما بنده و از کجا بود ما ایشان را از جایهای
بَعِيدٍ وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ وَيَقْذِفُونَ بِالْغَيْبِ
دور و بر پیستی که کافرشند بدان از پیش و من اندازند ناپیدا
مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ
از جایهای دور و مانع شود میان ایشان و میان آنچه آرزو کردند
كَمًا فَعَلُوا شَيْئًا عَمَهُمْ مِنْ قَبْلُ اِنَّهُمْ كَانُوا فِي
همچنانکه کرده شد بگو مان ایشان از پیش بر پیستی که ایشان بودند در
شَكٌّ مُرِيبٌ
شک نهمت آورنده
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَكُوتِ رُسُلًا
شکر و سپاس بر خدا را که آفریننده آسمانها و زمین است که داننده فرشتگان رسولان
أُولَئِكَ أَجْنَحُ مَشْنَى وَثُلُثَ وَرُبَاعَ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ
خداوند را بالا و بالا و دو و سه و چهار چهار بخیا و بخت در آفریدن آنچه خواهد
إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ مَا يَفْتَحِ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ
هر چیزی که خدا بر همه چیزها تواناست آنچه بخواهد بر هر کس از رحمت
فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُمْسِكٌ لَمْ يَرْجِعْهُ وَهُوَ الْغَنِيُّ
پس نگردد باز نگردد و آنچه منع کند پس نماند باز نگردد از پس او دولت غایب
الْحَكِيمُ يَا أَيُّهَا النَّاسُ ارْذَكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ
مردم کار ای مردمان یا ای خدایتان خدا را بر شما ایست
خَالٍ غَيْبُ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآفَا
هیچ آفریننده ای جز از خدا که روزی دهد شما را از آسمان و زمین نیست خدای که او را هیچ
تَوْفُؤُكُمْ وَلَنْ يَكْذِبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ
بر گردانیده و ستون از حق و اگر بدین دارند پس بدین داشتند رسولانی را که بدین
وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا
و باز است باز است کارها این مردمان بدین است که وعده خداست پس
تَعْرِضْكُمْ لِلْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللَّهِ الْعَودُ
نمونه شما را در دنیای دنیا و فراموشد شما را بخدا و فریفتن

إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُو حُزْنَ
بدین است که بدین دشمن است پس بفرمایید او را دشمن بدین است که او میخواند اندوه
لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ
تا باشند از اصحاب آتش افروخته آسمان را که ازشت بدین است از بود عذاب
شَدِيدٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
تخت و آنرا که بگویند و کردند کارهای نیک و ایشان را بود آمرزش
وَأَجْرٌ كَبِيرٌ أَفَنْزِلُ لَهُ سُوءَ عَمَلِهِ فَرَأَيْتُمْ أَفَاتٍ
و فری بزرگ ای پس بگفت این است شد بدین علما و پس بدین است نیکو بدین است
اللَّهُ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبُ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ
خدا گمراه کند آنرا که خواهد ناپه آنرا که خواهد پس برادر تو بر ایشان
حَسْرَاتٍ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيَّاحَ
اندهای بدین است که خدا دانست بخواند ایشان میبازند و خدا آن نمایی که بر ستاد باد
فَنُفِثَ سَحَابًا فُسْقِنَاهُ إِلَى بَلَدٍ مَيِّتٍ فَأَحْيَيْنَاهُ بِالْأَرْضِ بَعْدَ
بر آنکه ابر را پس در خود دادیم با آنرا بر زمین رده پس زنده کردیم با آن زمین را پس
مَوْتِهَا كَذَلِكَ النُّشُورُ مَنْ كَانَ يُرِيدِ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ
از مردگان بدین بود بدین از خود هر که بدین خواهد عزت بر خدا
الْعِزَّةُ جَمِيعًا إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ
عزت همه بدین است بدین از خود بدین است

الصالح يرفع له والذين يكرهون السيئات لهم عذاب شديد
وَمَكَرُوا لَكَ هُوَ ابُورٌ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ
وَسَخَّرَ لَكُمْ أَنْتُمْ كَرِيمٌ
مَنْزُطَةً ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ
إِلَّا بِإِذْنِهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ وَلَا يَنْقُصُ مِنْ عَمْرِهُ إِلَّا
بِمَقْضَاهُ وَرَبُّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ
فِي كِتَابٍ أَنْ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ
الْأَحَدُ عَذْبٌ فُرَاتٍ سَالِحٌ شَرَابُهُ وَالْآخَرُ كَلْبٌ
يَأْكُلُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُ مِنْ حَيْلِهِ تَلْبَسُونَ لَهَا
تَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاحِرُ لَتَدْعُو مِنْ قُضَايِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
يُوجِبُ اللَّيْلُ فِي النَّهَارِ وَيُوجِبُ النَّهَارُ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسُ
وَالْقَمَرَ لَكُمْ فِي رُجُلَيْهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ

وَالْقَمَرَ لَكُمْ فِي رُجُلَيْهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ
وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ
إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دَعْوَكُمْ وَلو سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا
لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بَشْرِكُكُمْ وَلَا يَنْبُذُكُمْ
مِنْ خَيْرٍ يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ
هُوَ الْعَنِيُّ الْغَنِيُّ
جَدِيدٌ وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى
وَأَنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَى جَمْلِهَا لَا يَجْمَلُ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا
قُرْبَىٰ إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ

عَذَنَ يَدْخُلُونَهَا يَحْكُمُونَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرٍ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا
آفت در روند در آینه زیور در برکت در آینه از دست در نهانی از طلا و در داری
وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنْنا
پوشش ایشان در آینه ابریشم بود و گویند بهشتیان لباس رخسار آفتابی که بر د ازنا
الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَاتِ
از دود را بهشتی که پروردگار است از کار شکسته بریده آن خدای که فرود آورده است آفتاب
فَضْلَهُ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نُصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا الْغُوبُ
فضل خود نرسد بهما در آینه هیچ برنی و نرسد بهما در آینه هیچ کشت
وَالَّذِي كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فِيمَوتُوا
و آن که کافر شده برای شان بود آتش دوزخ حکم کرده نشود برین که بپزند
وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ الْكَافِرِ
و سب کرده نشود از ایشان از عذاب آن همچنین پادشاه دهم بر تاسی
وَهُمْ يَصْطَرِّخُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي
و ایشان فریاد کنند در آینه که ای پروردگار ما را ازین ناکس که کار می کند
كَانَا نَعْمَلُ الْوَالِدَ نَعْمَلُ مَا يَذْكُرُ فِيهِ مِنْ نَذْرٍ وَجَاءَ
بروین می کردیم گویند ای نه زنده گان دادم شما که پند کرد در آینه آنکه نیک کرد و آمد
النَّذِيرُ قَدْ وَقَّاهَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ إِنَّ اللَّهَ عَالِمُ غَيْبِ السَّمَاوَاتِ
پیام کننده گان پس در چشم پر بود ستم از آینه ای که پند کرد در آینه آنکه نیک کرد و آمد

وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذُنُوبِ الصُّدُورِ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ خَلَاقًا
و زمین بهشتی که او دانا است بر سر پینها او است آن خدای که بر شما کاشتن
فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا يُزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ
در زمین پس هر که کافر شود پس بر او زیاده زیان نکرده و زیاده کند کافران که ایشان
عِنْدَ رَبِّهِمْ الْأَمْفَاتُ وَلَا يُزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا
نزد پروردگار ایشان که شمساری و زیاده کند کافران که از این که زیاده کاری
قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ نَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي
گو ای بهشتی بهشتیان اینان را بگردان آنها که میخوانند از بهر خدای باز نماند
مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَاوَاتِ أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا
که چه چیز آفرید از زمین یا برای شان است اینان در آسمان یا بدیم ایشان کتابی
فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْهُ بَلْ أَنْ يَعِدُوهُمُ الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا الْغُرُورَ
پس ایشان به حجتی اند از آن پاک و عدم نمیند ستمکاران بعضی ایشان بعضی را فریبی
إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَا زَالًا أَمْسِكَهُمَا
در بهشتی که خدا که میدارد آسمانها و زمین که نمیند و سراسر از زایل شوند که نتوانند
مِنْ أَحَدٍ مِنْ عِبَادِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ
آن یکی از پسران بهشتی که او است بر دبار از زکار و سوگند خوردند و نیکوین
أَيْمَانِهِمْ لَنْ جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لِيَكُونَ أَهْلًا مِنَ أَجْدَى الْأُمَمِ
خط ایشان بر آینه که آفری بهشتی که نرسد بر دودنی نه باشد از یکی از دود

پس چون آمد بدیشان بهم گفته *زیاد نشنید ایشانرا که بیدار* *در دنگشتی در زمین*
وَمَكْرُ السَّيِّئِ وَلَا يَجِزُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهَلْ
ویداختن بدی *دزد* *ساختن* *بدی* *مکر* *بناهل آن* *پس ای*

پس بیا تو مرصفت خدا را بدین
 وَلَنْ تَجِدَ لِسَانَ اللَّهِ تَخَوُّلاً
 اوی نمیشد در زبانش پس بگفت
 اَوَلَمْ يَسِيرْ وَفِي الْأَرْضِ ظُوراً

بِقُوَّتِ وَنُشْرَانِهِ خَدَا را عَاظُ گردانید. هیچ چیزی نه در آسمانها و نه در زمین

پستی کاو پست داناں توانا و اگر نواگزستی خدا بر داناں بسپارد آنگاه داند
مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرِهِا مِنْ دَابَّةٍ وَلَا كُنْ يُوَخِّرُهُمُ إِلَىٰ أَجَلٍ
نَازِلٍ بر روی زمین هیچ جنبند و لیکن تاخیر میکند ایشان را تا اجل

نہ نہ وہ چہ اہل ایساں یس دعا بکھا نہ کان خود بی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُوْلُهُ
وَالْقُرْآنُ الْحَكِيمُ
إِنَّكَ لَمِنَ الرُّسُلِ
عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُوْلُهُ
وَالْقُرْآنُ الْحَكِيمُ
إِنَّكَ لَمِنَ الرُّسُلِ
عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

فَرَوَيْتَا دِلِينَ تَرَانِیَ خَیْبِ مَرِیْتِ نَایَمِ نَیْ گُوهی را کُنیا به بیم کنند پسران ایشان پس ایشان

غَافِلُونَ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

اَنَا جَعَلْنَا فِيْهِ اٰنَا فِيْهِمْ اَغْلَا فِيْهِ اِلَى الْاَدْفَانِ وَهُمْ مَقْمُورٌ

فَاغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنْذَرْتَهُمْ

أَمْ لَمْ نُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ إِمَّا تُنِذِرُونَ أَوْ لَمْ تُنِذِرُوا لَا خَلْقَ لِلْإِنسَانِ أَنْ يُسْمِعَ بَشِيرًا وَلَا نَذِيرًا وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ هَادٍ وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مَدِينٍ تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ الَّتِي نُنْذِرُ بِهَا الْعَالَمِينَ

كَأَنَّهُمْ يَسْتَهْزِئُونَ ^{نیزند و می خندند} الَّذِينَ يَأْكُلُونَ ^{که می خورند} أَهْلَكُنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ
أَنَّهُمْ إِلَهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ^{آنچه که می خورند باز نمی آید} وَإِنْ كُلُّ لَمَّا جَمِيعٍ ^{و اگر همه را جمع کنیم} لَدُنَّا مُحْضَرُونَ
وَإِنَّ لَهُمْ لَآلَافَ مِثْقَالٍ ^{و اینها هزاران مثقال است} أَخِيَابًا هَا وَآخِرُ جَنَانٍ ^{و اینها هزاران مثقال است} حَتَّىٰ أَفْنَاهُ
يَا كُفَّارُونَ ^{ای کفار} وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ ^{و ما در آنجا بهشتها را ساختیم} مِنْ تَحْتِهَا نَاجِيَاتٌ ^{و ما در آنجا بهشتها را ساختیم} وَغَابِرَاتٌ
فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ^{در آنجا از چشمها} لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ ^{تا بخورند از میوه آن} وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ
أَفَلَا يَشْكُرُونَ ^{آنها را شکر نمیکنند} سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ ^{سبحان او که} لَوَاقِحَ ^{سبحان او که} كُفَّارًا
وَمَا نُنَبِّتُ ^{و ما نمیروانیم} الْأَرْضَ ^{و ما نمیروانیم} وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ ^{و ما نمیروانیم} وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ^{و ما نمیروانیم} وَإِنَّ
لَهُمُ اللَّيْلَ نَسْخًا ^{و اینها برای شب} مِثْلَ النَّهَارِ ^{و اینها برای شب} فَذَاقُوا ^{و اینها برای شب} مُطْمَلُونَ ^{و اینها برای شب} وَالشَّمْسُ
تَجْعَلُ ^{و اینها برای شب} قَدَرًا ^{و اینها برای شب} قَدَرًا ^{و اینها برای شب} قَدَرًا ^{و اینها برای شب}

مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ ^{منازلها را تا} الْعُرْجُونَ ^{منازلها را تا} الْقَدِيمَ ^{منازلها را تا} لَا تَشْمُسُ ^{منازلها را تا} بِبَيْغِهَا ^{منازلها را تا} أَنْ
تُذْرِكَ ^{تا زمانی که} الْقَمَرُ ^{تا زمانی که} وَلَا اللَّيْلُ ^{تا زمانی که} سَابِقُ ^{تا زمانی که} النَّهَارِ ^{تا زمانی که} وَكُلٌّ ^{تا زمانی که} فِي فَلَكٍ ^{تا زمانی که} يَسْجُونَ
وَإِنَّ لَهُمْ ^{و اینها برای} آثَانَ ^{و اینها برای} لَدُنَّا ^{و اینها برای} دَرِيَّةً ^{و اینها برای} فِي ^{و اینها برای} الْفَلَكَ ^{و اینها برای} الْمَشْجُونِ ^{و اینها برای} وَخَلَقْنَا
لَهُمْ ^{و اینها برای} مِثْلَ ^{و اینها برای} مَا ^{و اینها برای} كُنُوا ^{و اینها برای} وَارْتِشَانُ ^{و اینها برای} قَهْمٍ ^{و اینها برای} فَلَا ^{و اینها برای} صَبِيحَ ^{و اینها برای} لَهُمْ
وَلَهُمْ ^{و اینها برای} نَفْسٌ ^{و اینها برای} دُونَ ^{و اینها برای} الْأَرْحَةِ ^{و اینها برای} وَمَتَاعًا ^{و اینها برای} إِلَى ^{و اینها برای} الْحِينِ ^{و اینها برای} كَذَا
قِيلَ لَهُمْ ^{و اینها برای} اتَّقُوا ^{و اینها برای} مَا ^{و اینها برای} بَيْنَ ^{و اینها برای} أَيْدِيكُمْ ^{و اینها برای} وَمَا ^{و اینها برای} خَلْفَكُمْ ^{و اینها برای} لَعَلَّكُمْ ^{و اینها برای} تَهْتَفُونَ
وَمَا نُنَبِّتُ ^{و ما نمیروانیم} لَهُمْ ^{و ما نمیروانیم} مِنْ ^{و ما نمیروانیم} آيَاتٍ ^{و ما نمیروانیم} دَرِيَّةً ^{و ما نمیروانیم} إِلَّا ^{و ما نمیروانیم} كَانُوا ^{و ما نمیروانیم} عَنْهَا ^{و ما نمیروانیم} مُعْرِضِينَ ^{و ما نمیروانیم} كَذَا
قِيلَ لَهُمْ ^{و اینها برای} أَنْفِقُوا ^{و اینها برای} مِمَّا ^{و اینها برای} رَزَقَكُمْ ^{و اینها برای} اللَّهُ ^{و اینها برای} قَالَ ^{و اینها برای} الَّذِي ^{و اینها برای} كَفَرُوا ^{و اینها برای} وَاللَّذِينَ
أَمْنُوا ^{و اینها برای} أَنْفِقُوا ^{و اینها برای} مِنْ ^{و اینها برای} لَوْ ^{و اینها برای} شَاءَ ^{و اینها برای} اللَّهُ ^{و اینها برای} أَطْعَمَهُ ^{و اینها برای} إِنْ ^{و اینها برای} أَنْتُمْ ^{و اینها برای} إِلَّا ^{و اینها برای} فِي ^{و اینها برای} ضَلَالٍ

مِيقَاتٍ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ مَا يَنْظُرُونَ
بِشْن و میگویند که کی خواهد بود این وعده اگر سستیها راست گویا چشم ندارند
الْأَصْحَافَةَ وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ فَلَا
که یک باند زدن را گرفتار کرد ایشان را در خصومت باشند پس
يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً فَلَا إِلَى أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ وَنُفِخَ
توانایی ندارند وصیت کردن و به اهل خویش برگردانند و در دست
فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَى رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ قَالُوا
در صور پس آنکه ایشان از گورها پیوسته برآمدند پروردگار خود پویندگان باشند گویند
يَا وَيْلَنَا مَن بَعَثَنَا مِن مَّرْقَدِنَا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ
ای وای بر ما که را بگذاشت ما را از گور ما اینست آنچه وعده داده بودی و راست گشت
الرُّسُلُونَ إِنْ كُنْتَ الْأَصْحَافَةَ وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ
رسولان بودند که یک باند زدن را گرفتار کرد پس گویا
جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ فَالْيَوْمَ لَا نُظَافِرُكُمْ نَفْسَ شَيْءٍ وَلَا نَجْعَلُ
هم نزد یک حاضر کرده شدگان پس امروز ستم کردیم و چیزی نمی توانیم و داد نداریم
إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ أَرْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ
مگر آنچه شما می کردید پس در احوال بهشتی که بسیار است روز در کارهای بهشت
فَاكْهُونَ هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلَالٍ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَّكِنُونَ
خوشایان باشند و زنان ایشان در پناهایی بر تختهای ارغوانی بنشینند

لَهُمْ فِيهَا نَافِكَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدْعُونَ سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ
ایشان بود و آن بیوفایی و مزیت نبرد آنچه خواهند گفت سلامی از پروردگار
رَحِيمٍ وَامْتِازُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ
مهربانان روزگاری بپایانید امروز ای کافران از مؤمنان ای روز عهد مرا فراموش از شما
يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ
ای فرزندان آدم که بت پرستی دور بپوشی که او دشمن آشکارا دشمنی روشن است
وَأَنْ اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ وَلَقَدْ أَضَلَّ
آنکه بت پرستی را گمراشت راه است و پرستی که گمراشته
مِنْكُمْ جِيلًا كَثِيرًا فَلَمْ تُكُونُوا تَعْقِلُونَ هَذِهِ
از شما گروهی بسیار بود پس پندیدند که در پیست نیست
جَهَنَّمَ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ إِضْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ
دفعه آنکه شما را وعده میدادند در روی زمین امروز بسبب آنچه شما
تَكْفُرُونَ الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ
کافران امروز قهر نمیداریم بر دهان ایشان و سخن گویند با ما دستهای ایشان
وَنُشَهِدُ أَرْجُلَهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا
و اگر می دهیم پایهای ایشان را آنچه ایشان از دستهای ایشان زدند و گمراشته می شدیم
عَلَى أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّى يُبْصَرُونَ وَلَوْ نَشَاءُ
بیمایان ایشان را چشمهای ایشان را می بستیم و بر سر ایشان راه را می بستیم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالصَّافَاتِ صَفًا قَالَ اجْعَلْ لِي آيَاتٍ ذَكَرًا
إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ
الْمَشَارِقِ إِنَّا زَيْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةِ الْكَوَاكِبِ وَحِفْظًا
مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَى وَيُقَى ذُنُوبُهُمْ
مِنْ كُلِّ جَانِبٍ دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ إِلَّا مَنْ خُطِفَ
الْخَطْفَةَ فَاتَّبَعَهُ شَهَابٌ ثَائِبٌ فَاسْتَفْتِهِمْ أَهْمُ اشْتَدَّ
خَلَقْنَا أُمَّمَ مِنْ خَلْقِنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَازِبٍ كُلِّ
عَجِبْتَ وَكَيِّنَحُونَ وَإِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ وَإِذَا أُنذِرُوا
لَا يَنْصَحُونَ

آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ وَقَالُوا لَوْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ أَنِ انْمَاسِكَا

وَكُنَّا تَرَابًا وَعِظَامًا أَيْتُ الْمُبْعُوثُونَ أَوَابًا وَنَا الْأَوَّلُونَ قُلْ
نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ
يَنْظُرُونَ وَقَالُوا يَا وَيْلَنَا مَا نَايَوْمُ الدِّينِ هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ
الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَكْذِبُونَ أَحْسَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ
وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَاهُ دُورُهُمْ إِلَى صِرَاطٍ
الْحَكِيمِ وَفَوَّهُهُمْ أَنَّهُمْ مَسْئُولُونَ مَا لَكُمْ لَا تَنصَحُونَ
قُلْ هُمْ أَيْقَمُ مُسْتَسْلِمُونَ وَأَقْبَلْ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ
قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ نَاثِرِينَ نَاعَنِ الْيَمِينِ قَالُوا بَلْ تَكُونُوا مَوْمِنِينَ

وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مَرْسَلٌ بِأَنَّكُمْ قَوْمٌ طَاغِينَ
فَعَلَّيْنَا قَوْلَ رَبِّنَا إِنَّا لَأَنذَرْتُمْ قَوْمًا عَادُونَ
فَانْهَضُوا فِي يَوْمِئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ أَتُكَذِّبُكَ
نَفْعُ الْجَاهِلِينَ إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
يَسْتَكْبِرُونَ وَيَقُولُونَ إِنَّا لِلنَّارِ كَوَالِهِنَا لَسَاءِ
مَجْنُونٌ بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ إِنَّكُمْ لَأَنذَرْتُمْ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ
وَمَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ الْإِعْبَادُ لِلَّهِ الْخَالِصِينَ
أُولَئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَعْلُومٌ فَوَاصِلُهُ وَهُمْ مَكْمُومُونَ
فِي حَبَابِ النَّعِيمِ عَلَى سُرْمَتِ الْبَلْبِ يَطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَاسٍ

وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مَرْسَلٌ بِأَنَّكُمْ قَوْمٌ طَاغِينَ
فَعَلَّيْنَا قَوْلَ رَبِّنَا إِنَّا لَأَنذَرْتُمْ قَوْمًا عَادُونَ
فَانْهَضُوا فِي يَوْمِئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ أَتُكَذِّبُكَ
نَفْعُ الْجَاهِلِينَ إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
يَسْتَكْبِرُونَ وَيَقُولُونَ إِنَّا لِلنَّارِ كَوَالِهِنَا لَسَاءِ
مَجْنُونٌ بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ إِنَّكُمْ لَأَنذَرْتُمْ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ
وَمَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ الْإِعْبَادُ لِلَّهِ الْخَالِصِينَ
أُولَئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَعْلُومٌ فَوَاصِلُهُ وَهُمْ مَكْمُومُونَ
فِي حَبَابِ النَّعِيمِ عَلَى سُرْمَتِ الْبَلْبِ يَطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَاسٍ

مَنْ مَعِينٍ بَيْضَاءَ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَوُونَ
وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ عِينٌ كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَكُونٌ
فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَئِنْ
كَانَ فِي قُرْبَى يَقُولُ أَتُنكَحِرُونَ الْمُصَدِّقِينَ أَكِنَّا مَنَا وَكُنَّا تَارِكًا
وَعِظَامًا أَيْ الْمَدِينُونَ قَالَهُ الَّذِينَ هُمْ مُطْعَمُونَ فَاطْلَعُوا
فِي سَوَاءٍ الْحَجِيمِ قَالَ تَاللَّهِ إِنْ كُنْتُ لَأَزِيدُنَّ وَلَوْ لَأَعْتَمِدَهُ
رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضِرِينَ أَفَمَا نَحْنُ بِمَبِيتِينَ الْأَمُوتُنَا الْأُولَى وَمَا
نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ إِنَّ هَٰذَا إِلَّا قَوْلُ الْعَرِيبِ أَلَا تَأْتِيهِمْ سِجِّينُ
الْعَامِلُونَ أَذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ أَمْ شَجَرَةُ الزَّيْتُونِ إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً
لِّلْعَامِلِينَ

مَنْ مَعِينٍ بَيْضَاءَ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَوُونَ
وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ عِينٌ كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَكُونٌ
فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَئِنْ
كَانَ فِي قُرْبَى يَقُولُ أَتُنكَحِرُونَ الْمُصَدِّقِينَ أَكِنَّا مَنَا وَكُنَّا تَارِكًا
وَعِظَامًا أَيْ الْمَدِينُونَ قَالَهُ الَّذِينَ هُمْ مُطْعَمُونَ فَاطْلَعُوا
فِي سَوَاءٍ الْحَجِيمِ قَالَ تَاللَّهِ إِنْ كُنْتُ لَأَزِيدُنَّ وَلَوْ لَأَعْتَمِدَهُ
رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضِرِينَ أَفَمَا نَحْنُ بِمَبِيتِينَ الْأَمُوتُنَا الْأُولَى وَمَا
نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ إِنَّ هَٰذَا إِلَّا قَوْلُ الْعَرِيبِ أَلَا تَأْتِيهِمْ سِجِّينُ
الْعَامِلُونَ أَذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ أَمْ شَجَرَةُ الزَّيْتُونِ إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً
لِّلْعَامِلِينَ

لِلظَّالِمِينَ إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْحَجِيمِ طَلَعَهَا كَانَتْ
در سنگار از چوبی که آن درخت بود بیرون آمد در میان درخت
رُؤُوسَ الشَّيَاطِينِ فَإِنَّهُمْ لَا كَلِمَةَ مِنْهَا فَأَلْوَتْ مِنْهَا
سرهای دیوان باشند پس درخت که بیست و نه خورده که بیست و نه
الْبُطُونِ ثُمَّ أَتَاهُمْ عَلَيْهِمُ الشُّوْبُ فَأَخْرَجَهُمْ ثُمَّ إِنَّ مِنْ جَعَلَهُمْ
شکار پس برستی که شکار بود در میان از یکم پس برستی که باز شد
لِلْحَيِّ حَجِيمِ إِنَّهُمْ أَلْفَوْا آبَاءَهُمْ ضَالِّينَ فَهُمْ عَلَى آثَارِهِمْ
سوی درخت بود پس برستی که یافت پدران خود را گمرازان پس ایشان بر اثرهای
يُتَّبِعُونَ وَلَقَدْ صَلَّيْنَا مِنْهُمْ أَكْثَرَ الْأُولَى وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
در میان و پیوسته و برستی که گمراشته شد پیش از این و برستی که در میان
فِيهِمْ مُنْذِرِينَ فَاَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُتَذِرِينَ إِلَّا
در میان ایشان پس نگر که چگونه بود عاقبت بیم کردگان که
عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحًا فَلَمَّغَهُ الْمَجِيبُونَ
بنده که نه حاضر کاران و برستی که خوانند ما نوح پس نیکو پاسخ دادند که
نَحْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ
بر ما نیکو ما و اهل او را از آلودگی بزرگ و در نیکو ما فرزندان
هُمْ الْبَاقِينَ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ سَلَامٌ عَلَى نُوحٍ فِي
در میان باقی ماندگان و بنده شریف برستی که در میان هم باز پسین که سلام باد بر نوح

الْعَالَمِينَ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ إِنَّ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ
همایان پس برستی که همچنین پادشاه نیکو کاران پس برستی که در میان نیکو کاران
ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ وَإِنْ مِنْ شَيْعَتِهِ لَأَبْرَهِيمَ إِذْ جَاءَ رَبَّهُ
پس غرق کردیم دیگران و برستی که از سادات خود بود ابراهیم چون آمد نزد خدا خود
يَقْلِبُ سَلِيمٍ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ أَفَعَالَا
پس برستی که این گفت پدر خود را و قوم خود را که چه می پرستند ای پرستندگان
الِهَتُهُ دُونَ اللَّهِ يُرِيدُونَ فَمَا ظَنُّكُمْ رَبُّ الْعَالَمِينَ فَظَنَرَ
پس ایشان را از زنده میخواست پس برستی که ایشان را پروردگار جهانیان پرستند
نَظْرَةً فِي النُّجُومِ فَقَالَ اانْزِلْ فَيَقِيمُ فَيَقُولُ وَاعْتَهُ مُدْبِرِينَ
نگاهی در ستارگان پس گفت که من نیامد پس گفتند ازو پشت برنگران
فَرَاغَ إِلَى الْهَيْتِهِمْ فَقَالَ إِنَّا أَكُنَّا لَكُمْ مَالِكُمْ لَا نَنْطِقُونَ
پس فرستاد برستی که ایشان را گفت که نیخوابید با شما است شما که سخن نگوئید
فَرَاغَ عَلَيْهِمْ صُرَاطًا بِالْأَيْمَنِ فَاَقْبُلُوا إِلَيْهِ يَرِفُونَ قَالَتْ
پس فرستاد برستی که زنی بدست داشت پس زنی را کردند آن که رسوی و بشناسد و بداند
أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ قَالُوا ابْنُوا
پس برستی که این گفتند و خدا آفرید شما را و آنچه میسازید که گفتند بنا کنید
لَهُ بُنْيَانًا فَأَلْفَوْهُ فِي الْحَجِيمِ فَارَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمْ
بنای ایشان را و یافتند در میان ایشان پس خواستند بکشند پس کردند

الْأَسْفَلِينَ وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَى رَبِّي سَيَهْدِينِ رَبِّ هَبْ لِي

مِنَ الصَّالِحِينَ فَبَشِّرْهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ

قَالَ يَا بَنِيَّ إِنِّي رَأَيْتُ الْمَنَامَ إِنِّي أَذْهَبُ فَانْظُرْ مَاذَا تَرَى قَالَ

گفت از سرگز چستی ز من در غاب مدیدم

بابِ اَعْلَمَ مَا نَوْمٌ سَجْدِي الشَّاءَ اللّٰهُ مِنَ الصَّابِرِينَ
 بکن بخت فرموده اند که زود ما در آن خواهی نهاد از حمود صابران

فَلَمَّا اسْلَمَا وَلَّاهُ لِلْحَبِيبِ وَنَادٰىنَاہُ اَنْ یَّا اِبْرٰہِیْمُ قَدْ صَدَقْتَ

پس چون مقدس شد و گفت اورا بر میوی نشانی و بخوانیم ما اورا کمان ایسم

لَرَوِيَا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ إِزْهَدْ هُوَ الْبَلَاءُ

وَفَدَيْنَاهُ بِذَخِّ عَظِيمٍ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ

روشن و به یزیت و هم با اوزار کبشی بر آب و بگذشتیم ما

سَلَامٌ عَلَى إِبْرَاهِيمَ كَذَلِكَ نَجْزِي الْحَسَنِينَ إِنَّهُمْ مِنْ

عَمَّا ذَاكَ الْمُؤْمِنِينَ ۖ وَكَتَرْنَا لَهُ يَأْسَحَىٰ يَتَامَا الصَّالِحِينَ

نہنگان۔ سوستان۔ وشت دریا۔ باحق۔ پیمبر۔ انجیل۔ یونان۔

وَبَارِكْ لَنَا عَلَيْهِ وَعَلَى اسْحَقَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ

دریت کردیم ما و بر اعقی و در فرزند اینان بوده نیکوکار و مستمدر

لِقِسْمٍ مِّبَيْنٍ وَلَقَدْ مَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ
بِرِجْنِ فَؤَادٍ رُشْنَ وَجْهِتِي كَرْتَنَهَا دُرْمَارَ نَعْمَةٍ وَهَارُونَ وَدُرْمَانِدِم

وَقَوْمٌ مِّنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ وَنَصَرْنَا هُمْ فَكَانُوا هُمُ

وقوم ایشان از اندوه بزرگ و باری کردیم ما ایشانرا پیش از ایشان

غالبان و جادیرما ایضا کتاب ترازو و بیان روشن و ماه نمودن

الصِّراطِ الْمُسْتَقِيمِ وَتَرْكُنَا عَلَيْهِ جَاءَ فِي الْآخِرِ سَلَامٌ

عَلَى مُوسَى وَهَارُونَ أَنَا كَذَلِكَ أَخْذِي الْحُسَيْنَ إِلَيْنَا مِنْ

و یارون که یمنین پادشاه میم نیکوکاران است که ش

عِبَادَنَا الْمُؤْمِنِينَ وَإِنِّي أَسْأَلُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِذْ قَالَ يَقُولُوا

الْأَنْتَقُونَ أَتَدْعُونَ بَعْضُكُمْ أَنْ يَنْذِرُوكُمْ آخِسَ الْخَالِقِينَ

نیز بر میزید این میزاید بنام و یکنه اید بیکوترین آفریندگان

وَاللَّهُ يَكْفُلُكُمْ وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

الْأَعْبَادَ لِلَّهِ الْمُخْلِصِينَ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ سَلَامًا
مردمان را که خداوند را بخشنده است و ما را که در آخرت بر او سلام دادیم
عَلَى الْيَاسِينَ أَنَا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ إِنَّا هُمْ
بر ایاسیس و آن یغیر برستی که ما تمجید پادشاهیم نیکوکاران برستی که او بود
عِبَادَنَا الْمُؤْمِنِينَ وَازْلُوطَا مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِذْ جِئْنَاهُ وَ
بندهگان ما مؤمنان و درستی که بود از جمله رسولان بود چون بر ما آمدیم ما او را
أَهْلَهُ أَجْمَعِينَ الْعَجُوزَاتِ الْغَابِرِينَ تَمِ دَمْرُنَا الْآخِرِينَ
و اهل او را همه که بر او را از جمله پادشاهان در مملکت بود پس مملکت کردیم دیگر او را
وَأَن كُمْ لَمَتْرُونَ عَلَيْهِمْ مُصْحِحِينَ وَبِالْبَلِيلِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ
و برستی که شما یکدشتید بر قوم حوط در وقت آمدن او و لبش ای پس استعمال عقل نمیکند
وَأَن يُؤْتُوا مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِذَا بَقِيَ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ فَسَاهُمْ
و برستی که بویض بر آن از جمله رسولان بود چون گریخت سوی کشتی نروده پس فرستاد
فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ فَالْقَتْمَةُ الْحَوْتُ وَهُوَ مَلِيمٌ
پس بود از جمله مذهبیان توبه پس فرورد او را مای و او را و او را
فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ لَلِئْتِ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ
پس اگر نه آن بود که از جمله تسبیح کنندگان بودی مرا نه در کدی در شکم او تا روزی
يُنْعَثُونَ فَبَدَّاهُ بِالْعَرَءِ وَهُوَ سَقِيمٌ وَأَبْنَيْنَا عَلَيْهِ
که او را نیکو داشتند پس از آنکه او را بمکافی عا که ساقید و او بیمار بود و بر او بانییم

شَجَةً مِّنْ نَّقْطِينَ وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ فَلَمَنَّا
درختی از که و بهشت سایه و فرستادیم او را به سوی صد هزار تن یا زیاده پس بگویند
فَمَتَّعْنَاهُمُ الْحَيَاةَ قَالَتْفَتْنَاهُمُ الرِّبَاكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمْ
پس بر خود داری دادیم ما ایشان را شگامی پس خبر پیرس از آنکار که ای پروردگار تراست و در ایشان
الْبَنُونَ أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنَا نَا وَهُمْ شَاهِدُونَ أَلَا
پسران یا آنکه پدید ما فرستکاران یا دکان و ایشان حاضران بودند یا آن
إِنَّهُمْ مِّنْ أَفْكَهٍ لِّقَوْلُونَ وَلَدَا اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَادِبُونَ
برستی که از دروغ ایشان را نه که میگویند فرزند می دارند یا ایشان دروغ زنانه
أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ أَفَلَا
ای برگزید اختران بر پسران چیست شمار چگونه حکم میکند ای پس
تَذَكَّرُونَ أَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ مُّبِينٌ قَالُوا بَكُنَّا بَكُمُ
تذکره کنید یا شما را است حجتی روشن پس باورید حجت خود را
إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ لَبِئْسَ لَبَدًا
که سقیم شما را است گویا و بدید کردند میان و ایشان علامه پسیتی و بدیتی
عَلِمَتْ الْجَنَّةُ أَنَّهُمْ كَاخِرُونَ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ أَلَا
را شنیدند ملائکه ایشان حاضران دکان باشند پاک و منزله است ایشان صفت میکنند که
عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ فَاتَّكُمُ وَمَا تَعْبُدُونَ مَا تَشْتَعِبُ عَلَيْهِ بَقَائِهِ
بندهگان خدا خالص کاران پس برستی که شما را آنچه می پرستید نیستی شما بر خدای که می پرستید

الْأَمْنُ هُوَ صَالِحُ الْجَبْرِ وَمَا مِثْلُ اللَّهِ مَقَامُكَ مَعْلُومٌ وَأَنَا لِحُجْرَتِكَ

که از او در روند در دوزخ نیستند هیچ از ملائکه طاهره که او را معاق معلوم است و بر منی که

الصَّافُونَ وَأَنَا الْخَيْرُ الْمُسَبِّحُونَ وَإِنْ كُنْتُمْ لَوَازِعِدْنَا

تشیه زندگان و پرستی گاهم تشیه کنعان و پرستی که بود
مرانه میگویند اگر بودن نزد دیکتا

ذَكَرَى مِنَ الْأُولَىٰ لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ فَكَفَرُوا

از آلودن نه کانها خالص کاران کافران

وَلَقَدْ سَخَقْتُ كَلِمَاتِ الْعِبَادِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَأَحْضَنَّا لَهُمُ

المرسلين انهم هم المصورون

رسولان فرستاده و برستی که ایشانند مشغور است و برستی که برسد بانی ایشان

الغالبون قَتَلُوا عَنْهُمْ حَتَّى حِينٍ وَأَبْصَرَهُمْ فَبُصِفُوا

تاسنگامی و چشم دار بدیشان سپار داد .

إِنَّا لَنَاصِرُكَ يَا أَرْثُفِيلَاسَ

افيعادنا يس عجول وادانك ساحيهم ساء

شباب میخونند و زود آید اینست مدای ایشان

الْمُذْنِبِينَ وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّى حِينٍ وَأَبْصَرَ فَسَوْفَ يَبْصُرُونَ

از کوه آذریشان تا سبزکوه و چشمه دار پس رود یسین

وَاللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ ۚ لَهُ أَسْمَاءُ الْغَيْبِ لَا يَخْفَى عَلَى شَيْءٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ۚ

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ

پاک نژاد برودگان به نیت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم آباد برودگان

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

دست‌نویس و خطی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

12/1

سَالِفُ الْوَقْتِ فِي الزَّمَانِ وَالْآنَ كَمَا مَرَّ بِكَ وَشَقَا

مَنْ وَالْفَرَانِ دِي الدِّكْرِ بِلِ الدِّيرِ لِقَرَوَانِي عَمْرَه وَ سِفَانِ

فرمود حق قرآن تعاوند و شرف بلك آنها كه كافر شدند و هر غويي و بدگويي اند

كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَ ذَاكِلَاتِ حِينَ

با که بهدک کرده ما پیش از نشان از گردان پس بر خوانند و فوید آن شکام

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَثِيرٌ

سَائِرٌ وَعَجَبُوا رَأَاهُمْ مُتَدْرِجِينَ لَهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا

و عجب د شسته ز آینه زینا
زیشان و گشته کافران این

سَاحِرْ كَذَّابٍ • اجْعَلْ الْإِلَهَةَ الْمَاءَ وَاحِدًا إِنْ هَذَا شَيْءٌ

ای که در خانه خدا
درستی که این برتر است

وَاللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ ۚ لَهُ أَسْمَاءُ الْغَيْبِ لَا يَخْفَى عَلَى شَيْءٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ۚ

عَجَابٌ رَوَانَطِقُ الْمَلَاءِ مِنْهُمْ أَنْ مَشَوْا وَاصْبِرُوا عَلَى الْهَيْبَةِ

و رفتن شرف از حضرت رسول بیغند باید بگردد

لَا هَذَا الشَّيْءُ يُرَادُ مَا سَمِعْنَا بِهِ هَذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ إِنَّهُ

پایه

سید و سید

الْأَخْلَاقَ وَأَنْزَلَ عَلَيْهِ الذِّكْرَ مِنْ بَيْنِنَا يَلْهَمُهُ فِي شَأْنِهِ

که دروغی برافروخته ای فرزند دژ دژ پنهان از میان یک انسان

مَنْ ذِي الْقُرْبَىٰ لِلْمَالِ يَذُوقُ عَذَابَ ۚ أَمْ عَنْهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَتِ رَبِّكَ
الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ ۚ أَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
فَلْيَرْثُوا عَذَابَ الْأَسْبَابِ ۚ جَدُّ مَا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِنَ الْأَحْزَابِ
كَذَبْتَ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْتَارِ وَثَمُودُ
وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ أُولَٰئِكَ الْأَحْزَابُ ۚ كُلُّ
الْأَكْثَرِ كَذَبَ الرُّسُلَ فَوَعَقَبَ ۚ وَمَا يَنْظُرُ هَؤُلَاءِ إِلَّا صَيْحَةً
وَاحِدَةً مَّا هُمْ عَنْ قَوَائِدِهَا يَأْتُونَ ۚ قَالُوا رَبَّنَا عَجَلْنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ
إِصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَادْكُرْ عَبْدَ نَادَا وَذَا الْأَيْدِ ۚ إِنَّهُ أَوَّابٌ
إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعُتَمِيِّ ۚ وَالْأَشْرَاقُ وَالطُّيُنُ مَحْشُورَةٌ
يَسْبِقُونَهُ بِالْوَعْدِ ۚ وَهُمْ كَوَسَائِدٍ كَوْسٍ مُّسْتَوٍ ۚ وَتَارَةً تَجْرَعُ ۚ

كُلُّ لَهُ أَوَّابٌ ۚ وَشَدَّ نَامُوكَ ۚ وَانْتَبَاهُ الْحِكْمَةُ وَفَصَلَ الْخَطَا ۚ
وَهَلْ أَتَاكَ نَبِيُّ الْخَصْمِ ۚ إِذْ تَسُوْرُ وَالْجَحَابِ ۚ إِذْ دَخَلُوا عَلَىٰ دَاوُدَ
فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ خَصْمَانِ ۚ بَعْضُهُمَا عَلَىٰ بَعْضٍ فَاخْتُمُوهَا
بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تَشْطِطْ ۚ وَاهْدِنَا إِلَىٰ سَوَاءِ الصِّرَاطِ ۚ إِنَّ هَذَا
بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ بَحْثٌ ۚ وَتَسْعُونَ نَجْهَةً ۚ وَاحِدَةً فَقَالَ أُكَلِّمُهَا
وَعَزَّيْتُمْ فِي الْخَطَابِ ۚ قَالُوا لَقَدْ ظَلَمَكَ لِسَوَالِ نَجْمِكَ ۚ وَنَجْمِكَ
وَلَا كَثِيرٌ مِنَ الْخَطَا ۚ لِيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ ۚ الَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۚ وَفَلْيَلْ مَا هُمْ وَظَنُّ دَاوُدَ مَا فَتَاهُ ۚ
فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا ۚ وَأَنَابَ ۚ فَغَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ ۚ
وَأَنزَلْنَا إِلَيْهِ الْوَحْيَ ۚ وَجَعَلْنَاهُ نَبِيًّا ۚ وَبَارَكْنَا فِيهِ ۚ وَجَعَلْنَاهُ نَبِيًّا ۚ وَبَارَكْنَا فِيهِ ۚ وَجَعَلْنَاهُ نَبِيًّا ۚ وَبَارَكْنَا فِيهِ ۚ

وهرستی کا واسطہ نزدیکی سے نہ ملتی و نیکو باز کشن جانی ای داود میری کما کر دیندیم جلد

میان مردمان محقق و پرهیزگین مساوی و انفس را پس از آنکه

از راه خدا پیوستی گاه که گمراه شده اند راه دین خدا را یستار بود غلابی

سم پیدیا سنی یورین

آنت کان آید کافر شد بی روی مرآتاد کافر شد

آنها که گردیده و کارهای نیکو کردند همچون نبای که

یا بکنیم پر نیز کارانرا همچون کافران این قرآنی است که فرستادیم

و تائید کردند خداوند آن حضرت را

مختور دریا زار و ارا سلیمان پیلو بنده درستی گراو یادگار سینه چون عرصه

شبانه سپاه نیکو پرست کز من اختیار کردم دوستی بسیار

از نهاد کرد. رو در کاخ خود. تا فروخته آفتاب. روزه بخار. تا که از آن آفتاب. در

و در این کتاب که در دسترس است و در دسترس است

و انداختیم بر تخت او تنی را پس بانه باد که گفت ای پروردگار

د بشاره پادشاهی گزید مریدان به پستی کوته قوتی

سینه در نشسته مسخر کردیم با او را
 و سر رفت پنهان او زرد و غمزه هر کج از میخواست

و سید یحیی بن ابی زینب علیهما السلام

[illegible]

مفتی و نیکو بازگشتن جای ویدرکن نده مارا ایوب جون بر خوانا پرو دکار

الْمَشِيءِ الشَّيْطَانُ يَنْصِبُ وَعَذَابٍ اُرْكُضْ بِرِجْلِكَ هَذَا
مُغْتَسِلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ وَوَهَبْنَا لَهٗ اَهْلَهٗ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ
رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَى لَوَلِيّ الْاَلْبَابِ وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْتًا فَاُضْرِبْ
بِهِ وَلَا تَحْشَ اِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِعْمَ الْعَبْدُ اِنَّهٗ اَوَّابٌ
وَاذْكُرْ عِبَادَنَا اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ اُولٰٓئِكَ
وَاَنَا اَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ الْاٰخِرَةِ
عِنْدَنَا لِكُلِّ الْمُصْطَفٰى الْاٰخِرِ وَاذْكُرْ اِسْمٰعِيْلَ وَابْنِ
وَالْكَافِلِ وَكُلِّ مِنَ الْاٰخِرِ هٰذَا ذِكْرٌ لِّلْمُنْقِبِ
لِحُسْنِ مَا بَ جَنَاتٍ عِزٌّ مُّفْتِحَةٌ لِّلْاَبْوَابِ مُتَكِيَةً

يَدْعُونَ فِيهَا بِقَارِحَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ
الطَّرْفِ اَنْزَابٌ هٰذَا مَا تُوعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ اِنَّ هٰذَا لَكُنُوزًا
مَّا لَهُ مَرْفَعٌ هٰذَا وَاِنَّ لِلطَّاعِنِ لَشَرَابٌ جَهَنَّمُ يَصْلُوْنَ
فِيْئْسَ الْمِهَادُ هٰذَا فليدوقوه حَمِيمٌ وَعَسَاقٌ وَآخِرُ
مِنْ شَكْلِهِ اَنْوَاجٌ هٰذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ لَا مَرْجَا بِكُمْ
اِنَّهُمْ صَالُو النَّارِ قَالُوْا لَئِنْ لَّمْ يَكُنْ اَنْتُمْ قَدْ مَتَّوْهُ لَنَا
فِيْئْسَ الْقَدَارُ قَالُوْا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هٰذَا فَرَدَّهٗ عَذَابًا ضِعْفًا
فِي النَّارِ وَقَالُوْا مَا لَنَا اَلْاَنْزٰى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْاَشْرَارِ
اَتَّخَذْنَاهُمْ سَحَرًا اَمْ رَاٰغَتْ عَنْهُمُ الْاَبْصَارُ اِنَّ ذٰلِكَ لَخُفَاةٌ

الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَأَعْبُدَ اللَّهَ مَخْلُصًا لِلدِّينِ الْأَلَّهِ الَّذِي خَالِصُ
ترانین حق پسریت ندارد خاص کند برادر دین جان کریمه است دین خاص
وَالَّذِي اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أُولِيَاءَ مَا عْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُوا
وآنها گرفتند از بسند او پستی کنند نمی پرستیم ایشانرا که نزدیک گردانند
إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ أَرَأَيْتُمْ كَيْفَ يَمُوتُ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ
بند بمنزرت و پستی پستی نمکند بین ایشان در آن اختلاف کردند
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ لَّوْكَرَّاكَ اللَّهُ أَنْ يَخْذَلَ لَكَ
پستی کند ده نماید آنرا که در حق کوی نامستور بود اگر خواستی خدا که فرزندت
لَا مِطْفَأَ فِي مَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ سُبْحَانَهُ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ
برند بر زمین ازین آفرید آنچه نوبت پاک و مرتبت و او تعالی یکای یکانه نرسند
خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يَكُونُ اللَّيْلُ عَلَى النَّهَارِ وَيَكُونُ
آفرید آسمانها و زمین را حق درمی پوشد شب بر روز و درمی پوشد
النَّهَارُ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ
روز را شب و ستر کرد آفتاب و ماه و هر دو تا اجل
مُسَمًّى الْأَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ
در نموده با کراوت غاب از کار آفرید شما را از یک تن یک بود است
ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَاتَّزَلَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ
پس کرد از زن در خوا و فرورفتند بری شما از چهار پان شصت

خَلَقَكُمْ فِي بَطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلَقَ بَعْضَكُمْ مِنْ بَعْضٍ خَلْقًا مَعْلُومًا
آفرید شما را در شکم مادران شما را از پس آفرینی از پس آفرین در تمام یکای
ثَلَاثَ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَىٰ نَضْرُوتُ
سه گانه آنان خست برود کار شما را و او را بادشاهی نیستی مکرر از بار بار آفرید
إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ
اگر کافر شوید پس پستی کند بی نیاز است و پسندد در نه کان خود کفر و اگر
تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ
شک کنید پسندد آن فرستاد و بر نه رد هیچ بردارنده بارگاه دیگری پس
إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ
برود کار شما بازگشت شما پس بیاگاهان شما به آنچه شاکرده باشید بر پستی
عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ وَإِذْ أَمْسَرَ لِلْإِنْسَانِ ضَرْبًا بَعْدَ مُبِينَا
آگاه داشت بر سر پیچها و چون برسد بادی زیانی بر نوا برود کار خود
إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِنْهُ لَمْ يَقْنَصْ بِهَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ مِنْ
آیند با او پس چون برداریم از نعمتی از قبل فرستاده آنچه خوانده بسته با او از
قَبْلُ وَجَعَلَ اللَّهُ آتَاكَ الْيُضْلُ عَزَّ وَجَلَّ قُلْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ
پس و پدید کرد بر خدا را نعمتانی تا برگرداند زنده از راه و بگوید در هر یک از
قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ أَمِنْ هُوَ قَانِتٌ إِتَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا
نمی پستی که ترا از اصحاب آتش ای نکستی او قیام نماید است ایستادن شب برود

وایتاده ترپه از عذاب آخرت واسیه دارد بخت پردیگار خود بگو ای یکان باشند

و آنگاه که غمیدانند پرستی که پند گیرند خداوندان خدا

کبریا بندگان منم آنها که بگوید آید پسند از پروردگار خود آنها که بگویند که این

دنا نیکوئی در میسر خدا فراخ است پرستی که تمام بیند صابرا ز فردا بشا

شماره پنجم که برپایه خدا را خالص کننده داورا دین

و فرموده اند در باب هشتم از اول متفادان بگو که من حی تهم اگر عی شوم

در روزی بنام گوندازی می رستم خالص کنه مراور وین پیر بر سید

سخت میخواستند از خوار بگویند که زیانکاران استمانه که زیانکاران به بهمانی

از حدود ۱۰۰۰ سال پیش

دانش را بود از بای ایشان پیای بانه می از آتش و از زیر ایشان پیای بانه می از آتش

کمی ترپنا خدا بنیان بندگان خود را ای بنده کائنات سز سیدان من و آنها که دوری نمودند از ایشان

و باز آمدند بار خدا را شایسته بشارت باد پس بشارت بدکان را

کری شوند گفتار شعرا پس پروی میکنند نیکوتر آنرا آن گروه آمانند گرام نمود ایشانرا

ایس اند و ایس اند

عذاب ای تو نتوانی دمانند آوا که در آتش بود لیکن آن کبریه

نیم پروردگار خود
نیمای آن بود غرضای
بنگاده از یافت و ز ترد

اینست وعدۀ خدا تعالی که در عهد با ابراهیم و اسمعیل و اسحاق و یعقوب و موسی و داود و عیسی علیهم السلام فرموده است که من تو را از این دنیا برده و بهشت را به تو بخشیدم و تو مرا یار و یاور باشی و من تو را از این دنیا برده و بهشت را به تو بخشیدم و تو مرا یار و یاور باشی

چون که در این کتاب...

أَلَا إِنَّهُمْ يَمُوتُونَ بَعْدَ قَتْلِهِمْ فَهُمْ يُحْضَرُونَ فَذَاقُوا عَذَابَ اللَّهِ الْخَرِيءِ
پس آنکه بدانند پس از کشته شدن آنها باز حیات می یابند پس چشایند عذاب الهی را
لَذِكْرِي لَأُولِي الْأَلْبَابِ أَفَرَسَّخَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِإِسْلَامِ
برای یادآوری برای اولاد آل بیت پس خداوند دلش را برای اسلام
فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِّن رَّبِّهِ قُوْبَلُ الْفِتَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِّنْ ذِكْرِ اللَّهِ
پس او بر روی نور است از رب خود پس دلها را که گم شده اند و دلها را ایشان از یاد خدا
أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا
آن گروه در گمراهی است روشن خدا نازل کرد بهترین کتاب را
مُتَشَابِهًا مَّثَانِ تَفْشَعُ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ
به هم مانند دو پوست که از خود جدا می شود و پوستهای آنها می ترسد از روبرو دگر
ثُمَّ تَلِينَ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ ذَلِكَ هُدَى
پس از جدا شدن پوستها و دلها ایشان را به یاد خدا هدایت است
اللَّهُ يَهْدِي بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ وَمَن يُضِلِلِ اللَّهُ فَهُوَ ضَالٌّ أَفَتَقْرَأُ
خداوند هدایت می دهد هر که را که خواهد و هر که را که گمراه کند پس خود را در گمراهی
يَتَّبِعِي بِوَجْهِهِ سَوَاءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ
پس از آنکه با چهره خود در عذاب روز قیامت و گفته شد برای ستمکاران
ذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ كَذَبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
چشایند آنچه بودید شما می کردید کذب است آنهایی که پیش از ایشان بودند

فَأَنشَأُوا لَكَ الْغَابِ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ فَذَاقُوا عَذَابَ اللَّهِ الْخَرِيءِ
پس آنکه برایشان عذاب آید از آنجا که نمیدانند پس چشایند عذاب الهی را
فَالْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ
در دنیای دنیا و عذاب آخرت بزرگتر اگر ایشان بدانند
وَلَقَدْ ذَرَأْنَا النَّاسَ فِي هَذَا الْفُتْرَانِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَّعَلَّهُمْ
و ما پدید آوریم مردم را در این فترت از هر مثالی تا بود که ایشان
يَتَذَكَّرُونَ فَرَأَاهُمْ بِأَعْيُنِي عِوَجَ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ
پس دیدم آنها را با چشای خود که در عوج بودند تا بود که ایشان بترسند
ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِّرَجُلٍ لَّا يَدْرِي شَرَّكَاءَ مُتَشَابِهًا كُسُوفًا وَرَجُلًا
خداوند مثال زد برای مردی که نمیدانست که با چه کسانی مشابیه شده و مانند کسوف و مردی
سَلَامًا لِّلرَّجُلِ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا لِّلْحَمْدِ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
آرامی برای مردی آیا می توانند مانند دو چیز را برای حمد خداوند بمانند بل اکثر آنها نمی دانند
أَنَّكَ مَيِّتٌ وَأَنَّهُمْ مَيِّتُونَ ثُمَّ أَنَا كُنتُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ
آنکه می میری و آنها نیز می میرند پس من هستم و شما نیز در روز قیامت نزد پروردگار شما
تَخْتَصِمُونَ فَرَأَاهُمْ مِّنْ كَذِبٍ عَلَى اللَّهِ وَكَذِبَ
خود را می بینید پس می بینید که دروغ است بر خدا و دروغ است
بِالصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ الْيُسْرَى فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ وَ
توبه یافتم چون آمد به سوی من در جهنم مأثوری برای کافران

المعروف
م ۲

ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ
بِسْ بَاخِرُوا و باز گردانیده میشود و چون یاد کند خدا را که بیکان است و ترسان شود دهان
الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا
آنها که نمی گویند پس آخرت چون یاد کند آنها را که از جزا و اند
هُمْ لَيْسَ شَيْءٌ قُلْ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمُ
ایشان شایسته که ای بار خدایا ای نو آفریننده آسمانها و زمینها ای داننده
الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ
ناپیدا و پنهان تو حکم کنی میان بندهگان خود در آنچه بودند در آن
يَخْتَلِفُونَ وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ
اختلاف میکرد و اگر ای بودی و آنها را که ستم کرده آنچه در زمین است همه و مانند آن
مَعَهُ لَا فِتْنَةٌ لَهُ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَيَدْلَاهُمْ
بآن و خواسته اندی که خود را باز خیزند بآن از عذاب روز قیامت و
مِنْ اللَّهِ مَا لَهُمْ يَكُونُوا يَخْتَسِبُونَ وَيَدْلَاهُمْ سَيِّئَاتِ مَا كَسَبُوا وَكَانُوا
از خدا بترسیدند و بپنداشتند و در سرور ایشان به بیان خود نشاندند و
بِهِمْ مَا كَانُوا يَلْبِثُونَ فَإِذَا مَنَّ اللَّهُ عَلَى النَّاسِ نِعْمًا
به ایشان و نماند آنچه بود بپنداشتند بآن سپید میکرد پس بنا بر سپید بادی زیادت
دَعَا نَائِمًا إِذَا حَوَّلْنَاهُ نِعْمَةً مِّنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَى عِلْمٍ
باز نماند پس چون دیدم او را نیت می کرد که در آن آید و در آن آید

هِيَ فِتْنَةٌ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ قَدْ قَالُوا الَّذِينَ
بن آزمایشی است و لیکن بیشترین ایشان نمیدانند پرستی که گفتند آنرا آنها
مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَا اغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ فَاَصَابَهُمْ
که پیش از ایشان بودند پس بیکبارانیدند از ایشان آنچه بودند می انداختند پس بر ایشان
سَيِّئَاتِ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ
بهایی آنچه انداختند و آنها را ستم کرده از آن گروه نود بر ستم کردند
مَا كَسَبُوا وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ أَوْ لَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ
آنچه ایشان انداخته باشند و باز ایشان توان شود از خدا ای نماییست که خدا نواز گستر
الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
روزی را از آن که خواهد و توانست که بدیستی که در آن مراد است نیت هر گروهی را بیکبار
قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ اسْتَدْرَفُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَتِ
ای بندهگان من آنها را که اسراف کردند بر تنهای خود نوسید شوند از رحمت
اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَفْوُ الرَّحِيمُ
خدا پرستی که خدا بیامزد گناهان همه را پرستی که او است آرزو کار هر گاه
وَأَنِيبُوا إِلَى رَبِّكُمْ وَأَسْلُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ
باز آئید باز گاه روگردانید و وسعت شود و او پیش از آنکه آید شما را بپسندید
لَا تُنصِرُونَ وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ
پس کرده شوید و پیروی کنید بیکبار آنچه فرود فرستاده است از روگردانید

مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمْ الْعَذَابُ بَغْثَةً وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ

این پیش از آنکه عذاب ناگهانی بر شما آید و شما ندانید

أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يَا حَسْرَتٌ عَلَىٰ مَا فَرَّطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ وَإِنْ

تا گوید نفسی ای اندوهنا بر آنچه تفصیر کردم در زمان و طاعت خدا و درستی

كُنْتُ مِنَ السَّاجِدِينَ أَوْ نَقُولَ لَوْلَا أَنْ لَكَ اللَّهُ هَذَا لَكُنْتُ مِنَ

کرم بودم ساجد از انوسل دارندگان تا گوید که اگر خدا راه خود را بودی

الْمُتَّقِينَ أَوْ نَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْلَا أَنْ لَكَ اللَّهُ

پرستش کننده تا گوید هنگامی که ببینی عذاب اگر بودی بازگشتی دنیا

فَأَكُونُ مِنَ الْخَسِرِينَ بَلَىٰ فَذِجَاءُكَ يَا قِيَامُ فَكَذَّبْتَ بِطَا

پس بودی از جمله نیکوکاران آری میستی که تو نشانی من بر روی داشتی

وَأَسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ

و در روز قیامت و در روز قیامت و در روز قیامت

تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وَجُوهُهُمْ مُسْوَدَةٌ أَلْسِنَتُهُمْ

بینی که در روز قیامت بر خدا رویهای ایشان سیاه است

جَنَّتُمْ مَثْوًى لَكُمْ كَبِيرٍ وَيُنَادِي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازِهِمْ

و در روز قیامت و در روز قیامت و در روز قیامت

لَا يَسْمَعُ السُّوءَ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ

خدا آفریدگار همه چیز است و خدا آفریدگار همه چیز است

وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ لَهُ مُقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ لَهُ مُقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

و او بر همه چیز کاربست دارد و او است کلیدهای آسمانها و زمین

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

و آنهاست که کافر شدند بآیات خدا آن گروه ایشان زیانکارانند

قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ تَأْمُرُونِي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ وَلَقَدْ

بگو ای پس بخدا میفرمایید مرا که پرستم ای جاهلان و بدستی

أُوحِيَ إِلَيْكَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَنْ أَشْرَكَ بِمُحِبِّ طَرَعِكَ

و وحی کرد به تو و به آنها که پیش از تو بودند که مرا نه اگر بنا بر فردا دید مرا نه باطل شود غلت

وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ بَلَىٰ اللَّهُ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ

و در روز قیامت و در روز قیامت و در روز قیامت

الشَّاكِرِينَ وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا

شکرگزاران و آنچه ندانستند خدا را به حق دانستن و زمین همه

قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَ

در قیامت و در روز قیامت و در روز قیامت و در روز قیامت

وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي

و افروخته شد از سوزن بیدار و در روز قیامت و در روز قیامت

السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ الْأَمْنُ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ

آسمانها و آنچه در زمین است و در روز قیامت و در روز قیامت

وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ لَهُ مُقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ وَاشْرَفَتِ الْأَرْضُ بِبُورِهَا وَوُضِعَ
الْكِتَابُ وَجِيءَ بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءُ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ
وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ وَوَقَّيْتُ كُلَّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا
يَفْعَلُونَ وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا ۖ هَٰذَا
الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَرُسُلِهِ ۖ هَٰذَا سِيقُ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِآيَاتِ اللَّهِ وَرُسُلِهِ ۖ هَٰذَا سِيقُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَرُسُلِهِ
إِذَا جَاؤُهَا فَتَحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ
مِّنكُمْ يَبْلُغُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ
لِقَاءَ يَوْمٍ كَثِيرٍ ۚ أَلَمْ تَكُونُوا أَصْنَاءَ رَسُولِهِمْ وَهُمْ
كَافِرُونَ قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا
ۚ هَٰذَا جَزَاءُ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ
إِلَىٰ أَبْوَابٍ أُخْرَىٰ ۚ وَسُوفَ يُدْخِلُ اللَّهُ فِيهَا خُلَفَاءَهُمْ
وَيُزَوِّجُهُمْ فِيهَا زَوْجَاتٍ طَاهَرَاتٍ ۚ هَٰذَا جَزَاءُ الَّذِينَ
اتَّقَوْا رَبَّهُمْ ۚ هَٰذَا جَزَاءُ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ ۚ هَٰذَا
جَزَاءُ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ ۚ هَٰذَا جَزَاءُ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ

إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاؤُهَا فَتَحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ
خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوا خَالِدِينَ
وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقْنَا وَعَدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ
نَبَتْهُم مِّنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ وَ
تَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ
وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قَدْ نَزَّلَ الْكِتَابَ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ غَاوٍ الذَّنْبِ
وَقَدْ نَزَّلَ الْكِتَابَ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ غَاوٍ الذَّنْبِ

قَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ
د قبول کننده توبت سخت عقوبت خداوند عظیم بزرگ نیستندانی که او است
الْمَصِيرُ مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْرُرُكَ
از گشتن خصومت نکند در حق آنها که کافر شدند پس بفرمان بیاور
تَقَالِبُهُمْ فِي الْبِلَادِ كَذَبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ
کردین ایشان در شهرها برود داشتند پیش ایشان قوم نوح را و گردمان
مِنْ بَنِي إِدْرِيسَ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَادَلُوا
از پیرایشان و قصد کردند هر کوی بر رسول خود که بگیرند او را و خصومت کردند
بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَخَذَهُمُ اللَّهُ فَأَخَذَ اللَّهُ الْعِقَابَ
باطل نمانست که داند بدان سخن را پس گرفت ایشان را پس چگونه بود عقوبت
وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُمَّ
وهمچنین واجب شد سخن پروردگار بر آنها که کافر شدند که ایشان
أَصْحَابُ النَّارِ الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ
اصحاب آتشند آنها فرشتگانی که حملوا عرشند و آنها که پیرایونند تسبیح میکنند
بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا
بستایش پروردگار خود و ایمان دارند به او و آمرزش میخواهند بر آنها که ایمان آورده اند
وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا
فرمان برسد تو همه چیز رحمت و دانست پس بآمرزش بر آنها که توبه کردند و پیروی کردند

سَبِيلِكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْحَكِيمِ رَبَّنَا وَادْخُلْهُمْ جَنَّاتِ
را بفرما و بازدار ایشان را عذاب دوزخ را ای پروردگار در آتش ایشان را و بیاور ایشان را
عَذْنِ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ
نجات آید و همه ای ایشان را و آنرا که کار باصلاح آورد و زنان ایشان و فرزندان ایشان
إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَوَلَّى سَاءَ
بستی کرد تو ای غاب محکم کار و نکره در ایشان را از بدیها و مکر که بدین تواند
يَوْمٍ إِذْ ذُكِرَتْ حِمَتُهُ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ إِنَّ الَّذِينَ
آورد پس بستی که گفتند با شما را و آنست رستگاری بزرگ چندی که آنها
كَفَرُوا إِنَّا دُونُ لِقَاتِ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مُفْتِكِكُمْ أَنْفُسَكُمْ
که کافر شدند ندانید ایشان را بر سر حق داشتن بزرگتر از دشمنی شما نهایی یکدیگر را
إِذْ تَدْعُونَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ قَالُوا رَبَّنَا أَتُنَادِنَا اثْنَتَيْنِ
چون میخواهند شما را بسوی ایمان پس کافر شدید گفتند ای پروردگار ما را بفرما
وَأُحْيَيْنَا اثْنَتَيْنِ فَأَعْرِضْنَا بَيْنَهُمَا فَبَلَ الْخُرُوجِ مِنْ
زنده گردانیدی ما را دوبار پس بفرم باین میان خود پس است هیچ بیرون آمدن از
سَبِيلِ خَلَقَكُمْ بَابًا إِذْ دَعَا اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ وَإِنْ
آتش ایشان بسبب آنست که چون خواندند خدا را که یگانه است او کافر شدند شما و اگر
يُشْرِكُ بِهِ يُؤْمِنُوا فَالِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ هُوَ الَّذِي
بنا فرموده استدی بیکدیگر و پس بفرموده است ایشان را که بگویند او است و آنست

لَسَاءُ لَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ۝ وَقَالَ قَرِيعُونَ

زبان ایشان را و بنود کید کافران را کرد من نبی و گفت فرعون
ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رِبِّهُ إِنَّيْ أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ

کذا یروى و ما یروى فی بعض النسخ من قوله **وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَ**

رَبِّكُمْ مِنْكُمْ لَمْ تَكُنْ لَكُمْ يَوْمَ الْحِسَابِ وَقَالَ رَجُلٌ

و پروردگار شما از سر تکبیر نمانده که بنی کرد و بروز جوافیات و گفت و روی

مُؤْمِنِينَ مِنَ الْقُرْعَوِيِّينَ اِيْمَانَهُ اَنْتُمْ لَوْ رَجُلًا اَنْ يَقُولَ

مؤمن از آل ذنون بازی پوشید ایمان خود را می پوشید فردی را که می پوشید

رَبِّیَ اللّٰهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ

که پور و دیگران - و بدستی که آمد بشما - معجزات از پروردگار شما و اگر باشد

كَأَذْنَابُ فَعِلْتَ كَذَنَّهُ إِنَّكَ صَادِقٌ أَصْبَحَ كُمْ بَعْفُ

در حق کسی پیروی و زدن در حق او و اگر باشد یا نباشد کوی بسیار است بعضی
 الذی بعدکم ان الله لانهدي من هو مشرف الكتاب

آینه و عدد میدهند شما پیوستی کنده راه نمایه آنرا کواو کزاف کار دفع کوی آ

اَوَمَّا اِذَا كُنَّا لِلْاَرْضِ نَازِلًا اَوْ كُنَّا فِيهَا خَالِدًا

مرشده است پادشاهی امروز نظام آذربایجان پس کیت کپاری گنار

مِنْ هَاسِرٍ اِنَّ جَاءَنَا قَالِ فَرَعَوْنُ مَا اُرِيكُمْ اِلَّا مَا ارَى

از عذاب خدا که آید ما کنت فرعون میخوانم برای شما که آنچه میخوانم

وَمَا هُدَيْكُمْ مِنَ السَّبِيلِ الرَّشَادِ وَقَالَ الَّذِي آمَنَ

وراءه نفي نهيام شمارا که باره جواب و گفت آپکی که بفرموده

يَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ نَوْمِ الْأَحْزَابِ ۚ مِثْلَ دَابِ

تَوَمَّ نُوْحٌ وَعَادٌ وَثَمُوْدٌ وَالَّذِيْنَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا لِيَؤَيِّدَ

ظُلُمًا لِلْعِبَادِ وَيَأْتِيهِمْ فِي أَيَّامٍ مَّوَدَّةٍ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ سَاعَةٌ أَوْ بَعْضُ السَّاعَةِ أَوْ أَكْثَرُ ذَلِكَ يُرَى فِي الْيَوْمِ الْقَدِيمِ

ستاره بندگان خود را و ای قوم من بدینتی که می ترسم بر شما از روز بیدار شدن یکدیگر

يَوْمَ تَكُونُ الْمُدِيرَاتُ كَعَمَلِ الْمُنَادِيْنَ

و این که بنویسند **بیت** برکنان **فیت** شمار از غنایا بیج که دازند و سرکه کمره کند
اللَّهُ فَمَالَهُ مِنْ هَادٍ وَلَوْ تَدْعَاكُمْ أَلْحَقُكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ

نمای پس بود در او را هیچ راه نمانده و بدستی که آمد شما یوسف از پیشتر
بِالْبَيِّنَاتِ فَمَازَلْتُمُ فِي شَكٍّ مَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّىٰ

هَلَاكُ قُلُوبِهِمْ لَمَّا نَسُوا اللَّهَ فَنَسُوا مَا وَعَدَ اللَّهُ رُسُلَهُ كَذَلِكَ

بدکر شده کفیه شما مرکز خستاد خدا از بس او پیوسته

يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٌ ^{کرام کند خدا آنرا که راه گزاف کار بکشد بود} الَّذِي يُجَادِلُ فِي آيَاتِ ^{آنها که خست میکنند در شانهای}
اللَّهِ يَغَيِّرُ سُلْطَانَهُمْ كَبِيرُهُمْ قَاتِلُهُ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ ^{خدا می جتبی که آید بایشان چه بزرگتر بشود نزد خدا و نزد آن}
آمَنُوا كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ قَلْبٍ مُنْكَرٍ جَبَّارٍ ^{که بگوید و بداند تحمیل بر نه خدا بر دل هر کس که نماند کردارش}
وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا هَٰذَا مَا ابْنِیَ صَرَحًا عَلٰی ابْلِغِ الْأَسْبَابِ ^{و گفت فرعون ای هاهو بیاکن برای من کوشکی تا بود که منم بر آنها رسا}
السَّمَوَاتِ فَاطْلِعْ إِلَى اللَّهِ مُوسَى وَإِنِّي لَأُظْهِرُكَ ^{آسمانها بر میدارم و در شوم بخدی موسی و بجا می گویم که کان می بودا در ده کوی و بجهنم}
ذُرِّيَّتٍ لِّفِرْعَوْنَ سَوَاءٌ عَمَلُهُ وَصِدْعُ السَّبِيلِ وَمَا كَيْدُ ^{آید تنید در فرعون را بی عمل او و برکت از راه و نبود کید}
فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ ^{فرعون که در منای} وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَأْتِيهِمْ أَهْلُكُمْ ^{و گفت کسی که برود به بود می قوم بر روی کنید تا تمام شد}
سَبِيلَ الرَّشَادِ يَأْتِيهِمْ أَهْلُهُمْ هَذِهِ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا ^{باران سواب ای قوم من بجا می گویم زمین کانی دنیا بر خود دارد ایست}
إِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَدَارِ ^{و بجا می گویم که آخرت است برای آگاهان} مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا ^{بر که کند بدی پس پاداشش آن شود که بجا می}

وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ وَأُنْثِيَ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ ^{در که کند کاری نیکو از نریت یا مادیت و او مؤمن بود پس آن کرده}
يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ^{در رویت در بهشت روزی داده شوند در آنچه می شمار و ای قوم من بجا می}
أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجَاةِ وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ ^{که میخوانم شما را بپیشگامی و بجا می آید را با آتش میخواند را تا کافر شوم}
بِاللَّهِ وَأَشْرِكُ بِهِ مَا لِلَّهِ بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ ^{بخدا و بیا از خودم بدو آنچه نیست را ندان دانش و من میخوانم شما را بخدا غالب}
الْعَفَّارِ لَا جُرْمَ إِنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا ^{از هر کار حق که آنچه میخواند را ندان نیست آنرا خواندن در دنیا}
وَالْآخِرَةِ وَإِنَّ مَرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ ^{و نه در آخرت و آنک بازگشت باندت و آنک گزاف کاران ایشان است}
النَّارِ فَتَذَكَّرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأَفِضْ أَمْرِي إِلَى ^{آتش دانه پس زود بپذیرید و بیا یاد آورید آنچه من میگویم و بجا می گویم کار خود را}
اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ^{نند برستی کند بجا می آید کمال نه کلن پس که شست او را نند از بدیهای آنچه میخواند}
وَحَاقَ بِالْفِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا ^{در پسید بر فرعونان بدت عذاب آتش بر من کند برایشان بجا می}

وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ وَ
وَشَبَاكَاه و روزی که بر خیزد قیامت گویند در رویه ای فرعونان در سخت ترین عذاب
إِذْ يَتَجَافَوْنَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا
و چون ضعیفانند در آتش پس گویند ضعیفان استخوان ما را که در دگرگشتی کرده باشد
كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنْكُمْ مِنَ النَّارِ
که ما بودیم در شما پیروان پس ای هیچ مستیها باز دانه کان از ما ببرد آتش
قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَكَمَ
گویند آنها که در گشتی کرده باشند پستی که ما همه در آنیم پستی که خدا حکم کند
بَنِي الْعِبَادِ وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ خُذْ زِينَتَكَ أَدْعُوا رَبَّكُمْ
بنا بندگان و گویند آنها که در آتش باشند مرا خازن و زینت را بخوانید پروردگار
يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ قَالُوا أَوْ لَمْ نَكُنْ نَأْتِيكُمْ رَسُولًا
تا نسزد گرداند از ما روزی از عذاب گویند خرد ای پیامبر بشما رسولان شما
بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَى قَالُوا فَادْعُوا وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي
معجزات گویند آمدی گویند پس بخوانید و بنور خواندن کافران که
ضَلَالٍ إِنَّا لَنَنصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
مردی پستی را یاری کنیم رسته آن خود را و پستی را که گویند در زندگان دنیا
وَيَوْمَ يَقُومُ الشَّهَادُ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعْرِضَتُهُمْ
و روزی که بر خیزد کوفتان از پستی روزی که سودمندند ظالمان را عذر ایشان

وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ
و برای ایشان از بود لعنت و برای ایشان از بود پستی آن پستی که به پستی که به موسی دادی
وَأَوْزَيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ هُدًى وَذِكْرَى لِأُولِي
و به پستی دادیم بنی اسرائیل کتاب را پستی که به پستی که به موسی دادیم
الْأَلْبَابِ فَأَصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَسَبِّحْ
عزیز ما پس صبر کن ای پستی که وعده خدا حق است و آمرزش خواه در ذکر او و پستی که
يُحَدِّثُكَ بِالْعُسَى وَالْإِنْبَارِ إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ
بشایش پروردگار خود بشما که و بیامد پستی که پستی که پستی که پستی که پستی که پستی که
بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَهُمُ انْفِصَادُ وَرِهِمُ الْكِبَرُ مَا هُمْ
ای خستی که آید بدیشان نیست سینه ای ایشان که تکبری نیستند ایشان
بِالْعِيبَةِ فَاسْتَغْفِرْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ لَخَلْقِ السَّمَوَاتِ
پسند بنان پس پستی که بخدا پستی که او شنوای پستی که از آفرینش آسمانها
وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
در زمین بزرگتر است از آفریدن مردمان ولیکن بیشترین مردمان
لَا يَعْلَمُونَ وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ وَالَّذِينَ آمَنُوا
نمیدانند و یکسان نیستند نابینا و بینا و آنکه ایمان آورده
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسِيءُ قَلِيلًا مِمَّا تَكْفُرُونَ إِنَّ السَّاعَةَ
و کارهای نیکو گردند و نه بدکاران اندک اندک آنچه پستی که پستی که پستی که پستی که پستی که

وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ

شب تا آرام گیر در آن روز در سبب مینویستی برستی کنده مرز ند و فدا

عَلَى النَّاسِ وَلَا يَكُنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ذَلِكَ

ندامت پروردگار را آفریدگار همه چیز نیست معانی کمراد پس از کجا برود و نشاید
كَذَلِكَ يُعَذِّبُكَ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ تَحَدُّونَ اللَّهُ

فَاَحْسَنُ صُورَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ذَلِكُمْ اَللّٰهُ رَبُّكُمْ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 اَوْتِ زَيْنَةَ ابْنِهِ كَمَا وَدَّعَاكَ جَاهِلِيَا
 لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 قُلْ اِنِّي نُهَيْتُ اَنْ اَعْبُدَ

آز اسلم لرب العالمین هو الذی خلقکم من تراب ثم من

نفسه میس از غنی بسته پس بیرون آوردند و کوزگان پس تابرسیدند بعایت خود

مَلِكُمْ نُواشِيُوْكُمْ مِنْكُمْ مَنْ يُتَوَقَّى مِنْكُمْ وَاسْلَعُوا جُلَا

فَقَضِيَ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۝

شما را می بیند چگونه برگردانیده می شود
آنها که بیرون داشتند کتاب را
و به آنچه فرستاد باز می آید

رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ إِذَا الْأَعْلَالُ فِي أَغْصَانِهِمْ وَالسَّلَاسِلُ
رُسُلان خود را چون زود بیاورند چون بنده ها و غلامان در دهنهای ایشان باشد و زنجیرها
يُسْجَرُونَ فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ
گشتند ایشان را در آتش پس در آتش تابانند شوند پس گویند مر ایشان را
إِنَّمَا كُنْتُمْ تَشْرَكُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ نَكُنْ
که بجا شده اند شما که انباز داشتید از جز خدای گویند که گشتند از ما ملک بودیم
نَدْعُو مِنْ قَبْلُ شَيْئًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ ذَلِكَ
که میخوانید از پیش چیزی را همچنین که او کند خدا کافران را ایشان
بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ
بسبب آنست که شما میخندید در زمین بباطل و بسبب آنست که میخندید
أَدْخَلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَمَا فِيهَا فَيْسٌ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ
در دروازه های دوزخ باوید با نشیند در آنجا پس به جایگاهیت با ننگین
فَأَصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَرْجِعْ إِلَى الَّذِينَ يَغْضُوبُهُمْ
پس صبر کن که وعده خدا حقیقت است پس باز نایم ترا بعضی آنچه وعده میدهد
أَوْ تَتُوبَ إِلَيْكَ فَإِنَّا يَرْجِعُونَ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا
یا جان بستاند ترا پس باز ما باز گردانیده شوند و بدستی که برستند بر ما رسولانی را که
قَبْلَكَ مِنْهُمْ مِنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ
پیش از تو بود از ایشان بیتی که قصه کردیم ما بر تو و از ایشان است که قصه نکردیم ما بر تو

وَمَا كَانَ لِرُسُولِنَا يَأْتِي بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ
و نبود هیچ رسولی را که آید نشانی و پیغمبر را بجز آنکه خدا بخواهد پس چون آید فرمان خدا
قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ
کم کرده شود حق و زیانکار آید آن بکار باطل کار خدا آن خدایت که بر کرده برای شما
الْأَنْعَامَ لَتَرَكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ وَلَكُمْ فِيهَا
چهار پا پاره را تا بر می نشینید بعضی را نشاند و بعضی از آنها را میخورید و در شمار است از آنها
مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى
سود و منفی و تا بر رسید بر آنها به حاجتی که در سینهای شماست و بر آنها و بر
الْفَلَكَ تَحْمِلُونَ وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَآيَاتِ اللَّهِ تُنْكِرُونَ
کشتن بر می نشینید و بار می نماید شما را نشانی خود بر میگذارد نشانیهای خدا بخار میکند
أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
ای پس برفتند در زمین پس بنگرند چگونه بود عاقبت آنها
مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرُ مِنْهُمْ وَاشْدُقُوا قَوْلًا
که پیش از ایشان بودند بود بیشتر از ایشان و سخت تر بگویند و در بگویند
فِي الْأَرْضِ فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَالُكَ أَنْ يَكْسِبُونَ فَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولُهُمْ
در زمین پس بنگرید از ایشان آنچه بودند می اندوختند بر ایشان آمدند رسولان ایشان
بِالْبَيِّنَاتِ فَرُجُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَالُكَ أَنْ
گشت پس شدادند بر آنچه نزد ایشان بود از دانش و بر رسید بر ایشان در آنچه بودند

يَمْ كَيْتَفَرُونَ فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا امْسَا بِاللَّهِ وَخَذْهُ وَكَفَرْنَا بِمَا
كُنَّا يَمْشُرِينَ فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا
وَسَنَّتْ اللَّهُ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ هُنَاكَ الْكَافِرُونَ

این جزیه است که از هر قبیله از میان بندهکان خود و در میان کار آمد آنگاه که از آن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ نَزِيلٌ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ كِتَابٌ فُصِّلَتْ آيَاتُهُ قُرْآنًا
عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ
فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكِنَّةٍ مَّا نَدْعُوا إِلَيْهِ
وَفِي آذَانِنَا وَقْرٌ وَمِنْ بَيْنِنَا حِجَابٌ فَاعْمَلُوا إِنَّا نَاعْمَلُكُمْ

و در گوشان ما کرانیست و در میان ما و میان تو و در بطن ما حجابیست و ما شما را میسازیم

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَى إِلَيْنَا بِاللَّهِ كَمَا وَاحِدٌ
فَأَسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوا وَوَيْلٌ لِلْمُشْرِكِينَ الَّذِينَ
لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ إِنَّ الَّذِينَ

آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ قُلْ أَتَعْلَمُونَ

لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَندَادًا

ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ وَجَعَلَ فِيهَا رِوَاسٍ مِّنْ فَوْقِهَا وَبَارَكَ

فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَمْوَاجَ مَآءٍ فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِّلسَّائِلِينَ ثُمَّ

أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا

وَبِغَيْرِ طَوْعٍ أَلَسْتُمْ تَعْلَمُونَ فَتَخَضَّعْنِي سَبْعَ سَمَوَاتٍ فَتَعْلَمُونَ

وَقَالَتِ الْأَرْضُ إِنِّي نَادِيَةٌ فَتَعْلَمُونَ فَتَخَضَّعْنِي سَبْعَ سَمَوَاتٍ فَتَعْلَمُونَ

وَقَالَتِ الْأَرْضُ إِنِّي نَادِيَةٌ فَتَعْلَمُونَ فَتَخَضَّعْنِي سَبْعَ سَمَوَاتٍ فَتَعْلَمُونَ

وَقَالَتِ الْأَرْضُ إِنِّي نَادِيَةٌ فَتَعْلَمُونَ فَتَخَضَّعْنِي سَبْعَ سَمَوَاتٍ فَتَعْلَمُونَ

دستبرد فرمود در سر آسمانی کار آفرین بسیار است و آسمان دیار بستان بگن مشابته حریفی

و کجاست شتی از سر دوی

انذرتكم صاعقة مثل صاعقة عاد و ثمود اذا جاءهم

بسم الله الرحمن الرحيم

پس از پیش ایشان و از پس ایشان

فَالْوُشَاءُ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْ لَنَا جُثَاكَ فَنَحْنُ كَالْأَنْعَامِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمَوْتُ فَاتَّبِعُوا أَمْرًا شَدِيدًا

پس آن قوم بود پس که دشمنی کردند از زمین با حق و کشند کیست حق را از آن

فوه او هم يري ان الله الذي جعلهم موالداً

وَكَاؤُا يَا أَيُّهَا الْمُجِدُّونَ فَاسْلُتْنَا عَلَيْهِمْ بِجَاضِرَةٍ

ویرودند پیش نایب و بخار میکردند

در روزهای شوم. تا پیشانی ایشانرا عذاب رسوا در زندگان دیدم

و اینها را یاری نمکند و اما قوم صالح پس راه نمودیم

وَأَجْنِبُوا كُلَّ مَثَلٍ مِثْلِي وَاحِدُهُمْ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ

الهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ وَنَجِّنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ

وَبُذِلَ فِي الْمَقَابِرِ ۚ

در وری که حشر کند دشمنان خدا را با آتش ایستادن سرشان باشند تا چون آید نه نما

شهد عليهم سمعهم وابصارهم وجلودهم بما كانوا

يَعْلَمُونَ ۖ وَقَالُوا اجْعَلْ لُوْدِيْهِمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا انْطَقْنَا

[illegible]

نما آن ندانی که ناسخ کردند بر نری داد و فزید شمار اول باب و با خبر داد

مرجعون • وما كنتم تستترون ان يشهد عليكم

سَمِعُكُمْ وَلَا أَنْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ

سواپنا کی ماں دیر بیدار رہی تھی۔ دیر بیدار رہی تھی۔ دیر بیدار رہی تھی۔

صَاحِبًا قَالَتِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَلَا تَسْتَوِ الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ
نیکو کند و کردی که من از جمله مسلمانانم و بدی نیست نیکوتری و بدی
اِذْفَعُ بِاللَّهِ هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ
دفع کند بهی و بطریق آن نیکوترت که میان آنک میان و میان دشمنی بود که با او
وَلِيٍّ جَمِيعٍ وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا الَّذِينَ
دوستی غوث و نه بود و زید آن که با آنها که صبر کرده و زید آن که بخداوند
حَظٌّ عَظِيمٌ وَإِنَّا نَنْزِعُكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعًا فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ
بهره بزرگ و اگر پس بتو از دیو و شیطان پس بیا که بخدا
إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ
پستی که او شنوای دانست و از نشانیهای کتب شب و روز و آفتاب
وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي
و ماه سجده کنید بر آفتاب و ماه را و سجده کنید بر خداوند آنی
خَلَقَهُنَّ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ فَإِيسْتَكْبِرُوا فَالَّذِينَ
که در بندند که سجده شما او را می پسندد پس او گردن می کشد پس آن
عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ
از روز و در کار تو سجده میکنند و در شب و روز و ایشان مانده نیستند
وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ
از نشانیهای کتب که می بینی تو زمین را خاشع پس چون فروزد زمین بر آن آب

واجب
سجده

وَرَبَّتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِي الْمَوْتِ إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
در تعلق شود به پستی که آن خداوند که زنده کرد آنها را زنده کند و پستی که او بر همه چیز تواناست
إِنَّ الَّذِينَ يُجَادُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخَفُونَ عَلَيْنَا أَمْ لِي لِقَاءُ فِي النَّارِ
پستی که آنها که در کوشش می نمایند در نشانیهای ما نهان دارند بر ما ای پستی که انداخته شود
خَيْرًا مِّنْ يَّاتِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
بهره و یا آنکه ای پستی در روز قیامت کار کنید خفا می بیند شما پستی که او بخداوند
يَصِيرُ إِنَّ الَّذِي كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ
بیانست پستی که آنها که کافرشان بر آن چون آمد بیدارست و پستی که در کتاب
عَزِيزٌ لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ
عزیز است که نیاید بهیچ وجه از جل و از پشت آن و نه ز پس آن فروزنده است از نشانیهای
حَمِيدٌ مَّا يَقُولُ لَكَ الْإِمَامُ ذَقِ الْقُرْآنَ مِنَ قَبْلِكَ إِنْ
سجده نموده نموده در باب عزت ترا مگر آنچه گفتند و رسول را که پیش از تو بودند پستی
رَبِّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا
که او را که تو را زنده انداخته است و آمرزش است و خداوند عفوگر است و داناست و اگر کرده باشد ما را از قرآن
أَعْجَبِي الْقَالَ الْوَلَا فَضَلَّتْ آيَاتُهُ عَجَبِي وَعَزَّنِي فُلٌ مِّنَ الَّذِينَ
بافتد و نه کشی چرا سوره انعام را زده است آیات عجیب و پستی که او را که
أَمْنُوا هُدًى وَشَقَّاءَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي أَذَانِهِمْ وَقُرْهُو
که و پستی که مسنون است و شناسی و آنها که نمی روند در گوشهای ایشان گشتن آن

سجده

عَلَيْهِمْ عَمِّي أُولَئِكَ يَتَدَوَّنُ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ وَلَقَدْ
بیشتر پوشیده است آن کرده خوانده شد از جایی دور و بیستی
أَنِّي مُوسَى الْكِتَابِ فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ
که یاد می دهم موسی را تورات پس اختلاف کردند در آن و اگر نه سخنی بودی رز از
رَبِّكَ لَفُتِّي بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ مَن
پروردگار تو را نمی گفتم که در شدنی میان ایشان درستی که ایشان را شکست آنان بشکستند که
عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ
کنند کاری نیکو پس سود مرتب او را بود و هر که بدی کند پس زیان آن بر او بود و نیست پروردگار تو ظالم
لِلْعَبِيدِ إِلَيْهِ يَرْدَعُ السَّاعَةَ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ شَرِّكَ مِنْ أَكْثَرِ كَمَا
در بندگان خود را او کرد علم قیامت و بیرون نیاید هیچ بیوه از خوششان
وَمَا تَحْبِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ الْأَبْعِلَةَ وَيَوْمَ يَأْتِيهِمْ أَنْشُرُكَ
و بار بر نه در هیچ مادینه و بار بفرستد مگر بعد از او و روزی که برآید ایشان را که کشته شده
قَالُوا أَذُنَاكَ مَا مِمَّا مِنْ شَهِيدٍ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
گویند معلوم ترا از این نیست تا هیچ گوشت دم شود از ایشان آنچه ایشان
يَدْعُونَ مِنْ قَبْلِ وَطَنُوا مَا لَهُمْ مِنْ حَيٍّ لَا يُسْأَلُ الْأَنْسَانُ
میخوانند از پیش و بهتر دانند که نیست بسیار از هیچ گریزگای میگوید آفت
مِنْ دُعَاءِ الْخَبِيرِ وَازْمَسْهُ الشَّرُّ فَيُوسِفُ فَوَاطٍ وَلَئِنْ أَذْنَاهُ
از خوانستن مان اگر برسد بدوی پس نوسید بود و مراند اگر در حقیقت

النبوة
۱۴۵

رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ خَلْقِ أَوَّلِهِمْ لِيَقُولَ هَذَا لِي وَمَا ظَنُّ السَّاعَةِ
رحمتی از قبل خود از پس دنیا که میسند بودند مراند گویند این را و گمان نمی بر قیامت
ثَابِتَةٌ وَلَئِنْ رُجِعْتُ إِلَى رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَ اللَّهِ لَنُفُوسًا
ایستاد بودی و مراند اگر باز کرد اندیشه میسند که مراند نزدیک او بود حالت نیکوتر مراند با کلامم
الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ وَإِذَا
تبار که کارش نه بد آنچه کردند و مراند در حقیقت ما ایشانرا عذاب درشت میسازد و چون
أَنعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَجَّيْنَاهُ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَوَدَّ
پس کنیم ما به آدمی بر کرد و او در فکند خود را و چون برسد بدی بدی را نداند
دُعَاءِ عَرِيضٍ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ تَكْفُرٌ
خواندن بیو بود که او ای چون بپایند اگر باشد توان از نزد خدا پس کارش نه
يَدْرَأُكُمْ مِنْ هُوِيٍّ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ سَتَرْنَاهُمْ بِأَسَانِي
زیر که تراند که نو در به سختی در راز حق بود زود باز نمایم ایشانرا در ستانمان
الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكُنْ
اطراف زمین و در فتح زمین عرب تا روشن شود را ایشانرا که قه با و آن حجت ای گفایت
رَبِّكَ أَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ أَلَا إِنَّهُمْ فِي مِرْيَةٍ مِمَّنْزِلَ
پروردگار تو که او بر همه چیز که در حاضر بدان بدستی که ایشانرا در حقیقت
رَبَّهُمْ أَلَا إِنَّهُمْ
بازر پروردگار تو بدان که او

بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطٌ

بنام خدای روزی بنده مهربان

تقدیر کرده اند بود نه
سپهمن وی کرد می شود بدست و بدانها که پیش از تو بوده خدا غالب

نیکو است مراور آنچه در آسمانها دانسته در زمین است دوست افروخته بزرگوار

نزدیک بود که آسمانها شکافته شوند از جهت قوه فی ایشان و درشتکامی تسبیح میکند

بِحَمْدِهِمْ وَلِيَسْتَغْفِرُوا مِنْ ذُنُوبِهِمْ أَلَا إِنَّ اللَّهَ هُوَ

ستایش برود و کار خود دارد پیش میبرد

وَأَمَّا الْفِتْيَةُ فَلَمَّا نَظَرَ إِلَى صَبَاغٍ وَرَأَى أَنَّهَا تَحْتَمِلُ مَا فِيهَا مِنْ عَذَابٍ قَالَتْ لَهَا أُمُّهَا يَا بِنْتِي لَا تَحْتَمِلِي هَذَا بَلْ قُلِي لِلْمَلِكِ مَا فِي بَيْتِي فَتَقَبَّلْ مِنْهُ عَذَابِي

بیشان و نیستی تو برایشان کا وزن و یمنین و می کردی

إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا مُبِينًا مَّا الْقُرْآنُ وَمِنْ حَوْلَهَا وَتَنْذِيرًا يَوْمَ

وَاللَّهُ يَكْفِيكَ الْغَنَاءَ

تواند آن قیامت که شکل نیست در آن گدازد بهشت برین در دوزخ و از خواستی خدا

مرآة کرد ایندی ایشانرا یک کوه بر یک دین ولیکن در آورد آنرا که خواهد در رحمت خود

وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ اِمَّا يَخَذُلُكُمْ ذُو اُولِيكُمْ

فَاللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُخَبِّرُ الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَمَا

پسند است دوست نمی و زنده کند مردگان را واد بر همه چیز توانست و

أخلفهم فيه مني بحمده إلى الله ربهم والله ربهم

وَاللَّهُ أُنَبِّئُ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ

و باز گاه او باد احمد او نوافرینیه اسامیا و زیب پیدرود

سند و از چهار پادشاه بمغولان پراکنده و بسیار مینگد و ایما نیست مانند و بهی خبری

وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ لَهُ مَا يَدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَسْبُطُ إِلَهُ

لَمْ يَشَأْ وَفَقْدَرُ إِنَّهُ كُلُّ شَيْءٍ عَلَيْهِمْ شَرْعٌ لِّكُلِّ دِينٍ

مردمان را بفرمود و گفت که ای مردم من را در این کار یاری کنید و من را در این کار یاری کنید و من را در این کار یاری کنید

ما وصى به نوحا والذى اوحى اليك وما وصيتك به ابراهيم وموسى
فمن لم ياتهم فليكن من الضالين

وَعِبَادِي أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ
وَعِبَادِي أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ
مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ
أَيُّ مَنَاجِدَ الْإِنْسَانِ يَتَوَكَّلُ عَلَى اللَّهِ وَهُوَ لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا
مَنْ يَنْتَهِبْ وَمَا تَقَرَّقُوا الْإِمْرُتُ بَعْدَ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعِيًا
بِئْسَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ
أَيُّ مَنَاجِدَ الْإِنْسَانِ يَتَوَكَّلُ عَلَى اللَّهِ وَهُوَ لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا
لَقَدْ قَرَأْتُ فِي الْكِتَابِ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ قَادِحٌ وَأَسْتَقِيمٌ كَمَا أُمِرْتُ وَأَتَّبِعُ
أَيُّ مَنَاجِدَ الْإِنْسَانِ يَتَوَكَّلُ عَلَى اللَّهِ وَهُوَ لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا
أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ أَمْسِكُوا إِلَهُكُمْ أَنْزَلَ إِلَهُكُمْ مِنْ تَحْتِ الْكَافُورِ
أَيُّ مَنَاجِدَ الْإِنْسَانِ يَتَوَكَّلُ عَلَى اللَّهِ وَهُوَ لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا
بَيْنَكُمْ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ
أَيُّ مَنَاجِدَ الْإِنْسَانِ يَتَوَكَّلُ عَلَى اللَّهِ وَهُوَ لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا
لَا حِجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اللَّهُ تَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ
أَيُّ مَنَاجِدَ الْإِنْسَانِ يَتَوَكَّلُ عَلَى اللَّهِ وَهُوَ لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا

وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَجِيبَ لَهُ وَجَّهَهُمْ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَجِيبَ لَهُ وَجَّهَهُمْ
دَاخِلَةٌ عَنْهُمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَجِيبَ لَهُ وَجَّهَهُمْ
دَاخِلَةٌ عَنْهُمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَجِيبَ لَهُ وَجَّهَهُمْ
دَاخِلَةٌ عَنْهُمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
قَرِيبٌ يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَجِيبَ لَهُ وَجَّهَهُمْ
دَاخِلَةٌ عَنْهُمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ الْأَيُّ الْيَوْمِ يَمَارُؤُنَ السَّاعَةَ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَجِيبَ لَهُ وَجَّهَهُمْ
دَاخِلَةٌ عَنْهُمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
لَقَدْ ضَلَّالٌ بَعِيدٌ اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَجِيبَ لَهُ وَجَّهَهُمْ
دَاخِلَةٌ عَنْهُمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ مَنْ كَانَ يُرِيدْ خَرْبَ الْآخِرَةِ نَزَدَكَ فِي جَنَّاتٍ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَجِيبَ لَهُ وَجَّهَهُمْ
دَاخِلَةٌ عَنْهُمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
وَمَنْ كَانَ يُرِيدْ خَرْبَ الدُّنْيَا نُوْنِ مِنْهَا وَمَالَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَجِيبَ لَهُ وَجَّهَهُمْ
دَاخِلَةٌ عَنْهُمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
تَصِيبُ أَهْلَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذِنَ بِهِ اللَّهُ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَجِيبَ لَهُ وَجَّهَهُمْ
دَاخِلَةٌ عَنْهُمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ

وَلَوْلَا كَرَمَةُ الْفَضْلِ لَفُتِنَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ لَهُمْ
مَائِدَاتُ أَوْنٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ذَلِكَ
الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قُلْ
لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى وَمَنْ يَقْرَأْ
حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا حَسَنَاتٍ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ أَمْ يَقُولُونَ
إِنَّمَا نَحْنُ زُكُورٌ أَوْ إِنَّمَا نَحْنُ نَذِيرٌ قُلْ لَّيْسَ بِذَلِكَ الْأَمْرُ عِنْدَ رَبِّي
إِنَّمَا أَتَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَازِلْتُمُ اللَّهُ عَلَى قَلْبِكُمْ وَمَوْجُودٌ
اللَّهُ الْبَاطِلُ وَنَحْنُ الْحَقُّ بِكُلِّ مَآثِرٍ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّلُوبِ

وَلَوْلَا كَرَمَةُ الْفَضْلِ لَفُتِنَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ لَهُمْ
مَائِدَاتُ أَوْنٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ذَلِكَ
الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قُلْ
لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى وَمَنْ يَقْرَأْ
حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا حَسَنَاتٍ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ أَمْ يَقُولُونَ
إِنَّمَا نَحْنُ زُكُورٌ أَوْ إِنَّمَا نَحْنُ نَذِيرٌ قُلْ لَّيْسَ بِذَلِكَ الْأَمْرُ عِنْدَ رَبِّي
إِنَّمَا أَتَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَازِلْتُمُ اللَّهُ عَلَى قَلْبِكُمْ وَمَوْجُودٌ
اللَّهُ الْبَاطِلُ وَنَحْنُ الْحَقُّ بِكُلِّ مَآثِرٍ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّلُوبِ

وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَ
يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ وَلَيْسَ يُجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَيَرْيَدُ لَهُمْ مَزِيدَ فَضْلِهِ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
لَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَّوْا فِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ يُنْزِلُ بِقَدَرٍ
مَّا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ وَهُوَ الَّذِي يُنْزِلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ
مَآثِنُ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ وَمَنْ يَأْتِ خَلْقٌ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا مِنْ دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَى جَمْعِهِمْ ذَاكِرٌ
قَدِيرٌ وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبْتُمْ أَيْدِيَكُمْ
وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ
دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ يُدْعَى إِلَيْهِ وَإِنَّ أَوَّلَ الْآيَةِ لَكُنْ

وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَ
يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ وَلَيْسَ يُجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَيَرْيَدُ لَهُمْ مَزِيدَ فَضْلِهِ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
لَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَّوْا فِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ يُنْزِلُ بِقَدَرٍ
مَّا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ وَهُوَ الَّذِي يُنْزِلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ
مَآثِنُ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ وَمَنْ يَأْتِ خَلْقٌ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا مِنْ دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَى جَمْعِهِمْ ذَاكِرٌ
قَدِيرٌ وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبْتُمْ أَيْدِيَكُمْ
وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ
دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ يُدْعَى إِلَيْهِ وَإِنَّ أَوَّلَ الْآيَةِ لَكُنْ

دُونَ اللَّهِ مُزَوِّجٍ وَلَا نَصِيرٍ وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ
جز خدا هیچ دوستی و نیاری کنی و از نشانیهای او در دیا میرود همچون کوسه
لَا تَكُنْ تِلْكَ الْكَلْبَ الَّذِي يَتْلُو رِجْلَكَ فَيُطْلَقُ رِجْلُكَ عَلَى ظَهْرِهِ إِنَّكَ فِي
اگر خواهی پس کن کنه باز از پس پاشیه و باینست و ممکن نیست آن بدستی که
ذَلِكَ لَا يَأْتِي لَكَ صَبَارٌ شَكُورٌ أَوْ يُوقِفُكَ بِمَا كَسَبُوا
آن نشانی است در هر چه کند شکر کند را تا غرق و هلاک گرداند آنها را پس بپوش آنکه اندوخته
وَيَعْفُ عَنْكَ تَوْبَتُهُ وَيَعْلَمُ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ
و در گذرد از بسیار و میدانی آنها که خصومت میکنند در نشانیهای ما نمودن ایشان
مَنْ يَحْيِي مَا أَوْفَيْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَنَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا
پس آنچه بداده اند شما را از سر زبری پس بخورداری زندگان دنیا را
عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ
نزد خداست بهتر و با تر مرا آنها را که بگویند و بر پروردگار خود توکل گردانند
وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كِبَارَ الْأَثَمِ وَالْفَوَاحِشِ وَإِذَا مَا غَضِبُوا
و آنها گردوری میکنند از کثافتان بزرگ و بد و ناشایست و چون از اینها
يَعْفِرُونَ وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَ
در گذرند و آنها که پاسخ کردند فرمان پروردگار خود را و پای دارند نماز
أَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنِهِمْ وَفَرَادَى بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ
و کار ایشان مشورت بود میان یکدیگر و از آنچه روزی که دادیم ما ایشان را انفاق کردند

هزب

وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ وَجِئَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٍ
و آنها که چون برسد به ایشان بگشاید ایشان را و بدست بدی بدی بود
مِثْلَهَا فَرَغَ وَاصْلٌ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ وَ
انسانان پس هر که از گذرد و کار با صلاح آورد بر نماند بدی بدی که او دوست ندارد پستکاران را
لَمَنْ أَنْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مَسْئِلٌ إِنَّمَا السَّبِيلُ
و آنها که خود را پس از ستم کرده اند پس آن گروه ببرد بر ایشان هیچ راهی نیست بدستی که از این
عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَئِكَ
بر آنها بود پس ستم کردن بر مردمان و رخنه و فساد کردن در زمین بدست آن گروه
لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَلَمْ يَصْبِرْ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ
را ایشان را بود عذاب دردناک و در آنرا که سب کرد و عفو کرد از ظلم بدستی که آن از کارهای بزرگست
وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَبِيلٍ مَنْ يَكْفُرْ بِالظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا
در هر که گمراه کند و راه را پس نبرد و او را هیچ دوستی از پس او و بدی تو پستکاران را بدست
الْعَذَابِ يَقُولُونَ هَلْ لِمُرَدٍّ مِنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَنُفُوسٌ يُعْرَضُونَ
عذاب کوبنده اینست ما را چه بازگشتی باد دنیا و بدی تو ایشان را که عرض کرده اند
عَلَيْهَا خَائِفِينَ مِنَ الذَّلِيلِ يَنْظُرُونَ مِنْ طَرَفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ
بر این آتش خاضعان از غایب بگریزند تو از گوشه چشم پنهانی و گویند آنها
أَمْثَلُ أَنْ الْحَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
که بگردد بدستی که از ایشان است آنها که زیاده کار آمدند بر تنهای خود و کسان خود در روز قیامت

أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّقِيمٍ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ أُولِي

بِذَانِ كَمَا يَسْتَكْبِرُونَ فِي عَذَابٍ جَاوِدٍ يَاسْتَكْبِرُونَ وَمَنْ يَصْرِفْهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ اسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَنَا يَوْمَ لَا مَرَدَ لَهُ مِنَ اللَّهِ مَا لَكُم مِّنْ أَلْفٍ

يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُم مِّنْ أَكْبَرٍ فَأَنزَعُوهَا فَمَا زِلْنَا عَلَيْكُمْ حَافِظًا إِنَّ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا

رَحْمَةً فَرَحَ بِهَا وَإِنْ تُصِيبُهُمْ سَيِّئَةٌ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمْتِ أَيْدِيَهُمْ فَإِنَّ

الْإِنْسَانَ كَفُورٌ اللَّهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ

يَهْبِطُ مَلَائِكَتُهُ إِنْ شَاءَ وَيَهْبِطُ مَلَائِكَتُهُ الدُّكُورُ أَوْ نَزَّوْجَهُمْ

ذَكَرْنَا وَإِنَّا نَاجِعِلُ مَلَائِكَتُهُ عَقِيبًا إِنَّهُ عَلَيْهِمْ قَدِيرٌ

وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ

أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بَأْذَنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ وَكَذَلِكَ

أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا

الْإِيمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا

وَأَنَّكَ لَنَهْدِيَ صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا صِرَاطُ اللَّهِ الَّذِي لَهُ

مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَلَمْ يَكُنْ اللَّهُ نَصِيرُ

الْأُمُورِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

[illegible]

طَهُوْبِهِ ثُمَّ نَذَرُوا نِعْمَتَ رَبِّكَ إِذِ اسْتَوْيْتُمْ عَلَيْهِ وَ
 یسعی آن پس یاد کنید نعمت پروردگار خود را چون قرار گیرید شما بر پیشانی هر کس
 تَقُولُوا سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ
 گوید پاک و سزاوارست آن خدائی که سخر کرد ما را این وجود هم ما را آفرید طاعت و از یاد
 وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا
 و میستی که ما پروردگار خود باز گردانندگان و بیدار کردند بر این خدا از بندگان او همه هستی
 الْإِنْسَانَ لَكَفُورًا مُّبِينًا أَمْ اتَّخَذُوا مَا يَخْلُقُونَ أَفْئِدَةً
 که آدمی را این ناپسند روشن بانه که فراموش آفرینی می آفرید دخیلی و پروردگار
 بِالْبَیِّنَاتِ وَإِذِ الْبَشَرُ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا ظَلَّ
 بران و چون بشارت یک از ایشان بآفرینی بیدار کرد بران خدا بمثل کرد
 وَجْهَهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ أَوْ مَنْ يَتَّبِعُ فِي الْحُلِيِّتِ
 روی او سیاه و او دشمنان بود و آنکه بترتیب باید در زینت نام
 هُوَا فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ وَجَعَلَ الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ
 او در وقت فصاحت نهاده بود بر تفریق و نام نهاده فرشتگان را آنکه ایشان بندگان
 الرَّحْمَنِ إِنَّا إِنَّا أَشْهَدُ وَآخِلَقُهُمْ نَسْتَكْتُبُ شَهَادَتَهُمْ وَيُسَلُّو
 ندانید ما در کان ای حاضر بودند بافریدن ایشان زود باز نویسم کواهی ایشان را از ایشان
 وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ مَالَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ
 دانستند اگر خواستی خدا را زود می پرستیدمانی صنم را نیست ایشان را چنان هیچ دانی نیست

هَمْ لَا يَخْشَوْنَ أَمْ أَنْتَ نَاهِيَهُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَهَمْ بِهِ

ایشان که دروغی بر من نهند یا بگویم ما ایشان را کتاب پیش از قرآن برایشان ندانیم

مُسْتَمْسِكُونَ كُلَّ قَلْوَانًا وَجَدْنَا ابْنَاءَنَا عَلَى أُمَمٍ وَإِنَّا عَلَى

کار میکنیم بلکه گفتند بستم که نیستیم ما پدران خود را بر این دین و ما بر

آثَارِهِمْ مُهْتَدُونَ وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي

اثرهای ایشان راه یافتگانیم و همچنین نرسیدیم ما پیش از تو در هیچ

قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَى أُمَمٍ وَإِنَّا

دیدی هیچ بیم کننده را که گفتند متعلقان آنجا که ما یافتیم پدران خود را بر این دین و ما

عَلَى آثَارِهِمْ مُهْتَدُونَ قَالُوا لَوْ جِئْتُمْ بِآهْلِي مِمَّا

بر اثرهای ایشان اقتدا نمائیدگانیم بگو ای متابعت پدران کنید و آنچه آوردیم شما را ما میبندیم را آنچه

وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءَكُمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ

یافتید شما بران پدران خود را گفتند که ما آنچه بر پستاد و انداخته ایم بدان کافرانیم

فَأَنفَقْنَا مِنْهُمْ فَاظْطَرُّوكَ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ

پس کینه باز خواستیم ما از ایشان پس بگر که چگونه بود عاقبت بدفع ازندگان

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ إِلَّا

و چون گفت ابراهیم در برابر خود و قوم خود که من بیزارم از آنچه شما می پرستید که

الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي

آنچه ای که من را آفرید مرا پس او خود راه نماید مرا و گردانید آنرا سخن باقی مانده

عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ بَلْ مَنَعْتُ هَؤُلَاءَ وَآبَاءَهُمْ حَتَّى

عقب خود تا بود که ایشان بازگردند بلکه منخوری آدم این گروه را و پدران ایشان را

جَاءَهُمْ الْحَقُّ وَرَسُولُهُ مُبِينٌ وَلَمَّا جَاءَهُمْ الْحَقُّ قَالَ الْوَاحِدُ

آمد بدین کتاب و رسول ظاهر و آشکارا چون آمد بدین پسر پدران گفتند این

سَيِّئٌ وَإِنَّا بِنُوحٍ كَافِرُونَ وَقَالُوا لَوْلَا نَزَّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى كُلِّ

بجاست و بدین نوح کافرانیم و گفتند چرا فرو نرزد این قرآن بر هر دینی

مِنْ آلٍ قَدَرْتَيْنِ عَظِيمٍ أَهَمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ

از میان دو دین بزرگ ای ایشان قسم میکنند رحمت پروردگار را

قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا

قسمت میکنیم میان ایشان معیشت ایشان در دنیای دنیای و برافراشتیم

بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سَجِيَّةً

بعضی ایشان را بالای بعضی درجه و مرتبه تا از یکدیگر بعضی این بعضی را به پیروی

وَرَحْمَتِ رَبِّكَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ

و رحمت پروردگار تو بهتر از آنچه جمع میکنند و اگر نه آن جوی که رودنی در میان

وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالْخَيْرِ لَيْسُوا بِهِمْ فَتَقِمْ

بر یک دین و اگر نه که ما بیاوریم در میان کافران و مجنون در خانه های ایشان را آسان می از نمره

وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ وَلِيُؤْتِيَهُمْ آيَاتُ بَاقِيَةٍ

و در بارگاههای که برین نام برآیند و در خانه های ایشان را آسان می از نمره

عَلَيْهَا يَتَكُونُ وَزُخْرُفًا وَكَذَلِكَ لَمَّا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
که بران تکلیف زند از روی پرستی و زیند آن کمر بر خور داری زینت کان دنیا
وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ وَمَنْ يَعْشُ عَنْ ذِكْرِ
و آخرت نزد پروردگار تو هر چه بخواهد از یاد خود را یاد کرد
الرَّحْمَنِ تَقْبِضْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ وَإِنَّهُمْ لَيَصَدُّونَ
خداوند دوزخ دهنده میگردانم برای او دیوی پس آن دیو را همراهی دارد و همیشه گویان بر گردانده ایشان
عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ حَتَّى إِذَا جَاءَا
از راه چنند و پندارند که ایشان راه یافتگانند تا چون آیند با
قَالَ يَا لَيْتَ بَنِي وَبَنِيكَ بَعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَيَنْسُو الْفَرِينَ
که کاشکی میان من و میان تو دوری شرق و مغرب پس به مسامحه
وَلَزَيْتَفَعَكُمُ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنَّكُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ
در روز پس و کند شمار امروز چون پستم رد شما آنکه شما در عذاب ایشان بشمار
أَفَأَنْتَ تَسْمَعُ الصَّهْمَ أَوْ تَهْدِي الْعُمْى وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ
ای پست تو بتوانی شستاید گمراشته یا راه توانی نمود گمراشته و آنکس باشد در گمراهی
مُسْتَبِينٍ قَالُوا أَأَنْذَرْتَنَا بِكَ قَالُوا نَحْنُ مُسْتَقْرِمُونَ أَوْ زَيْنَبُ
روشن پس از هر چه ترا باخترت پس برستی که از ایشان کینه باز نموده ایم یا باز از
الَّذِي وَعَدْنَا هُمْ فَأَنَّا عَلَيْنَهُمْ مَقْتَدُونَ فَاسْتَمْسِكْ
آنچه وعده میدیم ایشان را پس برستی که بر ایشان توانایم پس یک دست

بِالَّذِي أَوْحِيَ إِلَيْكَ أَنَّكَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ
بنابینجی و حق کرده میشود بتو پرستی که تو بر راه راستی و پرستی که این قرآن پندست
لَكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ وَاسْأَلْ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ
و ترا و سر قوم ترا و زور باز پرسند از شما و پرسش از آنکه بر شما ایم یا پیش از تو
مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ آلِهَةً يُعْبَدُونَ وَلَقَدْ
از رسلان ما آتی میدید کردار از غیر خداوندی دهنده و را یانی که پرستند و پرستی
أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ
که بر شما ایم ما موسی با نشانیها سوی فرعون و اسراف او پرگفت که من رسول
رَبِّ الْعَالَمِينَ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ
پس در کار جهانم پس چون آمد بایشان نشانیها آنکه ایشان از آن سخنده
وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ كِبَرٌ مِنْ أَكْثَرِهَا وَأَخَذْنَاهُمْ بِالْعُنَا
و باز نمی نمودیم ایشان را هیچ نشانی که آن بزرگتری بود از ایشان و گرفتیم ما ایشان را بغضه
لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ وَقَالُوا يَا أَيُّهَا السَّاحِرُ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا
تا که ایشان باز کردند و گفت ای بادو بر خوان برای ما پروردگار خود را بنابینجی
عَهْدَ عِنْدَكَ إِنَّا لَمُهْتَدُونَ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ
همدرد نزد تو که را شده راه یافتگان بشیم پس چون برداشتم از ایشان عذاب
إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ وَنَادَى فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي
که ایشان نقش کردند و بخواند فرعون قوم خود را پرگفت ای قوم من ایست

مَلِكٌ مُّضِرٌّ هَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ
پادشاهی مضر و این روزها در زیر قدم من ای پس منی بینید
أَمْ آتَاخِيْرُ هَذَا الَّذِي هُوَ مَعَكُمْ وَلَا يَكَادُ بَيْنُكُمْ فَلَوْلَا الْفِتْنُ
یا که من بهتر از این است که در نزدیکی است که در این بیند
عَلَيْهِ أَسْوَدَةٌ مِنَ الذَّهَبِ أَوْ جَامِعُهُ الْمَلِكُ لَهُ مُقْتَرَبِينَ
روستای سیاه از طلا یا جامه پادشاهان از یکدیگر در این است
فَأَسْتَحَفَّ قَوْمٌ فَاطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ فَلَمَّا
پس سبک کردند قوم خود را پس فرمان بردار و ایستادند و ایستادند و ایستادند
أَسْفَوْا نَاثِقَتْنَا مِنْهُمْ فَأَعْرَفْنَا هُمْ أَجْمَعِينَ فَجَعَلْنَا مِنْهُمْ
بخشیم از ایشان را که نافرمانیستند ما از ایشان را که نافرمانیستند ما از ایشان را که نافرمانیستند
سَلَفًا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ وَلَا ضَرْبَ بَنِي مُرِيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمٌ
مستحقین در ملک و مثل برای سافران و چون بیداریم و مثل آنکه قوم تو
مِنْهُمْ يُصِدُّونَ وَقَالُوا الْمُنَافِقُ أَمَرُ هُوَ مَا ضَرَبَ لَهُ الْكَلَامُ
ازان بر یکدیگر و گفتند ای منافقان ما بهتر از او بیداریم و آن را
جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خِصْمُونَ إِنَّ هُوَ إِلَّا عِبْدٌ أُنْعَمَ عَلَيْهِ
بر خصمیت با ایشان که دشمنان خصمیتند و ایستادند که نافرمانیستند و ایستادند
وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّلْبَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُمْ قَوْمًا
و در اینیم ما او را مثل برای بنی اسرائیل و اگر نخواستیم ما او را قومیستند

مَلِكٌ هَذَا الْأَرْضُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ
پادشاهی این زمین را که در زیر قدم من ایستادند و ایستادند و ایستادند
وَأَتَّبِعُوا هَذَا صِرَاطَ مُسْتَقِيمٍ وَلَا يَصُدُّكُمْ الشَّيْطَانُ
و پیروی کنید از این صراط مستقیم و شیطان را که در این بیند
إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ
پادشاهی که او دشمنی روشن و چون آمد عیسی با معجزات گفت پادشاهی
جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلَا بَيْنَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَخْتَلَفُونَ فِيهِ
که آوردم شما حکمتی روشن و دانشی که در میان شما اختلاف کردید و آن
فَأَنقُوا لِلَّهِ وَاطِيعُونَ إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ
پس بترسید از خدا و فرمان بردار و ایستادند و ایستادند و ایستادند
هَذَا صِرَاطُ مُسْتَقِيمٍ فَاخْلَفُوا لَخَرَابٍ مِنْ بَيْنِهِمْ قَوْلٌ
که ایستادند و ایستادند و ایستادند و ایستادند و ایستادند
لَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ يَوْمٍ أَلِيمٍ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ
که ایستادند و ایستادند و ایستادند و ایستادند و ایستادند
تَأْتِيهِمْ لَغْوَةٌ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ الْآخِلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ
که ایشان را که نافرمانیستند و ایستادند و ایستادند و ایستادند
عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ يَا عِبَادِ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ
دشمنان مگر پرهیزکاران و ایستادند و ایستادند و ایستادند و ایستادند

ان

إِنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ كَافِرٌ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ

بیشتر کردن اهل که گروهی که گشت پس در گذر از ایشان دیگر سلام داد و یاد بر شما

يَعْلَمُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَارَكَةٍ

بسم الله الرحمن الرحيم این کتاب را در شب مبارک و بسیار خیر

إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ

ما هستی که میستیم در آن شب مفصل و مکتوب شد هر کاری با حکمت

أَمْ أَمْرٌ مِنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّهُ

روان از نزد ما هستی که میستیم فرستندگان رحمتی از پروردگار تو

هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنَّ

او شنوای داناست اوست پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آنست

كُنْتُمْ مُوقِنِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ

ستید ما پیشین شنندگان نیستندای که او زنده کند و بمیراند پروردگار شما و

آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ كُلُّ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي

پدران شما پیشینان یک ایشان در شک و بازیچه اند پس چشم دار و روزی که آید

السَّمَاءِ بِدُخَانٍ مُبِينٍ يَغْشَى السَّمَاءَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ رَبَّنَا

آسمان بدودی ظاهر روشن بپوشاند مردمان را اینست عذاب دردناکی که در پرده

اَكْشَفْنَا عَنْكَ الْعِذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ أَفَلَمْ نَكْشِفْ

بردار از ما عذاب بستی که که دیدگان از که بود را نشان بده که رفتی

وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُبِينٌ ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعِجَتُهُ

و بستی که آمد ب ایشان رسول روشن کننده پس برگشتی از او و گفتی این در امور است

بِمَجْنُونٍ إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ يَوْمَ

دیوانه ای بستی که ما بردارنده عذاب ای که بستی که شما باز آورده ای که

نَنْطِقُ بِالطُّشَّةِ الْكُبْرَى إِنَّا مُنْقِمُونَ وَلَقَدْ قَرَأْنَا

که بگویم که رفتی بزرگتر بستی که که باز خواندگان و بستی که از تو است

قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ أَنْ أَذْأَبُ الْإِنْسَانِ

قوم فرعون را آمد ب ایشان رسول نیکو ناک است ای که تسلیم کند بن بندگان

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ وَأَنْ لَا تُخْلَوْا عَلَى اللَّهِ إِنْ أَرَادَ أَنْ يُبْعِثَ

ما هستی که من شما را رسول با امانم و آنکه که بفرستد شما را که اگر آمد شما را

مُبِينٌ وَإِنِّي عَذْتُ رَبِّي وَرَبِّكُمْ أَنْ تَرْجُونِ وَإِنْ لَمْ تُؤْمِنُوا

روشن و بستی که بگویم پروردگار خود و شما که بکشید را بایند و دیگر بگوید

لِي فَأَعْزِلُونِ فَذَعَبًا بِذَلِكَ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَاحِقُونَ فَاسْرِعْ

باز پس دور شوید از من پس بفرستد پروردگار که آن گروه را که میسر کند

لَيْسَ لَكُمْ مَسْبُوعُونَ وَاتُّكِ الْبَحْرُ هُوَ إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُغْرَقُونَ
بش که شما را غرق خواهد کرد و گداز دریا را پس کن بستی ایشان را که از غرق شدن
كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَاتٍ وَعُيُونٍ وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ
بی که بگذشتند از بهشتها و چشمهها و گشت درها و مقامی نیکو
نَعْمَ كَانُوا فِيهَا فَكَاهِنِينَ كَذَلِكَ وَأُورَثْنَاهَا قَوْمًا
نعم که بودند در آن خوش عیشان کار همچنان بود که بعبادت دادیم ما آنرا بکرم
آخِرِينَ فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ
دیگران پس نکست بر ایشان آسمان و زمین و نبود زمان و ادان
وَلَقَدْ جَاءَنَا بِحَارِثُ إِيلَ مِنَ الْعَنَابِ الْمُهِينِ مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ
و بستی که بر ما آمد بنی اسیر را از عنبی خوار کننده از فرعون بستی
كَانَ عَالِيًا مِنَ الْمُسْرِفِينَ وَلَقَدْ أَخْرَجْنَاهُمْ عَلَى عِلْمٍ عَلَى
بود او را از جمله کز او کاران و بستی که برگزیدیم ما ایشان را بر دانستی
الْعَالَمِينَ وَأَنْبَأْنَاهُمْ مِنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُبِينٌ إِنَّ
اهل زمان را خود و برادیم ما ایشان را از نشانهها آنچه در آن بود از آیههای روشن بستی
هُوَ لَا يَكْفُرُونَ إِنْ هِيَ إِلَّا مَعُونَتُنَا الْأُولَى وَمَا خُنُّ بِمَنْشَرٍ
که این اهل زمان را بگویند نیست این فاشتر کرد که اول باز و نباشیم از بزرگوار
فَأْتُوا بِالْبَاطِلِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ أَهْمُ خَيْرًا مَقُومٌ تَعْلَمُونَ
پس بیاورید باین باطل را اگر راست گویید یا ایشان بهتر یا کرده

وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَا كَمَا نَحْنُ أَنَّهُمْ كَانُوا فِي مِيقَاتٍ وَمَا
و آنانی که پیش از ایشان بودند بملک کردیم ما ایشان را بستی که ایشان بودند کافران
خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعِبَادِنَا مَا خَلَقْنَا سَمًا إِلَّا
بیاوریدیم ما آسمانها و زمین را و آنچه میان آن بود و باری بیاوریدیم ما آن مردود را
بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّ يَوْمَ الْفُصْلِ
بحق و لیکن بیشترین ایشان را ندانند بستی که روز و کم نایاب
مِيقَاتِهِمْ أَجْمَعِينَ يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كُفْرُهُمْ وَلَا هُمْ
سوعدگاه ایشانست همه آنروز باز ندارد هیچ دوستی از دوستی چیزی و نه ایشان
يُنصَرُونَ إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ إِنَّ شَجَرَتَ
یاری کنند که آنرا که رحمت کرد خدای بستی که او غالب هر باب بستی رحمت
الزَّقُومِ طَعَامٌ لِلْإِثْمِ كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ كَغَلِي الْحَمِيمِ
زقوم خوردنش بنده کاران بود همچون مس که فاشتر خورد در شکم همچون جوشیدن
خُذُوهُ فَاعْتِلُوهُ إِلَى سَوَاءِ الْجَحِيمِ ثُمَّ صَبُّوا عَلَيْهِمْ مِنْ عَذَابٍ
گرفتند بکرمیداورا پس بپایند او را سبوی دوزخ پس بپایند از بالای سبوی از عذاب
الْحَمِيمِ ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ
بکرم گرفتند بپایند عذاب را بستی که بستی که بستی که بستی که بستی که بستی که
تَمْتَرُونَ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ فِي جَنَاتٍ وَعُيُونٍ
ببستگی بپایند بپایند بپایند بپایند بپایند بپایند بپایند

يَلْبِسُونَ مِنْ سُندُسٍ قَلِيلٍ وَنُفُوسًا كَذَلِكَ

در پوشیدن از دیبا سبزه و دیبا تنگ و در پاکه کندن همچنین

وَزُجْنَاهُمْ مَحْجُورِينَ يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ أَمِينٍ

و همچنین کرده ایشان را محرومانی هر چه خواهند در آن جنت باشد و هر چه بخواهند از آنجا

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَى وَوَقِيَهُمْ عَذَابُ

نخشد در آنجا پس هر که اول بار دنیا و آخرت را بداند ایشان را عذاب

الْحَجِيمِ فَضْلًا مِنْ رَبِّكَ ذَاكَ هُوَ الْقَوْنُ الْعَظِيمُ فَإِنَّمَا

دوختن برای فضل از پروردگار تو آنست آن دستکاری بزرگ پس هرگاه

يَسَّرْنَا هُ بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ فَإِن تَقَبَّلْنَاهُمْ

را آسان کردیم از زبان تو تا بود که ایشان بپذیرند پس اگر بپذیریم

آيَاتُ الْقَوْمِ يُوقِنُونَ وَاتَّخَذُوا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَمَا أَنزَلَ اللَّهُ

نشانی است مگر همین که یقین شوند و در تفاوت شب و روز و آنچه فرو فرستاد

مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَأَخْيَا بِلِلْأَرْضِ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ

از آسمان از رزق پس زنده کردند زمین را پس از مرگ آن و در گردیدن

الرَّيْلِ آيَاتُ الْقَوْمِ يَعْقِلُونَ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَتْلُوهَا

بادها نشانی است مگر همین که استعمل کنند آنست نشانی خدا که میخوانیم آن

عَلَيْكَ بِالْحَقِّ قَبِيحًا يَحْدِثُ بَعْدَ اللَّهِ وَإِيَّا تَعْبُدُونَ

بر تو بحق پس بدین سخن پس ازین سخن و نشانی او می خوانی

وَيَلِكُ لِكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ لِيَسْمَعَ آيَاتِ اللَّهِ تَتْلُو عَلَيْهَا ثُمَّ

وای هر چه دروغ بپایند بزرگوارا نشنود نشانی خدا را که خواند بر او پس

يُصْرَفُ عَنْكُمْ كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

بهر بایستد و عذاب نماید بر شما گویا که نشنوده است پس بشارت ده او را عذبی دردناک

وَلَمَّا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا أُولَئِكَ لَهُمْ

و چون بداند از نشانی ما چیزی را فریاد آید بپسند آن کرده ایشان را

عَذَابٌ مُهِينٌ مَنْ وَرَّاهُمْ جَهَنَّمَ وَلَا يَغْنَى عَنْهُمْ مِمَّا

عذاب خوار کننده از پس ایشان بود و دفع بود و بگزیدند ایشان آنچه

كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ وَهُمْ

اندوخته باشند چیزی و نه آنچه ترا گرفتند از جز خدا و ایشان را را بندگان نبود

عَذَابٌ عَظِيمٌ هَذَا هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ
عَذَابٌ مِّن رَّجْزٍ أَلِيمٍ ^{این قرآن را سنجید و آنرا که از نشانه های پروردگار خود}
الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لَتَجْرِي
فِيهِ الْفُلُكُ فِيهِ بَأْمَرِهِ وَلِتُبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلِعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ^{پروردگاری از بدترین خدایان خدا آن خدایت که سخر کرد در شما دریا را تا بیرون}
وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِى السَّمَوَاتِ وَمَا فِى الْأَرْضِ جَمِيعًا إِنَّ
فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ^{و سخر کرد در شما آنچه در آسمان است و آنچه در زمین است همه از نعمت پروردگاری}
لِّلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ^{که روزگار را نشانه های پروردگاری گردانیده است که بر ما آنرا را که بگریه و اندوه}
مَنْ عَمِلْ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ
تُرجَعُونَ ^{هر که کار نیکی کند پس سود حق او دارد و هر بدی کند پس زیان بر او بود پس به پروردگارش}
وَلَقَدْ أَنشَأْنَا نَبِيًَّا شَرَّاءَ الْكِتَابِ وَاحْكُمُوا بَيْنَهُ
وَرَفَعْنَا هُمْ مِنَ الطُّبَيَّاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ^{و زود کردیم ایشان را از نژاد نبی ها و از دینی ما داریم ایشان را بر عالیشان زمانه ایشان}

وَأَنشَأْنَا هُمْ بَيِّنَاتٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مَنَعِدَ مَا جَاءَهُمْ
بَعِثْنَا نَبِيَّهُمْ مِّن رَّبِّكَ يَفْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا
يَخْتَلِفُونَ ^{و زود کردیم ایشان را براهین از فرمان پروردگار و آنرا که اختلاف کردند مگر از پس آنچه آمد به ایشان}
ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ
الْهَوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّهُمْ لَن يُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنْ
الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ هَذَا بَصِيرَتُ
النَّاسِ وَهُمْ هُودٍ وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ^{اینست که ایشان را دوستی بعضی از آنها دوستی بعضی از آنها دوستی بعضی از آنها دوستی بعضی از آنها}
اجْعَلُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَجْعَلَهُمُ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ سَوَاءٌ مَّحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ^{گردانید و نشانه بدیاری را که کنیم ایشان را همچون آنها که بگرویدند و کردند}
وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِيُخْرِجَ لَكُمْ نَفْسًا
وَأَقْرَبَ خَلْقًا آسَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ^{و آفرید خدا آسمانها و زمین را بحق و تا بیاورد برای شما نفسی و آنچه بدی را که حکم کند}

العلم

كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يَظْلُمُونَ أَفَأَنْتَ تَزِيدُ الظَّالِمِينَ هُوَ وَأَصْلُهُ
مردم بود و ایشانرا ستم نمند ای پس ای کسی که گرفتند این خود را برادر خود و کوه را در
الله عَلَى عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَى سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ غِشَاءً
خدا بر دینش و بر نهاد بر شنوایی او و دل او و در آید بر بینایی او پوششی
مَنْ يَهْدِيهِ اللَّهُ فَلَا نَدَكَ كُرُونَ وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا
پس کیست که راه نماید او را از پس اضمحلال خدا ای پس پند بیکسید و گفت نیست این که
حَيَاتِنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُم
زنده گانی ما دنیا بسیم و زنده و هلاک نمند ما را که روزگار و نبود ایشانرا
بِذَلِكَ مِنْ عِلْمِ آزَهْمُ لَا يَبْصُرُونَ وَإِذَا نَسَخْنَا مِنْهُ آيَاتِنَا
نشان سپید داشتی نیستند ایشان که گمانی می برند و چون خوانند بر ایشان نشانی
بَيِّنَاتٍ مَا كَانَ جُحُودُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا اتَّبُوا آبَاءَنَا إِنَّكُمْ
دوشتن نبود حجت ایشان که آنکه گفتند بیاورید بیدان خود را که مستقیم شما
صَادِقِينَ قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَى يَوْمِ
رستگاری یا نه خدا زنده کند شما را پس بمیراند شما را پس جمع کند شما را در روز
الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ وَلِلَّهِ
تجاست که هیچ شک نیست در آن و میکن بیشترین مردمان نمی دانند و خدا را باد
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُنْفِخُونَ بِصُورٍ الْبُطُلُونَ
آسمان و زمین و روزی که بر خیزد قیامت آنروز زانکاران را باطل نماید

وَتَرَى كُلَّ أُمَّةٍ جَائِثَةٌ كُلُّ أُمَّةٍ يُدْعَى إِلَى كِتَابِهَا الْيَوْمَ
و بین تو هر کوهی را برانده آید کان هر کوهی خوانند نامه خود را کوهستان امروز
تُخْرِجُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ هَذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ
پاداشت داده شوید شما بر آنچه کرده باشید این کتب است که ماطا است بر شما
بَلِّغِ أَتَانَكَ نَسَخُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ فَأَمَّا الَّذِينَ
یعنی برستی که بودیم ما میفرمودیم بنویشتن آنچه میکردید شما پس آنا
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيَدْخُلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ذَلِكَ
که بگویند و کارهای نیکو کردند پس در آید ایشانرا پروردگار ایشان در رحمت خود آنست
هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ آيَاتِنَا تُلَى
سم رستگاری روشن و اما آنها که کافر شدند کوهستان می بودند نشانی از کوهستان
عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا مُجْرِمِينَ وَإِذَا قِيلَ
بر شما پس که دلش کردید شما بودید شما کردی کاران و چون کوهی
إِنْ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا أَفَلَمْ تَعْلَمُوا مَا نَذَرْتُمْ
که وعده خدا حق است و قیامت هیچ شک نیست در آن کوهستان
مَا السَّاعَةُ أَنْ نَنْظُرَ إِلَّا طَائِفًا وَمَا خُنُّ بِمُسْتَيْقِنِينَ وَبَدَّلَهُمْ
کوهست قیامت گمان نمی بریم که گمان برین و نباشد یعن دارندگان
سَيِّئَاتٍ مَا عَمِلُوا وَخَاقٍ بِهِمُ مَا كَانُوا بِهِ لَيْسَتْ تَهْزُونَ وَقِيلَ
پس بیا آنچه کردند و بر سید ایشان جز آنچه ایشان بیان استند کرده باشند و کوهستان

تَقِيضُورَفِيهِ كَفَى بِشَهِيدَا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ
شروع بکنید تا در آن برست او کراه بیان من و بیان شما و اوست از کار
الرَّحِيمُ قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ
مردمان بگوئید منم من بعثتم از میان رسولان و نیدانم که چه کنند
بِحَوْلَاكُمْ إِنْ أَتَيْعَ إِلَّا مَا يُوحَى إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ قُلْ
من و نه شما چه می بینم مگر آنچه وحی کرده میشود من نیستم من که چه کند روشن
أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ
ای چه بیند شما اگر باشد این قرآن از نزد خدا و کافر شد شما باین و کوی ده
شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَى مِثْلِهِ فَأَمَّا رَأْسُكَ بَنِي إِسْرَءِيلَ
کوی دهنده از فرزندان یعقوب برصفت آن پس ایمان آورد و گردن کشی کردید شما
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
بستی که خدا راه نماید گروه ستمکاران را و گفتند آنها که کافرانند
لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَّا سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا
و آنها را که بگویند اگر بودند بهتر از ما بستی که رفتند بر ما بمان و بعد راه نیافتند
بِهِ فَسَيَقُولُونَ هَذَا أَفْكٌ قَدِيمٌ وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَى
پس بگویند که این افک قدیم است و از پیش از آن بود کتاب موسی
إِنَّمَا مَا وَرَءَهُ وَهَذَا كِتَابٌ مُصَدِّقٌ لِسَانِ عِمْرَانَ
پس توای و حقانی و سبب حقانی کتابست بر است دانده و بانی عرش
مکرم محمد را

لِيُنذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَبُشْرَى لِلْحَسَنِينَ إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا
تنبیه کنند آنها را که ستم کردند و بشارت ده از نیکوکاران را بستی که آنها که کنند
رَبَّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَفْتَا مَوْفَا لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ
پروردگار ما خداست پس بشارت نمودند بران پس هیچ ترس نبود بر ایشان و این است از نیکوکاران
أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
آن گروه اصحاب بهشت اند همیشه باشند در آنها پاداشی بآنچه ایشان کردند
وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّ كُرْهًا
و فرمودیم به انسان را بپدر خود و مادر خود نیکویی کند و بشارت ده از نیکوکاران
وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمَلُهُ وَفِضَالَهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّى
و نهاد او را بمشقت و درخت و دشت و از شیر باز گرفت و او یک ماه بود
إِذَا بَلَغَ اسْتَدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ
چون برسد بغایت قوت خود و برسد بچهل سالگی گوید ای پروردگار من الهام بخش
أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَى وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ
شکر کنم نعمت ترا آن نعمتی که کردی بر من و بر مادر و پدر من و آنکه
صَالِحًا نَرْضَاهُ وَأَصْلَحْ لِي فِي دِينِي وَإِذَا بَلَغَ الْبَيْتَ وَابْتِغِ
کار بکنی که پسندم و صالح بدیده آور و میان او و من بستی که بگویم با تو و من از بعد
الْمُسْلِمِينَ أُولَئِكَ الَّذِينَ تَقْبَلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَعْرَبًا
مسلمانان آنها اند که قبول نمودیم از ایشان و نیکوتر آنچه کردند

وَنَجَّاهُ مِنْ غَمَسَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعَدَ الصَّادِقِينَ
وَنَجَّاهُ مِنْ غَمَسَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعَدَ الصَّادِقِينَ
كَأَنَّهُمْ يُؤْعَدُونَ وَالَّذِي قَالَ لِلْوَالِدَيْهِ افْكُمَا نَعْمَ إِنِّي
أُخْرِجُكُمْ وَقَدْ خَلَّيْتُ الْفُتُونَ مِنْ قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَعْجِلَانِ
اللَّهُ وَيُنَازِعَانِ أَنْ وَعَدَ اللَّهُ خُفْيَ قَوْلُ مَا هَذَا إِلَّا سُلَاطِينُ
الْأَقْلِينَ أُولَئِكَ الَّذِينَ خَرَعُوا عَلَيْهِمُ الْقَوْلَ فِي أَمْرٍ قَدْ خَلَّتْ
مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ
وَلِكُلِّ دَرَجَاتٍ مِمَّا عَمِلُوا وَلِيُوفيَهُمْ أَعْمَالَهُمْ وَهُمْ
لَا يُظْلَمُونَ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ
بِهِمْ طَبَاقٌ مِمَّا فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ
يُنَادُونَ بِمَنْ دُونِ اللَّهِ يُشْفَعُونَ بِهِمْ ذُنُوبَهُمْ فَأَلْقَاهُمْ فِي النَّارِ

يَخَافُونَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بغير
الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ وَأَذْكُرْ أَخَا عَادٍ إِذْ ذُرِّيَّتُهُ
بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَّتِ النَّذِيرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ
الْآتِعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ
قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَاغِبَكَ عَنْهُ لِنَنْتَهِزَ بِمَا تَعْبُدُونَ أَتَكْتُمُ
مِنَ الصَّادِقِينَ قَالُوا إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَأُبَلِّغُكُمْ مَا
أُرْسِلْتُ بِهِ وَلَكِنِّي أَرِكُمْ قَوْمًا يَخْهَلُونَ فَلَمَّا
رَأَوْهُ عَارِضًا مُتَقَبِّلًا أَوْدَيْنَهُمْ قَالُوا هَذَا عَارِضُ
مُطَرٍّ نَابِلٌ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ

تَدْمِرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَى إِلَّا مَسَاكِينُهُمْ
بهری کند هر چیزی را بزبان پروردگار خود بکشند گویی دیرینه مگر مسکینای خود را
كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي
همینیز پاداشت دسیم کرده کافران را ویرستی که تمکین داریم ما ایشان را
لَا مَكَّةَ لَكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَبَصَارًا
تمکین دادیم ما تمنا را در آن و بید کردیم برای ایشان شنوایی و بینایی
وَأَفْئَدَةً فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَارُهُمْ وَلَا أَفْئَدَتُهُمْ
و دلهای پس بگریانید از ایشان شنوایی ایشان و نه
مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَ بِهِمْ
از عذاب خدای چیزی چون بودند انکار میکردند نشانیهای خدا را و برپسیدند ایشان
مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا خَلَقْنَاكُمْ
و بار آنچه بودند بدان استهزا میکردند و ویرستی که بپاک کردیم ما آنچه پدید آوردیم
مِنَ الْقُرَى وَصَرَفْنَا آيَاتِنا عَنْهُمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ فَكُلُوا
از دیهها و هوای میکردانیم نشانیها را تا بود که ایشان باز گویند از کفر پس چرا
نَصْرَهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ فُرُجًا بَلْ ضَلُّوا
یاران کردند ایشان را آن که فرار کنند از خدا قربانان بخدا بگم شده
عَنْهُمْ وَذَلِكَ أَفْكَهُمُ وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ وَانْصَرَفْنَا
از ایشان بگریانید ایشان بود و آنچه بودند بری یافتند و چون بگریانید

إِلَيْكَ نَفَرًا مِنْ الْجِنِّ يَتَمَتَّعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمْ يَحْضُرُوهُ قَالُوا أَنْصِتُوا
بسوی تو کردی از دیوانی که شنودند قرآن را پس چون حاضر می شدند گویند بایستد
فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَى قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ قَالُوا يَا قَوْمِ إِنَّا
پس چون دلی که همیشه بر یکشند بسوی قوم خود بیم نداشتند که نشاند ای قوم ما پیشی
سَمِعْنَا كِتَابًا أُنْزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
ای شنیدیم کتابی را که نازل شد پس موسی راست دانند بر آنچه در پیش از او
يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَالْبَاطِلِ قَوْمٌ مُسْتَقِيمُونَ يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا
راه می نماید بحق و باطل است ای قوم ما پاسخ کنید
دَاعِيَ اللَّهِ وَأَمْنُوا بِهِ يَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ
خوانند خواننده را بایستد و بگریانید بدو ثواب بزرگ شمار کنند ثواب را و برسانند شمار
مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ وَمَنْ لَا يَجِبِ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ
از عذاب دردناک و هر که پاسخ ندهد خواننده را بایستد پس و ما بگریانید
وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِنا أَوْلِيَاءُ أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ أُولَئِكَ
و نبود اولاد از غیر او و پستان آن گروه در گمراهی روشن باشند ای
يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَكُنْ لِحُفْنِهِنَّ
خبر میدهند که خدا آن ندانست که آفرید آسمانها و زمین را و ندانند بگریانید
يَعْتَدِرُ عَلَى أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَى بَلْ إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَيَوْمَ
توانست بر آنکه زندگانی مردگان را برساند بر همه چیزی توانست

وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعْسَى لَهُمْ خَلْلٌ بِأَعْمَالِهِمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ

وَأَنَّهُمْ كَافَرُوا بِرَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِهِ

كَرِهُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأَخِطُوا أَعْمَالَهُمْ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ

فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَذَّبَ اللَّهُ

عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَلُهَا ذَلِكَ بِأَنَّهُ لَمْ يَكُن لَّهُمْ

أَمْنٌ وَلَا إِنْ كَانُوا لَمْ يَكُنْ لَهُمْ إِنْ تَأَلَّاهُ لَيَدْخُلُنَّ الَّذِينَ

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ

كَفَرُوا وَآمَنُوا وَاتَّبَعُوا مَذْهَبَ الشَّيْطَانِ بِغَيْرِ عِلْمٍ أُولَٰئِكَ

سَوَاءٌ أَعْمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَمْ لَا أُولَٰئِكَ فِي عَذَابٍ مُّتَسَاوِينَ

كَفَرُوا وَآمَنُوا وَاتَّبَعُوا مَذْهَبَ الشَّيْطَانِ بِغَيْرِ عِلْمٍ أُولَٰئِكَ

سَوَاءٌ أَعْمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَمْ لَا أُولَٰئِكَ فِي عَذَابٍ مُّتَسَاوِينَ

كَفَرُوا وَآمَنُوا وَاتَّبَعُوا مَذْهَبَ الشَّيْطَانِ بِغَيْرِ عِلْمٍ أُولَٰئِكَ

سَوَاءٌ أَعْمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَمْ لَا أُولَٰئِكَ فِي عَذَابٍ مُّتَسَاوِينَ

كَفَرُوا وَآمَنُوا وَاتَّبَعُوا مَذْهَبَ الشَّيْطَانِ بِغَيْرِ عِلْمٍ أُولَٰئِكَ

سَوَاءٌ أَعْمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَمْ لَا أُولَٰئِكَ فِي عَذَابٍ مُّتَسَاوِينَ

كَفَرُوا وَآمَنُوا وَاتَّبَعُوا مَذْهَبَ الشَّيْطَانِ بِغَيْرِ عِلْمٍ أُولَٰئِكَ

سَوَاءٌ أَعْمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَمْ لَا أُولَٰئِكَ فِي عَذَابٍ مُّتَسَاوِينَ

بَلِيَّةٍ مِّن دُونِكَ مَن يَبْذُلْهُم مَّالَهُمْ وَأَتَّبَعُوا هَوَاءَهُمْ

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِّن مَّاءٍ غَيْرِ آسِنٍ

وَأَنْهَارٌ مِّن لَّبَنٍ لَّمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِّنْ خَمْرٍ لَّذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ

وَأَنْهَارٌ مِّنْ عَسَلٍ مُّصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ

وَمَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا

مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءُهُمْ وَمِنْهُمْ مَّن لَّيْسَ مَعَ الْيَكْبَرِ

حَتَّى إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِندِكَ قَالُوا الَّذِينَ أُوْتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ

أُولَٰئِكَ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا هَوَاءَهُمْ

وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَآتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ قُلْ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا زَادَهُمُ سُلْطَانًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا زَادَهُمُ سُلْطَانًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا زَادَهُمُ سُلْطَانًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا زَادَهُمُ سُلْطَانًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا زَادَهُمُ سُلْطَانًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا زَادَهُمُ سُلْطَانًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا زَادَهُمُ سُلْطَانًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا زَادَهُمُ سُلْطَانًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا
يستم نهدانه که قیامت که آید بدیشان ناکه پس برآید که علامت آن
فَأَنذَرْتُهُمْ إِنْ جَاءَ تَهُمْ ذِكْرُنَا فَأَعْلَمُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ
پس از بجا بود ایشان چون آید بدیشان پذیرد کفر ایشان پس بدیشان که در میان ایشان است
اسْتَغْفِرُوا لَكُمْ وَأَلْمُومِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
وآمرزش خود بر ترک او ای خود را و مردان مؤمنان و زنان مؤمنان و خدا میداند
مَتَّقُوا اللَّهَ وَآمَنُوا بِكُلِّ وَاعِدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
کردین شما را و بجا بجا شد و نیکویند آنها که گویند چرا فرود نیاورد
فَإِذَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ مِنْ حِكْمَةٍ وَدَكَّرَ فِيهَا الْقِتَالَ رَأَيْتَ
پس چون فرود نیاورد سورتی محکم کرد و یاد کرده شد در آنجا کارزار بدین تو
الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ
آنها که در دلهای ایشان بیماری شک و خفاقت کردند بسوی تو نگرستن بدین از
مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَئِكَ طَاعَةُ وَقَوْلٌ مَعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ
ترسید که پس نخواستند ایشان فرمان بدی ندادند نیکو چون نیت شود کار قایل
صَدَقُوا اللَّهَ لَكَ إِنْ جَاءَ تَهُمْ فَهَلْ عَسَيْتُمْ أَنْ تَتْلِيَهُمْ
راست داشتند نهدان نکران بودی بهتر ایشان را پس ای سرچشمه بود که تا اگر بودی تا
أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتَقَطِّعُوا أَعْنَاقَكُمْ أُولَئِكَ الَّذِينَ

لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَاصْمَتْهُمْ وَاعْمَأْصُرْ أَبْصَارَهُمْ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ
بعثت ایشان را پس که گویند ایشان را و که گردانید بدین ایشان را ای پس اندیشه نیکویند
أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَى أَدْبَارِهِمْ مِنْ بَعْدِ
ایا نه در دلهای ایشان بند است بدین که آنها که برگشتند بر پشتهای خود از پس
مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْهُدَى الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلَى لَهُمْ
آنچه روشن شد ایشان را راه دیو بدست را ایشان را و همت داد ایشان را
ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا الَّذِي كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ
آبیب آنت که ایشان گفتند ما آنها را که گاه داشتند فرود نیاورد چیزی خود فرمان بدین
فِي بَعْضِ الْأُمُورِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَسْرَارَهُمْ فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّيْتُمُ
در بعضی کارها و خدا میداند پنهانی ایشان را پس بدین ایشان را
الْمَلَائِكَةَ يَضْرِبُونَ وَجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ
فرشتگان دشمن بدین روهای ایشان و پشتها ایشان از بیدار ایشان
اتَّبَعُوا مَا اسْتَخَطَّ اللَّهُ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَاجْطَبِ أَغْلَاهُمْ
پس کردند آنچه نخواستند و نخواستند خوشی او را پس باطل شد علمای ایشان
أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَضْغَانَهُمْ
باز کردند ایشان که در دلهای ایشان بیماری شک و خفاقت کردند بسوی او و بدین ایشان را
وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكَهُمْ فَكَلَعْتُمْ بِسِيمَاهُمْ وَلَنَعْرِفَنَّهُمْ
و اگر نخواستیم ما نکران بدین تو ایشان را پس بدین ایشان را و بدین ایشان را

پس بدین ایشان را

پس بدین ایشان را

گفت: و خدا میداند علمای شما
در نه سوره انعام شما ایم شما جدا یا کنیم

از شما و صاحبان و بپایانیم خبرهای شما بدیستی که آنرا

که کارشند و برگشتند از راه خدا و خلاف کردند رسول را از پس آنچه

روشنی میاشاره راه زبان خواند کرد دین میاشاره چربی وزود باطل کند علمای انبیاء

ای آنها که ایمان آورده اند این فرمان برید خداوند و فرمان برید پیغمبر را و باطل کنی

علمای نوا
بجستی که آنها کافرشند و برگشتند از راه خدا

پس مردم و ایشان کافران بودند پس مرا بدید خدا در ایشان قیامت

در خوانند بس و شما غائبان و نیز شایسته و شما باشما

نَزَكُمْ أَعْمَالَكُمْ إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ

در بزمی و بهر بزمی بهر شمار زردمانی شمار و باز شکامانده شمار مالهای شمار

اگر خوانند از شما آرزو
بخیلی کنند و بیرون آورند کسبهای شمارا

ایکید شام این کوه میزبانده شما تا نفق کند در راه رضا پس از شما

کس میگوید که بخوبی میکنند و مگر بخوبی کند پس بهتره زبان بخوبی شناسد و بداند که چه میگوید

و سما محبانید و اگر بر کردید پس کشف سمارا بیددی بهر ارمانی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

[illegible]

وَأَنذَرْتُكَ نَارًا تَمْتَهِقُ

وَمَا آخِرُ وَبِئْسَ نِعْمَةٌ عَلَيْكَ وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا

وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَظِيمًا هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ
وَبَرَكَةً كَثِيرَةً لِمَنْ يَدِينُ بِالْإِسْلَامِ وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ الْوَحْيَ فِي قُلُوبِ رُسُلِهِ
لِيُزِيدَهُمْ إِيمَانًا نَسَعَ إِيْمَانَهُمْ وَوَلَّهُ جُنُودَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ
اللَّهُ عَلَيْهِمْ حَكِيمًا لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ
وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ قُوزًا عَظِيمًا وَلِيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ
وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ بِاللَّهِ
ظَنُّ السَّوَاءِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوَاءِ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ
وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا إِنَّا أَنْزَلْنَاكَ شَاهِدًا
وَمِنْ دُونِهِ

وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَتُعَزُّدُهُ وَتُوقِرُهُ وَتُسَبِّحُهُ
بِكُنْ وَأَصِيلًا إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ
فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَى بِمَا
عَاهَدَ اللَّهُ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا سَيَقُولُ الْكَافِرُونَ
مِنْ الْأَعْرَابِ شَغَلْنَا أَمْوَالَنَا وَهَلْ لَنَا فَاكِتُغْفِرْ لَنَا قَوْلُونَ
يَا لَيْسَ لَنَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلُوبٌ قُلْ مَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنْ اللَّهِ شَيْئًا
إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا لَيْسَ كَانَ اللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ خَبِيرًا تِلْكَ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ
إِلَى أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزَيَّنَ ذَلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ ظَنُّ السَّوَاءِ

وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا وَلَوْ قَاتَلَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا
الْأَذْبَارُ تُمْ لَاجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا سُنَّةُ اللَّهِ الَّتِي
قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَهُوَ الَّذِي
كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِطَرْفِ مَكَّةَ
مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصِيرًا هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
وَالْهَدْيِ مَعَكُمْ فَاِنْ يَبْلُغْ مِنْكُمْ حَرْجٌ فَعَسَى أَنْ تَكُونُوا
فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا تَكُونُونَ بِدَارٍ
وَلَسَاءَ مُؤْمِنَاتٍ لَمْ يَخَافْ يَظُنَّ أَنَّ تَطَوُّهُمْ فَتُصْبِحَكُمْ شَهِيمٌ
تَعْرِفُ بَعْضُهُمْ لِيَدْخُلَ اللَّهُ فِي رَحْمَةِ مَنْ تَشَاءُ لَوْ تَزَيَّلُوا

لَعَذَابُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي
قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ
وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالزَّمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا
وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا لَقَدْ صَدَقَ
اللَّهُ رَسُولَهُ الرَّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ أَنْشَاءً اللَّهُ
أَمِينٌ مُحَلِّفِينَ رُؤُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ
مَا لَمْ تَقُولُوا فَعَلَمِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتَحَقَّقُوا هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ
رَسُولَهُ بِالْهَدْيِ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكُنِيَ
بِاللَّهِ شَهِيدًا مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ
لِلدِّينِ وَأَعْيُنُهُمْ كَالْحِجَابِ حُدِّدُوا لِمَنْ هُوَ خَافِئًا بِمَا

عَلَى الْكَافِرِينَ رَحْمَةً مِنْهُمْ تَرَائِهِمْ رُكْعًا سَجْدًا يَنْتَعُونَ
فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا لِمَا هُمْ فِي وَجْهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ
ذَلِكَ مِثْلَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمِثْلَهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَذَرَعَ
أَخْرَجَ شَطْرَهُ فَازْرَهُ فَاسْتَعْلَظَ فَاسْتَوَى عَلَى سُوْقِهِ يُعْجِبُ
الرَّاعِ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكَافِرَ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْصِدُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَانْفِقُوا

إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَابَكُمْ فَوْقَ
صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ
أَنْ تَخْطِ أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ
أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ
لِللَّتَّقَى لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ
مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ وَلَوْ أَنَّهُمْ
صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ
رَحِيمٌ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَنْ تُصَلُّوا
قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْحَبُوا إِلَى مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ وَعَلِمُوا أَنَّ فِيكُمْ

رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِنَ الْأُمْرِ لَعَسَ أَنْ يَكُونَ خَيْرًا مِنْكُمْ وَلَكِنْ اللَّهُ
رَسُولُهُ لَوْ يَطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِنَ الْأُمْرِ لَعَسَ أَنْ يَكُونَ خَيْرًا مِنْكُمْ وَلَكِنْ اللَّهُ
حَبِيبُ إِلَيْكُمْ الْإِيمَانُ وَزَيْنَةُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّةُ إِلَيْكُمْ
دوست داشتن شما ایمان و زیارت آنرا در دلای شما و خواست شما
الْكُفْرُ وَالْفُسُوقُ وَالْعِصْيَانُ أُولَئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ فَضْلًا
کفر و فسق و فحش از طاعت و عبادت شدن آن گروه ایشانند راه صواب جویندگان فضل
مِنَ اللَّهِ وَنِعْمَةً فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ
از خدا و نعمتی و نفا و انست و حکم کار و از دو طایفه از
الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى
مؤمنان اگر از آنها کشید پس صلح از میان ایشان پس اگر ستند یکی از آن مردود بر
الْآخَرَى فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّى تَفِي إِلَى أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَاتَتْ فَأَصْلَحُوا
دیگری پس کار تو را بکنند پس تمام کرد تا باز آید بازمانده را پس اگر باز آمدند پس صلح
بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ
میان آن مرد در بدایت و داد کنند و راستی که خدا دوست دارد عادلان را
إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ
همگی مؤمنان را برادرانند پس صلح از میان برادران خود و بر سر خدا تا بود که شما
تَحْتَمِلُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ عَسَى أَنْ يَكُونُوا
تحمل کنند ای کسانی که ایمان آورده اید باید که با کسی را مسخره نماند که کسی از گروهی شاید بود که باشند

خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِنْ نِسَائِهِمْ عَسَى أَنْ يَكُونَ خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا
بهر ایشان و نه از زنان و نه از زنان و نه از زنان و نه از زنان
تَكْلِفُوا أَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِاللِّقَابِ بَشَرُ الْأَسْمَاءِ الْقُسُوفُ
عبادت نهایی یکدیگر محسوبید و یکدیگر را لقبهای پستیست نام فسق
بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَنْ لَزِمَ فَاوْلَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
پس از ایمان و هر که تو به نکرده پس از ایشان است که ای آنها
آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ أَثْمٌ وَلَا تَحْسَبُوا
که یکدیگر را دوری نکنید از بسیاری از گمان برستی که بعضی از گمان بزه بود و جوی کنید
وَلَا يَغْتَبِ بَعْضُكُمُ بَعْضًا يَحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ
و نباید که غیبت کنید بعضی شما بعضی را ای دوست میدارد یکی از شما که خورد گوشت برادر خود را
مِنْ بَاطِنِهِمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَحِيمٌ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا
مرد پس کاره دارید آنرا و بر سر خدا از خود برستی خدا توبه پذیرنده است ای مردان برستی
خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ
آفریدیم ما شما را از نریتان و مادیت و کردیم ما شما را قبیلهها و قبایلهها
لِتَعَارَفُوا إِنْ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ اتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ
تا یکدیگر را بشناسند برستی که گویان شما نزد خدا بر سر خدا دانستند و دانستند
قَالَتِ الْأَعْرَابُ إِنَّا لَمُؤْمِنُونَ وَلَكِنْ قُلُوا اسْكُنُوا أَمَا يَسْتَفْهِمُونَ
گفتند اعراب ما که میگویم ما که ایمان آورده ایم و لیکن بگویند سکنا نکنید و استفهم میکنند

الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ
 شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ
 وَإِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ
 وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ
 قُلْ اتَّقُوا اللَّهَ يَتَذَكَّرُ اللَّهُ بِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
 مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ
 إِنِ اسْلُمُوا فَلَا آمَنُوا عَلَى إِسْلَامِكُمْ بِاللَّهِ يُمِزُ عَلَيْكُمْ أَنْ
 هَدَيْكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
 إِنْ اسْلُمُوا فَلَا آمَنُوا عَلَى إِسْلَامِكُمْ بِاللَّهِ يُمِزُ عَلَيْكُمْ أَنْ
 هَدَيْكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
 غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
 خَبِيرٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ
هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ أَنْذَرْنَاهُمْ وَأَنْذَرْنَاكَ بِذَلِكَ رَجِعْ بَعِيدٌ

این خبری بدست ای پیران و بشیم لاک آن ذکر نین چو ذکر
قد علمنا ما تنقص الأرض منهم وعندنا كتاب حفيظ
یستی که دانیان و از بیگانان زمین ایشان و نزدیک است کتابی که حافظ اعمال است
لك كذبوا بالحق لما جاءهم وهم في أمر مزيج افلم ينظروا

بک برقع داشتند و در چون آمدند پیش ایشان در کارخانه ای پس بفرستند

إِلَى السَّمَاءِ فَوَقَّعَهُمْ كَيْفَ بَيَّنَّا هَاوْدَ يَتَاهَا وَمَا لَهَا مِنْ

فَوُجَّعَ الْأَرْضُ مَدَدُهَا وَالْقِيَا فِيهَا رَوَاسِي وَأَنْشَأْنَا فِيهَا

مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِجٌ تَقْوَةٌ وَذِكْرُ اللَّهِ عِنْدَ مَنِّبٍ

وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَجَبَّ الْحَصِيدُ
وَفَرَزُوا مِنَ السَّاءِ أَمْثَلُ الْبَشَرِ

[illegible][illegible]

اِذَا رَسَلْنَاهُ اِلَى فِرْعَوْنَ لِيُطْلِقَ مُوسٰى فَقَوْلًا يُّرْكِنُهُ وَقَالَ سَاحِرٌ
 مِّنْهُمْ *پس در پستی* اَوْفَحْنُوْهُ *پس در پستی* فَاَخَذْنَاهُ وَجُودَهُ فَبَدَّنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ *پس گرفتار او را و شکرتای او را پس از آنکه ایشان را در دریا و او را در میان*
 وَيَفِي عَادٍ اِذَا رَسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ اَنْتَ *پس در پستی* عَلَيْهِ اَلْاَجْعَلَهُ كَالرِّثْمِ وَيَفِي ثَمُوْدَ اِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا *پس در پستی*
 حَتَّىٰ حِينٍ فَعْتُوا عَنْ اَمْرِ رَبِّهِمْ فَاَخَذْنَاهُمُ الصَّاعِقَةُ وَهُمْ *پس در پستی* يَنْظُرُونَ فَاَسْتَطَاعُوا مَرْقِيًا وَمَا كَانُوا مُنْصَرِفِيْنَ *پس در پستی*
 وَقَوْمُ نُوحٍ مِّنْ قَبْلُ اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِيْنَ وَالسَّمَاءَ *پس در پستی*
 بَنَيْنَاهَا بَايْدٍ وَّاَنَّا لَمُوسِعُونَ وَالْاَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ *پس در پستی*
 الْمَاهِدُونَ وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَّكُمْ تَذَكُّرٌ *پس در پستی*

فَفَرَّوْا اِلَى اللّٰهِ اِنَّ لِّكَ مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِيْنٌ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا *پس در پستی*
 اٰخَرَ اِنَّ لِّكَ مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِيْنٌ كَذٰلِكَ مَا اتٰى الَّذِيْنَ مِنْ *پس در پستی*
 قَبْلِهِمْ مِنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا قَالُوْا سَاحِرٌ اَوْ مَجْنُوْنٌ اَتَوَصَّوْا بِهِمْ بَلْ هُمْ *پس در پستی*
 قَوْمٌ طٰغُوْنَ قَوْلُ عَنْهُمْ مَّا اَنْتَ بِمَلُوْمٍ وَذَكَرْنَا *پس در پستی*
 الذِّكْرٰى نَنْفَعُ الْمُؤْمِنِيْنَ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْاِنْسَ اِلَّا لِعِبَادَةٍ *پس در پستی*
 مَا اُرِيْدُ مِنْهُمْ مِنْ رِّزْقٍ وَمَا اُرِيْدُ اَنْ يُطْعَمُوْنَ اِنَّ اللّٰهَ *پس در پستی*
 هُوَ الَّذِيْ قُوَّةُ الْمُسْلِمِيْنَ فَانِ لِلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ذُنُوْبًا مِّثْلَ ذُنُوْبِ *پس در پستی*
 اَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُوْنَ قَوْلِ الَّذِيْ كَفَرُوْا مِنْ يَوْمِهِمْ *پس در پستی*
 الَّذِيْ يُوْعَدُوْنَ *پس در پستی*

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالطُّورِ وَكِتَابٍ مُسْطُورٍ فِي رُفُوفٍ مُنْشُورٍ وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ
وَالسَّعْفِ الْمُرْفُوعِ وَالْبَحْرِ الْمُنْجُورِ أَلْعَذَابُ رَبِّكَ لَوَافِعٌ مَالَهُ مِنْ
دَافِعٍ يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا وَلَيَسِّرُ الْجِبَالُ سِيرًا قَوْلُ يَوْمَئِذٍ
لِلْكَذِبِينَ الَّذِينَ هُمْ فِي حَوْضٍ يَلْعَبُونَ يَوْمَ يَدْعُونَ إِلَى
نَارِجَهْتُمْ كَمَا هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ أَفَنَجِي
هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تَبْصُرُونَ أَصْلَوْهَا فَاصْبِرُوا وَلَا تُنْصِرُوا سِوَاءَ
عَلَيْكُمْ أَلَمْ تَأْتِجُزُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّ النُّفُوسَ فِي
جَنَاتٍ وَغِيَمٍ فَالْهَيِّنَ بِمَا أَتَتْهُمْ رَيْبُهُمْ وَقَفَتْهُمْ رَيْبُهُمْ

عَذَابِ الْحَجِيمِ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ مُتَكِينِينَ
عَلَى سُرُرٍ مَصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ وَالَّذِينَ آمَنُوا
وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَاهُمْ
مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ
وَأَمَدَدْنَاهُمْ بِبَاقٍ وَلَحْمٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ يَتَنَزَّعُونَ فِيهَا
كَأَسَا لَاعْوِفُوهَا وَلَا تَنْتَهُمُ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ هُمْ
كَانَتْ لَوْلَوْ كُنْتُمْ أَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ تَتَنَبَّأُونَ
قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ فَمِنْ لَدُنْهِ عَلَيْنَا
وَوَقْنَا عَذَابَ التَّعْوِيمِ إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ فَذَكِّرْ

فَمَا أَنتَ بِتَعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ أَمْ يَقُولُونَ
كُنْزٌ بِيَدِ رَبِّ الْمَوْتِ قُلْ رَبِّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْصَرِّفِينَ
أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَخْلَامُهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ أَمْ يَقُولُونَ
تَقُولُهُ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ فَلْيَا تَوَاحِدْ بِمِثْلِهِ انْكَارًا صَادِقِينَ
أَمْ خُلِقُوا مِن غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ أَمْ خُلِقُوا السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ
الْمُسْطَبِرُونَ أَمْ هُمْ سُلَّمٌ مَّرْمُوزٍ فِيهِ فَلَائِيَاتٌ مُّسْتَمِعَةٌ
لِّسُلْطَانٍ مُّبِينٍ أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمْ الْبَنُونَ أَمْ تَسْأَلُهُمْ
أَجْرًا فَهُمْ مِّنْ مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُونَ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ
يَكُونُونَ

شاعر

يَكُونُونَ أَمْ يَرْيدُونَ كَيْفًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمْ الْمَكِيدُونَ
أَمْ لَهُمْ آلٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا
مِّنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ فَذَرْهُمْ حَتَّى يُلَاقُوا
يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ
وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَكِن
أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا
وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ
النُّجُومِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

والتَّجْمُرُ إِذَا هَوَىٰ ۖ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ
بند است و صاحب است و ما غوی و ما یطق از سر خود
إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ۖ عَلَّمَ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ
نیست آن که وحی کرد و میرد و استوار شد و صاحب است و ما غوی و ما یطق از سر خود
وَهُوَ بِالْأَفْقِ الْأَعْلَىٰ ۚ ثُمَّ دَفَعْنَا فِيهِ ۖ فَكَانَ فَابٍ قَوْسَيْنِ أُولَىٰ
و او در افق اعلی است و دفع کرد و فاب قوسین اولی
فَوَاحِشٍ أَلْعَبَ ۖ مَا أَوْحَىٰ ۖ مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ۚ أَفَتُمَارُونَهُ
و فواحش را بازی کرد و ما اوحی و ما کذب الفؤاد ما رای و افتمارونه
عَلَىٰ مَا يَرَىٰ ۚ وَلَقَدْ رَأَوْهُ نَزَلَ أَخْرَىٰ ۖ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ
و بر آنچه دید و لقا شد و او را دیدند که نازل شد از سر درخت اعلی
عِنْدَ هَاجَتِ الْمَأْوَىٰ ۚ إِذْ يَغْشَى السَّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ مَا زَاغَ الْبَصَرُ
و در آنجا که است و او را دیدند که نازل شد از سر درخت اعلی
وَمَا طَغَىٰ ۚ لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ ۚ أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ
و ما طغی و لقا شد و او را دیدند که نازل شد از سر درخت اعلی
وَالْعُزَّىٰ ۚ وَمَنْوَةَ الثَّالِثَةِ الْآخَرَىٰ ۚ الْكَلَمُ الذَّكْرُ وَلَهُ الْأُنثَىٰ
و العزی و منوة الثالثة الاخری و الکلم الذکر و له الانثی
تِلْكَ إِذْ أَوَّاهْتُمْ مَعَكُمْ ۚ وَتِلْكَ الْأَسْمَاءُ ۚ سُمِّيَتْ مَوَاطِنَ الثَّمَرِ
و آن است که او را دیدند که نازل شد از سر درخت اعلی

أَبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ ۚ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا
و پدران شما آنچه و او را دیدند که نازل شد از سر درخت اعلی
تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدَىٰ ۚ أَمْ لِلْإِنْسَانِ
و از و کنند تنها و پیوسته است که نازل شد از سر درخت اعلی
مَا أَمْنَىٰ ۚ فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ ۚ وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ
و آنچه از و کرد و او را دیدند که نازل شد از سر درخت اعلی
لَا يُغْنِي عَنْهُمْ شَيْئًا ۚ الْأَمِنْ بَعْدَ ذَلِكَ يَأْذَنُ اللَّهُ لِلزُّلُمِ
و بجز از آنکه شایسته است ایشان چیزی که از سر درخت اعلی
وَيَرْضَى ۚ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيُسَمُّونَ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةً
و پسندد و او را دیدند که نازل شد از سر درخت اعلی
الْأُنثَىٰ ۚ وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ ۚ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ الظَّنُّ
و ادیت و او را دیدند که نازل شد از سر درخت اعلی
لَا يُغْنِي بِنِي مِنَ الْخَوْشِيِّ ۚ فَأَعْرَضَ عَنْ مَنْ تَوَلَّىٰ عِزًّا ۚ وَلَمْ يَرْدِ إِلَّا
و نکریم و او را دیدند که نازل شد از سر درخت اعلی
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۚ ذَلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ ۚ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَا
و آن است که او را دیدند که نازل شد از سر درخت اعلی
عَزَّ سَبِيلُهُ ۚ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا هَتَدَىٰ ۚ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
و او را دیدند که نازل شد از سر درخت اعلی

الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسَاءُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا
بیت اولی که در این آیه مذکور است و در آنجا که میگوید و جزای آنرا که بد کرده اند و جزای آنرا که خوب کرده اند
بِالْحُسْنَى الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْأَلْثَمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ
بیت دوم که در این آیه مذکور است و در آنجا که میگوید و اجتناب از بزرگترین گناهان و فواحش را مگر آنکه کوچکترین آن را
إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذَا أَنشَأَكُمْ
بیت سوم که در این آیه مذکور است و در آنجا که میگوید و او که وسیع بخشش است و او که بیشتر از شما میداند که شما را
مِنَ الْأَرْضِ وَإِذَا نَسَخْتُمُ اجْتِمَاعَ يَفْطُوهُمُ أَهْلِيكُمْ فَلَائِكُمْ أَتُكَلِّمُوكُمْ
در شکلها از آن خود بود پس
هُوَ أَعْلَمُ بِمَن تَقَى أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَتَوَلَّى وَاعْطَى قَلِيلًا وَالْكَثِيرَ
و در این آیه مذکور است و در آنجا که میگوید و او که بیشتر از شما میداند که شما را و او که بیشتر از شما میداند که شما را
أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرَى أَمَلَمْ يَلْبَسْ أَلَمْ يَصْغَفْ مُوسَى
در نزد او است علم غیب پس او می بیند آیا که نماند از آنچه در صحنه موسی
وَأَبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى الْأَنْزُرُ وَارِدَةً وَزَرَ أُخْرَى وَأَنْ
و ابراهیم که وفا نمود و آنرا که برآمد و آنرا که برآمد و آنرا که برآمد
لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى وَأَنْ سَعْيُهُ سَوْفَ يَرَى ثُمَّ يُجْزَاهُ
بیت چهارم که در این آیه مذکور است و در آنجا که میگوید و آنچه که انسان بخواهد آنرا خواهد داشت و آنچه که بخواهد آنرا خواهد داشت
الْجَزَاءَ الْأَوْفَى وَأَنَّ إِلَى رَبِّكَ الْمُنْتَهَى وَإِنَّهُ هُوَ أَصْحَكَ وَأَبْكَى
بیت پنجم که در این آیه مذکور است و در آنجا که میگوید و آنچه که به سوی تو می رسد و آنچه که به سوی تو می رسد

وَأَنَّ هُوَ أَمَاتٌ وَآخِي وَأَنْ خُلِقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى
و آنچه که او است و آنچه که او است و آنچه که او است
مِنْ نُّطْفَتِهِ إِذَا مَتْنِي وَأَنْ عَلَيْهِ النَّشْأَةُ الْآخَرَى وَإِنَّهُ هُوَ أَغْنَى
و آنچه که او است و آنچه که او است و آنچه که او است
وَأَقْنَى وَإِنَّهُ هُوَ رَبُّ الشَّعْرَى وَإِنَّ أَهْلَكَ عَادَ الْأُولَى وَثَمُودَ
و در این آیه مذکور است و در آنجا که میگوید و او که بیشتر از شما میداند که شما را و او که بیشتر از شما میداند که شما را
وَأَلْبَنَى وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ أَتَقْتُمْ كَأَنَّهُمْ أَظْلَمُ وَأَطْفَى
و آنچه که او است و آنچه که او است و آنچه که او است
الْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَى فَغَشَّاهَا مَا غَشَّى قَبَائِلَ الْأَعْرَابِ تَتَمَارَى
بیت ششم که در این آیه مذکور است و در آنجا که میگوید و او که بیشتر از شما میداند که شما را و او که بیشتر از شما میداند که شما را
هَذَا نَذِيرٌ مِنَ النَّذْرِ الْأُولَى أَنْفِ الْأَرْفَةِ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ
و آنچه که او است و آنچه که او است و آنچه که او است
كَاشِفَتُهُ أَفِنْ هَذَا الْحَدِيثِ تَعْبُونَ وَتَضْحَكُونَ وَلَا
و آنچه که او است و آنچه که او است و آنچه که او است
تَبْكُونَ وَأَنْتُمْ سَامِدُونَ فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا
و آنچه که او است و آنچه که او است و آنچه که او است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ما یکنم بنام خداوند روزی کننده مهربان
اَفْتَرَبْتَ السَّاعَةَ وَالشَّوْقَ لَمَسْ وَانْ يَرَوَا اَيْدِيَهُمْ يَضُوعُوا وَيَقُولُوا
نزدیکت قیامت و شکافش ماه و اگر ببینید نشانی و در کتب و کتب
سُخْرٍ مُسْتَمِرٍّ وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُلَّ أَمْرٍ مُسْتَقَرٍّ
این چاروی ستم داشت در پیوغ دارند پیروی کنند مرادمان خود در کادی را بکنند
وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ مُرْدَجٌ حِكْمَةً بِالْعَةِ
درستی که به ایشان از خبرهای آتی در آن باز زونی حکمت پیوسته
أَفَأَنْتُمْ أَنْتُمْ تَقُولُ عَنْهُمْ يَوْمَ يُدْعَى الدَّاعِ إِلَيْكُمْ
بسر بر میانید از بیم کنندان سر بر کرد ایشان روزی که خوانده بخیر عجب
خُشَعًا أَبْصَارُهُمْ تَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ
خاضع باشند بنیامانی ایشان بیرون آیند از کورها گویا که ایشان از لجهای پراکنده باشند
مُطِيعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمَ عَمْرٍ كَذِبَتْ
سازنده بسوی خواننده گویند کافران این روزی در سوارت بدین
قُلُوبُهُمْ قَوْمٌ نُوحٍ وَكَذَّبُوا عِبَادَنَا وَقَالُوا لَنْجُونَ وَارْجِعْ
پس از ایشان قوم نوح بود و کذب داشتند بنده ما را و گفت دیوانه و برانیدش
فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمٍ
پس خواند پروردگای خود را که من مغلوبم پس داد منزه است پس بکشود پس آسمان را بباران

وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ وَحَمَلْنَاهُ عَلَى

اروان گردانیدیم در زمین چشمهای پس ملتقی شد آب در ششیم ما را
ذَاتِ الْوَاحِ وَدُسِّرَ تَجْرِيهِ بِأَعْيُنِنَا جَزَاءً لِمَنْ كَانَ كُفْرًا وَلَقَدْ
یو بانی خداوند میسار ما کسیرفت بنگداشت پلوشی دراز را کافرشه و درستی
تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ فَنَكِيفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ وَ
که بگذاشتیم از بانی نشانی پس ایست هیچ نیکونده پس چگونه بود عذاب و بیم کردن
لَقَدْ يَسِّرْنَا الْقُدْرَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ كَذِبَتْ
در پیستی که بیان کردیم ما این توانا پس ای سبب چه پندید در پیستی
عَادَ فَنَكِيفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ إِنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا ضَرًّا
ترم بود بر کینه کافران پس چگونه بود عذاب و بیم کردن بر پیستی که بفرستایم ما بر ایشان بادی ستمنده
فِي يَوْمٍ نَخْتِمُ بِهِ نَزْعَ النَّاسِ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ خَلْقٍ مُنْقَعِرٍ
در روزی سیم بانی و بیم کرده را گویا که ایشان خرابیان بودند افتاده
فَنَكِيفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ وَلَقَدْ يَسِّرْنَا الْقُدْرَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ
پس چگونه بود عذاب و بیم کردن از انسان که ایمان بآزما بر پیستی
مَنْ مُدَكِّرٍ كَذِبَتْ تَمُودُ بِالْبُذْرِ فَقَالُوا الْبَشَرُ إِنَّا جَدُّ
هیچ نیکونده در این داشتند قوم عیسا پس کینه کافران پس کینه ای ادبی از ما بر بیاورد
تَتَّبِعُهُ إِنَّا أَذْغَا الْفَضْلَ وَسُغِرَ إِلَيْنَا الذِّكْرُ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا
پس بگذاشتیم در پیستی که بفرستایم ما بر ایشان کینه کافران پس کینه ای ادبی از ما بر بیاورد

بَلْ هُوَ كِتَابٌ مِّنْ أَشْرَکٍ سَیَعْلَمُوْنَ غَلَا مِّنَ الْکُتُبِ
 بَلْ هُوَ کِتَابٌ اَشْرَکِ سَیَعْلَمُوْنَ غَلَا مِّنَ الْکُتُبِ
 اَلَا تُذِکَّرُ ۚ اِنَّا مُرْسِلُوْا السَّافِهَیْنَ فَتَقَطُّ عَنْهُمْ
 اَلَا تُذِکَّرُ ۚ اِنَّا مُرْسِلُوْا السَّافِهَیْنَ فَتَقَطُّ عَنْهُمْ
 وَاصْطَبِرْ ۚ وَیَذِیْقُهُمُ الْاَلَاءَ فَمِیْهُمْ مَّنْ یَّهْتَدِ ۚ وَکُلُّ شَرِّ مَّحْضَرٍ
 وَاصْطَبِرْ ۚ وَیَذِیْقُهُمُ الْاَلَاءَ فَمِیْهُمْ مَّنْ یَّهْتَدِ ۚ وَکُلُّ شَرِّ مَّحْضَرٍ
 فَادْفَعْ بِمَا جِئْتَهُمْ فَتُعَاطَفُ لَعَنَةً ۚ فَکَیْفَ کَانَ عَذَابُیْ وَیَذِیْقُهُ
 فَادْفَعْ بِمَا جِئْتَهُمْ فَتُعَاطَفُ لَعَنَةً ۚ فَکَیْفَ کَانَ عَذَابُیْ وَیَذِیْقُهُ
 اِنَّا اَرْسَلْنَا عَلَیْهِمْ صَیْحَةً وَاحِدَةً فَکَانُوا کَاسِیْمٍ الْمَحْضَرِ
 اِنَّا اَرْسَلْنَا عَلَیْهِمْ صَیْحَةً وَاحِدَةً فَکَانُوا کَاسِیْمٍ الْمَحْضَرِ
 وَلَقَدْ لَیْسَ بِالْقُرْآنِ الَّذِیْ کَرِهْتَ مِنْ تَدْرِکِ کَذِبٍ
 وَلَقَدْ لَیْسَ بِالْقُرْآنِ الَّذِیْ کَرِهْتَ مِنْ تَدْرِکِ کَذِبٍ
 قَوْمٌ لُّوْطٌ بِالْاُنْدُرِ ۚ اِنَّا اَرْسَلْنَا عَلَیْهِمْ حَاصِبًا اِلَّا الْاَلِ لُوطُ
 قَوْمٌ لُّوْطٌ بِالْاُنْدُرِ ۚ اِنَّا اَرْسَلْنَا عَلَیْهِمْ حَاصِبًا اِلَّا الْاَلِ لُوطُ
 نَجَّیْنَاهُمْ بِسَحَابٍ نُّعْمَةٍ مِّنْ عِنْدِنَا کَذٰلِکَ نَجِّیْ مَنْ شِئْنَا
 نَجَّیْنَاهُمْ بِسَحَابٍ نُّعْمَةٍ مِّنْ عِنْدِنَا کَذٰلِکَ نَجِّیْ مَنْ شِئْنَا
 وَلَقَدْ اَنْذَرْنَاهُمْ بَطْشَنَا فَمَآ رَوَّا بِالْاُنْدُرِ ۚ وَلَقَدْ اَرَادُوْهُ
 وَلَقَدْ اَنْذَرْنَاهُمْ بَطْشَنَا فَمَآ رَوَّا بِالْاُنْدُرِ ۚ وَلَقَدْ اَرَادُوْهُ

۲۱۲
 عَنْ صَیْفِهِ فَطَسْنَا اَعْیُنَهُمْ فِذْوْ قَوَاعِدَیْ وَیَذِیْقُهُ
 عَنْ صَیْفِهِ فَطَسْنَا اَعْیُنَهُمْ فِذْوْ قَوَاعِدَیْ وَیَذِیْقُهُ
 وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُکْرَةٌ عَذَابٌ مُّسْتَقَرٌّ ۚ وَذُوقُوا عَذَابَیْ
 وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُکْرَةٌ عَذَابٌ مُّسْتَقَرٌّ ۚ وَذُوقُوا عَذَابَیْ
 وَیَذِیْقُهُ ۚ وَلَقَدْ لَیْسَ بِالْقُرْآنِ الَّذِیْ کَرِهْتَ مِنْ تَدْرِکِ ۚ وَلَقَدْ
 وَیَذِیْقُهُ ۚ وَلَقَدْ لَیْسَ بِالْقُرْآنِ الَّذِیْ کَرِهْتَ مِنْ تَدْرِکِ ۚ وَلَقَدْ
 جَاءَ الْاَلِ فِرْعَوْنَ الْاُنْدُرِ ۚ کَذٰلِکَ یَا اَیُّهَا کُلُّ مَا فَاخَذْنَا مِنْهُمُ اخَذًا
 جَاءَ الْاَلِ فِرْعَوْنَ الْاُنْدُرِ ۚ کَذٰلِکَ یَا اَیُّهَا کُلُّ مَا فَاخَذْنَا مِنْهُمُ اخَذًا
 عَنِ مَّقْتَدِرٍ ۚ اَلْکُفَّارُ کُفْرًا ۚ اَلْکُفْرُ اَمَّ لَکُمْ بَرَاءَةٌ فِی
 عَنِ مَّقْتَدِرٍ ۚ اَلْکُفَّارُ کُفْرًا ۚ اَلْکُفْرُ اَمَّ لَکُمْ بَرَاءَةٌ فِی
 اَلْزُبُرِ ۚ اَمْ یَقُولُوْنَ نَحْنُ جَمِیْعٌ مُّشْکَرٌ ۚ سَیُضْرَبُ الْجَمْعُ ۚ وَیُولَوْنَ الْاُدْبُرَ
 اَلْزُبُرِ ۚ اَمْ یَقُولُوْنَ نَحْنُ جَمِیْعٌ مُّشْکَرٌ ۚ سَیُضْرَبُ الْجَمْعُ ۚ وَیُولَوْنَ الْاُدْبُرَ
 بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ ۚ وَالسَّاعَةُ اَدْهٰی ۚ وَاَمْرٌ اِنَّ الْمُجْرِمِیْنَ فِی
 بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ ۚ وَالسَّاعَةُ اَدْهٰی ۚ وَاَمْرٌ اِنَّ الْمُجْرِمِیْنَ فِی
 ضَلَالٍ وَّسْعٍ ۚ یَوْمَ یُسْحَبُوْنَ فِی النَّارِ عَلٰی وُجُوْهِهِمْ ۚ وَذُوقُوا سَقْرًا
 ضَلَالٍ وَّسْعٍ ۚ یَوْمَ یُسْحَبُوْنَ فِی النَّارِ عَلٰی وُجُوْهِهِمْ ۚ وَذُوقُوا سَقْرًا
 اِنَّا کُلَّ شَیْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ۚ وَاَمْرٌ اِلَّا وَاحِدَةً ۚ کُلُّ شَیْءٍ
 اِنَّا کُلَّ شَیْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ۚ وَاَمْرٌ اِلَّا وَاحِدَةً ۚ کُلُّ شَیْءٍ

بِالْبَصَرِ ۖ وَلَقَدْ أَهَلَّكُنَا شَيْئًا كُمُوهَلُمِنْ مُدَكِّ ۖ وَكُلُّ

و بر پسته نمر بیدار کردیم کردمان شود بر است هیچ پند گیرنده و هر
شئ فعلی فی الزیر و کل صغیر و کبر مستظرف ان

پیرزی کیدیم آتارا در حینه ای رب و تر کوچک و بزرگی نوشتات پیرزی
الْمُنْقِذِينَ فِي جَنَّاتٍ وَتُجْرِى فِي مَعْدِنِ صِدْقٍ وَعِنْدَ مَلِكٍ مُّقْذِرٍ

سنة الفجر في جبل عمان في سنة ١٢٠٠

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام جنبدائی روزی سندھ مہربان

الرَّحْمَنُ عَلَّمَ الْقُرْآنَ خَلَقَ الْإِنْسَانَ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ

وَحُسْبَانٍ وَالنَّجْمِ وَالشَّجَرِ لَيْسَ لِيُذَكِّرَ

مجاپیروند و پستارکان و دزخان اور پھر سکند و آسمان براز شست و شہاد

الميزان ۱ لا تطعوا في الميزان واقيموا الوزن بالقسط ولا حسر
توزانها و انما اريد بذلك على حقيقته و هو توازن و
توزان و انما اريد بذلك على حقيقته و هو توازن و

الميزان والأرض وضعها للأنعام فيها نساكهم والتخلدات

الْأَكْمَامِ وَالْحَبْتِ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّجْحَانِ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا

خوشها خندان خلق انسان بر صصا ك الفنا

برافغ میباریدی جن و انس آفرید آدمی را از کلا دو پنجه محزون

مَارِجٍ مِنْ نَارٍ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ رَبِّ الْمَشْرِقَيْنِ

رَبُّ الْمَغْرِبِينَ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ

يَلْقِيَانِ بَيْنَهُمَا بَرْخٌ لَا يُتَعَيَّنُ فَأَيُّ الْأَرْبَعَةِ كَذِبٌ

خُذْ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤَ وَالْمَرْحَانِ فَأَيُّ الْآيَاتِ رَأَيْتُمْ تُكْمِلُ الْكَذِبَانَ

[illegible]

فله الجوار الممشاة ²¹ البخري كالأعلام فبأي إلاء رب بما تدب

كُلُّ مَنْ عَلَيْهِ أَفَانٌ وَبَيْتِي رُبِّكَ خُورٌ جَلِيلٌ وَالْأَكْرَامُ

يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ

يَوْمَ هُوَ فِي شَأْنٍ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ سَتَجِدُنَا
لَكُمْ آيَةً الْفُتُلَانِ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ يَا مَعْشَرَ
الْجِبْرِ وَالْإِنْسِ إِنْ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
فَأَنْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ يُرْسِلُ عَلَيْكُمْ شَوَاطِيرَ مِنْ نَارٍ وَخَسَسَ فَلَاتُنْظُرَانِ
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ فَإِذَا انْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً
كَالدِّهَانِ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ فَيَوْمَ لَا يُسْأَلُ
عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ يُعَرِّفُ
الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَالْأَفْئَامِ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا

تُكَذِّبَانِ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ يَطُوفُونَ
بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ وَلَمَّا خُفَّ
مَقَامَ رَبِّ جَنَّاتٍ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ذَوَا أَفْنَانٍ
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ فِيهَا عَيْنَانِ خَضِرَانِ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ فِيهَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ رِجَاجٌ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ وَتَكِينٌ عَلَى فُرُشٍ بَطَائِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ وَجَنَّةُ
الْجَنَّةِ دَانٍ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ فِيهَا قَاصِرَاتُ
الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِئِنَّهُنَّ أَنْ تُغْلَبَهُنَّ وَالْجَنَّاتُ وَالْجَنَّاتُ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ ^{در حق پادشاه بگو که نیکی پس بکنید} فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ^{و از}
 دَفَعْنَا جَنَّةً لَكَ ^{در آن بهشتان دیگر بود} فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ^{پس بکنید} مُدْهَمَّانِ ^{پس} فَبِأَيِّ
 آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ^{در آن بهشتان دیگر بود} فِيهِمَا عَيْنَانِ ^{پس بکنید} نَضَّاخَتَانِ ^{در آن دو چشم بودند} فَبِأَيِّ آلَاءِ
 رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ^{در آن دو میوه بودند} فِيهِمَا فَاكِهَةٌ ^{پس بکنید} وَخَلٌّ ^{در آن دو میوه بودند} وَرِيَانٌ ^{پس بکنید} فَبِأَيِّ آلَاءِ
 رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ^{در آن بهشتان دیگر بود} فِيهِمَا خَيْرٌ ^{پس بکنید} حَسَانٌ ^{در آن بهشتان دیگر بود} فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
 تُكَذِّبَانِ ^{در آن بهشتان دیگر بود} حُورٌ ^{پس بکنید} مَقْصُورَاتٌ ^{در آن بهشتان دیگر بود} فِي الْخِيَامِ ^{پس بکنید} فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
 لَمْ يَطْمِثْهُنَّ ^{در آن بهشتان دیگر بود} الْسَّرِقَبُ ^{پس بکنید} وَلَا جَانٌ ^{در آن بهشتان دیگر بود} فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
 مَتَكَبِّرِينَ ^{در آن بهشتان دیگر بود} عَلَى رُفُوفٍ ^{پس بکنید} خَضِرٍ ^{در آن بهشتان دیگر بود} وَعِيقَتِ رَبِّي ^{پس بکنید} حَسَانٌ ^{در آن بهشتان دیگر بود} فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
 تُكَذِّبَانِ ^{در آن بهشتان دیگر بود} تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ^{پس بکنید} ذِي الْجَلَالِ ^{در آن بهشتان دیگر بود} وَالْإِكْرَامِ ^{در آن بهشتان دیگر بود}

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ^{بسم الله الرحمن الرحيم}
 إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ^{چون واقع شود واقعه} لَنُشْرِفَنَّهَا ^{پس بکنید} كَإِذْ بَعَثْنَا نَارًا ^{پس بکنید} رَافِعَةً ^{پس بکنید}
 إِذَا رَجَّتِ الْأَرْضُ رَجًّا ^{چون در جنبانده شود} وَلَبَّسَتِ الْجِبَالُ لِبَاسًا ^{پس بکنید} فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًا ^{پس بکنید}
 وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ^{و شما سه دسته بودید} فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ^{پس بکنید} مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ^{پس بکنید}
 وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ^{و صاحبان مشامه} مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ^{پس بکنید} وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ ^{و السابقون السابقون}
 أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ^{و اولئك المقربون} فِي جَنَّاتٍ ^{پس بکنید} الْعِيمِ ^{در آن بهشتان دیگر بود} ثَلَاثَةٌ ^{پس بکنید} مِنْ الْأَوَّلِينَ ^{پس بکنید} وَقَلِيلٌ ^{پس بکنید}
 مِنَ الْآخِرِينَ ^{پس بکنید} عَلَى سُرُرٍ ^{پس بکنید} مَوْضُونَةٍ ^{در آن بهشتان دیگر بود} مَتَكَبِّرِينَ ^{پس بکنید} عَلَيْهَا ^{پس بکنید} مَقَابِلِينَ ^{پس بکنید}
 يَطُوفُ عَلَيْهِمْ ^{پس بکنید} وَلِلَّانِ ^{پس بکنید} مُخَلَّدُونَ ^{پس بکنید} تَأْكُوبُ ^{پس بکنید} وَبَارِئُ ^{پس بکنید} وَكَاسٍ ^{پس بکنید}

مِنْ مَعِينٍ لَا يَصْدَعُونَ عَنْهَا وَلَا يَنْزِفُونَ وَفَالِكَةَ مَا
در چشمهای بهشت در سپید نشاندن ایشان دیوهای بسیار از آن
يَتَخَيَّرُونَ وَلَحْمِ طَيْرٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ وَحُورٌ عِينٌ كَأَمْثَالِ
انگشتداران و خوشه‌داران از آنچه آرزو کنند و حورهای بسیار چون ایشانند
الْلؤلؤِ الْمَكْنُونِ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ لَا يَسْمَعُونَ
در آید بهشت نشاندن در آنجا است ایشان کردند نشنوند
فِيهَا نَقْوًا وَلَا نَأْسًا إِلَّا فِيهَا سِلَاسًا سَلَامًا وَأَصْحَابُ
در آنجا هیچ نافرمانی و نه زور مگر گفتار سلاهی بسیار و صاحب
الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ فِي سِدْرٍ مَخْضُودٍ وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ
در سدر است به یکدیگر باشد اصحاب بهشت در سدر
وَطَلْحٍ مَّمْدُودٍ وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ وَفَالِكَةَ كَثِيرٍ لَا مَقْطُوعَةٍ
دیوهای بسیار بسیار در آنجا
وَلَا مَمْنُوعَةٍ وَفَرَشٌ مُّرفُوعَةٌ أَنَا الشَّانَآهُنَ الشَّاءُ جَعَلْنَا هُنَّ
و نه منع و نه تقاوت و فرش را برافراشته بهشتی که ما آفریدیم آنرا آفریدیم پس در اینها نامدار
أَبْكَارًا عَرَبًا أَسْرَابًا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَ
بختیاران بسیار و اصحاب دست راست کوی از اولین
ثَلَاثٌ مِنَ الْآخِرِينَ وَأَصْحَابُ الشَّامِ مَا أَصْحَابُ الشَّامِ فِي
سه نفر از آخرین و صاحبان شام و صاحبان شام در آنجا

سَمُومٍ وَحَمِيمٍ وَظِلٌّ مَّرْجُومٍ وَابْرَارٍ وَلَا كَرِيمٍ إِنَّهُمْ كَانُوا
بسیار گرم و آتش‌ساز و سایه‌دار و بسیار از دود نه سپرد و نه پیرایه پس ایشان بودند
قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنثِ الْعَظِيمِ
پیش از این در دنیا متعطل بودند و پستی‌ها را بر کف‌ها بزرگ
وَكَانُوا يَقُولُونَ أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَأَنْتَ الْمُبْعُوثُونَ
و بودند میگویند ای چون بمیریم و باشیم خاک و استخوانهای ما را برانگیختن
أَوِ آبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ قُلِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ لِيَجْمُعُوهُمْ إِلَى
یا پدران یا اولینان بگویم حق گفتن اولین و آخرین را نه جمع کردن باشد
مِيقَاتٍ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ثَمَّ أَنْتُمْ أَيُّهَا الصَّالُونَ الْمَكِيدُونَ
در موقتات روز دایم است پس بهشتی که ای کرم‌ان برافراشته‌اند
لَا كِلُونَ مِنْ شَجَرٍ مِنْ نَقُومٍ فَمَالِ الْوَنَ مِنْهَا الْبُطُونُ فَشَارِبُونَ
نه نه خوردگان باشند از درخت نازم پس بکنند گن باشند شکار ایشان شکار ایشان
عَلَيْهِ مِنَ الْجَحِيمِ فَشَارِبُونَ شُرْبَ الْهَيْمِ هَذَا نَزْلُكُمْ يَوْمَ
پس از آن است که بر سر ایشان باشد از آسمان در نوشند ایشان را در آنجا
الَّذِينَ نَحْنُ خَلْقُكُمْ فَمَنْ لَكُمْ فَلَاحِظُونَ أَفَأَنْتُمْ مُنْتَمِنُونَ
اینها که ما آفریدیم شما را پس بر اینها است ای شما که منتظر
وَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ نَحْنُ قَدَرُ نَائِبِ كَرِ الْمَوْتِ
و شما که آفریدید او را یا ما که آفریدیم او را ما که قدرت نایب کرم الموت

وَمَا خُنْ بِمُسْبُوقِينَ عَلَى أَنْ يُجَادِلَ أَثَالَكُمُ وَنُتِبَكُمْ فِيهَا
وَمَا خُنْ بِمُسْبُوقِينَ عَلَى أَنْ يُجَادِلَ أَثَالَكُمُ وَنُتِبَكُمْ فِيهَا
لَا تَعْلَمُونَ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ
فَرَأَيْتُمْ مَا تَحْنُثُونَ وَأَنْتُمْ مَرْغُوبُونَ أَمْ خُنَّ الْأَرْضُ عَنِ لَوْثِهَا
جَعَلْنَاهُ حُطَاً مَا قِطَعْتُمْ نَفْسَكُمْ وَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ
أَمْ أَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ خُنَّ الْمُنْزِلُونَ لَوْ شَاءَ جَعَلْنَاهُ أَجَاجًا فَلَوْلَا
تَشْكُرُونَ فَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ أَنْتُمْ أَنْتُمْ
شَجَرَتِهَا أَمْ خُنَّ الْمُنْشُونَ خَرَجْنَاهَا مِنْ ذِكْرِ وَمَتَاعًا
لِّلْمُقْوِينَ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ فَلَا أَفْئُتُمْ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ

وَإِنَّهُ لَفَسَحٌ لَّوْنَعْلَمُونَ عَظِيمٌ إِنَّهُ لَفَرَّاقٌ كَرِيمٌ فَيَكُنَّ مَكُونُ
لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ أَفِي هَذَا الْحَدِيثِ
أَنْتُمْ مَذْهَبُونَ وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْتُمْ تُكْذِبُونَ فَلَوْلَا
إِذَا بَلَغْتَ الْحُلُقُومَ وَأَنْتُمْ حِينْدٌ تَنْظُرُونَ وَخُنَّ اقْرَبُ
إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ
مَدِينِينَ تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ
الْمُقَدَّرِينَ فَرُوحٌ وَرِجَانٌ وَجَتْ نَعِيمٌ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ
أَصْحَابِ الْيَمِينِ فَسَلَامٌ لَّكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ وَأَمَّا إِنْ كَانَ
مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الصَّالِينَ فَنُزُلٌ مِنْ حَمِيمٍ وَتَصْلِيَةٌ مِنْ جِمْانٍ

هَذَا مَوْحُو الْيَقِينِ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ

این سوره شست و یقین پس سبحان نام پروردگار خود بخواند

سورة الحمد یل الشرح من عشرین مائة اربعین

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
روزی دشت هر بار

سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ لَهُ مُلْكُ
این سوره در هر روز و آنکه در زمین و اوست و بگویم کار را و در آسمان

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ هُوَ
در آسمان و زمین زنده کند و میراند و او بر هر چیزی قوی است

الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ هُوَ
اول و آخر و غیبی و آشکارا و او بر هر چیزی داناست او

الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ
آن خدایی که آفرید آسمان و زمین را در شش روز و بر عرش

يَعْلَمُ مَا بَلَّغَ فِي الْأَرْضِ وَمَا خَرَجَ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ
میاند آنچه در زمین و آنچه از زمین و آنچه فرود می آید از آسمان و آنچه از آسمان

فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ
در میان شما و او با شما است و خداوند به آنچه شما می کنید بینا

لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ يُوجِزُ اللَّيْلَ فِي
راستی او بر آسمان و زمین و با حق بازگشت کارها و می آورد شب را

النَّهَارِ وَيُوجِزُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ
روز و در می آورد روز را در شب و او داناست بر سرای پنهان

أَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَ لَكُمْ مَسْتَخْلَفِينَ فِيهِ
بگوید بخدا و رسول او و نفق کنید آنچه بگردشدار گذاشته است

فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ وَمَا لَكُمْ
که بگویند از شما و نفق کردند و ایشان را بود بزرگ پاداش

لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ يَدْعُوكُمْ لِمَا تُمْنُونَ بِكُمْ وَقَدْ
که نمی گویید بخدا و رسول او می خواند شما را تا بگویند برورد کار خود و بستی

أَخَذْتُمْ مِيثَاقَكُمْ أَنْ تَكُونُوا مِنْ مُؤْمِنِينَ هُوَ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى
که گرفتار گرفت عهد را از شما و بستی شما را نشان اوست آن خدایی که فرود آورد

عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ
بنده خود نشاند آیات روشن تا بیرون آورد شما را از تاریکی به نور ایمان و بستی کارها

بِكُمْ لَوْ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ وَمَا لَكُمْ لَا تُشْفِقُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ
شما می دانستید که اگر می دانستید و چه شما را که شوق داشتید در راه خدا و او

مِيرَاتُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ
پیش از آسمان و زمین کیسان نیستند از شما آنکه نفق کرد پیش از فتح

وَقَالُوا أَوْلَٰئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةٍ مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِمَّنْ رَجَعُوا فَتَالُوا
وَكَلَّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ
الَّذِي يُفْرِضُ اللَّهُ فَرَضًا حَسَنًا يُضَاعِفُ لَهُ وَلَهُ أَجْرُ
يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرَاكُمُ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ يَوْمَ يَقُولُ الْمُسْلِمُونَ وَالْمُسْلِمَاتُ
لِلَّذِينَ آمَنُوا نَظَرُوا نَافِثِينَ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَارْجِعُوا
فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضَرَبَ بَيْنَهُمُ السُّورَ لَهُ بَابٌ بَاطِنٌ فِيهِ
الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ يُنَادُوا لَهُمْ أَلَمْ تَكُنْ

وَقَالُوا أَوْلَٰئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةٍ مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِمَّنْ رَجَعُوا فَتَالُوا
وَكَلَّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ
الَّذِي يُفْرِضُ اللَّهُ فَرَضًا حَسَنًا يُضَاعِفُ لَهُ وَلَهُ أَجْرُ
يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرَاكُمُ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ يَوْمَ يَقُولُ الْمُسْلِمُونَ وَالْمُسْلِمَاتُ
لِلَّذِينَ آمَنُوا نَظَرُوا نَافِثِينَ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَارْجِعُوا
فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضَرَبَ بَيْنَهُمُ السُّورَ لَهُ بَابٌ بَاطِنٌ فِيهِ
الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ يُنَادُوا لَهُمْ أَلَمْ تَكُنْ

مَعَكُمْ قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ
وَعَتَرْتُمْ أَهْلًا نَابِيًّا حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَ كُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ فَالْيَوْمَ
لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَأْوَاكُمُ النَّارُ هِيَ
مَوْلَاكُمْ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ الَّذِينَ آمَنُوا أَمْ تَتَوَخَّشُونَ قُلُوبَهُمْ
لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا تَنْزِيلِ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
مِنْ قَبْلُ قَطًّا عَلَيْهِمُ الْأَمْدُ فَفَسَدَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ
فَاسِقُونَ أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ
الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ إِنَّ الْمَصْدَفِينَ وَالْمَصْدَفَاتِ
أَفَرَضُوا لِلَّهِ فَرَضًا حَسَنًا يُضَاعِفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ

مَعَكُمْ قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ
وَعَتَرْتُمْ أَهْلًا نَابِيًّا حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَ كُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ فَالْيَوْمَ
لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَأْوَاكُمُ النَّارُ هِيَ
مَوْلَاكُمْ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ الَّذِينَ آمَنُوا أَمْ تَتَوَخَّشُونَ قُلُوبَهُمْ
لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا تَنْزِيلِ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
مِنْ قَبْلُ قَطًّا عَلَيْهِمُ الْأَمْدُ فَفَسَدَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ
فَاسِقُونَ أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ
الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ إِنَّ الْمَصْدَفِينَ وَالْمَصْدَفَاتِ
أَفَرَضُوا لِلَّهِ فَرَضًا حَسَنًا يُضَاعِفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ وَالشَّاهِدُونَ
وَأَمَّا كَرِيمٌ بخدا ورسول او آن كرده ایشان راست گویند و مؤمنان
وَهُمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
وَرَدِ كَذِبُهُمْ و ایشان را نبرد و ایشان در شان ایشان و آنرا که کافران و بدوین داشتند
أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ أَعْلَمُوا أَنَّمَا الْخَبِيرُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَهْوُ
آن كرده اصحاب دوزخ اند و بدین که زنده گانی دنیا بازی و ناز و بازیست
وَزِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ
و زینت و دوزخ و دوزخ میان یکدیگر و بسیار کردن در مالها و فرزندان همچون
غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ تَبَاهُجُهُمْ فَرِهِمْ مُصَنَّفَاتٌ يَكُونُ خَطَايَا
باران و غنیمت و بزرگوار شدن پس پسین و ناز و دوزخ و دوزخ
وَالْآخِرَةُ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ
و در آخرت عذاب شدیدی و آمرزشی و عفو و رضای و دنیا و دوزخ و دوزخ
الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ سَابِقُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ
دنیای دنیا که بیهوده و فریب است و پیشین و آمرزشی از پروردگار خود
وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا
و بهشتی که پهنا آن همچون پهنا آسمان و زمین و معصیت و آنرا که کبر و
بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ
و خدا و رسول او آنست مثل خدا بدهد آن را خواهد و خدا خدای فضل بزرگ است

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ
و هیچ مصیبتی در زمین و نه در تنها شما را نرسد مگر در کتابی از پیشین
أَن تَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا
ثابت که ایمان آنرا بر حق است و آسان است تا اندوه نخورید باینکه فرستادند
تَفَحَّرُوا بِمَا اتَّخَذْتُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ
و شانه و تشوید آنچه بدین و نه دوست ندارد هر فرستاده نازند و آنرا
بِخُلُوعٍ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ
و بخل کند و امر کند مردم را بخرش و هر که برگردد پس خدا اوست نیاز
الْحَمِيدُ لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ
پسین و راست آوردیم رسولان خود را بچهار و فروزید ایشان کتاب
وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ
و ترازوی تا راست بایستند مردم را بقسط و فروزید ایشان آهن و آنست
شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ
شدیدی و منافع برای مردم و باینکه خدا بداند که او را یاری دهد و رسل او را
إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا
پسین و خداوند بزرگوار است و پیشین که فرستادیم نوح را و ابراهیم را و بدین که در ذریه
النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمَن مَّهْتَدٍ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ
و کتاب و هدایت و بدین که از ایشان بود راه یافته و بسیار از ایشان فاسق است

ثُمَّ فَقَيْنَا عَلَى آثَارِهِمْ سُلَيْمًا وَقَقَيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآيَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ

وَحَمَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَافَةً وَرَحْمَةً وَرَهَابَانِيَّةً ابْتَدَعُوا

نوشتیم. اگر برین کد از بد چستن نشوند از خدا پیرایه کمالی

دعای آن پس بدو بر ما کند که بگوید از ایشان مزد ایشانرا و بسیاری از ایشان

فَاسْقُوا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرُسُولِهِ يُؤْتِكُمْ

فاسقان بود ای آنها که بگویند این بزرگوار و بگویند برپسند او بگویند

بند از جهت و بدید کینه دشمنان تو را که میروند بدان و بازند

لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ لَعَلَّكُمْ أَهْلُ الْكِتَابِ الْآ

[illegible]

توانا نیست بر چیزی از فضل خدا و آنک فضل افزونی به قدرت خداست بر بدن

مَنْ لَيْسَ وَاللَّهِ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

[illegible]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الْخُبَّاءِ ذَلِكَ فِي رُؤُوسِهِمْ وَنَسُوا إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ

از این نهرا جفت نمود و با تو در باب شوم خود و شکایتی نمود سوسا و خدا

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل القرآن الكريم

مِنْ نَسَائِهِمْ مَا هُنَّ امَّهَاتُهُمْ اِنْ امَّهَاتُهُمْ اِلَّا الْاَنْبِيَاءُ وَلِلنَّهْمِ

از زمان این زمان بخت اینها اذن نیست اینها اذن نیست

وَمَنْ يَكُنْ مِنْكُمْ لَهْوَ وَاوَدَّ
وَمَنْ يَكُنْ مِنْكُمْ لَهْوَ وَاوَدَّ

غُفُورٌ وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ مَرْضَاتَنَا ثُمَّ يَنْتَعِزُونَ مَا قَالُوا

[illegible]

از ایشان بود که از آمدن برده از شهر آنکه بهم می‌رسند آنست که که پند و می‌شنود بدان و

بِمَا تَعْمَلُونَ خَيْرٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَاءَ شَهْرٍ نُسِتَ بِعَيْنٍ مِنْ

فَالْأَنبِيَاءُ أَوْفُوا بِوَعْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا - وَالْمُؤْمِنُونَ كَانُوا سِتْرًا لِّلَّذِينَ آمَنُوا مِمَّا يَفْتَرِى الْكَافِرُونَ

پیش رو، پس رو، طعام دادن، شست، بچاره

خطه في كتابه

7. 7. 11

لَتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ

آلِهِمْ إِنَّ الَّذِينَ يُجَادُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كَبُوتُوكُمَا كَيْتٌ

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَلَكِنَّ كَافِرِينَ عَذَابُ

مُهَيَّنٌ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا أَحْصَاهُ

اللَّهُ وَنَسُوهُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ

إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةَ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا آدْنَى مِنْ ذَلِكَ

وَلَا أَكْثَرُ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْمَانًا كَانُوا ثُمَّ يَنْبِئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا

يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ

قَاتَلُوا بِرَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ

نُهِوا عَنِ النَّجْوَى ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَيَتَنَاجَوْنَ بِاللَّسْوِ

الْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاؤُكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يَحْيِكُمْ

بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُكُمْ

جَهَنَّمُ يَصَلُّونَهَا فِي يَمْسِرِ الْمَصِيرِ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَنَاجَيْتُمْ

فَلَا تَتَنَاجَوْا بِالْأَلَامِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَتَنَاجَوْا

بِالسِّرِّ وَالنُّجْوَى وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ إِنَّمَا

النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْذَرَ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيْسَ بَيْنَهُمْ

شَيْءٌ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ

إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فَمَنْ مَلَأَ مَجَالِسَهُمْ يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ

كَذَاقِيلَ النَّشْرُ وَأَنْتُمْ تَنْشُرُونَ وَيَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ
أَوْتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ
آمَنُوا إِذَا نَادَى الْمُتَرَفِّعُونَ فَقَدْ مَوَّابِينَ يَدِي تَجْوِزُكُمْ
صَدَقَ ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ وَأَطْهَرُ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا قَاتَ
اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ
صَدَقَاتٍ فَاذْلُمُوا نَابَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ فَاقِمُوا الصَّلَاةَ
وَاتُوا الزَّكَاةَ وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ
الْمُرْتَلِينَ الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَا هُمْ مِنْكُمْ
وَلَا مِنْهُمْ وَتَحْلِفُونَ عَلَى الْكُذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ
وَمَنْ يَزِدْهُمْ سُلْطَانًا فَسَيُزِيدُهُمْ سُلْطَانًا عَظِيمًا

اللَّهُ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ
مُهِينٌ
أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ
يَوْمَ يُنْفَخُ عَنْهُمْ أَوَتُهُمْ مِنْ اللَّهِ شَيْءٌ
جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَتَحْسِبُونَ أَنَّهُمْ
عَلَى شَيْءٍ إِلَّا أَنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ
فَأَنسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ إِلَّا ابْنُ
حِزْبِ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَائِرُونَ إِنَّ الَّذِي يُجَادِلُونَ اللَّهَ
وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ كَتَبَ اللَّهُ لَظْلَمٍ أَنَا وَرَسُولِي
وَمَنْ يَزِدْهُمْ سُلْطَانًا فَسَيُزِيدُهُمْ سُلْطَانًا عَظِيمًا

إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

بپرستی خدا بیرونه غالبست نیای نه رویی که بپرستند و بپرستند آخرت
يُؤَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ

که دوستی نمایند کسی که خلاف کرد خدا و رسول او و اگر باشند پدرانشان یا پسرانشان
أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَٰئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ

یا برادران ایشان یا اهل قبیله ایشان آن گروه ثابت گردانیده طای ایشان ایمان
وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا

درودند کرد به ایشان با پروردگار دهنده رازنده گردانند و در آورد ایشان را در بهشتان که درود از زمین
الأنهار خالدين فيها رضي الله عنهم ورضوا عنه

بنور میباشند در آنجا خوشنود بودند و ایشان خوشنود باشند از او
أُولَٰئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

آن گروه که گروه خداوندان جان که گروه خدا باشند رستگاران
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

بیاورد کرد خدا را چه در آسمانهاست و آنچه در زمین است و او غالب حکم کار
هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ

و من آنجا که کفار را از میان اهل کتاب از سرزمینهای ایشان

لأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَا نَعْنَهُمْ

دو بار جمع آمدن آنان نزد شما که برین آید و گمان برده ایشان که نماند ایشان شوند
حُصُونَهُمْ مِنَ اللَّهِ فَآتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ

بار و بار ایشان از غنایا پر آمد بدین غنایا از آنجا که نپنداشتند و افکند
فِي قُلُوبِهِمُ الرَّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ

در دلهای ایشان ترس که خراب میکنند خانه خود را بپای خود و دستهای مؤمنان
فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ وَلَوْ أَنَّ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ

پس عبرت کنید ای صاحبان بینایی و اگر نه آن بودی که نوشت بر ایشان خروج را
لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ذَلِكَ

بما كنتم شاقوا لله ورسوله ومن يمشي شاكرا لله فإنا لله شديد
بما كنتم شاقوا لله ورسوله و من يمشي شاكرا لله فإنا لله شديد

بما كنتم شاقوا لله ورسوله و من يمشي شاكرا لله فإنا لله شديد
العقاب ما قطعتم من ليل أو تركتموها قائمته

حقوبت آنچه بریدید از خوابتان یا آنچه که نشسته آید ایستاده
عَلَىٰ أَعْقَابِهِمْ لِئَلاَّ يَلْعَنُوا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِوا عَنْ ذُنُوبِهِمْ لَأَنْزِلَنَّهُمْ نَارًا

بر تنه ساقین پس بپسندیدند و برپسندیدند فاسقان و آنچه باز دارند
عَلَىٰ رَسُولِهِمْ فَمَا أَضَلُّوا عَنْ مَرْجِلِهِمْ وَلَا رُكْبَانِهِمْ

بر رسول خود از راه دوری که گم شدند از راه و از پاسبانان ایشان

وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَى مَنِيشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ^{وین کند سست گرداند رسول خود بر آنکه خواهد و خدا بر همه چیز}
مَا آفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى فَلِلَّهِ وَالرَّسُولِ
وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ ^{نواست آنچه نیاید بر رسول خود از اهل دیهات پس خدا را و در رسولان}
وَمَا يَكُنْ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا تَنْتَكُمُ الرُّسُلُ فَخُذُوهُ
وَمَا نَهَدُكُمْ عَنْهُ فَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ
الْعِقَابِ ^{و آنچه نه کرد شما را آن پس باز ایستند از آن بگریزید که خدا سخت}
وَأَمْوَالُهُمْ يُبْخَوْنَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَبِئْسَ رُتَبًا
لِلَّذِينَ هُمْ يُدْرِكُونَ ^{و اموال خود را بدهند به بوی فضل از خدا و خوشی و پاری میکند این را}
وَالَّذِينَ يَبُوءُ الدَّارَ وَالْإِيمَانَ
مِنْ قَبْلِهِمْ يَخْلُفُونَ مِنْهَا جَزَاءً وَكَفَّارًا لِّمَا كَانُوا
يَفْعَلُونَ ^{و رسولان را و ایمان را و ایستادگی را و ایستادگی را و ایستادگی را}

حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ
وَمَنْ يُوقِ شَخْخِ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ^{تنگ آنچو داده اند و بر خود ایشان بر تنهای ایشان آنچه بود نشان دهی}
مَنْ يَبْعِدْهُمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ
سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا
إِنَّكَ رَوْفٌ رَحِيمٌ ^{از پس ایشان میکند ای پروردگار ما بپسندان و در برادران ما آنکه}
وَالَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أَخْرَجَ بَنِيكُمْ
لَا تُطِيعُوا فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ
يَشْهَدُ أَنَّهُمْ كَاذِبُونَ ^{و آنکه کافران از اهل کتاب اگر بیرون کنند شما را از دین شما}
وَلَكِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُوهُمْ وَلَكِنْ نَصْرُهُمْ لِيُؤْتُوا الدِّينَ وَهُمْ
يَدْرِكُونَ ^{و اما اگر کافران را بکشند و بکشند و بکشند و بکشند و بکشند}

لَا يَنْصُرُونَ لَكُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنْ اللَّهِ ذَلِكَ
بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ لَا يُقَاتِلُونََكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي فُرَى
مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ حُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ
تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ
كَيْتِلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قُرْبَاءُ أَقْوَابَالٍ أَمْ لَهُمْ وَلَهُمْ
عَذَابُ الْيَمِّ كَمْ تِلْكَ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا
كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيٌّ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ فَكَانَ
عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا
اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

*باری که دشمنان شما را از ترس خداوند بیشتر از دشمنی خودتان ترسیدند از خداوند
چون آنکه ایشان را نمی دانستند که ایشان را در هر دو طرفه کارزار خواهند کرد یا نه
سبب است که ایشان را در هر دو طرفه کارزار خواهند کرد یا نه
استوار یا از پس دیوارها و حجابها بر ایشان بیان نیکو می شود
پنداری تو ایشان را که می بیند و دلای ایشان بود آن بسبب آنست که ایشان را
شما آنجا چون شما آنجا که پیش از ایشان بود بنزدیکی که در حقیقت کار خداوند در ایشان بود
عذاب آیم کما تِلْكَ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا
عذاب در دناک و چون مثل دیوت چون گفت از تو را که کافر شو چون
کافر شد کوی که بر من بیزم از تو که می ترسم از خداوند که در روزگار جانی نیست
عاقبت آنها آنکه در آتش خالدها در دنیا و در آنجا و آنست که در آتش
یا ایها الذین آمنوا اتقوا الله ولتنظر نفس ما قدمت لغد واتقوا الله
ای آنها که ایمان آورده اند و ایمان آورده اند و باید که بر سر ایشان باشد و برای خداوند*

اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ
فَنَسَاهُمْ أَنْفُسُهُمْ أُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ لَا يَسْتَوِي
أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ
لَوْ أَنزَلْنَاهُ هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَرَأَيْنَاهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا
مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ لِنُصَرِّحَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ
هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ
الرَّحِيمُ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ
الْمُؤْمِنُ الْمُهِمِّنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ
هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

*از خداوند که خیرتر است از آنچه شما می کنید و مگر آنکه آنهایی که خدا را فراموش کردند
پس فراموش کردند خودشان را و آنهایی که فاسقند
صاحبان آتش و صاحبان بهشت است صاحبان بهشت اینست که ایشان را می بیند
اگر فرو فرستاده ای این قرآن را بر کسی که در آنجا نماند و در آنجا شکاف و تصدع
از ترس خداوند و اینست که ایشان را برای خداوند نماند که ایشان را شکاف
هو الله الذي لا اله الا هو عالم الغيب والشهادة هو الرحمن الرحيم
اوست خدا آن خدای که نیاید مگر او دهنده نیاید و پدید اوست
الرحيم هو الله الذي لا اله الا هو الملك القدوس السلام
اوست خدا آن خدای که نیاید مگر او دهنده نیاید و پدید اوست
المؤمن المهيمن العزيز الجبار المتكبر سبحان الله عما يشركون
اینست که ایشان را می بیند و اینست که ایشان را می بیند و اینست که ایشان را می بیند
هو الله الخالق البارئ المصور له الاسماء الحسنى يسبح له ما في
اوست خدا آن خدای که نیاید مگر او دهنده نیاید و پدید اوست*

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

آسمانهاست و زمین و دوست غلب محکم کار

سوره الاحقاف ثمانون آیه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخْذُوا عِدْوِي وَعِدْوُكُمْ أَوْلِيَاءُ تُلْقُونَ

ای ای کسانی که ایمان آورده اید دشمنان را و دشمنان خود را دوستان ممانند

إِلَيْهِمْ بِالْمُودَةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ بِخُرُوجِ

سوی ایشان دوستی و محبت که کافر شدند با آنچه آمد بشما از حق بیرون بکنید

الرَّسُولِ وَإِلَيْكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ أَنتُمْ خَرَجْتُمْ

پیغمبر را دشمنان از وطنها شما بماند که بگویند بخدا که بپوشد شما اگر بیرون آمده اید

جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ إِلَيْهِمْ بِالْمُودَةِ

بر جهاد کردن در راه من و از جهت جستن رضای من میسرید ایشان دوستی

وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ فِعْلُهُ مِنْكُمْ فَقَدْ

و من دانایم آنچه پنهان میکنید و آنچه آشکار میکنید و هر که کرد از شما پس بدانی

ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ إِنْ يُشَقِّقُ فُوكُمْ بِكُونِ الْكُفَرَاءِ

که گمراه شده باشد از راه راستی راه اگر بشنید شما باشند مرتضیان دشمنان

وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُمُ بِالْسُوءِ وَوَدَّ الْوَ

و فراخ بگسترانند بشما دستهای خود را و زبانهای خود را بدین و آرزو کردند که

تَكْفُرُونَ لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ يَوْمَ

کافر شوید شما سرگز سود کند شما را خویشان شما که گزند و فرزندان شما روز

الْقِيَامَةِ يَفْصَلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ قَدْ

قیامت خدا حکم کند و جدا کند میان شما و خدا بآنچه میکنید بیناست بصری

كَانَتْ لَكُمْ أَسْوَةٌ خَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا

که مست شما را شدی بدی نیکو در حق ابریم و آنهایی که با او بودند چون گفتند

لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَاءُ مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا

بر قوم خود را که ما بیزاریم از شما و آنچه می پرستید از غیر خدا کفر کردیم

بِكُمْ وَبِمَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى

بشما و آنچه شد میان ما و میان شما دشمنی و بغض همیشه تا

تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَخَدَّ الْأَقْوَالِ إِبْرَاهِيمَ لِإِيَّاهِ لَسْتُ غَفِرَ

که بگویند بخدا که بگذاشت او مرا گفت ابریم رند خود را که مرا از آتش غلام

لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا

بر تو و قادر نیستی بر ما از غدا بخواهی هیچ چیز ای پروردگار بر ما نیست تو را

وَإِلَيْكَ أُنَبِّئُكَ وَالْيَكِ الْمَصِيرُ رَبَّنَا اجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ

و بسوی تو بازگشت ما را و بابت بازگشت ما را کردن ما را آزمایشی را ما را

كُفَرُوا وَاغْتَرَبْنَا رَبَّنَا أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ لَقَدْ كَانَ
كَافِرِينَ و بیایان از پروردگار است که تو قوی غایب حکم کار بدستی است
لَكُمْ فِيهِمْ أَشْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ
دشمنان بدستی ایشان بدنی نیکو را آنرا که است امید پیدا کرد و بدو
الْآخِرَةِ وَمَنْ يَقُولْ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَنِّي الْحَمِيدُ عَسَى أَنْ
آخرت و هر که توکل کند پس بدستی خدا اوست نیازی نیست و خدا
يَجْعَلَ لَكُمْ دِينَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوَدَّةً وَاللَّهُ
کند میان شما و میان آنها که دشمنی می نمایند با شما دوستی
قَدِيرٌ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ لَا يَنْهَى عَنْكُمْ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ
توانست و خدا آمرزگار مهربانست نه نمیکند شما خدا از دوستی آنها
لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ
که کارزار نکردند با شما در دین و بیرون نکردند شما از سرزمینهای شما
يَتَرَوْهُمْ وَتُقْطِعُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ إِنَّمَا
نمی بینید ایشان و نمی رسد ایشان را از ممالک شما بدوستی که خدا دوست دارد علانرا بدوستی
يَنْهَى عَنْكُمْ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوا
که نهی کرد شما خدا از دوستی آنها که کارزار کردند با شما در دین و بیرون کردند شما
مِنْ دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ أَخْرَاجِكُمْ أَنْ تَتُوبُوا لَهُمْ مِمَّا
باز می آید شما و هم نشین شدند بیرون کردن شما که دوستی کنید با ایشان و هر که

يَتُوبُ لَهُمْ فَاُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ
دوست نماید با شما پس آن کرده ایشان پستکاران باشند ای آنها که گوید باید چون آیند شما
الْمُؤْمِنَاتُ مِمَّا جَرَتْ فَأَمَّا يُخَوِّهُنَّ اللَّهُ أَعْلَمَ بِإِيمَانِهِنَّ
زنان مؤمنه حجت کند پس باز نماید ایشان را بکنند خدا دانست ایمان ایشان
فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَأَهُنَّ
پس اگر می دانید ایشان را مؤمنه پس بازگردانید ایشان را پس کفار زنان زمان
حِلَّاهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَاتَّوهُهُنَّ مَا أَنْفَقُوا وَلَا
حاکم زن کفار را و نه آن کفار حاکم را ایشان و بپسند ایشان را عین آنچه نفقت کردند و
جُنَاحٌ عَلَيْكُمْ أَنْ تُنكِهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ وَلَا
نبود بر شما که بزن کنید ایشان را چون بداده باشید ایشان را مهر و اجرت و
تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكَوَافِرِ وَأَنْفَقُوا مَا أَنْفَقْتُمْ وَلَيْسَ لَكُمْ أَنْفَقُوا
تمسک نمایند بعقود زنان کافرات و بخواهید عوض آنچه خرج کرده باشید بخواهند آن کفار از خرج
ذَلِكَ حُكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ وَإِنْ
آنان حکم خداست حکم میکند میان شما و خدا دانست حکم کار و اگر
فَاتَّكُمْ شَيْءٌ مِنْ زَوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَلَا قَبْسَهُم فَاُولَٰئِكَ الَّذِينَ
فوت شود از شما چیزی از زوایج شما پس بپسند آن ایستید شما پس بپسند آنها را
ذَهَبَتْ أَرْوَاحُهُمْ مِثْلَ مَا أَنْفَقُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ
که برده باشند زنان خود مانند آنچه خرج کرده باشید و بپسند ایشان را آن قضای که شما

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذْ لَبَّاءُكَ الْمُؤْمِنَاتُ بِبَايَعَتِكَ

ای پسر من که بگویند ای پسر من که بگویند ای پسر من که بگویند

عَلَى أَنْ لَا يَشْرِكَنَّ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَشْرَفَ وَلَا يَنْبِيَنَّ وَلَا يَقْتُلَنَّ

بر آنکه ای پسر من که بگویند ای پسر من که بگویند ای پسر من که بگویند

أُولَا دَهْنٌ وَلَا يَأْتِيَنَّ بِيَهْتَانٍ يَفْتَرِيَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَ

فرزندان خود و نیاید بهتانی که برافراشته اند از پیش دستهای خود

أَرْحُحُ لِي وَلَا يَعْصِدَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ بِنَايَعَتِهِمْ وَأَسْتَغْفِرُ

و پاهای خود و نافرمانی ننمایند ترا در حق کاری که بر تو است از ایشان و استغفر

لَهُنَّ اللَّهُ إِنْ اللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتْلُوا فَوَا

برایشان از خدا بپوشید آنچه را که در کتاب است ای آنکه ای پسر من که بگویند ای پسر من که بگویند

غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ بَيَّسُوا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا بَيَّسَ

که خشم گرفت خدای بر ایشان را بپوشید که بپوشید که بپوشید که بپوشید

الْكُفَّارُ مِنَ أَصْحَابِ الْقُبُورِ

کافران از حشر اهل کور

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

تسبیح کرد خدای را آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است و او است غلبه حکم کار

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ

ای آنکه ای پسر من که بگویند ای پسر من که بگویند ای پسر من که بگویند

اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَالُونَ

خدا که گویند آنچه نمیکنند ای پسر من که بگویند ای پسر من که بگویند

فِي سَبِيلِهِ صَفًا كَانْتُمْ بَيِّنَاتٌ مَرْصُوعٌ وَإِذْ قَالَ مُوسَى

در راه او که صف صفت گویا که ایشان بپوشید که بپوشید که بپوشید

لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ لِمَ تَوَدُّونَنِي وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ

مردم خود ای قوم چرا میبختید مرا و بدیستی که میدادید مرا رسول خدا را بشما

فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

پس چون میل کردند از حق زایل گردانید خدای دلهای ایشان را و خدا راه نهد گروه فاسقان را

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ

و چون گفت عیسی پسر مریم ای بنی اسرائیل بپوشید که بپوشید که بپوشید

مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي

براست دهنده آنچه در پیش من بوده از تورات و بشارت دهنده بر رسولی که می آید پس از من

اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاهَهُم بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ

که نام او احمد بود پس چون آمد بپوشید که بپوشید که بپوشید

وَمَنْ أَظْهَرُ لَكُمْ مِمَّنْ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ

و کیست پستکارتر از آنکه برافرازد بر خدا دروغی و او میخواند مرا به اسلام

وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ يَرْيَدُونَ لِيُظْفَرُوا نُورَ اللَّهِ

و خدا راه نهدی و پست کنی و بپوشد که باشند نور خدا

بِأَقْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

برسنداد خود و خدا تمام کند نور خودست و اگر چه کافران

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى

اوست آن خداست که فرستاد رسول خود را به راه راست و دین حق تا ظاهر کند دین سلام

الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ

دین همه و سنا و اگر چه کافران و مشرکان ای آنکه ایمان آورده اید

أَدْلَكُمْ عَلَى تَجَارَةِ نَجِيكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ تَوْمِنُونَ

دست که شما را بر تاجرانی که بپوشد از عذاب دردناک بگویند

بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ

بنا خدا و رسول او و بجای خود راه خدا بمالهای خود

وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ يَغْفِرُ

و تنهای خود و آنست که بهتر است برای شما اگر مستقیم میدانید تا بپارزد

لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلُكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

شما را گناهان شما و دودش در پستانهای که رود از زیر آن جویها

وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

و جایهای پاک و نیکو در پستانهای که است آنست که بزرگ

وَأُخْرَى تَحْتُنُفُّونَهَا نُصْرًا مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ

و غنمی دیگر که دوست دارید آنرا نصرتی بود از خدا و فتوحی نزدیک و بشارتی مؤمنان را

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ

ای آنکه ایمان آورده اید باشید یاران دین خدا همچنانک گفت عیسی پسر مریم

لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْخَوَارِثُونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ

ما یاران خود را کیست یاران من باین خدا گفتند کازمان یارم یاران دین خدا

فَأَمَّا طَائِفَةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَكَفَرَتْ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا

پس گروهی از بنی اسرائیل و کافرشند گروهی پس یار شدیم

الَّذِينَ آمَنُوا عَلَى عُدُوِّهِمْ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ اللَّهِ

آنکه ایمان آورده اند بر دشمنان ایشان پس کشتند غلبان

سُورَةُ الْحَجِّ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ اللَّهَ فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ

بنا کند خدا را در آسمانهاست و آنچه در زمین است پادشاه پاک و عزیز

الْحَكِيمِ هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ

پادشاه است اوست آن خداست که فرستاد در میان امیانی را رسولی تا بخواند بر ایشان

اِيَّانِهِ وَيَرْكَبِيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ

لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ^{وآخرين منهنم لما ايلك قوا بهم وهو العزيز}

الْحَكِيمُ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ

الْعَظِيمِ ^{مهم کار آن از فضل خدا بجهت آنرا خواهد خداوند فضل}

الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا يَنْسِفُ اللَّهُ الْقَوْمَ الَّذِينَ كَذَبُوا آيَاتِ

اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ^{نست که برود کتابها بدست شل کرده آنها که بدو داشتند}

إِنْ زَعَمْتُمْ أَنْكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَتَّعُوا الْمَوْتَ

إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ^{اگر سید شهادت کون و آرز کنند آنرا برز بربخ فزایش داشتند ستمای ایشان}

عَلَيْكُمْ بِالظَّالِمِينَ قُلْ إِنْ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ

يَأْتِيكُم بِغَيْرِ حِسَابٍ ^{آنست که برستی که هر که میگریزید از آن پس برستی آن}

مَلَأْتُمْ كُمْ ثُمَّ تَرْدُّونَ إِلَى عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا

كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ^{رسیدت شما پس باز گردانید شمارا سی جزا داشته نماید و پس بینایا کند شمارا باین}

فَاسْعَوْا إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ

تَعْمَلُونَ ^{پس بشاید بپردازد و بگریزید خیر فروختن آستان بهتر بود شمارا اگر شما}

فَضْلُ اللَّهِ وَكَرَّمَهُ اللَّهُ كَثِيرًا الْعَمَلُ تَقْلُونَ وَإِذَا رَأَوْا

تَجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُّوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكُمْ قَائِمًا قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ

خَيْرٌ مِنَ اللَّهْوِ وَمِنْ التَّجَارَةِ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ^{بهره از بازی و ازان تجارت و خدا بهترین دهنی و شنیدگاست}

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ اَنْكَ رَسُوْلُ اللّٰهِ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ
بدون آینه بر مردان منافق میگویند کواهی میدیم که تو برانده رسول خدا میمانی
لَا اَنْكَ رَسُوْلُهُ وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اَنْكَ مُنَافِقٌ لَكَادِبُونَ اِتَّخَذُوا
که تو برانده رسول اوستی و خدا کواهی میدهد که منافقان برانده دروغ گویند و فراموشند
اِيْمَانَهُمْ حَتّٰى فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ اِنَّهُمْ سَامِكَا نَا
پس گردان خود را بمشایب بینی پس برگشتند از راه خدا بپستی گریشان است آنچه ایشان
يَعْمَلُونَ اِذْكَ اِنَّهُمْ اَمْسَوْا عَنْ كَفْرٍ وَاطْمَعُوا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَمَنْ
میکند آن شب است گریشان بگردید پس کافر شدند پس نهانند بر دلای ایشان پراکنده
لَا يَفْقَهُوْنَ وَاِذَا رَاٰهُمْ تَجَبُّوا اَجْسَامَهُمْ وَانْ يَقُولُوا نَسْمَعُ
در آینه چون بین ایشان بشکستند و در تنهای ایشان و اگر گویند مستمع میشویم
لِقَوْلِهِمْ كَاَنَّهُمْ خَشَبٌ مُّسْتَدْبِرُونَ كَلِمَةٍ
گفتند ایشان کواهی گریشان هم بمانی اند بدو باز نماند پس نهانند از خود او از دست
عَلَيْهِمْ هُمْ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ قَالَتْ لَهُمُ اللّٰهُ اَنۢى يُوَفِّقُوكَ
در ایشان پس دشمنان دینند پس بر زمین ایشان بماند و ایشان از کجا بدو داشته باشند
وَإِذۢ قِيلَ لَهُمْ تَعَالُوا لِنُغْفِرْ لَكُمْ رَسُوْلَ اللّٰهِ لَوۡ وَارَوْهُمْ
وچون بگویند ایشان بیایند پس بشنوند بر شما رسول خدا بپایانده سلامی خود را
وَرَاٰهُمْ يَصُدُّوۡهُمْ مُّسْتَكْبِرُوْنَ سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ
وچون ایشان را بگرداند از راه حق و ایشان را گردانند بگشتن ایشان

اَسْتَغْفِرُكُمْ اَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنُغْفِرْ لَهُمْ اِنَّ اللّٰهَ اَرۡهَافٌ
ای که آمرزش خواهی از ایشان یا آمرزش نخواهی ایشان را بگرداند بپایانده بر شما سلامی خود را
يَهْدِي الْقَوۡمَ الْفَاسِقِيۡنَ هُمُ الَّذِيۡنَ يَقُولُوۡنَ لَا تَنْفِرُوا
راهنمایان کرده منافقان ایشان آینه که میگویند نفقت کنید
عَلٰى مَنۢ عِنۡدَ رَسُوْلِ اللّٰهِ حَتّٰى يَفِضُوۡا وَاَللّٰهُ خَدَّ اَبۡرَ السَّمٰوٰتِ
بر آنکه نزد رسول خدا اند تا مشفق شوند از روی دروغ و خردنهای آسمانها
وَالۡاَرْضِ وَاَلۡكَلۡمَ اَفۡفِيۡنَ لَا يَفْقَهُوْنَ يَقُولُوۡنَ كَلِمَۃٍ
و نهیز و سخن و سخن منافقان درنی یابند میگویند برانده اگر
رَجَعْنَا اِلَى الْمَدِيۡنَةِ لَنُخْرِجَنَّكَ اَوۡلَاۤءَ مِنْهَا اِلَّا دَلَّ عَلَیۡهِمُ الْعِزَّةُ وَاَللّٰهُ
باز گردیم با بسوی مدینه برانده بیرون کند اگر عزیز ترست از آنجا آنکه دلیل بخوار ترست از آنجا
لِرَسُوْلِهِ وَاَلۡلَوۡمِۡنِۡنَ وَلَٰكِنۡ الْمُنَافِقِيۡنَ لَا يَعْلَمُوۡنَ اَيَّۤىَّ الَّذِيۡنَ
در رسول دارد و در مؤمنان و لیکن منافقان نمی دانند
اَمۡوَالُهُمْ اَمْوَالُكُمْ وَاَوۡلَادُكُمْ عِزَّةُ اللّٰهِ
بگردیدند باید دشمنانند شما را و نه فرزندان شما از یاد دارند
وَمَنۡ يَفْعَلۡ ذٰلِكَ فَاُوۡلٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوۡنَ وَاَنۡفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ
و هر که کند آن پس برود ایشان را زیانکاران و نفقت کنند از نعمت خدا
مِّنۢ قَبۡلِ اَنۡ يَّاتِيَ اَحَدُكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُوۡلُ رَبِّ لَوۡلَا اٰخِرَتِيۡ اِلٰی
از من است که آید یکی از شما اسباب درک پس گوید ای پروردگار من چرا تاخیر کردی مرا

أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصِدَّقُوا ۖ كُنْزُ الصَّالِحِينَ ۚ وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ

جل نزدیک پر صدقه کردی و بودی از جمله و نیکوکاران در گز هفت بند
نفسا اذا جاء اجلها والله خبير بما تعملون
بیج تنی را چون آید وقت وفات آن و خدا آگاهست بر آنچه میکنید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ اللَّهَ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ

علی کاشی قذیر هو الذی خلقکم منکم کافر و منکم
 باکی یاد میکنید خدا را آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمینهاست و آنچه در میانهاست و آنچه در
 بیابانهاست و آنچه در دریاهاست و آنچه در کوههاست و آنچه در غارهاست و آنچه در
 درختهاست و آنچه در حیوانات است و آنچه در انسانهاست و آنچه در
 دریاهاست و آنچه در کوههاست و آنچه در غارهاست و آنچه در
 درختهاست و آنچه در حیوانات است و آنچه در انسانهاست و آنچه در

مُؤْمِنِينَ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ

مستمن خدا بآنچه شما میکنید بیست آفرید آسمانها و زمین پاش

وَصَوِّرَكُمْ فَاَحْسَنَ صُورَكُمْ وَلِيْلَهُ الْمَعِيْرُ يَعْلَمُ

وَمَوْتَ نَبَاتِهَا پس نیکو صورت بختیگار و بالور و بختیگار

مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَعْلَمُ مَا تَسْرُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ

در آسمانها ست و زمین و میانه آنچه پیوسته و نه آشکارا میکند و نه

عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُوءُ الَّذِي كَفَرْتُمْ عَنْهُ قُلُوبُكُمْ

فَنَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

فَلَمَّا قُوتُوا بِأَمْرِ اللَّهِ وَهَمَّ عَالِيُ الْإِيمَانِ ذَلِكَ بَابُ كَانَتْ

نَاتِيهِمْ دُلُومًا بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا الْبَشِيرِ يَهُودُونا فَكْفروا

وَتَوَلَّوْا وَاسْتَعِذَّ اللَّهُ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ رَامِقُ دَارِ

وَبَرَكْتُمْ وَخُودِ بِي نِيَا زَسْت نَدَا وَخُودِ بِي نِيَا زَسْت نَدَا

اِنْ لَنْ يُّبْعَثُوْا فِلَى وَّرَیِّ لَنُبْعَثَنَّ ثُمَّ لَنَنْبِیْنَ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذٰلِكَ

عَلَّمَ اللَّهُ لِسِيٍّ قَامَتِ أَلِفُ مَوْلَى وَرُسُلُهُ وَالَّذِينَ أَنْزَلَ بِكُورِ اللَّهِ

عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۖ فَاِمْثُوا بِاللهِ وَرَسُولِهِ وَالنَّوْرَ الَّذِي اَنْزَلْنَا وَاللَّهُ وَهْدًا

يَوْمَ تَجْمَعُونَ خَيْرٌ يَوْمَ تَجْمَعُونَ كَوْمَ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَلِكَ يَوْمٌ

بیا بچید آگاست روزی که جمع کند شمارا
ای وقت شترمانست غلامی را

التَّغَابُنِ وَمَنْ يُوْمِنْ بِاللّٰهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ

وَيُدْخِلُهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا

و در این راه باید حدود از زیر آن جوهر جاوید باشد در انجام بسته

1. *Journal of the American Medical Association*, 1997; 278: 1039-1044.

ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ

آلت دستکاری بزرگ و آنکه کافر شدند و بدوخت داشتند نشانههای باران کرده

أَصْحَابُ النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَبَشِّرِ الْمَصِيرِ مَا أَصَابَ مِنْ

اصحاب آتشند همیشه باشند در آنجا و بشارت بده

مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ

رسیده که بفرمان خدا و هر که بگوید بشارت ده نماید دل او را و خدا به هر چیزی

عَلِيمٌ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا

دانست و فرمان بپسندید خدا را و فرمان بپسندید رسول را پس اگر برگردید پس بدین

عَلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَىٰ اللَّهِ قَلْبُكُمْ

بر رسول ما رسیدن روشنست خدا نیست خدا را مگر و بر خدا باید که توکل کنید

الْمُؤْمِنُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنِّ مِنْ أَرْوَاحِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عُدُوًّا

مؤمنان ای آنها که بگویند ایمان بپسندید بعضی از شما و فرزندان شما دشمنان

لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ وَأَزِغْ فِتْنَتَهُمْ وَأَنْتُمْ مُلْكٌ فَإِنْ فَعَلُوا

بر شما پس بپسندید ایشان و در غیبت خود فرودانید و امر از خود بپسندید و شما

اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ

بسیار آمرزنده و مهربانست و چیزی که مایهی فتنه و فرودانیدن شما سبب زایل شدن

عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا

از او است پاداش بزرگ پس بپسندید خدا را آن قدر که توانستید و استنویسید و فرمان بپسندید

وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِّأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

و آنچه نفقت کنید از نیکی در دستانهای شما بود و هر که بگوید از بخل تن خود را پس آن گروه اینها دستکار

إِنْ تَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضَاعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ

اگر قرض بپسندید خدا را قرض نیکو و بپسندید مرگدانه مرگدانه و بپسندید مرگدانه و بپسندید

شَكُورٌ حَلِيمٌ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

شکرگزارنده و مهربانست اوست داننده پنهان و پدید خدای غالب حکم کار

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فَادَا بَلَعْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسَكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ
پس چون بر سیه بخت پسر نگاه دارید ایشان را بیکوی یا بخرید بخت ایشان بیکوی
 وَأَشْهَدُوا ذَوِي عَدْلٍ مِنْكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَلِكَ لَكُمْ
وگواه بر سیه بخت بدارند عدالت از شما و بپای دارید کوی دادن خدا را آنست
 يُوعِظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ
که بپسیدد بخت بداران آنرا که باشد ایمان دارد خدا و روز آخرت و هر که بپسیدد خدا بکند خدا را
 مُخْرَجًا وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ
برون بختش و روزی دهد و از آنجا که بپسیدد و هر که توکل کند بر خدا پس
 حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا
برستند و هر چه بخت برست فرمان نودا بپسیدد و هر چه بپسیدد اندازه
 وَاللَّائِي يَكْسِبْنَ مِنْ الْحَيْضِ مِنْ زِينَتِكُمْ فَإِنْ أَنْتُمْ فَعِدْتُهُنَّ
آن زنان که بخت برستند زینت شما اگر بپسیدد بخت ایشان بپسیدد بخت ایشان
 ثَلَاثَةَ أَشْهُرٍ وَاللَّائِي لَمْ يَحْضْنَ وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ
پس بود و آن زنان که بخت برستند بپسیدد بخت ایشان بپسیدد بخت ایشان
 يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ذَلِكَ
که بپسیدد بخت بداران و هر که بپسیدد بخت بداران بپسیدد بخت بداران
 أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ سُبُلًا مَخْرُجًا
و هر که بپسیدد بخت بداران و هر که بپسیدد بخت بداران و هر که بپسیدد بخت بداران

لَهُ أَجْرًا أَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وَجْهِكُمْ
او بپسیدد بخت بداران بپسیدد بخت بداران بپسیدد بخت بداران
 وَلَا تَضَارُّوهُنَّ لِنُضَيْتِهِنَّ وَأِنْ كُنَّ أُولَاتٍ حُمِلَ
و مضرت مسانید ایشان را نماند که بپسیدد بخت بداران و اگر باشد خداوندان فرزندان بپسیدد
 فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ
پس نفقت کنید بر ایشان تا آنست که بپسیدد بخت بداران و اگر باشد خداوندان فرزندان بپسیدد
 فَأَنْتُمْ أَجُورُهُنَّ وَاتَّمِرُوا بَيْنَكُمْ بِمَعْرُوفٍ وَإِنْ تَعَاَسَرْتُمُ
پس بپسیدد بخت بداران و بپسیدد بخت بداران و بپسیدد بخت بداران
 فَمُتْرَضِعٌ لَكُمْ أُخْرَى لِيُفُودَ وَسَعَةً مِنْ سَعَتِهِ وَمَنْ قَدَّرَ عَلَيْهِ
پس بود شیر دهمی و دیگر و بپسیدد بخت بداران و بپسیدد بخت بداران
 رِزْقَهُ فَلْيَنْفِقْ فَمَا لَكُمْ أَنْ لَا يُكَلِّفَ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَتْنًا
روزی او را پس بپسیدد بخت بداران و بپسیدد بخت بداران و بپسیدد بخت بداران
 سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْبَةٍ عَسَتْ
و هر که بپسیدد بخت بداران و بپسیدد بخت بداران و بپسیدد بخت بداران
 عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ فَيَا سِبْنَاهَا حَسْبُكَ مَا شَدِيدًا وَعَذَابُهَا
و هر که بپسیدد بخت بداران و بپسیدد بخت بداران و بپسیدد بخت بداران
 عَذَابًا نَكْرًا فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا خَيْرًا
عذاب نکر و بپسیدد بخت بداران و بپسیدد بخت بداران و بپسیدد بخت بداران

و بپسیدد بخت بداران

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ الَّذِينَ

بچهارده خدای برای ایشان عذابی سخت پس بترسید از خدا ای خداوندان فرزندان آنها

آمَنُوا قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْكُمْ

که بگروید حدیثی که فرو فرستاد خدا بشارت قرآنی برای پیغمبر و رسولی تا خواند بر شما

آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

آیات الهی روشن تا برین آورد آنها را که ایمان آوردند و کردند کارهای

مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَمَنْ يُؤْمِن بِاللَّهِ فَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ

از تاریکیهای گناه نور ایمان در که بگردد بخشد و بکند کاری نیکو در آورد

جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَتَدْ

در پیستانها رود از زیر آن جویباران همیشه باشند در آنجا همیشه بدستی

أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ

که نیکوتر خدا راورد روزی خدا آن نصیب است که آفرید هفت آسمانها و از

الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لَعَلَّكُمْ أَنْتُمْ عَلَى

زمین مانند آن و درین پیستانها نازل شود امر آسمان و زمین تا بیند که خدا

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا

همه چیزی تواناست و آنکه خدا حقیقت داناست به همه چیزی دانش

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي مَرْضَاتَ أَزْوَاجِكَ

ای پیغمبر چرا حرام میکنی آنچه حلال کرد خدا بر تو تا بجویی خشنودی زنان خود را

وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ قَدْ فُضِّلَ لَكُمْ لَكُمْ تَحِلَّةٌ أَيْمَانُكُمْ وَاللَّهُ

و خدا آمرزگار و مهربانست برستی که خدا شروع کرد اینها تا جلیل سوگندهای شما و خدا

مَوْلَاكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ وَإِذَا سَأَلَ النَّبِيُّ إِلَى بَعْضِ

مستوی! نور کار شما و اوست دانای حکیم و چون بپرسد پیغمبر با بعضی

أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَا تَبَيِّنْ لَهُ وَأُظْهِرَ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضِهِ

از زنان خود حدیثی برین آگاه گردانید حقیقت عایشه با ایمان و مطلع گردانید پیغمبر را خدای بران افشای تفریب بود

وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضِ فَلَا تَبَيِّنْ لَهُ قَالَتْ مَرَأِيكَ هَذَا قَالَ

و بر پشت از زنات من نگاه میداد آن وقت گفت که باها که میداد بدین گفت

تَبَيَّنَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ إِنَّ تَوْبًا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ دَخَلَتْ قُلُوبُكُمْ

با ایمان خدا دانای حکیم که باز آید از گناه و عایشه و عایشه و عایشه و عایشه

وَأَنَّ نَظَاهِرَ عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ

و آنکه نظایر خداست برین است و اوست مستوی کار شما و جبرئیل و صالح

الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَكُ كُلُّهُمْ ذَلِكَ ظُهُورُهُمْ عَسَى رَبُّهُ أَنْ يُلْقِيَنَّ

مؤمنان و ملک را که در آن ظاهر است شاید بود که بپندارد و عایشه و عایشه و عایشه

أَنْ يُبَدِّلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكَ كُنَّ مُسْلِمَاتٍ مُؤْمِنَاتٍ قَانِتَاتٍ

که حوض دهد در آن بهتر از شما از اهل ایمان ایمن سلاص فرمان بردار

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

و به کسانی که پیوسته کان خدا را روزه داران شوی ای آن

أَمْنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ

که بگویند ای آن خود را از آتش که بزم زود در آن باشد

عَلَيْهَا مَلَكُوتٌ غُلَاطٌ شَدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ

که بگویند ای آن فرشته گان در شوی سخت و نافرمانی ننمایند خدا را آنچه فرمود است

وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْبُدُوا

کنند آنچه فرموده ایشان ای آن که فرستید عذرخواص

الْيَوْمَ إِنَّمَا تُخَدُّونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

امروز بستی که پادشاه شوی بد آن کرد با شما ای آن که بگویند

تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُكَفِّرَ عَنْكُمْ

باز بیاورید خدا را بازگشتی خالص شاید بود که پور دکار شما باز بپوشاند از شما

سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

بدیهای شما و در آورد شما در بهشتانی که رود از زیر آن جویها

يَوْمَ لَا يُخْجَىٰ اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ كَسِعَىٰ

آن روز رسوا کند خدا پیغمبر و آنهارا که بگویند باز نور ایشان شتاب

بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَيَأْمُرُهُمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَنْتُمْ لَنَا نُورٌ

از پیش ایشان و از پیش ایشان گویند ای پروردگار ما برحمت کمال دار

وَاعْفُ رَنَّا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ

و بیاور ما را بیستی کردی بهر چیزی توانستی ای پیغمبر جهاد کن

الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَغُلَظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَنُورُ

با کافران و منافقان و درشت رویان ایشان و جای ایشان دوزخ بود

الْمَصِيرُ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا الَّذِينَ كَفَرُوا وَالْمُرَاتِ نُوحٍ وَامْرَأَتِ

باز گشت بزد خدا مثلی را آنهارا که کاذب چون زن نوح و زن

لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا

لوط بودند در زیر دو بنده از بنده گان ما نیکوکاران پس خانگی نمودند

فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّاهِلِينَ

پس نتوانستند که باز دارند ایشان از عذاب هیچ چیزی و گفته شد در دوزخ با در دوزخ گان

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتِ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ

و بید کرد خدا مثلی را آنهارا که بگویند چون زن فرعون چون آن ای پروردگار

عِنْدَكَ بِنْتًا لِي فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنَ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي

زود خود را در بهشت در میان را از فرعون و عمل او و در میان را

مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ وَمِمَّنْ ابْنَتْ عِمْرَانَ الَّذِي أَحْصَتْ تَرْجَاهَا

از دوزخ رسوا کند خدا پیغمبر و آنهارا که بگویند باز نور ایشان شتاب

فَتَفَخَّنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَفَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُنْهِ

و کانت من الثانیین

و کانت من الثانیین

و کانت من الثانیین

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ الَّذِي خَلَقَ

الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ

الْعَفُوفُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرَى فِيهِ خَلْقَ

الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَافُتٍ فَأَرْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ ثُمَّ أَرْجِعِ

الْبَصَرَ كَيْفَ تَنْظُرُ يَنْظُرُ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ وَلَقَدْ زَيَّنَّا

السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحٍ وَجَعَلْنَا هَارُوجًا لِلشَّيَاطِينِ

و جَعَلْنَا فِيهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ

وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهِمْ عَذَابُ

جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ إِذَا الْقَوَا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهْقًا وَهَيَّ

تَفُورٌ تَكَادُ تَمَيِّزُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ

خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ قَالُوا بَلَى فَدَجَأَ نَا نَذِيرٌ فَلَذُنَا

وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ

فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ

رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ وَأَسِرُوا قَوْلَكُمْ

أَوْ أَجْهَرُوا بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ أَلَا يَعْلَمُونَ مَنْ خَلَقَ

السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَنْ يَتَّبِعُ أَمْرًا

فِي مَنَاسِكِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ وَالْيَئْسُورُ وَأَمْنٌ

از آنگاه در آسمانه از ملائکه سوگند عذاب شود زبیر پرانند منزه و مضطرب بود
مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ

وَلَمْ يَرْفُ إِلَى الطَّيْرِ قَوْقُهُمْ صَافَاتٍ وَيَقْبِضُ

مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّ رَبِّيَ بَصِيرٌ
الَّذِينَ يَدْعُونَكَ لِيُتَمَرَّقُوا مِنَكَ وَمِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ

الْكَافِرُونَ الْآيَةُ غُرُورٍ
 امِنْ هَذَا الَّذِي يَزِيغُ قُلُوبَنَا مَسْكَ
 كبریاں کہہ رہے ہیں کہ یہ غرور کی آیت ہے کہ ہمیں یہ یوں دکھائی دے کہ ہم کافر ہیں۔
 کہ کس کی طرف سے یہ غرور ہے؟

۱۷
 اَمَنْ يَمْشِي سَوِيًّا عَلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ قُلْ هُوَ الَّذِي اَنْشَأَكُمْ
 ۱۸

و بید کرد برای شما شنوایی و بینایی و دلهای آنرا که ایستاده اند و میگویند
قُلْ هُوَ الَّذِي يَرَاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ وَيَقُولُونَ

وَأَمَّا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّئًا وَجُوهُ الَّذِينَ

ان اهل كني الله ومن معي اور حنا من جبر الكافرين شر عذاب

ایم قل هو الله احد بی و علیه توکلنا فستعجلون
در آغاز

مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ قُلْ إِنْ أَنْتُمْ أَنْصَحُوا مَأْوَكُمْ غُرَفًا مِّنْ

گرفت که در کمالی روشن است بگوئی چه میباید که اگر کردد آتش برین روشن شده است

يَا أَيُّكُمْ يَأْتِي بِمَعِينٍ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَبِيرٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ مَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ تَجْنُونَ

وَأَنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرُ مَمْنُونٍ وَأَنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ فَتَبَيَّنْ

وَيُبَيِّنُونَ يَا أَيُّكُمْ الْمُفْتُونُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ

عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ فَلَا تَطْعَمُ الْكُذِبِينَ

وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ وَلَا تَطْعَمُ كُلُّ أَهْلِ مَهَبٍ

هَمَّازٍ مَّشَاءً بَنِيهِمْ شَاعَ الْخَيْرُ مَعْتَدًا شِمُّ عُلَّابِدٍ

عَبَّاسٍ وَدَّعَ سَارِدًا مِّنْ سَعْنٍ فَتَبَيَّنْ

وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ مَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ تَجْنُونَ

وَأَنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرُ مَمْنُونٍ وَأَنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ فَتَبَيَّنْ

وَيُبَيِّنُونَ يَا أَيُّكُمْ الْمُفْتُونُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ

عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ فَلَا تَطْعَمُ الْكُذِبِينَ

وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ وَلَا تَطْعَمُ كُلُّ أَهْلِ مَهَبٍ

هَمَّازٍ مَّشَاءً بَنِيهِمْ شَاعَ الْخَيْرُ مَعْتَدًا شِمُّ عُلَّابِدٍ

عَبَّاسٍ وَدَّعَ سَارِدًا مِّنْ سَعْنٍ فَتَبَيَّنْ

ذَلِكَ رَبِّهِمْ أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا

قَالَ سَاطِرُ أَوَّلِينَ سَنَسِمُهُ عَلَى الْخَطُومِ إِنَّا بَلَوْنَاهُمْ كَمَا

بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذَا أَقْبَمُوا لِصِرْمَتِهَا مُصْحِرِينَ وَلَا يَسْتَنُونَ

فَطَافَ عَلَيْهِ طَائِفٌ مِّنْ رَبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ

فَتَنَادُوا مُصْحِرِينَ أَنْ أُعَذِّبُوا عَلَىٰ حَرْثِكُمْ أَأَنْتُمْ صَارِمِينَ

فَانْطَلَقُوا وَهُمْ يَخِفُّونَ أَلَا يَدْخُلُهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ

مُسْكِينٌ وَاعْدُوا عَلَىٰ حَرْثٍ قَادِرِينَ فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا

لَصَّالُونَ بَلْ أَنْحَنَّا خُرُوفُ مَوْنٍ قَالُوا وَسْطُهُمْ أَلْمَاقِلُ لَكُمْ لَوْلَا

تُسَبِّحُونَ قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّكَ إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ فَأَقْبَلَ

بِأَلْيَانٍ لَّيْلَةً قَدْ كُنْتَ بَكَرًا وَنَهْلًا فَجَاءَ بِكَ مِنَ الْوَادِي

الْعَظِيمِ فَجَاءَ بِكَ مِنَ الْوَادِي الْعَظِيمِ فَجَاءَ بِكَ مِنَ الْوَادِي

الْعَظِيمِ فَجَاءَ بِكَ مِنَ الْوَادِي الْعَظِيمِ فَجَاءَ بِكَ مِنَ الْوَادِي

الْعَظِيمِ فَجَاءَ بِكَ مِنَ الْوَادِي الْعَظِيمِ فَجَاءَ بِكَ مِنَ الْوَادِي

الْعَظِيمِ فَجَاءَ بِكَ مِنَ الْوَادِي الْعَظِيمِ فَجَاءَ بِكَ مِنَ الْوَادِي

الْعَظِيمِ فَجَاءَ بِكَ مِنَ الْوَادِي الْعَظِيمِ فَجَاءَ بِكَ مِنَ الْوَادِي

الْعَظِيمِ فَجَاءَ بِكَ مِنَ الْوَادِي الْعَظِيمِ فَجَاءَ بِكَ مِنَ الْوَادِي

الْعَظِيمِ فَجَاءَ بِكَ مِنَ الْوَادِي الْعَظِيمِ فَجَاءَ بِكَ مِنَ الْوَادِي

الْعَظِيمِ فَجَاءَ بِكَ مِنَ الْوَادِي الْعَظِيمِ فَجَاءَ بِكَ مِنَ الْوَادِي

الْعَظِيمِ فَجَاءَ بِكَ مِنَ الْوَادِي الْعَظِيمِ فَجَاءَ بِكَ مِنَ الْوَادِي

الْعَظِيمِ فَجَاءَ بِكَ مِنَ الْوَادِي الْعَظِيمِ فَجَاءَ بِكَ مِنَ الْوَادِي

الْعَظِيمِ فَجَاءَ بِكَ مِنَ الْوَادِي الْعَظِيمِ فَجَاءَ بِكَ مِنَ الْوَادِي

الْعَظِيمِ فَجَاءَ بِكَ مِنَ الْوَادِي الْعَظِيمِ فَجَاءَ بِكَ مِنَ الْوَادِي

بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ لَّا دُعُوتَ قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنتُمُ طَّاغُوتَ
بعضی ایشان بر بعضی طاعت میکردند و میگفتند ای وای بر ما بدستی که بودیم ما طغیان
عسی رَبُّنَا أَن يُبَدِّلَنَا خَيْرَ مِّنْهَا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا رَاغِبُونَ كَذَلِكَ
تبدیل کرد پروردگار ما را عوض دهد ما را بهتر از آن که ما را بخود رغبت کنیم همچنین است
الْعَذَابُ وَالْعَذَابُ الْآخِرَةُ أَكْبَرُ لَوْ كُنَّا نَعْلَمُونَ
عذاب دنیا و دوزخ عذاب آخرت بزرگتر است از ایشان چه باشد
إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِندَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٍ النَّعِيمِ أَفْجَعِلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُسْلِمِينَ
بدستی که بر پروردگار از پروردگار خود استقامت ای پس بکنیم مسلمانان همچون مسلمانان
مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ
چرا شما را چگونه حکم میکنید یا مرثعات کتابی که در آن بیخواب
إِنَّ لَكُمْ فِيهِ مَا تُخْتَارُونَ أَمْ لَكُمْ آيَاتٌ عَلَىٰ الْآخِرَةِ
بدستی که مرثعات در کتاب بخیر اخبار که در کتاب سوره کافی برآید
إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ تَكُونُونَ سَلَامُهُمْ بِذَلِكَ
روز قیامت بدستی که مرثعات است بدستی که از ایشان که بدستی که از ایشان
زَعِيمٌ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِنْ كَانُوا
یار ایشان است ایشان را پس با چه که آورند ایشان خود را بدستی که از ایشان
صَادِقِينَ يَوْمَ يَكْتُفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ
راست گویند روزی که برآید از ساق و خوانند ایشان را با سجود پس توانایی ندارند

کتابت از کتب
پیچوق فرات

خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهُفُهُمْ ذَلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ
حال آنکه ذلیل باشند بینمای ایشان که پس بدیشان خوانند و خجسته که خوانند ایشان را و دعا بخود
وَهُمْ سَالِمُونَ فَذَرْنِي وَمَنْ يُكْذِبْ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ
وایشان سالم الاغصان بود پس بگویم و آنک بدین سخن دردد این سخن بدو بگویم ایشان را
مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَنِينٌ أَمْ تَسْأَلُهُمْ
از آنجا که نمیدانند و املت دادم مرا ایشان را بدستی که از ایشان که بدستی که از ایشان
أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْنُيُونَ
مزدی بپای ایشان از آن توان خود کران بپایند یا نزد ایشان غیب پس ایشان را بدستی که از ایشان
فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُكْذِبْ صَاحِبِ الْخُبْرِ إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ
پس صبر کن بر حکم پروردگار خود و مباش همچون بدبختی که می خواند و او را داد
مَكْظُومٌ لَّوْلَا أَن تَذَارَكَ نِعْمَةٌ مِنْ رَبِّهِ لَبَدَّ الْأَعْرَاءُ وَهُوَ
خشم زده بود اگر نه آن بودی که بدیافتی اولاً بدیافتی از پروردگار او را بدیافتی او را بدیافتی
مَذْمُومٌ فَاجْتَبَاهُ رَبُّهُ جَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ
مذموم است بدستی که بدیافتی او را بدیافتی از پروردگار او را بدیافتی او را بدیافتی
كَفَرُوا وَلَئِنْ لَّقِيتُنَا بِإِصْرِهِمْ لَمَا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ
که کافر شدند که بدیافتی او را بدیافتی از پروردگار او را بدیافتی او را بدیافتی
إِنَّهُ لَمُجْنُونٌ وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ
که دیوانه است و ما هست آنکه بدیافتی او را بدیافتی از پروردگار او را بدیافتی او را بدیافتی

بَعِيدًا وَزُرَّةً قَرِيبًا يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ وَتَكُونُ
الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ وَلَا يَسْأَلُ حِمِيمٌ حِمِيمًا بِصَرْفِهِمْ يَوْمَ
الْحِجْمِ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابٍ يَوْمَئِذٍ بَنِيهِ وَصَاحِبِيهِ وَ
أَخِيهِ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤْوِيهِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ
يُنْجِيهِ كَلَّا إِنَّهَا لَأُظْلَمُ لِلشَّوْءِ تَدْعُو مِنْ أدْبَرِهِ
تَوَلَّى وَجَمَعَ فَأَوْعَى إِنْكَارِ الْإِنْسَانِ جُلُوهَا لَوْعًا إِذَا مَسَّهُ
الشَّرُّ جَزُوعًا وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا إِلَّا الْمُصَلِّينَ الَّذِينَ
هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَعْلُومٌ
لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بَيْعَ الدِّينِ وَالَّذِينَ هُمْ

مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ إِذْ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ
وَالَّذِينَ هُمْ لِأُفْوَجِهِمْ حَافِظُونَ إِلَّا عَلَى أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا
مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ فَمَنْ ابْتَغَى وَرَاءَ ذَلِكَ
فَأُولَئِكَ هُمُ الْعَادُونَ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ
رَاعُونَ وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَاتِهِمْ قَائِمُونَ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى
صَلَاتِهِمْ حَافِظُونَ أُولَئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُكْرَمُونَ قَالِ الَّذِينَ
كَفَرُوا قَبْلَكَ مَهْطِعِينَ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ أَبْطَعُ
كُلَّ لَمْرٍأٍ مِنْهُمْ أَنْ يَدْخُلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ
مِمَّا يَعْلَمُونَ فَلَا أَقْسَمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ إِلَّا أَنَّا
مُخْلِقُونَ

عَلَى أَنْ تُبَدِّلَ خَيْرًا مِنْهُمْ وَمَا تَخْتَرِبُ سُبُوقِينَ قَدْ رَهْمَهُمْ مَخْصُوصًا
وَيَلْعَبُوا حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ يَوْمَ تَخْرُجُونَ
مِنَ الْأَجْنَاثِ سِرًّا كَمَا كُنْتُمْ إِلَى نُصُبٍ يُوفِصُونَ خَاشِعَةً
أَبْصَارُهُمْ تَرْمَقُ هُمْ ذَلِكَ ذَلِكَ الْيَوْمَ الَّذِي كُنْتُمْ تُؤْوُونَ عُلُوقَ
بِشَارِهَا

سورة نوح عليه السلام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قُبْحِ الْيَأْتِيهِمْ عَذَابُ
الْبَاسِ قَالُوا يَا قَوْمِ إِنَّا لَنُؤْمِنُ بِكُمْ نَذِيرٍ مِمَّنْ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَانْفِرُوا
وَأَطِيعُوا يَغْفِرْ لَكُمْ مَزِيدَ نُوبِكُمْ وَيُخْرِجْكُمْ إِلَى الْحِلِ
وَفَرَحَ بَعْدَ

مُسْتَمِرَّانِ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ قَالَ
رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَدُونَهَا فَاذْكُرْهُمْ دُعَائِي لِإِفْرَاكٍ
وَأَنِّي كُنْتُ لَدَعَوْتُمْ لِنُفْرِهِمْ جَعَلُوا صَاحِبَهُمْ فِي إِذْنِهِمْ
وَاسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا وَاسْتَكْبَرُوا
وَبِشَارِهَا

سورة هود عليه السلام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قُبْحِ الْيَأْتِيهِمْ عَذَابُ
الْبَاسِ قَالُوا يَا قَوْمِ إِنَّا لَنُؤْمِنُ بِكُمْ نَذِيرٍ مِمَّنْ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَانْفِرُوا
وَأَطِيعُوا يَغْفِرْ لَكُمْ مَزِيدَ نُوبِكُمْ وَيُخْرِجْكُمْ إِلَى الْحِلِ
وَفَرَحَ بَعْدَ

خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا

وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ

وَيَعْبُدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ مِنْهَا وَجَعَلَ لَكُمْ

الْأَرْضَ سَبَاطًا لَتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا قَالَ نُوحٌ

رَبِّ إِنِّي أَعِصَوْا فَاتَّبِعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالَهُ وَوَلَّهُ الْإِخْسَارَ

وَمَكَرُوا مَكْرًا كَبِيرًا وَقَالُوا لَا تَنْذِرُ آلَهُمْ لَكُمْ وَلَا

تَنْذِرُ آلَهُمْ وَلَا سِوَاكَ لَا يَعْبُوتُ وَيَعُوقُ وَشَرُّ قَدَاحِلُوا

كَثِيرًا وَلَا تَنْذِرُ الظَّالِمِينَ الْإِصْلَاحَ مِمَّا خَطِيئَتُهُمْ أُعْرِقُوا

فَادْخُلُوا آلَهُمْ لَسْتَ بِمُحْذَرٍ مِنْهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا وَقَالَ

نُوحٌ رَبِّ إِنِّي أَعِصَوْا فَاتَّبِعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالَهُ وَوَلَّهُ الْإِخْسَارَ

نُوحٌ رَبِّ لَا تَنْذِرُ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا إِنَّكَ إِنْ

تَنْذِرُهُمْ يَضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فِجَاجًا كَفَّارًا رَبِّ اغْفِرْ

لِي وَلِإِلَهِدِي وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أُوْحِي إِلَيَّ أَنِّي أَسْمَعُ نَفَرًا مِمَّنْ خَلْفَتِ الْوَاوَا تَسْمِعُنَا قُرْآنًا عَجَبًا

يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا وَإِنَّهُ لَغَالِي

جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا وَإِنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا

عَلَى اللَّهِ شَطَطًا وَأَنَاظُنُّنَا أَنْ لَنْ تَقُولَ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا

وَأَنَاظُنُّنَا أَنْ لَنْ تَقُولَ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا

وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ
رَهَقًا وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَّنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا
وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجدْنَا هَامُوتَ حَرَّ شَدِيدًا وَشُهَبًا
وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَنْ يَسْمَعُ الْإِنْسُ يَكْذِبُ
شُهَابًا بِأَرْصَافٍ وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشَرٌّ لَّنَّ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ
بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا وَأَنَّا مِتَّ الصَّالِحُونَ وَنَادَوْا ذَٰلِكَ
كُنَّا طَائِفًا قَدْ دَخَلْنَا وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نَعْمِدَ اللَّهُ فِي الْأَرْضِ وَلَكِن
نَعِجْهُ هَرَبًا وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْحَدَىٰ أَنبَاءَ فَمِنْ يَوْمٍ رَبِّهِ فَلَا
يَخَافُ نَحْسًا وَلَا رَهَقًا وَأَنَّا مِتَّ الْمُسْلِمُونَ مِنَ الْفَاسِطُونَ

وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا
وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَّنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا
وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجدْنَا هَامُوتَ حَرَّ شَدِيدًا وَشُهَبًا
وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَنْ يَسْمَعُ الْإِنْسُ يَكْذِبُ
شُهَابًا بِأَرْصَافٍ وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشَرٌّ لَّنَّ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ
بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا وَأَنَّا مِتَّ الصَّالِحُونَ وَنَادَوْا ذَٰلِكَ
كُنَّا طَائِفًا قَدْ دَخَلْنَا وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نَعْمِدَ اللَّهُ فِي الْأَرْضِ وَلَكِن
نَعِجْهُ هَرَبًا وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْحَدَىٰ أَنبَاءَ فَمِنْ يَوْمٍ رَبِّهِ فَلَا
يَخَافُ نَحْسًا وَلَا رَهَقًا وَأَنَّا مِتَّ الْمُسْلِمُونَ مِنَ الْفَاسِطُونَ

فَمِنْ أَسْلَمَ فَأُولَٰئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا وَأَمَّا الْفَاسِطُونَ فَكَانُوا
لِجَهَنَّمَ حَطَبًا وَأَن لَّوِ اسْتَفْتَا مَوْعِدًا عَلَى الطَّرِيقِ لَأَسْقَيْنَهُمْ مَّاءً
عَذَقًا لِّنَفْسِهِمْ فِيهِ وَمَنْ يَرِغْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ
عَذَابًا صَعْبًا وَأَن السَّاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا وَأَنَّا نَأْتِيهِمْ
عَبْدَ اللَّهِ يَدْعُوهُمْ كَادُوا يُكُونُ عَلَيْهِ لَيْكًا قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا
رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا
قُلْ إِنِّي لَن جُنْدِي مِن اللَّهِ أَحَدٌ وَلَٰكِن أَجِدُ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحِدًا
بَلَاغًا مِّنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ
خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا بِأُيُودِهِمْ يُعْذَرُونَ فَمَنْ يَكْفُرْ
بِأُيُودِهِمْ يُعْذَرُونَ فَمَنْ يَكْفُرْ بِلَاغٍ مِّنَ اللَّهِ فَإِنَّهُ لَمِنَ الْكَافِرِينَ

فَمِنْ أَسْلَمَ فَأُولَٰئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا وَأَمَّا الْفَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا
وَأَن لَّوِ اسْتَفْتَا مَوْعِدًا عَلَى الطَّرِيقِ لَأَسْقَيْنَهُمْ مَّاءً عَذَقًا لِّنَفْسِهِمْ فِيهِ
وَمَنْ يَرِغْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعْبًا وَأَن السَّاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا
وَأَنَّا نَأْتِيهِمْ عَبْدَ اللَّهِ يَدْعُوهُمْ كَادُوا يُكُونُ عَلَيْهِ لَيْكًا قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا
رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا
قُلْ إِنِّي لَن جُنْدِي مِن اللَّهِ أَحَدٌ وَلَٰكِن أَجِدُ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحِدًا
بَلَاغًا مِّنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ
خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا بِأُيُودِهِمْ يُعْذَرُونَ فَمَنْ يَكْفُرْ بِلَاغٍ مِّنَ اللَّهِ
فَإِنَّهُ لَمِنَ الْكَافِرِينَ

أَضْعَفُ نَاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا قُلْ إِنَّ أَدْرَىٰ قَرِيبًا مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ
لَهُ رُزْقًا آمَدًا عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُطِيعُهُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا إِلَّا أَمْرًا تَقْضِي
مِنْ رَّسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَيَخْلُفُ مِنْ وَرَائِهِ رَصَدًا لِيَعْلَمَ
أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رَسُولَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَخْصَىٰ كُلَّ

شَيْءٍ عَدَدًا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ قُمْ اللَّيْلَ الْأَقْلِيلَ نَضِيفُهُ أَوْ أَنْقَضِ مِنْهُ قَلِيلًا
أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا إِنْ أَنْتَ لَفِي عَذَابٍ
ثَقِيلٍ إِنْ نَاشِئَةُ اللَّيْلِ لَأَيُّهَا أَيْدٌ وَطَائِفَةٌ مَقِيلَةٌ إِنْ أَنْتَ

فِي الشَّهْرِ سَبْحًا طَوِيلًا وَادْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا
رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا وَاصْبِرْ عَلَىٰ
مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا وَذُرِّي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِي النَّعْمَةِ
وَمَهْلُكُمْ قَلِيلًا إِنْ لَدَيْنَا أَنْكَارٌ وَجَحِيمٌ وَطَعْنَا مَاذَا
غُصْنَهُ وَعَذَابًا أَلِيمًا يَوْمَ تُرْجَفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ

كُتُبًا مَهْلِكًا

إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا

أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْدًا
وَسَيَّئًا فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا
السَّمَاءُ مُنْقَطِرَةٌ كَانَتْ وَعْدُهُ مَفْعُولًا لَازِهْدْ وَذَكِّرْ

وَمَنْ يَلْتَمِسِ اللَّيْلَ وَنِصْفَهُ وَثُلَاثَهُ وَطَائِفَةَ مِنَ الذِّمِّ مَعَكَ وَاللَّهُ

يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عَلِيمٌ أَنْ لَنْ تَخْصُوهُ فَنَابَ عَلَيْنَا مَا قَرَفُوا
 مَا نُنَبِّئُكَ مِنَ الْقُرْآنِ عَلِيمٌ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضًى وَآخَرُونَ

اینجه است در از تون دانست که زود باشند از شما بیاران و دیگران
يُضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَآخِرُ زَيْتٍ أُنْزِلَتْ
در روز باری تبارت در زمین عیند از دیگران که کارزار میکنند

سَبِيلِ اللَّهِ فَاقْرَأْ أَمَا تَسْأَلُونَ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ

پس که بپایید و سب از نماز شب

وَأَقْرِضُوا اللَّهَ فَرْضًا حَسَنًا وَمَا تَقْدِرُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ

و قرض دهندند از قرض نیکو و آنچه فراموش دارید برای تنهای خود از سبیل
تجدد عند الله هو خیر و اعظم اجر و استغفر الله
یا سید منزه آن بهتر و بزرگتر بزد و ثواب و امرش فواید از خدا

ان الله غفور رحيم

يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ قُمْ فَأَنْذِرْ وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ وَتِلْكَ فَطَمَّرْ

ای تو زیوت پابر تو قتا بخیز پس من و پروردگار خود را پس بزرگوار کن و بانه خود را پاک دارد
و الرجز فاهجر ولا تهنئت کثرة و لربک فاصبر فاذا نقر فی
نور بنیاست دور کریں و سده کسب دین کن و پروردگار خود را پس شک نیست باری پس این دیدار

التَّافُورِ فَذَلِكَ يَوْمٌ عِزٌّ لِلْكَافِرِينَ غَيْرُ
در خود آول پس آفت از روزی دشواری بر کافران
يَسِيرٌ ذُرِّي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَدُّوگا

وَبَيْنَ شُهَدَاءٍ وَمَقَدَّتْ لَهُ نَمَّهِدَا ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ يَكُونَ
وَسِيْرِي اِيْلَ خُورِشَانِ وَبِيَدِ دَمِ بَرِي كَسْتَرْدِي دَسْبَابِيَّتِ بِيْنِ شَاهِدِ كِهْ بَرِيَّتِ

فَقُلْ كَيْفَ قَدَرْتُمْ قِتْلَ كَيْفَ قَدَرْتُمْ نَظْرَ تَمَّ عِلْسَ

وَلَمَّا دَبَّرُوا اسْتَكْبَرُوا فَقَالَ لَهُمْ هَذَا الشَّيْءُ يُؤْتِيهِ
وَنَادَى كَذِبُونَ بِسَمْعِهِمْ كَذِبًا كَرِهًا

هَذَا الْقَوْلُ لِلْبَشَرِ سَأُصْلِيهِ سَقَرٌ وَمَا أَذْرِكُ مَاسِقَهُ
این کلمه گفتار آدمی دوزخ در اندازیم او را دستر و چو دانی تو که چه بود
وَلَا تَذَرُ لَوَاحِدَةٍ لِلْبَشَرِ عَلَيْهَا سَعَةٌ عَشْرٌ وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ
باق نگذار پسوند است را بر آن ستر نوزده فرشته و کلمات اصحاب
السَّامِ الْأَمْلَكَةِ وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمُ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا
آسمانها که فرشتگان و کبریم ما شمار ایشانرا که بسبب آزمایش در آنها را که فرشته
لَيَسْتَيْقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَزِدَّ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا
یقین دانند آنکه که بداد شد ایشانرا کتاب و بزیاید شود آنها را که بگویند یقین
وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ
و یکنش نشوند آنها که بداد شد ایشانرا کتاب و مؤمنان نیز و تا بگویند آنها که
فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا كَذَلِكَ
در میان ایشان بیماری و شک و شکست و کافران چه بخواست خدا بدین شلزدن همچنین
يُضِلُّ اللَّهُ مَنِ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنِ يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُودَ رَبِّكَ
گمراه کند خدا آنکه بخواهد و راه نماید آنکه بخواهد و بداند که جود پروردگار
الْأَهْوَى وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرُ لِلْبَشَرِ كَلَّا وَالْقَمَرِ وَاللَّيْلِ
که او و فرستادین ستر که پندی هر آدمی را حق و باطل ماه و زنج شب
إِذَا دُبِرَ وَالصُّبْحِ إِذَا اسْفَرَا إِنَّهَا لَآخِذٌ بِالْكِبْرِ نَذِيرٌ لِلْبَشَرِ
پس از آنکه شود و صبح چون روشن شود پس که گزیننده می آرد این عطا کنیم کند و ملامت را

اَنْتَقَدَمَ اَوْ يَخْرُكُ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِيْنَهٗ
 در آن روز که هر کس را از پادشاه استدراج است
 الْاَصْحَابُ الْيَمِيْنِ فِيْ جَنَّاتٍ يَتَسَالَوْنَ عَنْ الْمَجْدِ
 که اصحاب راست دست است در پستانها پرستند ایشان را مال گناه کاران که چنانچه
 سَلَكُمْ فِيْ سَفَرٍ ۚ قَالُوْا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّيْنَ ۚ وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ
 در آورد شمار در روز دوزخ بودیم از جمله نماز گزاران و نبودیم که طعام
 الْمُسْكِيْنَ ۚ وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ الْحَاثِثِيْنَ ۚ وَكُنَّا نَكْذِبُ
 تیار کارنا بودیم شروع میکردیم در باطل و بودیم با بی وفایی میزدیم
 الدِّيْنَ ۚ حَتّٰى اٰتٰنَا الْيَقِيْنَ ۚ فَاَنْتَفَعْنٰمْ شِقَآءَةُ الشَّافِعِيْنَ
 قیامت تا آید ما اسباب کرد پس پیوستن ایشان شفاعت شفاعت کنندگان
 فَاَلْهَمْنٰهُمْ عَزٰلَتَ ذِكْرِهِمْ مَّعْرُضِيْنَ ۚ كَاَنَّهُمْ حُمْرٌ مُّسْتَنَفَرَةٌ
 بر هیبت ایشان که از دشمنان برگرداندند گویا که ایشان خرافی اند و می
 قَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ۚ بَلْ يُّرِيْدُ كُلُّ اَمْرِیْ مِنْهُمْ اَنْ يُؤْتُوْا حَقَّ مَنَشْرَةٍ
 که که بزنند از شیطان بپایند بر هر دوی از ایشان پس او را که همان باز کرد
 كَلَّا بَلْ لَّيْخَافُوْنَ الْاٰخِرَةَ ۚ كَلَّا اِنَّهُمْ لَشَاعِرَةٌ ۚ فَتَرٰهُمْ اَذْكُرُوْا
 حاکم بخت که میجوید که نمیترسند از عذاب آخرت تا که آن بدست
 وَمَا يَذْكُرُوْنَ اِلَّا اَنْ يَّشَاءَ اللّٰهُ ۚ هُوَ اَهْلُ التَّقْوٰی وَاَهْلُ
 که که میگویند که نوبت آنست که سزاوار ایمان و ترسند و مال

سورة الفجر

بسم الله الرحمن الرحيم

لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَمَةِ وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ الْكَوَامَةِ أَيْحَسِبُ
الْإِنْسَانُ أَنْ لَوْجَمَعَ عِظَامُهُ إِلَى قَادِرِينَ عَلَى أَنْ نَسْوِي بَنَانَهُ
بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجَأَ مَاءَ يَسْعَى إِيَّاهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَإِذَا
بَرَقَ الْبَصَرُ وَخَسَفَ الْقَمَرُ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ يَقُولُ
الْإِنْسَانُ يَوْمَ ذَلِكَ لَوْ زِلَّ إِلَى نَبِيٍّ يَوْمَئِذٍ
الْمُسْتَقَرِّ يَنْفَى الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ مَا قَدَّمَ وَآخَرُ بَلْ الْإِنْسَانُ
عَلَى بَصِيرَةٍ لَوْ أَنَّهُ فَرَّادٍ خَالِدٌ
عَلَى بَصِيرَةٍ لَوْ أَنَّهُ فَرَّادٍ خَالِدٌ

عَلَيْنَا جَمْعُهُ وَقُرْآنُهُ فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ

كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ وَجْهَ يَوْمَئِذٍ
نَاضِرَةٌ إِلَى رَبِّهَا نَاضِرَةٌ وَجْهَ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ تَنْظُرُ
أَنْ يَفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ وَقِيلَ لَهَا
رَاقٍ وَظَنَّ أَنْهَا الْفِرَاقُ وَالتَّتَبُّعُ السَّاقِ السَّاقِ إِلَى
رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسَاقُ فَلَا صَدْقَ وَلَا صُلَى وَلَكِنْ كَذِبٌ
وَتَوَلَّى ثُمَّ ذَهَبَ إِلَى أَهْلِهِ يَمُتَّى أَوَّلَى لَكَ فَأَوَّلَى ثُمَّ أَوَّلَى
لَكَ فَأَوَّلَى كَيْحَسِبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يَتْرَكَ سُوءَ أَلْمِ يَوْمَئِذٍ نَظْفَةً
مِنْ مَنِيٍّ يَمْنَى ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّى فَجَعَلَ مِنْهُ

الزَّوْجِيزُ الذِّكْرُ وَالْأُنْثَى الْيَسْرُ ذَلِكَ يَقَادِرُ عَلَى أَنْ يُخَيَّرَ
دو صنف را نرینه و مادینه اینست آنکه قدام و قدام بر آنکه زنانه کند

سوره الاحقاف الموات
رد کاف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا
برستی که بر روی بنکس از روزگار که نبود چیزی یاد کرده شده

إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا
ما را آفریدیم از نطفه با آمیزش می آزماییم پس گردانیدیم او را

بَصِيرًا إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا
و بیا دیدار کردیم او را راه را و ضلالت یا شکر گویند بود و یا سپاس نهم

إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَاكَ وَسَعِيرًا إِن
ما را آفریدیم برای کافران زنجیرها و بندها و آتشی از آتش سوزان

الْأَبْرَارَ يَشْكُرُونَ مِنْكَ كَإِنْ كَانَ مِنْ أَجْزَائِكَ أَوْ كَأَنَّ
که بگویند از شکر تو که باشد از اجزای تو کافر باشد

يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا يُوفُونَ بِالْغَدْرِ وَغِيَارُونَ
نوشند بدان بندگان خدا می آردان کنند آن چنان آردان کردن و غدر و غیارت

يَوْمًا كَانَ شَرْهُهُ مُسْتَطِيرًا وَيُطْعَمُونَ الزَّوْجِيزَ عَلَى حَبِّهِ
از آمدن روزی که باشد مکرده آن عام و نهم و نهم و نهم و نهم

مُسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لَوَجْهِ اللَّهِ لَنَرْيَاكُمْ
چهاره ویتیم و اسیر را گویند کان که ما طعام میسیم شمار برای خدا نهم و نهم

جَرَاءً وَلَا شُكُورًا إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَطَطًا وَفَقِيمًا
ایداشتی و نه شکر و نهم و نهم و نهم و نهم و نهم و نهم و نهم

اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّاهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا وَجَزَاءً بِمَا
خدا از بدی آن روز و بر ایشان تازه دوی و شادی و پاداش و نهم و نهم

صَبْرًا وَاجْتَنَاءً وَحَرِيًّا مُتَكَبِّرِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرْكَانِ لَا يَرَوْنَ
صبر کرد و برستی و لباسان بر ایشان که نهم و نهم و نهم و نهم و نهم

فِيهَا شَمْسًا وَلَا قَمَرًا فِيهَا عِلْمُهُمْ بِطُلُوعِهَا وَغُلُوبِهَا
در آنجا هیچ راهی و نه شب و نه روز و نهم و نهم و نهم و نهم و نهم

قُطُوفُهَا تَذَلُّلًا وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِآبِئَةٍ مِنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ
چیدن آنها آسان گردانید و گردانند بر ایشان که نهم و نهم و نهم و نهم

كَأَنَّ قَوَارِيرًا قَوَارِيرًا مِنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا وَيُسْقَوْنَ
باشد از آن قارور و قارور و نهم و نهم و نهم و نهم و نهم و نهم

فِيهَا كَأَسَاكَانٍ مِنْ أَجْزَائِهَا زَحْجِيَّةٌ عَيْنًا فِيهَا تُنْقَسَى
در آنجا کاسهای بر آن که باشد از اجزای آن چون زحجیل چشمه بود و آنجا نام نهاده

سلبید دکر بر آید بر ایشان کوزدگانی باقی گذاشته چو است کوزگی بی نویسی

و چون نام تو آید ای من بی تو نعمتی و پادشاهی

جامه‌های

دستور...
پیر... دکا...
آب بکنه کنه این

ت. مرثیہ ا. بادا شتہ. ہمس. ت. سع شتہ. فرقتہ. ستہ. کنا

استاد و رتبه و خاندان

از پیشانی بر زده کاروان با بیهوشی در دهان دگرگون نام بروردگار نمودار بر باد داد

شماره و بعضی از آنها
و تبیین کن اودا
در از درستی

دوست برادر این دنیا را نمکزارند و آبش شست خود روزی گراتر

ما امیدیم ایشانرا در (ع) گردانیم ترکیب و خلقت ایشانرا و چون خواسته ما مدافعه

یاسند ایسار بدل کردی سیریشی که این مسوود پندیت بیس که خواهد واکه خود

نظم: والقرآن

در آورد آنرا که خواهد در حمت خود

پروپوزیشن: اگر P و Q دو گزاره‌های گزاره‌ای باشند، آنگاه $P \rightarrow Q$ معادل $\neg P \vee Q$ است.

والتبريد

یاد ما فرستاده تبلیغ اوام
این حق بادامی سخت جسته
محقق بادامی را که کرد اند

این مقام فایز و بیان حق و باطل

لیکن سنا کا بل زرشور دھون آسا (۱۰) لکھنؤ کے اچھا

پیشہ پیمانہ پرچہ

عشر

فواصلها
عشر

لُسِفَتْ وَارِثَةُ الرُّسُلِ أَقْبَتْ لَأَيَّ يَوْمٍ أُجِلَتْ لِيَوْمِ الْفَضْلِ وَمَا
تَمُوتُ لَأَيَّ يَوْمٍ أُجِلَتْ لِيَوْمِ الْفَضْلِ وَمَا
أَذْرَكَ مَا يَوْمَ الْفَضْلِ وَيَلْ يَوْمَئِذٍ لِلْكَذِبِ الزَّهْلِكُ
الْأَوَّلِينَ ثُمَّ نَبَعَهُمُ الْآخِرِينَ كَذَلِكَ نَفْعِلُ بِالْجَمِينِ
وَيَلْ يَوْمَئِذٍ لِلْكَذِبِ الزَّهْلِكُ الْمَخْلُفُكُمْ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ
بَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ إِلَى قَدَرٍ مَعْلُومٍ فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ
الْقَادِرُونَ وَيَلْ يَوْمَئِذٍ لِلْكَذِبِ الزَّهْلِكُ الْأَرْضُ كَيْفَ تَأْتِي
أَحْيَاءُ وَأَمْوَالُكُمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا رِوَادٍ وَنَخْلًا وَنَاقِلًا
وَيَلْ يَوْمَئِذٍ لِلْكَذِبِ الزَّهْلِكُ الْأَرْضُ كَيْفَ تَأْتِي
أَحْيَاءُ وَأَمْوَالُكُمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا رِوَادٍ وَنَخْلًا وَنَاقِلًا
وَيَلْ يَوْمَئِذٍ لِلْكَذِبِ الزَّهْلِكُ الْأَرْضُ كَيْفَ تَأْتِي
أَحْيَاءُ وَأَمْوَالُكُمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا رِوَادٍ وَنَخْلًا وَنَاقِلًا

خمس
شش
هـ
شش
شش

أَنَّهُ لَمْ يَشْرِكْ بِالْقَضَاءِ كَانَتْ جَمَالَتُ صَفْرًا وَيَلْ يَوْمَئِذٍ
لِلْكَذِبِ هَذَا يَوْمٌ يَنْطِقُونَ وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْبُدُونَ
وَيَلْ يَوْمَئِذٍ لِلْكَذِبِ هَذَا يَوْمٌ الْفَضْلِ جَمَعْنَاكُمْ وَالْأَوَّلِينَ
فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُوا وَيَلْ يَوْمَئِذٍ لِلْكَذِبِ
الْمُنْتَقِينَ فِي ظِلَالٍ وَعُيُونٍ وَقَوَاعِدُ مِمَّا يَشْتَبِهُونَ
وَأَشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ
وَيَلْ يَوْمَئِذٍ لِلْكَذِبِ كَلُوا وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ
مُحْرَمُونَ وَيَلْ يَوْمَئِذٍ لِلْكَذِبِ وَادْقِلْ لَهُمْ زَعْوًا
لَا يُرْكَعُونَ وَيَلْ يَوْمَئِذٍ لِلْكَذِبِ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ

خمس
شش
هـ
شش
شش

يَوْمُنَا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ عَنِ النَّبَاءِ الْعَظِيمِ الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ
كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ
مِهَادًا وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا وَجَعَلْنَا
تُورَكُمْ رُسُلًا وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا وَجَعَلْنَا النَّهَارَ
مَعَاشًا وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا وَجَعَلْنَا سِرَاجًا
وَهَاجًا وَأَنزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا لِّنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا
وَنَبَاتًا وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا إِنَّ يَوْمَ الْفُصْلِ كَانَتْ آيَاتُنَا

يَوْمَ يَنْفُخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ

أَبْوَابًا وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ
مِرْصَادًا لِلطَّاغِينَ ثَابِتًا لَا يَبْتَلِينَ فِيهَا أَحْقَابًا لَا يَذُوقُونَ
فِيهَا كَرْدًا وَلَا شَرَابًا إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا جَزَاءً وَفَاةً رَأْتُمْ
كَأَنَّهُمْ أَجْرُ حِسَابٍ وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا وَكُلُّ شَيْءٍ
أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا فَذُوقُوا فَلَن نَّزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا
إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا وَكَوَاعِبَ أَزْوَاجًا
وَكَأْسَادَ هَاقًا لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِدًّا
جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا رَّبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَن فِيهِنَّ

الرَّحْمَنُ لَا يَمْلِكُ زَمَنَهُ خَطَابًا يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَكُ
صَفًا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَا أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا
ذَلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَفَرَسَاءُ اخْذُوا إِلَى رَبِّي مَا بَا أَنَا نَذَرْتُكُمْ
عَذَابًا قَبِيًّا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ

يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا
نزدیک آن روز بینه مرد آنچه فراموش داشته باشه دستاه و گوید کافر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالنَّارِ عَاتٍ عَرَقًا وَالنَّاشِطَاتِ نَشْطًا وَالسَّاجِدَاتِ سَجْدًا
فَالسَّابِقَاتِ سَبْقًا فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا يَوْمَ تَرْجُفُ
الرَّاجِفَةُ تَتَّبِعُهَا الرَّادِفَةُ قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ

بلرزنده ای آن آید و بخوابد و بویا آن روز زبان دراز

أَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ يَقُولُونَ أَيْتَ الْمُرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ
أَذْنَاكُنَا عِظَامًا نَحْنُ قَالُوا إِنَّكَ إِذَا كَرِهَ خَاسِرًا عَمَلُنَا هُنَّ
نَجْتَهُ وَاحِدَةً قَدْ أَهَمُّ بِالسَّاهِرَةِ هَلْ تَكُ حَدِيثُ
مُوسَى إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدِّسِ طُوًى إِذْ هَبَّ إِلَى فِرْعَوْنَ

أَنَّهُ طَغَى فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَّا أَن نَّزِيكَ وَأَهْدِيكَ إِلَى رَبِّكَ فَتَحْسَبُ
فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَى فَكَذَّبَ وَعَصَى ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَى

فَنَشْرَقْنَاهُ فَقَالِ النَّارُ بِكُمْ الْأَعْلَى فَآخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ
الْآخِرَةِ وَالْأُولَى لَئِنْ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةٌ لِّمَن يَحْسَبُ أَنَّهُ شَدِيدُ
الْعِقَابِ خَلَقْنَا السَّمَاءَ بَنِينَ رَفَعْنَا سَمَكُهَا فَنَسُوبُهَا وَاعْطَشْنَا لَهَا

بازینش یا آسمان که بناه مرد آتش را از آتش آید و از آب که بناید شب آید

وَأَخْرَجَ فُضْهَها وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحِيها أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَها
 وِزْران آورد چاشت آنرا و زمین را پس از آن گشاید آنرا بیرون آورد آنرا آب آنرا
 وَمِنْ عِندِها وَلَجِبَ الْأَرْضَها مِئْئالَكمْ وَلِنَعْلَمَكمْ
 و چون آگاه آنرا و گویا ثابت گردانید آنرا بخورداری و شمار و هر چهار پایان سال
 فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَةُ الْكُبْرَى يَوْمَ يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ مِاسَعِي
 بزرگ آن است و بزرگتر از روزی که باید آورد آدمی آنچه فرموده است
 وَبَرَزَتِ الْحَكِيمُ لِمَنْ يَرَى فَأَمَّا مَنْ طَغَى وَاتَّخَذَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا قَانِ
 و تابانید شود و فروخ بر آن ملک بیند پس آنکه از حد تجاوز نمود و اختیار کرد زمین را دنیا پس
 الْحَكِيمُ هِيَ الْمَأْوَى وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ
 فروخ آنست جاگاه او و اما آنکه ترسید از پستیان باوعد پروردگار خود باز داشت نفس از گناه
 الْهَوَى فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ
 آرزو آنست پس بپستی که هست آنست جاگاه او می پرسند از تو از حال قیامت کی خواهد بود
 مَوْسِمَها فِيمَا نَسْتَمُزِدْكُمْ مِنْهَا إِلَهُكَ مُنْهَها إِنَّمَا
 ایست آن در چه کاری تو از یاد کردن آن بپروردگارت نهایت علمت میرسد
 أَنْتَ مُنْذِرٌ مَنِجْشَها كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرُونَهَا لَهْ يَلْسَتُوا بِاللَّهِ
 که تو هرگز کننده آنرا که ترسیدند در آنکه گویا باشند که
 عَشِيَّةً
 شبانگهی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 عَبَسَ وَقَالَ أَنِ جَاءَهُ الْأَعْمَى وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّه يُزَكِّى أَوْ يَذْكُرُ
 روی ترش کرد و برشت چوین آمد بدو نابینا و چه دانی تو شاید بود که پاک شود از گناه یا بگوید
 فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرَى أَمَّا مَنْ اسْتَعْزَى فَأَنْتَ لَهُ تَصَدَّى
 پس بپوشد کند پسند دادن اما آنکه می نیازی نمود پس تو را و را مستعز می بینی
 وَمَا عَلَيْكَ الْإِزْكَى وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَى وَهُوَ تَحَشَّى فَوَنتَ
 و نیت بر تو اگر پاک نشود بکنر و اما آنکه آمد بر تو بی نیت بگریز و او می ترسد از تو پس تو
 عَنْهُ تَلَهَّى كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ فَمَنْ فِي صُحُفٍ
 از او اشتغال نمی تھا که این سوره پندیت پس هر که خواهد بگوید آن در نامحسوسیت
 مُكْرَمَةٍ مَوْفُوعَةٍ مُطَهَّرَةٍ بِأَيْدِي سَفَرَةٍ كَرَامٍ بَرَّةٍ قُتِلَ
 برافراشته گرامی کرده از هر دیوان بیستهای نویسنده کان بکارت و نیکای لغت
 الْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرُهُ مِنْ أَحْيَى شَيْءٍ خَلَقْتَهُ مِنْ نُطْفَةٍ حَلْفُهُ
 بر آدمیان چه آسپاس او از چه چیز آفریده است از نطفه از اندوا
 فَتَذَكَّرُهُ ثُمَّ السَّبِيلَ يَسِيرُهُ ثُمَّ أَمَانَةً فَاقْبَرَهُ ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنْشَرَهُ
 پس مستعد انسانی گردانید او را سبیل صلاح آسان کرد پس میگرداند او را پس فراختر بدو را پس خواهد زنده گرداند
 كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَا أَمَرُهُ فَلَيْسَ بَالِإِنْسَانٍ إِلَى طَعَامِهِ أَنَا صَبَبْتُ الْمَاءَ
 خا که نیکو زد آدمی غنی نمی فرموده در پس باید که بگذرد آدمی کسی طعام خود که بریزانیم آب باران

مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ
از شما که استقامت بخشد و آنچه شما خواهید خواسته بود خدا که بخواهد

سورة الاحقاف
جانبی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انشَثَتْ وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ
چون آسمان بشکافتد و چون ستارگان بپاشند و چون دریاها برون آیدند

وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ عِلِمَتْ نَفْسٌ مَا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ
و چون گورها بگشایدند و هر نفس بداند آنچه پیش از خود نهاده و آنچه تاخیر نهاده ای آدمی

مَا عَمَرَكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوِّكَ فَعَدَلَكَ
چون آفرید تو را پروردگار بزرگواری که تو را آفرید و پرستش نام کرد و بر تو عدل کرد

فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ كَلَّا بَلْ تَكْذِبُونَ بِالَّذِينَ وَلَّيْتُمْ
در هر صورتی که بخواهد تو را گردانید که نه بلای که دروغ می گویید بآنچه

عَلَيْكُمْ خَافِطِينَ كَذَلِكَ كَاتِبِينَ يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ
بر شما نگاهبانان و نگاشته کننده گان و دانایان آنچه می کنید

إِنَّا الْأَكْبَرُ الْكَافِرِينَ وَإِنَّ الْفَخَّارَ لَفِي جَحِيمٍ يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدِّينِ
ما بزرگتر از ما نیست و این فخر در جهنم است و خواهند رسید به آن روز قیامت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَمَا هُمْ عَنْهَا غَائِبِينَ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ
و آنها از آنجا غایب نیستند و چه دانی تو که روز قیامت چو روزی که تو را خبر ندهد

يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا وَالْأَمْرُ يَوْمَ لِلَّهِ
روزی که هر نفس در برابر نفس هیچ نفی را ندارد و امر آن روز برای خداست

سورة الاحقاف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَيْلٌ لِلْمُطَفِّفِينَ الَّذِينَ إِذَا كَانَ كُنَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ
وای برای کمبازانانی که آنانی که بر سرشان می گذارند بر مردمان تمام قبض کنند

وَإِذَا كَانُوا لَهُمْ أَوْزَارُهُمْ تَخْسِرُونَ أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ
و چون ایستادند بر سر ایشان برای دادن ببرد کم کنند ایشان باز گمانند ای گمان نمی برند آن گروه

أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ
که ایشان را بیاورند بپایان روزی بزرگ روزی که بپایان آید مردمان پروردگار خود

الْعَالَمِينَ كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفَخَّارِ لَفِي سَجِينٍ وَمَا أَدْرَاكَ
و عالمیان که نه بلای که کتاب فخر در سجین است و چه دانی تو

مَا سَجِينٌ كِتَابٌ مَرْقُومٌ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْكَذِبِينَ
که سجین کتابی است نوشته شده و وای آن روز قیامت برای کاذبان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِينَ يَكْذِبُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ وَمَا يَكْتُوبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدِلٍ
 كهانکه بدو رخ میدارند قیامت را و بدو رخ می دارد آنرا مگر از حد در گذرند بیهوده کار
 إِذَا تَشَلَّى عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ سَاطِرُ الْأَوَّلِينَ كَلَّا بَلْ رَأَى
 چون نمانده شود بروشاهای ما گوید این نپایه اولین است است که غاشود
 عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ
 بردهای ایشان غفلت و کدورت ایشان اندوخته باشند حقیرستی ایشان را شتاب بروردگار
 يَوْمَئِذٍ الْحُجُوبُونَ ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُو الْجَحِيمِ ثُمَّ يُنَادِيهِمْ
 آنروز پوشیده باشند پس بدستی کویشان در درون دروغ پس گویند ایشان را
 الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَكْذِبُونَ كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَمْرِ لَفِي عِلِّيِّينَ
 آنچه شما آنرا بدو رخ میداشتند از حق بدستی که نامه نیوکاران به اند در علین بود
 وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ كِتَابٌ مَرْقُومٌ يَشْهَدُ الْقُرْبُونَ
 و چه دانستی که چه بود علین موضع نامه است نوشته که حاضر آید بدان نزدیکان
 إِنَّ الْأَمْرَ لَفِي عِجْمٍ عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ
 بدستی نیوکاران در از دست ایشان بدستهای آریسته کردند شناسید در رویهای ایشان
 نَصْرَةَ النَّعِيمِ يُسْقُونَ مِنْ رَحْمَتِي ثُمَّ خِثَامُهُمْ سِكِّ وَفِي
 آنرا که نازد نفوس از خود و میمیش از از خصایف هر کرده که طعم آن چون شکوفه
 ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ وَمَرْجِعُهُمْ تَشْفِين عِيسَى
 شکر آن بجز برایم غت کید رخت کندگان و میزدن دشمنان بود

يَشْرَبُ بِهَا الْمُقْتِرُونَ إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا
 که آتش مانند آن نزدیکان بدستی که آنها کافرشه بودند از آنها که بگرویده بودند
 يَضْحَكُونَ وَلِأَمْرٍ قَبِيحٍ يَتَعَامَرُونَ وَإِذَا انْقَلَبُوا
 میخندیدند و چون بیکدشنه ایشان چشمک هم میزدند و چون بازگشتند
 إِلَى أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَؤُلَاءِ
 پس کی خود باز میکشند خوش عینان و چون بهیهای ایشان بیکدشنه که این کرده
 لَصَّالُونَ وَمَا أُرْسِلُوا عَلَيْهِمْ حَافِظِينَ فَايَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا
 مانند که امان اند و اما یکی نزدستاده ایشان بر ایشان بنکبانی پس از آنکه بگرویده
 مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ هَلْ تُؤْتَوْنَ
 باشند بکافران خنده بر دشمنهای آریسته بکنند ای عیسی باداشته
 الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ
 کافران بدو بخند
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ
 چون آسمان شکافت شود و آواز بد پروردگار خود را پسنداد و کرد فراس و چون زمین کشید
 وَأَلْفَتْ مَا فِيهَا وَخَلَّتْ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ
 بدوین اندازد آریسته آریسته و زبان بد زبان پروردگار خود را پسنداد و کرد فراس و چون زمین کشید

لَا تَكُنْ كَادِحًا إِلَى رَبِّكَ كَدًا فَلَاقِيَهُ فَاَقَامَنَّ أَوتِي كِتَابَهُ
 بپستی که تو جهد نمایند پس پروردگار خود چه نمودن پس بپسندید و آنرا که بپسندیدند
 بِمِثْلِهِ فَتَوَفَّيْحَاسِبُ حِسَابًا يَسِيرًا وَيَنْقَلِبُ إِلَى أَهْلِهِ
 بپست است او پس زود حساب کرد شود حسان آسان و باز کرد پسوی کسان خود
 مَشْرُورًا وَأَقَامَنَّ أَوتِي كِتَابَهُ وَرَأَى ظَهْرَهُ فَتَوَفَّيْدَعُو
 شادان و اما هر که بدیدند نام او را و پس پشت او پس زود بر خوانند
 ثَبُورًا وَيَصْلِي سَعِيرًا إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا إِنَّهُ
 در روز بپشتش فروخته بدستی که او بود در میان اهل خود شادان بپستی که او
 ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحْكُمَ بِهِ إِنْ رَبُّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا فَلَا أُفْسِرُ بِالْشَّفْعَةِ
 گمان برد که هرگز باز مردد او را بدستی که پروردگار او است حال او بینا پس سوگند بخیزم بحکمی که او را
 وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَوْ وَالْفَرِّادِ السَّقْلُ لَنْ يَكُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ
 و بخت شب و آنچه پوشش و حق و چون نورا تمام شود بر نشیند حالی را پس از نالی
 فَأَهْلُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ
 پس حجت بر ایشان نه می کردند و چون خوانده شود بر ایشان قرآن سجده نمیکند بلکه
 الَّذِينَ كَفَرُوا يُكْذِبُونَ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ
 نه کافرانند به روغی دارند و خدا داناست آنچه باز بر ایشان پس بشارت و عذاب
 أَلِيمٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ
 در دناک مگر نه که بدیدند و کردند کارهای نیک و ایشان بودند نجات نداشتند

سنت

سورة البقرة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ وَشَاهِدٌ مُشْهُودٍ فَلْيَنْصَبْ
 بخت آسمان خداوند برجهای و بخت روز موعود که قیامت کرامی است و در روز قیامت
 أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ السَّيَّارِ ذَاتِ الْوُقُودِ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ
 بر اصحاب اخدود که گداز میگردند در زمین با آتش خداوند میروند چون ایشان بر آتش نشستند
 وَهُمْ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا
 و ایشان بر آنچه میکردند بنویسان گواهان بودند و عیب ندیدند ایشان را مگر
 أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ الَّذِي لَهُ مَلِكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
 که بگویند بپسندیدند بخدای غالب پیغمبر آنی که در راست ملک آسمانها و زمین
 وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
 و خدا بر همه چیز شاهده است و بپستی نه نام و نه جانیدند از آن مؤمنان و مؤمنات
 ثُمَّ لَمْ يُؤْبَوا لَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَقِ إِنَّ الَّذِينَ
 پس توبه نکردند پس ایشان را بود عذاب دوزخ و ایشان را بود عذاب سوزناک بپستی که آنها
 آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَلِكَ
 که بگویند و کردند کارهای نیک و ایشان را بود جنتها که رود از زیر آن بهشت

الْقَوْرُ الْكَبِيرُ إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ^{پشتکار بزرگ} إِنَّهُ هُوَ يَبْدَأُ وَيُعِيدُ وَهُوَ ^{پشتی کردن برود و کار تحت بود}
 الْعَفْوَ الْوَدُودُ ^{پشتی کردن و دوست داشتن} ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ^{پشتی کردن و دوست داشتن} فَعَالِمُ الْبَاطِنِ هَلْ أُنَبِّئُكَ ^{پشتی کردن و دوست داشتن}
 بِأَنَّ أَهْلَ الْبُيُوتِ ^{پشتی کردن و دوست داشتن} خَدَوْنَ عَرْشَ بَنِي دَاوُدَ ^{پشتی کردن و دوست داشتن} كَذِبٌ ^{پشتی کردن و دوست داشتن}
 حَدِيثُ الْخَنُودِ ^{پشتی کردن و دوست داشتن} وَفَعَوْنَ وَفَعَوْنَ ^{پشتی کردن و دوست داشتن} بَلِ الَّذِي كَفَرَ ^{پشتی کردن و دوست داشتن} وَلَئِنْ تَكْذِيبٌ ^{پشتی کردن و دوست داشتن}
 وَاللَّهُ مَرُورٌ عَلَيْهِمْ مُحِيطٌ ^{پشتی کردن و دوست داشتن} بَلِ هُوَ قَرِيبٌ مِّنْ لَّحْدِ الْخَنُودِ ^{پشتی کردن و دوست داشتن}
 وَخَدَوْنَ عَرْشَ بَنِي دَاوُدَ ^{پشتی کردن و دوست داشتن} كَذِبٌ ^{پشتی کردن و دوست داشتن}

سورة الطارق سبع عشر آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ^{پشتی کردن و دوست داشتن} النَّاقِبُ ^{پشتی کردن و دوست داشتن}
 إِنَّ كُلَّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ^{پشتی کردن و دوست داشتن} فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ ^{پشتی کردن و دوست داشتن} خُلُقَ ^{پشتی کردن و دوست داشتن}
 مِّنْ مَّاءٍ دَافِقٍ يَخْرُجُ مِّنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ^{پشتی کردن و دوست داشتن} إِنَّ عَلَيَّ رُجُوعَهُ لَفَارِدٌ ^{پشتی کردن و دوست داشتن}
 وَخَدَوْنَ عَرْشَ بَنِي دَاوُدَ ^{پشتی کردن و دوست داشتن} كَذِبٌ ^{پشتی کردن و دوست داشتن}

يَوْمَ يُبْلَى السَّرَائِرُ ^{پشتی کردن و دوست داشتن} فَمَا لَمْ يَنْ قُوَّةٌ وَلَا نَاصِرٌ ^{پشتی کردن و دوست داشتن} وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ^{پشتی کردن و دوست داشتن}
 وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ^{پشتی کردن و دوست داشتن} إِنَّهُ لَقَوْلُ فَضْلٍ ^{پشتی کردن و دوست داشتن} وَمَا هُوَ إِلَّا نَزْلٌ ^{پشتی کردن و دوست داشتن}
 يَكِيدُونَ كَيْدًا ^{پشتی کردن و دوست داشتن} وَكَيْدًا كَيْدًا ^{پشتی کردن و دوست داشتن} فَمَهْلُ الْكَافِرِينَ ^{پشتی کردن و دوست داشتن}
 أَمَهُلَهُمْ رُؤْيَا ^{پشتی کردن و دوست داشتن}

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ^{پشتی کردن و دوست داشتن} الَّذِي خَلَقَ قَسْوَى ^{پشتی کردن و دوست داشتن} وَالَّذِي قَدَّرَ فَهْدَى ^{پشتی کردن و دوست داشتن}
 وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى ^{پشتی کردن و دوست داشتن} فَجَعَلَهُ غَنَاءً أَحْوَى ^{پشتی کردن و دوست داشتن} سَتَقَرُّكَ وَلَا تَنْسَى ^{پشتی کردن و دوست داشتن}
 مَا تَنَسَّاءَ اللَّهُ ^{پشتی کردن و دوست داشتن} إِنَّهُ لَعَلَّكُمْ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى ^{پشتی کردن و دوست داشتن} وَبَشِّرِكَ لِلْيُسْرَى ^{پشتی کردن و دوست داشتن} فَلَا تَكْزَى ^{پشتی کردن و دوست داشتن}
 إِنَّ نَفْعَتَ الذِّكْرِ ^{پشتی کردن و دوست داشتن} سَيَكُونُ مِن يَحْتَى ^{پشتی کردن و دوست داشتن} وَتَجَنَّبُهَا الْأَتْقَى ^{پشتی کردن و دوست داشتن}

يُصَلِّي النَّارَ الْكُبْرَى ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى قَدْ أَفْلَحَ مَنْ

که درود در آتش بزرگتر پس نمیرد در آنجا و زنده نمیشود در آنجا

ثَنَّى وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا

تثنی نمودن و ذکر نمودن نام پروردگار خود را پس تمایز می دهید زندگی دنیا

وَالْآخِرَةَ خَيْرَ وَأَبْقَى إِنَّ هَذَا الْفَصْلُ الْأَوَّلُ صُحُفٌ

و آخرت بهتر و باقی تر است این فصل اول است

إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى

ابراهیم و موسی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ وَجُوعٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ عَامِلَةٌ

آیا بر تو نرسیده است خبر دوشیننده بخداش رویا باشد آن روز ترسان کننده

نَاصِبَةٌ تَصْلَى نَارًا حَامِيَةً تُسْقَى مِنْ عَيْنٍ آتِيَةٍ لَيْسَ لَهُمْ

ناصبه ای که در آتش می افتد و در آتش گرم است و از چشمی جاری می شود و برای آنها

طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غَدَقَةٍ لَا يُسْمِنُونَ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ جُوعٌ وَجُوعٌ يَوْمَئِذٍ

خورشاک مگر از بخشش است و نمی چاق می شوند و گرسنگی از آنها بیزار نیست و گرسنگی روزی که

نَاعِمَةٌ لِسَعْيِهَا رَاضِيَةً فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ لَا تَسْمَعُ فِيهَا

بازگشتی از سستی خود راضی باشد در بهشتی عالی بلند مرتبه نشنود در آنجا

لَا غِيَةَ فِيهَا عِزٌّ مُتَرَفِعٌ فِيهَا شَرٌّ مُتَرَفِعٌ وَأَكْوَابٌ

در آنجا نیست برتری باشد چنانچه در آنجا خوار شدن باشد و کوزمانی

مَوْضُوعَةٌ وَنَمَارٌ وَمَصْفُوفَةٌ وَزُرَّاقٌ مَبْشُورَةٌ أَفَلَا يَنْظُرُونَ

بنهاده و نیمه بالشیای بر نهشته و بپای های نافر گشته و ای پس نمی نگرند

إِلَى الْأَيْلِ كَيْفَ خُلِقَتْ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ

ایسوی پست که چگونه آفریده شد و ایسوی آسمان که چگونه برافراشته شد

وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ

و ایسوی کوهها که چگونه برافراشته شد و ایسوی زمین که چگونه

سُطِّحَتْ فَذَكَرْنَا مَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ لَسْتَ عَلَيْهِمْ

گسترده شد پس بنده و بر پستی که تو بنده دهنده ای نیستی تو بر ایشان

بِمَقْصُطٍ إِنْ تَوَلَّوْا وَكَفَرُوا فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ

مستقیم مگر اگر برگردانید و کفر کنید و پس عذاب کند او را خدا عذاب است

الْأَكْبَرَ إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ

بزرگتر را پس به ما بازگشت ایشان پس بر ما است حساب آنها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

و بخش شهبازی دهی آنجا و بخش از دست بخشیت بدین

هَلْ فِي ذَلِكَ قِسْمٌ لِّذِي حِجْرٍ أَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ

نهیست در آن پسوی مرغانه خود را می نگرستی که چه کرد پروردگار تو

بَعَادِ اِرْمَ ذَاتِ الْعِمَادِ الَّتِي لَمْ تَخْلُ مِنْهَا فِي الْبِلَادِ وَمُودِ

و بقوم صالح

الذين جابوا الصبح بالوادِ وفرعون ذي الاوناد الذين طغوا

دیدی بریدند کیمیا را برای سحر بفرستادند و چون خداوند بیجا دوخت آنها را بر حوضی سحر

فَاكْزُوا فِيهَا الْمَسَادَ فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ

پس سب از رده ها بجا بای را پس یخت برین پورده

سوط عذاب ان ربك لي بالمرصاد فاما الاكسار اذ ما ابتليها

وَمَا يَكْفُرُ لَكُمْ وَيُنَادِيَكُمْ فِي الْغَمِّ أَنْ لَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ ۚ فَتُكْفِرُ بِهِ ۖ وَأَنتُمْ لَٰكُمُ الْمَثَلُ الْوَاقِعُ

به فاکرمه و بعمه یغور ری ایس و

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ

نسخه از زمان شاه قاجار و در روزگار خود خوانده شده است

كَمَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا قَلْبُكَ لَا تَزَلْ عَلَى طَعَامِ الْمُسْكِنِ

بسم الله الرحمن الرحيم
و بر غنی انگیزد خود را بر طعام میکنی

وَنَآكُلُونَ الثُّلُثَ أَكْلًا وَنَحْمِلُ الْمَآءَ حَامِلًا

و بخورید **میراث** میان بیکدیگر استحقاق **دوست** میباید **دوست** استیغاث

كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا

تغاکر خون خود در کدو شود زمین خود در کدو کدنی دوباره آید زمان پرورد کایتو فرشتگان صف

صَفَا فِي يَوْمٍ ذُكِّرَهُمُ يَوْمٌ ذُكِّرُوا الْإِنْسَانُ

صف و برونه در آن روز دفع را آن روز پسند کرد آدی

وَأَذِلَّةَ الذِّكْرِ يَقُولُ بِالنِّبْتِ قَدِمْتُ حَيَاتِي فَيَوْمُ

و از یکی بود حوا و او پند گرفتن کوی اسی کا شک من فرایش میدام از دست نیکی پس امروز

لَا يَعْذِبُ عَبْدًا لَهُ أَحَدٌ وَلَا يُؤْنِسُ قُلُوبَهُمْ أَحَدٌ بِأَيْتِنَا النَّفْسَ

عذاب کند چون عذاب سیحی و به کند آن پند کرد و سیحی را سیحی

المطهره ارجعي الى ربك راضيه مرضيه فادخلني

من المصنف

فی عبادت
و ادھی بیو
در ازو درهت

الحمد لله الذي هدانا لهذا

کافران مکیونید

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لِمَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَهُ السُّلْطَانُ يُدْعَى الْمَلِكُ الْحَمِيدُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لِمَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَهُ السُّلْطَانُ يُدْعَى الْمَلِكُ الْحَمِيدُ

سوکند میوزم بحلی این شهر که و حاکم آن فرود آید بنین شهر بحلی آن در آن

1870

لَمْ يَخْلُقْنَا إِلَّا إِنْسَانًا فِي كَيْدٍ اِيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يُقَدِرَ عَلَيْهِ

بدست که نفریم ما انسان را در کید این میپندارد که قادر نشود بر او

أَحَدٌ يَقُولُ أَهْلَكَ مَا لَأَلْبَسَا اِيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَكُنْ

هیچ کس بگوید نیست کردیم ما را ای پندارد که بیندازد

أَحَدٌ أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ وَ

هیچ کس ای نه بید کردیم ما را دو چشم و دو لب

هَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ فَلَا فَتَحِمَّ الْعَقَبَةَ وَمَا أَدْرَاكَ

دراهم نمودیم ما او را جرق خرد شده پس نکند است آدمی از عقبه و چه دانی تو ای محمد

مَا الْعَقَبَةُ فَكَ رَقِيقَةٍ أَوْ اطْعَامٍ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ

چه بود عقبه بگو در کردن رقیق بود یا طعام دادن در روزی خاوندان است

يَتِيمًا ذَا مَقْدَرٍ أَوْ مَسْكِينًا ذَا مَتْرَبٍ ثُمَّ كَانَ

یتیم را خداوند از وی یار یا مسکین را خداوند فقیر و حاجت پس باشد

مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَصَّوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ

از آن که ایمان آوردند و فرمان دادند به صبر کردن و فرمان دادند به یکدیگر رحمت

أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولَئِكَ أَصْحَابُ

آن کسان که ایمان آوردند دست راست دارند و آنان که کفر کردند ایشان را

أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْأَشْأَمِ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُوقَدَةٌ

آن کسان که دست چپ دارند ایشان را مشأم است بر ایشان آتش منته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالشَّمْسُ وَضُحَاهَا وَالْقَمَرُ إِذَا تَلَّهَا وَالنَّهَارُ إِذَا جَلَّهَا

و بخت آفتاب و چاشن و بخت ماه چون از آن آید و بخت روز چون روشن شود

وَاللَّيْلُ إِذَا غَشَّهَا وَالسَّمَاءُ وَمَا بَيْنَهَا وَالْأَرْضُ وَمَا

و بخت شب چون تاریک شود و بخت آسمان و آن که میان او و زمین است و بخت

طَرَفِهَا وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا فَالْحَمْدُ لَهَا وَنَقُولُهَا

کدام آنست و بخت نفس و آن که سوا کرد پس بگویم برای آن در هر روز

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا كَذِبَتْ

بدستی که زکات کرد برای او و بدستی که دسیسه کرد پنهان کرد اندیشه او دروغ داشتند

شَمُودُ بَطَغُوا إِذِ انْبَعَثَ أَشْقَاهَا فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ

قوم صاع بسبب طغیان خود چون غرق کرد سوی عترت اوست بدست ازین قید پس گفت ای شما صاع رسول خدا

نَافِلًا لِلَّهِ وَشَقِيهَا وَكَذَّبُوا فَقَعَوْهَا قَدْ مَدَمَ

که نافرمانی خداوند است و بدست ازین قید پس بدست ازین نافرمانی پس گفتند آن نافرمانی پس گفتند

عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ ذُبُّهُمْ فَسَوَّاهَا وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا

ایشان را بر روی کار ایشان پس گفتند ای شما پس گفتند ای شما و فرستادند از عاقبتان

عَلَيْهِمْ نَارٌ مُوقَدَةٌ

بر ایشان آتش منته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ
فَاسْتَغْنِيكَ لِسْتِي قَامًا مَنْ عَطَىٰ وَأَنْتَ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَىٰ

فَسُنِّيْكَ لِلْيُسْرَىٰ وَأَمَّا مَنْ خَالَ وَأَسْتَعْنَىٰ وَكَذَّبَ

بِالْحُسْنَىٰ فَسُنِّيْكَ لِلْعُسْرَىٰ وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ

إِذَا تَرَدَّىٰ أَرْكَبُكَ لِلْهُدَىٰ وَأَرْكَبُكَ لِلْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ

فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى الَّذِي كَذَّبَ

وَتَوَلَّىٰ وَيُجْزِيهَا الْآفَتَى الَّذِي يُوَفِّي مَالَهُ يَتَزَكَّىٰ وَمَا

لَا حِدَ عَنْهُ مِنَ نِعْمَتِي إِلَّا أَتْبَعُ مَا رَبِّ الْأَعْلَىٰ

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَخَلَقْنَاهُمْ فِي خَيْرٍ وَأَدْخَلْنَاهُمُ الْجَنَّةَ يَفْرَحُونَ

وَلَسَوْفَ يَرْضَىٰ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالضُّحَىٰ وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ

خَلَقَكَ مِنْ الْأُولَىٰ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ

يَتِيمًا فَلْأَوَىٰ وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ وَوَجَدَكَ عَالًا فَأَغَىٰ

فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ وَأَمَّا بِنِعْمَتِ

رَبِّكَ فَحَدِّثْ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ وَوَضَعْنَا عَنكَ وَزْرَكَ الَّذِي أَنْقَضَ

عَنْكَ ثَمَارًا مِّنْ نَّعْمَتِنَا وَلَقَدْ جَعَلْنَا لَكَ ذُرِّيَّتَكَ أَثَمًا

ظَهَرَكَ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۚ إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ
يُسْرًا ۚ فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ۚ وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ ۚ

أخبرني الشيخ عن أبيه عن الحسن بن علي بن فضال عن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالَّذِينَ وَالزَّيْتُونَ وَطُورِ سَيْنِينَ وَهَذَا الْبَلَدُ الْأَمِينُ لَقَدْ
 بَخَسَ النِّجْمُ دُرِّ زَيْتُونٍ وَبَخَسَ طُورِ سَيْنَا دَبْحَتِي
 خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ
 کہ با برزیدہ آب ترا در نیکوترین صورت خلقی پس باز در اندیم تا او را حالت پستی فرودیا

پس آنکه بیان آوردند و کردند کاری بیک
فَإِنَّكَ كَذِبٌ بَعْدَ الدِّينِ
پس آنکه بدو فرمودند ترا پس ازین دین
إِنَّمَا هِيَ تَعْلَا حُكْمَ أَكْثَرِ عَمَلِكُمْ كَانَتْ
پس ایشانرا بدو فرمودی نه منتهی نموده
الْقِسْطُ لِلَّهِ وَأَحْكَمُ الْخَالِكِينَ

الكتاب الثاني

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اِقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ اِقْرَأْ وَرَبُّكَ
 الْكَرِيمُ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ كَلَّا
 خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ اِقْرَأْ وَرَبُّكَ الْكَرِيمُ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ
 عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَ كَفِيرٌ

اَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَى عَبْدًا اِذَا صَلَّى اَنْ يَكُنْ اَزْكَانَ عَلٰى الْمَدَى
اَوْ اَمْرًا بِالتَّقْوٰى اَرَأَيْتَ اِنْ كَذَبَ وَتَوَلَّى اَلَمْ يَعْلَمْ بِاَنَّ لِلّٰهِ

یا فرود پر سیز کاری ای چینی تو را در فو دست و گشت انجیدنه که ضامن

فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ كَلَّا لَا تَطْعُهُ وَاسْجُدْ

وَأَقْرَبُ مَنَاسِكِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ تَنَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ مَرٍ سَلَامٌ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ

سورة القدر عشرين آيات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُطَهَّرَةً فِيهَا كُتِبَ قِيمَةٌ وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ

مَا جَاءَتْهُمْ بِالْبَيِّنَةِ وَمَا أُرُوا إِلَّا لِيُعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ خِفَاءً وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيمَةِ

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمُ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ جَزَاءُ هُمُ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ عِدْنُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا رُزِقَتِ الْأَرْضُ زَرْعًا لَهَا وَخُزِّجَتِ الْأَرْضُ ثَمَرًا لَهَا وَقَالَ الْإِنْسَانُ

چون در بنایه شود زمین در جنبه شدن و بیرون از زمین بارهای گوناگون و گوید آدمی
مَالَهَا يَوْمَئِذٍ نَحْنُ نَحْدِثُ أَخْبَارَهَا بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَى لَهَا يَوْمَئِذٍ

چیت این آرزو عن کوی زمین باطلای خود بان پروردگار تو الهام کرده بود آرزو
يَصُدُّ النَّاسَ أَسْتَأْذِنُ الْيَوْمَ أَعْمَالَهُمْ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ
باز کردن مردمان از تو بپرسند علمای خود پس هر کس کند هم سنگ مورچه
خَيْرًا يَرَهُ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ

بسیار آفریند آنرا در هر کس کند هم سنگ مورچه بدی بیند آنرا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا فَكَثْرَتِ

بِهِنْفَعًا فَوْسَطُنَ يَجْمَعُ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ وَاللَّهُ
نفع آفرینان و دهنده در چهار پیشانی و شش برون از دهان بخور و پیشانی غارت کننده و باریک
عَلَى ذَلِكَ لَشْهِيدٌ وَأَنْتَ الْخَبِيرُ لَشَدِيدٌ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا

بر آن بر آن کواشتند و شش کواشتند و شش کواشتند ای پس نمیداند که چون

لَعَنَ مَا فِي الْقُبُورِ وَحَصَلَ لَهُ فِي الصُّدُورِ إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ

بر اینک لعن شود آنچه در گورهاست و تمیز کرده شود آنچه در سینه است بریتی که پروردگار ایشان بپایان آرد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْمُتَارِعَةُ مَا الْمُتَارِعَةُ وَمَا أَزْدَرِكَ مَا الْقَارِعَةُ يَوْمَ يَكُونُ

النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمُنْفُوثِ

فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ وَأَمَّا مَنْ

خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ وَمَا أَزْدَرِكَ مَا هِيَ نَارُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَيْسَ كُمُ التَّكَاثُرُ حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ

شغل گردانید شمارا قدر بکثرت مملکت در جوار کثرت دیدن بر کوه پستانها حقاً که زود برآید

ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ

پس حقاً که زود برآید حقاً که برآید دانستن یقین حال آنکه لست از آن جحیم را می بینید و در آنجا پس برآید بنشیند آنرا دیدن حقاً که زود باز برآید

يَوْمَ يُعَذِّبُ عَذَابَ النَّعِيمِ

وَالْعَصْرِ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

وَتَوَصَّوْا بِالْحَيِّ وَتَوَصَّوْا بِالصَّابِرِ

وَتَوَصَّوْا بِالْحَيِّ وَتَوَصَّوْا بِالصَّابِرِ

وَتَوَصَّوْا بِالْحَيِّ وَتَوَصَّوْا بِالصَّابِرِ

وَيَلِكُلْهُنَّ لَمَنَ الذِّعْجَمَ مَا لَا وَعْدَهُ يَحْسِبُ

وَيَلِكُلْهُنَّ لَمَنَ الذِّعْجَمَ مَا لَا وَعْدَهُ يَحْسِبُ

وَيَلِكُلْهُنَّ لَمَنَ الذِّعْجَمَ مَا لَا وَعْدَهُ يَحْسِبُ

وَيَلِكُلْهُنَّ لَمَنَ الذِّعْجَمَ مَا لَا وَعْدَهُ يَحْسِبُ

وَيَلِكُلْهُنَّ لَمَنَ الذِّعْجَمَ مَا لَا وَعْدَهُ يَحْسِبُ

وَيَلِكُلْهُنَّ لَمَنَ الذِّعْجَمَ مَا لَا وَعْدَهُ يَحْسِبُ

وَيَلِكُلْهُنَّ لَمَنَ الذِّعْجَمَ مَا لَا وَعْدَهُ يَحْسِبُ

وَيَلِكُلْهُنَّ لَمَنَ الذِّعْجَمَ مَا لَا وَعْدَهُ يَحْسِبُ

وَيَلِكُلْهُنَّ لَمَنَ الذِّعْجَمَ مَا لَا وَعْدَهُ يَحْسِبُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا يَلَا فُورِيَّتِ اِيْلَافِهِمْ رَحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ فَلْيَعْبُدُوا
الذين درون قريش بود اين را بستان بغير و بنا بستان پس بايد كه بستانند
بِهَذَا الْبَيْتِ الَّذِي اطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَامْتَنَهُمْ
بود و كار اين خانه و كعبه آن خدايي كه صعام داد اين را از گرسنگي و امن كرد اين را

مِنْ خَوْفٍ

از ترس و غار

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْدينِ فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ وَلَا
او ديدي آنكسي را كه بدو قضايت قيامت را پس يك كذب است كه بخشد يتيمن را
يَحْضُرُ عَلَى طَعَامِ الْمُسْكِينِ فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ الَّذِينَ هُمْ
و بر نمي آيد خدا بر صدام مسكين پس واي نماز را كه نماز كنند و آنهي كه ايشان
عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ الَّذِينَ هُمْ يُرَاوُونَ وَيَنْعَوْنَ الْمَاعُونَ
از نماز ماي خود تا بهمن دعا كنند آنهي كه ايشان بر او روايت كنند و از نماز ماعون را

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اَنَا اَعْطَيْتُكَ الْكَوْثَرَ فَصَلِّ لَكَ وَاتَّخِذْ لَكَ شُرَكَاءَ
من پستي كه ماعصا دادم ترا خيبر كوثر پس نماز كن كه نماز كن و شريران كن بر پستي كه دشمن تو

هُوَ الْاَيْتُ
اوست دنبال برده

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ
گو اي كافران من پستم آنچه من پستيدش و شما پستيد ايد
مَا أَعْبُدُ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ
آنچه من پستم و شما پستيد و شما پستيد ايد آنچه من پستم
لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ
براي شما دين شما و براي من دين من

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ
عند آيه نصرت خدا و فتح و بيني تو خدا را كه ايشان در دين اسلام ايد

اقواجا فسبح بحمد ربك واستغفره انه كان توابا
کرده کرده پس تسبیح کن بکسایش پروردگار خود و آمرزش خواه از او که او پست و پندیده

بسم الله الرحمن الرحيم

تبت لأهل بيت ما أغف عنه ماله وما كسب سيصلي
تبت ایست ایست چه بگریزاید از او مال او و آنچه انداخته بود در رود
نارا ذات لب وامرأته حمالة الخطيب في جحرها حبل
در آتش خاوند زبانه زدنی و زن او گشته استیزم بود در کردن او بود و گویا از لیل

من مسدد

بسم الله الرحمن الرحيم

قل هو الله احد
بگو خداوند است یگانه
له كفوا احد
بر او در برابرش نیاید کسی

بسم الله الرحمن الرحيم

قل أعوذ برب الفلق من شر ما خلق ومن شر غاسق إذا
بگو خداوند میگیرم پروردگار سپیدم از شر آنچه آفرید و از شر تاریک در آید
وقب ومن شر النفاثات في العقد ومن شر حاسد إذا
و از شر زنان دهنده در گره و از شر حید برهنه چون

حسد

بسم الله الرحمن الرحيم

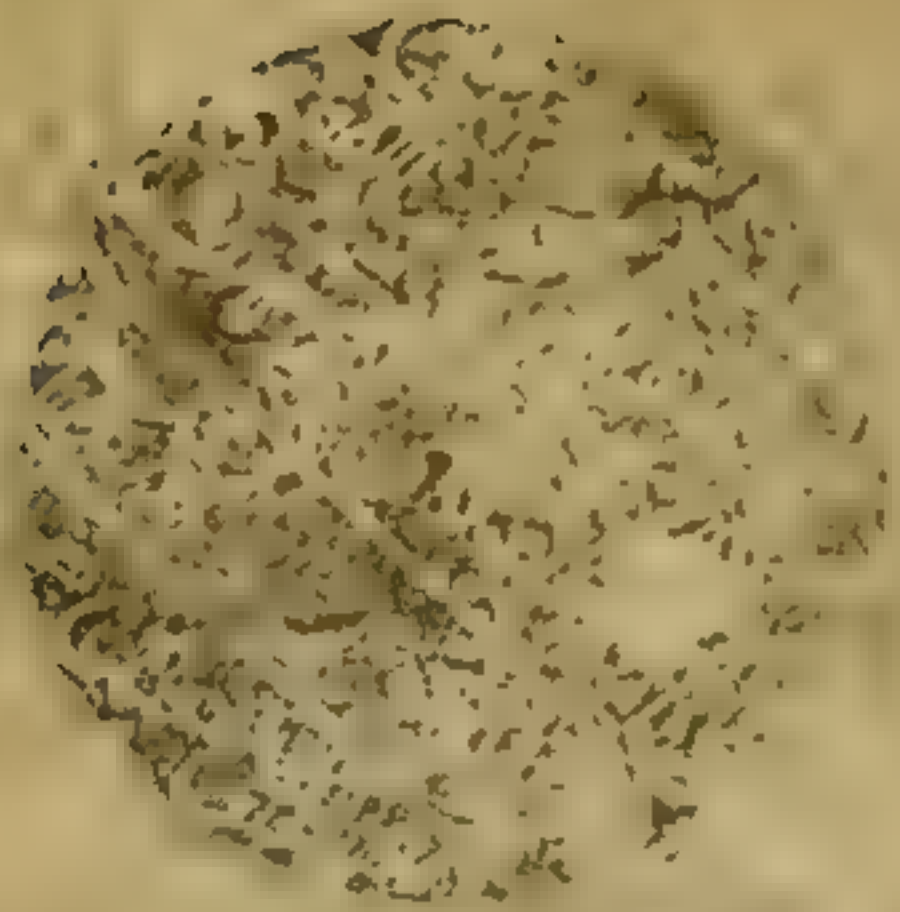
قل أعوذ برب الناس ملك الناس إله الناس من
بگو پناه میگیرم پروردگار مردمان پادشاه مردمان خدای مردمان
شر الوسواس الخناس الذي يوسوس في صدور الناس
از شر دیرپوس و دهنده آن دیوی که پوسه زید در سینا مردمان

من الجنة والناس

از پیری و آدمی

قال باعبي باد وويل واليه
جو قطع تبيين نيت و نيت

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ اخْبَاتِ الْمُحْسِنِينَ وَالْخُلَاصِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَرَأْفَةَ
الْأَبْرَارِ وَاسْتِخْفَاقَ حَقَائِقِ الْإِيمَانِ وَالْغَنِيمَةَ مِنْ كُلِّ بَرٍّ وَ
السَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ إِثْمٍ وَعَنْ يَدِ مُغْفِرَتِكَ وَوَجُوبَ رَحْمَتِكَ
وَالْفَوْزَ بِأَجْنَتِهِ وَالْخُلَاصَ مِنَ النَّارِ

مرکز از قرآن کن به حال خویش به شکلی واقف شود به حال خویش به پیش کردن طهارت انجست . معصی پیرال آفرودست .
فاحه بر خوان اول به بار . سوره اقصا ص دینت پیش آر . چون نیت کردی بول ای نیک ای . این دعا بر خوان معصی پیش آر .
اللَّهُمَّ إِنِّي تَقَاتِلْتُ بِكَ بَابَكَ وَتَوَكَّلْتُ عَلَىكَ فَارَبِّي مَا يَهْدِي لِمَكْتُومٍ فِي سِرِّكَ أَكْمُنُوكَ فِي عَيْبِكَ . اللَّهُمَّ أَنْتَ الْحَقُّ
أَنْزَلْتَ الْحَقَّ عَلَى مُحَمَّدٍ الْحَقِّ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ .
سطر اول تا به نهم بر شمر . کت نماید حرف اول خیر و بشمار . این چنین بود نال انبیا . هم برین رفته جدا و جدا
یکت چون نال رای نیکوی . ز آنچه گوید حرف باید نگویری .

۱ چون آن نال از کتاب . ابتدا ای که شد خیر و صواب به نیکویی باری را حق . شفقت یابی ز صاحب دولتی .
سکت بتوبه باز کردی از خطا . کردنی صدقه بود دفع بلا . اگر ای نال از کلام . کردی اندر دین و دنیا نیک نام .
رج جلد و جوی که در کار خویش . کت در آید تا که نیت پیش از نیت . از جادو و جادو امن شوی .
خ بانشانی خالی از خوف و خطر . با خدا پیش و در هر یک حد . دولت باشد از غرور و غرور . دست تو بر هر غرض باشد و از
بی دشمنی و بی دشمنی . از غم و اندوه و ترس آزاد باشد . نال از نشتان هتری . هم ز غم و غم دولت بخوری .
ت بخار خویش در دمان بجان . عاقبت بمانی از نشتان بمان . سعادست باشد از دوی . هم بیای هر چه خواهی از خدای .
ش ز دشمنی نماید بر حسن هم . باید از دشمن خد کردن مستقیم . صبری کرد باید بر مراد . چون کردی صبر کاردت بر کشاده
جن روزی چند خجندی از نشتی . بی شک خبر بدت کاری شوی . اگر ای نال ای خوب کار . در ره خالق شوی بر هر کار .
ت بر آید و از من از دود و دود . حق و بدید به نفع و نفع . اگر ای نال از زمان . اشکارا کردت راز زمان .
خ چند داد باید خواسته . چون برادی کارشده از کشته . اگر ای نال ای پیشا . جمع کرد مال کردی کار .
ت اگر ای نال ای مقبول قول . بی شک ای نال ای مقبول قول . بیم تو بود که نماند . از هر حقیقت انی باشد از زمان .
ت چون آید نال ای در دمان . از غم و اندوه دل ای در دمان . از کاری مایه است . باید شمن باز کرد و باید .
ت در این کار ای که بر نوبت . خیر بی از آنکه پس از نشت . از خلقان تو کردی بی نیت . سعادست کار . دو عالم کاساره
ت هلاک دشمنان آید نال . باز دست از گفت و گوی و نال . اگر ای نال آن یکی . که دشمن بره که در نشت .

ی ز غیب آیدش اخبار خوشن
یا بگیرد در کمالش شاد خوشن

در امتیاز حروف از تنک و بهر میان که کد آمد

آن حرفی که ایراد از خال بنود حکم آن برون از حال . یا میان است با کما باید . غیر از این نیست ذاتی واحد .
 بود آنجا که باشد از وی میستوخ عین و شین کافی هم . و آنکه باشد میان خود و جا . ضد و عین است و از ضد و لا .
 دیگر که مانده است جز این . همه نیکوست لا علی المبین .

نظر

باب اول في بيان

لکھنا مع فاضل

حاجات و بیرون آمدن از غم و اندوه و مقهوری دشمنان و طلبی که در خیال خود دارد و بر این اساسان بهشت از این دنیا
 و لیکن تو شخص که طبعی ملون دارد و هر روز و هر روز و لیکن از امروز تا هفت روز و یکبار این اندیشه که در دل گرفته است
 و شادمان شودی و خوشی دارد که فال که بطالع تو برآمده است دلالت میکند بر مقهوری دشمنان و حاصل شدت مراد و بیرون
 آمدن از غم و در میان تو می نیک تمام معروف شودی و آنچه در دل داری بیایه ان شاء الله تعالی **سری** چو در فال تو زی
 ادل بان نیست و لیکن هیچ سودی در میان نیست و لیکن هم کرم نیست و لیکن تعبید کردن همچنان نیست بصیر
 و صابری حاصل شود کار ازین نیکو نرم شرع و بدان نیست ممکن تعبیل زنها را اندرین کار بشو این پندار اگر گوشت کمران نیست
 ای خداوند فال این فالیه است که بطالع تو برآمده است زبانه خود بکار و مسکله باشد تا از دست و زبان خود پیشانی نشوی
 و طلب چیزی که میکنی بدست و لیکن تعبیل میکنی تا کار خود بزبان نبر و از شخصی شمع زنت چشم بلند است از تمامی تا آنچه
 در دل داری بیایه و از خود بکسر مگو و عقل باش تا مرادی که در کی بصیر و صوریاید و از اندوه و غم فارغ شوی و بکام
 دل برسی و خوابی که بینی با هیچ اندیشه مگوی که بهتر بود و درین نیت صلوات بر رسول فرست تا بکام دل برسی بگو
الله تعالی چو سینه ام مساعدت یار گردد عوده بخت تو بیدار گردد چو سینه آمدن کن یک حاصلت بد کمران نصرت
 خرد بسیار گردد بگو با هیچ کس را ز دل خویش که تا دردت را تیار گردد چو سینه آمدن سفر کردن بود سود اگر خواهی
 که زربسیار گردد ای خداوند فال بهشت باد ترا بحری و نظریانین بر دشمنان و بیرون آمدن از غم و شفا یافتن
 از رنج را میدی که کبسه بسته بزودی زود و صوریاید و اگر چنانچه نیت سفر داری برو که بغایت نیکوست و از سفر مال
 بدست آوری و از هیچ رویش نندارد و لی اندیشه بسیار بخاطر خود راه مد که از امروز تا ده روز دیگر عظیم خرم و
 شادمان شوی و لی بر تو باد که از شخصی سرخ و سفید میان بالا احتیاط تمامی تا با کسی مکاری کار نکند صلوات بر رسول فرست
 تا آنچه در دل داری بیایه ان شاء الله تعالی **سری** چو شین آمد ثلثات میاید شراب و شور و شکر کردن نشاید
 چو شین آمد برو شوری سبکتر که از شر هیچ شیرینی نیاید چو ده فال شین آمد و دشمن حذر کن ورنه اندوهت
 فزاید درین نیت ممکن تعبیل داری دوست صوری کن که تا کارت براید ای خداوند فال درین نیت که کرده سبکتر تا کارت
 براید و بزبان شیری بدان و آگاه باش که این فال که بطالع برآمده است دلالت میکند که از امروز تا سه روز دیگر زبان خود را نگاه
 دار تا از گزند رخسار دشمنان نشوی و تفرقه و دغدغه بخود راه ده چنان می بینم که اگر چیزی می ترسی که ترا از آن هیچ بیمی نیست
 و دشمنان تو از رفیقان تواند و از خود از خلق پوشیده دار تا کارایت به حسب دلخواه شود و آنچه در دل داری و صوریاید
 بدین خود دل در ست و از امراد برسم بگوی ان شاء الله تعالی **سری** چو صابری مددجوی کن صوری کن از صبرت زبان نیست
 چو سودد بهر کاری که گاهی گفت مغول بصیران کار بهشت کرد آن رود درین نیت اگر صبری نمایی مراد میدهد
 شادم نبود ای خداوند فال این فال که بطالع تو برآمده است فالیه صاحب دولتانه است و زوال عیب پیشتر است مرتبه ات بلند
 شود و کارها جمیع برکات رنده شود و روی بهر کاری که بسیاری از پیش بهری و مال از دست آوری که ترکان نباشد
 و از امروز تا شش روز دیگر عظیم خرم شوی اما چنان می بینم که کسی نیست خوشتر از این کرد و ترا نصیحت میکنند و قطعاً سخن
 و بی نمی نشوی و بر خود شفقت تداری از سخن و صواب بدو و بیرون مرو که تعبیر باشد ان شاء الله تعالی **سری** چو صناد
 اما نالت ای برادر غمیابی فال باشد نیکو جو صناد آمدن خود نیک دارد از خود در غم و اندوه و هر که بر کار خواست و هر که

دور یکم تجلی و کار خود بدو بر که حرف ضایع باشد بر مبارک و درین بیت ز عمر خویش برضوای خداوند فال اندیش کار می که کرده
 بغایت نیکوست جد و جهد بنمای تا از پیش ببری و این حرف که بطالع می برآمده است فال صاحب دولت است و معتقد است تار
 قمر در جهان می بینم که شخصی مشرد احوالی و بیکی قرار نمی گیریم و مردم دل داری و فکر می باخود می کنی و اگر نیت سفر
 داری عظیم نیکوست در خوشی دار که آنچه در دل برود بیای به بکوی آن شاه و نه حرف طبعی و طبعی اندک در کن طبعی بر روی
 کن تو هم را ز یاد تو طبعی آمدت وجود کن ملایم رخصیای در جرم و زشتی تو خود را در تشریف تو خود را چون که نیک آمدت تو را
 جمله کارهای با تو کردی بیاید از تو خبر و عبادت آید خداوند فال بشدت با تو که کثرت از زبان بیرون آمد و دولت و سعادت روی تو
 آورد و از سرور تان در روزی که از صبر خود واقف شوی ای خداوند فال از شخصی که سید تیغ مسلح از تو خبر بگیرد تا با تو نگر و کار کند
 زین را زین را که اگر برایشان خبر از خود از وی پوشیده دار و اندیشه این کار که کرده باشی و آنچه را توست بدست آوری و تو را طبعی نفسی کن
 و جد و جهد بنمای تا از پیش ببری صلوات بر سوار فرست تا آنچه در دل داری بیای به بکوی شاه و نه حرف طبعی و طبعی اندک در کن طبعی بر روی
 دعوی دشمن باطل آمد بگو و است فال طبعی یادوست ندان که کان غافل اند بنال هر حرف طبعی بر روی تو بدین میدان که برآمد و منظر آمد و درین بیت
 و این فال زین بهر کفر متصور شد و فکر برآمد ای خداوند فال بدان و گمان باشی که این فال که بطالع تو برآمده است از هیچ باب بشی نیست
 در روز کار است و لا ینفک و دوست و دشمن ترا بر تن استیاد خواهد بود در خوشی دار که این فال که بطالع تو برآمده است دلالت می کند
 به برآمدن حاجات و بیرون آمدن از محرم و اندوه و درین دو سه روز گذشته ملاطفت و محبت و تسکین بوی عظیم مدد در برت از ستم تو کنی
 بجز در خوشی تو بدست تو از خوشی دار که امانت بهر کار سالها گذشته می نماید صلوات علی تو و نیت تو آنچه در دل داری با تو که شایسته
 حرف و عمل و جوی این مدعی رستم بداند پیش کن عیش و نشاط و نرزش به پیش و درین بیت که کردی سعی بنمای بکن تعجب و زل زل می باشد پیش
 در عین آمدن بدلت عمر باقی صد و پنجاه سال و در خوشی ای خداوند فال می زده بود ترا که این فال که بطالع تو برآمده است دلالت فال نیکوست
 و جهان فال را دیگر نمی ماند از دلالت می کند بهر حال از خوشی و حرکت و سفر کردن که پیش آید که باید که بکشد باقی که نجات نیکوست و از هیچ
 باب بشی نیست و از سرور تان در روزی که از صبر خود واقف شوی و آن شخصی سر و سفید میانه بالا طبعی بهر حال منش
 شرم شوی بنای تو که هر کوی کان نهاده باشی تو گوئی حضرت برور و کار کن تا آنچه در دل داری بیای به بکوی شاه و نه حرف طبعی و طبعی اندک در کن طبعی بر روی
 جوی این امر مشورین کار کنی نداشت پیش کن و نشان بشنیدن اگر در فال قران صدق داری نازش کن تر با دروین و سبک با تو کار کن به
 ایراد و آنکه ای زود بر و سخت و دلت را به زمین برود بنال نه نیست که نیکست و درین بیت بخوابی بود نمکین ای خداوند فال چه می بینم که از جنبه
 می ترسی و بلا پیش میری می کنی در خوشی دار که آنچه در خوشی بدست بیآوری و روز هر روز که گذشت کارهای کار کنی و بر سبک که پیش ازین
 بطالع تو داشتی بکار از طلعت بیرون رفت و از سرور تان در روزی که از صبر خود واقف شوی و آن شخصی سر و سفید میانه بالا طبعی بهر حال منش
 در این فال از سرور تان در روزی که از صبر خود واقف شوی و آن شخصی سر و سفید میانه بالا طبعی بهر حال منش
 بیای حرف و عمل و جوی این مدعی رستم بداند پیش کن عیش و نشاط و نرزش به پیش و درین بیت که کردی سعی بنمای بکن تعجب و زل زل می باشد پیش
 مشوره جمع رعایای نامکام بیاید میان سر فلان نام پای جوی این امر مشورین کار کنی نداشت پیش کن و نشان بشنیدن اگر در فال قران صدق داری نازش کن تر با دروین و سبک با تو کار کن به
 بر سر فلان دار دلالت می کند و در خوشی و عیش و فراوان و روی هر کار که بیاید از پیش میری و آن شخصی سر و سفید میانه بالا طبعی بهر حال منش
 در این فال از سرور تان در روزی که از صبر خود واقف شوی و آن شخصی سر و سفید میانه بالا طبعی بهر حال منش
 بدست خود روز شکر کن که بعد از این کار نیکو شوی صلوات بر سوار فرست تا آنچه در دل داری بیای به بکوی شاه و نه حرف طبعی و طبعی اندک در کن طبعی بر روی

[illegible]

[illegible]

